

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av försäkringsbolagslagen och vissa lagar som har samband med den

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att försäkringsbolagslagen, lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, lagen om utländska försäkringsbolag, lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, lagen om Patientförsäkringscentralen, lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare ändras.

Syftet med propositionen är det nationella genomförandet av ändringarna i det så kallade Solvens II-direktivet som gäller upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet.

Enligt propositionen ska det till försäkringsbolagslagen fogas en ny klassificering av försäkringsbolag som små och icke-komplexa. Försäkringsbolag som klassificerats som sådana kan utnyttja vissa proportionalitetsåtgärder för att underlätta tillämpningen av regleringen. Därtill föreslås det att andra försäkringsbolag på vissa villkor ska kunna ansöka om godkännande av Finansinspektionen att tillämpa vissa proportionalitetsåtgärder.

Det föreslås att bestämmelserna om företagsstyrningssystem och riskhantering i försäkringsbolagslagen preciseras i enlighet med direktivet. Till lagen ska fogas en skyldighet att utarbeta planer för hanteringen av hållbarhetsrisker och likviditetsrisker. Bestämmelserna om försäkringsbolags risk- och solvensbedömning ska preciseras. Bestämmelserna om lägesrapporter om solvens och finansiell ställning ska ändras så att lägesrapporterna i fortsättningen ska bestå av två skilda delar, varav den ena ska vara riktad till försäkringstagare och förmånstagare och den andra till yrkesverksamma på marknaden.

Till försäkringsbolagslagen ska fogas en ny bestämmelse om revisorns granskning av den balansräkning som ingår i rapporten om solvens och finansiell ställning.

Bestämmelserna om beräkning av försäkringstekniska avsättningar i försäkringsbolagslagen ska preciseras i fråga om beräkningen av riskmarginal och volatilitetsjustering. Till bestämmelserna om solvenskapitalkravet ska fogas en bestämmelse om långfristiga aktieinvesteringar.

Dessutom föreslås det bestämmelser om beaktande av makrotillsyn och likviditetsrisker samt nya befogenheter för Finansinspektionen i anslutning till dem. Bestämmelserna om definitionen av en grupp och beräkning av solvensen på gruppnivå ska preciseras och bestämmelserna om rapportering och gränsöverskridande tillsyn ska preciseras.

Förutom de ändringar som genomförandet av direktivet förutsätter ska det till försäkringsbolagslagen fogas en skyldighet för försäkringsbolag att ha beredskap för allvarliga störningssituationer under normala förhållanden. I lagarna ska det också göras andra tekniska ändringar.

Det föreslås också att det i lagen om Patientförsäkringscentralen tas in bestämmelser om Patientförsäkringscentralens rätt att lämna ut uppgifter till det försäkringsbolag som beviljat patientförsäkringen.

Det föreslås att hänvisningarna till hållbarhetsrapporter och granskare av hållbarhetsrapporteringen stryks i lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare.

Lagarna avses träda i kraft den 30 januari 2027. Vissa av bestämmelserna om Finansinspektionens befogenheter samt ändringarna i lagen om Patientförsäkringscentralen, lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare avses dock träda i kraft redan den 1 juli 2026.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING.....	6
1 Bakgrund och beredning.....	6
1.1 Bakgrund.....	6
1.2 Beredning.....	7
1.2.1 Beredningen av EU-rättsakten.....	7
1.2.2 Beredningen av regeringens proposition	8
2 EU-förordningens syften och huvudsakliga innehåll	8
2.1 Målsättning	8
2.2 Det huvudsakliga innehållet i ändringarna av Solvens II-direktivet	9
2.2.1 Räckvidd och definitioner.....	9
2.2.2 Reglerna för att inleda och bedriva försäkringsverksamhet	9
2.2.3 Tillsyn och proportionaliteten i tillsynen.....	10
2.2.4 Företagsstyrningssystemet, riskhanteringen och offentliggörande av uppgifter om solvens och finansiell ställning	12
2.2.5 Försäkringstekniska avsättningar.....	15
2.2.6 Kapitalbas och solvenskapitalkrav	16
2.2.7 Placeringar	18
2.2.8 Försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter eller som förfar i strid med bestämmelserna	18
2.2.9 Makrotillsyn.....	18
2.2.10 Gränsöverskridande verksamhet.....	20
2.2.11 Grupptillsyn	21
2.2.12 Övriga bestämmelser	26
2.2.13 Övergångsbestämmelser	27
2.3 Kommissionens bedömning av direktivet om tillsyn över finansiella konglomerat	28
3 Nuläge och bedömning av nuläget	28
3.1 Inledning	28
3.2 Försäkringsbolagslagen	28
3.2.1 Försäkringsbolagslagens tillämpningsområde och proportionalitetsprincipen	28
3.2.2 Bildande av försäkringsbolag och koncession.....	29
3.2.3 Försäkringsbolagets ledning och styrningssystem.....	29
3.2.4 Riskhantering och risk- och solvensbedömningen	31
3.2.5 Lägesrapport om solvens och finansiell ställning.....	32
3.2.6 Revision	32
3.2.7 Försäkringstekniska avsättningar i solvensberäkningen.....	33
3.2.8 Kapitalbas och solvenskapitalkrav	34
3.2.9 Placeringar	35
3.2.10 Försäkringsbolag som befinner sig i svårigheter eller som förfar i strid med reglerna	35
3.2.11 Rapportering och tillsyn	36
3.2.12 Makrotillsyn.....	38
3.2.13 Gränsöverskridande verksamhet.....	38
3.2.14 Grupptillsyn	39

3.2.15 Övriga bestämmelser	40
3.2.16 Nationella ändringsbehov	40
3.3 Lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen	41
3.4 Lagen om utländska försäkringsbolag	42
3.5 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	42
3.6 Lagen om patientförsäkringscentralen	43
3.7 Lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare	44
4 Förslagen och deras konsekvenser	45
4.1 De viktigaste förslagen	45
4.1.1 Försäkringsbolagslagen	45
4.1.2 Lagen om utländska försäkringsbolag	48
4.1.3 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	48
4.1.4 Lagen om patientförsäkringscentralen	48
4.1.5 Lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare	49
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna	49
4.2.1 Ekonomiska konsekvenser	49
4.2.2 Konsekvenser för försäkringsbolagens verksamhet	52
4.2.3 Konsekvenser för försäkringstagarnas ställning	53
4.2.4 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	54
4.2.5 Samhälleliga konsekvenser	54
5 Alternativa handlingsvägar	55
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser	55
5.2 Planerade och genomförda metoder i andra medlemsstater	56
6 Remissvar	56
7 Specialmotivering	57
7.1 Försäkringsbolagslagen	57
7.2 Lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen	135
7.3 Lagen om utländska försäkringsbolag	137
7.4 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	139
7.5 Lagen om patientförsäkringscentralen	141
7.6 Lagen om sjömanspensioner	145
7.7 Lagen om pension för lantbruksföretagare	145
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag	145
9 Ikraftträdande	146
10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning	147
10.1 Egendomsskydd	147
10.2 Näringsfrihet	148
10.3 Myndighetens prövningsrätt i fråga om tillämpning av regleringen	149
10.4 Delegering av lagstiftande makt	150
10.5 Skyddet för personuppgifter	151
11 Förhållande till andra propositioner	153
11.1 Samband med andra propositioner	153
LAGFÖRSLAG	154
1. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen	154
2. Lag om ändring av lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen	221

3. Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	224
4. Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	227
5. Lag om ändring av 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen	229
6. Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	230
7. Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	232
BILAGOR	234
PARALLELLTEXTER	234
1. Lag om ändring av försäkringsbolagslagen	234
2. Lag om ändring av lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen	360
3. Lag om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag	365
4. Lag om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag	371
5. Lag om ändring av 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen	374
6. Lag om ändring av lagen om sjömanspensioner	376
7. Lag om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare	378
FÖRORDNINGSUTKAST	380
Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 1 och 6 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om en verksamhetsplan för försäkringsbolag	380
Social- och hälsovårdsministeriets förordning om ändring av 1 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om matchningsjustering vid solvensberäkning enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen	381
Social- och hälsovårdsministeriets förordning om beräkning av volatilitetsjustering vid solvensberäkning enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen	382

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Regleringen kring liv-, skade- och återförsäkringsbolagens verksamhet baserar sig i huvudsak på Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (nedan *Solvens II-direktivet* eller *direktivet*). Solvens II-direktivet innehåller bestämmelser om försäkringsföretagens solvens, företagsstyrningssystem, rapportering och tillsyn och genom det har regleringen kring försäkringsverksamheten harmoniserats inom Europeiska unionen. Målet med Solvens II-direktivet är att främja en klanderfri funktion på de interna marknaderna och skydda försäkringstagarna, de försäkrade och förmånstagarna. Utifrån Solvens II-direktivet omfattar den koncession som krävs för att utöva försäkringsverksamhet hela EU, det vill säga att ett försäkringsbolag som fått koncession kan utöva sin verksamhet överallt i EU genom att grunda en filial eller tillhandahålla tjänster över gränserna. Det finns vissa undantag till detta, till exempel är det möjligt att utfärda nationella bestämmelser om kraven på små försäkringsföretag och dessa företag får bedriva verksamhet endast i sitt hemland, om kraven är lägre än kraven i Solvens II-direktivet. Dessutom har försäkringsföretag lämnats utanför Solvens II-direktivet utifrån verksamhetens natur, till exempel omfattas inte finländska arbetspensionsanstalter av direktivets räckvidd.

Före Solvens II-direktivet gällde flera olika direktiv för försäkringsverksamhet. Dessutom innehöll den tidigare regleringen minimikrav, varför även nationella tilläggskrav för försäkringsbolag hade ställts i Finland. År 2002 godkändes en begränsad och påskyndad reform, som även kallas för Solvens I. Vid översynen av regleringen framkom ett behov av en större reform, eftersom solvensregleringen inte motsvarade bolagens riskprofil tillräckligt väl. Dessutom identifierade kommissionen andra problem, såsom problem med de gemensamma marknadernas funktion och de nationella myndigheternas avvikande förfaringsätt i tillsynen. Till grund för Solvens II-direktivet sammanslogs 14 återförsäkrings-, liv- och skadeförsäkringsdirektiv till en helhet. I och med Solvens II-reformen gjordes en stor mängd ändringar och kompletteringar i direktivet, till exempel i anknytning till solvenskraven, täckningen av kraven, beräkningen av försäkringstekniska avsättningar, företagsstyrningssystemet, riskhanteringen, tillsynen och rapporteringen. Målet med Solvens II-direktivet var att fördjupa harmoniseringen av EU:s försäkringsmarknaderna, förbättra försäkringstagarnas och förmånstagarnas skydd, förbättra den internationella konkurrenskraften för försäkringsgivarna och återförsäkringsgivarna i EU samt att förbättra regleringen. Regleringen i Solvens II-direktivet är av maximalt harmoniserande karaktär, det vill säga att till den del som direktivet innehåller reglering om något, är det nationella handlingsutrymmet väldigt litet eller obefintligt.

Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) gavs den 25 november 2009. Solvens II-direktivet implementerades till slut som en del av den nationella regleringen från och med början av år 2016. Regleringen kring trafikförsäkring, bokföring, revision och tillhandahållande av försäkringar lämnades utanför Solvens II-direktivet.

Solvens II-direktivet kompletteras av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II) (nedan *kommissionens förordning*), vilken är direkt tillämplig reglering. Dessutom kompletteras Solvens II-direktivet och den delegerade

förordning som antagits med stöd av den av de tekniska reglerings- och genomförandestandarder som beretts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och utfärdats av kommissionen samt Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens riktlinjer om tillämpning av Solvens II-direktivet.

Bakgrunden till propositionen utgörs av översynen av Solvens II-direktivet, vilken ledde till att Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2025/2 om ändring av direktiv 2009/138/EG vad gäller proportionalitet, tillsynskvalitet, rapportering, långsiktiga garantiåtgärder, makrotillsynsverktyg, hållbarhetsrisker samt grupp-tillsyn och gränsöverskridande tillsyn, och om ändring av direktiven 2002/87/EG och 2013/34/EU (nedan *ändringsdirektivet*) trädde i kraft den 29 januari 2025. Direktivet ska genomföras som en del av den nationella lagstiftningen före den 29 januari 2027 och dessa bestämmelser ska börja tillämpas från och med den 30 januari 2027.

Enligt Solvens II-direktivet skulle kommissionen göra en översyn åtminstone av bestämmelserna om riskbaserade kapitalkrav och värdering av långfristiga skulder enligt Solvens II-direktivet. Kommissionen identifierade även delområden i Solvens II-direktivet vilka krävde utveckling, i synnerhet regleringens proportionalitet, hindrande av att en systemrisk bildas och beredskap för kriser. I översynen beaktades därtill EU:s politiska prioriteringar, enligt vilka försäkringsbranschen ska delta i finansieringen av den ekonomiska återhämtningen, slutföra kapitalmarknadsunionen¹ och uppnå målen med programmet EU:s gröna giv². Ändringen av Solvens II-direktivet förutsätter även att regleringen på lägre nivå revideras och ändras.

Utöver genomförandet av ändringsdirektivet har man i försäkringsbolagslagen och de anknutna lagarna identifierat vissa andra uppdateringsbehov, som föreslås att göras på samma gång som direktivet genomförs.

1.2 Beredning

1.2.1 Beredningen av EU-rättsakten

Kommissionen gav den 22 september 2021 ett förslag till direktiv om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG vad gäller proportionalitet, tillsynskvalitet, rapportering, långsiktiga garantiåtgärder, makrotillsynsverktyg, hållbarhetsrisker, grupp-tillsyn och gränsöverskridande tillsyn (kommissionens förslag är tillgänglig på adressen <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/HTML/?uri=CELEX:52021PC0581>).

Kommissionen föreslog en övergripande översyn av flera delområden av Solvens II-direktivet. Kommissionens ändringsförslag gällde förbättring av proportionaliteten, tillsynen och den gränsöverskridande tillsynen och myndigheternas samarbete, makrotillsynsverktygen, hållbarhetsriskerna, de långsiktiga garantiåtgärderna och grupp-tillsynen.

Före kommissionens förslag ordnade Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten flera samråd om översynen av Solvens II-direktivet mellan juli 2019 och januari 2020. Utifrån den officiella begäran om råd som kommissionen skickade i februari 2019 gav Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten den 17 december 2020 ett utlåtande om Solvens

¹ COM(2020) 590 final

² COM(2019) 640 final

II-direktivet samt en bakgrundsanalys och konsekvensbedömning (tillgänglig på engelska https://www.eiopa.europa.eu/publications/opinion-2020-review-solvency-ii_en).

Kommissionen beaktade utlåtandena av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten då den utarbetade utlåtandena. Därtill genomförde kommissionen flera samråd för översynen. Kommissionen ordnade bland annat en offentlig konferens, i vilken företrädare för intressentgrupperna deltog. Dessutom ordnade kommissionen mellan den 1 juli 2020 och den 21 oktober 2020 ett offentligt samråd och utifrån responsen på den har kommissionen gett ut en sammanfattande rapport³.

Statsrådet förhöll sig i princip positivt till kommissionens förslag till ändringar för en översyn av Solvens II-direktivet (Statsrådets U-skrivelse 64/2021). Statsrådet ansåg dock att det var viktigt att Solvens II-direktivet även framöver är riskbaserat. Dessutom betonade statsrådet att myndigheternas befogenheter ska vara tillräckligt tydliga och noggrant avgränsade. Statsrådet ansåg även att regleringen kring gemensamma inspektioner kräver preciseringar. Finansutskottet instämde i statsrådets ståndpunkt med vissa anmärkningar.

Kommissionens förslag behandlades i rådets sakkunnigarbetsgrupp. Rådet nådde en allmän riktlinje den 17 juni 2022. Med vissa preciseringar motsvarade rådets ståndpunkt i hög grad kommissionens förslag, varför ståndpunkten även motsvarade Finlands förhandlingsmål väl. Europaparlamentets ståndpunkt om översynen av Solvens II-direktivet färdigställdes den 27 juli 2023. Parlamentets ståndpunkt innehöll i viss mån ändringar i förhållande till den text som kommissionen föreslagit. De viktigaste ändringarna i parlamentets ståndpunkt beträffande kommissionens föreslagna text gällde lämpligheten och tillförlitligheten för personer som hör till förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganet, beaktande av risker i anknytning till miljön, samhället och förvaltningssättet i riskhanteringen samt långfristiga garantier och långfristiga aktieinvesteringar. Ett politiskt samförstånd uppnåddes vid trilogförhandlingarna vid EU:s råd, parlament och kommissionen den 14 december 2023.

På samma gång som förslaget till översyn av Solvens II-direktivet gav kommissionen ett förslag till direktiv av Europaparlamentet och rådet om skapande av en ram för återhämtning och resolution för försäkrings- och återförsäkringsföretag.

1.2.2 Beredningen av regeringens proposition

Regeringens proposition har beretts som ett tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. Under beredningen har samarbete förts med Finansinspektionen och Finanssiala ry.

2 EU-förordningens syften och huvudsakliga innehåll

2.1 Målsättning

Kommissionens förslag omfattade ett förslag till en övergripande översyn av Solvens II-direktivet.

Målet med ändringsdirektivet är att ge försäkringsgivare incitament att bidra till en långsiktig och hållbar finansiering av ekonomin, förbättra riskkänsligheten, motverka alltför stor kortsiktig volatilitet i försäkringsgivarnas solvenssituationer, förbättra proportionaliteten, bidra till en bättre, mer enhetlig och samordnad försäkringstillsyn, stärka skyddet för försäkringstagare och

³ Ares(2021)844869

förmånstagare, hantera den potentiella uppbyggnaden av systemrisker samt att förbättra beredskapsnivån.

2.2 Det huvudsakliga innehållet i ändringarna av Solvens II-direktivet

2.2.1 Räckvidd och definitioner

Artikel 4 i direktivet innehåller bestämmelser om när ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag (*försäkringsföretag*) kan lämnas utanför direktivets räckvidd utifrån storleken och arten av dess affärsverksamhet. Genom ändringsdirektivet har artikeln ändrats på så sätt att tröskelvärdena för att ett företag ska lämnas utanför räckvidden höjts i fråga om de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna och de totala försäkringstekniska avsättningarna. I enlighet med artikel 4.1 i direktivet är gränsen för årliga tecknade bruttopremieinkomster för sådana bolag 15 000 000 euro och gränsen för de totala försäkringstekniska avsättningarna är 50 000 000 euro.

Artikel 13 i direktivet innehåller definitioner. Med litet och icke-komplext företag avses enligt artikel 13.10 a ett sådant försäkrings- eller återförsäkringsföretag som uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i artikel 29 a. I artikel 13.10 b i direktivet definieras en liten och icke-komplex grupp på ett motsvarande sätt. Möjligheten att klassificera försäkringsföretag eller försäkringsgrupper som små och icke-komplexa är ny och syftet med den är att förbättra regleringens proportionalitet. Försäkringsföretag som klassificerats som små och icke-komplexa företag kan dra nytta av vissa lättnader i anknytning till tillämpningen av regleringen. Om ett försäkringsföretag eller en försäkringsgrupp uppfyller förutsättningarna för att klassificeras som ett litet och icke-komplext företag eller en liten och icke-komplex grupp, kan företaget eller gruppen själv besluta om de lättnader som företaget avser använda.

I punkterna c och d i artikel 13.10 i direktivet definieras en lagstadgad revisor och ett revisionsföretag och i fråga om dessa hänvisar man till definitionerna i direktiv 2006/43/EG. Definitionerna av moderföretag och dotterföretag i punkterna 15 och 16 i artikel 13 har kompletterats med en hänvisning till artikel 212.2 och punkterna 5 och 6 i artikel 214. Även definitionen av en transaktion inom gruppen i artikel 13.19 har kompletterats. Artikel 13.41 i direktivet innehåller en definition av ett reglerat företag. Med reglerat företag avses en reglerad enhet i den mening som avses i artikel 2.4 i direktiv 2002/87/EG eller ett tjänstepensionsinstitut i den mening som avses i artikel 6.1 i direktiv (EU) 2016/2341. Enligt artikel 13.42 avses med kryptotillgång en kryptotillgång enligt definitionen i artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114.

I artikel 13.43 i direktivet definieras en proportionalitetsåtgärd. I praktiken avses med proportionalitetsåtgärd de lättnader i fråga om tillämpningen av regleringen vilka ett litet och icke-komplext företag eller en liten och icke-komplex grupp kan utnyttja. Definitionen av en proportionalitetsåtgärd innehåller hänvisningar till de bestämmelser i direktivet vilka reglerar dessa lättnader. Dessutom är det möjligt att proportionalitetsåtgärder regleras genom delegerade akter som antagits med stöd av direktivet.

Artikel 13.44 i direktivet innehåller en definition av hållbarhetsfaktor. Med hållbarhetsfaktor avses en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den skulle inträffa, skulle ha en faktisk eller potentiell negativ inverkan på investeringens eller skuldens värde. Enligt artikel 13.45 i direktivet avses med hållbarhetsfaktor en hållbarhetsfaktor enligt definitionen i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088.

2.2.2 Reglerna för att inleda och bedriva försäkringsverksamhet

Till artikel 18.1 i direktivet har man fogat en skyldighet att i samband med en ansökan om koncession ge information om koncessioner som avslagits eller dragits tillbaka i andra medlemsstater. Tillsynsmyndigheten ska beakta dessa i bedömningen av en ansökan. Kravet gäller för alla koncessioner som ansökts för reglerade företag och för registrering som förmedlare.

Kraven på en verksamhetsplan enligt artikel 23.1 har kompletterats på så sätt att man till en verksamhetsplan ska foga information om den planerade gränsöverskridande affärsverksamheten, inbegripet EU-länder eller tredjeländer eller geografiska områden i dessa tredjeländer, om tillstånd att bedriva verksamhet beviljas på geografisk nivå.

Enligt punkt 4 som fogats till artikel 25 i direktivet ska tillsynsmyndigheterna framöver underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstemyndigheten om alla negativa beslut som gäller koncession.

Enligt artikel 26 i direktivet ska tillsynsmyndigheten samråda med den myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i en annan EES-stat, om det försäkringsföretag som ansöker om koncession blir ett dotterbolag till ett försäkringsföretag som fått koncession i en annan EES-stat eller dotterbolag till moderföretaget i ett försäkringsföretag som fått koncession i en annan EES-stat eller om kontrollen över de försäkringsbolag som grundas överförs till samma fysiska person eller juridiska person som i ett försäkringsföretag som fått koncession i en annan EES-stat. Dessutom ska tillsynsmyndigheten samråda med myndigheterna med ansvar för tillsynen över kreditinstitut och värdepappersföretag i en annan EES-stat, om ett försäkringsaktiebolag som ansöker om koncession blir dotterbolag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat. Enligt artikel 26.4 i direktivet kan den myndighet med vilken samråd genomförs i ovan nämnda situation, begära en gemensam bedömning av ansökan om koncession tillsammans med myndigheten i hemmedlemsstaten. När myndigheten i hemmedlemsstaten fattar beslutet, ska den beakta slutsatserna av den gemensamma bedömningen. Om en gemensam bedömning görs i fråga om en ansökan om koncession har tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten i enlighet med artikel 25.3 åtta månader på sig att behandla ansökan om koncession, det vill säga att två månader mer ges för behandlingen av ansökan om koncession jämfört med en situation där det inte finns något behov av att flera myndigheter behandlar ansökan om koncession tillsammans.

2.2.3 Tillsyn och proportionaliteten i tillsynen

Man har försökt öka regleringens proportionalitet genom att införa en klassificering av företag som små och icke-komplexa försäkringsföretag. Artikel 29 i direktivet har preciserats på så sätt att proportionalitetsprincipen ska beaktas i synnerhet i tillsynen av försäkringsföretag som klassificerats som små och icke-komplexa och till den del som reglering på lägre nivå än direktivet utarbetas.

Artikel 29 a i direktivet innehåller bestämmelser om klassificeringsförutsättningarna för små och icke-komplexa försäkringsföretag. Ett försäkringsföretag kan klassificeras som ett litet och icke-komplext företag, om dess verksamhet är tillräckligt småskalig och icke-komplex. I fråga

om försäkringsföretag som bedriver endast eller i huvudsak livförsäkringsverksamhet hänför sig kriterierna till storleken av undergruppen av ränteriskmoduler vid beräkningen av solvenskravet, omfattningen av gränsöverskridande verksamhet, storleken av de försäkringstekniska avsättningarna, riskgraden i placeringarna och omfattningen av återförsäkringsverksamheten. I fråga om försäkringsföretag som endast eller i huvudsak bedriver skadeförsäkringsverksamhet hänför sig kriterierna till den genomsnittliga totalkostnadsprocenten, storleken av försäkringsavgiftsinkomsten, omfattningen av gränsöverskridande verksamhet, riskgraden i placeringarna och omfattningen av återförsäkringsverksamheten. Alla kriterier tillämpas på vissa försäkringsföretag och försäkringsföretag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet. Alla företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag ska dessutom uppfylla solvenskapitalkravet. Förutsättningarna ska vara uppfyllda under två konsekutiva räkenskapsperioder direkt före klassificeringen. I artikel 29 a uppräknas därtill de försäkringsföretag som aldrig kan klassificeras som små och icke-komplexa.

Om ett försäkringsföretag uppfyller alla kriterier för klassificeringen och önskar bli klassificerat som ett litet och icke-komplext företag, ska det lämna in anmälan om att kriterierna är uppfyllda till den behöriga myndigheten. Artikel 29 b i direktivet innehåller de uppgifter som ska inkluderas i en anmälan och i klassificeringsförfarandet. Om företaget inte uppfyller förutsättningarna, kan tillsynsmyndigheten inom två månader från mottagandet av anmälan motsätta sig klassificeringen som ett litet och icke-komplext företag. Dessutom kan tillsynsmyndigheten motsätta sig klassificeringen, om försäkringsföretaget inte uppfyller solvenskapitalkravet eller om det har en marknadsandel på över fem procent i den berörda medlemsstaten. Ett försäkringsföretag klassificeras som ett litet och icke-komplext företag efter utgången av tidsfristen på två månader eller från ett tidigare datum än det då myndigheten gett ett positivt beslut. Om ett försäkringsföretag fått koncession mindre än två år tidigare, bedöms kriterierna i fråga om företagets senaste räkenskapsperiod före klassificeringen. Om försäkringsföretaget haft koncession i mindre än ett år, bedöms kriterierna utifrån planen för affärsverksamheten.

Om ett försäkringsföretag som klassificerats som ett litet och icke-komplext företag inte längre uppfyller någon av de förutsättningar som föreskrivs i artikel 29 a, ska företaget utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten om detta. Om kraven inte längre uppfylls under två år, kan företaget inte längre klassificeras som ett litet och icke-komplext företag. Om ett försäkringsföretag blir ett sådant företag som aldrig kan klassificeras som ett litet och icke-komplext företag, klassificeras företaget från och med följande år inte längre som ett litet och icke-komplext företag.

Artikel 29 c i direktivet innehåller bestämmelser om vilka lättnader små och icke-komplexa försäkringsföretag kan utnyttja i fråga om tillämpningen av direktivet. I direktivet kallas dessa lättnader för proportionalitetsåtgärder. Ett litet och icke-komplext försäkringsföretag får själv bestämma vilka proportionalitetsåtgärder det avser införa. I en exceptionell situation kan tillsynsmyndigheten dock, om den är synnerligen orolig för företagets riskprofil, förbjuda företaget att använda en eller flera proportionalitetsåtgärder.

Ett litet och icke-komplext försäkringsföretag ska enligt artikel 29 e inom ett år från klassificeringen lämna in information om de proportionalitetsåtgärder som det använt till tillsynsmyndigheten. Dessutom ska tillsynsmyndigheten underrättas om företagets avsikt att ändra eller sluta använda de proportionalitetsåtgärder som det använder.

Man har strävat efter att öka direktivets proportionalitet även i fråga om andra försäkringsföretag än sådana som klassificeras som små och icke-komplexa. Enligt artikel 29 d

i direktivet kan ett försäkringsföretag som inte klassificerats som ett litet och icke-komplext företag begära ett samtycke av tillsynsmyndigheten för att använda vissa proportionalitetsåtgärder som fastställts separat i direktivet. Försäkringsföretaget ska lämna in en skriftlig begäran till myndigheten innehållande de proportionalitetsåtgärder som försäkringsföretaget vill använda samt orsakerna till att det är motiverat att använda dessa. Inom två månader ska tillsynsmyndigheten ge försäkringsföretaget information om huruvida begäran tillmötesgår eller förkastas. Det är möjligt att ändra eller återta ett godkännande när som helst, om försäkringsföretagets riskprofil har ändrats.

I artikel 29 ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter om precisering av de kriterier utifrån vilka ett försäkringsföretag kan klassificeras som ett litet och icke-komplext företag, de metoder som ska användas vid klassificering av företag och om förutsättningarna för att tillämpa användning av proportionalitetsåtgärder för försäkringsföretag som inte klassificerats som små och icke-komplexa.

Artikel 35 i direktivet innehåller bestämmelser om uppgifter som ska lämnas för tillsynsändamål. Nya punkt 5 a har fogats till artikel 35 i direktivet, i vilken inlämnandet av en regelbunden tillsynsrapport till tillsynsmyndigheten regleras. Små och icke-komplexa försäkringsföretag ska lämna in rapporten med tre års mellanrum eller mindre ofta med tillstånd av myndigheten, dock minst med fem års mellanrum. Övriga företag ska lämna in tillsynsrapporten med minst tre års mellanrum, men myndigheten kan kräva att rapporten avges med tätare frekvens. I artikel 35.10 bemyndigas dessutom Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att utarbeta en rapport om eventuella åtgärder som gör det möjligt att minska överlappning och bristande överensstämmelse mellan rapporteringsramarna, förbättra standardisering av data och effektivisera delningen och användningen av data samt minska kostnaderna.

Artikel 35 a som fogats till direktivet innehåller bestämmelser om befrielser och begränsningar som beviljas av tillsynsmyndigheten beträffande den regelbundna rapporteringen i anknytning till tillsynen. Regleringen kring begränsning av den regelbundna rapporteringen och befrielsen från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post har flyttas från artikel 35 till artikel 35 a, och således är regleringen inte ny. Artikel 35 a i direktivet innehåller dock därtill bestämmelser om befrielse från rapportering där tillgångarna redovisas post för post för captivebolag för försäkring, vilket inte var fallet tidigare i direktivet.

Det finns bestämmelser om tidsfristerna i artikel 35 b, som fogats till direktivet. Enligt första stycket i artikeln ska de uppgifter som behövs för tillsynen lämnas till tillsynsmyndigheten på årsbasis eller mer sällan, senast 16 veckor från utgången av företagets räkenskapsperiod. Enligt andra stycket i artikeln ska de uppgifter som behövs för tillsynen dessutom lämnas till tillsynsmyndigheten kvartalsvis senast inom fem veckor från utgången av respektive kvartal. Enligt tredje stycket i artikeln ska den regelbundna tillsynsrapporten tillställas tillsynsmyndigheten inom 18 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår.

Till artikel 37 har man fogat två nya exceptionella situationer då tillsynsmyndigheten kan höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsföretag genom ett kapitaltillägg. Enligt led e i första stycket i artikeln kan kapitaltillägget höjas, om försäkringsföretaget tillämpar en övergångsåtgärd, inte uppfyller solvenskapitalkravet utan att tillämpa övergångsåtgärden och underlåtit att till tillsynsmyndigheten lämna in en infasningsplan eller en årlig rapport, vilka förutsatts vid tillämpning av övergångsåtgärder.

2.2.4 Företagsstyrningssystemet, riskhanteringen och offentliggörande av uppgifter om solvens och finansiell ställning

Artikel 40 i direktivet innehåller bestämmelser om medlemmarna i ett försäkringsföretags förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan. Regleringen kring lämplighet och tillförlitlighet för ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganen har fogats till artikel 40 i direktivet. Ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan ska ha gott anseende och tillsammans ha tillräckliga kunskaper, färdigheter och erfarenheter för att kunna utföra sina uppgifter. Dessutom har definitionen av gott anseende preciserats på så sätt att ledamöter i förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan under de senaste tio åren inte får ha dömts för allvarliga eller upprepade brott med anknytning till penningtvätt eller finansiering av terrorism eller andra brott som skulle kunna äventyra deras goda anseende.

Till artikel 41 har man fogat en skyldighet för försäkringsföretag att utarbeta en policy som främjar mångfald i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet, inbegripet fastställande av individuella kvantitativa mål för en jämn könsfördelning. Dessutom ska en bedömning av lämpligheten i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganets sammansättning, ändamålsenlighet och interna styrning inkluderas i bedömningen av företagsstyrningssystemet. Framöver innehåller artikeln även bestämmelser om centrala funktioners oberoende. Enligt 2 a i artikeln ska försäkringsföretagen utse olika personer att utföra centrala funktioner som riskhanteringsfunktionen, aktuariefunktionen, funktionen för regelefterlevnad och internrevisionsfunktionen. Varje sådan funktion ska utföras på ett oberoende sätt i förhållande till de andra funktionerna för att undvika intressekonflikter. Med avvikelse från detta får personer som svarar för ovan nämnda funktioner i företag som klassificerats som små och icke-komplexa och andra företag som fått godkännande av myndigheten sköta även en central uppgift i en annan funktion, förutom internrevisionen, eller höra till företagets ledning, under förutsättning att intressekonflikter hanteras på lämpligt sätt. I punkt 3 i artikeln föreskrivs dessutom att små och icke-komplexa försäkringsföretag får göra översynen av de skriftliga styrdokumenterna som gäller förvaltningskraven mer sällan än en gång per år, dock minst vart femte år.

Tidigare reglerades gott anseende och delvis även oberoendet i centrala funktioner i kommissionens förordning, men framöver finns regleringen i direktivet.

Artikel 42 i direktivet innehåller bestämmelser om kraven på lämplighet och tillförlitlighet för dem som ansvarar för den praktiska verksamheten eller andra centrala uppgifter i den. Artikeln har kompletterats på så sätt att tillsynsmyndigheten kan kräva att en viss person entledigas från sin befattning, om han eller hon inte uppfyller kraven på lämplighet eller tillförlitlighet.

Artikel 44 i direktivet innehåller bestämmelser om riskhanteringen i ett försäkringsföretag. De delområden som ska beaktas i riskhanteringen har kompletterats på så sätt att man framöver ska beakta även cybersäkerhet, likviditetsbegränsningar i strid med volatilitetsjustering samt hantering av hållbarhetsrisker på kort, medellång och lång sikt.

Dessutom har punkt 2 b, med bestämmelser om hantering av hållbarhetsrisker, fogats till artikel 44 i direktivet. Medlemsstaterna ska upprätta planer som inbegriper kvantifierbara mål och processer för att övervaka och bemöta de finansiella risker som uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer, inbegripet dem som uppstår till följd av processen med anpassnings- och omställningstrender rörande de relevanta regleringsmålen och rättsakterna på och unions- och medlemsstatsnivå när det gäller hållbarhetsfaktorer, särskilt dem som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 (europeiska klimatlagen). Planerna ska vara konsekventa med de planer som ska offentliggöras enligt Europaparlamentets och

rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG (redovisningsdirektivet), om kraven på hållbarhetsrapportering tillämpas på försäkringsföretaget. Kommissionens ges befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder i fråga om ordnandet av hanteringen av hållbarhetsrisker.

Artikel 45 i direktivet innehåller bestämmelser om risk- och solvensbedömningen i ett försäkringsföretag. Makroekonomiska aspekter och analyser har inkluderats i ett försäkringsföretags risk- och solvensbedömning. Ett försäkringsföretag ska bedöma den makroekonomiska situationen och den potentiella utvecklingen på finansmarknaden, inbegripet stressade förhållanden. Dessutom ska ett försäkringsbolag på motiverad begäran av tillsynsmyndigheten bedöma inverkan av förhållanden som är oroande för makrotillsynen på riskprofilen, affärsverksamhetsbeslut och solvensbehov och på motsvarande sätt på hur deras verksamhet kan påverka utvecklingen för makroekonomin och finansmarknaderna. Tillsynsmyndigheterna ska ge företagen information i synnerhet om sådana makrotillsynsrisker och farhågor som de identifierat i sin bedömning. I artikel 8 föreskrivs att om andra myndigheter än tillsynsmyndigheterna har ett makrotillsynsuppdrag, ska tillsynsmyndigheterna dela resultaten av sina makrotillsynsbedömningar av försäkrings- och återförsäkringsföretags egenrisk- och solvensbedömningar med relevanta nationella organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag. Dessutom ska tillsynsmyndigheterna samarbeta med nationella organ och myndigheter med ett makrotillsynsuppdrag när det gäller resultatanalysen.

Om försäkringsföretaget använder volatilitetsjustering eller övergångsåtgärder, ska den allmänna bedömningen av solvensbehovet göras genom att beakta och inte beakta dessa justeringar eller åtgärder. Om vissa förutsättningar är uppfyllda, är kravet på en bedömning dock inte tillämpligt på övergångsåtgärderna. Om försäkringsbolaget använder volatilitetsjustering, ska man dessutom i bedömningen inkludera i hur betydande grad företags riskprofil avviker från antagandena i volatilitetsjusteringen.

Små och icke-komplexa försäkringsföretag och captivebolag för försäkring, som uppfyller vissa kriterier, kan göra en risk- och solvensbedömning vart annat år i stället för att de ska göras minst en gång per år.

Artikel 45 a i direktivet innehåller bestämmelser om analys av klimatförändringsscenarier. Framöver ska försäkringsföretagen i risk- och solvensbedömningen bedöma om företaget är väsentligt exponerat för klimatförändringsrisker. Om ett försäkringsföretag är väsentligt exponerat för klimatförsäkringsrisker, ska det fastställa minst två klimatförändringsscenarier på lång sikt. En analys av klimatförändringsscenariernas konsekvenser för företags affärsverksamhet ska inkluderas i risk- och solvensbedömningen. Klimatförändringsscenarierna ska granskas minst med tre års mellanrum och uppdateras vid behov. Små och icke-komplexa försäkringsföretag behöver inte göra någon analys av klimatförändringsscenarier.

Strukturen på lägesrapporten om solvens och finansiell ställning enligt artikel 51 i direktivet för försäkringsföretag och -grupper ändras på så sätt att innehållet i berättelsen delas i en del som är avsedd för försäkringstagare och förmånstagare och en del som är avsedd för andra marknadsparter. Artikeln innehåller bestämmelser om vilka uppgifter bägge delar ska innehålla. Den del som är avsedd för försäkringstagare och förmånstagare är kortare och den innehåller uppgifter som intresserar uttryckligen dessa grupper. Den del som är avsedd för övriga marknadsaktörer motsvarar den tidigare lägesrapporten om solvens och finansiell ställning med några tillägg. Captivebolag för försäkring eller återförsäkringsföretag behöver inte offentliggöra den del som är avsedd för försäkringstagare och förmånstagare. Dessutom lättas kraven på att ge information för små och icke-komplexa företag och vissa captivebolag för försäkring.

Enligt artikel 51 a i direktivet ska man som en del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning offentliggöra balansräkningen, det vill säga att den balansräkning som utarbetas enligt Solvens II-regleringen framöver omfattas av revisionskravet. Det revisionskrav som gäller för balansräkningen gäller dock inte för små och icke-komplexa företag eller captivebolag för försäkring. Artikel 51 a i direktivet innehåller bestämmelser om möjligheten för medlemsstater att utvidga revisionsskyldigheten till att gälla hela lägesrapporten om solvens och finansiell ställning. Dessutom föreskrivs i direktivet att medlemsstaterna i enlighet med Solvens II-regleringen kan utvidga revisionsskyldigheten beträffande balansräkningen till att gälla även små och icke-komplexa försäkringsföretag och captivebolag för försäkring.

Enligt artikel 52 i direktivet ska tillsynsmyndigheterna överlämna statistik över användningen av proportionalitetsåtgärder och förenklingar i medlemsstaten till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Dessutom utarbetar Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten en rapport om inverkan av användningen av proportionalitetsåtgärder med tanke på målen för försäkringstagarnas skydd, finansieringsstabiliteten och jämbördiga verksamhetsförutsättningar.

Artikel 56 i direktivet innehåller bestämmelser om att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten utvecklar datatekniska lösningar för förfarandena, modellerna och formerna för lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

Preciseringar av teknisk natur har gjorts i fråga om förvärv av kvalificerade innehav i artiklarna 58 och 62 i direktivet.

Enligt artikel 64 i direktivet ska tillsynsmyndigheterna trots sekretessbestämmelserna få offentliggöra resultaten av de stresstest som de gjort och förmedla uppgifterna till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten på så sätt att den kan offentliggöra resultat av stresstesten på EU-nivå.

Artikel 68 i direktivet har preciserats på så sätt att tillsynsmyndigheterna trots sekretessbestämmelserna för utbyta information med skattemyndigheterna till den del som det är tillåtet utifrån den nationella regleringen. Om informationen har sitt ursprung i en annan medlemsstat, ska denna medlemsstats myndighet ge tillstånd till att informationen delas.

2.2.5 Försäkringstekniska avsättningar

Artikel 77.5 i direktivet innehåller bestämmelser om beräkningen av riskmarginalen. Paragrafen har preciserats genom att till den foga ett krav på att man vid beräkning av riskmarginalen ska använda ett tidsjusterat kapitalkrav, där justeringen består av en exponentiell och tidsberoende del. Nya punkt 6 har fogats till artikeln, enligt vilken nivån på kapitalkostnaderna är 4,75 procent. Tidigare reglerades detta i artikel 35 i kommissionens förordning, enligt vilken nivån på kapitalkostnaderna är 6 procent. Även nya punkt 7 har fogats till artikeln, i vilken det föreskrivs att om försäkrings- och återförsäkringsavtal innehåller finansiella optioner och garantier, ska de metoder som används vid beräkningen av bästa skattning på lämpligt sätt återspegla att nuvärdet av kassaflöden som uppstår till följd av sådana avtal kan bero både på det förväntade resultatet av framtida händelser och utveckling och på potentiella avvikelser mellan det faktiska resultatet och det förväntade resultatet i vissa scenarier. Enligt punkt 8 får företag som klassificeras som små och icke-komplexa företag göra en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser med optioner och garantier som inte anses väsentliga.

Artikel 77 a i direktivet har ersatts med nytt innehåll. I punkt 1 i artikel föreskrivs att man vid fastställandet av riskfria räntesatser ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för dessa löptider, om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta. För löptider som infaller efter den första utjämningspunkten ska de relevanta riskfria räntesatserna extrapoleras mot räntesatsens terminkurs. Den första utjämningspunkten för en valuta ska vara den längsta löptid för vilken marknaderna för finansiella instrument med denna löptid är djupa, likvida och transparenta eller för vilken procentandelen för utestående obligationer med denna eller en längre löptid av alla utestående obligationer uttryckta i denna valuta är tillräckligt hög. Enligt punkt 2 i artikeln får ett försäkringsbolag efter förhandsgodkännande från sin tillsynsmyndighet tillämpa infasning vid extrapolering. I så fall ska försäkringsföretaget offentliggöra denna i sin lägesrapport om solvens och finansiell ställning. Enligt punkt 3 i artikeln är löptiden för den första utjämningspunkten för euron 20 år.

Artikel 77 b i direktivet innehåller bestämmelser om matchningsjustering av relevanta riskfria räntesatser. Behandlingen av grupplivförsäkring har preciserats i villkoren för matchningsjustering.

Artikel 77 d i direktivet innehåller bestämmelser om volatilitetsjustering av relevanta riskfria räntesatser. Framöver förutsätts i direktivet att ett försäkringsföretag får ett förhandsgodkännande av tillsynsmyndigheten för användning av volatilitetsjustering av en relevant riskfri räntesats vid beräkning av bästa skattning enligt artikel 77.2. Tidigare var förhandsgodkännandet en medlemsstatsoption. Dessutom förutsätts att den riskfria räntesatsen inte omfattar matchningsjustering och att bolaget kan påvisa att lämpliga förfaranden används för att beräkna volatilitetsjusteringen. I 1 a i artikeln föreskrivs att om ett försäkringsföretag använder volatilitetsjustering då direktivet blivit tillämpligt, kan det fortsätta att använda volatilitetsjusteringen utan förhandsgodkännande, om förutsättningar för det är uppfyllda. Enligt 1 b i artikeln ska tillsynsmyndigheten kunna kräva att ett bolag slutar använda volatilitetsjustering, om förutsättningarna för det inte längre är uppfyllda. Enligt punkt 3 i artikeln beräknas volatilitetsjusteringen i fråga om andra valutor än euro utifrån kreditspreadkänsligheten och den riskkorrigerade spreaden för varje valuta. I fråga om euro utgör volatilitetsjusteringen av resultatet enligt punkt 3 förhöjt med volatilitetsjustering på makronivå enligt punkt 4 i artikeln. Punkterna 2, 3 och 4 a i artikeln innehåller bestämmelser om den riskjusterade spreaden. Enligt punkt 1 c i artikeln kan försäkringsföretag utifrån ett godkännande av tillsynsmyndigheten tillämpa den företagsspecifika justeringen av den riskkorrigerade spreaden på en valuta enligt punkt 3 under vissa förutsättningar och begränsningar. I så fall får justering på makronivå enligt punkt 4 inte tillämpas.

Artikel 77 e i direktivet innehåller bestämmelser om tekniska data som produceras av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

2.2.6 Kapitalbas och solvenskapitalkrav

Hänvisningen till artikel 97.1 a i artikel 95 ersätts med en hänvisning till artikel 97.1.

Hänvisningen i artikel 96.1 till det upphävda direktivet 2006/42/EG ersätts med en hänvisning till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (*solvensdirektivet för kreditinstitut*).

Artikel 105 i direktivet, som innehåller bestämmelser om beräkning av det primära kapitalkravet, har kompletterats med nya punkt 7, enligt vilken kommissionen kan anta delegerade akter på grund av riskerna förknippade med kryptotillgångar.

Artikel 105 a i direktivet innehåller bestämmelser om långfristiga aktieinvesteringar. Tidigare har detta reglerats i artikel 171 a i kommissionens förordning. Enligt punkt 4 i artikel ska kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar motsvara den förlust i primärkapitalet som skulle bli följden av en omedelbar nedgång som motsvarar 22 procent av värdet av de investeringar som behandlas som långfristiga aktier. Detta motsvarar vad som tidigare föreskrivits om kapitalkravet på långfristiga aktieinvesteringar i artikel 171 a i kommissionens förordning. Artikel 105a.1 i direktivet innehåller bestämmelser om förutsättningar för att en aktieinvestering ska kunna klassificeras som en långfristig investering. Aktieinvesteringen ska vara tydligt identifierad och förvaltas separat från företagets övriga verksamhet, en policy för långfristig investeringsförvaltning ska ha upprättats för varje långfristig aktieportfölj, investeringen ska bestå endast av aktier som är noterade i länder som är medlemmar i EES eller i OECD, försäkringsbolaget ska kunna påvisa att det kan undvika tvångsförsäljning under fem år, bolagets riskhantering ska återspegla långsiktighet, dessa investeringar ska vara tillräckligt diversifierade och de ska inte omfattas av ägarintressen. Enligt punkt 2 i artikeln kan förutsättningarna bedömas på fondnivå, om det handlar om fondinvesteringar. Enligt punkt 3 i artikeln får ett företag inte återgå till ett förfarande som inte omfattar långfristiga aktieinvesteringar, om företaget behandlar en del av aktieinvesteringarna som långfristiga. Dessutom finns det bestämmelser om de åtgärder som ett försäkringsföretag ska vidta, om förutsättningarna inte längre uppfylls. Dessutom har kommissionens getts befogenhet att anta reglering på lägre nivå för att precisera vad som föreskrivs om långfristiga aktieinvesteringar.

Artikel 106 i direktivet innehåller bestämmelser om beräkning av undergruppen för aktiekursrisk och den anknutna symmetriska justeringsmekanismen. Enligt punkt 3 i artikeln får den symmetriska justering som görs av standardkapitalkravet för aktier och som täcker risker som uppstår till följd av nivåändringar i aktiepriserna inte leda till användning av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger standardkapitalkravet för aktier med mer än 13 procentenheter. Före översynen av direktivet var denna siffra ± 10 procentenheter.

Artikel 109 i direktivet om förenkling av standardformeln har ersatts med nytt innehåll. Enligt artikeln får försäkrings- och återförsäkringsföretag använda en förenklad beräkning för en specifik riskmodul eller undergrupp av en riskmodul om arten, omfattningen och komplexiteten hos de risker som de står inför motiverar användning av en förenklad beräkning, det vore oproportionerligt att kräva att försäkrings- eller återförsäkringsföretaget ska tillämpa standardberäkningen och felet jämfört med den standardiserade beräkningen inte över tid leder till någon väsentlig felaktighet i solvenskapitalkravet. Dessutom kan små och icke-komplexa försäkringsföretag använda den förenklade beräkningen även om de ovan uppräknade villkoren inte uppfylls, om de riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler på vilka den förenklade beräkningen tillämpas är av ringa intresse med tanke på det primära solvenskravet, mindre än tio procent sammanlagt eller under två procent för en enskild riskmodul eller undergrupp av riskmoduler minst vart femte år. Enligt punkt 2 i artikeln får ett försäkringsföretag använda den förenklade beräkningen i högst tre år för beräkningen av någon riskmodul eller undergrupp av riskmoduler, om andelen för denna riskmodul eller undergrupp av riskmoduler av det primära solvenskravet är högst fem procent. I så fall får sådana andelars summa i förhållande till det primära solvenskapitalkravet vara högst tio procent. Den andel som en riskmodul eller undergrupp av riskmoduler motsvarar i förhållande till det primära solvenskapitalkravet är den andel som blev resultatet senaste gången riskmodulen eller undergruppen av en riskmodul beräknades utan en förenklad beräkning.

Artikel 112 i direktivet innehåller bestämmelser om godkännande av fullständiga och partiella interna modeller. Punkt 7 i artikeln har ändrats på så sätt att efter det att tillsynsmyndigheterna givit dem sitt godkännande att använda en intern modell, ska ett försäkringsföretag som använder en fullständig eller partiell modell vartannat år till tillsynsmyndigheterna lämna en skattning av solvenskapitalkravet som utarbetats i enlighet med standardformeln.

En ny punkt har fogats till artikel 122 i direktivet, vilken innehåller bestämmelser om de villkor som ska vara uppfyllda för att försäkringsföretagen ska få beakta inverkan av ändringar i kreditmarginalen i den volatilitetsjustering som räknats enligt artikel 77 d.

2.2.7 Placeringar

Artikel 132 i direktivet innehåller bestämmelser om aktsamhetsprincipen i anknytning till placering. Enligt de nya punkter som fogats till artikeln ska försäkringsföretagen när de fattar beslut om sin investeringsstrategi beakta den möjliga makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och inverkan av hållbarhetsfaktorerna på investeringar och den eventuella inverkan av investeringsbeslut på lång sikt på hållbarhetsfaktorerna. På begäran av tillsynsmyndigheten ska försäkringsföretagen beakta även farhågor som gäller makrotillsynen då de fattar beslut om sin investeringsstrategi och bedöma i vilken mån deras investeringsstrategi kan inverka på den möjliga makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och eventuellt ändras till en systemriskkälla.

2.2.8 Försäkrings- och återförsäkringsföretag som befinner sig i svårigheter eller som förfar i strid med bestämmelserna

Artikel 138 i direktivet har preciserats på så sätt att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten vid behov ska samråda med systemrisknämnden, då den konstaterar en exceptionellt ogynnsam situation.

Artikel 139.1 i direktivet har preciserats på så sätt att ett försäkringsföretag ska meddela att solvenskapitalkravet inte uppfylls eller en risk för att det inte uppfylls, oberoende av i vilken situation detta observeras. Dessutom har punkt 2 i artikeln kompletterats på så sätt att en kortfristig finansiell saneringsplan ska överlämnas till tillsynsmyndigheten även i det fallet att man observerat en risk för att solvenskapitalkravet inte uppfylls. Punkt 3 i artikeln har preciserats på så sätt att ett försäkringsföretags fria hantering av tillgångar kan begränsas eller förbjudas i en situation där solvenskapitalkravet inte uppfyllts, om ett likviditetsförfarande inte inleds inom två månader. Enligt punkt 4 i artikeln upprättar Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten riktlinjer om de åtgärder som tillsynsmyndigheten ska vidta, om försäkringsföretagets minimisolvenskrav inte uppfylls.

Enligt artikel 141 i direktivet ska tillsynsmyndigheten ha befogenhet att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att säkra försäkringstagarnas intressen när det rör sig om försäkringsavtal, eller förpliktelser som uppstår till följd av återförsäkringsavtal, om försäkringsföretagets solvensställning försämrats ytterligare efter att de åtgärder som uttryckligen föreskrivs i direktivet har vidtagits för att åtgärda situationen.

Artikel 144 i direktivet har kompletterats på så sätt att om ett försäkringsbolags koncession återkallas, ska de allmänna regler och mål för försäkringstillsyn som anges i avdelning I kapitel III tillämpas åtminstone till dess att ett likvidationsförfarande inleds.

2.2.9 Makrotillsyn

Artikel 144 a i direktivet innehåller bestämmelser om hantering av likviditetsrisker. Genom hantering av likviditetsrisker ska försäkringsföretagen säkerställa att de har tillräcklig likviditet, även i stressade förhållanden. Försäkringsföretagens ska upprätta en plan för hantering av likviditetsrisker och hålla den uppdaterad. Planen ska överlämnas till tillsynsmyndigheten tillsammans med de uppgifter som avses i artikel 35, vilka är avsedda för tillsynsändamål. Planen för hantering av likviditetsrisker krävs dock inte av små och icke-komplexa företag. Dessutom kan försäkringsföretaget ansöka om godkännande av tillsynsmyndigheten för att inte behöva utarbeta en plan för hantering av likviditetsrisker.

Artikel 144 b i direktivet innehåller bestämmelser om tillsynsmyndighetens befogenhet för att åtgärda likviditetsvagheter vid exceptionella omständigheter. Enligt punkt 1 i artikeln ska tillsynsmyndigheterna följa försäkringsföretagens likviditetsställning som en del av tillsynsmyndighetens regelbundna granskningsprocesser. Enligt punkt 2 i artikeln kan tillsynsmyndigheterna kräva att ett företag ska stärka sin likviditetsställning i de fall där väsentliga likviditetsrisker eller -brister observeras. Enligt punkt 3 i artikeln har tillsynsmyndigheterna, i fråga om sådana enskilda företag som är föremål för väsentliga likviditetsrisker som kan orsaka en omedelbar risk för försäkringstagarnas skydd eller det finansiella systemets stabilitet, befogenhet att tillfälligt begränsa eller stoppa utdelning till aktieägare och andra efterställda borgenärer, andra betalningar som görs till aktieägare och andra efterställda borgenärer, återköp av aktier och återbetalning av kapitalbasposter, bonusar eller andra rörliga ersättningar eller avbryta inlösenrätten för dem som tecknat en livförsäkring. Den sist nämnda av dessa åtgärder ska användas endast som en sista utväg vid exceptionella omständigheter som påverkar företagen och om det är förenligt med försäkringstagarnas och företagets förmånstagare. Dessa åtgärder får pågå i högst tre månader, men beslutet kan förnyas om motiverade skäl fortfarande kvarstår. Enligt punkt 4 i artikeln ska tillsynsmyndigheterna beakta proportionalitetskriterierna då de fattar beslut om de åtgärder som avses i punkt 3. Enligt punkt 5 ska tillsynsmyndigheten dessutom ta hänsyn till de belägg som framkommit under den samlade tillsynsbedömningen och till en framåtblickande bedömning av de berörda företagens solvens och finansiella ställning.

Artikel 114b.6 i direktivet innehåller bestämmelser om att befogenheterna enligt punkt 3 får utövas med avseende på berörda företag som är verksamma i en viss medlemsstat och om de exceptionella omständigheterna påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden. Således är det med andra ord möjligt att med samma beslut tillämpa åtgärder enligt punkt 3 på alla företag som påverkas av en exceptionell situation. Enligt direktivet ska en medlemsstat utse en myndighet som utövar denna befogenhet. Enligt punkt 7 i artikeln ska Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov systemrisknämnden underrättas om att befogenheten utövas.

Enligt artikel 144b.8 i direktivet utarbetar Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten riktlinjer om åtgärderna för att ta itu med brister i likviditetsriskhanteringen, exceptionella omständigheter som berättigar till tillfälligt avbrytande av inlösenrätten och förutsättningarna för att säkerställa att ett tillfälligt avbrytande av inlösenrätten tillämpas på ett harmoniserat sätt.

Artikel 144 c i direktivet innehåller bestämmelser om tillsynsåtgärderna för att bevara ett företags finansiella ställning under perioder av exceptionella sektorsomfattande chocker. Enligt punkt 1 i artikeln ska tillsynsmyndigheterna kunna upprätthålla enskilda försäkringsföretags finansiella ställning under perioder av exceptionella sektorsomfattande chocker som kan hota det berörda företagets finansiella ställning eller det finansiella systemets stabilitet. Enligt punkt

2 i artikeln ska tillsynsmyndigheterna under perioder av exceptionella sektorsomfattande chocker kunna begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer, begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer, begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter och begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning. Enligt punkt 3 i artikeln ska tillsynsmyndigheten när den fattar beslut om att utöva denna befogenhet ta hänsyn till proportionalitetskriterierna samt till förekomsten av risktoleransgränser som godkänts av företaget och tröskelvärden i dess riskhanteringssystem. Enligt punkt 4 ska tillsynsmyndigheterna dessutom ta hänsyn till de belägg som framkommit under den samlade tillsynsbedömningen och till en framåtblickande bedömning av de berörda företagens solvens och finansiella ställning. Enligt punkt 5 tillämpas åtgärderna endast så länge som de skäl som berättigar åtgärderna kvarstår. Enligt punkt 6 får transaktioner inom gruppen begränsas endast om de utgör ett hot mot gruppens eller minst ett gruppföretags solvens- eller likviditetssituation. I punkt 7 i artikeln ges kommissionen befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder för att fastställa kriterier som gäller identifiering av exceptionella sektorsomfattande chocker.

I artikel 144 d i direktivet ges kommissionen befogenhet att godkänna tekniska regleringsstandarder som gäller de kriterier som tillsynsmyndigheterna ska beakta då de fastställer försäkrings- eller återförsäkringsföretag och -grupp, vilka ska begäras att göra de kompletterande makrotillsynsanalyser som avses i artikel 45, inkluderas makrotillsynsaspekter som en del av aktsamhetsprincipen enligt artikel 132 eller att upprätta en plan för hantering av likviditetsrisker. Dessutom ges kommissionen befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder som preciserar innehållet i hanteringsplanerna för likviditetsrisker och uppdateringsfrekvensen.

2.2.10 Gränsöverskridande verksamhet

Till artikel 149 i direktivet har man fogat en skyldighet för ett försäkringsföretag att ge tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten en underrättelse, om det sker en förändring av den verksamhet som försäkringsföretaget bedriver på grundval av friheten att tillhandahålla tjänster som väsentligt påverkar dess riskprofil eller väsentligt påverkar försäkringsverksamheten i en eller flera värdmedlemsstater. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska utan dröjsmål informera tillsynsmyndigheterna i de berörda värdmedlemsstaterna.

Enligt artikel 152 a i direktivet ska hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet framöver underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten om den konstaterar försämrade finansiella förhållanden eller andra framväxande risker, inbegripet sådana som rör konsumentskyddet, vilka har gränsöverskridande konsekvenser.

Artikel 152 aa innehåller bestämmelser om betydande gränsöverskridande verksamhet. Denna definition och de åtgärder som följer av den är nya. Försäkringsverksamhet som bedrivs av ett försäkringsföretag i en viss värdmedlemsstat med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster är betydande då dess belopp utifrån räknat utifrån de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna överstiger 15 miljoner euro eller om tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten anser att verksamheten är betydande med tanke på marknaden i värdmedlemsstaten. Om tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten anser att verksamheten är relevant när det gäller värdmedlemsstatens marknad, ska den underrätta tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om detta. Om hemmedlemsstatens tillsynsmyndighet inte instämmer i detta, ska den anmäla detta till värdmedlemsstatens tillsynsmyndighet inom en månad. Vid behov kan ärendet hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten utarbetar förslag till tekniska standarder för tillsyn för att precisera ett försäkringsföretags relevans för värdmedlemsstatens marknad.

Artikel 152 ab innehåller bestämmelser om förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan hemmedlemslandets och värdlandets tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten och tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten ska samarbeta med varandra för att bedöma om företaget är väl medvetet om de risker som det exponeras för eller kan exponeras för i värdmedlemsstaten. Samarbetet ska omfatta företagsstyrningssystemet, uppdragsavtal och distributionspartner, affärsstrategi och skadereglering samt konsumentskydd. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska informera tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten om problem som den observerat. Dessutom ska tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten minst en gång per år lämna information till tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten om ett försäkringsbolags solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav, medräkningsbara kapitalbasmedel och uppgift om potentiella farhågor i anknytning till beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten inte utan onödigt dröjsmål tillhandahåller denna information, får tillsynsmyndigheten i den berörda värdmedlemsstaten hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Dessutom innehåller artikel 152 ab bestämmelser om gemensamma inspektioner. I punkt 4 i artikeln föreskrivs att om ett försäkringsföretag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet under de följande tre månaderna, får tillsynsmyndigheten i den värdmedlemsstat där företaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet rikta en begäran till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten om att en gemensam inspektion ska utföras på plats hos försäkringsföretaget. Tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten ska godta eller avslå begäran inom en månad från mottagandet. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten går med på att utföra en gemensam inspektion på plats, ska den inbjuda Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att delta i den inspektionen. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten inte går med på att utföra en gemensam inspektion på plats hos företaget, ska den motivera sin vägran till värdmedlemslandets tillsynsmyndighet. När den gemensamma inspektionen på plats har genomförts ska de berörda tillsynsmyndigheterna komma fram till gemensamma slutsatser och dessa ska beaktas i tillsynsverksamheten. I en situation där tillsynsmyndigheterna är oeniga, kan ärendet hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Artikel 152 b innehåller bestämmelser om samarbetsplattformar. Nya punkt 3 har fogats till artikeln, i vilken det föreskrivs att förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan hemlandets och värdlandets tillsynsmyndigheter i enlighet med artikel 152 ab även ska tillämpas på tillsynsmyndigheter som deltar i en samarbetsplattform. Även oenigheter som uppstår på en samarbetsplattform kan hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten anser det lämpligt mot bakgrund av intresset av att skydda försäkringstagarna eller för ändamål som rör finansiell stabilitet, får den offentliggöra information om resultat, rekommendationer eller åtgärder som härrör från tillsynsarbetet inom ramen för samarbetsplattformen. Ett försäkringsföretag har rätt att framföra sin syn till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten innan uppgifterna offentliggörs.

Artikel 153 i direktivet har preciserats på så sätt att tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten får begära sådan information som den har rätt att begära beträffande den verksamhet som ett försäkrings- eller återförsäkringsföretag bedriver på den medlemsstatens territorium från tillsynsmyndigheten i det företags hemmedlemsstat. Dessutom ska denna information lämnas inom 20 arbetsdagar från mottagandet av begäran på värdmedlemsstatens officiella språk och på motiverade grunder inom 40 arbetsdagar. Om tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten

underlåter att tillhandahålla informationen inom tidsfristen, får tillsynsmyndigheten i värdmedlemsstaten rikta begäran direkt till försäkringsföretaget, som ska lämna uppgifterna utan dröjsmål.

2.2.11 Grupptillsyn

Artikel 212 i direktivet har ändrats på så sätt att det är lättare att identifiera grupper som inte bildas utifrån den traditionella gruppstrukturen och som inte omfattas av redogörelsedirektivets räckvidd, till exempel horisontella grupper. Regleringen har preciserats på så sätt att verkligt dominerande inflytande över ett annat företag utövas även då detta inflytande utövas genom centraliserad samordning av det andra företags beslut. I ett sådant fall kan tillsynsmyndigheten identifiera det företag som utövar sådant dominerande inflytande som sitt moderföretag. Dessutom kan tillsynsmyndigheten som grupp identifiera två sådana företag som enligt tillsynsmyndigheten står under gemensam ledning. Punkt 4 i artikeln innehåller bestämmelser om de omständigheter som tillsynsmyndigheten ska beakta i bedömningen av om företag står under gemensam ledning eller om bestämmande inflytande utövas genom centraliserad samordning. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten utarbetar tekniska regleringsstandarder om dessa omständigheter. Om samtliga företag inte har sin hemort i samma medlemsstat, ska tillsynsmyndigheten innan detta beslut fattas samråda med de andra berörda tillsynsmyndigheter i de andra medlemsstaterna.

Dessutom har definitionen av ett försäkringsholdingbolag i artikel 212 preciserats. Framöver innehåller direktivet mer detaljerade bestämmelser om förutsättningarna för att ett moderföretag ska anses vara ett försäkringsholdingbolag. En definition av ett holdingbolag till försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland har även fogats till artikeln.

Artikel 213 a i direktivet, som fogats till direktivet, innehåller bestämmelser om förutsättningarna för klassificering som en liten och icke-komplex grupp. Grupptillsynsmyndigheten ska klassificera en grupp som en liten och icke-komplex grupp, om dess verksamhet är tillräckligt småskalig och icke-komplex. Förutsättningarna gäller beloppet av gruppens försäkringstekniska avsättningar och premieinkomst, omfattningen av verksamheten i en annan medlemsstat än grupptillsynsmyndighetens hemmedlemsstat, placeringarnas riskfylldhet och återförsäkringsverksamhet. I fråga om de företag som bedriver livförsäkringsverksamhet ska även ränteriskmodulen vara tillräckligt låg. I fråga om företag som bedriver skadeförsäkringsverksamhet granskas därtill totalkostnadsprocenten och tillhandahållande av vissa försäkringsslag. Förutsättningarna ska vara uppfyllda under två konsekutiva räkenskapsperioder direkt före klassificeringen. Dessutom innehåller artikeln bestämmelser om sådana grupper som aldrig kan klassificeras som små och icke-komplexa.

Artikel 213 b, som fogats till direktivet, innehåller bestämmelser om hinder för grupptillsyn. Försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ska säkerställa att gruppens interna arrangemang och ansvarsfördelning är tillräckliga för att efterleva bestämmelserna om grupptillsyn och att organisationsstrukturen för den grupp som försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ingår i inte motverkar och inte på annat sätt hindrar en ändamålsenlig tillsyn över gruppen och dess försäkringsdotterföretag. Om gruppens interna arrangemang och ansvarsfördelning inte är lämpliga för att efterleva bestämmelserna om grupptillsyn, ska grupptillsynsmyndigheten ha befogenhet att kräva att försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget ändrar de interna arrangemangen och ansvarsfördelningen inom gruppen. Dessutom finns det bestämmelser om tillsynsmyndigheternas befogenheter i en situation där en grupp bildas utifrån att de företag som räknas in i gruppen leds utifrån en gemensam bas. I en

sådan situation kan tillsynsmyndigheten kräva att ett försäkringsholdingbolag eller ett blandat finansiellt holdingföretag ska grundas.

Artikel 214.2 i direktivet innehåller bestämmelser om när ett företag som hör till en grupp kan lämnas utanför grupp tillsynen. Regleringen har preciserats i fråga om när ett företag är av endast ringa intresse för grupp tillsynen. I punkt 3 föreskrivs dessutom att om undantagandet av ett företag från grupp tillsyn skulle leda till ett fall som inte skulle utlösa tillämpningen av grupp tillsyn, ska grupp tillsynsmyndigheten samråda med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och, i tillämpliga fall, övriga berörda tillsynsmyndigheter. Ett sådant beslut kan fattas endast vid exceptionella omständigheter och detta beslut ska ses över minst en gång per år.

Dessutom har en ny punkt 5 fogats till artikel 214. Enligt den ska en grupp som identifieras utifrån att den står under gemensam ledning, utse ett av de företag som står under gemensam ledning till moderföretag. I punkt 6 i artikel 214 föreskrivs att om utseendet av moderföretag skulle innebära väsentliga hinder för utövandet av grupp tillsyn, kan grupp tillsynsmyndigheten kräva att ett annat moderföretag utses. Om gruppen inte utser något moderföretag inom sig, väljer grupp tillsynsmyndigheten ett moderföretag för gruppen.

I artikel 220 i direktivet har valet av beräkningsmetod för gruppens solvens preciserats.

En ny punkt har lagts till i artikel 221 i direktivet, i vilken man fastställer den proportionella andelen för anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut i en situation då grupp tillsynsmyndigheten fastställer den proportionella andelen. En bestämmelse om att grupp tillsynsmyndigheten fastställer den proportionella andelen i en situation där gruppen bildas på så sätt att de företag som räknas in i grupp leds gemensamt.

Artikel 222 i direktivet innehåller bestämmelser om hinder för dubbel användning av den medräkningsbara kapitalbasen. Punkterna 2 och 3 i artikeln innehåller bestämmelser om poster i kapitalbasen vilka kan räknas med som täckning för solvenskapitalkravet. Punkt 4 i artikeln har ändrats på så sätt att summan av kapitalbasen enligt punkterna 2 och 3 inte får överskrida bidraget till gruppens solvenskapitalkrav av ett försäkringsföretag som är ett företag med ägarintresse. Dessutom fogas till artikeln en punkt, enligt vilken en post som emitterats av ett dotterföretag i gruppen inte kan räknas med i gruppens kapitalbas, om posten inte är tillgänglig i en situation med likvidation.

Till artikel 226 i direktivet fogas en ny punkt 3, enligt vilken även holdingbolag till försäkringsföretag i tredjeland ses som företagsföretag då punkterna 1 och 2 i artikeln tillämpas.

Enligt punkt 1 i artikel 228 i direktivet ska kreditinstitut, förvaltningsbolag för fondföretag, förvaltare av alternativa investeringsfonder, tjänstepensionsinstitut och vissa andra företag än reglerade företag enligt redogörelsedirektivet beaktas vid beräkning av gruppens kapitalbas och solvenskapitalkravet. I punkt 2 i artikeln fastställs hur dessa företags bidrag till gruppens kapitalbas fastställs och i punkt 3 föreskrivs hur dessa företags bidrag till gruppens solvenskapitalkrav fastställs. Om flera av dessa anknutna företag bildar en undergrupp, är det enligt punkt 4 i artikeln möjligt att behandla dessa företag som en grupp. Enligt punkt 5 i artikeln kan grupp tillsynsmyndigheten dock besluta att dessa företags bidrag minskas från gruppens kapitalbas.

I artikel 229 i direktivet föreskrivs att om de berörda tillsynsmyndigheterna inte har tillgång till data som är nödvändiga för att beräkna solvensen på grupp nivå och som rör ett anknutet företag med huvudkontor i en medlemsstat eller i tredjeland, ska detta företags bokförda värde i

försäkrings- eller återförsäkringsföretag med ägarintresse dras av från de poster i kapitalbasen som får medräknas vid bestämningen av solvensen på gruppnivå. Ett stycke har även fogats till artikeln, i vilket det föreskrivs att om det avdrag som avses i första stycket skulle förbättra gruppens solvenssituation jämfört med situationen om företaget fortsatt tas med i beräkningen av solvensen på gruppnivå, ska avdraget inte tillämpas.

Artikel 299 a i direktivet innehåller bestämmelser om förenklade beräkningar. Grupp tillsynsmyndigheten kan tillåta att ett försäkringsföretag med ägarintresse vid tillämpning av metoden baserad på sammanställd redovisning enligt artikel 230 kan tillämpa den förenklade metoden på ägarintressen i anknutna företag som inte är väsentliga. Företaget med ägarintresse ska motivera tillämpningen av den förenklade metoden på ett eller flera företag med ägarintresse med beaktande av arten, omfattningen och komplexiteten i riskerna hos företaget eller företagen med ägarintresse. Enligt punkt 2 i artikeln ska ett försäkringsföretag med ägarintresse visa att tillämpningen av den förenklade metoden på ägarintressen i ett eller flera anknutna företag är tillräckligt försiktig för att undvika en underskattning av risker som härrör från det företaget eller dessa företag vid beräkningen av solvensen på gruppnivå. I punkt 3 i artikeln föreskrivs att vid tillämpning av punkt 1 ska anknutna företag anses vara oväsentliga, om det bokförda värdet av vart och ett av dem motsvarar mindre än 0,2 procent av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 procent av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i sammanställda data.

Enligt Solvens II-direktivet ska solvensen för en grupp som bildas av försäkringsföretag räknas enligt någon av de metoder som föreskrivs i direktivet. Artikel 230 i direktivet innehåller bestämmelser om metod 1 (den förvalda metoden), som utgörs av metoden baserad på sammanställd redovisning. Punkt 1 i artikeln har ändrats på så sätt att man vid beräkning av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet och i solvenskapitalkravet beaktar även de företag som avses i artikel 228.1. Tidigare innehöll punkt 2 i artikeln en definition av hur stort solvenskapitalkravet för en sammanställd grupp minst ska vara. Punkten har ändrats på så sätt att den proportionella andel av de lokala kapitalkrav under vilka koncessionen skulle återkallas för anknutna försäkringsföretag i tredjeland ska läggas till i denna summa.

Artikel 233 i direktivet innehåller bestämmelser om metod 2 (den alternativa metoden), som utgörs av avdrags- och sammanläggningsmetoden. Artikeln har ändrats i fråga om hur poster som medräknas i gruppens kapitalbas och poster som medräknas i gruppens solvenskrav fastställts, till exempel hur företag enligt artikel 228 beaktas.

Artikel 233 a i direktivet innehåller bestämmelser om en kombination av metoderna 1 och 2, vilket är en möjlighet som inte tidigare reglerades i direktivet. Artikeln innehåller bestämmelser om hur man genom att kombinera metoderna 1 och 2 fastställer gruppens kapitalbas och solvenskapitalkrav. Dessutom regleras hur gruppens minimikapitalkrav fastställs och hur det ska täckas och hur särskilda risker på gruppnivå ska beaktas.

Artikel 233 b i direktivet innehåller bestämmelser om långfristiga aktieinvesteringar på gruppnivå. I artikeln föreskrivs att om metod 1 eller en kombination av metoderna 1 och 2 används, får de försäkringsföretag som utgör företag med ägarintresse tillämpa artikel 105 a på en undergrupp av aktieinvesteringar. Dessutom har kommissionen getts befogenhet att komplettera bestämmelsen genom att anta delegerade akter.

I artikel 234 i direktivet ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter som gäller de tekniska principer och metoder som föreskrivs i artiklarna 220–229, de förenklade metoder som föreskrivs i artikel 229 a och tillämpning av artiklarna 230–233 a.

Tredje stycket i artikel 244.3 i direktivet ersätts med ett nytt stycke. Stycket innehåller bestämmelser om de tröskelvärden som fastställs av grupp tillsynsmyndigheten för att fastställa riskkoncentrationer.

Till artikel 245 om tillsynen av transaktioner inom gruppen fogas en punkt enligt vilken tillsynsmyndigheterna får kräva att grupper också rapporterar transaktioner inom gruppen som inbegriper andra företag än försäkrings- och återförsäkringsföretag, försäkrings- och återförsäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag.

Artikel 246 i direktivet innehåller bestämmelser om tillsynen över företagsstyrningssystemet på grupp nivå. Punkt 1 i artikeln har preciserats på så sätt att gruppens företagsstyrningssystem ska täcka alla företag som hör till gruppen. Dessutom har regleringen preciserats på så sätt att det yttersta moderföretaget i sista hand ansvarar för att gruppen iakttar de lagar, förordningar och administrativa föreskrifter vilka utfärdats med stöd av direktivet. De personer som i praktiken leder moderföretag, anses leda gruppen i praktiken. Punkt 2 har preciserats på så sätt att ett företag med ägarintresse regelbundet ska övervaka verksamheten i sina anknutna företag och ett företag med ägarintresse ska ha styrdokument på grupp nivå och säkerställa samstämmigheten mellan styrdokumentet för alla reglerade företag som räknas in i gruppen och styrdokumentet på grupp nivå. Punkt 4 i artikeln har preciserats på så sätt att den egenrisk- och solvensbedömning som utförs på grupp nivå ska täcka åtminstone all försäkrings- och återförsäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen. Till artikeln fogades dessutom en punkt 5, enligt vilken ett företag med ägarintresse ska ha robusta styrningsarrangemang. Gruppens företagsstyrningssystem ska sträva efter att förebygga intressekonflikter eller, om detta inte är möjligt, hantera dem. Gruppen ska framöver identifiera de personer som svarar för centrala uppgifter i gruppen. Uppgifterna och ansvaren på grupp nivå ska avskiljas tydligt från de uppgifter och ansvar som tillämpas på ett enskilt företags nivå.

Artikel 246 a i direktivet innehåller bestämmelser om hantering av likviditetsrisker på grupp nivå. Ett företag med ägarintresse ska utarbeta en plan för hantering av likviditetsrisker på grupp nivå. De försäkringsföretag som hör till gruppen behöver inte utarbeta någon plan på bolagsnivå, om planen på grupp nivå täcker detta behov. Tillsynsmyndigheten kan dock kräva en plan på bolagsnivå, om planen på grupp nivå inte är tillräcklig. Dessutom har kommissionen getts befogenhet att komplettera regleringen genom att godkänna tekniska regleringsstandarder.

Artikel 246 b i direktivet innehåller bestämmelser om andra makrotillsynsregler på grupp nivå. Enligt artikeln tillämpas artiklarna 144 b och 144 c i tillämpliga delar på nivån för försäkringsföretaget med ägarintresse, försäkringsholdingbolaget eller det blandade finansiella holdingföretaget.

Artikel 254 innehåller bestämmelser om rätten till information för andra företag som hör till gruppen och myndigheterna. Artikeln har kompletterats med de tidsfrister inom vilka rapporteringen på grupp nivå ska göras. Försäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag ska årligen lämna den information som avses i denna artikel till grupp tillsynsmyndigheten senast 22 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår och, när den information som avses i denna artikel krävs kvartalsvis, senast 11 veckor efter utgången av varje kvartal.

Artikel 256 i direktivet innehåller bestämmelser om lägesrapporten om solvens och finansiell ställning för en grupp. Artikeln har kompletterats på så sätt att endast den del som är avsedd för yrkesverksamma på marknaden ska inkluderas i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Försäkringsföretag med ägarintresse, försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag ska offentliggöra informationen senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsår. Om gruppen offentliggör endast en lägesrapport om solvens och finansiell ställning, ska även den del som är avsedd för försäkringstagare och förmånstagare inkluderas i den. Kommissionen har getts befogenhet att komplettera bestämmelsen genom att anta delegerade akter.

Artikel 256 b i direktivet innehåller bestämmelser om den tillsynsrapport som ska lämnas in. En grupp ska lämna in en tillsynsrapport som motsvarar vad som föreskrivs i artikel 35. Utifrån ett godkännande av grupp tillsynsmyndigheten kan rapporten vara sammanslagen för gruppen och de företag som hör till den, men detta godkännande kan återtas, om den sammanslagna rapporten inte innehåller alla behövliga uppgifter. Kommissionen har getts befogenhet att komplettera bestämmelsen genom att anta delegerade akter.

Artikel 256 c i direktivet innehåller bestämmelser om revisionskravet avseende den balansräkning som ska offentliggöras som en del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning. Även en Solvens II-balansräkning på gruppnivå är framöver föremål för revision.

Kraven på lämplighet och tillförlitlighet enligt artikel 257 i direktivet utvidgas till att utöver ledningen gälla även för dem som svarar för andra centrala uppgifter.

Artikel 258 i direktivet har kompletterats på så sätt att tillsynsmyndigheterna ska ges alla tillsynsbefogenheter som behövs för att vidta åtgärder som gäller försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag i syfte att säkerställa att grupperna efterlever alla krav som gäller grupp tillsyn. Om grupp tillsynsmyndigheten observerat hinder för grupp tillsyn enligt artikel 213 b, ska försäkringsholdingbolag eller blandade finansiella holdingföretag bli föremål för lämpliga tillsynsåtgärder i syfte att säkerställa kontinuiteten i grupp tillsynen och säkerställa efterlevnaden av kraven. Dessutom innehåller artikeln bestämmelser om de åtgärder som tillsynsmyndigheten åtminstone ska kunna tillämpa på försäkringsholdingbolag och blandade finansiella holdingföretag.

Artikel 262 i direktivet innehåller bestämmelser som gäller moderföretag som är registrerade i ett tredjeland som inte har motsvarande tillsyn. Om tillsyn som motsvarar sådan som avses i artikel 260 inte finns, tillämpas artiklarna 218–235 och artiklarna 244–258 i tillämpliga delar eller ett annat möjligt förfarande, som räknats upp i artikeln. Dessa omfattar till exempel att ett företag som hör till gruppen utses till ansvarigt företag eller ett krav på att ett moderföretag ska grundas i Europeiska unionen. Dessutom har artikeln preciserats på så sätt att man genom metoderna ska uppnå målen med grupp tillsyn, vilka är att bevara försäkrings- och återförsäkringsföretagens kapitalallokering och sammansättningen av deras kapitalbas och att bedöma och övervaka risker.

Artikel 265 i direktivet innehåller bestämmelser om transaktioner inom gruppen. Om moderföretaget till ett försäkringsföretag i gruppen är ett försäkringsholdingföretag med blandad verksamhet, ska företaget ge tillsynsmyndigheten rapporter om transaktioner mellan det och försäkringsholdingföretaget med blandad verksamhet och dess anknutna företag. Den nya punkten 1 b har fogats till artikeln, enligt vilken en motsvarande rapport ska göras även i fråga om vissa andra moderföretag, till exempel då moderföretaget är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag.

2.2.12 Övriga bestämmelser

Artikel 304 om den undergrupp som omfattar durationsbaserade aktiekursrisker har preciserats till den del att den inte längre kan tillämpas på nya tillgångar och skulder efter tillämpningen av ändringarna av direktivet. Artikel 304 i direktivet utgör en medlemstatsoption.

I artikel 304 c i direktivet föreskrivs att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten senast den 1 mars 2025 ska bedöma huruvida en särskild tillsynsbehandling av exponeringar med anknytning till tillgångar eller verksamheter som i väsentlig grad är förknippade med miljörelaterade eller sociala mål skulle vara motiverad.

I artikel 304d.1 i direktivet föreskrivs att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska bedöma huruvida det krav på åtskillnad mellan livförsäkrings- och skadeförsäkringsverksamhet som avses i artikel 73.1 i direktivet fortfarande är motiverat. I punkt 2 i artikeln föreskrivs dessutom att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten fram till den 31 januari 2032 ska övervaka det bidrag till solvenskapitalkraven på gruppnivå som avses i artikel 228.3a.ii i direktivet från det kombinerade buffertkravet för anknutna kreditinstitut enligt definitionen i artikel 128.6 i solvensdirektivet för kreditinstitut.

I artikel 304 e i direktivet föreskrivs att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse på eget initiativ eller på begäran av en eller flera tillsynsmyndigheter eller av kommissionen ska bedöma huruvida en sådan exceptionell hälsokris, naturkatastrof eller annan extrem händelse är sådan att den väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkrings- och återförsäkringsföretag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i direktivet. Om myndigheten konstaterar att ett sådant exceptionellt förhållande påverkar försäkringsföretagens verksamhet och möjlighet att lämna uppgifter, kan kommissionen förlänga tidsfristerna för att lämna uppgifter genom att anta en delegerad akt.

2.2.13 Övergångsbestämmelser

Artikel 308 a i direktivet i anknytning till tillsynsmyndigheternas befogenheter att fatta beslut om godkännande av vissa ärenden med anknytning till direktivet innan Solvens II-direktivets ikraftträdande vid ingången av år 2016 har strukits från direktivet.

De övergångsåtgärder som föreskrivits i punkterna 5–8 i artikel 308 b i direktivet har strukits från direktivet, eftersom de inte längre är aktuella. Den övergångsåtgärd som föreskrivs i punkt 12 i artikeln och som gäller standardparametrar som ska användas vid beräkning av undergrupperna för marknadsriskkoncentrationer och för spreadrisk i enlighet med standardformeln har ändrats. Dessutom har punkt 17 om grupper preciserats i fråga om vilka uppgifter som ska offentliggöras i rapporten över solvens och finansiell ställning.

Artikel 308 c om övergångsåtgärder som gäller riskfria räntesatser i direktivet har preciserats på så sätt att tillsynsmyndigheten, efter det datum då direktivet börjar tillämpas, kan tillåta användning av denna övergångsåtgärd endast om reglerna i direktivet under en period på 18 månader före godkännandet för första gången blev tillämpliga på det försäkringsföretag som begärt ett godkännande efter att ha varit undantaget från detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 4 eller om det försäkringsföretag som ansöker om godkännande under en period på sex månader före godkännandet fått tillstånd att acceptera en portfölj av försäkrings- eller återförsäkringsavtal, om det överlåtande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpade den tillfälliga justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för den portföljen

av avtal före överlåtelsen. Dessutom har övergångsbestämmelsen preciserats i fråga om vilka uppgifter som ska offentliggöras i rapporten över solvens och finansiell ställning.

Artikel 308 d om övergångsåtgärder som gäller försäkringstekniska avsättningar i direktivet har preciserats på så sätt att tillsynsmyndigheten, efter det datum då direktivet börjar tillämpas, kan tillåta användning av denna övergångsåtgärd endast om reglerna i direktivet under en period på 18 månader före godkännandet för första gången blev tillämpliga på det försäkringsföretag som begärt ett godkännande efter att ha varit undantaget från detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 4 eller om det försäkringsföretag som ansöker om godkännande under en period på sex månader före godkännandet fått tillstånd att acceptera en portfölj av försäkrings- eller återförsäkringsavtal, om det överlåtande försäkrings- eller återförsäkringsföretaget tillämpade den tillfälliga justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för den portföljen av avtal före överlåtelsen. Dessutom har övergångsbestämmelsen preciserats i fråga om vilka uppgifter som ska offentliggöras i rapporten över solvens och finansiell ställning.

Hänvisningar till de nya övergångsåtgärderna har fogats till artikel 308 e i direktivet.

Artikel 308 f har fogats till direktivet. I den föreskrivs att i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning ska försäkringsföretag offentliggöra vilka effekter det skulle få på deras finansiella ställning om flera övergångsåtgärder tillämpades.

2.3 Kommissionens bedömning av direktivet om tillsyn över finansiella konglomerat

Genom ändringsdirektivet fogades en ny punkt 3 till artikel 31 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, enligt vilken kommissionen senast den 31 december 2027 ska bedöma hur detta direktiv och Solvens II-direktivet fungerar i fråga om vissa aspekter, särskilt med beaktande av tillsynsbehandlingen av sektorsövergripande innehav av ägarintressen i enlighet med särregler, när det gäller lika villkor.

3 Nuläge och bedömning av nuläget

3.1 Inledning

Regleringen i Solvens II-direktivet har nationellt implementerats i försäkringsbolagslagen (521/2008). Dessutom innehåller lagen om Finansinspektionen (878/2008) reglering om övervakningen av försäkringsbolag. Solvens II-direktivet förutsätter att ändringar görs i synnerhet i försäkringsbolagslagen. Dessutom finns det även behov av att göra mindre ändringar i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015), lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) och lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997). Dessutom förutsätter de nationella ändringsbehoven ändringar i lagen om Patientförsäkringscentralen (949/2019), lagen om sjömanspensioner (1290/2006) och lagen om pension för lantbruksföretagare (1290/2006).

3.2 Försäkringsbolagslagen

3.2.1 Försäkringsbolagslagens tillämpningsområde och proportionalitetsprincipen

Försäkringsbolagen tillämpas på försäkringsaktiebolag och ömsesidiga försäkringsbolag som är registrerade enligt finsk lag (*försäkringsbolag*). Försäkringsbolagslagen tillämpas på alla

finländska försäkringsbolag oberoende av deras storlek. I Solvens II-direktivet föreskrivs att avgränsningen av tillämpningsområdet är en medlemsstatsoption, enligt vilken bolag som underskrider vissa gränsvärden kan lämnas utanför tillämpningsområdet för regleringen. För att främja proportionaliteten i tillämpningen av regleringen har man i försäkringsbolagslagen redan definierat ett litet försäkringsbolag, på vilket EU-regleringen på lägre nivå om företagsstyrningssystemet och offentliggörande av uppgifter inte tillämpas. I övrigt har man i samband med det nationella genomförandet av Solvens II-direktivet ansett att de försäkrade förmånerna tryggas bäst och på ett jämlikt sätt genom att tillämpa regleringen på alla försäkringsbolag.

Försäkringsbolagslagen tillämpas även på arbetspensionsförsäkringsbolag på det sätt som föreskrivs separat i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag. Solvens II-direktivet tillämpas dock inte på arbetspensionsförsäkringsbolag, varför det nationellt är möjligt att beslut vilka bestämmelser i försäkringsbolagslagen som är tillämpliga på arbetspensionsförsäkringsbolag.

Försäkringsbolagslagens 1 kap. 16 a § innehåller bestämmelser om proportionalitetsprincipen. Enligt paragrafen ska bestämmelserna i lagen tillämpas och försäkringsbolagen övervakas i en riktig proportion med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna i bolagets affärsverksamhet. I bestämmelserna i försäkringsbolagslagen har man därtill beaktat proportionalitetsprincipen på så sätt att de uttryckligen nämner att bestämmelsen ska tillämpas i rätt förhållande till bolagets affärsverksamhet sett till arten och omfattning av de risker som är förknippade med bolagets affärsverksamhet. Försäkringsbolagslagen innehåller inte bestämmelser om att bestämmelserna i lagen kan tillämpas på förenklat sätt eller att det är möjligt att låta bli att tillämpa dem i vissa situationer. En möjlighet för försäkringsföretag att bli klassificerat som ett litet och icke-komplext företag, om det uppfyller klassificeringsförutsättningarna, har fogats till Solvens II-direktivet. Om ett försäkringsbolag klassificeras som ett litet och icke-komplext företag, kan det i princip automatiskt låta bli att tillämpa vissa bestämmelser i lagen eller tillämpa förenklade bestämmelser. Det finns ett behov av att i försäkringsbolagslagen utfärda bestämmelser om små och icke-komplexa försäkringsbolag och proportionalitetsåtgärder för dessa. Dessutom ska bestämmelser utfärdas om att bolag som inte kan klassificeras som små och icke-komplexa bolag får ansöka om godkännande av Finansinspektionen för att tillämpa vissa proportionalitetsåtgärder, om det är motiverat i förhållande till arten och omfattningen av de risker som anknyter till bolagets affärsverksamhet.

3.2.2 Bildande av försäkringsbolag och koncession

Försäkringsbolagslagens 2 kap. innehåller bestämmelser om ansökan om koncession hos Finansinspektionen. Kapitlets 3 § innehåller bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till en ansökan om koncession. De krävda uppgifterna ska kompletteras i enlighet med direktivet. Dessutom innehåller social- och hälsovårdsministeriets förordning (355/2015) bestämmelser om innehållet i en verksamhetsplan. Regleringen i förordningen om innehållet i verksamhetsplanen ska kompletteras till den del som verksamhetsplanen framöver ska redogöra för de andra stater eller de områden i dessa där bolaget avser bedriva verksamhet.

I 2 kap. i försäkringsbolagslagen föreskrivs dessutom att om ett försäkringsaktiebolag blir dotterbolag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat, ska

Finansinspektionen begära ett yttrande om ansökan också från den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga. Bestämmelsen ska kompletteras på så sätt att om ett utlåtande begärs av den myndighet som övervakar försäkringsverksamheten, kan denna myndighet begära en bedömning i samband med koncessionen. Den gemensamma bedömningen förlänger även den tidsfrist som getts för att behandla en koncession.

3.2.3 Försäkringsbolagets ledning och styrningssystem

Försäkringsbolagslagens 6 kap. innehåller bestämmelser om försäkringsbolagets ledning och företagsstyrningssystem. Ett försäkringsbolags ledning omfattar styrelsen och den verkställande direktören. Dessutom kan bolaget ha ett förvaltningsråd. Såväl styrelseledamöterna som den verkställande direktören omfattas av behörighetskraven.

Försäkringsbolagslagen innehåller dessutom bestämmelser om att ett försäkringsbolag ska fastställa bolagets centrala funktioner. Även de personer som svarar för centrala funktioner omfattas av behörighetskrav.

En styrelseledamot, verkställande direktören, dennes ställföreträdare och en person som svarar för centrala funktioner ska vara väl ansedd och ha den yrkesskicklighet och erfarenhet som krävs för att sköta uppgiften. Tidigare innehöll Solvens II-direktivet inte någon uttrycklig bestämmelse om behörighetskraven för styrelseledamöter, utan dessa krav gällde endast för dem som svarar för den faktiska verksamheten. Som en följd av översynen innehåller Solvens II-direktivet även bestämmelser om behörigheten för förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganens ledamöter. Försäkringsbolagslagen innehåller dock redan för närvarande bestämmelser även om en styrelseledamots behörighetskrav, varför den nationella lagen till denna del motsvarar vad som föreskrivs i direktivet och således finns det inte något behov av att komplettera den. Enligt 6 kap. 2 § i aktiebolagslagen har styrelsen dock det slutliga ansvaret för att företaget i fråga iakttar lagar, förordningar och administrativa föreskrifter, varför regleringen kring förvaltnings-, lednings- och tillsynsorgan i Solvens II-direktivet anses gälla för styrelsen i Finland.

Enligt försäkringsbolagslagen ska en styrelseledamot och verkställande direktören och de som svarar för centrala funktioner vara väl ansedda, men den gällande lagen innehåller inte någon definition av vad som anses med väl ansedd. I fråga om förvaltnings-, lednings- och tillsynsorganet har en bestämmelse fogats till direktivet, enligt vilken ledamöter i dessa, under åtminstone de tio år som föregått det år då de utför eller skulle utföra sitt uppdrag i företaget, inte får ha dömts för allvarliga eller upprepade brott med anknytning till penningtvätt eller finansiering av terrorism eller andra brott som skulle kunna äventyra deras goda anseende. Lagen ska i fråga om definitionen av en väl ansedd person kompletteras på ett sätt som motsvarar direktivet. Det finns befogade grunder att nationellt utfärda bestämmelser om definitionen av en väl ansedd person för alla personer som omfattas av kravet på att vara väl ansedda. Dessutom är det befogat att definitionen av en väl ansedd person täcker alla situationer där det finns en risk för att personen inte längre kan anses vara väl ansedd.

Enligt försäkringsbolagslagen ska försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ändringar som gäller verkställande direktören, en styrelseledamot och den som svarar för centrala funktioner och lägga fram en utredning om att behörighetskraven är uppfyllda. Lagen innehåller dock inte bestämmelser om vad som kan göras om någon av ovan nämnda personer i ett senare skede inte uppfyller behörighetskraven, till exempel om de inte längre kan anses vara väl ansedda. Lagen ska kompletteras på ett sätt som motsvarar direktivet i fråga om att Finansinspektionen framöver kan kräva att ett bolag entledigar någon ovan avsedd person från sin uppgift.

Försäkringsbolagslagens 6 kap. 8 § innehåller bestämmelser om allmänna krav på företagsstyrningen. Ett försäkringsbolag ska ha ett styrningssystem som ska bedömas regelbundet och minst en gång per år. Regleringen kring bedömningen av företagsstyrningssystemet ska kompletteras på ett sätt som motsvarar direktivet på så sätt att man i den uttryckligen nämner att man i samband med bedömningen ska bedöma lämpligheten för sammansättningen, funktionen och förvaltningen vad beträffar bolagets ledning.

Ett krav på att införa en policy som främjar mångfalden i ledningen har fogats till Solvens II-direktivet. Försäkringsbolagslagen innehåller inte bestämmelser om beaktande av mångfalden i ledningen. Det finns ett behov av att foga en skyldighet att utarbeta verksamhetsprinciper som gäller mångfald i ledningen till försäkringsbolagslagen.

Enligt lagen ska ett försäkringsbolag ha åtminstone en riskhanteringsfunktion, en funktion som övervakar efterlevnaden av bestämmelserna, en funktion för intern revision samt en aktuariefunktion. Enligt lagen ska riskhanteringsfunktionen vara oberoende från risktagningsfunktionerna. Försäkringsbolagslagen innehåller inte annan reglering om funktionernas oberoende. Dessutom föreskrivs att den interna revisionen ska vara oberoende i förhållande till bolagets operativa verksamhet. Det finns ett behov av att komplettera försäkringsbolagslagen på så sätt att den på ett sätt som motsvarar Solvens II-direktivet innehåller bestämmelser om att olika personer ska utses som de personer som ansvarar för riskhanteringsfunktionen, den funktion som övervakar efterlevnaden av bestämmelserna, den interna revisionen och aktuariefunktionen.

Det finns bestämmelser om utläggning på entreprenad i 6 kap. 16 § i försäkringsbolagslagen. Paragrafens 2–4 mom. innehåller bestämmelser om utläggning på entreprenad av centrala funktioner eller uppgifter. En motsvarande bestämmelse finns i artikel 49 i Solvens II-direktivet, vilken innehåller bestämmelser om utläggning på entreprenad av väsentliga eller viktiga operativa uppgifter och funktioner. Dessutom innehåller artikel 274 i kommissionens förordning bestämmelser om utläggning på entreprenad, i vilken utläggning på entreprenad av kritiska och viktiga operativa funktioner nämns. I den engelskspråkiga versionen av direktivet och förordningen används uttrycket *critical or important operational functions or activities*. På finska finns det tre olika versioner av översättningen av detta begrepp, medan begreppet är det samma i den engelskspråkiga versionen. I genomförandet av direktivet har man valt att ändra ordalydelsen av direktivet till central funktion och uppgift, förmodligen för att den ska ligga i linje med 9 § i kapitlet. Försäkringsbolagslagens 6 kap. 9 § baserar sig dock på artikel 42, som inte motsvarar ordalydelsen i artikel 49 till denna del, utan där används uttrycket *key functions* på engelska. Avvikelserna i ordalydelsen har lett till oklarheter i tolkningen av lagen, varför det finns skäl att harmonisera ordalydelsen i försäkringsbolagslagen på så sätt att den ligger i linje med den direkt tillämpliga förordningen av kommissionen.

3.2.4 Riskhantering och risk- och solvensbedömningen

I 6 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om ordnandet av riskhanteringen i ett försäkringsbolag. I riskhanteringen ska man beakta alla risker som hänför sig till bolaget, men i försäkringsbolagslagen föreskrivs vilka delområden riskhanteringen åtminstone ska täcka. I försäkringsbolagslagen nämns inte hantering av hållbarhetsrisker, utan i praktiken omfattar kravet på att beakta alla risker som hänför sig till bolaget även hantering av de hållbarhetsrisker som hänför sig till bolaget. Dessutom regleras hanteringen av hållbarhetsrisker i kommissionens delegerade förordning, enligt vilken försäkringsbolagen är skyldiga att identifiera och hantera hållbarhetsrisker. Regleringen kring hanteringen av hållbarhetsrisker har vid översynen av Solvens II-direktivet flyttats från kommissionens förordning till direktivet och kompletterats, varför det finns ett behov av att utfärda

bestämmelser om hantering av hållbarhetsrisker även i försäkringsbolagslagen. Dessutom finns det ett behov av att komplettera riskhanterings delområden med de likviditetsbegränsningar som fogats till direktivet och som är motstridiga med cybersäkerheten och volatilitetsjusteringen.

Enligt den gällande lagen ska ett försäkringsbolags riskhantering täcka likviditetsrisken. Försäkringsbolagslagen innehåller dock inte närmare bestämmelser om hurdana åtgärder som ska vidtas för att hantera likviditetsrisker. Framöver innehåller Solvens II-direktivet bestämmelser om skyldigheten att utarbeta en plan för hantering av likviditetsrisker och det finns ett behov av att komplettera försäkringsbolagslagen med reglering kring en plan för hantering av likviditetsrisker.

I 6 kap. 12 § i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om innehållet i risk- och solvensbedömningen. Ett försäkringsbolags risk- och solvensbedömning är försäkringsbolagets egen bedömning av bolagets affärsverksamhet och strategiska risker samt solvens. Syftet med bedömningen är att genom att bedöma de risker som hänför sig till bolaget säkerställa att bolagets solvenskapitalkrav fullgörs och att kapitalet är tillräckligt. I bedömningen ska man även beakta de risker som utifrån standardformeln inte direkt överförs till solvenskapitalkravet. Även om det handlar om en egen bedömning av bolaget, innehåller försäkringsbolagslagen dock reglering om vilka omständigheter som åtminstone ska inkluderas i bedömningen, vilket motsvarar vad som föreskrivs i Solvens II-direktivet. Regleringen kring innehållet i en risk- och solvensbedömning enligt Solvens II-direktivet har kompletterats med bedömningar som gäller makrotillsyn. Försäkringsbolagslagen innehåller inte bestämmelser om inkludering av synvinklar som gäller makrotillsynen i risk- och solvensbedömningen, varför det finns ett behov av att till denna del komplettera lagen. Dessutom finns det ett behov av att i försäkringsbolagslagen utfärda bestämmelser om bedömning av klimatförändringsscenarier, vilken lagts till i Solvens II-direktivet.

I artikel 45.8 föreskrivs dessutom att om andra myndigheter än tillsynsmyndigheterna har getts ett makrotillsynsuppdrag, ska tillsynsmyndigheterna dela de delar som gäller makrotillsynen i egenrisk- och solvensbedömningar med relevanta myndigheter och samarbeta för att analysera dessa. I Finland har makrotillsynsuppdrag inte tilldelats någon annan myndighet än Finansinspektionen, varför det inte finns något behov av att inkludera denna bestämmelse i den nationella lagen.

3.2.5 Lägesrapport om solvens och finansiell ställning

I 8 a kap. i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om offentliggörande av uppgifter om lägesrapporten om solvens och finansiell ställning, vilka offentliggörs i form av en rapport årligen och då avsevärda ändringar äger rum i bolagets verksamhet. Syftet med lägesrapporten om solvens och finansiell ställning är att offentliggöra jämförbara uppgifter om bolagets solvens och finansiella ställning. Det är möjligt att de nuvarande uppgifterna varit svårbegripliga och för omfattande för försäkringstagarna och förmånstagarna, varför regleringen kring innehållet i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning i Solvens II-direktivet ändrades på så sätt att ett försäkringsbolag framöver ska offentliggöra två separata delar, av vilka en är riktad till försäkringstagarna och förmånstagarna och den andra till de yrkesverksamma på marknaderna. Det finns ett behov av att ändra försäkringsbolagslagen på ett motsvarande sätt. Den del som är avsedd för de yrkesverksamma på marknaden motsvarar i huvudsak rapporten om solvens och finansiell ställning enligt den gällande lagen, dock med några kompletteringar.

Stycke iv i led d i artikel 51.1b i direktivet, vilket gäller den del som är avsedd för yrkesverksamma på marknaden, innehåller en hänvisning till den durationsbaserade

aktiekursriskundergruppen som föreskrivs i artikel 304 i direktivet. Det finns inte något behov av att inkludera bestämmelsen i den nationella lagen, eftersom Finland inte har bestämmelser om möjligheten enligt artikel 304.

Bestämmelsen om skyldigheten för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att utveckla datatekniska lösningar, vilken fogats till artikel 56 i direktivet, behöver inte inkluderas i den nationella lagen.

3.2.6 Revision

Försäkringsbolagslagen 7 kap. innehåller bestämmelser om revision och särskild granskning i ett försäkringsbolag. Revision av ett försäkringsbolag regleras dessutom i revisionslagen (1141/2015) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 537/2014.

Solvensbestämmelserna i Solvens II-direktivet baserar sig på en balansräkning som värderats till marknadsvärdet, medan de värderingsprinciper för balansräkningar vilka tillämpas i bokföringen och i bokslutet är olika. Enligt den gällande lagen granskar en revisor endast ansvarsskulden i bokföringen enligt 9 kap. i försäkringsbolagslagen. En skyldighet att granska balansräkningen i samband med rapporten om solvens och finansiell ställning har fogats till Solvens II-direktivet. Det handlar om en balansräkning enligt Solvens II-direktivet, vilken enligt den gällande försäkringsbolagslagen inte behöver granskas av en revisor. Det finns ett behov av att ändra försäkringsbolagslagen på så sätt att även de uppgifter som ingår i en balansräkning enligt Solvens II-direktivet blir föremål för granskning.

Enligt direktivet ska revisionen utföras av en lagstadgad revisor eller ett revisionsföretag, i enlighet med tillämpliga revisionsstandarder enligt artikel 26 i direktiv 2006/43/EG. Dessutom ska lagstadgade revisorer iaktta de skyldigheter för revisorer vilka föreskrivits i direktivet. Revisionslagen och 31 § i lagen om Finansinspektionen om en revisors anmälningsskyldighet tillämpas på revision av ett försäkringsbolag och således finns det inte något behov av att separat inkludera bestämmelsen i direktivet i den nationella lagen. I nya 10 c i artikel 13 direktivet definieras dessutom lagstadgad revisor och i 10 d definieras revisionsföretag. Det finns inte något behov av att inkludera dessa definitioner i försäkringsbolagslagen, eftersom man på revision tillämpar revisionslagen, som innehåller bestämmelser om de aktörer som kan utföra revision i Finland och en definition av en revisionssammanslutning.

I direktivet föreskrivs dessutom att i en medlemsstat där registrerade aktuarier är auktoriserade enligt nationell rätt att granska försäkringstekniska avsättningar, fordringar enligt återförsäkringsavtal och relaterade poster, får dessa registrerade aktuarier fortsätta att utföra sådana revisioner. Finland har inte någon sådan praxis, varför det inte är behövligt att genomföra denna bestämmelse.

Även hänvisningsändringar har gjorts i artikel 72 i direktivet om en revisors skyldigheter, men 31 § i lagen om Finansinspektionen motsvarar redan vad som föreskrivs i direktivet och det inte finns inte något behov av att ändra paragrafen till denna del.

3.2.7 Försäkringstekniska avsättningar i solvensberäkningen

Försäkringsbolagslagens 10 kap. innehåller bestämmelser om värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning. Regleringen baserar sig på värdering av tillgångar och skulder till marknadsvärde. Vid solvensberäkningen ska försäkringsbolagets försäkringstekniska avsättningar motsvara det belopp som försäkringsbolaget skulle vara tvunget att betala om det omedelbart skulle föra över sina

försäkringsförpliktelser till ett annat försäkringsbolag. Försäkringstekniska avsättningar räknas som summan av bästa skattning och riskmarginalen.

Det finns bestämmelser om riskmarginalen i 10 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen. Riskmarginalen är en post som ska tilläggas den bästa skattningen för att säkerställa att värdet av de försäkringstekniska avsättningarna motsvarar det belopp som försäkringsbolaget kan betala för att omedelbart överlåta sitt ansvar på grund av försäkringsavtal. Riskmarginalen används på grund av att uppskattningen av beloppet av de ansvar som orsakas av försäkringsavtalen är förknippad med osäkerhet. Riskmarginalen beräknas genom att bestämma den kapitalkostnad som motsvarar det solvenskapitalkrav som krävs för att kunna täcka de åtaganden som följer av försäkringsavtal under avtalens giltighetstid. Solvens II-direktivet har ändrats på så sätt att nivån på kapitalkostnaderna framöver fastställs i direktivet, då direktivet tidigare innehöll bestämmelser om befogenheten för kommissionen att fastställa nivån på kapitalkostnaderna genom att anta en delegerad förordning. Nivån på kapitalkostnaderna enligt kommissionens förordning hade fastställts till 6 % och den sänktes sedan på så sätt att den nu fastställts till 4,75 % i direktivet. Den gällande försäkringsbolagslagen innehåller inte bestämmelser om kapitalkostnadsnivån, eftersom dessa tidigare ingått i kommissionens förordning. Det finns ett behov av att ändra försäkringsbolagslagen på så sätt att den innehåller bestämmelser om att nivån på den kapitalkostnad som används för att fastställa riskmarginalen är 4,75 %.

Det finns bestämmelser om bästa skattning i 10 kap. 6 § i försäkringsbolagslagen. Bästa skattning är det förväntade nuvärdet för de framtida kassaflödena i anknytning till fullgörandet av de förpliktelser som följer av försäkringsavtalen. Regleringen kring beräkning av bästa skattningen i Solvens II-direktivet har preciserats i fråga om de försäkrings- och återförsäkringsavtal som omfattar optioner och garantier och det föreligger ett behov av att göra en motsvarande precisering i försäkringsbolagslagen. Ett diskonterat nuvärde beräknas för framtida kassaflöden för att beräkna bästa skattningen. Den riskfria räntesats för relevanta durationer som publiceras av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten används som diskonteringsränta för beräkningen av bästa skattningen. Det finns bestämmelser om räntesatser i 10 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen. Regleringen om fastställande av riskfria räntesatser för relevanta durationer Solvens II-direktivet har kompletterats och det finns ett behov av att komplettera försäkringsbolagslagen på ett motsvarande sätt. Efter den första utjämningspunkten extrapoleras räntan. Enligt Solvens II-direktivet är löptiden för den första utjämningspunkten 20 år för euron. Enligt direktivet får ett försäkringsföretag dessutom använda infasning vid extrapolering efter att ha fått ett förhandsgodkännande. Det finns ett behov av att komplettera försäkringsbolagslagen på ett motsvarande sätt.

Enligt 10 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen kan ett försäkringsbolag använda volatilitetsjustering då det beräknar räntesatser. Solvens II-direktivet har ändrats på så sätt att man framöver förutsätter ett förhandsgodkännande av tillsynsmyndigheten för att använda volatilitetsjustering. Dessutom har förutsättningarna för att använda volatilitetsjustering preciserats i direktivet. Regleringen kring beräkning av volatilitetsjustering har ändrats. Det finns ett behov av att komplettera och ändra regleringen kring volatilitetsjustering i försäkringsbolagslagen på ett motsvarande sätt.

3.2.8 Kapitalbas och solvenskapitalkrav

Hänvisningsändringar har gjorts i regleringen kring kapitalbasen i direktivet, men det är inte behövt att genomföra dessa nationellt.

I 11 kap. i försäkringsbolagslagen finns bestämmelser om kapitalkrav. Lagens 11 kap. 2 § innehåller bestämmelser om solvenskapitalkravet, vars syfte är att säkerställa att försäkringsbolaget med stor sannolikhet kan uppfylla sina förpliktelser som gäller de försäkrade förmånerna. Vid beräkningen av solvenskapitalkravet ska beaktas försäkringsbolagets alla mätbara risker, icke-förväntade förluster i den pågående affärsverksamheten och den nya affärsverksamhet som kan förväntas under de följande 12 månaderna. Solvenskapitalkravet räknas antingen genom en standardformel eller en intern modell.

En definition av långfristiga aktieinvesteringar och reglering kring kapitalkravet för sådana har lagts till Solvens II-direktivet. Tidigare har detta reglerats i kommissionens förordning. Eftersom regleringen har lyfts upp till direktivet, finns det ett behov av att framöver reglera långfristiga aktieinvesteringar i försäkringsbolagslagen.

Försäkringsbolagslagens 11 kap. 12 § innehåller bestämmelser om standardformeln för marknadsriskmodulen, i vilken man beaktar risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet. I marknadsriskmodulen beaktas en undergrupp för aktierisken, vilken omfattar symmetrisk justering. Enligt direktivet får denna symmetriska justering som täcker risker som uppstår till följd av nivåändringar i aktiepriserna inte leda till användning av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger standardkapitalkravet för aktier med mer än 13 procentenheter. Symmetrisk justering har även tidigare reglerats i direktivet, men då har talet varit 10 procentenheter. Procenttalet har dock inte nämnts i försäkringsbolagslagen. För att direktivet ska ha genomförts på behörigt sätt nationellt, är det motiverat att försäkringsbolagslagen framöver innehåller bestämmelser även om procenttalet för symmetrisk justering.

I 11 kap. 16 § i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om förenklad beräkning av riskmoduler. Försäkringsbolaget kan beräkna kapitalkravet för en eller flera riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler utifrån den förenklade standardformel som kommissionens fastställt, om det motiverat med beaktande av riskernas art och omfattning. Regleringen om förenklingen av standardformeln i direktivet har ändrats i fråga om förutsättningarna för att använda den förenklade beräkningen och därtill har en rättighet att använda den förenklade standardformeln lagts till för små och icke-komplexa försäkringsbolag. Det finns ett behov av att komplettera regleringen kring den förenklade beräkningen i försäkringsbolagslagen på ett sätt som motsvarar direktivet.

I 11 kap. 19–29 § i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om användning av den interna modellen för att beräkna solvenskapitalkravet. Ett försäkringsbolag får på ansökan och med Finansinspektionens godkännande använda antingen en fullständig eller partiell intern modell för beräkning av solvenskapitalkravet i stället för standardformeln. Regleringen om den interna modellen i direktivet har kompletterats i fråga om de uppgifter som ska lämnas till tillsynsmyndigheten och det finns ett behov av att komplettera försäkringsbolagslagen på ett motsvarande sätt. Dessutom har regleringen om kalibreringskravet i direktivet kompletterats på så sätt att ändringar i spreaden under vissa förutsättningar kan beaktas vid volatilitetsjustering. Det finns ett behov av att komplettera 11 kap. 25 § i försäkringsbolagslagen på ett motsvarande sätt.

3.2.9 Placeringar

Försäkringsbolagslagens 6 kap. 20 a § innehåller bestämmelser om aktsamhetsprincipen i anknytning till placering av tillgångar. Regleringen kring aktsamhetsprincipen i Solvens II-

direktivet har kompletterats i fråga om beaktande av den potentiella utvecklingen för makroekonomin och finansmarknaden samt hållbarhetsrisker. Det finns ett behov av att komplettera regleringen kring placering av medel i försäkringsbolagslagen på ett sätt som motsvarar direktivet.

3.2.10 Försäkringsbolag som befinner sig i svårigheter eller som förfar i strid med reglerna

I 25 kap. om tillsyn i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om försäkringsbolagets underrättelseskyldighet gentemot Finansinspektionen, om kapitalkravet inte uppfylls, och om bolagets och tillsynsmyndighetens åtgärder i detta fall. Bestämmelserna i direktivet om när underskridande av minimikapitalkravet ska anmälas och när en kortsiktig finansiell saneringsplan ska utarbetas har preciserats och det finns ett behov av att precisera den nationella lagen på ett motsvarande sätt.

Enligt artikel 141 i direktivet ska tillsynsmyndigheterna ha befogenhet att vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att garantera försäkringsavtal, om alla uttryckliga åtgärder som föreskrivs i direktivet inte har underlättat den finansiella ställningen. Finansinspektionen har tillgång till alla befogenheter enligt lagen om Finansinspektionen (878/2008) och andra befogenheter enligt försäkringsbolagslagen, varför det inte finns något behov av att komplettera den nationella lagstiftningen till denna del.

Artikel 136 a har fogats till direktivet, vilken innehåller bestämmelser om de befogenheter som tillsynsmyndigheten ska ha om ett försäkringsbolags finansiella ställning försämras. Bestämmelsen innehåller dock en hänvisning till en återhämtningsplan enligt direktivet om återhämtningsplan och resolution, varför denna bestämmelse nationellt genomförs i samband med genomförandet av direktivet om återhämtningsplan och resolution.

3.2.11 Rapportering och tillsyn

I 25 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om den information som ska tillställas Finansinspektionen. Ett försäkringsbolag ska tillställa Finansinspektionen de för tillsynen behövliga uppgifterna och de andra uppgifter som föreskrivs i paragrafen. Dessutom innehåller kommissionens förordning och kommissionens genomförandeförordningar bestämmelser om de uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen. Solvens II-direktivet har kompletterats med periodiciteter som gäller rapporteringen. Dessutom har ett krav på att lämna in en regelbunden tillsynsrapport fogats till Solvens II-direktivet. Tidigare reglerades tidsfristerna och den regelbundna tillsynsrapporten i bestämmelser på lägre nivå, men i och med översynen har regleringen lyfts upp till direktivnivå. Regleringen om de uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen i försäkringsbolagslagen ska kompletteras i fråga om tidsfrister och den regelbundna tillsynsrapporten.

I 25 och 26 § i försäkringsbolagslagens 25 kap. finns det bestämmelser om begränsning av den regelbundna rapporteringsskyldigheten i anknytning till tillsynen och befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. I samband med översynen har den motsvarande regleringen i direktivet endast flyttats, varför regleringen i direktivet inte har ändrats. Den gällande nationella lagen har dock inte fullt ut motsvarat vad som föreskrivs i direktivet till den del som den innehåller bestämmelser om begränsning av rapporteringen i fråga om rapportering som sker oftare än årligen och nationellt har bestämmelser utfärdats om förutsättningar som inte krävs enligt direktivet. De extra förutsättningarna för begränsningen ska således avlägsnas från den nationella lagen. Redan tidigare innehöll direktivet reglering om de ärenden som Finansinspektionen ska beakta vid beslut om begränsning av rapporteringen eller från befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, men

denna reglering har nämnts endast i motiveringarna till bestämmelsen i försäkringsbolagslagen. Framöver ska detta regleras i försäkringsbolagslagen i syfte att genomföra direktivet på behörigt sätt. Försäkringsbolagslagen innehåller därtill bestämmelser om förbudet att bevilja dessa undantag för en försäkringsföretagsgrupp, men denna reglering har avlägsnats från direktivet och således ska den avlägsnas även från den nationella regleringen. Dessutom har en artikel om befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post för captivebolag för försäkring fogats till direktivet och det finns ett behov av att foga en motsvarande bestämmelse till försäkringsbolagslagen.

Regleringen om de situationer där tillsynsmyndigheten kan höja kapitalkravet i artikel 37 i direktivet har kompletterats och det finns ett behov av att komplettera försäkringsbolagslagen på ett sätt som motsvarar direktivet.

Regleringen i artikel 52 i direktivet avseende de uppgifter som Finansinspektionen ska överlämna till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har kompletterats och det finns ett behov av att komplettera försäkringsbolagslagen på ett motsvarande sätt.

I Solvens II-direktivet finns det en bestämmelse om tystnadsplikt, enligt vilken personer som arbetar för tillsynsmyndigheten eller för dess räkning och som får konfidentiella uppgifter då de utför sina uppgifter omfattas av tystnadsplikt. Det finns allmänna bestämmelser om sekretessen för myndighetsverksamhet i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999, nedan *offentlighetslagen*). Enligt offentlighetslagen är myndighetshandlingar offentliga, om inte något annat föreskrivs särskilt i offentlighetslagen eller i någon annan lag. Det finns bestämmelser om de myndighetshandlingar som ska sekretessbeläggas i 24 § i offentlighetslagen. I 24 § 1 mom. 12 punkten i offentlighetslagen föreskrivs att sekretessbelagda myndighetshandlingar omfattar utredningar som gjorts för att de myndigheter som övervakar finansmarknaden och försäkringsverksamheten samt svarar för finansmarknadens och försäkringsväsendets funktionsduglighet skall kunna utföra sina uppgifter enligt lag och innehåller uppgifter om marknadens funktionsduglighet eller om finansinstitut, försäkrings- och pensionsanstalter eller deras kunder, om utlämnandet av uppgifter ur utredningarna skulle orsaka skada eller olägenhet för finans- eller försäkringssystemets tillförlitlighet och funktionsduglighet. Syftet med bestämmelsen om tystnadsplikt är att trygga systemens effektivitet och bakgrunden utgörs av att myndigheternas åtgärder för att hantera observerade risker kan misslyckas, om uppgifter om sådana alltid är offentliga till alla delar. Regleringen om sekretessbeläggning i artikel 64 i Solvens II-direktivet har preciserats på så sätt att sekretessbestämmelserna inte får hindra att resultat av stresstest offentliggörs. Offentliggörande av stresstest hindras inte av 24 § 1 mom. 12 punkten i offentlighetslagen, då det inte orsakar någon skada eller olägenhet för finansierings- eller försäkringssystemets pålitlighet eller funktion. I princip är det möjligt att anse att regleringen i Solvens II-direktivet om offentliggörandet av stresstest inte har som avsikt att orsaka någon skada eller olägenhet för systemets pålitlighet eller funktion, med beaktande av den övriga regleringen i direktivet i synnerhet i fråga om tillsyn och direktivets mål. Således är 24 § 1 mom. 12 punkten i offentlighetslagen inte motstridigt med nya punkt 4 i artikel 64 i Solvens II-direktivet och det finns inte något behov av att göra ändringar i den nationella lagstiftningen till denna del.

I 24 § 20 punkten i offentlighetslagen föreskrivs dessutom att sekretessbelagda myndighetshandlingar omfattar handlingar som innehåller uppgifter om en privat affärs- eller yrkeshemlighet samt sådana handlingar som innehåller uppgifter om någon annan motsvarande omständighet som har samband med privat näringsverksamhet, om utlämnandet av uppgifter ur en sådan handling skulle medföra ekonomisk skada för näringsidkaren, och det inte är fråga om uppgifter som är betydelsefulla för skyddande av konsumenters hälsa eller en hälsosam miljö eller för bevakande av de rättigheter som innehas av dem som orsakas skada av verksamheten

eller uppgifter om näringsidkarens skyldigheter och fullgörande av dessa. Företagshemlighet definieras i 2 § i lagen om företagshemligheter (595/2018) 2 § och samma definition tillämpas även vid tolkning av offentlighetslagen (RP 49/2018 rd, s. 122). Definitionen baserar sig på artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU 2016/943) om skydd för företagsinformation. I artikel 64 i Solvens II-direktivet nämns inte att syftet är att avvika från direktivet om skydd för företagsinformation. Således är denna EU-lagstiftning tillämplig även på offentliggörande av stresstest, varvid företagshemligheten även ska sekretessbeläggas vid offentliggörande av resultat av stresstest. Enligt 24 § 20 punkten i offentlighetslagen är dessutom handlingar som innehåller uppgifter om en privat företagshemlighet om utlämnandet av uppgifter ur en sådan handling skulle medföra ekonomisk skada. Tystnadsplikten undanröjs dock då det handlar om uppgifter som är betydelsefulla för skyddande av konsumenters hälsa eller en hälsosam miljö eller för bevakande av de rättigheter som innehas av dem som orsakas skada av verksamheten eller uppgifter om näringsidkarens skyldigheter och fullgörande av dessa. Om offentliggörandet av stresstest orsakar en konkret ekonomisk skada för ett försäkringsbolag, är tystnadsplikten dock inte tillämplig, eftersom det handlar om försäkringsbolagets skyldigheter och uppgifter som gäller skötsel av sådana. I förarbetena till offentlighetslagen nämns att till exempel uppgifter om betalningsförsummelser av en näringsidkare inte är sekretessbelagda uppgifter. Således kan det anses att om stresstesterna innehåller information om någon form av försummelse av bolaget, ska dessa uppgifter inte sekretessbeläggas. Dessutom ska det beaktas att offentlighet för myndighetshandlingar i enlighet med 12 § i grundlagen utgör huvudprincipen och sekretessbestämmelserna alltid utgör ett undantag till denna, varför begränsningar av offentligheten alltid hänför sig till vad som är nödvändigt och tolkningen av dem är snäv och noggrant avgränsad. Således kan det anses att inte heller 24 § 20 punkten i offentlighetslagen är motstridig med nya punkt 4 i artikel 64 i Solvens II-direktivet och det finns inte något behov av att göra ändringar i den nationella lagstiftningen till denna del.

Dessutom innehåller 71 § i lagen om Finansinspektionen bestämmelser om Finansinspektionens rätt och skyldighet att lämna ut uppgifter. Dessutom har artikel 64 i Solvens II-direktivet preciserats på så sätt att Finansinspektionen trots sekretessbestämmelserna ska kunna lämna ut resultat från stresstester till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Paragrafens 1 mom. 3 punkt möjliggör att uppgifter lämnas ut till europeiska tillsynsmyndigheter, varför den nationella lagen redan nu motsvarar vad som föreskrivs i direktivet. Dessutom har en precisering fogats till artikel 68 i Solvens II-direktivet, i vilken det föreskrivs att när information utbyts mellan myndighet i fråga om sådan information som härrör från en annan medlemsstat, får den endast utbytas med uttryckligt medgivande från den myndighet från vilken informationen härrör. I 71 § 5 mom. i lagen om Finansinspektionen finns det redan en motsvarande bestämmelse, varför det inte finns något behov av att till denna del komplettera den nationella lagen.

3.2.12 Makrotillsyn

Försäkringsbolagslagens 25 kap. innehåller bestämmelser om tillsyn av försäkringsbolag och även om Finansinspektionens befogenheter i en situation där ett försäkringsbolags finansiella ställning försämras och försäkringsbolaget inte uppfyller kapitalkraven eller kraven på försäkringstekniska avsättningar. Försäkringsbolagslagen innehåller dock inte bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter då ett försäkringsbolag drabbas av likviditetssvårigheter eller en situation där alla eller en stor del av försäkringsbolagen är föremål för likviditetssvårigheter eller andra exceptionella störningssituationer som gäller hela försäkringsbranschen. Solvens II-direktivet har kompletterats med detaljerad reglering om de befogenheter som tillsynsmyndigheten ska ha tillgång till i en situation där ett försäkringsbolag drabbas av likviditetssvårigheter och en situation där likviditetsproblem hänför sig till hela

försäkringsbranschen eller där en exceptionell störningssituation hänför sig till branschen och hotar företagens finansiella ställning eller det finansiella systemets stabilitet. Det finns ett behov av att foga befogenheter för Finansinspektionen för att kunna agera i sådana situationer, vilka omfattar bland annat att begränsa eller avbryta utdelning, betalningar till aktieägare eller andra efterställda borgenärer, återbetalning av aktier och kapitalbaser samt bonusar och andra rörliga ersättningar samt att som en sista utväg för att åtgärda likviditetssvårigheter förbjuda betalning av återköpsvärdet på en livförsäkring.

Till den del som en myndighet använder befogenheterna i en situation som drabbat hela försäkringsbranschen, där en exceptionell likviditetsrisk påverkar hela finansmarknaden, innehåller direktivet nationellt handlingsutrymme i fråga om den myndighet som tilldelas denna befogenhet. Med andra ord har man i direktivet inte direkt föreskrivit att denna befogenhet automatiskt hör till tillsynsmyndigheten enligt direktivet. I Finland har makrotillsynsuppgifter inte tilldelats någon annan myndighet än Finansinspektionen och Finansinspektionen ansvarar i Finland för makrotillsynsbeslut som gäller kreditinstitut. I fråga om försäkringsbolag innehåller den gällande lagstiftningen inte bestämmelser om instrument och beslutsfattande i fråga om makrotillsyn i anknytning till försäkringsbolag.

Direktivet innehåller dessutom bestämmelser om Finansinspektionens samarbete med eventuella andra myndigheter, vilka getts makrotillsynsuppdrag. I Finland finns det inga andra myndigheter som har makrotillsynsuppdrag, varför det inte finns något behov av att genomföra denna bestämmelse nationellt.

3.2.13 Gränsöverskridande verksamhet

I 25 kap. i försäkringsbolagslagen finns det även bestämmelser om tillsyn av gränsöverskridande verksamhet. Dessutom innehåller lagen om utländska försäkringsbolag reglering om utländska försäkringsbolags verksamhet och tillsynen av dem i Finland. I Solvens II-direktivet har reglering lagts till för att effektivisera den gränsöverskridande tillsynen. Direktivet innehåller bestämmelser om betydande gränsöverskridande verksamhet och förstärkt tillsyn och informationsutbyte samt om gemensamma inspektioner, då ett försäkringsföretag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Det finns ett behov av att foga reglering om betydande gränsöverskridande verksamhet till försäkringsbolagslagen. Dessutom finns det skäl att till lagen om utländska försäkringsbolag foga reglering kring betydande gränsöverskridande verksamhet till den del som ett försäkringsbolag som fått koncession i en utländsk EES-stat bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland. Det finns dessutom ett behov av att utsträcka regleringen kring förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte även till verksamhet på samarbetsplattformarna.

Dessutom innehåller direktivet närmare bestämmelser om de uppgifter som en tillsynsmyndighet kan kräva i fråga om ett sådant försäkringsföretag som bedriver gränsöverskridande verksamhet i denna EES-stat. Det finns ett behov av att precisera regleringen i försäkringsbolagslagen och lagen om utländska försäkringsbolag även till denna del.

Omnämnanden om Lloyd's har strukits från artikel 145 i direktivet. I den nationella lagen finns det inte någon motsvarande reglering, varför det inte finns något behov av ändringar till denna del.

3.2.14 Grupptillsyn

Försäkringsbolagslagens 1 kap. 8 § innehåller en definition av en försäkringsholdningsammanslutning. I direktivet har man preciserat definitionen av ett försäkringsholdningbolag, vilken har genomförts i Finland genom definitionen av en försäkringsholdningsammanslutning. Det finns ett behov av att definiera försäkringsholdningsammanslutning på ett motsvarande sätt.

I 26 kap. i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om grupptillsyn. Regleringen kring grupptillsyn baserar sig på att grupptillsyn genomförs på en nivå som omfattar gruppens yttersta moderföretag och att den tillsynsmyndighet som fungerar som grupptillsynsmyndighet övervakar gruppen. Regleringen i direktivet om identifiering av en grupp har preciserats, så att det är möjligt att identifiera även till exempel en horisontell grupp på vilket grupptillsyn ska tillämpas. Det finns ett behov av att komplettera regleringen kring definition av en grupp i försäkringsbolagslagen på ett sätt som motsvarar direktivet.

Solvens II-direktivet innehåller även bestämmelser om små och icke-komplexa grupper och de proportionalitetsåtgärder som är tillåtna för sådana. Dessutom kan grupper som inte är små och icke-komplexa ansöka om godkännande av Finansinspektionen för att tillämpa vissa proportionalitetsåtgärder. Det finns ett behov av att inkludera regleringen kring små och icke-komplexa grupper i försäkringsbolagslagen.

Det finns dessutom ett behov av att komplettera försäkringsbolagslagen med den till direktivet fogade regleringen om undanröjande av hinder för grupptillsyn, preciseringen av regleringen kring när en grupp kan lämnas utanför grupptillsyn och utseendet av ett moderföretag för en grupp som tillsynsmyndigheten identifierat.

I regleringen om grupptillsyn i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om metoderna för att beräkna gruppens solvens. Regleringen kring en grupps solvens och beräkningsmetoderna i direktivet har preciserats och regleringen i försäkringsbolagslagen ska preciseras på ett sätt som motsvarar direktivet.

Enligt försäkringsbolagslagen ska en grupp iakttä regleringen kring företagsstyrningssystemet och riskhantering även på gruppnivå. Dessutom ska en grupp göra en risk- och solvensbedömning och offentliggöra en lägesrapport om solvens och finansiell ställning. Regleringen i Solvens II-direktivet har preciserats till denna del och det finns ett behov av att göra motsvarande preciseringar i försäkringsbolagslagen.

Solvens II-direktivet har kompletterats med reglering kring hanteringen av likviditetsrisker på gruppnivå, det vill säga hanteringen av likviditetsrisker, den regelbundna tillsynsrapporten samt tillsynsmyndigheternas befogenheter i anknytning till försäkringsholdingbolag och försäkringsholdingbolag med blandad verksamhet. Det finns ett behov av att till denna del foga reglering som motsvarar regleringen i direktivet till försäkringsbolagslagen.

3.2.15 Övriga bestämmelser

Försäkringsbolagslagens 4 kap. 5 § innehåller bestämmelser om den anmälningsskyldighet som gäller förvärv och överlåtelse av aktier och garantiandelar. I 32 a–32 c § i lagen om Finansinspektionen finns det bestämmelser om förfarandet för förvärv av ägarandelar. Lagen om Finansinspektionen överensstämmer redan med de preciseringar som gjorts i fråga om detta förfarande i artiklarna 58 och 62 i Solvens II-direktivet och det finns inte något behov av att ändra den.

Optionen för medlemsstaternas i artikel 304 i direktivet har inte införts i Finland, varför det inte finns något behov av att inkludera de ändringar som gjorts i denna i den nationella lagen.

Bestämmelserna om bedömningar av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i artiklarna 304 c och 304 d i direktivet behöver inte inkluderas i den nationella lagen.

Det finns ett behov av att i den nationella lagstiftningen inkludera regleringen om förlängning av tidsfrister vid exceptionella omständigheter i artikel 304 e i direktivet till den del som Finansinspektionen kan begära att tidsfristerna ska förlängas.

3.2.16 Nationella ändringsbehov

Beredskapsskyldigheten

I 31 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om ett försäkringsbolags skyldighet att bereda sig på undantagsförhållanden. Försäkringsbolagen ska genom deltagande i beredningsplanering inom försäkringsbranschen och förberedande av verksamheten under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden. Med undantagsförhållanden avses undantagsförhållanden enligt beredningslagen (1152/2011). Denna beredskapsskyldighet föreskrevs som en del av reformen av befogenhetsregleringen i beredningslagen i fråga om finansmarknaden och försäkringsverksamhet (RP 200/2002 rd). I samband med att bestämmelser om beredskapsskyldigheten utfärdades konstaterades det att det inte är tillräckligt att förberedelser för upprätthållande av beredskap under undantagsförhållanden baserar sig enbart på myndigheternas åtgärder. Det ansågs därför vara motiverat att beredskapsskyldighet föreskrevs för sådana aktörer på finansmarknaden som under undantagsförhållanden driver verksamhet som är oundgänglig för att finansmarknaden ska fungera. I samband med att lagen stiftades ansågs det sannolikt att den offentliga sektorn i en allvarlig krissituation blir tvungen att vidta även mycket omfattande åtgärder för att trygga det finansiella systemets stabilitet och verksamhetsförutsättningar. Därför ansågs det vara proportionerligt att tillståndspliktiga företag inom finanssektorn vidtar egna förberedelser även för allvarliga samhälleliga störningssituationer och undantagsförhållanden.

I 6 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen föreskrivs dessutom att försäkringsbolagen ska ha en kontinuitetsplan. Kontinuitetsplanen är inte samma sak som beredningsplanen enligt 31 kap. 13 §. En beredningsplan är dock en del av de åtgärder som behövs för att ett bolag ska säkerställa kontinuiteten i dess verksamhet och således är den i praktiken en del av kontinuitetsplanen. Syftet med kontinuitetsplanen är att säkerställa att försäkringsbolagets funktioner fortsätter och återställs snabbt efter en störning. Målet med beredningsplanen är att planera beredskapen för olika hot och kriser och dess synvinkel är bredare.

Kreditinstitutslagen (610/2014) preciserades år 2022 på så sätt att kreditinstitutens beredskapsskyldighet har utvidgats till att utöver undantagsförhållanden gälla även allvarliga störningssituationer under normala förhållanden. Även försäkringsbolagen ska ha beredskap så att en stabil finansmarknad och en störningsfri funktion ska kunna bibehållas. Störningar som hänför sig till försäkringsbolag och förhindrad användning av kritiska system kan ha konsekvenser för kontinuiteten i befolkningens utkomst. Således har det bedömts att det finns skäl att utsträcka försäkringsbolagens beredskapsskyldighet även till allvarliga störningssituationer i normalförhållanden.

Kallelse

I 19, 20, 20 a, 21 och 22 kap. i den gällande försäkringsbolagslagen finns det bestämmelser om att en kallelse ska göras på försäkringsbolagets bekostnad i den officiella tidningen. Med tanke på tillgången till information är det i dagsläget inte längre något effektivt sätt att göra en kallelse i den officiella tidningen. Dessutom är det långsamt och kostnadskrävande för bolagen. Även enligt uppdaterade 62 a § i förvaltningslagen (434/2003) förrättas en delgivning som ska göras genom en offentlig kungörelse genom att publicera en handling på myndighetens webbplats i det allmänna datanätet. Det finns ett behov av att till denna del uppdatera regleringen om kallelser i försäkringsbolagslagen.

3.3 Lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

I lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015) finns det bestämmelser om ikraftträdandet för lagen om ändring av försäkringsbolagslagen (303/2015). Genom denna lag om ändring av försäkringsbolagslagen genomfördes regleringen i Solvens II-direktivet nationellt. Ikraftträdandelagen innehåller bestämmelser om övergångsbestämmelser som gäller ikraftträdandet. Vissa övergångsbestämmelser gäller fortfarande. De nya fallen på vilka övergångsbestämmelserna om avdraget för justering av räntesatser och försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II-direktivet (artikel 308 c och 308 d) tillämpas har reducerats och således finns det ett behov av att ändra den nationella lagen på ett sätt som överensstämmer med övergångsbestämmelserna. Enligt direktivet utgörs det andra användningsfallet (artikel 308c.1aa och artikel 308d.1aa) av en situation där direktivets regler tillämpats på det försäkringsföretag som begärt ett godkännande för första gången under en period på 18 månader före godkännandet, efter att ha företaget varit undantaget från detta direktivs tillämpningsområde enligt artikel 4. Finland har inga bestämmelser om begränsning av tillämpningsområdet enligt 4 mom. i direktivet, varför det inte finns något behov av att införa detta användningsfall i den nationella lagen. Utifrån de ändringar som gjorts i Solvens II-direktivet ska dessutom uppgifter om dessa övergångsbestämmelser enligt den tidigare ändringslagen offentliggöras på ett ännu exaktare sätt i rapporten om solvens och finansiell ställning. Övergångsbestämmelserna ska preciseras även till denna del.

Dessutom har vissa övergångsbestämmelser avlägsnats från direktivet, vilka har föreskrivits med tanke på direktivets ikraftträdande och vilka inte längre är i kraft, det vill säga att övergångstiden gått ut. I fråga om dessa föreslås inte ändringar i lagen om ändring av försäkringsbolagslagen (303/2015), eftersom det handlar om övergångsbestämmelser som det inte finns något behov av att senare upphäva.

3.4 Lagen om utländska försäkringsbolag

Lagen om utländska försäkringsbolag är tillämplig på utländska försäkringsbolag som utövar försäkringsverksamhet i Finland. I lagen om utländska försäkringsbolag har försäkringsbolagen delats in två grupper utifrån om de har hemort i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (utländska EES-försäkringsbolag) eller utanför det (försäkringsbolag i tredjeland).

Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsrörelse i Finland utifrån etableringsrätten efter att den myndighet som ansvarar för försäkringstillsynen i hemlandet underrättat Finansinspektionen om detta. Ett utländskt EES-försäkringsbolag kan bedriva försäkringsverksamheten även med stöd av principen om friheten att tillhandahålla tjänster. Med detta avses antingen att ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriver försäkringsverksamhet i Finland utan att ha hemort i Finland eller ingår ett skadeförsäkringsavtal vid ett annat driftställe i EES-området än i Finland, vilket gäller en risk i Finland, eller ett livförsäkringsavtal med en fysisk person som stadigvarande bor i Finland eller med en juridisk person, vars driftställe i Finland avtalet hänförs sig till.

I fråga om gränsöverskridande verksamhet finns det ett behov av att göra samma ändringar som i försäkringsbolagslagen i lagen om utländska försäkringsbolag, dock på så sätt att denna reglering i Finland är tillämplig på ett utländskt försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet i Finland.

3.5 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Ett arbetspensionsföretags verksamhet omfattar att driva en lagstadgad försäkringsrörelse enligt lagen om pension för arbetstagare (395/2006) eller lagen om pension för arbetstagare och i lagen om pension för företagare (1272/2006).

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dessutom vad som föreskrivs i försäkringsbolagslagen om livförsäkring och försäkringsbolag som bedriver trafikförsäkringsrörelse. I 1 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag uppräknas de bestämmelser i försäkringsbolagslagen som inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

I samband med förhandlingarna om Finlands medlemskap i EG gjordes en överenskommelse om ett permanent tillägg i livförsäkringsdirektivets (79/267/EEG) artikel 4, enligt vilket direktivet inte gäller APL-verksamhet (RP 255/1996 rd). Det finns bestämmelser om undantaget för det finländska arbetspensionssystemet även i artikel 9.3 i Solvens II-direktivet, enligt vilken direktivet inte tillämpas på pensionsverksamhet som bedrivs av finländska pensionsförsäkringsföretag och föreskrivs i lagen om pension för arbetstagare (ArPL) och i den övriga anknutna finländska lagstiftningen.

Det finns ett behov av att precisera lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag till den del som ändringar som beror på Solvens II-direktivet görs i försäkringsbolagen utan att de tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag.

3.6 Lagen om patientförsäkringscentralen

Patientförsäkringscentralen behandlar alla skadeanmälningar och sköter ersättningen och utbetalningen av patientskador till ersättningsmottagarna för försäkringsbolagens räkning. Försäkringsbolaget har inte någon skyldighet eller rättighet att sköta ersättningsverksamhet utifrån en försäkring som den beviljat, eftersom ersättningsverksamhet är en uppgift som har tilldelats en annan juridisk person genom den nationella lagstiftning som är tvingande för försäkringsbolagen. Försäkringsbolaget har inte rätt att besluta för vilken skadehändelse det har (ekonomiskt) ansvar och vilka ersättningar som betalas utifrån det försäkringsavtal som det beviljat. Detta är exceptionellt och det finns inte något motsvarande arrangemang för andra försäkringsslag.

Man beslutade sig för att centralisera ersättningsverksamheten och avskilja den från ett försäkringsbolags övriga verksamhet då det nuvarande lagstadgade patientförsäkringssystemet grundades, eftersom handläggningen av patientskador kräver särskild medicinsk kunskande och deras antal förmodades ligga på en relativt låg nivå. Det försäkringsbolag som har (ekonomiskt) ansvar för ersättningsutgiften är inte heller part i ett ersättningsärende, det vill säga att det inte har rätt att överklaga ett beslut av Patientförsäkringscentralen. Enligt försäkringsbolagslagen är försäkringsbolaget dock fortfarande skyldigt att bedöma sitt ansvar i fråga om försäkringsavgiften och omfattningen av sitt ersättningsansvar med tanke på solvensregleringen, till exempel för fastställandet av försäkringstekniska avsättningar.

Solvens II-direktivet utgår från en förmodan om att varje försäkringsbolag ansvarar för att fatta ersättningsbeslut och betala ut ersättningar för alla skador för vilka bolaget ansvarar enligt lagen eller försäkringsavtalet. Därför innehåller Solvens II-direktivet inte bestämmelser om den ersättningsmodell som används vid patientförsäkring.

Patientförsäkringslagstiftningen innehåller inte någon bestämmelse som uttryckligen föreskriver vilka uppgifter Patientförsäkringscentralen kan lämna ut till försäkringsbolag så att de har tillräckliga uppgifter för att på behörigt sätt fullgöra de skyldigheter som baserar sig på försäkringsbolagslagen. Inte heller 30 kap. i försäkringsbolagslagen, vars 1, 3 och 4 § tillämpas på Patientförsäkringscentralen, innehåller något uttryckligt ställningstagande till det behov av informationsutbyte som följer av att ersättningsverksamheten har avskilts.

I brist på en nationell bestämmelse har det uppkommit rättslig osäkerhet i fråga om huruvida Patientförsäkringscentralen till det försäkringsbolag som ansvarar för den ersättningsutgift för en patientskada vilken centralen ersätter får lämna en sådan detaljerad beskrivning som redogör för bland annat arten av den skada som behandlingsåtgärden orsakat, orsaken till skadan och hur skadan hade kunnat undvikas. Uppgifter av denna typ är på samma sätt som i de andra försäkringslagen nödvändiga för att sköta de uppgifter som krävs av försäkringsbolagslagen. Det finns inte något behov för försäkringsbolaget att få personens namn, personbeteckning eller någon annan uppgift som specificerar en person.

Behovet av ändringen har kommit fram efter att den nya patientförsäkringslagen trätt i kraft, då man på samma gång inom försäkringspraxis i fråga om aktörerna inom den offentliga hälso- och sjukvården slopade den så kallade försäkringen med full självrisk. Slopandet av försäkringen med full självrisk ledde till att försäkringsbolagen fullt ut ansvarar för en korrekt bedömning av ersättningsansvaret, det vill säga de framtida ersättningsbeloppen. På grund av detta har det efter att den nya lagen trätt i kraft blivit ännu viktigare än tidigare att få tillräckliga uppgifter om skadornas art.

Patientförsäkringscentralen kan ge försäkringsbolagen uppgifter som gäller ersättningar och skadehändelser samt statistik ur Patientförsäkringscentralens ersättningssystem. För närvarande lämnar Patientförsäkringscentralen ut uppgifter till försäkringsbolagen om skadehändelsens medicinska specialområde och dessutom uppges åtgärds-koden enligt Institutet för hälsa och välfärds åtgärds-klassificering samt klientens primärsjukdom och den patientskada som orsakats med sjukdomsklassifikationen ICD-10 som utgångspunkt. Dessa uppgifter kan innehålla endast några ord, varför det inte är möjligt att utifrån dessa få någon tillräcklig bild av patientskadans egentliga natur eller de uppenbara bakomliggande orsakerna till den. Klassificeringen av den uppkomna patientskadan enligt sjukdomsklassifikationen ICD-10 har i synnerhet konstaterats vara otillräcklig i bedömningen av försäkringsansvaret och ersättningsansvaret. I fråga om ersatta patientskador borde försäkringsbolagen dessutom få en sådan detaljerad beskrivning som redogör för bland annat arten av den skada som orsakats av behandlingsåtgärden och orsaken till skadan för att kunna fullgöra sina skyldigheter enligt försäkringsbolagslagen.

Utöver vad som beskrivits ovan lämnar Patientförsäkringscentralen ut statistiskt material till bolag för att fastställa prissättningen och ersättningsansvaret enligt följande: behandlingsteckning, funktionsklassificering, verksamhetskod, försäkringsbolagsuppgift, försäkringsnummer, skadedatum, anmälningsdatum, avgörandedatum, information om eventuellt dröjsmål i behandlingen eller diagnosen, ersättningsslag, ersättningstyp, ersättningar, räntekostnader, indexhöjningar, skadeplats, information om eventuella skador på barn, bokningsuppgifter om skadan, födelseår för skadelidande, klass för ett bestående men av skadan eller klassen för ersättning för tillfälligt men.

Enligt artikel 9.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (*den allmänna dataskyddsförordningen*) är det förbjudet att behandla vissa personuppgifter som hör till de särskilda kategorier av personuppgifter som nämns i artikeln. Dessa kategorier av personuppgifter omfattar även uppgifter om hälsan. I punkt 2 i artikeln uppräknas dock de situationer där det är tillåtet att behandla personuppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter. Försäkringsbolagens rätt att behandla uppgifter om den försäkrades och ersättningssökandens hälsotillstånd, sjukdom, funktionsnedsättning eller en annan behandlingsåtgärd eller jämförbara åtgärder grundar sig på 6 § 1 mom. 1 punkten i dataskyddslagen (1050/2018), vilken baserar sig på artikel 9.2 g i den allmänna dataskyddslagen. Ett försäkringsbolag som tillhandahåller patientförsäkring har med andra ord på det sätt som dataskyddsförordningen förutsätter utifrån 6 § 1 mom. 1 punkten i dataskyddslagen rätt att på samma sätt som även andra försäkringsbolag behandla sådana uppgifter. Skillnaden jämfört med andra försäkringsbolag är endast att ett försäkringsbolag inte får dessa uppgifter direkt från dem som ansöker om ersättning, eftersom dessa ger uppgifterna endast till Patientförsäkringscentralen.

3.7 Lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare

I regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av bokföringslagen och revisionslagen föreslås att 7 kap. 1 § 4 mom. i bokföringslagen ska upphävas. Således kommer 7 kap. om hållbarhetsrapportering i bokföringslagen inte att tillämpas på Sjömanspensionskassan och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt. Det finns ett behov av att stryka hänvisningar till hållbarhetsrapporten och granskaren av hållbarhetsrapporteringen från de lagar som gäller dessa anstalter.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

4.1.1 Försäkringsbolagslagen

Tillämpningsområde och proportionaliteten i tillämpningen av regleringen

Det föreslås inte att tillämpningsområdet för försäkringsbolagslagen ändras och även framöver är lagen tillämplig på alla försäkringsbolag som fått koncession i Finland. Således använder Finland fortfarande inte möjligheten enligt artikel 4 i direktivet att lämna små bolag utanför tillämpningsområdet. Dessutom föreslås att definitionen av ett litet försäkringsbolag stryks från 1 kap. och att försäkringsbolag som uppfyller definitionen av ett litet försäkringsbolag framöver klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag. Utifrån artikel 4 i direktivet utfärdas med andra ord bestämmelser om att ett bolag som underskrider gränsvärdena i denna artikel är ett litet och icke-komplext försäkringsbolag.

Det föreslås att man till försäkringsbolagslagen fogar nya 2 a kap., som innehåller bestämmelser om klassificering av ett försäkringsbolag som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag och om de proportionalitetsåtgärder som små och icke-komplexa bolag kan tillämpa. Dessutom föreslås att kapitlet innehåller bestämmelser om möjligheten för andra än små och icke-komplexa försäkringsbolag att från Finansinspektionen ansöka om godkännande för att tillämpa vissa proportionalitetsåtgärder.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

Det föreslås att bestämmelserna i 2 kap. i försäkringsbolagslagen avseende ansökan om koncession och beviljande och återkallande av koncession kompletteras på det sätt som direktivet förutsätter.

Försäkringsbolagets ledning och styrningssystem

Det föreslås att en definition av vad som avses med en väl ansedd person fogas till 6 kap. i försäkringsbolagslagen i fråga om en styrelseledamot, verkställande direktören och en person som svarar för centrala funktioner. Dessutom föreslås att regleringen kompletteras på så sätt att Finansinspektionen framöver kan kräva att ett bolag entledigar en ovan nämnd person från sitt uppdrag, om han eller hon inte uppfyller behörighetskraven.

Det föreslås att man till kapitlet fogar reglering om principerna för styrelsens mångfald och en bestämmelse om centrala funktioners oberoende.

Dessutom föreslås att 6 kap. 16 § om utläggning på entreprenad ändras på så sätt att den framöver innehåller bestämmelser om utläggning på entreprenad av kritiska och viktiga operativa uppgifter och verksamheter på ett sätt som motsvarar kommissionens förordning.

Riskhantering och risk- och solvensbedömningen

Det föreslås att man till 6 kap. i försäkringsbolagslagen fogar reglering kring hanteringen av hållbarhetsrisker och hanteringen av likviditetsrisker. Dessutom föreslås att 6 kap. 12 och 12 a § om innehållet i och tidsfristerna för risk- och solvensbedömningen kompletteras på det sätt som direktivet förutsätter. Dessutom föreslås att kapitlet kompletteras även med en skyldighet att bedöma klimatförändringsscenarier, om bolaget i väsentlig grad är exponerat för klimatförändringsrisker.

Lägesrapporten om solvens och finansiell ställning

Regleringen i 8 a kap. i försäkringsbolagslagen om lägesrapporten om solvens och finansiell ställning ändras på så sätt att rapporten framöver består av två delar. Den första delen innehåller uppgifter som är avsedda för försäkringstagare och förmånstagare och den andra delen innehåller uppgifter som är avsedda för yrkesverksamma på marknaden. Dessutom föreslås att tidpunkten för publiceringen av rapporten, överlämnandet av den till Finansinspektionen samt offentliggörandet preciseras.

Revision

Det föreslås att det till 7 kap. i försäkringsbolagslagen fogas en bestämmelse enligt vilken försäkringsbolagets revisor i fortsättningen också ska granska den balansräkning som offentliggörs i samband med försäkringsbolagets lägesrapport om solvens och finansiella ställning. Det föreslås inte att revisionsskyldigheten utvidgas till andra delar av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning, vilket är möjligt i enlighet med artikel 51 a i direktivet. Dessutom föreslås att denna revisionsskyldighet inte gäller för små och icke-komplexa försäkringsbolag eller captivebolag för försäkring. Även till denna del innehåller direktivet en option för medlemsstaterna att utvidga skyldigheten till de ovan nämnda, men det föreslås inte att denna utnyttjas.

Försäkringstekniska avsättningar i solvensberäkningen

Det föreslås att man till 10 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen fogar bestämmelser om den nivå på kapitalkostnaderna vilken används för att räkna riskmarginalen. Dessutom föreslås det att 7 § i kapitlet kompletteras i fråga om definieringen av riskfria räntesatser för relevanta durationer.

Det föreslås att regleringen om volatilitetsjustering i 10 kap. i försäkringsbolagslagen preciseras. Framöver ska tillstånd till användning av volatilitetsjustering fås från Finansinspektionen. Dessutom ges social- och hälsovårdsministeriet bemyndigande att utfärda förordning, så att ministeriet kan utfärda reglering som gäller beräkningen av volatilitetsjustering.

Solvenskapitalkrav

Det föreslås att 11 kap. i försäkringsbolagslagen innehåller bestämmelser om långfristiga aktieinvesteringar och solvensbemötandet av sådana samt om symmetrisk justering av undergruppen för aktierisk i marknadsriskmodulen i standardformeln.

Dessutom föreslås att den förenklade beräkningen av standardformeln enligt 16 § i kapitlet preciseras och att användningen av den tillåts för små och icke-komplexa försäkringsbolag.

Det föreslås att regleringen om den interna modellen i 11 kap. i försäkringsbolagslagen kompletteras i fråga om de uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen i fråga om modellen.

Placeringar

Det föreslås att en bestämmelse om innehållet i investeringsstrategin fogas till 6 kap. i försäkringsbolagslagen, enligt vilken man i investeringsstrategin ska beakta aspekter som gäller makroekonomi och hållbarhetsfaktorer.

Försäkringsbolag som befinner sig i svårigheter eller som förfar i strid med reglerna

Det föreslås att 25 kap. 6 § om bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet i försäkringsbolagslagen preciseras på så sätt att Finansinspektionen alltid ska underrättas om brister i efterlevnaden eller risker för det då detta observeras.

Rapportering och tillsyn

Det föreslås att tidsfrister för att lämna uppgifter fogas till 25 kap. 3 § i försäkringsbolagslagen i fråga om lämnande av uppgifter till Finansinspektionen. Dessutom föreslås att bestämmelser utfärdas om överlämnande av en regelbunden tillsynsrapporter.

Det föreslås att regleringen om undantag som beviljas i fråga om rapporteringens omfattning i 25 och 26 § i 25 kap. i försäkringsbolagslagen preciseras. Dessutom föreslås att separata bestämmelser utfärdas om undantag som beviljas i fråga om rapporteringen av anknutna försäkringsbolag.

Det föreslås att man till 25 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen fogar två situationer där Finansinspektionen kan höja försäkringsbolagets kapitalkrav.

Makrotillsyn

Det föreslås att man till försäkringsbolagslagen fogar nya 25 a kap., som innehåller bestämmelser om makrotillsyn. Det föreslås att Finansinspektionen tilldelas den direktivenliga rätten att använda befogenheter som gäller makrotillsyn över hela försäkringsbranschen i en situation där en exceptionell likviditetsrisk påverkar hela försäkringsmarknaden.

Gränsöverskridande tillsyn

Det föreslås att man till 25 kap. i försäkringsbolagslagen fogar reglering kring betydande gränsöverskridande verksamhet.

Grupptillsyn

Det föreslås att definitionen av försäkringsholdingsammanslutning i 1 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen preciseras. Det föreslås att regleringen om tillämpningsområdet för grupptillsyn i 26 kap. i försäkringsbolagslagen preciseras, i synnerhet på så sätt att det är enklare att identifiera sådana grupper som inte omfattas av tillämpningsområdet för redovisningsdirektivet och horisontella grupper. Det föreslås även att man preciserar den situation där ett företag kan lämnas utanför tillämpningsområdet för grupptillsyn. Dessutom föreslås att bestämmelser utfärdas om undanröjande av hinder för grupptillsyn och om utseende av ett moderföretag för en grupp som identifierats av Finansinspektionen.

Det föreslås att man till 26 kap. i försäkringsbolagslagen fogar reglering kring små och icke-komplexa grupper.

Dessutom föreslås att regleringen i kapitlet om företagsstyrningssystemet för en grupp, riskhanteringen och lägesrapporten om solvens och finansiell ställning preciseras. Dessutom föreslås att en motsvarande reglering som på bolagsnivå utfärdas för grupper i fråga om hantering av likviditetsrisker, makrotillsyn och den regelbundna tillsynsrapporten. Det föreslås även att man preciserar bestämmelserna i kapitlet om Finansinspektionens befogenheter i fråga om försäkringsholdingsammanslutningar och blandade finansiella holdingföretag.

Övergångsbestämmelser

Det föreslås att övergångsbestämmelser fogas till försäkringsbolagslagen i fråga om proportionalitetsåtgärder, volatilitetsjustering och offentliggörande av infasning i anknytning till undergrupperna för marknadsriskkoncentrationer och spreadrisk. Dessutom kan Finansinspektionen godkänna en ansökan om användning av volatilitetsjustering och användning av infasning för räntesatser redan innan ändringslagens ikraftträdande.

Dessutom föreslås ändringar av övergångsbestämmelserna om justering av räntesatsen för livförsäkring och avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden, vilka föreskrivits i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015).

Övriga bestämmelser

Det föreslås även att en skyldighet att bereda sig på allvarliga störningssituationer i normala förhållanden fogas till 31 kap. 13 § i försäkringsbolagen.

Dessutom föreslås att regleringen om kallelser i 19, 20, 20 a, 21 och 22 kap. i försäkringsbolagslagen ändras på så sätt att kallelser framöver görs på Finansinspektionens webbplats.

4.1.2 Lagen om utländska försäkringsbolag

Det föreslås att reglering kring betydande gränsöverskridande verksamhet fogas till lagen om utländska försäkringsbolag och att andra mindre preciseringar görs i den.

4.1.3 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

Det föreslås att de bestämmelser som enligt förslaget i denna proposition ska fogas till försäkringsbolagslagen och inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag fogas till 1 § 3 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Dessutom föreslås att den gällande regleringen om definitionen av en holdingsammanslutning och de uppgifter som ska tillställas Finansinspektionen flyttas till lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

4.1.4 Lagen om patientförsäkringscentralen

Det föreslås att lagen om Patientförsäkringscentralen innehåller bestämmelser om att Patientförsäkringscentralen har rätt att till ett försäkringsbolag som beviljat en patientförsäkring lämna ut uppgifter om en skadehändelse, om uppgifterna är nödvändiga för försäkringsbolaget för att fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i försäkringsbolagslagen. Sådana uppgifter är uppgift om den sjukdom, skada eller övriga orsak, till följd av vilken patienten sökte sig till vård eller undersökningar, uppgift om undersökning, behandling och vård eller någon annan motsvarande åtgärd eller försummelse av sådan, en beskrivning av skadefallet och orsakerna till det, patientskador till följd av det samt ersättningsbeslutet, uppgift om ersättningar som betalats för en patientskada, uppgift om andra patientskador som hänför sig till samma skadefall och andra nödvändiga med dessa jämförbara uppgifter om skadefallet.

4.1.5 Lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare

Det föreslås att man från lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare stryker hänvisningarna till hållbarhetsrapport och hållbarhetsgranskare, eftersom 7 kap. i bokföringslagen inte längre tillämpas på Sjömanspensionskassan och Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt i och med den föreslagna ändringen av detta kapitel.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

4.2.1 Ekonomiska konsekvenser

Konsekvenserna för försäkringsbolagens kostnader

Direktivet innehåller bestämmelser om nya skyldigheter för försäkringsbolag, vars genomförande och anpassning till den nya regleringen orsakar en administrativ börda och extra kostnader. Sådana nya skyldigheter utgörs bland annat av utarbetande av en plan för hantering av likviditetsrisker, utarbetande av en plan för hantering av hållbarhetsrisker samt för de berörda företagen en bedömning av klimatförändringsscenarier. Dessutom har strukturen på lägesrapporten om solvens och finansiell ställning ändrats, vilket orsakar extra kostnader, i

synnerhet då rapporten utarbetas enligt de nya reglerna. Rapporten ska framöver bestå av två delar som innehåller olika uppgifter, varför rapporten efter strukturändringen kan anses orsaka mer arbete än i nuläget. Tidpunkten för att offentliggöra rapporten har dock senarelagts, varför försäkringsbolagen har mer tid att utarbeta rapporten.

Balansräkningen som offentliggörs i samband med lägesrapporten solvens och finansiell ställning, det vill säga den så kallade Solvens II-balansräkningen, omfattas framöver av ett revisionskrav. Utvidgandet av revisionen orsakar kostnader för försäkringsbolagen i form av årliga revisionsavgifter. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har uppskattat att utvidgandet av revisionen till Solvens II-balansräkningen orsakar extra kostnader på 5 000–600 000 euro, i snitt 50 500 euro, för försäkringsbolagen i Europa. De finländska försäkringsbolagen är inte bland de största i Europa, varför de kostnader som orsakas för de finländska försäkringsbolagen sannolikt inte ligger i den övre delen av de extra kostnader som uppskattats av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Ändringarna i rapporteringen anses inte orsaka avsevärda extra kostnader eller en större administrativ börda för försäkringsbolagen jämfört med nuläget, eftersom det redan tidigare i EU funnits bestämmelser på lägre nivå om den regelbundna tillsynsrapporten och tidsfristerna för rapporteringen och utfärdandet av bestämmelser om dessa genom lag orsakar inte nya skyldigheter för försäkringsbolagen. Tidsfristerna för rapporteringen har förlängts något jämfört vad som tidigare reglerats på lägre nivå. Till den del som rapporteringskraven ska ändras genom reglering på lägre nivå har såväl kommissionen som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bundit sig till att sänka den administrativa bördan som beror på rapporteringen med 25 procent.⁴

Preciseringen av bestämmelserna om räntesatser och införandet av de preciserade bestämmelserna som en del av försäkringsbolagens verksamhet orsakar kostnader för försäkringsbolagen i initialskedet. Försäkringsbolagen har dock en möjlighet att från Finansinspektionen ansöka om en möjlighet att använda infasning av räntesatser, vilket minskar på kostnaderna i det initiala skedet och därtill införs ändringarna stegvis. Även preciseringen av regleringen kring volatilitetsjustering orsakar kostnader för de försäkringsbolag som använder volatilitetsjustering, eftersom de framöver ska räkna den på ett sätt som krävs av en något mer komplicerad reglering.

De proportionalitetsåtgärder som föreskrivits för bolag och grupper som klassificerats som små och icke-komplexa minskar bolagets eller gruppens administrativa börda och kostnader jämfört med en situation där direktivet måste tillämpas fullt ut. Vissa proportionalitetsåtgärder gäller dock nya skyldigheter som ska föreskrivas med anledning av ändringarna av direktivet, för vilka den administrativa bördan inte minskar jämfört med nuläget (planen för hanteringen av likviditetsrisker, revisionsskyldigheten avseende balansräkningen, tilläggsbedömningar av makrotillsynen i risk- och solvensbedömningen, bedömningen av klimatförändringsscenarier, oberoendet i centrala funktioner). Vissa proportionalitetsåtgärder kan dock anses vara lättnader i förhållande till skyldigheten i den redan gällande lagen (omvärderingen av de skriftliga verksamhetsprinciperna, publiceringen av den del av rapporten om solvens och finansiell ställning vilken är avsedd för yrkesverksamma på marknaden mera sällan, den deterministiska värdering som används i beräkningen av bästa skattning och den generösare tidsfristen för att lämna in den regelbundna tillsynsrapporten). I fråga om dessa kan den administrativa bördan

⁴ https://commission.europa.eu/document/download/10017eb1-4722-4333-add2-e0ed18105a34_en?filename=Communication_1.pdf

och kostnaderna bedömas minska jämfört med nuläget i och med klassificeringen som små och icke-komplexa bolag eller grupper.

Små försäkringsbolag enligt den gällande lagen är framöver små och icke-komplexa försäkringsbolag, varför det ovan nämnda i fråga om bolag som klassificerats som små och icke-komplexa gäller för små försäkringsbolag. Dessa bolag ska dock börja tillämpa kommissionens förordning och tekniska regleringsstandarder i fråga om lägesrapporten om solvens och finansiell ställning, vilket för egen del ökar den administrativa bördan. Små försäkringsbolag har dock haft en skyldighet att tillämpa försäkringsbolagslagen och regleringen på lägre grad preciserar endast denna reglering, varför kostnadskonsekvenserna inte anses vara betydande. Dessutom föreslås flera proportionalitetsåtgärder som gäller företagsstyrningssystemet och lägesrapporten om solvens och finansiell ställning för små och icke-komplexa försäkringsbolag, vilka tillämpas även på krav på lagnivå och vilka dessa bolag ska ha tillämpat enligt den gällande regleringen. Dessutom kan kommissionen utfärda bestämmelser om extra proportionalitetsåtgärder i reglering på lägre nivå. Således bedöms den administrativa bördan och kostnaderna för små försäkringsbolag inte stiga avsevärt till följd av ändringen.

Om ett försäkringsbolag som inte är ett litet och icke-komplext bolag får godkännande av Finansinspektionen för att tillämpa en eller flera proportionalitetsåtgärder, minskar proportionalitetsåtgärderna även i fråga om sådana bolag bolagets eller gruppens administrativa börda och kostnader jämfört med en situation där denna bestämmelse ska tillämpas fullt ut. Dessa proportionalitetsåtgärder är färre och ett godkännande ska ansökas enligt åtgärd, varför den eventuella konsekvensen för nedgången i den administrativa bördan och kostnaderna är mindre än för små och icke-komplexa bolag. Dessutom gäller dessa proportionalitetsåtgärder i huvudsak för de nya skyldigheter som följer av ändringarna av direktivet, vars kostnader inte minskar jämfört med nuläget.

Konsekvenser för försäkringsföretagens solvens

Enligt Solvens II-direktivet är värdet av de försäkringstekniska avsättningarna summan av bästa skattning och riskmarginalen. I enlighet med den gällande regleringen innehåller kommissionens förordning bestämmelser om beräkning av bästa skattning. Enligt den är den kapitalkostnadsnivå som ska användas 6 procent. Framöver regleras kapitalkostnaden i direktivet, enligt vilket kapitalkostnadsnivån framöver är 4,75 procent. Dessutom anpassas det kapitalkrav som används i beräkningen av riskspreaden framöver tidsmässigt och anpassningen består av en exponentiell och tidsbunden omständighet. Som en konsekvens av dessa ändringar minskar de försäkringstekniska avsättningarna vid solvensberäkningen. Enligt situationen per den 31 december 2024 är de finländska försäkringsbolagens försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen brutto sammanlagt:

	bästa skattning	riskmarginal	totalt
Skadeförsäkringsbolagen	6234,8	456,9	6691,6 miljoner euro
Livförsäkringsbolagen	63521,5	1066,5	64588,0 miljoner euro
Totalt	69756,3	1523,4	71279,7 miljoner euro

Utifrån det som visas ovan ser man att riskmarginalens andel av de försäkringstekniska avsättningarna vid solvensberäkningen är 6,8 procent för skadeförsäkringsbolagen och 1,7 procent för livförsäkringsbolagen. På grund av nedgången i nivån på kapitalkostnaderna minskar riskmarginalen med omkring 20,8 procent. Således minskar riskmarginalen på grund av nedgången i nivån på kapitalkostnaderna med 95,2 miljoner euro för skadeförsäkringsbolagen och med 222,2 miljoner euro för livförsäkringsbolagen, sammanlagt 317,4 miljoner euro. Dessutom minskar riskmarginalen på grund av den tidsmässiga anpassning som regleras i kommissionens förordning. Detta påverkar i synnerhet de långfristiga ansvaren hos försäkringsbolagen.

Försäkringsbolagen har två kapitalkrav: minimikapitalkravet och solvenskapitalkravet. Bägge kapitalkrav ska vara uppfyllda på godtagbart sätt med den egna förmögenheten. Minimikapitalkravet är det striktare av dessa krav och kriterierna för den medräkningsbara kapitalbasen för att täcka det är striktare. Enligt situationen den 31 december 2024 var förhållandet mellan den medräkningsbara kapitalbasen och minimisolvenskravet för skadeförsäkringsbolag 254 procent då hela branschen räknas samman och den varierade enligt bolag mellan 182 och 593 procent. På motsvarande sätt var förhållandet mellan den medräkningsbara kapitalbasen och minimisolvenskravet 961 procent då hela branschen räknas samman och den varierade enligt bolag mellan 490 och 2 371 procent. På motsvarande sätt var förhållandet mellan den medräkningsbara kapitalbasen och solvenskapitalkravet 222 procent för livförsäkringsbolag då hela branschen räknas samman och den varierade enligt bolag mellan 185 och 432 procent. På motsvarande sätt var förhållandet mellan den medräkningsbara kapitalbasen och minimisolvenskravet 789 procent då hela branschen räknas samman och den varierade enligt bolag mellan 536 och 1730 procent. De finländska försäkringsbolagen har med andra ord relativt bra solvens. I princip förbättras bolagens solvens ytterligare av att de försäkringstekniska avsättningarna minskar.

Förenklingen av definitionen av långfristiga aktieinvesteringar kan leda till att denna kategori av aktieinvesteringar blir attraktivare och enklare att använda hos försäkringsbolagen, vilket kan öka försäkringsbolagens långfristiga aktieinvesteringar. Investeringar som klassificerats som långfristiga aktieinvesteringar omfattas av ett lägre kapitalkrav än övriga aktieinvesteringar, varför bolagens solvens förbättras, om försäkringsbolagen som en följd av regleringen i högre grad kan placera i sådana objekt.

Målet med den nya regleringen är att undvika att volatilitetsjustering eventuellt leder till en överreaktion eller en underreaktion. Det är möjligt att en överreaktion eller underreaktion orsakat osäkerhet i försäkringsbolagens solvens och sådana reaktioner orsakar felaktiga incitament att ta risker. Således drar försäkringsbolagen fördel av att möjligheten till dessa konsekvenser undanröjs.

Genom den symmetriska justeringen av kapitalkravet beträffande aktierisken justeras kapitalkravet för aktier enligt situationen på aktiemarknaden, det vill säga att man strävar efter att hindra att exceptionella situationer på aktiemarknaden har för stor inverkan på solvenskapitalkravet. Det bredare variationsintervallet för den symmetriska justeringen effektiviserar dess effekt och stabiliserar således försäkringsbolagens solvens vid störningssituationer på aktiemarknaden.

De ändringar som gäller den interna modellen har inte någon konsekvens för solvensen för de försäkringsbolag som för närvarande verkar i Finland, eftersom inte ett enda finländskt försäkringsbolag räknar sitt solvenskapitalkrav med den interna modellen.

Övriga ekonomiska konsekvenser

De ändringar som föreslås i propositionen anses orsaka extra uppgifter för Finansinspektionen. Till exempel lindringen av regleringen enligt tillsynsobjekt ökar tillsynsmyndighetens arbete i och med att de olika aktörsgruppsspecifika kraven och de fast anknutna rapporterings-, bedömnings- och ansökningsprocesserna. Dessutom föreslås makrotillsyn som ett helt nytt tillsynsområde i regleringen. Finansinspektionen förordnas till makrotillsynsmyndighet inom försäkringssektorn. Ändringarna av regleringen kommer även att öka behovet av ett ännu tätare samarbete mellan tillsynsmyndigheterna i EES för att säkerställa att tillsynen är harmoniserad och att regleringen tillämpas på enhetligt sätt samt för att garantera tillräcklig tillsyn i synnerhet i fråga om gränsöverskridande affärsverksamhet.

Det uppskattas att Finansinspektionens nya uppgifter kräver en arbetsinsats som motsvarar omkring ett årsverke.

4.2.2 Konsekvenser för försäkringsbolagens verksamhet

Försäkringsbolag som uppfyller förutsättningarna för ett litet och icke-komplext försäkringsbolag kan utifrån en anmälan till Finansinspektionen använda de lättnader som är tillåtna för små och icke-komplexa försäkringsbolag. Enligt situationen per den 31 december 2024 fanns det fyra sådana bolag i Finland. Försäkringsbolag som inte uppfyller kriterierna för ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, men som uppfyller de krav som föreskrivs i kommissionens förordning kan med godkännande av Finansinspektionen använda en eller flera proportionalitetsåtgärder.

Preciseringen av regleringen kring identifiering av grupper som omfattas av grupp-tillsynen, enligt vilken Finansinspektionen framöver har möjlighet att bättre identifiera även sådan grupper som inte omfattas av redovisningsdirektivets tillämpningsområde samt horisontella grupper, påverkar inte de försäkringsgrupper som för närvarande opererar i Finland. Syftet med regleringen är att identifiera sådana grupper som inte omfattas av tillräcklig reglering på grund av komplexa eller icke-konventionella gruppstrukturer. I Finlands bedöms regleringen dock inte för närvarande ha någon konsekvens för de grupper och företag som ska omfattas av grupp-tillsynen i Finland.

Konsekvenser för försäkringsbolagens företagsstyrningssystem

Den nya bestämmelsen om centrala funktioners oberoende kan ha konsekvenser för ordnandet av styrningen av ett försäkringsbolag, i synnerhet i fråga om mindre bolag. Å andra sidan är det möjligt att små bolag kan klassificeras som små och icke-komplexa bolag eller ansöka om godkännande av Finansinspektionen för proportionalitetsåtgärder.

Den föreslagna definitionen av vad som avses med en väl ansedd styrelseledamot, verkställande direktör, dennes ställföreträdare och person som svarar för centrala funktioner bedöms inte ha någon konsekvens för försäkringsbolagens ledning eller personer som svarar för centrala funktioner och de bedöms redan uppfylla dessa krav.

Framöver ska försäkringsbolagen utarbeta principer för styrelsens mångfald. I Finland är könsfördelningen i försäkringsbolagens styrelser redan jämn och principerna kan ha konsekvenser för bibehållandet av en jämn könsfördelning på lång sikt.

Konsekvenser för försäkringsbolagens placeringsverksamhet

Förenklingen av regleringen kring långfristiga aktieinvesteringar kan vara till nytta för försäkringsbolagens placeringsverksamhet på så sätt att försäkringsbolagens inom ramen för regleringen kan ta extra risker i sin placeringsverksamhet, vilket har en liten konsekvens för kapitalkraven, och således få bättre avkastning på sina placeringar.

4.2.3 Konsekvenser för försäkringstagarnas ställning

Regleringen kring hantering av likviditeten och de nya befogenheter som gäller makrotillsyn och som tilldelas Finansinspektionen kan anses öka försäkringstagarnas och de försäkrades skydd tillfälligt vid problemsituationer som gäller ett försäkringsbolags likviditet eller finansiella ställning. Finansinspektionens befogenhet att förbjuda betalning av återköpsvärdet på en livförsäkring kan dock tillfälligt orsaka negativa konsekvenser för försäkringstagaren eller förmånstagaren, då denne försäkringstagare eller förmånstagare inte vid den tidpunkten kan få ett belopp som han eller hon är berättigad till ur försäkringen. Finansinspektionen kan dock utöva befogenheten endast i exceptionella förhållanden, temporärt och som en sista utväg och endast om det ligger i försäkringstagarnas och förmånstagarnas intresse, varför konsekvenserna av befogenheten dock kan anses vara positiva för försäkringstagarna och förmånstagarna som helhet, om försäkringsbolagets likviditetsproblem kan åtgärdas på detta sätt.

I och med den nya del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning vilken är avsedd för försäkringstagare och förmånstagare är det lättare för försäkringstagarna och förmånstagaren att få enkel information som är riktad till dem om den finansiella ställningen för det försäkringsbolag som fungerar som försäkrare.

Regleringen kring betydande gränsöverskridande verksamhet förbättrar försäkringstagarnas skydd då försäkringen tecknats hos en försäkringsgivare med hemort i en annan EES-stat än Finland. Finansinspektionen får bättre möjligheter att se till att de finländska försäkringstagarnas skydd bibehålls även då en försäkring tecknats hos ett försäkringsföretag som fått koncession i en annan EES-stat.

De ändringar som föreslås i propositionen bedöms inte ha någon konsekvens för försäkringsavgifternas storlek, åtminstone inte på så sätt att de ökar.

4.2.4 Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

De ändringar som föreslagits i propositionen påverkar innehållet i Finansinspektionens uppgifter och befogenheter. Finansinspektionens uppgifter ökar något då regleringen träder i kraft, till exempel om försäkringsbolagen ansöker om användning av infasningsmekanismen för räntesatser och volatilitetsjustering, gör en anmälan om klassificering som ett litet och icke-komplext bolag eller ansöker om andra proportionalitetsåtgärder. Dessa ansökningar anses inte orsaka tilläggsuppgifter för Finansinspektionen i någon avsevärd grad framöver, eftersom sådana sannolikt inkommer endast sällan. Den kontinuerliga tillsynen av ovan nämnda undantagsbestämmelser ökar dock arbetsmängden i tillsynen.

Preciseringen av regleringen kring räntesatser och volatilitetsjustering kan i viss mån orsaka mer arbete för Finansinspektionen då den framöver ska följa att en mer detaljerad reglering iakttas. Under den infasning som gäller räntesatser ska Finansinspektionen dessutom följa att de försäkringsbolag som använder infasningen iakttar den relevanta regleringen och beaktar risker på behörigt sätt.

Om det utifrån den nya regleringen observeras att ett finländskt försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i en annan EES-stat eller att utländskt försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland, ska Finansinspektionen framöver föra förstärkt samarbete med tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat, vilket ändrar på Finansinspektionens tillsyn i gränsöverskridande situationer. Nya uppgifter uppkommer bland annat på grund av detta förstärkta informationsutbyte och eventuella gemensamma inspektioner. En gemensam inspektion kan dock göras endast om ett försäkringsbolag har ekonomiska svårigheter, det vill säga att en sådan inspektion är sällsynt.

I fråga om försäkringstillsyn är makrotillsynen ett helt nytt uppgiftsområde för Finansinspektionen och i fråga om innehåll avviker det avsevärt från de nuvarande makrotillsynsuppgifter som hänför sig till bankerna. I och med den nya regleringen kring makrotillsyn får Finansinspektionen mer uppgifter att utföra inom ramen för den kontinuerliga tillsynen, i synnerhet i anknytning till bevakningen av likviditetsrisken, och dess befogenheter ökar vid likviditetssvårigheter och finansiella svårigheter hos ett försäkringsbolag och i situationer som hotar stabiliteten i det finansiella systemet.

Den största inverkan på Finansinspektionens verksamhet kommer av att regleringen och även rapporteringen avseende tillsynsobjekten avskiljs och blir väldigt tillsynsobjektsspecifik, då försäkringsbolagen delas in i olika grupper bland annat utifrån deras storlek, riskfylldhet och betydelse. Det blir möjligt för försäkringsbolagen att ansöka om olika bolagsspecifika lättnader i fråga om såväl kraven i regleringen som rapporteringen. Detta innebär att tillsynsprocesserna, registren och rapporteringssystemen ska förnyas och administreras och att tillsynen ska genomföras på ett ännu mer specificerat sätt.

4.2.5 Samhälleliga konsekvenser

De nya kraven på riskhantering vid försäkringsbolagen (tilläggen i innehållet i risk- och solvensbedömningen, planen för hanteringen av likviditetsrisker, planen för hantering av hållbarhetsrisker och klimatförändringsscenarierna) förbättrar försäkringsbolagens hantering och övervakning av risker, vilket för egen del förbättrar försäkringstagarnas, de försäkrades och förmånstagarnas skydd inom hela EES och därtill tryggar de stabiliteten i det finansiella systemet, då försäkringsbolagen är bättre förberedda på eventuella framtida risker.

Dessutom främjar den nya regleringen kring makrotillsyn att den finansiella stabiliteten bevaras genom att den ger tillsynsmyndigheterna mer befogenheter för att hantera likviditetsrisker och minimera konsekvenserna vid finansiella svårigheter hos försäkringsbolagen.

Utarbetandet av planen för hantering av likviditetsrisker och analysen av klimatförändringsscenarier ökar försäkringsbolagens toleransförmåga avseende klimatförändringen och naturkatastrofer. En uppgång i antalet naturkatastrofer påverkar i synnerhet skadeförsäkringsverksamheten och då försäkringsbolagen proaktivt beaktar klimatförändringens eventuella konsekvenser för deras verksamhet, minskar det risken för att försäkringsbolagen drabbas av finansiella svårigheter på grund av de risker som följer av klimatförändringen. Förenklingen av regleringen kring långfristiga aktieinvesteringar och inkluderingen av hållbarhets- och klimataspekter i försäkringsbolagens placeringsbeslut kan dessutom på lång sikt främja långsiktigheten och hållbarheten i försäkringsbolagens placeringsbeslut. Företag som opererar inom hållbarhetssektorn kan dra nytta av att försäkringsbolagens långfristiga investeringar i allt högre grad hänför sig till sådana placeringsobjekt som beaktar risker som orsakas av klimatförändringen på lång sikt.

Skyldigheten att utarbeta principer för styrelsens mångfald och att fastställa kvantitativa mål för en jämn könsrepresentation bidrar till att främja att jämlikhet och jämställdhet mellan könen tillgodoses i sammansättningen i försäkringsbolagens styrelser.

5 Alternativa handlingsvägar

5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Regleringen i Solvens II-direktivet är av fullständigt harmoniserande natur, vilket lämnar begränsade möjligheter till nationella lösningar. Största delen av bestämmelserna i direktivet ska inkluderas i den nationella lagen på det sätt som föreskrivits om dem i direktivet och det finns inte andra alternativ för genomförandet. Dessutom är det möjligt att nationellt besluta om att utfärda bestämmelser genom lag eller genom bestämmelser på lägre nivå i vissa frågor.

Direktivet innehåller dock vissa optioner för medlemsstaterna, vilka presenteras nedan.

Artikel 4 i direktivet innehåller bestämmelser om när ett bolag lämnar utanför direktivets räckvidd utifrån storleken. Utifrån denna bestämmelse är det möjligt att lämna försäkringsbolag som underskrider vissa gränsvärden utanför räckvidden för bestämmelserna i direktivet.

I Finland har det inte ansetts att det med tanke på de försäkrade förmånerna är ett alternativ att utesluta vissa bolag från tillämpningsområdet för direktivets reglering, eftersom det skulle leda till att försäkringstagarna och de försäkrade har ett skydd av olika nivåer beroende på försäkringsbolaget. Eftersom försäkringsverksamhet dock på någon nivå ska regleras för att skydda de försäkrades förmåner, förutsätter detta alternativ att alternativ nationell reglering utfärdas för sådana försäkringsbolag som lämnar utanför direktivets tillämpningsområde.

I fråga om dessa bolag har man dock beaktat en proportionell tillämpning av regleringen och i enlighet med den gällande lagstiftningen har de fastställts som små försäkringsbolag och framöver är sådana bolag små och icke-komplexa bolag, på vilka regleringen till vissa delar tillämpas med lättnader.

Enligt artikel 51a i direktivet är det möjligt att nationellt utvidga revisionsskyldigheten avseende den balansräkning som ska offentliggöras i samband med lägesrapporten om solvens och finansiell ställning nationellt till att gälla hela lägesrapporten om solvens och finansiell ställning. Dessutom är det möjligt att utvidga revisionsskyldigheten avseende balansräkningen till att gälla även små och icke-komplexa försäkringsbolag och captivebolag för försäkring. Användningen av dessa optioner för medlemsstaterna skulle orsaka tilläggskostnader och en administrativ börda, varför det under beredningen ansetts att det mest motiverade alternativet är att inte använda dessa medlemsstatsoptioner.

Enligt artikel 144b.6 är det möjligt att använda befogenheterna avseende makrotillsyns på alla försäkringsbolag för att åtgärda en exceptionell likviditetsrisk som påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden. Enligt direktivet utser medlemsstaterna en myndighet som utövar denna befogenhet och den har inte getts direkt till tillsynsmyndigheten. I Finland ansvarar Finansinspektionen för makrotillsynsbeslut i fråga om kreditinstitut. De övriga myndigheterna har inte tilldelats makrotillsynsuppdrag, varför det inte finns någon annan naturlig myndighet i Finland till vilken befogenheten kan tilldelas.

5.2 Planerade och genomförda metoder i andra medlemsstater

Regleringen i Solvens II-direktivet är maximalt harmoniserande och således ska regleringen i övriga medlemsstater i fråga om sakinnehåll motsvara vad som föreskrivs i Finland. De nationella skillnaderna kan främst gälla nivån på de författningar genom vilka direktivet har genomförts nationellt. Dessutom är det svårt att göra en jämförelse, då det nationella genomförandet av ändringarna av direktivet görs samtidigt i alla medlemsstater.

Granskningskyldigheten avseende Solvens II-balansräkningen kan enligt direktivet utvidgas nationellt så att den gäller hela lägesrapporten om solvens och finansiell ställning. Redan före bestämmelsen infördes i direktivet hade 13 medlemsstater⁵ fastställt mer omfattande revisionsskyldigheter i fråga om Solvens II-balansräkningen och i fråga om lägesrapporten om solvens och finansiell ställning förutsatte tre EES-stater⁶ att endast balansräkningen granskas.

6 Remissvar

Utkastet till regeringsproposition var på remiss mellan den 19 november 2025 och den 14 januari 2026. Utlåtanden om propositionen begärdes av Finansinspektionen, Finanssiala ry (FA), Patientförsäkringscentralen, Finlands Revisorer rf (ST), Dataombudsmannen (DO), justitieministeriet (JM), arbets- och näringsministeriet (ANM) och finansministeriet (FM). Alla ovan nämnda, förutom Patientförsäkringscentralen och finansministeriet, gav ett utlåtande. Ett sammandrag av utlåtandena har sammanställts och det finns på projektens webbplats: <https://stm.fi/hanke?tunnus=STM012:00/2025>.

Remissinstanserna var i huvudsak nöjda med innehållet i propositionen och de kommenterar som gavs i utlåtandena ändringsförslagen har beaktats i den fortsatta beredningen av propositionen. De anmärkningar som gjorts av Finansinspektionen och Finanssiala ry har beaktats i propositionen genom preciseringar som gjorts antingen i paragraferna eller i motiveringarna.

Finlands Revisorer rf konstaterade i sitt utlåtande att revisionsskyldigheten avseende balansräkningen i samband med lägesrapporten om solvens och finansiell ställning i den nationella lagen ska fastställas på ett sätt som motsvarar direktivet genom att utfärda separata bestämmelser om skyldigheten. Vid den fortsatta beredningen har bestämmelsen ändrats på det sätt som Finlands Revisorer rf föreslagit. Dessutom lyfte Finlands Revisorer rf fram några ändringsbehov av teknisk karaktär, vilka i sin helhet har beaktats vid den fortsatta beredningen.

Arbets- och näringsministeriet yttrade sig om den nya skyldighet som föreslagits till 31 kap. 13 § i försäkringsbolagslagen, enligt vilken bolagen ska förbereda sig på allvarliga störningssituationer i normala förhållanden, och om dess inverkan på ersättning av kostnader enligt 2 mom. i denna paragraf. Vid den fortsatta beredningen har bestämmelsen om ersättningar av kostnaderna preciserats på så sätt att nuläget förblir i kraft till denna del.

Justitieministeriet och dataombudsmannen yttrade sig om förslaget om utlämnande av uppgifter från Patientförsäkringscentralen. Motiveringarna till förslaget har kompletterats utifrån de anmärkningar som justitieministeriet och dataombudsmannen gjort i sina utlåtanden. I sitt

⁵ Endast Slovakien, Frankrike, Ungern, Lettland, Finland, Tjeckien, Litauen och Luxemburg hade inte fastställt någon form av revisionsskyldighet avseende lägesrapporten om solvens och finansiell ställning före översynen.

⁶ Tyskland, Danmark och Liechtenstein

utlåtande konstaterade justitieministeriet dessutom att det vid den fortsatta beredningen, på grund av tydligheten i regleringen, ännu finns skäl att bedöma om den föreslagna bestämmelsen om utlämnande av uppgifter kan placeras i 58 § i patientförsäkringslagen. Vid den fortsatta beredningen har man bedömt att bestämmelsen är lämplig med tanke på såväl 58 § i patientförsäkringslagen som nu föreslagna 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen. Eftersom 58 § i patientförsäkringslagen dock handlar om skyldigheten att lämna ut uppgifter och 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen innehåller en hänvisning till 30 kap. i försäkringsbolagslagen, vilket innehåller bestämmelser om annat utlämnande av uppgifter, har man vid den fortsatta beredningen dock ansett att 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen är en lämpligare plats för bestämmelsen.

7 Specialmotivering

7.1 Försäkringsbolagslagen

1 kap. De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

2 a §. Europeiska unionens lagstiftning. Det föreslås att definitionen enligt Solvens II-direktivet fogas till paragrafens 1 mom.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. upphävs, eftersom små försäkringsbolag enligt den gällande lagen framöver utgörs av små och icke-komplexa försäkringsbolag, som omfattas av proportionalitetsåtgärderna enligt direktivet.

3 a §. Risker. Det föreslås att ett nytt 7 mom. med bestämmelser om definitionen av hållbarhetsrisken och hållbarhetsfaktorer fogas till paragrafen. De föreslagna definitionerna överensstämmer med definitionerna i punkterna 44 och 45 artikel 13 i direktivet.

3 b §. Litet försäkringsbolag. Det föreslås att paragrafen upphävs. Små försäkringsbolag enligt den gällande lagen är framöver små och icke-komplexa försäkringsbolag enligt nya 2 b kap. Det föreslås att ändringen görs för att bibehålla tydligheten i regleringen. Enligt direktivet ska bestämmelser utfärdas om små och icke-komplexa försäkringsbolag, varför en separat definition av små försäkringsbolag på vilken avvikande reglering om proportionalitet tillämpas skulle göra regleringen komplicerad.

8 §. Försäkringsholdingsammanslutning. Det föreslås att paragrafen ändras på så sätt att definitionen av en försäkringsholdingsammanslutning preciseras. Enligt den gällande lagen beror definitionen av en försäkringsholdingsammanslutning på om tillsynsmyndigheten anser att det aktuella företags verksamhet är att förvärva och äga andelar i dotterföretag. Framöver regleras det mer precist när verksamheten är sådan att den uppfyller definitionen av en försäkringsholdingsammanslutning.

Enligt paragrafens 1 mom. är en försäkringsholdingsammanslutning fortfarande på motsvarande sätt ett moderföretag av vars dotterföretag minst ett är ett försäkringsbolag enligt denna lag. Ett sådant moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning om det uppfyller de förutsättningar som räknas upp i momentet. Enligt 1 punkten i momentet anses ett företag vara en försäkringsholdingsammanslutning, om dess huvudsakliga verksamhet (oberoende av vad företaget i fråga har uppgett som sitt ändamål) är att förvärva och inneha andelar i försäkringsföretag, att tillhandahålla anknutna tjänster till ett eller flera anknutna försäkringsföretags huvudsakliga verksamhet, eller att bedriva en eller flera av de verksamheter

som förtecknas i punkterna 2–12 och punkt 15 i bilaga I till solvensdirektivet för kreditinstitut, eller att utföra en eller flera av de tjänster eller bedriva en eller flera av de verksamheter som förtecknas i 2 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster (747/2012) med avseende på finansiella instrument som förtecknas i 1 kap. 14 § i den lagen.

I 2 punkten i momentet föreskrivs att mer än 50 procent av åtminstone en av de indikatorer som räknas upp i punkten har en fast anknytning till dotterföretag som är försäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag, konglomerats holdingföretag, försäkringsföretags holdingföretag i tredjeland eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster till den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera försäkringsföretag i gruppen samt till verksamhet som bedrivs av företaget självt och som inte har anknytning till förvärv eller innehav av ägarintressen i dotterföretag som är försäkringsföretag, eller försäkringsföretag i tredjeland, om denna verksamhet är av samma art som den som bedrivs av försäkringsföretaget. Dessa indikatorer är företagets egna kapital på grundval av dess konsoliderade ställning, företagets tillgångar på grundval av dess konsoliderade ställning, företagets intäkter på grundval av dess konsoliderade ställning, företagets personal på grundval av dess konsoliderade ställning, och varje annan indikator, som Finansinspektionen anser vara relevant.

Enligt 2 mom. i paragrafen betraktas som en försäkringsholdingsammanslutning dock inte ett försäkringsföretag, ett kreditinstitut, ett finansiellt holdingföretag, ett värdepappersföretag, en tilläggs pensionsanstalt eller ett konglomerats holdingföretag.

Genom paragrafens 1 och 2 mom. genomförs artikel 212.1 f i direktivet.

I paragrafens 3 mom. nämns för tydlighetens skull att moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag, försäkringsföretag i ett tredjeland och konglomerats holdingföretag har definierats i 26 kap. i lagen.

16 a §. Proportionalitetsprincipen. Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen. Nya 2 a kap., som enligt förslaget fogas till lagen, innehåller bestämmelser om en ny klassificering, utifrån vilken ett försäkringsbolag kan klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag. Små och icke-komplexa försäkringsbolag kan använda vissa proportionalitetsåtgärder. Utöver att små och icke-komplexa försäkringsbolag kan tillämpa proportionalitetsåtgärder på det sätt som föreslagits i fråga om 2 a kap., ska den allmänna proportionalitetsprincipen enligt denna paragraf beaktas i synnerhet i fråga om små och icke-komplexa försäkringsbolag. Genom ändringen genomförs artikel 29.3 i Solvens II-direktivet.

Det föreslås att 2 mom. i den gällande paragrafen överförs med oförändrat innehåll till nya 3 mom.

2 kap. **Bildande av försäkringsbolag och koncession**

3 §. Ansökan om koncession. Det föreslås att en ny 11 punkt fogas till 4 mom. i paragrafen. Enligt den ska man till en ansökan om koncession för ett försäkringsbolag framöver foga även information om upplysning om huruvida bolagets ansökan om koncession för bedrivande av försäkringsverksamhet, för bedrivande av verksamhet i egenskap av ett annat reglerat företag enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller i egenskap av en tilläggs pensionsanstalt eller för registrering som försäkringsmäklare avslagits eller återkallats samt skälen till avslaget eller återkallandet. Genom 4 mom. 11 punkten i paragrafen genomförs led i i artikel 18.1 i direktivet.

5 §. Finansinspektionens skyldighet att begära yttrande. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att Finansinspektionen ska begära ett yttrande om ansökan också från den myndighet som utövar tillsyn över detta företag i staten i fråga, om ett försäkringsaktiebolag blir dotterbolag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat. På ett sätt som avviker från Solvens II-direktivet innehåller den gällande lagen bestämmelser om begäran om ett utlåtande på så sätt att utlåtandet ska begäras av den myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten, även om det i artikel 26.2 i Solvens II-direktivet föreskrivs att utlåtandet ska begäras av den myndighet som övervakar kreditinstituten och värdepappersföretagen, om företaget i den andra staten är ett kreditinstitut eller ett värdepappersföretag. Om företaget i den andra staten är ett försäkringsföretag, ska utlåtandet fortfarande begäras av den myndighet som övervakar försäkringsverksamheten i den berörda staten.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att om den i 1 mom. avsedda myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra EES-staten begär ett yttrande av Finansinspektionen i samband med ansökan om koncession, ska Finansinspektionen, när den beslutar om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras, beakta slutsatserna av den gemensamma bedömningen. Enligt artikel 26.4 i direktivet kan alla sådana myndigheter som övervakar EES-staternas försäkringsverksamhet, som ska höras i samband med en ansökan om koncession, även begära en gemensam bedömning av ansökan om koncessionen. Genom bestämmelsen genomförs artikel 26.4 i direktivet till den del som det handlar om att tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat begär en bedömning av Finansinspektionen i samband med en ansökan om koncession.

6 §. Förutsättningar för beviljande av koncession. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att om Finansinspektionen ska bedöma en ansökan om koncession tillsammans med en myndighet från en annan EES-stat i enlighet med 5 § 3 mom., är tiden för att bedöma ansökan om koncession två månader längre än normalt, det vill säga åtta månader. Genom tillägget genomförs det motsvarande tillägg som gjorts i artikel 25.3 i direktivet.

9 a §. Återkallelse av koncession och begränsning av koncessionsenlig verksamhet. Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen. Momentet innehåller en hänvisning till bestämmelserna om tillsyn och tillsynsbefogenheter, vilka åtminstone ska tillämpas på ett bolag, även om dess koncession återkallats eller om bolaget försatts i likvidation eller konkurs. Syftet med bestämmelsen är inte att ändra på det rådande rättsläget, men den behövs för att säkerställa att direktivet genomförs. Hur länge det är behövligt att tillämpa bestämmelserna i 25 kap. i denna lag på ett bolag beror i praktiken på varje enskilda fall. Genom momentet genomförs artikel 144.4 i direktivet.

9 b §. Meddelande av upplysningar. Det föreslås att paragrafen ändras på så sätt att Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten även om de beslut som gäller förvägrande av koncession. Det föreslagna tillägget till paragrafen överensstämmer med artikel 25.3 i direktivet till den del som den nämnda punkten gäller Finansinspektionens uppgifter.

2 a kap. **Proportionalitetsåtgärder**

Framöver innehåller Solvens II-direktivet bestämmelser om att bolag kan klassificeras som små och icke-komplexa bolag. Ett försäkringsbolag som uppfyller de kriterier som fastställts för små och icke-komplexa försäkringsbolag framöver kan klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag. I princip kan små och icke-komplexa försäkringsbolag automatiskt använda vissa proportionalitetsåtgärder enligt vad som föreskrivs separat genom lag eller på lägre nivå. Med proportionalitetsåtgärder avser lättnader i fråga om tillämpningen av lagen, vilka kan vara antingen undantag till bestämmelserna, varvid bestämmelsen i fråga inte behöver tillämpas, eller andra lättnader.

Det föreslås att ett nytt kapitel fogas till försäkringsbolagen. Det innehåller bestämmelser om förutsättningarna för att klassificera ett bolag som ett litet och icke-komplext bolag, klassificeringsförfarandet, upphörande av klassificering, den information som ska lämnas till Finansinspektionen och vilka proportionalitetsåtgärder små och icke-komplexa försäkringsbolag kan använda.

Dessutom innehåller kapitlet bestämmelser om de proportionalitetsåtgärder som kan vara föremål för en ansökan till Finansinspektionen, vilka inte har klassificerats som små och icke-komplexa bolag. Ett försäkringsbolag kan från Finansinspektionen ansöka om godkännande att använda sådana proportionalitetsåtgärder som är befogade med beaktande av arten av, omfattningen av och komplexiteten i de risker som är förknippade med bolagets affärsverksamhet.

1 §. *Klassificering av försäkringsbolag som endast eller i huvudsak bedriver livförsäkringsverksamhet som små- och icke-komplexa försäkringsbolag.* Paragrafen innehåller bestämmelser om klassificering av ett försäkringsbolag som endast eller i huvudsak bedriver livförsäkringsverksamhet som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag. Klassificeringsförutsättningarna i paragrafen är tillämpliga endast på försäkringsbolag som endast bedriver livförsäkringsverksamhet. Dessutom är klassificeringsförutsättningarna i paragrafen tillämpliga på sådana försäkringsbolag som i huvudsak bedriver livförsäkringsverksamhet på det sätt som föreskrivs i 2 mom. i paragrafen.

Enligt paragrafens 1 mom. kan ett försäkringsbolag som endast bedriver livförsäkringsverksamhet klassificeras som litet och icke-komplext, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller de kriterier som föreskrivs i momentet.

Enligt 1 punkten i momentet får kapitalkravet för den ränterisk för bolaget som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 1 punkten uppgå till högst fem procent av bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningar som avses i 10 kap.

Enligt 2 punkten i momentet ska ett litet och icke-komplext försäkringsbolags årliga tecknade bruttopremieinkomster för affärsverksamhet som bedrivits i andra EES-stater vara mindre än antingen 20 000 000 euro eller 10 procent av bolagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster. Det räcker att bolaget underskrider något av dessa tröskelvärden, det vill säga att bägge tröskelvärden inte behöver underskridas för att förutsättningarna ska vara uppfyllda.

Enligt 3 punkten i momentet får de försäkringstekniska avsättningarna från livförsäkringsverksamhet som avses i 10 kap. i fråga om ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext företag inte överstiga 1 000 000 000 euro.

Enligt 4 punkten i momentet får de kapitalkrav som beror på vissa i momentet specificerade risker för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag vara högst samma som 20 procent av det totala beloppet av investeringarna. I enlighet med underpunkt a i 4 punkten i momentet medräknas det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §. I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet. I enlighet med underpunkt b i 4 punkten i momentet medräknas det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i räntemarginalrisken enligt 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten. I motpartsriskmodulen beaktas möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrade kreditvärdighet som rör ett försäkringsbolags motparter och gäldenärer under de följande tolv månaderna. I enlighet med underpunkt c i 4 punkten i momentet medräknas dessutom alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.

Enligt 5 punkten i momentet får det årliga tecknade bruttopremieinkomster från återförsäkringsverksamhet för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag uppgå till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

Enligt 6 punkten i momentet ska ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag uppfylla solvenskapitalkravet.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas förutsättningarna för små och icke-komplexa försäkringsbolag enligt 1 mom. på försäkringsbolag som bedriver endast livförsäkringsverksamhet, men därtill även på försäkringsbolag som bedriver både skade- och livförsäkringsverksamhet på det sätt som föreskrivs i momentet. Försäkringsbolagslagen baserar sig på separationsprincipen och på hur möjligheten att bedriva liv- och skadeförsäkring i samma bolag har begränsats genom lag. Enligt 1 kap. 15 § i försäkringsbolagslagen får ett livförsäkringsbolag bedriva försäkringsverksamhet livförsäkring och skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av sådan skadeförsäkring och livförsäkring. Ett försäkringsbolag som bedriver endast sådan skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av sådan skadeförsäkring får dock dessutom samtidigt bedriva livförsäkring samt återförsäkring av livförsäkring. De förutsättningar som i denna paragraf ställs på små och icke-komplexa försäkringsbolag tillämpas på ett sådant försäkringsbolag som bedriver såväl livförsäkringsverksamhet som skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 procent av dess försäkringstekniska avsättningar brutto enligt 10 kap. och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet utgör mindre än 40 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

Genom paragrafens 1 och 2 mom. genomförs led a i första stycket i artikel 29a.1 i direktivet.

Enligt paragrafens 3 mom. tillämpas 1 mom. 2 och 5 punkten inte på captivebolag för försäkring. Captivebolag för försäkring försäkrar endast dess moderföretags eller samma företagsgrupps risker, varför det ansetts att eventuell gränsöverskridande försäkring eller återförsäkring inte ökar bolagets risker i den mån att det finns skäl att anses att de är små och icke-komplexa. Genom 3 mom. i paragrafen genomförs artikel 29a.1.2 till den del som det gäller de bolag som avses i paragrafen.

2 §. *Klassificering av försäkringsbolag som endast eller i huvudsak bedriver skadeförsäkringsverksamhet som små- och icke-komplexa försäkringsbolag.* Paragrafen innehåller bestämmelser om klassificering av ett försäkringsbolag som endast eller i huvudsak bedriver skadeförsäkringsverksamhet som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag. Klassificeringsförutsättningarna i paragrafen är tillämpliga endast på försäkringsbolag som endast bedriver skadeförsäkringsverksamhet. Dessutom är klassificeringsförutsättningarna i paragrafen tillämpliga på sådana försäkringsbolag som i huvudsak bedriver skadeförsäkringsverksamhet på det sätt som föreskrivs i 2 mom. i paragrafen.

Enligt paragrafens 1 mom. kan ett försäkringsbolag som endast bedriver skadeförsäkringsverksamhet klassificeras som litet och icke-komplext, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller de kriterier som föreskrivs i momentet.

Enligt 1 punkten i momentet ska den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren vara mindre än 100 procent för ett bolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag. Vid beräkning av denna genomsnittliga totalkostnadsprocent beaktas med andra ord i fråga om bägge räkenskapsperioder uppgifter för den berörda räkenskapsperioden och de två åren direkt före denna räkenskapsperiod. Totalkostnaden räknas utifrån skadeförhållandet och skadeförhållandet. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kommer att tekniska riktlinjer om beräkning av totalkostnadsprocenten.

Enligt 2 punkten i momentet ska ett litet och icke-komplext försäkringsbolags årliga tecknade bruttopremieinkomster för affärsverksamhet som bedrivits i andra EES-stater vara mindre än antingen 20 000 000 euro eller 10 procent av bolagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster. Det räcker att bolaget underskrider något av dessa tröskelvärden, det vill säga att bägge tröskelvärden inte behöver underskridas för att förutsättningarna ska vara uppfyllda.

Enligt 3 punkten i momentet får årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag inte överstiga 100 000 000 euro.

Enligt 4 punkten i momentet får summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser inte överstiga 30 procent av gruppens årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet. Skadeförsäkringsklasserna 5–7 utgörs av luftfartyg, fartyg och godstransport. Skadeförsäkringsklass 11 är luftfartygsansvar, 12 är sjötrafikfartygsansvar, 14 är kredit och 15 är borgen.

Enligt 5 punkten i momentet får de kapitalkrav som beror på vissa i momentet specificerade risker för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag vara högst samma som 20 procent av det totala beloppet av investeringarna. I enlighet med underpunkt a i 5 punkten i momentet medräknas det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §, I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet. I enlighet med underpunkt b i 5 punkten i momentet medräknas det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i räntemarginalrisken enligt 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten. I motpartsriskmodulen

beaktas möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrad kreditvärdighet som rör ett försäkringsbolags motparter och gäldenärer under de följande tolv månaderna. I enlighet med underpunkt c i 5 punkten i momentet medräknas dessutom alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.

Enligt 6 punkten i momentet får det årliga tecknade bruttopremieinkomster från återförsäkringsverksamhet för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag uppgå till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

Enligt 7 punkten i momentet ska ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag uppfylla solvenskapitalkravet.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas förutsättningarna för små och icke-komplexa försäkringsbolag enligt 1 mom. på försäkringsbolag som bedriver endast skadeförsäkringsverksamhet, men därtill även på försäkringsbolag som bedriver både skade- och livförsäkringsverksamhet på det sätt som föreskrivs i momentet. Försäkringsbolagslagen baserar sig på separationsprincipen och på hur möjligheten att bedriva liv- och skadeförsäkring i samma bolag har begränsats genom lag. Enligt 1 kap. 15 § i försäkringsbolagslagen får ett livförsäkringsbolag bedriva livförsäkring och skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av sådan skadeförsäkring och livförsäkring. Ett försäkringsbolag som bedriver endast sådan skadeförsäkring som hör till skadeförsäkringsklasserna 1 och 2 samt återförsäkring av sådan skadeförsäkring får dock dessutom samtidigt bedriva livförsäkring samt återförsäkring av livförsäkring. De förutsättningar som i denna paragraf ställs på små och icke-komplexa försäkringsbolag tillämpas på ett sådant försäkringsbolag som bedriver såväl livförsäkringsverksamhet som skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten utgör under 20 procent av dess försäkringstekniska avsättningar brutto enligt 10 kap. och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet utgör minst 40 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

Genom paragrafens 1 och 2 mom. Genomförs led b i artikel 29a.1.1 i direktivet.

Enligt paragrafens 3 mom. tillämpas 1 mom. 2 och 6 punkten inte på captivebolag för försäkring. Captivebolag för försäkring försäkrar endast dess moderföretags eller samma företagsgrupps risker, varför det ansetts att eventuell gränsöverskridande försäkring eller återförsäkring inte ökar bolagets risker i den mån att det finns skäl att anses att de är små och icke-komplexa. Genom 3 mom. i paragrafen genomförs artikel 29a.1.2 till den del som det gäller de bolag som avses i paragrafen.

3 §. Klassificering av försäkringsbolag som bedriver både liv - och skadeförsäkringsverksamhet som små- och icke-komplexa försäkringsbolag. Paragrafen innehåller bestämmelser om klassificering som små och icke-komplexa försäkringsbolag av sådana försäkringsbolag som inte är försäkringsbolag enligt 1 eller 2 §, det vill säga som inte bedriver endast skade- eller livförsäkringsverksamhet eller som inte uppfyller förutsättningarna enligt 1 § 2 mom. eller 2 § 2 mom.

Enligt paragrafens 1 mom. kan ett försäkringsbolag som bedriver både liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar avseende livförsäkringsverksamheten brutto utgör minst 20 procent av dess totala försäkringstekniska

avsättningar brutto enligt 10 kap. och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet utgör minst 40 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster, klassificeras som litet och icke-komplext försäkringsbolag, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller förutsättningar som föreskrivs i momentet.

Enligt 1 punkten i momentet får kapitalkravet för den ränterisk för bolaget som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 1 punkten uppgå till högst fem procent av bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningar som avses i 10 kap.

Enligt 2 punkten i momentet ska den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren vara mindre än 100 procent för ett bolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag. Vid beräkning av denna genomsnittliga totalkostnadsprocent beaktas med andra ord i fråga om bägge räkenskapsperioder uppgifter för den berörda räkenskapsperioden och de två åren direkt före denna räkenskapsperiod. Totalkostnaden räknas utifrån skadeförhållandet och skadeförhållandet. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kommer att ge tekniska riktlinjer om beräkning av totalkostnadsprocenten.

Enligt 3 punkten i momentet får de försäkringstekniska avsättningarna från livförsäkringsverksamhet som avses i 10 kap. i fråga om ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext företag inte överstiga 1 000 000 000 euro.

Enligt 4 punkten i momentet får årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag inte överstiga 100 000 000 euro.

Enligt 5 punkten i momentet ska ett litet och icke-komplext försäkringsbolags årliga tecknade bruttopremieinkomster för affärsverksamhet som bedrivits i andra EES-stater vara mindre än antingen 20 000 000 euro eller 10 procent av bolagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster. Det räcker att bolaget underskrider något av dessa tröskelvärden, det vill säga att bägge tröskelvärden inte behöver underskridas för att förutsättningarna ska vara uppfyllda.

Enligt 6 punkten i momentet får summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser inte överstiga 30 procent av gruppens årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet. Skadeförsäkringsklasserna 5–7 utgörs av luftfartyg, fartyg och godstransport. Skadeförsäkringsklass 11 är luftfartygsansvar, 12 är sjötrafikfartygsansvar, 14 är kredit och 15 är borgen.

Enligt 7 punkten i momentet får de kapitalkrav som beror på vissa i momentet specificerade risker för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag vara högst samma som 20 procent av det totala beloppet av investeringarna. I enlighet med underpunkt a i 7 punkten i momentet medräknas det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §, I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet. I enlighet med underpunkt b i 7 punkten i momentet medräknas det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i räntemarginalrisken enligt 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten. I motpartsriskmodulen

beaktas möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrad kreditvärdighet som rör ett försäkringsbolags motparter och gäldenärer under de följande tolv månaderna. I enlighet med underpunkt c i 7 punkten i momentet medräknas dessutom alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.

Enligt 8 punkten i momentet får det årliga tecknade bruttopremieinkomster från återförsäkringsverksamhet för ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag uppgå till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

Enligt 9 punkten i momentet ska ett försäkringsbolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag uppfylla solvenskapitalkravet.

Genom paragrafens 1 och 2 mom. genomförs artikel 29a.1.1 c i direktivet.

Enligt paragrafens 2 mom. tillämpas 1 mom. 5 och 8 punkten inte på captivebolag för försäkring. Captivebolag för försäkring försäkrar endast dess moderföretags eller samma företagsgrupps risker, varför det ansetts att eventuell gränsöverskridande försäkring eller återförsäkring inte ökar bolagets risker i den mån att det finns skäl att anses att de är små och icke-komplexa. Genom 2 mom. i paragrafen genomförs artikel 29a.1.2 till den del som det gäller de bolag som avses i paragrafen.

4 §. Klassificering av captivebolag för försäkring som små och icke-komplexa försäkringsbolag. Paragrafen innehåller bestämmelser om klassificering av ett captivebolag som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag.

Enligt paragrafen kan ett captivebolag för försäkring klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag även om det beroende på arten av dess verksamhet inte uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i 1, 2 eller 3 §, under förutsättning att det uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i denna paragraf. Captivebolaget för försäkring ska i enlighet med paragrafen under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfylla de förutsättningar som föreskrivs i paragrafen.

Enligt 1 punkten i paragrafen ska samtliga försäkrade och förmånstagare i ett captivebolag för försäkring som klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag i enlighet med underpunkt a i 1 punkten vara juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår, eller i enlighet med underpunkt b i 1 punkten fysiska personer som får omfattas av gruppens försäkringsavtal enligt underpunkt a, förutsatt att den verksamhet som gäller dessa fysiska personer fortsätter att understiga fem procent av de försäkringstekniska avsättningarna som avses i 10 kap.

Enligt punkt 2 i paragrafen får försäkringsförpliktelserna och de försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna inte avse någon obligatorisk ansvarsförsäkring i fråga om captivebolag som klassificeras som ett litet och icke-komplext captivebolag för försäkring.

Genom paragrafen genomförs artikel 29a.1.3 i direktivet.

5 §. Klassificering av till sin verksamhet små försäkringsbolag som små och icke-komplexa försäkringsbolag. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om klassificering av till sin verksamhet små försäkringsbolag som små och icke-komplexa försäkringsbolag. Det

föreslås att regleringen om definitionen av ett lite försäkringsbolag i den gällande lagen flyttas från 1 kap. 3 b § till denna paragraf.

Bestämmelsen baserar sig på artikel 4 i Solvens II-direktivet, i vilken det fastställs i vilka situationer ett försäkringsbolag helt kan lämnas utanför direktivets räckvidd utifrån affärsverksamhetens storlek eller art. I Finland anses det fortfarande att det inte är ändamålsenligt att regleringen enligt Solvens II-direktivet inte tillämpas på ett försäkringsbolag. Således föreslås att även sådana försäkringsbolag framöver är små och icke-komplexa försäkringsbolag.

Enligt paragrafens 1 mom. är även sådana försäkringsbolag som varit små försäkringsbolag enligt den gällande lagen små och icke-komplexa försäkringsbolag. Det föreslås dock att man höjer gränserna för den årliga bruttopremieinkomsten och de försäkringstekniska avsättningar i definitionen av ett litet försäkringsbolag. Enligt artikel 4 i direktivet är det möjligt att lämna ännu större bolag än tidigare utanför räckvidden. Det föreslås att gränsen för bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster höjs till 15 000 000 euro per år. Dessutom föreslås att gränsen för de totala försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. för ett bolag, eller om bolaget hör till en försäkringsgrupp enligt 26 kap., för denna grupp höjs till 50 000 000 euro. För att förbättra regleringens proportionalitet motsvarar den föreslagna höjningen av den årliga bruttopremieinkomsten och totalbeloppet av de försäkringstekniska avsättningar således ändringarna av artikel 4 i Solvens II-direktivet vid översynen.

Dessutom görs små tekniska korrigeringar i de förutsättningar som överförs från 1 kap. 3 b § till denna paragraf.

De bolag som uppfyller förutsättningarna enligt denna paragraf kan tillämpa samma proportionalitetsreglering som övriga små och icke-komplexa försäkringsbolag. Enligt 1 kap. 3 b § i den gällande lagen har små försäkringsbolag haft möjlighet att låta bli att tillämpa kommissionens förordning och tekniska regleringsstandarder till den del som dessa reglerar företagsstyrningssystemet enligt 6 kap. 8–20 § och offentliggörande av uppgifter enligt 8 a kap. Detta undantag föreslås inte längre i samma omfattning för små och icke-komplexa försäkringsbolag enligt denna paragraf, men även små och icke-komplexa försäkringsbolag enligt denna paragraf kan dra nytta av proportionalitetsregleringen enligt kommissionens förordning och tekniska regleringsstandarder för små och icke-komplexa försäkringsbolag.

Om ett försäkringsbolag uppfyller förutsättningarna i såväl denna paragraf som, beroende på bolagets verksamhet, 1, 2, 3 eller 4 §, kan bolaget göra en anmälan enligt 8 § antingen utifrån bägge grunder eller endast utifrån någondera grunden. Om anmälan i en sådan situation täcker bägge grunder för klassificeringen, upphör klassificeringen först i det skede då det i 10 § 2 mom. i avsedda uteblivna fullgörandet av kraven gäller bägge grunderna. Om anmälan till Finansinspektionen dock gjorts endast utifrån en klassificeringsgrund, ska försäkringsbolaget göra en ny anmälan till Finansinspektionen, om det framöver vill klassificeras utifrån en annan grund.

6 §. Klassificering av ett försäkringsbolag som litet och icke-komplext, om det har fått koncession för mindre än två år sedan. Paragrafen innehåller bestämmelser om hur ett bolag får klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag, om det fått koncession för mindre än två år sedan. De krav som föreskrivs ovan i 1–5 § bedöms utifrån en tid på två räkenskapsperioder, förutom i det fallet att koncession fås mindre än två år tidigare.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om ett försäkringsbolag har fått koncession för mindre än två år sedan, ska det utifrån den senaste räkenskapsperiod som föregått klassificeringen

bedömas om villkoren i 1, 2, 3, 4 eller 5 § uppfylls, eftersom verksamheten inte ännu bedrivits i två fullständiga räkenskapsperioder.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om ett försäkringsbolag har fått koncession för mindre än ett år sedan, ska det bedömas utifrån den verksamhetsplan för försäkringsbolaget vilken avses i 1 punkten i 2 kap. 3 § 4 mom. om villkoren i 1, 2, 3, 4 eller 5 § uppfylls. Med andra ord kan ett försäkringsbolag i en sådan situation klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag endast utifrån en verksamhetsplan, men det ska framöver de facto uppfylla förutsättningarna och om det inte uppfyller dessa inom två konsekutiva år, upphör klassificeringen på det sätt som avses nedan i 10 §.

Genom paragrafen genomförs artikel 29.a 2 i direktivet.

7 §. Försäkringsbolag som aldrig får klassificeras som små och icke-komplexa. Enligt paragrafen kan vissa försäkringsbolag aldrig klassificeras som små och icke-komplexa bolag. Även om ett bolag uppfyller förutsättningarna enligt 1, 2, 3, 4 eller 5 §, får det inte klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag, om det är ett av de i denna paragraf avsedda bolag.

Enligt 1 punkten i paragrafen kan ett bolag som använder en partiell eller fullständig intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet i enlighet med 11 kap. 19 § inte klassificeras som ett litet och icke-komplext företag.

Enligt 2 punkten i paragrafen kan ett bolag som är moderföretag till konglomerat som avses i 3 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller moderföretag till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap. 2 § och på vilken grupp-tillsyn tillämpas, inte klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag. Som ett undantag till detta kan ovan nämnda bolag dock klassificeras som små och icke-komplexa bolag, om de är moderföretag till en sådan grupp, som klassificerats som ett litet och icke-komplext bolag.

Enligt 3 punkten i paragrafen kan ett bolag som är moderföretag till ett företag som avses i 26 kap. 24 § 1 punkten inte klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag. De företag som avses i paragrafen är kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut.

Enligt 4 punkten i paragrafen kan ett bolag som förvaltar en pensionsfond enligt livförsäkringsklass 7 i lagen om försäkringsklasser, om värdet på tillgångarna i den fonden överstiger 1 000 000 000 euro inte klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag.

Genom paragrafen genomförs artikel 29.a 3 i direktivet.

8 §. Försäkringsbolags anmälningar. Enligt paragrafens 1 mom. måste ett försäkringsbolag för att kunna klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag lämna en anmälan till Finansinspektionen. Försäkringsbolaget ska själv bedöma om det uppfyller de förutsättningar som i detta kapitel ställs för ett litet och icke-komplext försäkringsbolag.

Paragrafens 2 mom. innehåller föreskrifter om de uppgifter som ska fogas till en anmälan. Enligt 1 punkten i momentet ska till anmälan fogas en redogörelse för att försäkringsbolaget uppfyller de klassificeringsförutsättningar som föreskrivs i kapitlet. Enligt 2 punkten i momentet ska till anmälan fogas en försäkran om att försäkringsbolaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle leda till att någon av förutsättningarna inte uppfylls under de närmaste tre åren. Enligt 3 punkten i momentet ska till anmälan dessutom fogas en redogörelse för de proportionalitetsåtgärder som försäkringsbolaget avser att tillämpa då det klassificerats som ett litet och icke-komplext bolag. I anmälan ska man rikta särskild uppmärksamhet på om man

avser använda den förenkling som hänför sig till bästa skattningen eller om företaget avser använda den förenklade metoden enligt 10 kap. 10 § 5 mom. i beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna vid solvensberäkning.

Genom paragrafen genomförs artikel 29b.2 i direktivet.

9 §. Klassificeringsförfarande. Paragrafen innehåller bestämmelser om när Finansinspektionen kan motsätta sig att försäkringsbolaget inte kan klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag. Finansinspektionen kan motsätta sig klassificeringen endast utifrån de grunder som nämns i paragrafen.

I det inledande stycket i 1 mom. i paragrafen föreskrivs att Finansinspektionen inom två månader efter mottagandet av den anmälan som avses i 8 § ska motsätta sig klassificeringen. Tidsfristen börjar från det att Finansinspektionen fått en anmälan och alla anknutna utredningar, utifrån vilka Finansinspektionen kan bedöma om förutsättningarna uppfylls.

Enligt 1 punkten i 1 mom. i paragrafen kan Finansinspektionen motsätta sig klassificeringen om försäkringsbolaget inte uppfyller de förutsättningar som föreskrivits för ett litet och icke-komplext försäkringsbolag. Enligt 2 punkten i 1 mom. i paragrafen kan Finansinspektionen motsätta sig klassificeringen om försäkringsbolaget inte uppfyller solvenskapitalkravet utan övergångsåtgärder. Enligt 3 punkten i 1 mom. i paragrafen kan Finansinspektionen dessutom motsätta sig att ett försäkringsbolag klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag, om försäkringsbolagets andel av den finländska skade- och livförsäkringsmarknaden överstiger fem procent. Genom momentet genomförs artikel 29.b.3 i direktivet.

Enligt paragrafens 2 mom. klassificeras ett försäkringsbolag som ett litet och icke-komplext bolag om Finansinspektionen inte fattar ett beslut om att motsätta sig klassificeringen inom den tidsfrist som anges i 1 mom. Finansinspektionen behöver inte ge något beslut om att ett försäkringsbolag klassificeras som ett litet och icke-komplext bolag och klassificeringen träder i kraft även i det fallet att Finansinspektionen inte ger något svar på en anmälan. Klassificeringen av ett försäkringsbolag som ett litet och icke-komplext bolag börjar dagen efter att tidsfristen gått ut.

Enligt 3 mom. i paragrafen kan Finansinspektionen även ge ett beslut enligt vilket försäkringsbolaget kan klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag innan den tidsfrist som anges i 1 mom. gått ut. Om Finansinspektionen ger ett sådant beslut, klassificeras försäkringsbolaget som ett litet och icke-komplext bolag från och med den dag då Finansinspektionen ger detta beslut. Genom 2 och 3 mom. i paragrafen genomförs artikel 29.b.4 i direktivet.

10 §. Upphörande av klassificering. Paragrafen innehåller bestämmelser om när klassificeringen av ett försäkringsbolag som ett litet och icke-komplext bolag upphör. Klassificeringen gäller tills vidare och upphör, om det i situationen för ett försäkringsbolag sker en sådan ändring som gör att det inte längre uppfyller de klassificeringsförutsättningar som föreskrivs i detta kapitel.

Enligt paragrafens 1 mom. ska ett försäkringsbolag utan dröjsmål informera Finansinspektionen om att det inte längre uppfyller någon av förutsättningarna enligt 1, 2, 3, 4 eller 5 §. Klassificeringen som ett litet och icke-komplext bolag upphör dock inte från och med denna tidpunkt.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om förutsättningarna kontinuerligt inte uppfylls på det sätt som avses i 1 mom. under två på varandra följande år, ska försäkringsbolaget informera Finansinspektionen om detta. Om ett försäkringsbolag inte uppfyller något eller några av dessa förutsättningar oavbrutet under två konsekutiva år, upphör klassificeringen av bolaget som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag. Klassificeringen upphör från och med ingången av den följande räkenskapsperioden och bolaget ska från och med denna tidpunkt tillämpa alla bestämmelser som det inte tillämpat utifrån klassificeringen.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att om ett försäkringsbolag blir ett sådant bolag som avses i 7 §, det vill säga ett bolag som inte kan klassificeras som litet och icke-komplext, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål informera Finansinspektionen om detta. I detta fall upphör klassificeringen som ett litet och icke-komplext bolag från och med följande räkenskapsperiod.

Genom 1–3 mom. i paragrafen genomförs artikel 29.b.6 i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 4 mom. i enlighet med artikel 4.2 i direktivet föreskriver att om försäkringsbolaget har klassificerats som litet och icke-komplext med stöd av 5 §, ska klassificeringen med avvikelse från 2 mom. upphöra först om förutsättningarna kontinuerligt inte uppfylls under tre på varandra följande år. Bestämmelsen motsvarar bestämmelsen om små försäkringsbolag i den gällande lagen.

11 §. Proportionalitetsåtgärder för små och icke-komplexa försäkringsbolag. Paragrafens 1 mom. innehåller för det första en definition av ett litet och icke-komplext försäkringsbolag i enlighet med artikel 13.10 a i direktivet. För tydlighetens skull föreslås det med andra ord att bestämmelser utfärdas om att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag uppfyller de förutsättningar som avses i 1, 2, 3, 4 eller 5 § och att det klassificerats enligt 9 §. Dessutom föreslås att bestämmelser utfärdas om vilka proportionalitetsåtgärder som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag kan använda utifrån klassificeringen. I princip får ett litet och icke-komplext försäkringsbolag själv bestämma vilka bestämmelser om proportionalitetsåtgärder som det använder.

Proportionalitetsåtgärder föreskrivs i följande bestämmelser i lagen:

- 6 kap. 8 § 5 mom., som innehåller bestämmelser om glesare tidsfrister för bedömning av de skriftliga verksamhetsprinciperna för företagsstyrningssystemet.

- 6 kap. 9 a § 2 mom., som innehåller bestämmelser om undantaget till bestämmelsen om centrala uppgifters oberoende.

- 6 kap. 10 b § 5 mom., enligt vilket ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte behöver utarbeta någon plan om hanteringen av likviditetsrisker.

- 6 kap. 12 § 6 mom., enligt vilket Finansinspektionen inte kan kräva att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag ska göra tilläggsbedömningar om makrotillsyn i sina risk- och solvensbedömningar.

- 6 kap. 12 a § 6 mom., enligt vilket ett litet och icke-komplext försäkringsbolag kan göra risk- och solvensbedömningen vart annat år och utan dröjsmål, om bolagets riskprofil ändrats avsevärt, såvida Finansinspektionen inte bedömer att bedömningen ska göras oftare utifrån de särskilda omständigheterna.

- 6 kap. 12 c § 4 mom., enligt vilket ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte behöver utarbeta någon bedömning av klimatförändringsscenarier.

- 7 kap. 8 a § 3 mom., enligt vilket revisorn i ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte behöver granska balansräkningen som ingår i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

- 8 a kap. 5 § 4 mom., enligt vilket ett litet och icke-komplext försäkringsbolag kan offentliggöra hela den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning vilken är avsedd för yrkesverksamma på marknaderna med glesare mellanrum.

- 10 kap. 10 § 6 mom., enligt vilket små och icke-komplexa försäkringsbolag kan använda en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser med optioner och garantier som inte anses väsentliga.

- 25 kap. 3 a § 3 mom., i vilket det föreskrivs att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag ska lämna in en regelbunden tillsynsrapport högst vart tredje år. Genom ett beslut av Finansinspektionen är det möjligt att förlänga tiden upp till fem år.

Dessutom kan ett försäkringsbolag tillämpa alla proportionalitetsåtgärder som enligt kommissionens delegerade akter som utfärdats med stöd av Solvens II-direktivet uttryckligen är tillåtna för ett litet och icke-komplext försäkringsbolag.

Genom momentet genomförs artikel 29c.1 i direktivet.

Paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om ett undantag till 1 mom. enligt vilket Finansinspektionen kan besluta att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte får använda någon av de i 1 mom. avsedda proportionalitetsåtgärderna, om Finansinspektionen hyser allvarliga farhågor när det gäller riskprofilen för försäkringsbolaget. Momentet innehåller en uttömmande förteckning över de situationer utifrån vilka Finansinspektionen kan få allvarliga farhågor.

Enligt 1 punkten i momentet anses allvarliga farhågor utgöras av att försäkringsbolaget underskrider solvenskapitalkravet utan övergångsåtgärder eller att det finns en risk för att försäkringsbolaget underskrider kravet under de följande tre månaderna. Fullgörande av solvenskapitalkravet är även en förutsättning för klassificering, det vill säga att om ett försäkringsbolag inte uppfyller solvenskapitalkravet, uppfyller det inte förutsättningarna för att klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag. Om försäkringsbolaget dock uppfyllt kapitalkravet vid klassificeringstidpunkten och under de två föregående räkenskapsperioderna, har det varit möjligt att klassificera försäkringsbolaget som ett litet och icke-komplext bolag. Om försäkringsbolaget efter klassificeringen inte uppfyller klassificeringsförutsättningarna, upphör klassificeringen i enlighet med 10 § först då bolaget inte uppfyllt förutsättningarna oavbrutet i två konsekutiva år. Med andra ord upphör inte klassificeringen i en situation där ett försäkringsbolag inte uppfyller solvenskapitalkravet. Utifrån detta moment kan Finansinspektionen med andra ord förbjuda användningen av en proportionalitetsåtgärd i en situation där solvenskapitalkravet inte uppfylls efter klassificeringen, men klassificeringen inte ännu upphört. Dessutom kan det handla om en situation där Finansinspektionen på befogade grunder anser att det finns en risk för att bolaget inte uppfyller solvenskapitalkravet under de följande tre månaderna.

Enligt 2 punkten i momentet kan allvarliga farhågor uppstå även i det fallet att försäkringsbolagets styrningssystem är ineffektivt. Om ett försäkringsbolags styrningssystem är

ineffektivt, bryter försäkringsbolaget mot kravet enligt 6 kap. 8 § om att ett försäkringsbolag ska ha ett tillräckligt styrningssystem i förhållande till affärsverksamhetens art och omfattning. Således kan Finansinspektionen ingripa i ett ineffektivt styrningssystem genom att utöva sina tillsynsbefogenheter. Genom denna bestämmelse preciseras med andra ord endast dessa befogenheter genom att uttryckligen konstatera att det i en sådan situation även är möjligt att vägra att ett litet och icke-komplext bolag använder någon proportionalitetsåtgärd.

Enligt 3 punkten i momentet kan allvarliga farhågor dessutom uppstå om det har inträffat väsentliga förändringar i försäkringsbolagets riskprofil, som kan leda till att försäkringsbolaget inte i fortsättningen uppfyller förutsättningarna för ett litet och icke-komplext försäkringsföretag.

Genom 2 mom. i paragrafen genomförs artikel 29c.2 i direktivet.

12 §. Information som ska lämnas till Finansinspektionen. Paragrafen innehåller bestämmelser om vilken information ett försäkringsbolag som klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag ska ge till Finansinspektionen.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inom ett år från klassificeringen lämna Finansinspektionen information om de proportionalitetsåtgärder som bolaget använder.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om ett litet och icke-komplext försäkringsbolag avser ändra de proportionalitetsåtgärder det använder, ska det utan dröjsmål informera Finansinspektionen även om detta. Genom paragrafen genomförs artikel 29a.1 i direktivet.

13 §. Ansökan om proportionalitetsåtgärder. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om att ett försäkringsbolag från Finansinspektionen kan ansöka om godkännande att använda vissa proportionalitetsåtgärder, som förenklar tillämpningen av regleringen. Möjligheten att ansöka om lättnad i fråga om tillämpningen av regleringen gäller sådana bolag som inte är små och icke-komplexa försäkringsbolag.

Enligt 1 mom. i paragrafen kan ett försäkringsbolag som klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte ansöka om godkännande av Finansinspektionen för att använda proportionalitetsåtgärder.

Ett försäkringsbolag kan från Finansinspektionen ansöka om godkännande att tillämpa följande proportionalitetsåtgärder:

- 6 kap. 8 § 5 mom., som innehåller bestämmelser om glesare tidsfrister för bedömning av de skriftliga verksamhetsprinciperna för företagsstyrningssystemet.
- 6 kap. 9 a § 2 mom., som innehåller bestämmelser om undantaget till bestämmelsen om centrala uppgifters oberoende.
- 6 kap. 10 b § 5 mom., enligt vilket ett bolag utifrån Finansinspektionens godkännande inte behöver utarbeta någon plan om hanteringen av likviditetsrisker.
- 6 kap. 12 § 6 mom., enligt vilket ett bolag utifrån Finansinspektionens godkännande inte behöver göra tilläggsbedömningar om makrotillsyn i sin risk- och solvensbedömning.

- 6 kap. 12 a § 6 mom., i vilket det föreskrivs att ett bolag utifrån ett godkännande av Finansinspektionen kan göra risk- och solvensbedömningen vart annat år och utan dröjsmål om bolagets riskprofil förändrats avsevärt.

- 10 kap. 10 § 6 mom., enligt vilket ett bolag utifrån ett godkännande av Finansinspektionen kan använda en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser med optioner och garantier som inte anses väsentliga.

- 25 kap. 3 a § 4 mom., i vilket det föreskrivs att om Finansinspektionen krävt att försäkringsbolagen ska lämna in en regelbunden tillsynsrapport oftare än med tre års mellanrum, får bolaget utifrån ett godkännande av Finansinspektionen överlämna en rapport med tre års mellanrum.

Dessutom kan ett försäkringsbolag från Finansinspektionen ansöka om godkännande att tillämpa de proportionalitetsåtgärder som föreskrivits i de delegerade akter som kommissionen antagit med stöd av Solvens II-direktivet.

Till paragrafens 2 mom. föreslås bestämmelser om innehållet i ansökan. Enligt 1 mom. i mom. ska till ansökan fogas en förteckning över de proportionalitetsåtgärder som bolaget vill använda samt en redogörelse för hur tillämpningen av dem är motiverat med hänsyn till arten, det vill säga naturen och komplexiteten, och omfattningen av riskerna i bolagets affärsverksamhet. Avdelning XVI i del I i kommissionens förordning innehåller närmare bestämmelser om de förutsättningar som ska vara uppfyllda för att Finansinspektionen ska kunna ge godkännande till tillämpning av proportionalitetsåtgärd. Redan i ansökningsskedet ska man beakta dessa förutsättningar på så sätt att Finansinspektionen utifrån de uppgifter som getts i ansökan ska ha möjlighet att bedöma om försäkringsbolaget uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i kommissionens förordning. Enligt 2 punkten i momentet ska till ansökan fogas en redogörelse av all annan väsentlig information om försäkringsbolagets riskprofil. Enligt 3 punkten i momentet ska till ansökan fogas en försäkran om att försäkringsbolaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle inverka på bolagets riskprofil under de närmaste tre åren.

Genom paragrafen genomförs artikel 29d.1 i direktivet.

14 §. Finansinspektionens godkännande. Paragrafen innehåller bestämmelser om godkännande av Finansinspektionen utifrån en ansökan om användning av proportionalitetsåtgärder av försäkringsbolaget.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen inom två månader efter att försäkringsbolagets ansökan och alla redogörelse enligt 13 § har anhängiggjorts besluta huruvida den godkänner eller avslår ansökan. Finansinspektionen kan godkänna en ansökan helt eller delvis. Detta innebär att Finansinspektionen kan godkänna användningen av de proportionalitetsåtgärder som ett försäkringsbolag ansökt om i sin helhet eller endast delvis eller avslå ansökan i sin helhet. I beslutet ska bolaget ges en redogörelse för de bestämmelser om proportionalitetsåtgärder, vars tillämpning Finansinspektionen godkänner. Dessutom kan Finansinspektionen godkänna en ansökan med vissa villkor, som ska inkluderas i beslutet. Om Finansinspektionen förkastar hela ansökan eller en del av ansökan, det vill säga att den inte godkänner att vissa bestämmelser om proportionalitetsåtgärder tillämpas, ska Finansinspektionen i sitt beslut motivera varför det inte är motiverat att tillämpa proportionalitetsåtgärder enligt bolagets ansökan med beaktande av bolagets riskprofil. Genom 1 mom. i paragrafen genomförs artikel 29.d 2 i direktivet.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen begära ytterligare utredning av försäkringsbolaget, om det behövs för bedömningen av ansökan. Om Finansinspektionen begär en ytterligare utredning, avbryts handläggningstiden för ansökan enligt 1 mom. i paragrafen fram till dess att försäkringsbolaget svarar på begäran om utredning. Om Finansinspektionen ännu efter den första begäran om utredning behöver en ytterligare utredning, avbryts inte längre den handläggningstid som beviljats för ansökan under tiden för dessa begäranden om ytterligare utredningar. Genom 2 mom. i paragrafen genomförs artikel 29d.3 i direktivet.

Enligt paragrafens 3 mom. kan Finansinspektionen besluta att ett godkännande som det gett tidigare ändras eller återkallas, om försäkringsbolagets riskprofil ändrats. Beslutet ska innehålla en motivering till varför det är befogat att ändra eller återkalla beslutet med beaktande av bolagets förändrade riskprofil. Genom 3 mom. i paragrafen genomförs artikel 29d.5 i direktivet.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att om försäkringsbolaget efter att det erhållit ett godkännande att tillämpa proportionalitetsåtgärder, slutar tillämpa en, flera eller alla proportionalitetsåtgärder, ska det meddela Finansinspektionen om detta. Genom 4 mom. i paragrafen genomförs artikel 29a.2 i direktivet.

Det föreslås att 5 mom. i paragrafen innehåller en informativ hänvisning till kommissionens förordning, som även innehåller bestämmelser om förutsättningarna för ett samtycke av Finansinspektionen.

3 kap. Bedrivande av direkt försäkring utomlands

11 §. Anmälan om ändring av upplysningar. Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen. Det innehåller bestämmelser om anmälningsskyldigheten om det sker en förändring av den verksamhet som försäkringsbolaget bedriver med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Ett försäkringsbolag ska göra en anmälan till Finansinspektionen, om affärsverksamheten ändras på ett sätt som väsentligt påverkar bolagets riskprofil eller försäkringsverksamhet i en eller flera EES-stater, där försäkringsbolaget bedriver affärsverksamhet utifrån rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Finansinspektionen ska vidare underrätta detta till de myndigheter som ansvarar för försäkringstillsynen i staterna i fråga. Genom momentet genomförs artikel 149.2 i direktivet.

6 kap. **Försäkringsbolagets ledning, företagsstyrningssystem och placering av tillgångar**

4 §. Styrelseledamöternas behörighet. Paragrafens 1 och 2 mom. motsvarar innehållsmässigt den gällande lagen.

Det föreslås att 3 mom. i den gällande paragrafen delas upp i två delar, i 3 och 4 mom. I paragrafens 3 mom. finns det bestämmelser om att en styrelseledamot ska vara väl ansedd. Enligt den gällande lagen ska en styrelseledamot vara väl ansedd, men i lagen preciseras inte vad som avses med väl ansedd. Det föreslås att paragrafens 3 mom. ändras på så sätt att det även innehåller bestämmelser om vad som avses med väl ansedd. Väl ansedd är den som inte genom en lagakraftvunnen dom under de senaste tio åren har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att han eller hon är uppenbart olämplig för uppdraget som ledamot i ett försäkringsbolags styrelse. Tidsfristerna räknas utifrån det att en ansökan om koncession enligt 2 kap. 3 § lämnats in, en anmälan om ändring av en styrelseledamot enligt denna paragraf lämnats in eller från tidpunkten från en granskning som Finansinspektionen gjort i övrigt bakåt i tiden fram till den tidpunkt då en

eventuell dom vunnit laga kraft. Om domen inte ännu vunnit laga kraft, görs granskningen bakåt i tiden fram till den tidpunkt då domen getts. En dom ska dateras och i bestämmelsen avses med den tidpunkt då en dom getts denna datering.

Sådana brott som kan anses visa att en person är uppenbart olämplig för en uppgift är åtminstone brott som gäller penningtvätt och finansiering av terrorism. Sådana brott är åtminstone finansiering av en terrorist enligt 34 a kap. 5 a § i strafflagen, finansiering av terroristgrupp enligt 5 b § och penningtvättsbrott enligt 32 kap. i strafflagen. Även andra brott än brott som gäller penningtvätt eller finansiering av terrorism och som kan anses visa att en person är uppenbart olämplig för uppdraget, kan leda till att en person inte längre kan anses vara väl ansedd. Gärningarna och försummelserna bedöms som helhet.

Med stöd av momentet riktas uppmärksamhet i princip endast på lagakraftvunna domar. Även om en person inte dömts med en lagakraftvunnen dom, är det med stöd av momentet i undantagsfall även utan någon lagakraftvunnen dom eller utifrån andra vägande omständigheter, med beaktande av förhållandena i fallet, dock möjligt att anse en person är uppenbart olämplig att sköta en uppgift. Om det handlar om en dom som inte ännu vunnit laga kraft, ska man i helhetsbedömningen beakta personens tidigare förfarande, de förhållanden som lett till domen och andra omständigheter som påverkar ärendet.

Dessutom kan en person dock inte anses vara väl ansedd, om han eller hon på annat sätt via en tidigare dom visat sig vara uppenbarligen olämplig. Vid bedömningen av en persons olämplighet ska en helhetsbedömning göras. Olämplighet kan påvisas av personens förfarande utomlands, om till exempel en utländsk myndighet ansett att personen är olämplig eller om personen har kopplingar till händelser inom grå ekonomi eller ekonomisk brottslighet eller organiserad brottslighet. Även till exempel att personen meddelats en påföljdsavgift enligt lagen om Finansinspektionen på grund av en synnerligen allvarlig överträdelse eller försumelse kan påvisa att personen är uppenbart olämplig. På grund av dessa orsaker ska man från fall till fall bedöma graden av olämplighet och om personen på lång sikt kan anses vara olämplig för uppgiften.

Finansinspektionen har till uppgift att bedöma om ett eller flera brott eller ett annat förfarande i övrigt utifrån en helhetsbedömning visar att personen, med beaktande av de omständigheter som påverkar ärendet, är uppenbart olämplig för uppdraget som styrelseledamot i ett försäkringsbolag. En enskild ringa gärning eller försumelse leder inte till att personen inte kan anses vara väl ansedd, men om de ringa gärningarna eller försummelserna upprepas, kan de leda till att personen inte längre anses vara väl ansedd. Bedömningen av om en person är väl ansedd ska göras uttryckligen med tanke på skötseln av uppgifterna.

Genom ändringen av 3 mom. i paragrafen genomförs tredje stycket i artikel 40.2 i direktivet.

Regleringen kring en styrelseledamots yrkesskicklighet och yrkeserfarenhet och styrelsens allmänna kännedom om försäkringsverksamhet flyttas med oförändrat innehåll till paragrafens 4 mom.

Paragrafens 4 mom. överförs till att bli nya 5 mom. med oförändrat innehåll, dock på så sätt att hänvisningarna till de nya momenten i denna paragraf fogas till det.

Det föreslås att ett nytt 6 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket Finansinspektionen kan kräva att ett försäkringsbolag avlägsnar en person från ett uppdrag som styrelseledamot, om denna ledamot inte längre uppfyller behörighetskraven för en styrelseledamot. Genom 6 mom. i paragrafen genomförs artikel 42.4 i direktivet till den del som den gäller styrelser.

Paragrafens 5 mom. övergår till att bli nya 7 mom. Till paragrafens 7 mom. fogas en hänvisning till nya 6 mom., som är tillämplig även på en ledamot i en försäkringsholdingsammanslutnings styrelse.

Det föreslås att gällande 6 mom. överförs med oförändrat innehåll för att bli nya 8 mom.

5 §. Bestämmelser som ska tillämpas på verkställande direktören och dennes ställföreträdare. Det föreslås att en hänvisning till 4 § 5 mom. fogas till paragrafens 1 mom., eftersom gällande 4 mom. övergår till att bli 5 mom., då 3 mom. föreslås att delas upp till 3 och 4 mom. Det föreslås dessutom att en ny hänvisning fogas till 4 § 6 mom., enligt vilken Finansinspektionen kan kräva att ett försäkringsbolag avlägsnar en person från ett uppdrag som styrelseledamot, om denna ledamot inte längre uppfyller behörighetskraven för en styrelseledamot. Det motsvarande gäller även för verkställande direktören och dennes ställföreträdare, det vill säga att Finansinspektionen kan kräva att ett försäkringsbolag byter verkställande direktören eller dennes ställföreträdare, om verkställande direktören eller dennes ställföreträdare inte längre uppfyller behörighetskraven. Genom hänvisningen genomförs artikel 42.4 i direktivet i fråga om en verkställande direktör och dennes ställföreträdare.

8 §. Allmänna krav på företagsstyrningen. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på så sätt att man från det slopar kravet på att inkludera principerna för grunderna för att tillämpa volatilitetsjustering i verksamhetsprinciperna och till det fogar ett omnämnande om beaktande av volatilitetsjustering i verksamhetsprinciperna. Genom den föreslagna ändringen genomförs ändringen av tredje stycket i artikel 44.2 a i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket man i anslutning till den i 3 mom. avsedda bedömningen av företagsstyrningssystemet ska bedöma försäkringsbolagets ledning med avseende på ändamålsenligheten i dess sammansättning, funktionalitet och förvaltning. Genom bestämmelsen preciseras vad som i samband med bedömningen av företagsstyrningssystem åtminstone ska beaktas till den del som bolagets styrelse bedöms. Enligt artikel 41.1 i Solvens II-direktivet ska denna bedömning utarbetas med hänsyn till arten, omfattningen och komplexiteten för de risker som är förknippade med försäkringsbolagets affärsverksamhet. I enlighet med proportionalitetsprincipen föreskrivs i paragrafens 1 mom. att företagsstyrningssystemet ska vara tillräckligt sett till arten och omfattningen av bolagets affärsverksamhet. Det föreslås inte att bestämmelsen om proportionalitetsprincipen fogas till detta moment, eftersom den allmänna bestämmelsen om proportionalitetsprincipen i 1 mom. redan täcker bedömningen av hela företagsstyrningssystemet och även av detta. Genom momentet genomförs tillägget i artikel 41.1 i direktivet till den del som det gäller bedömning av bolagets ledning.

Det föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket små och icke-komplexa försäkringsbolag kan göra bedömningen av de skriftliga verksamhetsprinciperna enligt 3 mom. mer sällan än en gång per år, dock minst vart femte år. Undantaget gäller bedömningen av skriftliga verksamhetsprinciper enligt 3 mom. och små och icke-komplexa försäkringsbolag ska fortfarande göra en bedömning av företagsstyrningssystemet årligen. Finansinspektionen har dock möjlighet att ålägga även ett försäkringsbolag som klassificerats som ett litet och icke-komplext bolag att bedöma de skriftliga verksamhetsprinciperna oftare än med fem års mellanrum, om Finansinspektionen har ett motiverat skäl till det utifrån försäkringsbolagets särskilda omständigheter. Genom momentet genomförs det tillägg som gjorts i artikel 41.3 i direktivet.

Det föreslås att 4 mom. i den gällande paragrafen överförs med oförändrat innehåll till 6 mom. och att 5 mom. blir 7 mom.

8 a §. *Principerna för styrelsens mångfald. Paragrafen är ny.* Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om en skyldighet att utarbeta principer för att främja mångfald i styrelsen. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kommer att ge anvisningen av begreppet mångfald, varför lagen inte preciseras till denna del. Det är möjligt att foga dessa principer till en del av de verksamhetsprinciper som avses i 8 §. För att balansera könsfördelningen i försäkringsbolagens styrelse, åläggs bolagen därtill att fastställa kvantitativa mål i sina verksamhetsprinciper avseende en jämlikare könsrepresentation bland styrelseledamöterna. Genom paragrafen genomförs artikel 41.1 i direktivet till den del som den gäller verksamhetsprincipen avseende mångfald i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganen.

9 §. *Funktioner som förutsätter särskild behörighet.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på så sätt att det innehåller bestämmelser om innehållet i kravet på att de personer som ansvarar för bolagets centrala funktioner ska vara väl ansedda. Regleringen motsvarar vad som föreslagits i fråga om en styrelseledamot, den verkställande direktören och en ställföreträdare för honom eller henne, och till denna del hänvisas det till motiveringarna till 4 § 3 mom. I Solvens II-direktivet förutsätts inte att man preciserar vad som anses med väl ansedd i fråga om personer som ansvarar för de centrala funktionerna. Eftersom även de personer som svarar för centrala funktioner ska vara väl ansedda även enligt direktivet, är det motiverat att precisera regleringen på motsvarande sätt som för styrelseledamöter.

Det föreslås att paragrafens 3 mom. ändras på så sätt att man i den anmälan som ska göras till Finansinspektionen ska tillställa en utredning om att en person som svarar för en central funktion uppfyller de krav som anges i 1 eller 2 mom. I denna punkt i den gällande lagen finns det en hänvisning till lämplighet och tillförlitlighet, vilket i praktiken betyder samma sak, det vill säga krav enligt 1 och 2 mom. Begreppet lämplighet och tillförlitlighet används dock inte på andra ställen i försäkringsbolagslagen, varför ändringen föreslås för att göra lagen mer enhetlig och tydlig.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket Finansinspektionen kan kräva att ett försäkringsbolag avlägsnar en person som en person som svarar för en central funktion, om denna person inte längre uppfyller behörighetskraven. Genom 4 mom. i paragrafen genomförs artikel 42.4 i direktivet för personer som svarar för centrala funktioner.

Paragrafens 4 mom. överförs till att bli nya 5 mom. med oförändrat innehåll.

9 a §. *Centrala funktioners oberoende.* Paragrafen är ny. Paragrafen innehåller bestämmelser om oberoendet för riskhanteringsfunktionen, funktionen för regelefterlevnad, internrevisionsfunktionen och aktuariefunktionen.

Enligt paragrafens 1 mom. ska ett försäkringsbolags riskhanteringsfunktion, funktion för regelefterlevnad, internrevisionsfunktion och aktuariefunktion utföras på ett oberoende sätt i förhållande till varandra för att undvika intressekonflikter. Dessutom får de personer som svarar för de aktuella funktionerna inte sköta andra centrala uppgifter i bolaget, såsom att svara för en annan funktion eller höra till bolagets ledning. Den gällande lagen innehåller inte någon motsvarande uttrycklig bestämmelse, även om det finns bestämmelser om att riskhanteringen ska vara oberoende av risktagande funktioner och att den interna granskningen ska vara oberoende av den operativa verksamheten i de berörda paragraferna.

Enligt föreslagna 2 mom. i paragrafen är det dock möjligt att avvika från vad som föreskrivs i 1 mom., om försäkringsbolaget har klassificerats som ett litet och icke-komplext bolag eller om bolaget i enlighet med 2 a kap. 14 § fått tillstånd av Finansinspektionen att avvika från vad som föreskrivs i 1 mom. I ett sådant bolag kan de personer som svarar för riskhanteringsfunktionen,

aktuariefunktionen eller funktionen för regelefterlevnad även svara för en annan central funktion, förutom internrevisionen. Dessa personer kan dessutom sköta även vilken annan uppgift som helst eller höra till bolagets ledning. En förutsättning för att en person ska kunna sköta flera ovan nämnda uppgifter är att eventuella intressekonflikter hanteras på lämpligt sätt och att sammanslagning av uppgifterna eller en kombination av en uppgift med medlemskap i ledningen inte äventyrar personens förmåga att sköta sina uppgifter. Enligt 11 § i kapitlet ska ett försäkringsbolags riskhanteringsfunktion vara oberoende av risktagningsfunktionerna. Denna bestämmelse gäller även samtidigt tillsammans med det undantag som föreslagits i fråga om detta moment och ett undantag kan beviljas endast i det fallet att riskhanteringsfunktionen utifrån en helhetsbedömning bibehåller sitt oberoende gentemot risktagningsfunktionerna.

En annan person än den person som svarar för riskhanteringsfunktionen, aktuariefunktionen, funktionen för regelefterlevnad eller en annan central funktion ska dock alltid utses som den person som svarar för den interna granskningen. Dessutom kan den person som svarar för den interna granskningen inte höra till bolagets ledning. Enligt 15 § i detta kapitel i den gällande lagen ska den interna revisions vara oberoende av den operativa verksamheten, vilket bland annat inneburit att personer som arbetat med den interna revisionen inte fått sköta centrala uppgifter i andra funktioner.

Genom paragrafen genomförs artikel 41.2 a i direktivet.

10 §. Riskhantering. Det föreslås att 3 mom. 7 punkten i paragrafen ändras på så sätt att man till den fogar en hänvisning till cybersäkerhet enligt definitionen i artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 (cybersäkerhetsakten). Genom den föreslagna ändringen genomförs ändringen av artikel 44.2 i direktivet.

Det föreslås att ordet ”och” fogas till 3 mom. 9 punkten i paragrafen.

Det föreslås att innehållet i 3 mom. 10 punkten i den gällande paragrafen överförs till nya 10 b §. Det föreslås att hantering av hållbarhetsrisker fogas till 3 mom. 10 punkten i paragrafen. Hanteringen av hållbarhetsrisker omfattar att identifiera, mäta och bevaka dessa risker. I bedömningen och hanteringen av hållbarhetsrisker ska man beakta det korta, medellånga och långa tidsperspektivet. Det finns närmare bestämmelser om hanteringen av hållbarhetsrisker i föreslagna nya 10 a § i kapitlet. Genom punkten genomförs sjätte stycket i artikel 44.2 i direktivet.

Det föreslås att underpunkt a i 4 mom. 2 punkten i paragrafen ändras på så sätt att man stryker omnämnandet om de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av avsatta tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel. Genom ändringen genomförs ändringen av i artikel 44.2a.1.b.i i direktivet.

Det föreslås att underpunkt c i 4 mom. 2 punkten i paragrafen upphävs. Ändringen motsvarar led b i det första stycket i artikel 44.2 a, i vilket led iii har upphävts.

Det föreslås att underpunkterna a och b i 4 mom. 3 punkten i paragrafen upphävs. Ändringen motsvarar led b i det första stycket i artikel 44.2 a, i vilken leden i och ii har upphävts.

Det föreslås att 3 punkten i momentet ändras på så sätt att i fall ett bolag använder volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 a §, ska bolaget bedöma hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna och kapitalbasmedlen är för förändringar i de ekonomiska förhållandena som skulle påverka den riskkorrigerade spread som använts vid beräkningen av volatilitetsjusteringen. Med riskkorrigerad spread avses den riskkorrigerade spread som används

i beräkningen av volatilitetsjustering och som regleras mer ingående med stöd av 10 kap. 15 § (riskkorrigerad spread enligt artikel 77d.3). Genom ändringen genomförs ändringen av led c i första stycket i artikel 44.2 a i direktivet. Volatilitetsjustering enligt artikel 77 d i direktivet har beskrivits mer ingående i specialmotiveringen till 10 kap. 8 a §.

10 a §. Hantering av hållbarhetsrisker. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om hantering av hållbarhetsrisker. Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolaget i syfte att hantera de finansiella risker som beror på hållbarhetsriskerna utarbeta en plan för hantering av hållbarhetsrisker, som är tillräcklig med tanke på arten och omfattningen av de hållbarhetsrisker som bolagets affärsverksamhet exponeras för. Det förutsätts inte att planen är en separat handling, utan försäkringsbolaget kan besluta att inkludera de element som ingår i planen till exempel i risk- och solvensbedömningen. Hållbarhetsrisker och hållbarhetsfaktorer definieras i 1 kap. 3 a §. När planen utarbetas ska man dock som hållbarhetsrisker, utöver de risker som avses i 1 kap. 3 a §, sådana ekonomiska risker som beror på anpassning och redigering utifrån regleringen kring hållbarhetsfaktorer, såväl på EU-nivå som på nationell nivå. I planen ska man dessutom beakta sådana finansiella risker som beror på regleringsmål som gäller hållbarhetsfaktorer. Uppmärksamhet ska riktas på de mål som styrkts i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119, det vill säga den europeiska klimatlagen. Bestämmelsen begränsar sig dock inte endast till dessa och även den nationella lagstiftningen om hållbarhetsfaktorer och de ekonomiska risker som beror på dessa ska inkluderas i planen. Den nationella regleringen kring hållbarhetsfaktorer och de nationella målen för hållbarhetsfaktorerna kan vara mer ambitiösa än EU-regleringen.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolaget, när det beslutar om de åtgärder och kvantifierbara mål som avses i 1 mom., beakta de senaste rapporterna från det i artikel 3 i den europeiska klimatlagen avsedda europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar och de åtgärder det föreskriver, särskilt när det gäller uppnåendet av unionens klimatmål.

Paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser om att planen för hantering av hållbarhetsrisker och övergångsplaner som gäller stävjande av klimatförändringens måste vara konsekventa. I enlighet med 7 kap. 5 § 1 mom. 4 punkten i bokföringslagen ska försäkringsbolag på vilka bestämmelserna om hållbarhetsrapportering tillämpas rapportera sina övergångsplaner i anknytning till stävjande av klimatförändringen. Skyldigheten till hållbarhetsrapportering förutsätter inte att en övergångsplan utarbetas, utan utifrån den ska man avge rapporter om övergångsplaner som ska utarbetas antingen utifrån en skyldighet som ingår i lagstiftningen eller frivilligt. Planen för hanteringen av hållbarhetsrisker enligt denna paragraf är inte en övergångsplan som gäller stävjande av klimatförändringen, eftersom huvudvikten i planen för hanteringen av hållbarhetsrisker ligger på solvensrisker. De mål och åtgärder som ingår i övergångsplanerna är dock väsentliga i planeringen av hanteringen av hållbarhetsrisker och vice versa, eftersom de risker som orsakas av övergången ska beaktas i riskhanteringen. Om ett försäkringsbolag utarbetar en övergångsplan som gäller stävjande av klimatförändringen, ska den vara konsekvent med den plan för hantering av hållbarhetsrisker som avses i denna paragraf.

I 3 mom. föreskrivs dessutom att samtliga uppgifter som försäkringsbolaget offentliggjort i anknytning till hållbarhetsfaktorer, inbegripet uppgifter om målen, åtaganden och strategiska beslut, ska vara konsekventa med innehållet i planen för hantering av hållbarhetsrisker och de metoder och förmodanden som ligger till grund för den.

Genom 1–3 mom. i paragrafen genomförs artikel 44.2 b i direktivet.

Enligt paragrafens 4 mom. ska försäkringsbolaget årligen offentliggöra de kvantifierbara mål som ingår i planen för hantering av hållbarhetsrisker. Genom momentet genomförs artikel 44.2 d.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att försäkringsbolag som omfattas av planen för ett företag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag och grupp tillsyn enligt 26 kap. befrias från skyldigheten att utarbeta en plan på bolagsnivå. Genom momentet genomförs artikel 44.2 e i direktivet.

10 b §. Hantering av likviditetsrisker. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller närmare bestämmelser om hantering av likviditetsrisker.

Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolaget ha tillräcklig likviditet för att kunna uppfylla sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning. Även eventuella stressade förhållanden ska beaktas i likviditeten. Redan enligt den gällande regleringen ska likviditetsrisken ha beaktats som en del av försäkringsbolagets riskhantering. Framöver föreskrivs hanteringen av likviditetsrisken dock närmare i denna paragraf. Genom momentet genomförs artikel 144a.1 i direktivet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolaget utarbeta en plan för likviditetsriskhantering och hålla den uppdaterad. För att utarbeta planen ska bolaget analysera sin likviditet på kort sikt och göra en provning av inkommande och avgående kassaflöden i anknytning till bolagets tillgångar och skulder.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att Finansinspektionen kan kräva att försäkringsbolaget i sin plan för likviditetsrisker täcker även ett medellångt och ett långt tidsperspektiv som en del av makrotillsynsåtgärder.

I paragrafens 4 mom. preciseras försäkringsbolagets skyldigheter i anknytning till likviditetsrisken på så sätt att försäkringsbolaget ska utveckla och uppdatera en uppsättning likviditetsriskindikatorer. Syftet med dessa indikatorer är att identifiera, följa och hantera likviditetsstressituationer.

Genom 2–4 mom. i paragrafen genomförs artikel 144a.2 i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 5 mom. innehåller bestämmelser om ett undantag för små och icke-komplexa försäkringsbolag att utarbeta en plan för hantering av likviditetsrisker. Dessutom kan andra än små och icke-komplexa försäkringsbolag ansöka om godkännande enligt 2 a kap. 14 § hos Finansinspektionen för att inte behöva utarbeta någon sådan plan. Genom momentet genomförs artikel 144a.4 i direktivet.

Bestämmelsen om inkommande och utgående kassaflöden i anknytning till matchningsjustering eller volatilitetsjustering i 10 § 3 mom. 10 punkten i detta kapitel i den gällande lagen överförs till 6 mom. Till bestämmelsen fogas dessutom en skyldighet att särskilt bedöma om det är möjligt att likviditetsbegränsningar som är motstridiga med användningen av volatilitetsjustering uppkommer. Bolaget kan slå samman prognosen och bedömningen med sin plan för hantering av likviditetsrisker. Om försäkringsbolaget inte behöver utarbeta en plan för hanteringen av likviditetsrisker på grund av att det är ett litet och icke-komplext bolag eller för att det fått tillstånd av Finansinspektionen att inte utarbeta en sådan plan, tillämpas dock fortfarande de skyldigheter som avses i momentet på bolaget. Momentet motsvarar fjärde stycket i artikel 44.2 i Solvens II-direktivet och genom det genomförs femte stycket i denna artikel.

12 §. Innehållet i en risk- och solvensbedömning. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att de nya punkterna 4–7 fogas till det. Momentets 4 punkt innehåller bestämmelser om skyldigheten för ett bolag att utarbeta en risk- och solvensbedömning bolagets affärsverksamhet och strategi för affärsverksamheten avseende den makroekonomiska situationen och den potentiella makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna. Bedömningen ska göras med beaktande av arten på de risker som hänför sig till bolaget och verksamhets art och omfattning. Genom punkten genomförs led d i andra stycket i artikel 45.1 i direktivet och led i 1 b till den del som den gäller proportionaliteten i bedömningen.

Momentets 5 punkt innehåller bestämmelser om skyldigheten att i risk- och solvensbedömningen inkludera bolagets samlade förmåga att fullgöra sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning, även under stressade förhållanden. Genom punkten genomförs led f i andra stycket i artikel 45.1 i direktivet.

Enligt 6 punkten i momentet ska bolaget göra en väsentlighetsbedömning som dess exponering för klimatförändringsrisker. I bedömningen ska man fastställa nivån på underskridandet och om exponeringen för klimatförändringsrisker är väsentlig. Om försäkringsbolaget enligt bedömningen är väsentligt exponerad för klimatförändringsrisker, ska bolaget i enlighet med 12 c § som föreslagits till detta kapitel bedöma klimatförändringsscenarierna, om bolaget inte tillämpar något av undantagen enligt paragrafen. Genom punkten genomförs artikel 45a.1 i direktivet.

Underpunkt a till 7 punkten i momentet innehåller bestämmelser om bolagets skyldighet att på en motiverad begäran av Finansinspektionen bedöma förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och som kan påverka försäkringsbolagets egen riskprofil, godkända risktoleransgränser, affärsstrategi, försäkringsverksamhet eller investeringsbeslut och bolagets totala solvensbehov enligt 1 punkten. Underpunkt b till 7 punkten i momentet innehåller bestämmelser om bolagets skyldighet att på en motiverad begäran av Finansinspektionen bedöma bolagets verksamhet som kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och som kan ge upphov till systemrisk. De ärenden som nämns i 7 punkten i momentet ska bedömas som en del av risk- och solvensbedömningen endast om Finansinspektionen separat och på motiverade grunder begär att försäkringsbolaget gör bedömningen. Genom punkten genomförs led e i andra stycket i artikel 45.1 i direktivet.

Det föreslås att man till 1 punkten i 2 mom. i paragrafen fogar en hänvisning till den infasningsmekanism som gäller räntesatser, vilken ska beaktas med anledning av den kontinuerliga efterlevnaden av kapitalkraven och kraven på försäkringstekniska avsättningar i risk- och solvensbedömningen. Genom tillägget genomförs första stycket i artikel 45.2 a i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att den bedömning av den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna ska utföras med beaktande av åtminstone nivån på räntesatser och spreadar, nivån på finansmarknadsindex, inflation, sammanlänkning med andra finansmarknadsaktörer, och klimatförändringar, pandemier, andra storskaliga händelser och katastrofer som kan påverka försäkringsbolag. Genom momentet genomförs första stycket i artikel 45.1 a i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen, I det föreskrivs att bolaget har en skyldighet att i bedömningen av förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt inkludera åtminstone rimliga ogynnsamma framtidsscenarier och risker som rör kreditykeln och konjunkturedgångar, flockbeteende i fråga om investeringar eller alltför höga

exponeringskoncentrationer på sektorsnivå. Genom momentet genomförs andra stycket i artikel 45.1 a i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 6 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att Finansinspektionen inte får kräva att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag utför den bedömning som avses i 1 mom. 7 punkten, det vill säga att Finansinspektionen i princip inte kan begära att litet och icke-komplext bolag utför denna bedömning. Finansinspektionen kan dessutom ge ett försäkringsbolag sitt godkännande enligt 2 a kap. 14 § att inte utföra den bedömning som avses i 1 mom. 7 punkten, varvid Finansinspektionen inte kan begära att bedömning utförs så länge som godkännandet är i kraft. Genom momentet genomförs artikel 45.1 b i direktivet till den del som det gäller undantag till bedömningen enligt 7 punkten i 1 mom.

Det föreslås att ett nytt 7 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att en bedömning av effekterna av att tillämpa den infasningsmekanismen som gäller räntesatser inte behöver utföras i fråga om vissa valutor, om andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte överstiger 5 procent och när det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta, den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte överstiger 10 procent. Genom momentet genomförs andra stycket artikel i 45.2 a i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 8 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att om försäkringsbolaget tillämpar en volatilitetsjustering, ska risk- och solvensbedömningen inbegripa en bedömning av hur betydande avvikelser är mellan bolagets riskprofil och de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen. Genom momentet genomförs artikel 45.2 b i direktivet.

12 a §. Upprättandet av en risk- och solvensbedömning, rapportering och användning. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att en risk- och solvensbedömning ska göras årligen enligt huvudregeln. Genom momentet genomförs första stycket i artikel 45.5 i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. kompletteras i fråga om grupper på så sätt att när Finansinspektionen beslutar huruvida den ska begära att ett försäkringsbolag som är ett dotterbolag som är föremål för grupp tillsyn enligt 26 kap. utför någon av de bedömningar som avses i 12 § 1 mom. 7 punkten ska den identifiera om ett försäkringsföretag som utgör ett bolag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i Europeiska unionen utför någon av dessa bedömningar på grupp nivå och överväga om det täcker dotterbolagets särdrag. Genom momentet genomförs första stycket i artikel 45.9 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 6 mom. fogas till paragrafen. Det innehåller bestämmelser om att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag har möjlighet att göra risk- och solvensbedömningen vart annat år och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil. Samma gäller för ett försäkringsbolag som fått godkännande av Finansinspektionen att använda denna proportionalitetsåtgärd. På grundval av de särskilda omständigheterna i ett litet och icke-komplext försäkringsbolag får Finansinspektionen dock besluta att bedömningen ska göras oftare. För tydlighetens skull innehåller momentet dessutom bestämmelser om att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag och ett bolag som använder en sådan proportionalitetsåtgärd som avses i momentet utifrån ett godkännande av Finansinspektionen dock kontinuerligt måste iaktta riskhanteringen enligt 10 §.

Dessutom föreslås ett nytt 7 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att också ett captivebolag för försäkring, om det uppfyller de förutsättningar som föreskrivits i momentet kan göra risk- och solvensbedömningen vart annat år och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil, såvida inte Finansinspektionen utifrån de särskilda omständigheterna i försäkringsbolaget beslutar att bedömningen ska göras oftare. Enligt 1 punkten i momentet ska de försäkrade och förmånstagarna vara juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna. Enligt 2 punkten i momentet får försäkringsförpliktelseerna för captivebolaget för försäkring och de försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelseerna för captivebolaget för försäkring inte avse någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

Genom 6 och 7 mom. i paragrafen genomförs artikel 45.5 i direktivet.

12 b §. Finansinspektionens informationsskyldighet. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om Finansinspektionens informationsskyldighet i anknytning till risk- och solvensbedömningen.

Paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att ge information till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsnämnden och Europeiska systemrisknämnden, grundats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 (systemrisknämnden). Finansinspektionen ska till ovan nämnda lämna in en förteckning över de försäkringsbolag och försäkringsgrupper i fråga om vilka den begär en bedömning av makrotillsynen enligt 12 § 1 mom. 7 punkten. Genom momentet genomförs andra stycket i artikel 45.9 i direktivet.

Paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om Finansinspektionens informationsskyldighet gentemot försäkringsbolagen i anknytning till makrotillsynen. Finansinspektionen ska till försäkringsbolagen lämna alla för risk- och solvensbedömningen behövliga makrotillsynsparametrar. Dessutom ska Finansinspektionen överlämna de uppgifter om de förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt som är av betydelse för bedömningen. Genom momentet genomförs tredje stycket i artikel 45.8 i direktivet.

12 c §. Bedömning av klimatförändringsscenarier. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om bedömning av klimatförändringsscenarier.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska ett försäkringsbolag som har en väsentlig exponering för klimatförändringsrisker enligt risk- och solvensbedömningen redogöra för minst två långsiktiga klimatförändringsscenarier. Som klimatförändringsscenario betraktas åtminstone ett långsiktigt klimatförändringsscenario där ökningen av den globala medeltemperaturen ligger under två grader Celsius, och ett långsiktigt klimatförändringsscenario där ökningen av den globala medeltemperaturen blir avsevärt högre än två grader Celsius.

Enligt paragrafens 2 mom. ska de långsiktiga klimatförändringsscenarierna ses över minst vart tredje år och vid behov uppdateras. Vid översynen av de långsiktiga klimatförändringsscenarierna ska bolaget ta hänsyn till hur de verktyg och principer som använts i tidigare klimatförändringsscenarier har fungerat i syfte att förbättra effektiviteten i klimatförändringsscenarierna.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att inverkan på bolagets affärsverksamhet av de långsiktiga klimatförändringsscenarier som bolaget redogjort för enligt 1 mom. ska bedömas tillräckligt

frekvent med hänsyn till arten och omfattningen av de klimatförändringsrisker som bolagets affärsverksamhet är exponerad för. Bedömningen av scenariernas inverkan på bolagets affärsverksamhet ska dock utföras minst vart tredje år.

Enligt paragrafens 4 mom. behöver ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte fastställa klimatförändringsscenarier eller bedöma hur de påverkar bolagets verksamhet, även om de enligt risk- och solvensbedömningen är väsentligt exponerade för klimatförändringsrisker.

Genom paragrafen genomförs artikel 45 a i direktivet.

16 §. Utläggning på entreprenad. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på så sätt begreppet central funktion eller uppgift ändras till kritisk eller viktig operativ funktion eller kritisk eller viktig operativ verksamhet. Den föreslagna ordalydelsen motsvarar direktivet och kommissionens förordning, som innehåller närmare reglering om utläggning på entreprenad. Översättningarna till finska av artikel 49 i direktivet och artikel 274 i kommissionens förordning avviker från varandra, men de engelskspråkiga versionerna motsvarar varandra (se även beskrivningen av nuläget). Det föreslås att man till lagen väljer den översättning som används i förordningen, eftersom den tillämpas direkt tillsammans med lagen. Genom ändringen tryggas att lagen och kommissionens förordning tillämpas enhetligt.

Det föreslås att en ändring som motsvarar ändringen i 2 mom. görs i 3 och 4 mom. i paragrafen.

18 §. Aktuariefunktion. Det föreslås att uttrycket ”vakuutustekninen vastuuvelka” i 2 mom. 3 b punkten i paragrafen ersätts med uttrycket ”vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka” på finska. Det handlar om samma sak och uttrycket ”vakuutustekninen vastuuvelka” kommer från översättningen av direktivet, men i övriga bestämmelser i försäkringsbolagslagen har man för i 10 kap, föreskrivna försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II-direktivet använt uttrycket ”vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka”, varför det föreslås att detta uttryck på finska används i hela lagen för att beskriva försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap.

20 e §. Information om investeringsstrategi och om arrangemang med kapitalförvaltare, AIF-förvaltare eller fondbolag. Det föreslås att paragrafens rubrik ändras för att bättre motsvara innehållet i paragrafen, som innehåller bestämmelser om investeringsstrategin och de uppgifter som ska publiceras om investeringsstrategin.

20 f §. Investeringsstrategier för försäkringsbolag. Paragrafen är ny. Paragrafen innehåller bestämmelser om de synvinklar som gäller makrotillsyn och hållbarhetsrisker, vilka försäkringsbolaget ska beakta i sina beslut om sin placeringsstrategi.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska försäkringsbolaget i sina beslut om sin placeringsstrategi beakta den potentiella utvecklingen för makroekonomin och finansmarknaden.

Enligt 2 mom. i paragrafen ska försäkringsbolaget i sina beslut om sin placeringsstrategi beakta effekten av hållbarhetsriskerna på placeringarna och den eventuella effekten av dess placeringsbeslut på lång sikt för hållbarhetsfaktorerna. Hållbarhetsrisker och hållbarhetsfaktorer definieras i 1 kap. 3 a §.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att Finansinspektionen kan begära att försäkringsbolaget gör tilläggsbedömningar i anknytning till makrotillsyn, då försäkringsbolaget fattar beslut om sin placeringsstrategi. På begäran av Finansinspektionen ska försäkringsbolaget bedöma i vilken mån investeringsstrategin kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utveckling på finansmarknaden och eventuellt ändras till att bli en källa till en systemrisk samt beakta farhågor

som gäller makrotillsynen. Om Finansinspektionen begär denna tilläggsbedömning av försäkringsbolagen, ska försäkringsbolaget beakta bedömningen i sina investeringsbeslut.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att när Finansinspektionen beslutar huruvida den ska begära att ett försäkringsbolag som är ett dotterbolag som är föremål för grupp-tillsynen enligt 26 kap. utför en tilläggsbedömning om makrotillsynen, ska den identifiera om ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i Europeiska unionen utför någon av dessa bedömningar på grupp-nivå och överväga om det täcker dotterbolagets särdrag.

Genom 1–4 mom. i paragrafen genomförs punkterna 5–7 i artikel 132 i direktivet.

21 §. *Finansinspektionens behörighet att meddela föreskrifter.* I 1 och 3 punkten i paragrafen görs tekniska hänvisningsändringar på grund av att momenten flyttas.

7 kap. **Revision och särskild granskning**

1 §. *Tillämplig lag.* Det föreslås att hänvisningen till upphävda 3 § stryks från paragrafens 2 mom.

6 §. *Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag.* Det föreslås att man från paragrafens 1 mom. stryker den onödiga hänvisningen till försäkringstekniska avsättningar enligt 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och till solvenskapital och placeringsverksamhet enligt 16 §. Enligt 1 kap. 3 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas paragrafen inte på arbetspensionsförsäkringsbolag och det samma föreskrivs i 5 kap. 13 b § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Dessutom föreslås att ordet ”berättelse” byts till ordet ”rapport” i paragrafens 2 mom. När det handlar om en revisors rapport ska termen ”berättelse” användas endast vid hänvisning om revisionsberättelse enligt revisionslagen. Enligt revisionslagen ges en hållbarhetsgranskningsberättelse å sin sida om granskning av hållbarhetsrapporteringen. Vid andra granskningar som görs av en revisor ska man använda andra termer för att beskriva rapporteringen.

8 a §. *Granskning av balansräkningen i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.* Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om granskning av den balansräkning som ingår i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning, det vill säga den så kallade Solvens II-balansräkningen. Försäkringsbolagens 8 a kap. innehåller bestämmelser om rapporten om solvens och finansiell ställning och dess inställning. Kapitlet innehåller inte bestämmelser om balansräkning, men i praktiken offentliggörs vissa i kapitlet föreskrivna uppgifter i rapporten om solvens och finansiell ställning i form av balansräkningen. I enlighet med den gällande regleringen finns det bestämmelser om innehållet i en Solvens II-balansräkning i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2023/894 om fastställande av tekniska genomförandestandarder för tillämpning av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG vad gäller mallarna för försäkrings- och återförsäkringsföretags inlämning till tillsynsmyndigheter av uppgifter som krävs för tillsyn och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2015/2450.

Solvensregleringen i Solvens II-direktivet baserar sig på en balansräkning som värderats till marknadsvärde. Ett försäkringsbolags tillgångar och skulder i en balansräkning enligt Solvens

II-direktivet värderas på marknadsvillkor till deras gängse värde, vilket betyder det värde som de kan bytas med mellan villiga och av varandra transaktionsparter.

I fråga om tillgångarna i balansräkningen värderas investeringarna till marknadsvärde i den balansräkning som utarbetats i enlighet med bestämmelserna i Solvens II-direktivet. Däremot värderas investeringarna i balansräkningen enligt bokföringen i regel enligt anskaffningsutgiften, förutom om marknadsvärdet understiger anskaffningspriset.

Den gällande försäkringsbolagslagen innehåller två former av bestämmelser om försäkringstekniska avsättningar/ansvarsskuld, i anknytning till bokföringen och i anknytning till solvensen. Värderingen av balansräkningen enligt Solvens II-direktivet avviker från värderingen av skulder i den balansräkning som ska utarbetas för bokslutet, i synnerhet i fråga om beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna. I balansräkningen enligt Solvens II-direktivet värderas skulderna till gängse värde och de försäkringstekniska avsättningarna beräknas i regeln som summan av bästa skattning och riskmarginalen. Bäst skattning är det förväntade nuvärdet för de framtida kassaflödena i anknytning till fullgörandet av de förpliktelser som följer av försäkringsavtalen, vilken räknas som ett sannolikhetsvägt medelvärde för kassaflödet genom att använda den riskfria räntesats som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten offentliggjort. De försäkringstekniska avsättningar diskonteras med räntesatsen i fråga. Genom riskmarginalen säkerställs att beloppet av de försäkringstekniska avsättningarna motsvarar det belopp med vilket ett försäkringsbolag kan täcka sina förpliktelser som följer av försäkringsavtalen. I fråga om ansvarsskulden i bokföringen är den ränta som används som beräkningsgrund inte på samma sätt marknadsmässig, och den uttryckliga riskmarginalen läggs inte till i ansvarsskulden, utan ansvarsskulden räknas på ett betryggande sätt genom andra metoder.

Dessutom kan utjämningsbeloppet orsaka en avsevärd skillnad mellan de försäkringstekniska avsättningarna/ansvarsskulden i bokföringen och i solvensberäkningen för skadeförsäkringsbolag. I en balansräkning enligt Solvens II-direktivet anses utjämningsbeloppet vara en del av kapitalbasen, medan utjämningsbeloppet utgör ansvarsskuld i den balansräkning som ska utarbetas för bokslutet.

Enligt den gällande lagen utsträcker sig en revision i fråga om försäkringsbolagets försäkringstekniska avsättningar/ansvarsskuld endast till granskning av ansvarsskulden i ett bokslut enligt 9 kap. Framöver täcker revisionen även försäkringstekniska avsättningar i anknytning till solvensberäkningen enligt 10 kap.

Genom ändringen genomförs artikel 51a.1 i direktivet till den del som den innehåller bestämmelser om granskning av balansräkningen enligt Solvens II-direktivet.

Det föreslås dessutom att paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om att granskningsskyldigheten enligt 1 mom. dock inte tillämpas på små och icke-komplexa försäkringsbolag och inte heller på captivebolag för försäkring. I fråga om dessa bolag förblir nuläget med andra ord i kraft. Genom momentet genomförs artikel 51a.1 i direktivet till den del som den innehåller bestämmelser om undantaget från granskning av balansräkning enligt Solvens II-direktivet för små och icke-komplexa försäkringsbolag och captivebolag för försäkring.

8 kap. **Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern**

27 §. Halvårsrapport. Det föreslås att man från paragrafen stryker de föråldrade hänvisningarna till en delårsrapport och ledningens delårsredogörelse enligt värdepappersmarknadslagen (746/2012) och ersätter den med hänvisning till en halvårsrapport som avses i 7 kap. 10–13 § i värdepappersmarknadslagen.

8 a kap. Offentliggörande av uppgifter om försäkringsbolags solvens och finansiella ställning

1 §. Lägesrapport om solvens och finansiell ställning. Det föreslås att paragrafens 1 mom. preciseras på så sätt att lägesrapporten om solvens och finansiell ställning i samband med att den offentliggörs ska lämnas till Finansinspektionen inom 18 veckor från utgången av bolagets räkenskapsår. Den gällande lagen innehåller redan bestämmelser om inlämnande av rapporten till Finansinspektionen eftersom Finansinspektionen även fungerar som ett insamlingsorgan enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2859 (Esap-förordningen) om inrättande av en europeisk gemensam åtkomstpunkt som ger centraliserad tillgång till allmänt tillgänglig information som är relevant för finansiella tjänster, kapitalmarknader och hållbarhet, till vilken rapporten ska lämnas in på det sätt som föreskrivs i artikel 304 b i Solvens II-direktivet och ESAP-förordningen. Genom tillägget genomförs artikel 51.7 i direktivet.

Det föreslås att man till paragrafen fogar ett nytt 2 mom., enligt vilket lägesrapporten om solvens och finansiell ställning framöver ska bestå av två delar, vilka offentliggörs tillsammans. Berättelsens första del är riktad till försäkringstagarna och förmånstagarna och den andra delen är riktad till de yrkesverksamma på marknaden. Genom ändringen genomförs andra stycket i artikel 51.1 i direktivet.

Innehållet i 2 mom. i den gällande paragrafen överförs till 3 mom. i paragrafen och den gällande bestämmelsen i 3 mom. om användningen av andra offentliggjorda uppgifter vid offentliggörande av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning överförs till 2 § 3 mom. i detta kapitel. Dessutom föreslås att man till momentet fogar hänvisningar till föreslagna 4 a, 4 b, 5 a och 5 b § i kapitlet.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket försäkringsbolaget tillsammans med sin rapport om solvens och finansiell ställning ska lämna en i 7 kap. 8 a § 2 mom. granskningsrapport som utarbetats av en revisor till Finansinspektionen. Genom momentet genomförs artikel 51a.6 i direktivet.

Paragrafens 4 mom. flyttas för att bli nya 5 mom. med oförändrat innehåll.

2 §. Lägesrapportens innehåll. Det föreslås att paragrafen ändras på så sätt att den innehåller separata bestämmelser om innehållet i den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning vilken är avsedd för försäkringstagarna och förmånstagarna och innehållet i den del som är avsedd för de yrkesverksamma på marknaden. I den del som är avsedd för försäkringstagarna och förmånstagarna presenteras kort centrala uppgifter om bolagets verksamhet, resultat, kapitalhantering och riskprofil. Den del som är avsedd för yrkesverksamma på marknaden innehåller detaljerade uppgifter om bolagets affärsverksamhet och företagsstyrningssystem, noggranna uppgifter om de försäkringstekniska avsättningarna i solvensberäkningen samt andra uppgifter som är riktade till yrkesverksamma inom branschen.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om innehållet i den del som är avsedd för försäkringstagare och förmånstagare. Enligt 1 punkten i momentet ska en kort beskrivning av affärsverksamheten och resultatet ges i delen. Enligt 2 punkten i momentet ska

en kort beskrivning av bolagets kapitalförvaltning och riskprofil, även i fråga om hållbarhetsrisker, ges i delen. Enligt 3 punkten i momentet ska delen även innehålla en förklaring om huruvida bolaget offentliggör en hållbarhetsrapport enligt 7 kap. 2 § 7 punkten. Genom paragrafen genomförs artikel 51.1 a i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om innehållet i den del som är avsedd för yrkesverksamma på marknaden. Enligt 1 punkten i momentet ska en beskrivning av affärsverksamheten och resultatet ges i delen. Enligt 2 punkten i momentet ska en beskrivning av företagsstyrningssystemet ges i delen. Enligt 3 punkten i momentet ska en beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder, av de underlag och metoder som använts för värderingen av dessa ges i delen. Enligt 4 punkten i momentet ska en beskrivning av en beskrivning av kapitalförvaltningen och riskprofilen ges i delen. Punkten innehåller bestämmelser om de uppgifter som åtminstone ska inkluderas i denna beskrivning. Enligt 5 punkten i momentet ska uppgift om huruvida bolaget har någon väsentlig exponering för klimatförändringsrisker ges i delen. Det föreslås att en bestämmelse om väsentlighetsbedömningen av klimatförändringsrisker fogas till 6 kap. 12 b § i försäkringsbolagslagen. Om ett bolag exponerats väsentlig för klimatförändringsrisker, ska man även lägga fram information om huruvida bolaget vidtagit åtgärder. Enligt 6 punkten i momentet ska delen innehålla en förklaring om huruvida bolaget offentliggör en hållbarhetsrapport enligt 7 kap. 2 § 7 punkten. Enligt 7 punkten i momentet ska en beskrivning av bolagets plan för hantering av hållbarhetsrisker ges i delen. Genom en delegerad förordning preciserar kommissionen vilka uppgifter om planen för hantering av hållbarhetsrisker som ska offentliggöras som en del av rapporten om solvens och finansiell ställning.

Det föreslås att paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser om att försäkringsbolaget i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden får utnyttja eller hänvisa till andra uppgifter som offentliggjorts enligt kraven i regleringen, om dessa uppgifter till såväl art som omfattning motsvarar de uppgifter som ska läggas fram i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning. Bestämmelsen motsvarar vad som föreskrivs i 1 § 3 mom. i den gällande lagen, dock på så sätt att bestämmelsen framöver gäller endast den del som är avsedd för yrkesverksamma på marknaderna och inte den del som är avsedd för försäkringstagare och förmånstagare. Dessutom gäller bestämmelsen för de uppgifter som ska läggas i fram i berättelsen i enlighet med 3, 4, 4 a och 4 b §.

Genom 2 och 3 mom. i paragrafen genomförs artikel 51.1 b i direktivet.

3 §. *Analys av väsentliga förändringar i kapitalbasen.* Det föreslås att hänvisningen i paragrafens ändras till en hänvisning till 2 § 2 mom. 4 a, som framöver innehåller bestämmelser om de uppgifter som ska inkluderas i beskrivningen av kapitalförvaltningen och riskprofilen avseende kapitalbasens struktur, omfattning och art. Genom ändringen genomförs ändringen av artikel 51.1.1 i direktivet.

4 §. *Offentliggörande av solvenskapitalkrav och höjning av kapitalkrav.* Det föreslås att hänvisningen i det inledande stycket i paragrafens 1 mom. ändras till en hänvisning till 2 § 2 mom. 4 b, som framöver innehåller bestämmelser om de uppgifter som ska inkluderas i beskrivningen av kapitalförvaltningen och riskprofilen avseende beloppet av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet. Genom ändringen genomförs ändringen av artikel 51.1.2 i direktivet.

4 a §. *Offentliggörande av information om matchningsjustering och volatilitetsjustering.* Paragrafen är ny. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om offentliggörande av

information om matchningsjustering och volatilitetsjustering som en del av den rapport som gäller solvensen och den finansiella ställningen.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om ett försäkringsbolag tillämpar matchningsjustering, ska den beskrivning som gäller de kriterier och metoder som används vid värdering av tillgångar, de försäkringstekniska avsättningarna vid solvensberäkning och andra skulder och den beskrivning som gäller kapitalbasens struktur, omfattning och art och beloppet av solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet också innehålla en beskrivning av matchningsjustering och den portfölj av förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjustering tillämpas samt en kvantifiering av vilka effekter det skulle få på företagets finansiella ställning, om matchningsjustering inte tillämpades.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolaget i fråga om beskrivningen av de underlag och metoder som använts för värderingen av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning och andra skulder, och beskrivningen av kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet och solvenskapitalkravets och minimikapitalkravets belopp inkludera ett omnämnande av om bolaget använder volatilitetsjustering. Om volatilitetsjustering används, ska bolaget offentliggöra information om en kvantifiering av vilka effekter det skulle få på företagets finansiella ställning, om volatilitetsjustering inte tillämpades och för varje relevant valuta eller i tillämpliga fall land, en volatilitetsjustering som beräknats i enlighet med 10 kap. 8 a § och motsvarande bästa skattningar av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.

Genom paragrafen genomförs artikel 51.1 c i direktivet.

4 b §. *Offentliggörande av information om räntesats.* Paragrafen är ny. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om offentliggörande av information om räntesatser som en del av den rapport som gäller solvensen och den finansiella ställningen.

Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolaget i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning lägga fram de effekter som följer av att försäkringsbolaget vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. 2 § använder riskfria räntesatser för relevanta durationer utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering, vilka har beräknats utan tillämpning av infasningsmekanismen för räntesatser, i stället för att använda riskfria räntesatser för relevanta durationer utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering, vilka har beräknats med tillämpning av infasningsmekanismen för räntesatser.

Paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om de situationer då skyldigheten avseende offentliggörandet enligt 1 mom. inte är tillämplig. Det handlar om information om en viss valuta i de situationer som föreskrivs i momentet. Enligt 1 punkten i momentet är skyldigheten att offentliggöra information inte tillämplig om andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte överstiger 5 procent. Därtill föreskrivs i 2 punkten i momentet att skyldigheten att offentliggöra information inte blir tillämplig när det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta, om deras andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte överstiger 10 procent.

Genom 1 och 2 mom. i paragrafen genomförs artikel 51.8 i direktivet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs det att om försäkringsbolaget tillämpar en infasningsmekanism för räntesatser, ska bolaget i den del av sin rapport som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden offentliggöra det faktum att bolaget tillämpar infasningsmekanismen och en kvantifiering av hur dess finansiella ställning skulle påverkas om infasningsmekanismen inte tillämpades. Genom paragrafens 3 mom. genomförs fjärde stycket i artikel 77a.2 i direktivet.

Paragrafens 4 mom. innehåller bestämmelser om offentliggörande av de sammantagna konsekvenserna av den infasningsmekanism som gäller räntesatser och andra övergångsåtgärder som försäkringsbolaget eventuellt använder. När Solvens II-direktivet stiftades, utfärdades bestämmelser om vissa övergångsåtgärder som har genomförts nationellt genom lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015) och som försäkringsbolagen har kunnat tillämpa från och med ingången av år 2016. I 11 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015) finns det bestämmelser om justering av ett livförsäkringsbolags räntesats och i 12 § regleras avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden. Det är fortfarande möjligt att använda bägge övergångsåtgärder fram till den 1 januari 2032. Om ett försäkringsbolag använder fler än en av ovan nämnda infasnings- och övergångsåtgärder, ska bolaget i den del som består av uppgifter för yrkesverksamma på marknaden av lägesrapport om solvens och finansiell ställning offentliggöra information om de sammantagna effekterna för bolagets finansiella ställning i fall infasnings- och övergångsåtgärderna inte tillämpas. Paragrafens 4 mom. baserar sig på artikel 308 f i direktivet.

4 c §. Offentliggörande av infasningen av undergruppen för ränterisk. Paragrafen innehåller bestämmelser om offentliggörande av infasningen av undergruppen för ränterisk. I artikel 111.2 a i direktivet föreskrivs att om kommissionen antar delegerade akter för att komplettera detta direktiv, vilka preciserar de metoder, antaganden och standardparametrar som ska användas vid beräkningen av undergruppen för ränterisk, i syfte att förbättra kapitalkravens känslighet i linje med ränteutvecklingen, får ändringar av undergruppen för ränterisk fasas in under en övergångsperiod på upp till fem år. Om kommissionen utfärdar bestämmelser om infasning genom att anta en delegerad förordning, är det obligatoriskt för alla försäkringsbolag att använda infasning. Om kommissionen utfärdar bestämmelser om infasning av undergruppen för ränterisk, ska försäkringsbolaget offentliggöra information om detta i delen för yrkesverksamma på marknaden i rapporten om solvens och finansiell ställning. Dessutom ska bolaget offentliggöra en kvantifiering av effekten av att denna infasning tillämpas på bolagets finansiella ställning. Paragrafen baserar sig på artikel 111.2 a i direktivet och andra stycket i 3 punkten i den artikeln.

5 §. Undantag i fråga om offentliggörande. Det föreslås att hänvisningen i paragrafens 1 mom. ändras till en hänvisning till 2 § 1 mom. 2 punkten och 2 mom. 4 och 5 punkten, vilka framöver innehåller bestämmelser om de uppgifter som man inte kan låta bli att offentliggöra, inte ens med ett samtycke av Finansinspektionen. Genom paragrafen genomförs artikel 53.4 i direktivet.

Det föreslås att man till paragrafen fogar ett 3 mom., enligt vilket ett återförsäkringsbolag inte behöver offentliggöra den del som är avsedd för försäkringstagare och förmånstagare i rapporten om solvens och finansiell ställning. Genom momentet genomförs artikel 51.5 i direktivet.

Det föreslås att ett 4 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket små och icke-komplexa försäkringsbolag behöver offentliggöra endast de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56 i Solvens II-direktivet i den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till andra yrkesverksamma

på marknaden. Ett litet och icke-komplext försäkringsbolag ska dock med tre års mellanrum offentliggöra en fullständig rapport om solvens och finansiell ställning innehållande alla uppgifter som förutsatts i regleringen. Genom momentet genomförs artikel 51.6 i direktivet.

5 a §. Undantag för captivebolag för försäkring i fråga om offentliggörande. Paragrafen är ny. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om undantag för captivebolag för försäkring i fråga om offentliggörande.

Paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om de förutsättningar som ska vara uppfyllda för att ett captivebolag ska befrias från skyldigheten att offentliggöra den del som är avsedd för försäkringstagare och förmånstagare. I den i 2 § 2 mom. avsedda del som är avsedd för yrkesverksamma på marknaden ska man inkludera endast de kvantitativa data som avses i de tekniska standarder för genomförande som kommissionen gett utifrån artikel 56 i Solvens II-direktivet. Enligt 1 punkten i momentet ska de försäkrade och förmånstagarna vara juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal och den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna. Enligt 2 punkten i momentet får försäkringsförpliktelse för captivebolaget för försäkring och de försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring inte avse någon obligatorisk ansvarsförsäkring. Momentets 3 punkt innehåller bestämmelser om tilläggsförutsättningar för återförsäkringsbolag. Lån till moderföretaget till ett captivebolag för återförsäkring eller vilket annat företag som helst inom gruppen, inbegripet kontantpooler på grupp-nivå, får inte överstiga 20 procent av de totala tillgångar som innehas av bolaget, och den maximala förlusten till följd av försäkringstekniska avsättningar brutto vid solvensberäkning för captivebolaget för återförsäkring kan bedömas deterministiskt utan stokastiska metoder. Genom paragrafen genomförs punkterna 3 och 4 i artikel 51 direktivet.

5 b §. Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter. Paragrafen är ny. Det föreslås att paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen i händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer huruvida en sådan exceptionell hälsokris, naturkatastrof eller annan extrem händelse är sådan att den väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkringsbolag och hindrar dem från att lämna information inom de fastställda tidsfristerna. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan göra denna bedömning på eget initiativ eller på begäran av kommissionen eller någon tillsynsmyndighet. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska överlämna bedömningen till kommissionen senast inom en vecka från det att begäran mottagits. Myndigheten ska offentliggöra informationen på sin webbplats, om den bedömer att en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan påverka försäkringsbolagens möjligheter att lämna in uppgifter i tid. Genom momentet genomförs artikel 304 e i direktivet till den del som Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer en förlängning av en tidsfrist som gäller lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. innehåller ett informativt omnämnande om att ifall tidsfristen förlängs, så bestäms detta i en delegerad förordning som antas av kommissionen. Artikel 304e.2 i Solvens II-direktivet ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter om förlängning av tidsfristerna.

10 kap. **Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning**

7 §. Räntesatser. Det föreslås att 1 mom. i paragrafen innehåller en hänvisning till nya 8 a §, som framöver innehåller bestämmelser om volatilitetsjustering.

Det föreslås att hänvisningen till kommissionens förordning stryks från paragrafens 2 mom.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att man vid fastställande av riskfria räntesatser ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för dessa löptider, om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta. För löptider som infaller efter den första utjämningspunkten ska de relevanta riskfria räntesatserna extrapoleras.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, vilket fastställer den första utjämningspunkten. Den första utjämningspunkten för en valuta ska vara den längsta löptid för vilken marknaderna för finansiella instrument med denna löptid är djupa, likvida och transparenta och procentandelen för utestående obligationer med denna eller en längre löptid av alla utestående obligationer uttryckta i denna valuta är tillräckligt hög.

Det föreslås att ett nytt 5 mom. med bestämmelser om extrapolering av räntesatserna fogas till paragrafen. Vid extrapoleringen används terminskurser som ska grundas på en eller en uppsättning terminskurser i förhållande till de längsta löptider för vilka det relevanta finansiella instrumentet kan observeras på en djup, likvid och transparent marknad. Den extrapolerade terminskursen ska vara lika med ett vägt genomsnitt av en likvid terminskurs och den slutliga terminskursen, beräknat på så sätt att då löptiden ökar, ökar vikten för räntesatsens terminskurs i beräkningen. Om löptiden sträcker sig minst 40 år bortom den första utjämningspunkten, ska vikten av den slutliga terminskursen för räntesatsen vara minst 77,5 procent.

Det föreslås att ett nytt 6 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att den extrapolerade delen av räntesatserna ska beakta information från andra finansiella instrument än obligationer, om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta.

Genom ändringarna av paragrafen genomförs artikel 77a.1 i direktivet.

Det föreslås att 7 mom. i paragrafen innehåller en informativ hänvisning till kommissionens förordning, som även innehåller bestämmelser om extrapolering.

7 a §. Infasningsmekanism för räntesatser. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om infasning av räntesatsen. Ett godkännande som getts i förhand av Finansinspektionen ska fås för att använda infasningsmekanismen. De parametrar som bestämmer hastigheten för terminskursernas konvergens mot extrapoleringens slutliga terminskurs fastställs den dag då ändringslagen träder i kraft på ett sådant sätt att de riskfria räntesatserna för relevanta durationer är tillräckligt lika de riskfria räntesatser för relevanta durationer som på den dagen fastställs i linje med de regler för extrapolering som är tillämpliga den dag då denna lag träder i kraft, och dessa parametrar minskas linjärt i början av varje kalenderår, så att de slutliga parametrarna för extrapolering tillämpas från och med den 1 januari 2032.

Infasningsmekanismen får inte påverka bedömningen av finansmarknadens djup, likviditet och transparens och inte den första utjämningspunkt som avses i 10 kap. 7 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen.

Genom paragrafen genomförs det första och andra stycket i artikel 77a.2 i direktivet.

8 §. Användning av matchningsjustering. Det föreslås att hänvisningen till volatilitetsjustering stryks från paragrafens rubrik och att alla moment om gäller volatilitetsjustering, förutom det första, stryks från den. Det föreslås att paragrafen framöver gäller endast användning av matchningsjustering och att volatilitetsjustering framöver föreskrivs i nya 8 a §.

8 a §. Användning av volatilitetsjustering. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om volatilitetsjustering. Volatilitetsjustering föreskrivs i artikel 77 d i direktivet. Enligt det direktiv som gällde före ändringsdirektivet offentliggjorde Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten volatilitetsjusteringar. Framöver publicerar Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inte längre volatilitetsjusteringar utan endast de uppgifter som behövs i beräkningen för volatilitetsjusteringen och försäkringsbolaget ska själv beräkna volatilitetsjusteringen utifrån dessa uppgifter på det sätt som föreskrivits i direktivet.

Enligt paragrafens 1 mom. krävs framöver ett godkännande som getts i förhand av Finansinspektionen för att använda volatilitetsjustering. Försäkringsbolaget kan utifrån ett godkännande som Finansinspektionen gett i förhand använda bästa skattning då det beräknar volatilitetsjusteringen av en riskfri räntesats, om volatilitetsjusteringen för en viss valuta tillämpas på bolagets samtliga försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan, om de riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning för dessa förpliktelser inte inbegriper en matchningsjustering och bolaget påvisar för Finansinspektionen att det har infört lämpliga förfaranden för beräkningen av volatilitetsjusteringen och makrovolatilitetsjusteringen. Genom momentet genomförs artikel 77d.1 i direktivet.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen kräva att ett försäkringsbolag upphör att använda volatilitetsjusteringen, om bolaget inte längre uppfyller förutsättningarna för godkännande av Finansinspektionen. Om bolaget därefter uppfyller förutsättningarna på nytt, ska det ansöka om nytt godkännande från Finansinspektionen, om det vill använda volatilitetsjustering. Genom momentet genomförs stycke 1 b i artikel 77 d i direktivet.

Det finns närmare bestämmelser om beräkning av volatilitetsjustering i punkterna 2–4 och 4 a i artikel 77d.1c. Dessa punkter genomförs genom den förordning som utfärdas med stöd av 15 § i detta kapitel. I fråga om varje valuta baserar sig volatilitetsjustering av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer på spreaden mellan den ränta som skulle kunna fås på en referensportfölj av investeringar i skuldinstrument i denna valuta och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer i denna valuta. Referensportföljen ska vara representativ för egendomsposterna i valutan i fråga, i vilka försäkringsföretagen placerar för att täcka bästa skattningar av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser. I fråga om andra valutor än euro är volatilitetsjusteringen 85 procent av produkten av kreditspreadkänsligheten och den riskkorigerade spreaden för valutan. Den riskkorigerade spreaden för varje valuta beräknas som skillnaden mellan den spread som beskrivs ovan och den andel av denna spread som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster, oförutsedd kreditrisk eller annan risk för tillgångarna. I fråga om euro utgörs av volatilitetsjusteringen av det resultat som räknats på ovan beskrivna sätt förhöjt med volatilitetsjustering på makronivå. Volatilitetsjusteringen på makronivå baserar sig på kreditspreadkänsligheten, den riskkorigerade spreaden för euron, varje lands riskkorigerade spread och varje lands landspecifika justeringskoefficient. Den riskkorigerade spreaden för varje land beräknas på samma sätt som den riskkorigerade spreaden i fråga om euro, men till grund för den används en referensportfölj som ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i denna valuta och som försäkringsföretag investerar i för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i denna valuta.

Dessutom kan ett bolag utifrån ett godkännande av tillsynsmyndigheten använda företagsspecifik justering av den riskkorrigerade spreaden under vissa förutsättningar och begränsningar. I så fall får justering på makronivå inte tillämpas.

Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten offentliggör en riskkorrigerad spread för varje berörda valuta och nationella försäkringsmarknad och den procentuella andelen för investeringarna i skuldinstrument i varje medlemsland av det totala beloppet av tillgångarna hos de försäkringsföretag som fått koncession i landet.

10 §. Riskmarginal. Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på så sätt att det solvenskapitalkrav som används i beräkningen av riskmarginalen anpassas tidsmässigt. Enligt den gällande lagen beräknas riskmarginalen genom att bestämma den kapitalkostnad som motsvarar det solvenskapitalkrav som krävs för att kunna täcka de förpliktelser som följer av försäkringsavtal under avtalens giltighetstid. För närvarande finns det bestämmelser om beräkningen av riskmarginalen i artikel 37 i kommissionens förordning. Enligt den beräknas riskmarginalen genom att i enlighet med artikel 38 i kommissionens förordning bestämma solvenskapitalkravet för kommande år genom att addera de solvenskapitalkrav som diskonterats med den riskfria grundräntan vid beräkningstidpunkten och multiplicera detta resultat med nivån på kapitalkostnaden. Enligt förslaget anpassas solvenskapitalkravet framöver tidsmässigt och den består av en exponentiell och tidsberoende del. Framöver multipliceras solvenskapitalkravet för år t med faktorn $\max(\lambda t; f)$, där $\lambda = 0.96$ och $f = 0.5$ vid beräkning av riskmarginalen. Detta minskar inverkan av risker som tidsmässigt ligger längre bort i tiden. Genom paragrafen genomförs ändringen av artikel 77.5 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket nivån på kapitalkostnaden är 4,75 procent. Nivån på kapitalkostnaden har tidigare föreskrivits genom förordning av kommissionen, men i översynen av direktivet lyftes bestämmelserna om nivån på kapitalkostnaden upp till direktivet. Enligt andra stycket i artikel 77.5 i direktivet ser kommissionen över nivån på kapitalkostnaden regelbundet. Genom momentet genomförs artikel 77.6 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att om försäkrings- och återförsäkringsavtal innehåller finansiella optioner och garantier, ska de metoder som används vid beräkningen av bästa skattning på lämpligt sätt återspegla att nuvärdet av kassaflöden som uppstår till följd av sådana avtal kan bero både på det förväntade resultatet av framtida händelser och utveckling och på potentiella avvikelser mellan det faktiska resultatet och det förväntade resultatet i vissa scenarier. Genom momentet genomförs artikel 77.7 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att små och icke-komplexa försäkringsbolag samt försäkringsbolag som har utverkat Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § får göra en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för livförsäkringsförpliktelser med optioner och garantier som inte anses väsentliga. Genom momentet genomförs artikel 77.8 i direktivet.

Det föreslås att 3 mom. i den gällande paragrafen överförs med oförändrat innehåll till nya 6 mom.

11 §. Undantag vid beräkningen av bästa skattning och riskmarginal. Det föreslås att ordet ”vakuutustekninen” stryks från 2 mom. i paragrafen på finska. Uttrycket ”vakuutustekninen vastuuvelka” kommer från översättningen av direktivet, men i övriga bestämmelser i försäkringsbolagslagen har man för försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II-direktivet använt uttrycket ”vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka”, varför det föreslås att det används i

hela lagen. I denna paragraf finns det dock inte något behov av att specificera vad som avses med försäkringstekniska avsättningar, eftersom kapitlet avser försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning.

15 §. Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning. I den gällande paragrafen föreskrivs att närmare bestämmelser om förutsättningarna för användning och beräkning av matchningsjustering utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Detta kompletteras på så sätt att även beräkning av volatilitetsjustering föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Genom bestämmelserna om bemyndigandet att utfärda förordning genomförs punkterna 1 b, 2, 3, 4 och 4 a i artikel 77 d i direktivet.

11 kap. **Kapitalkrav**

8 §. Beräkning av det primära solvenskapitalkravet. Från paragrafens 4 mom. stryks definitionen av Solvens II-direktivet, eftersom direktivet framöver definieras i 1 kap. 2 a §.

12 §. Marknadsriskmodulen. Paragrafens 1 mom. motsvarar i fråga om innehåll vad som föreskrivs i den gällande lagen. Paragrafens 2 mom. motsvarar i fråga om innehåll i övrigt vad som föreskrivits i den gällande lagen, men det föreslås att man från 2 punkten i momentet stryker hänvisningen till symmetrisk justering, eftersom 3 mom. framöver innehåller bestämmelser om detta.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att den symmetriska justering som görs av kapitalkravet för aktiekursrisker enligt standardformeln och som täcker risker som uppstår till följd av nivåändringar i aktiepriserna inte får leda till användning av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger kapitalkravet för aktiekursrisker enligt standardformeln med mer än 13 procentenheter. Genom den symmetriska justeringen hindras att kapitalkravet för aktierisker ökar eller minskar orimligt, om aktieindexet stiger eller sjunker avsevärt från den långfristiga nivån. Genom momentet genomförs artikel 106.3 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att vid beräkningen av det kapitalkrav som beror på räntemarginalrisken enligt 2 mom. 4 punkten i enlighet med kommissionens förordning eller vid beräkningen av det kapitalkrav som beror på marknadsriskkoncentrationer enligt 2 mom. 6 punkten i enlighet med kommissionens förordning ska använda samma parametrar när det gäller en EU-medlemsstats regerings eller centralbanks fordringar som har uppkommit före den 1 januari 2023 i en annan valuta än detta lands valuta som vid beräkningen av fordringar i detta lands valuta. Bestämmelsen baserar sig på i artikel 308b.12 i direktivet. Vad som föreskrivs i momentet tillämpas även på en försäkringsgrupp enligt 26 kap., vilket baserar sig på första stycket i artikel 308b.17 i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 3 mom. överförs för att bli nya 5 mom. Till momentet fogas en hänvisning till kommissionens förordning i fråga om den symmetriska anpassningen. Dessutom föreslås att den informativa hänvisningen innehåller ett omnämnande om den risk som orsakas av kryptotillgångar, vilken framöver även regleras i kommissionens förordning. Med kryptotillgång avses en kryptotillgång enligt artikel 3.1.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven (EU) 2013/36/EU och 2019/1937 (EUT L 150, 9.6.2023). Detta bemyndigande för kommissionen att anta reglering på lägre nivå har fogats till artikel 105.7 och definitionen av kryptotillgång motsvarar definitionen i artikel 13.42 i direktivet. Till övriga delar motsvarar 4 mom. gällande 3 mom.

12 a §. Långfristiga aktieinvesteringar. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om långfristiga aktieinvesteringar. För närvarande reglerar kommissionens förordning långfristiga aktieinvesteringar, men i och med översynen har bestämmelserna om förutsättningarna för långfristiga aktieinvesteringar och den anknutna regleringen lyfts upp till direktivet.

I paragrafens 1 mom. uppräknas de förutsättningar som en undergrupp av aktieinvesteringar ska uppfylla för att de investeringar som hör till den ska kunna anses utgöra långfristiga aktieinvesteringar. Enligt 1 punkten i momentet ska undergruppen av aktieinvesteringar vara tydligt identifierad och förvaltas separat från bolagets övriga verksamhet. Enligt 2 punkten i momentet ska för varje långfristig aktieportfölj upprättas en policy för långfristig investeringsförvaltning, som bolagets styrelse godkänner och som återspeglar bolagets åtagande att inneha den sammantagna exponeringen mot aktier i undergruppen av aktieinvesteringar under en period som i genomsnitt överstiger fem år. Enligt 3 punkten i momentet ska undergruppen av aktieinvesteringar bestå endast av aktier som är noterade i EES-stater eller i länder som är medlemmar i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) eller av onoterade aktier i bolag med huvudkontor i EES-stater eller i länder som är medlemmar i OECD. Enligt 4 punkten i momentet ska försäkringsbolaget kunna påvisa att det fortlöpande och även under stressade förhållanden kan undvika tvångsförsäljning av aktieinvesteringar inom undergruppen under fem år. Enligt 5 punkten i momentet ska försäkringsbolagets riskhanteringsstrategi och policyer för förvaltning av tillgångar och skulder samt investeringar återspegla bolagets avsikt att inneha undergruppen av aktieinvesteringar under en period som är förenlig med det krav som anges i 2 punkten och bolagets förmåga att uppfylla det krav som anges i 4 punkten. Enligt 6 punkten i momentet ska undergruppen av aktieinvesteringar vara lämpligt diversifierad på ett sådant sätt att man undviker ett alltför stort beroende av en viss emittent eller grupp av företag och en alltför stor ackumulering av risker i portföljen av långfristiga aktieinvesteringar som helhet med samma riskprofil. Enligt 7 punkten i momentet får undergruppen av aktieinvesteringar inte omfatta ägarintressen.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsbolaget se över de policyer för investeringsförvaltning som avses i 1 mom. 2 punkten, med beaktande av portföljernas faktiska förvaltning. Policyerna för investeringsförvaltning ska ingå i den risk- och solvensbedömning som avses i 6 kap. 12 §.

Enligt paragrafens 3 mom. kan de förutsättningar som föreskrivs i 1 mom. bedömas på fondnivå, om det handlar om vissa fondinvesteringar som uppfyller villkoren.

Enligt paragrafens 4 mom. får ett försäkringsbolag som behandlar en undergrupp av aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar inte återgå till en metod som inte inbegriper långfristiga aktieinvesteringar.

Paragrafens 5 mom. innehåller bestämmelser om de åtgärder som bolaget ska vidta, om de förutsättningar som räknas upp i 1 mom. inte längre är uppfyllda. Finansinspektionen ska underrättas om att förutsättningarna inte längre är uppfyllda. Dessutom ska bolaget vidta sådana åtgärder som krävs för att uppfylla förutsättningarna. Ett bolag har en månad att planera de behövliga åtgärderna och senast inom en månad från det att det konstaterats att förutsättningarna inte uppfylls, ska bolaget ge Finansinspektion information om de åtgärder som bolaget avser vidta inom sex månader för att uppfylla förutsättningarna. Om bolaget inte förmår uppfylla förutsättningarna på nytt inom sex månader från den dag då det första gången konstaterades att förutsättningarna inte uppfylls, är det inte längre tillåtet att klassificera kapitalinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar under en period på två och ett halvt år.

Om förutsättningarna inte ens efter det är uppfyllda, får kapitalinvesteringar inte klassificeras i enlighet med denna paragraf så länge som förutsättningarna inte är uppfyllda.

Det föreslås att paragrafens 6 mom. innehåller en informativ hänvisning till kommissionens förordning, som innehåller närmare bestämmelser om förutsättningarna för långfristiga aktieinvesteringar och om typerna av företag för kollektiva investeringar.

Genom paragrafen genomförs alla andra punkter i artikel 105 a i direktivet än punkt 4, som genomförs genom 12 b §.

12 b §. Kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om det kapitalkrav som tillämpas på de aktieinvesteringar som uppfyller förutsättningarna för långfristiga aktieinvesteringar enligt 12 a §. Kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar motsvarar den förlust i primärkapitalet som skulle bli följden av en omedelbar nedgång som motsvarar 22 procent av värdet av de investeringar som behandlas som långfristiga aktier. Kapitalkravet motsvarar vad som tidigare föreskrevs om kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar i kommissionens förordning. Genom paragrafen genomförs artikel 105a.4 i direktivet.

13 §. Motpartsriskmodulen. Dessutom föreslås att den informativa hänvisningen i paragrafens 3 mom. innehåller ett omnämnande om den risk som orsakas av kryptotillgångar, vilken framöver även regleras i kommissionens förordning. Detta bemyndigande för kommissionen att anta reglering på lägre nivå har fogats till artikel 105.7.

15 §. Förlusttäckningskapacitet. Det föreslås att 1 mom. i paragrafen preciseras på så sätt att det bättre motsvarar artikel 108.1 i direktivet.

16 §. Förenklad beräkning av riskmoduler. Paragrafen innehåller bestämmelser om förenklad beräkning av riskmoduler. Förenklade beräkningar ska kalibreras i enlighet med artikel 101.3 i Solvens II-direktivet. Paragrafens 1 mom. preciseras på så sätt att det framöver innehåller bestämmelser om de förutsättningar som ska vara uppfyllda för att försäkringsbolaget ska kunna beräkna kapitalkravet för riskmoduler eller en undergrupp av riskmoduler med den förenklade standardformel som kommissionen fastställt. Även framöver utgörs villkoren av arten, det vill säga naturen och komplexiteten, och omfattningen av de risker som hänför sig till bolaget och därtill som nya villkor av att det är orimligt att kräva standardiserad beräkning och att solvenskapitalkravet enligt den förenklade beräkningen inte väsentligt underskrider solvenskapitalkrav som fått utan att tillämpa den förenklade beräkningen.

Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen, vilket innehåller bestämmelser om de förutsättningar som ska vara uppfyllda för att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag ska kunna använda den förenklade standardformel som fastställts av kommissionen på riskmoduler. Ett litet och icke-komplext försäkringsbolag kan använda förenklad beräkning, om det uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i detta moment, även om det inte uppfyller de förutsättningar som föreskrivits i 1 mom. Enligt 1 punkten i momentet ska ett litet och icke-komplext bolag för Finansinspektionen minst vart femte år påvisa att kapitalkravet för varje enskild riskmodul eller undergrupp av en riskmodul för vilket en förenklad beräkning är avsedd att användas utgör utan tillämpning av förenklingen mindre än 2 procent av det primära solvenskapitalkravet. Enligt 2 punkten ska ett litet och icke-komplext bolag dessutom för Finansinspektionen minst vart femte år påvisa att summan av alla kapitalkrav för riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler för vilka en förenklad beräkning är avsedd att användas utgör, utan tillämpning av förenklingen, mindre än tio procent av det primära solvenskapitalkravet.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att om försäkringsbolagets andel av det primära solvenskapitalkravet för en riskmodul eller undergrupp av en riskmodul är högst fem procent, kan bolaget använda en förenklad beräkning för den riskmodulen eller den undergruppen av en riskmodul under en period på högst tre år vid beräkningen av det primära solvenskapitalkravet. I sådana fall ska sådana riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler på vilka den förenklade beräkningen tillämpas utgöra sammanlagt högst tio procent av det primära solvenskravet.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att när den andel av det primära solvenskapitalkravet som utgörs av en riskmodul eller en undergrupp av en riskmodul beräknas, ska det kapitalkrav som senast beräknades när riskmodulen eller undergruppen av en riskmodul beräknades utan att använda den förenklade beräkningen.

Det föreslås att 2 mom. i den gällande paragrafen överförs med oförändrat innehåll till nya 5 mom.

Genom ändringarna av paragrafen genomförs artikel 109 i direktivet.

25 §. Kalibreringskrav. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket försäkringsbolaget i sin interna modell kan beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på den volatilitetsjustering som avses i 10 kap. 8 a §, om de förutsättningar som föreskrivs i momentet är uppfyllda. I 1 punkten i momentet föreskrivs att metoden för att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen för en valuta varken tar hänsyn till den bolagsspecifika justeringen av den riskkorregerade spreaden (det finns bestämmelser om riskkorregerade spread i artikel 77d.1 c i direktivet) eller, för euro, en eventuell ökning av volatilitetsjusteringen genom en makrovolatilitetsjustering (det finns bestämmelser om volatilitetsjusteringen genom en makrovolatilitetsjustering i artikel 77d.4 i direktivet). Enligt 2 punkten i momentet får solvenskravet inte vara mindre än ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat som solvenskapitalkravet, dock så att effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen beaktas i enlighet med den metod som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten använder för offentliggörandet av de tekniska uppgifter om den riskkorregerade spread som använts vid beräkningen av volatilitetsjusteringen (det finns bestämmelser om offentliggörandet av de tekniska uppgifter i artikel 77e.1.c) och ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med underpunkt a, dock så att den representativa portfölj för en valuta (det finns bestämmelser om en representativ portfölj för en valuta i artikel 77d.2.2 i direktivet) som använts för att bestämma den riskkorregerade spread som använts vid beräkningen av volatilitetsjusteringen fastställs på grundval av de tillgångar som försäkringsbolaget investerar i och inte på grundval av tillgångarna hos alla försäkringsbolag med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att vid tillämpning av 3 mom. 2 punkten ska fastställandet av den representativa portföljen för en viss valuta grundas på de av bolagets tillgångar som är uttryckta i den valutan och som används för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

Volatilitetsjustering enligt artikel 77 d i direktivet har beskrivits mer ingående i specialmotiveringen till 10 kap. 8 a §. Dessutom regleras volatilitetsjustering i den förordning som utfärdas med stöd av 10 kap. 15 §.

Det föreslås att 3 mom. i den gällande paragrafen överförs med oförändrat innehåll till nya 5 mom.

Genom ändringarna av paragrafen genomförs artikel 122.5 i direktivet.

30 §. *Uppskattning av solvenskapitalkrav i enlighet med standardformeln.* Det föreslås att paragrafen ändras på så sätt att i 1 mom. föreskrivs att ett försäkringsbolag som använder en intern modell framöver alltid ska lägga fram en uppskattning av det solvenskapitalkrav som utarbetats i enlighet med standardformeln vartannat år. Enligt den gällande lagen ska uppskattningen läggas fram endast på begäran av Finansinspektionen.

Dessutom föreslås att det i 2 mom. i föreskrivs att Finansinspektionen av grundad anledning kan ålägga ett försäkringsbolag som använder en intern modell att för Finansinspektionen lägga fram en uppskattning av det solvenskapitalkrav som utarbetats i enlighet med standardformeln oftare än vartannat år.

Genom paragrafen genomförs ändringen av artikel 112.7 i direktivet.

12 kap. **Kapitalbasmedel vid solvensberäkning**

10 §. *Klassificering av vissa poster bland kapitalbasmedlen.* Genom den ändring som görs i 1 mom. 3 punkten i paragrafen preciseras att framtida tilläggsavgifter enligt punkten är eventuella framtida tilläggsavgifter. Genom ändringen genomförs ändringen av artikel 96.1 i direktivet.

12 a §. *Undantag från avdragen av ägarintressen från de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet.* Paragrafen är ny. I paragrafen föreskrivs att Finansinspektionen i syfte att fastställa det egna primärkapitalet får tillåta att ett försäkringsbolag inte minskar av värdet av sina ägarintressen i ett kreditinstitut eller finansiellt institut.

Det föreslås att i 1 mom. innehåller bestämmelser om de förutsättningar som ska vara uppfyllda för att det genom ett godkännande av Finansinspektionen ska vara möjligt att avvika från avdragen av ägarintressen från de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet. Enligt 1 punkten i momentet kan ett godkännande ges antingen om kreditinstitutet eller det finansiella institutet och försäkringsbolaget tillhör samma grupp eller om kreditinstitutet eller det finansiella institutet omfattas av samma extra tillsyn enligt lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat som försäkringsbolaget. Enligt 2 punkten i momentet ska Finansinspektionen anse att nivån på den samordnade ledningen, riskhanteringen och internkontrollen avseende de företag som omfattas av grupp-tillsynen är tillfredsställande. Enligt 3 punkten i momentet ska ägarintresset i kreditinstitutet eller det finansiella institutet vara en strategisk aktieinvestering enligt vad som anges i artikel 171 i kommissionens förordning.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs de ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut, på vilka det är möjligt att tillämpa 1 mom. Enligt 1 punkten i momentet utgörs sådana ägarintressen av ägarintressen som försäkringsbolag har i kreditinstitut och finansiella institut som avses i artikel 4.1.1 i solvensförordningen respektive artikel 4.1.26 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut samt ett värdepappersföretag enligt 1 kap. 3 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster. Enligt 2 punkten i momentet omfattar ägarintressen dessutom instrument för primärkapitaltillskott (AT1) enligt artikel 52 i kapitalkravsförordningen och supplementärkapitalinstrument (T2) enligt artikel 63 i ovan nämnda förordning och instrument för primärkapitaltillskott (AT1) och supplementärkapitalinstrument (T2) enligt artikel 9 i förordning om tillsynskrav för värdepappersföretag, vilka ett försäkringsbolag har i anstalter enligt underpunkt 1 i detta moment, och i vilka de har ett ägarintresse.

Genom paragrafen genomförs artikel 92.1 a andra stycket och artikel 92.2 i direktivet.

19 kap. **Fusion och inlösen av minoritetsaktier**

6 §. *Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna.* De föråldrade hänvisningarna i paragrafen till Försäkringsinspektionen ändras till hänvisningar till Finansinspektionen. Det föreslås att bestämmelserna om kallelser i 1 mom. i paragrafen ändras på så sätt att en kallelse i stället för i den officiella tidningen framöver ska göras på Finansinspektionens webbplats. Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar i fråga om innehåll vad som föreskrivs i den gällande lagen.

20 kap. **Delning av försäkringsaktiebolag**

6 §. *Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna.* De föråldrade hänvisningarna i paragrafen till Försäkringsinspektionen ändras till hänvisningar till Finansinspektionen. Det föreslås att regleringen i 1 mom. kring en kallelse ändras på så sätt att kallelsen i stället för den officiella tidningen framöver görs på Finansinspektionens webbplats. Paragrafens 2 mom. motsvarar i fråga om sakinnehåll vad som föreskrivs i den gällande lagen.

20 a kap. **Flyttning av hemorten**

5 §. *Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna.* Det föreslås att regleringen i 1 mom. kring en kallelse ändras på så sätt att kallelsen i stället för den officiella tidningen framöver görs på Finansinspektionens webbplats.

21 kap. **Överlåtelse av försäkringsbeståndet**

5 §. *Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna.* De föråldrade hänvisningarna i paragrafen till Försäkringsinspektionen ändras till hänvisningar till Finansinspektionen. Det föreslås att regleringen i 1 mom. kring en kallelse ändras på så sätt att kallelsen i stället för den officiella tidningen framöver görs på Finansinspektionens webbplats. Paragrafens 2 och 3 mom. motsvarar i fråga om innehåll vad som föreskrivs i den gällande lagen.

22 kap. **Ändring av bolagsform**

5 §. *Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna.* De föråldrade hänvisningarna i paragrafen till Försäkringsinspektionen ändras till hänvisningar till Finansinspektionen. Det föreslås att bestämmelserna om kallelser i paragrafen ändras på så sätt att en kallelse i stället för den officiella tidningen framöver ska göras på Finansinspektionens webbplats.

25 kap. **Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar**

1 §. *Information som ska tillställas Finansinspektionen.* Det föreslås att man i 2 mom. 1 punkten i paragrafen nämner att Finansinspektionen har till uppgift att övervaka risk- och solvensbedömningen och hanteringen av hållbarhetsrisker. I fråga om kraven på hållbarhetsrisker ska Finansinspektionen säkerställa att försäkringsbolagen uppfyller de krav som föreskrivs i 6 kap., enligt vilket försäkringsbolaget som en del av sin riskhantering ska ha verksamhetsprinciper, planer, processer och system för att identifiera, mäta, hantera och följa hållbarhetsrisker på kort, medellång och lång sikt. Genom ändringen genomförs tilläggen i led a i artikel 36.2 och sjunde stycket i artikel 44.2.

Det föreslås att man till paragrafens 3 mom. fogar en bestämmelse om att Finansinspektionen har till uppgift att särskilt övervaka även bolagets likviditet som en del av den regelbundna tillsynen. Genom tillägget genomförs den första meningen i artikel 144b.1 i direktivet.

3 §. Information som ska tillställas Finansinspektionen. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att man framöver på lagnivå närmare reglerar de tidsfrister inom vilka ett bolag ska tillställa Finansinspektionen de behövliga uppgifterna. De uppgifter som behövs för tillsynen ska tillställas Finansinspektionen årligen och kvartalsvis. Det handlar inte om någon ny eller ändrad skyldighet, eftersom dessa tidsfrister har flyttats från kommissionens förordning till direktivet vid översynen av direktivet. Försäkringsbolagen lämnar dessa uppgifter med motsvarande tidsfrister redan i enlighet med den gällande regleringen utifrån kommissionens förordning. De uppgifter som ska lämnas årligen ska lämnas inom 16 veckor från utgången av bolagets räkenskapsperiod och de uppgifter som ska lämnas kvartalsvis ska lämnas senast inom en vecka efter utgången av varje årskvartal. Genom ändringen genomförs punkterna 1 och 2 i artikel 35 b i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på så sätt man till det fogar en skyldighet för försäkringsbolaget att till Finansinspektionen lämna även bolagets plan för hantering av likviditetsrisker tillsammans med de uppgifter som behövs för tillsynen. Om försäkringsbolaget är litet och icke-komplext eller om det i enlighet med 1 kap. 16 § fått tillstånd av Finansinspektionen att inte utarbeta en plan som gäller hanteringen av likviditetsrisker, behöver planen utifrån denna bestämmelse naturligtvis inte heller överlämnas till Finansinspektionen. Genom tillägget genomförs artikel 144a.3 i direktivet.

Det föreslås att den informativa hänvisningen i paragrafens 6 mom. ändras på så sätt att omnämmandet av tidsfrister stryks. Framöver föreskrivs tidsfrister i lagen.

3 a §. Regelbunden tillsynsrapport. Paragrafen är ny och den innehåller bestämmelser om en regelbunden tillsynsrapport.

Enligt paragrafens 1 mom. ska försäkringsbolaget vart tredje år lämna in en regelbunden tillsynsrapport till Finansinspektionen. Tillsynsrapporten ska innehålla uppgifter om försäkringsbolagets affärsverksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, den värdering som avses i 10 kap. och om kapitalförvaltningen. I enlighet med den gällande regleringen regleras den regelbundna tillsynsrapporten i kommissionens förordning, varför kravet på att överlämna en regelbunden tillsynsrapport inte är nytt för försäkringsbolagen. Framöver regleras den regelbundna tillsynsrapporten dock på lagnivå. Genom momentet genomförs första stycket i artikel 35.5 a i direktivet och led b i andra stycket i den artikeln.

Enligt paragrafens 2 mom. ska den regelbundna tillsynsrapporten lämnas in till Finansinspektionen senast 18 veckor efter utgången av bolagets räkenskapsår. Genom momentet genomförs artikel 35b.3 i direktivet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att Finansinspektionen kan kräva att försäkringsbolagen lämnar in den regelbundna tillsynsrapporten oftare än vart tredje år. Ett bolag som klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag kan dock inte åläggas att överlämna en rapport oftare än vart tredje år.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen beslutar att alla försäkringsbolag, förutom små och icke-komplexa försäkringsbolag, ska lämna in rapporten oftare än vart tredje år, kan försäkringsbolag ansöka om Finansinspektionens godkännande att lämna in rapporten vart tredje år.

Genom 3 och 4 mom. i paragrafen genomförs artikel 35.5a.3 i direktivet.

Enligt paragrafens 5 mom. får Finansinspektionen besluta att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag ska lämna in den regelbundna tillsynsrapporten mer sällan än vart tredje år. En regelbunden tillsynsrapport ska överlämnas minst vart femte år. Det handlar om ett separat tillstånd som getts av Finansinspektionen och bestämmelsen omfattar således inte de lättnader som automatiskt beviljats små och icke-komplexa försäkringsbolag. Genom momentet genomförs artikel 35.2a i direktivet.

3 b §. Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter. Paragrafen är ny. Det föreslås att paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen i händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer huruvida en sådan exceptionell hälsokris, naturkatastrof eller annan extrem händelse är sådan att den väsentligt påverkar dem från att lämna in behövliga uppgifter och den regelbundna tillsynsrapporten inom de fastställda tidsfristerna. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan göra denna bedömning på eget initiativ eller på begäran av kommissionen eller någon tillsynsmyndighet. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska överlämna bedömningen till kommissionen senast inom en vecka från det att begäran mottagits. Myndigheten ska offentliggöra informationen på sin webbplats, om den bedömer att en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan påverka försäkringsbolagens möjligheter att lämna in uppgifter i tiderna. Genom momentet genomförs artikel 304 e i direktivet till den del som Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer en förlängning av tidsfristen som gäller rapporteringen.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. innehåller ett informativt omnämnande om att ifall tidsfristerna förlängs, så bestäms detta genom en delegerad förordning som antas av kommissionen. Artikel 304e.2 i Solvens II-direktivet ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter om förlängning av tidsfristerna.

4 §. Höjning av kapitalkrav. Paragrafen innehåller bestämmelser om rätten för Finansinspektionen att i anknytning till dessa tillsynsuppgifter i vissa specialfall höja kapitalkravet. Två nya exceptionella situationer där Finansinspektionen kan höja kapitalkravet har fogats till direktivet. Det föreslås att de motsvarande situationerna fogas till försäkringsbolagslagen.

Det föreslås att man till paragrafens 1 mom. fogar en 5 punkt, i vilken det föreskrivs att en exceptionell situation, i vilken det är möjligt att höja kapitalkravet uppstår även i en situation där försäkringsbolaget tillämpar den justering av räntesatsen för livförsäkring som avses i 11 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, förutsatt att försäkringsbolaget inte skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av justeringen och att det inte har lämnat in den plan eller den årliga berättelse som avses i 7 respektive 8 mom. i den paragrafen.

Dessutom föreslås att en 6 punkt fogas till 1 mom., enligt vilken en exceptionell situation uppstår om försäkringsbolaget tillämpar det avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden som avses i 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, förutsatt att försäkringsbolaget inte skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av avdraget och att det inte har lämnat in den plan eller den årliga berättelse som avses i 7 respektive 8 mom. i den paragrafen.

Genom 5 och 6 punkten i momentet genomförs artikel 37.1 e i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på så sätt att man till det fogar en hänvisning till 1 mom. 5 och 6 punkten. Genom ändringen genomförs ändringen av artikel 37.2 i direktivet.

5 a §. Bristande efterlevnad av solvenskapitalkravet när infasningsmekanismen för räntesatser används. Paragrafen är ny. Det föreslås att paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om att om ett försäkringsbolag upptäcker att det inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet utan att använda infasningsmekanismen för räntesatser, ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om saken. Inom två månader från det att försäkringsbolaget upptäcker att det inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet ska försäkringsbolaget utarbeta en plan där det anges vilka åtgärder försäkringsbolaget ska vidta för att försöka öka sina medräkningsbara kapitalbasmedel eller för att försöka sänka bolagets riskprofil så att försäkringsbolaget uppfyller solvenskapitalkravet senast till det slutdatum för infasningsmekanismen för räntesatser vilket föreskrivs i övergångsbestämmelsen. Planen kan vid behov uppdateras senare.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att ett försäkringsbolag som ska utarbeta en plan enligt 1 mom. årligen även ska lämna in en lägesrapport med information om de åtgärder som vidtagits till Finansinspektionen och om framstegen för att uppnå målen. Om Finansinspektionen utifrån rapporten konstaterar att det inte är realistiskt att solvenskapitalkravet uppnås innan infasningsmekanismen tas ur drift, ska Finansinspektionen återkalla försäkringsbolagets rätt att använda infasningsmekanismen.

Genom paragrafen genomförs artikel 308 e i direktivet.

6 §. Bristande efterlevnad av minimikapitalkravet. Det föreslås att paragrafens 1 mom. kompletteras på så sätt att en underrättelse om att minimikapitalkravet inte uppfylls eller om en möjlighet till att det inte uppfylls ska göras inom de följande tre månaderna, oberoende av varför solvenskapitalkravet har beräknats vid tidpunkten för observationen. Underrättelsen ska göras även om denna beräkning inte direkt baserat sig på den beräkningsfrekvens som förutsätts i lagen och även om denna beräkning av minimikapitalkravet inte anmälts till Finansinspektionen. Genom preciseringen genomförs det tillägg som gjorts i artikel 139.1 i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. kompletteras på så sätt att försäkringsbolaget till Finansinspektionen för godkännande ska överlämna en kortfristig finansieringsplan även i det fallet att försäkringsbolaget i enlighet med 1 mom. observerat att det finns risk för att kravet inte uppfylls under de följande tre månaderna. Genom preciseringen genomförs det tillägg som gjorts i artikel 139.2 i direktivet.

9 §. Förbud att överlåta och pantsätta egendom. Det föreslås att 2 punkten i paragrafens 1 mom. preciseras på så sätt att Finansinspektionen får besluta om ett förbud att överlåta och pantsätta egendom i en situation där minimikapitalkravet inte uppfyllts och försäkringsbolaget inom två månader inte försatts i likvidation. Genom paragrafen genomförs artikel 139.3 i direktivet.

25 §. Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter när periodiciteten understiger ett år. Det föreslås att paragrafens rubrik preciseras på sätt att den innehåller ett omnämnande om att paragrafen lämpar sig för situationer där periodiciteten för rapporteringen understiger ett år.

Det föreslås att det inledande stycket i paragrafens 1 mom. ändras så att hänvisningen till Finansinspektionens föreskrifter stryks. Periodiciteten för rapporteringsskyldigheten föreskrivs

genom lag och begränsningen av rapporteringsskyldigheten enligt denna paragraf kan hänföra sig till rapportering som genomförts kvartalsvis. Dessutom föreslås att momentet ändras på så sätt att det på ett precisare sätt motsvarar vad som föreskrivs i direktivet om begränsning av skyldigheten till regelbunden rapportering i anknytning till tillsynen, då de tidsfrister som fastställts för rapporteringen är kortare än ett år. Denna bestämmelse har tidigare funnits i artikel 35.6 och i samband med översynen flyttades bestämmelsen till artikel 35a.1, men innehållet i bestämmelsen i direktivet bibehölls dock i huvudsak oförändrat. Enligt artikel 35a.1 i direktivet kan uppgifterna utifrån ett beslut av Finansinspektionen rapporteras i en mer begränsad form, om tidsfristerna för skyldigheten till regelbunden rapportering i anknytning till tillsynen är kortare än ett år. I praktiken handlar det om att det är möjligt att genom ett beslut av Finansinspektionen begränsa omfattningen av rapportering som görs oftare än årligen. Bestämmelsen i den gällande lagen har kompletterats med villkor som gäller begränsning av den regelbundna rapporteringsskyldigheten avseende tillsyn i fråga om rapportering som ska göras årligen eller mera sällan och befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post (det är inte behövligt att lämna uppgifter för en effektiv övervakning av försäkringsbolaget, befrielsen försvagar inte stabiliteten i de berörda finansiella systemen i Europeiska unionen, försäkringsbolagen kan ge dessa uppgifter från fall till fall), även om dessa villkor i enlighet med direktivet inte gäller en situation där rapporteringsinnehållet begränsas då rapporteringsskyldigheten är kortare än ett år. Således föreslås att dessa villkor stryks från momentet.

Det föreslås att bestämmelsen om en försäkringsföretagsgrupp i 2 mom. i paragrafen stryks, eftersom direktivet inte längre innehåller bestämmelser om en sådan. Det föreslås att innehållet i 3 mom. i den gällande paragrafen överförs till 2 mom. Det föreslås att bestämmelsen ändras på så sätt att en begränsning eller befrielse framöver kan beviljas endast till försäkringsbolag vars sammanräknade andel av liv- och skadeförsäkringsmarkanden eller dess återförsäkringsmarknad är högst 20 procent. I och med revideringen har formuleringen i direktivet preciserats och ändringen motsvarar den preciserade ordalydelsen i direktivet. Dessutom föreslås att bestämmelsen ändras på så sätt att Finansinspektionen ska ge prioritet till små och icke-komplexa försäkringsbolag när den bestämmer huruvida begränsning av skyldigheten avseende regelbunden rapportering i anknytning till tillsynen kan tillämpas på försäkringsbolag i enlighet med 1 mom. i denna paragraf. Genom ändringarna av 2 mom. i paragrafen genomförs artikel 35a.1.3.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att Finansinspektionen, när den i enlighet med 1 mom. beslutar om begränsning av skyldigheten avseende regelbunden rapportering i anknytning till tillsynen i fråga om små och icke-komplexa försäkringsbolag ska beakta den administrativa börda som orsakas för bolaget av rapporteringsskyldigheten. I bedömningen av den administrativa bördan ska Finansinspektionen beakta åtminstone de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till, riskkoncentrationsnivån, möjliga effekter av förvaltningen av bolagets tillgångar på den finansiella stabiliteten och de system och strukturer som bolaget inrättat för lämnandet av uppgifter samt de skriftliga verksamhetsprinciper som avses i 3 § 1 mom. Genom momentet genomförs artikel 35a.4 i direktivet i fråga om begränsning av den regelbundna rapportering som anknyter till tillsynen.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket Finansinspektionen, när den i enlighet med 1 mom. beslutar om begränsning av skyldigheten avseende regelbunden rapportering i anknytning till tillsynen i fråga om andra än små och icke-komplexa försäkringsbolag, ska beakta den administrativa börda som orsakas för bolaget av rapporteringsskyldigheten. Finansinspektionen orsakar en administrativ börda av bedömning av samma omständigheter som föreskrivs för små och icke-komplexa bolag. Dessutom ska man

beakta volymen av bolagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, volatiliteten i de anspråk och förmåner som bolaget täcker, det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats, lämpligheten hos bolagets företagsstyrningssystem, storleken på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, och huruvida bolaget är ett captivebolag för försäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör. Genom momentet genomförs artikel 35a.5 i direktivet i fråga om begränsning av den regelbundna rapportering som anknyter till tillsynen.

26 §. *Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post.* Det föreslås att paragrafens rubrik preciseras på så sätt att den bättre motsvarar de preciseringar som föreslagits för paragrafen.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att det mer precist motsvarar vad som föreskrivits i direktivet. Denna bestämmelse har tidigare funnits i artikel 35.7 och i samband med översynen flyttades bestämmelsen till artikel 35a.2, men innehållet i bestämmelsen i direktivet bibehölls dock i huvudsak oförändrat. Enligt artikel 35a.2 i direktivet får Finansinspektionen begränsa skyldigheten till regelbunden rapportering eller bevilja befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post.

Det föreslås att bestämmelsen om en försäkringsgrupp i 2 mom. i paragrafen stryks, eftersom direktivet inte längre innehåller bestämmelser om en sådan. Det föreslås att innehållet i 3 mom. i den gällande paragrafen överförs till 2 mom. Det föreslås att bestämmelsen ändras på så sätt att en begränsning framöver kan beviljas endast till försäkringsbolag vars sammanräknade andel av liv- och skadeförsäkringsmarkanden eller dess återförsäkringsmarknad är högst 20 procent. I och med revideringen har formuleringen i direktivet preciserats och ändringen motsvarar den preciserade ordalydelsen i direktivet. Dessutom föreslås att bestämmelsen ändras på så sätt att Finansinspektionen ska ge prioritet till små och icke-komplexa försäkringsbolag när den bestämmer huruvida försäkringsbolaget kan befrias från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Genom ändringarna av 2 mom. i paragrafen genomförs artikel 35a.1.3.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att Finansinspektionen, när den i enlighet med 1 mom. beslutar om begränsning av eller befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post i fråga om små och icke-komplexa försäkringsbolag ska beakta den administrativa börda som orsakas för bolaget av rapporteringsskyldigheten. I bedömningen av den administrativa bördan ska Finansinspektionen åtminstone beakta de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till, riskkoncentrationsnivån, möjliga effekter av förvaltningen av bolagets tillgångar på den finansiella stabiliteten och de system och strukturer som bolaget inrättat för lämnandet av uppgifter samt de skriftliga verksamhetsprinciper som avses i 3 § 1 mom. Genom momentet genomförs artikel 35a.4 om befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket Finansinspektionen, när den i enlighet med 1 mom. beslutar om begränsning av eller befrielse från skyldigheten att rapportera post för post i fråga om andra än små och icke-komplexa försäkringsbolag, ska beakta den administrativa börda som orsakas för bolaget av rapporteringsskyldigheten. Finansinspektionen orsakas en administrativ börda av bedömning av samma omständigheter som föreskrivs för små och icke-komplexa bolag. Dessutom ska man beakta volymen av bolagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, volatiliteten i de anspråk och förmåner som

bolaget täcker, det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats, lämpligheten hos bolagets företagsstyrningssystem, storleken på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, och huruvida bolaget är ett captivebolag för försäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör. Genom momentet genomförs artikel 35a.5 om befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post i direktivet.

26 a §. *Befrielse för captivebolag för försäkring från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Paragrafen är ny.* Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om befrielse för captivebolag för försäkring från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post.

I enlighet med paragrafens 1 mom. befrias captivebolag för försäkring från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om periodiciteten för skyldigheten för ett captivebolag för försäkring att ge regelbundna rapporter understiger ett år och om bolaget uppfyller förutsättningarna i momentet. Enligt 1 punkten i momentet ska bolagets försäkrade vara fysiska personer juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår, eller fysiska personer som får omfattas av den gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som täcker dessa fysiska personer understiger 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna i solvesberäkningen. Enligt 2 punkten i momentet gäller befrielsen från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post endast för det fallet att captivebolagets försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna inte avser någon obligatorisk ansvarsförsäkring. Ett captivebolag för försäkring ska dock fortfarande iaktta rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post i fråga om rapportering som görs årligen eller mindre ofta. Genom momentet genomförs artikel 35a.3 i direktivet.

27 §. *Information som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.* Det föreslås att man från paragrafens rubrik stryker omnämmandet om höjning av kapitalkravet, eftersom paragrafen gäller även annan information.

Paragrafens 1 mom. motsvarar i fråga om innehåll 1 mom. i den gällande paragrafen.

Det föreslås att ordet därtill stryks från 2 mom. i paragrafen. Dessutom ersätts uttrycket ”vakuutustekninen vastuuvelka” med uttrycket ”vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka” på finska. Det handlar om samma sak och uttrycket ”vakuutustekninen vastuuvelka” kommer från översättningen av direktivet till finska, men i övriga bestämmelser i försäkringsbolagslagen har man för i 10 kap. avsedda försäkringstekniska avsättningar enligt Solvens II-direktivet använt uttrycket ”vakavaraisuuslaskennan vastuuvelka”, varför det föreslås att detta uttryck på finska används i hela lagen för att beskriva försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap.

Det föreslås att ett 3 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att Finansinspektionen har en skyldighet att årligen lämna Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om antalet försäkringsbolag och försäkringsgrupper. Dessutom ska Finansinspektionen specificera antalet små och icke-komplexa försäkringsbolag och grupper samt antalet andra bolag som använder proportionalitetsåtgärder. Finansinspektionen ska även i fråga om varje proportionalitetsåtgärd ge Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten information om hur många försäkringsbolag eller grupper som använder denna proportionalitetsåtgärd. Genom momentet genomförs leden e och f i första stycket i artikel 52 i direktivet.

27 a §. *Information som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat.* Det föreslås att paragrafens rubrik ändras på så sätt att den på allmän nivå innehåller ett omnämnande om den information som ska lämnas till tillsynsmyndigheterna, eftersom det föreslås att reglering kring detta fogas till paragrafen.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att paragrafen framöver innehåller en hänvisning till försämring av den finansiella ställningen i stället för försämring av de finansiella förutsättningarna. Dessutom föreslås att även risker som gäller konsumentskyddet fogas. Ändringarna motsvarar de ändringar som gjorts i artikel 152a.2 i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. upphävs och att bestämmelsen flyttas till 14 a § i lagen om utländska försäkringsbolag (395/1995). Lagen om utländska försäkringsbolag innehåller bestämmelser om försäkringsverksamhet som bedrivs i Finland av utländska EES-försäkringsbolag. Bestämmelsen baserar sig på slutdelen av artikel 152a.2 i Solvens II-direktivet och det innehåller bestämmelser om anmälan av värdmedlemslandets anmälan till tillsynsmyndigheten i hemmedlemsstaten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Således handlar det om en anmälan av Finansinspektionen i anknytning till ett utländskt EES-försäkringsbolags verksamhet, varför bestämmelser om detta ska utfärdas i lagen om utländska försäkringsbolag.

Det föreslås att 3 mom. i paragrafen upphävs, eftersom även 50 b § i lagen om Finansinspektionen innehåller bestämmelser om informationsutbyte vid hänskjutande av ett ärende som gäller oenighet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Det föreslås att nya 5 mom. fogas till paragrafen för det fallet att tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat begär att Finansinspektionen ger information om ett försäkringsbolag som i den berörda EES-staten bedriver försäkringsverksamhet utifrån etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster. Myndigheten kan begära sådana uppgifter som den utifrån Solvens II-direktivet eller annan reglering har rätt att få. Finansinspektionen ska lämna uppgifterna till tillsynsmyndigheten i EES-staten inom 20 arbetsdagar från det att begäran mottagits på det officiella språket eller något av de officiella språken i den mottagande EES-staten eller på ett annat språk som godkänns av tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga. Finansinspektionen kan begära att tidsfristen förlängs med 20 arbetsdagar, om de begärda uppgifterna inte är lättillgängliga eller svåra att inhämta. Genom momentet genomförs artikel 153.1 i direktivet till den del som den innehåller bestämmelser om skyldigheterna för hemstatens tillsynsmyndighet.

27 b §. *Samarbetsplattformar.* Det föreslås att paragrafen upphävs och att dess innehåll överförs till nya 35 § under mellanrubriken Samarbetsplattformar.

29 §. *Gemensam bedömning av koncession för ett försäkringsföretag som söker koncession i en annan EES-stat.* Paragrafen är ny. Det föreslås att det i paragrafen föreskrivs att Finansinspektionen kan begära ett yttrande om ansökan från den myndighet som utövar tillsyn över detta företag i staten i fråga om ett försäkringsaktiebolag blir dotterbolag till ett försäkringsföretag som ansöker om koncession i Finland eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag som ansöker om koncession i Finland eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag som ansöker om koncession i en annan EES-stat. Paragrafen motsvarar artikel 26.4 i direktivet till den del som det handlar om Finansinspektionens rätt att begära en bedömning i samband med en koncession.

30 §. Identifiering av betydande gränsöverskridande verksamhet. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om betydande gränsöverskridande verksamhet. Om ett försäkringsbolag utövar betydande gränsöverskridande verksamhet, tillämpas effektiviserat tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan hemstaten och de mottagande staterna på tillsynen av bolaget. Med gränsöverskridande verksamhet avses försäkringsverksamhet som utövas i en annan EES-stat utifrån etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster.

Paragrafens 1 mom. innehåller en definition av betydande gränsöverskridande verksamhet. Ett försäkringsbolag bedriver försäkringsverksamhet i en annan EES-stat om dess totala årliga bruttopremieinkomster av den verksamhet som bedrivs av bolaget i EES-staten med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten överstiger 15 000 000 euro eller om verksamheten anses vara relevant av tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga när det gäller den EES-statens marknad. Ett försäkringsbolags gränsöverskridande verksamhet i en annan EES-stat är med andra ord alltid betydande, om premieinkomsterna överskrider gränsen. Den kan även anses vara betydande, även om premieinkomsten underskrider den föreskrivna gränsen, om tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten anser att verksamheten är relevant. Om tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat anser att ett finländskt försäkringsbolags verksamhet är betydelsefullt med tanke på denna EES-stats marknad, skickar den ett meddelande om sin bedömning till Finansinspektionen. Gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av små och icke-komplexa försäkringsbolag anses dock inte vara betydelsefulla, även om den uppfyller förutsättningarna.

I paragrafens 2 mom. finns det bestämmelser för en situation där Finansinspektionen är av annan åsikt än tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten om relevansen för gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av ett finländskt försäkringsbolag i den andra EES-staten. Finansinspektionen ska meddela att den är av annan åsikt inom en månad från det att denna anmälan inkommit från tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten och ange skälen till detta.

Enligt paragrafens 3 mom. får Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten i en situation som avses i 2 mom. hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, och be den om hjälp om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten inte når en bilateral lösning.

Genom paragrafens genomförs punkterna 1 och 4 i artikel 152 aa till den del som det handlar om betydande gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av ett finländskt försäkringsbolag i en annan EES-stat.

31 §. Förstärkt samarbete mellan tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om samarbetet mellan tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om det identifierats att ett försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet på det sätt som avses i 30 §, ska Finansinspektionen samarbeta med tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten för att bedöma om försäkringsbolaget i fråga är väl medvetet om de risker som det exponeras för och hanterar dem på rätt sätt.

Enligt paragrafens 2 mom. ska man i samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna beakta proportionaliteten och samarbetet ska vara så omfattande som förutsätts av de risker som är förknippade med betydande gränsöverskridande verksamhet. Samarbetet ska omfatta åtminstone företagsstyrningssystemet, inbegripet förmåga hos förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet att förstå de gränsöverskridande marknadernas särdrag, riskhanteringsverktyg,

interna kontroller och efterlevnadsrutiner för den gränsöverskridande verksamheten, uppdragsavtal och distributionspartner, affärsstrategi och skadereglering, och konsumentskydd.

Genom paragrafens genomförs artikel 152ab.1 i direktivet till den del som det handlar om betydande gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av ett finländskt försäkringsbolag i en annan EES-stat.

32 §. Information som ska lämnas till tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat. Paragrafen är ny och den innehåller bestämmelser om den information som ska lämnas till tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat, då försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i en annan EES-stat.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om ett försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen minst en gång per år och när tillsynsmyndigheten begär det lämna uppgifter om försäkringsbolagets solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav, medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla försäkringsbolagets solvenskapitalkrav respektive minimikapitalkrav och uppgifter om potentiella farhågor när det gäller försäkringsbolagets beräkning av försäkringstekniska avsättningar samt när det gäller omständigheter samt beloppen av försäkringsbolagets solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav och medräkningsbara kapitalbasmedel.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen i samband med sin tillsyn över betydande gränsöverskridande verksamhet identifierar att ett försäkringsbolag har problem med efterlevnaden av lagar och andra författningar i Finland eller i en annan EES-stat eller väsentliga problem som rör de aspekter som avses i 31 § 2 mom. och dessa problem påverkar eller sannolikt kommer att påverka bedrivandet av verksamheten i den mottagande EES-staten, ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten om detta.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten, om försäkringsbolagets finansiella ställning försämras eller om det finns risk för att solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet inte uppfylls under de följande tre månaderna.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs dessutom att om tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten begär annan information som rör solvensen, företagsstyrningssystemet eller affärsmodellen för ett försäkringsbolag, ska Finansinspektionen lämna denna information till tillsynsmyndigheten inom en rimlig tid.

Genom paragrafen genomförs artikel 152ab.2 i direktivet till den del som det handlar om betydande gränsöverskridande verksamhet som bedrivs av ett finländskt försäkringsbolag i en annan EES-stat.

33 §. Gemensam inspektion. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om gemensamma inspektioner på plats hos ett försäkringsbolag. Tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat kan begära att Finansinspektionen gör en gemensam inspektion på plats hos ett sådant försäkringsbolag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet och inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet inom de följande tre månaderna.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen godta eller avslå en begäran om att göra en gemensam inspektion inom tre månader från det att begäran tagits emot.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen godtar begäran om att utföra en gemensam inspektion, ska den även inbjuda Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att delta i den gemensamma inspektionen.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen och den behöriga tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten, när den gemensamma inspektionen har genomförts, inom två månader komma fram till gemensamma slutsatser och tillsynsåtgärder.

Enligt 4 mom. i paragrafen kan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten hänskjuta ett ärende där myndigheterna inte når samförstånd om slutsatserna av en gemensam inspektion till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Ärendet kan dock hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten endast efter att tvåmånadersperioden för en gemensam inspektion har löpt ut och endast om tillsynsmyndigheterna inte nått samförstånd. Behandlingen hindrar inte Finansinspektionen från att utöva de befogenheter som avses i 5, 6 eller 9 §.

Enligt 5 mom. i paragrafen ska Finansinspektionen uppskjuta antagandet av de slutgiltiga slutsatserna av den gemensamma inspektionen och invänta ett beslut som fattas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om den egna behandlingen. Finansinspektionen ska godkänna slutsatserna i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

I paragrafens 6 mom. finns det bestämmelser för det fallet att Finansinspektionen vägrar att göra en gemensam inspektion. Vid en vägran ska Finansinspektionen ge en skriftlig motivering till vägran till tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten. Även oenighet mellan Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat kan hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom en månad från meddelandet om vägran.

Genom paragrafen genomförs punkterna 4, 5 och 6 i artikel 152 ab i direktivet, till den del som det handlar om en gemenskap inspektion på plats hos ett finländskt försäkringsbolag.

34 §. Gemensam inspektion på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om en gemensam inspektion på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan kräva att en gemensam inspektion utförs på plats hos ett försäkringsbolag, om den har allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare i andra EES-stater och tecken på allvarliga brister i försäkringsbolaget för vilka inga korrigerande åtgärder eller endast otillräckliga åtgärder har vidtagits. I en sådan situation ska Finansinspektionen utan dröjsmål inleda en gemensam inspektion på plats hos försäkringsbolaget och be Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och de övriga berörda myndigheterna i EES-staterna att delta i inspektionen. På inspektionen tillämpas 33 § 3, 4 och 5 mom.

Genom paragrafen genomförs artikel 152b.6.2 i direktivet.

35 §. Samarbetsplattformar. Regleringen kring samarbetsplattformar i 27 b § i det gällande kapitlet har överförs till paragrafen.

Paragrafens 1 mom. motsvarar gällande 27 b § 1 mom.

Paragrafens 2 mom. motsvarar gällande 27 b § 2 mom.

Paragrafens 3 mom. motsvarar gällande 27 b § 3 mom. och till det har man fogat en skyldighet att på begäran av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat lämna alla tillräckligt detaljerade och omfattande uppgifter som behövs i rätt tid. Genom ändringen av momentet genomförs ändringen av artikel 152b.4 i direktivet.

36 §. *Tillsynssamarbete och informationsutbyte på en samarbetsplattform.* Paragrafen är ny och den innehåller bestämmelser om samarbetet och informationsutbytet på en samarbetsplattform.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen har inrättat en samarbetsplattform eller deltar i verksamheten på en plattform som har inrättats av en annan myndighet, tillämpas vad som föreskrivs ovan i 31–34 § om det förstärkta myndighetssamarbetet och informationsutbytet även på de tillsynsmyndigheter som deltar i verksamheten på samarbetsplattformen, oberoende av om försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Ovan i 32 § avsedda uppgifter ska lämnas även till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten anser det lämpligt mot bakgrund av intresset av att skydda försäkringstagarna eller för ändamål som rör finansiell stabilitet, får den offentliggöra information om resultat, rekommendationer eller åtgärder som härrör från tillsynsarbetet inom ramen för samarbetsplattformen. Försäkringsbolaget får dock alltid framföra en anmärkning om uppgifterna innan de offentliggörs.

Enligt paragrafens 2 mom. får Finansinspektionen be om hjälp av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om den och en annan tillsynsmyndighet i en deltagande EES-stat på en samarbetsplattform är oeniga om innehållet i eller förfarandet för en tillsynsåtgärd som ska vidtas, eller om underlåtenhet att vidta åtgärder, och om det finns allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan hjälpa dessa tillsynsmyndigheter att nå en lösning.

Genom paragrafen genomförs punkterna 5 och 6 i artikel 152 b i direktivet.

25 a kap. **Makrotillsyn**

Det föreslås att ett nytt kapitel fogas till lagen, vilket innehåller bestämmelser om makrotillsyn. Det föreslås att kapitlet innehåller bestämmelser om de instrument som är tillgängliga för Finansinspektionen för att förebygga och korrigera likviditetsproblem hos försäkringsbolag, vilket kan bidra till att förebygga risker som hänför sig till stabiliteten i det finansiella systemet. Kapitlet innehåller bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter, genom vilka Finansinspektionen kan trygga försäkringsbolagens solvensställning i exceptionella situationer, som påverkar hela försäkringsmarknaden eller en stor del av försäkringsmarknaden.

1 §. *Identifiering och avhjälpande av betydande likviditetsrisker.* Paragrafen innehåller bestämmelser om identifiering och avhjälpande av betydande likviditetsrisker.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen observerar att ett försäkringsbolag är exponerat för en betydande likviditetsrisk, ska Finansinspektionen underrätta försäkringsbolaget om detta. Om försäkringsbolaget får en sådan anmälan från Finansinspektionen, ska bolaget ge en utredning om hur det avser åtgärda risken till Finansinspektionen.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget vidtar åtgärder för att minska likviditetsrisken, om försäkringsbolaget inte själv lyckas minska likviditetsrisken

i tillräcklig grad. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kommer att utarbeta riktlinjer med preciseringar av de åtgärder som gör det möjligt att stärka ett försäkringsbolags likviditet. Således preciseras dessa åtgärder inte desto närmare i lagen. Finansinspektionen kan förutsätta åtgärder för att förbättra likviditeten högst fram till dess att försäkringsbolaget lyckats stärka sin likviditet, det vill säga att åtgärderna varit effektiva för att minska likviditetsrisken, och den ska minst med sex månadernas mellanrum se över situationen.

Paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser om Finansinspektionens underrättelseskyldighet gentemot Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten.

Genom paragrafen genomförs punkterna 1 och 2 i artikel 144 b i direktivet.

2 §. Tryggande av de försäkrade förmånerna och av stabiliteten i det finansiella systemet. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om åtgärdande av likviditetssvårigheter i en situation där risken hänför sig till de försäkrade förmånerna eller det finansiella systemet.

Paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om de åtgärder som Finansinspektionen kan vidta för att trygga de försäkrade förmånerna och stabiliteten i det finansiella systemet, då försäkringsbolaget är exponerad för en betydande likviditetsrisk. Finansinspektionen kan begränsa eller avbryta utdelning eller andra betalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer. Dessutom kan Finansinspektionen begränsa återköp av aktier, återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, utbetalning av bonusar eller andra rörliga ersättningar eller avbryta dessa. Åtgärderna ska tillämpas endast till den del som det behövs för att trygga de försäkrade förmånerna och det finansiella systemets stabilitet och åtgärderna ska vara proportionella.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att när Finansinspektionen beslutar om en begränsning eller ett avbrott ska den ta hänsyn till en framåtblickande bedömning av försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning. När Finansinspektionen fattar beslutet, ska den beakta den bevisning som fås från tillsynen.

Enligt paragrafens 3 mom. får en begränsning eller ett avbrott vara i högst tre månader. Finansinspektionen kan dock förnya begränsningen eller avbrottet efter tre månader, om situationen inte har åtgärdats. Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten anser att en begränsning eller ett avbrott som utfärdats av Finansinspektionen är överdriven i situationen, kan Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten avge ett utlåtande till Finansinspektionen, enligt vilket Finansinspektionen ska se över sitt beslut. Det handlar om information som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ger direkt till Finansinspektionen och detta utlåtande offentliggörs inte.

Genom paragrafen genomförs led a–d i första stycket och tredje stycket i artikel 144 b i direktivet samt 4 punkten i den artikeln.

3 §. Förbud mot betalning av återköpsvärdet på livförsäkring. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om ett förbud att betala återköpsvärdet på en livförsäkring på grund av likviditetsproblem.

Enligt paragrafens 1 mom. får Finansinspektionen förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet på en livförsäkring, om försäkringsbolaget är exponerat för en betydande likviditetsrisk som orsakar en risk som hänför sig till försäkringstagarna och stabiliteten i det finansiella systemet. Detta förbud ska utfärdas endast vid exceptionella omständigheter som en sista utväg och endast om det är förenligt med försäkringstagarnas och förmånstagarnas gemensamma intresse. Således ska man genom de åtgärder som föreskrivs till exempel i 1 och 2 § i första hand sträva

efter att förbättra bolagets likviditet, innan ett förbud att betala återköpsvärdet utfärdas. Förbudet ska vara i kraft i en så kort tid som möjligt och endast så länge som förbudet behövs för att åtgärda det värsta likviditetsproblemet. Åtgärden ska vidtas endast för att skydda alla försäkringstagare och förmånstagare och även dem som kan påverkas indirekt av riskerna. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kommer även att ge riktlinjer om i vilka situationer och förhållanden ett förbud kan utfärdas.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen när den fattar ett beslut om att utfärda ett beslut att betala återköpsvärdet på en livförsäkring ta hänsyn till potentiella oavsiktliga effekter på finansmarknaderna och på rättigheterna för försäkringstagarna och förmånstagarna. När Finansinspektionen granskar ett förbuds konsekvenser, ska den granska eventuella konsekvenser för de andra EES-staterna. Dessutom ska förbudet basera sig på belägg som Finansinspektionen fått genom sin tillsyn och Finansinspektionen ska beakta förhandsbedömningen av försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen offentliggöra information om ett förbud mot betalning av återköpsvärdet på en livförsäkring och skälen till det.

Enligt paragrafens 4 mom. får ett förbud gälla i högst tre månader. Finansinspektionen kan dock förnya förbudet efter tre månader, om situationen inte har åtgärdats. Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten anser att ett förbud som utfärdats av Finansinspektionen är överdriven i situationen, kan Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten avge ett utlåtande till Finansinspektionen, enligt vilket Finansinspektionen ska se över sitt beslut. Det handlar om information som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ger direkt till Finansinspektionen och detta utlåtande offentliggörs inte.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att försäkringsbolaget inte får betala några utdelningar eller erlagga andra betalningar till aktieägare eller andra efterställda borgenärer, göra aktieåterköp eller återbetala eller inlösa någon kapitalbaspost, eller betala ut bonusar eller annan rörlig ersättning till bolagets ledning eller till personer som ansvarar för centrala funktioner, om försäkringsbolaget är föremål för ett förbud att betala återköpsvärdet på en livförsäkring. Dessa begränsningar ligger i linje med att ett förbud av betalning av återköpsvärdet på en livförsäkring är en sista utväg för att förbättra likviditetsställningen och före ett sådant ska man sträva att efter förbättra likviditeten genom andra åtgärder.

Paragrafens 6 mom. innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden, om Finansinspektionen beslutar att påföra ett förbud att betala återköpsvärdet på en livförsäkring uttryckligen i syfte att avvärja en risk för det finansiella systemets stabilitet.

Genom paragrafen genomförs led e i första stycket i artikel 144.3 i direktivet och styckena 2–7 punkten samt 4 punkten i artikeln.

4 §. *Exceptionella omständigheter som påverkar likviditeten på försäkringsmarknaden.* Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om en situation där en likviditetsrisk hänför sig till hela försäkringsmarknaden eller en betydande del av den.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att då en situation där en betydande likviditetsrisk som orsakar en direkt risk för försäkringstagarna eller stabiliteten i det finansiella systemet gäller hela försäkringsbranschen eller en del av den, får Finansinspektionen fatta ett beslut om en i 2 § avsedd begränsning eller ett i 2 § avsett avbrott och ett i 3 § avsett förbud som samtidigt gäller

för alla försäkringsbolag vars situation uppfyller förutsättningarna för exceptionella omständigheter enligt 2 § 1 mom. Även i denna situation är tilläggsförutsättningarna enligt 3 § tillämpliga på förbudet mot betalning av återköpsvärdet på en livförsäkring. Enligt artikel 144b.6 i direktivet ska medlemsstaterna utse en myndighet som utövar denna befogenhet, och direktivet förutsätter således inte att denna myndighet är tillsynsmyndigheten. Det föreslås dock att befogenheten tilldelas Finansinspektionen, eftersom det i Finland inte finns någon makrotillsynsmyndighet eller annan myndighet som på mer motiverade grunder ska utöva denna befogenhet. Genom momentet genomförs artikel 144b.6 i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om Finansinspektionens skyldighet att underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om användning av den befogenhet som avses i paragrafen. Anmälan ska göras omedelbart. Även Europeiska systemrisknämnden ska underrättas, om beslutet fattas för att bevara den finansiella stabiliteten. Momentet innehåller dessutom bestämmelser om de uppgifter som ska fogas till anmälan. Genom momentet genomförs artikel 144b.7 i direktivet.

5 §. Exceptionella sektorsomfattande chocker. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om de åtgärder genom vilka Finansinspektionen, i syfte att skydda försäkringstagarna och bibehålla finansieringsstabiliteten, kan sträva efter att bevara vissa försäkringsbolags solvensställning vid vissa exceptionella störningssituationer, såsom vid ogynnsamma ekonomiska situationer eller marknadslägen, vilka påverkar en stor del av försäkringsmarknaden eller försäkringsmarknaden som helhet.

Enligt paragrafens 1 mom. får Finansinspektionen under exceptionella sektorsomfattande chocker som hotar det finansiella systemets stabilitet eller ett försäkringsbolags finansiella ställning i fråga om ett försäkringsbolag med en särskilt sårbar riskprofil begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer, begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer, begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, och begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

I enlighet med paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen vid beslut om begränsning eller avbrott ta hänsyn till de risktoleransgränser som godkänts av försäkringsbolaget och tröskelvärdena i bolagets riskhanteringssystem. Dessutom ska Finansinspektionen beakta den bevisning som fås genom tillsynen och förhandsbedömningen av försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning. En begränsning eller ett avbrott ska stå i proportion till situationen.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att en begränsning eller ett avbrott kan gälla transaktioner inom grupper, inklusive vinstutdelning inom grupperna, om de utgör ett hot mot solvenssituationen eller likviditeten hos gruppen eller minst ett försäkringsbolag som ingår i gruppen. Finansinspektionen ska även höra en eventuell grupp-tillsynsmyndighet i en annan EES-stat, om den har för avsikt att rikta en begränsning eller ett avbrott mot ett sådant försäkringsbolag, som är ett företag med ägarintresse i en sådan grupp, vars grupp-tillsynsmyndighet är en tillsynsmyndighet i en annan EES-stat.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att en begränsning eller ett avbrott får gälla så länge som förutsättningarna för en begränsning eller avbrott föreligger och att Finansinspektionen ska se över beslutet minst var tredje månad.

Genom paragrafen genomförs artikel 144 c i direktivet.

1 §. Definitioner. I 1 mom. 1 punkten i paragrafen föreslås att definitionen av moderföretag preciseras på så sätt att man i definitionen uttryckligen nämner att Finansinspektionen kan anse att faktiskt bestämmande inflytande används i ett annat företag även då det utövas på ett annat företags beslut genom centraliserad samordning. Genom preciseringen genomförs den motsvarande precisering som gjorts i artikel 212.2 i direktivet. Dessutom fogas en hänvisning till nya 3 a § till definitionen, i vilken det föreskrivs att om Finansinspektionen ansett att minst två företag som står under gemensam ledning utgör en grupp, ska dessa företag inom sig välja ett moderföretag. Även Finansinspektionen kan välja moderföretaget, om valet inte annars görs. Genom preciseringen genomförs därtill ändringen av definitionen av ett moderföretag i artikel 13.15 i direktivet.

Det föreslås att definitionen av ett dotterföretag i 1 mom. 2 punkten i paragrafen preciseras på så sätt att en hänvisning till nya 3 a § fogas till den. Då ett moderföretag valts för företag som står under gemensam ledning i enlighet med 3 a §, anses de övriga företagen som hör till gruppen vara dotterföretag. Genom ändringen genomförs ändringen av definitionen av ett dotterföretag i artikel 13.16 i direktivet.

Det föreslås att definitionen av ett företag med ägarintresse i 1 mom. 4 punkten i paragrafen och definitionen av ett anknutet företag i 6 punkten ändras på så sätt att definitionen framöver innehåller en hänvisning till artikel 22.7 i redogörelsedirektivet på samma sätt som i Solvens II-direktivet. Det är motiverat att hänvisa direkt till direktivet, eftersom artikel 22.7 i redogörelsedirektivet aldrig genomförts i oförändrad form i den finländska lagstiftningen. Genom ändringen genomförs de hänvisningsändringar som gjorts i led a och b i 212.1 i direktivet.

Det föreslås att man till paragrafens 1 mom. fogar en ny 9 a punkt, som innehåller en definition av ett försäkringsföretags holdingföretag i tredjeland. Genom punkten genomförs led a i artikel 212.1 f i direktivet.

Det föreslås att definitionen av transaktion inom gruppen i 1 mom. 14 punkten i paragrafen utvidgas på så sätt att man i den framöver nämner även att ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingbolag eller ett konglomerats holdingföretag, för att fullgöra ett åtagande, förlitar sig på andra företag inom samma grupp, eller på en fysisk person eller juridisk person som har i 1 kap. 10 § avsedda betydande bindningar till ett företag inom denna grupp. Genom ändringen genomförs ändringen av definitionen i artikel 13.19 i direktivet.

Det föreslås att man till paragrafens 1 mom. fogar en ny 15 punkt, som innehåller en definition av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan. Denna definition behövs, eftersom en grupp kan omfatta även företag med hemort annanstans än i Finland. Definitionen baserar sig på artikel 40 i Solvens II-direktivet, enligt vilken förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet ska ha det slutliga ansvaret för att regleringen efterlevs.

Till paragrafens 1 mom. fogas en ny 16 punkt som definierar begreppet reglerat företag. Med reglerat företag avses ett reglerat företag som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, det vill säga ett kreditinstitut, värdepappersföretag, fondbolag, AIF-förvaltare och försäkringsbolag, och en tilläggspensionsanstalt enligt 1 kap. 2 § 1 punkten i lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor. Genom punkten genomförs definitionen i artikel 13.41 i direktivet.

2 §. Försäkringsgrupper. Det föreslås att 2 mom. 1 punkten i paragrafen preciseras på så sätt att den innehåller ett omnämnande om företag som leds av företag med ägarintresse och dotterföretag till ett företag med ägarintresse tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i gruppen. Preciseringsen motsvarar preciseringen av stycke i artikel 212.1 c i direktivet. Det föreslås dessutom att 2 mom. 2 punkten preciseras på så sätt att man i den nämner utövande av faktiskt bestämmande inflytande via centraliserad samordning. Ändringen motsvarar preciseringen av definitionen av ett moderföretag, vilken gjorts i 1 § 1 mom. 1 punkten. Det föreslås dessutom att en ny 3 punkt fogas till 2 mom., enligt vilken en grupp kan bildas även av en kombination av situationer enligt 1 och 2 punkten. Genom punkten genomförs stycke iii i artikel 212.1 c i direktivet.

Dessutom föreslås att man till paragrafen fogar ett nytt 3 mom., enligt vilket även ett försäkringsföretag och minst ett annat företag som enligt Finansinspektionens syn står under gemensam ledning ska betraktas som en grupp. Även tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat kan identifiera en sådan grupp som omfattar ett finländskt försäkringsbolag då den fungerar som grupp-tillsynsmyndighet. Om Finansinspektionen i egenskap av grupp-tillsynsmyndighet identifierar en sådan grupp, där alla företag inte har sin hemort i Finland, ska Finansinspektionen höra de andra behöriga tillsynsmyndigheterna i EES-staterna innan den konstaterar att dessa företag står under gemensam ledning. Genom dessa bestämmelser genomförs artikel 212.3 i direktivet. I 3 mom. nämns dessutom att en grupp även består av en kombination av en grupp som avses i 2 mom. och en grupp som Finansinspektionen identifierat som en grupp som står under gemensam ledning. Enligt tredje stycket i artikel 214.4 i direktivet kan tillsynsmyndigheterna tillämpa denna möjlighet att identifiera grupper även för att utvidga en grupp enligt 2 mom. I tredje stycket i artikel 214.4 i direktivet föreskrivs dessutom att en tillsynsmyndighet i syfte att utvidga en grupp enligt 2 mom. kan tillämpa den möjlighet att identifiera ett moderföretag vilken föreskrivits i 1 § 1 mom. 1 punkten, om tillsynsmyndigheten anser att företaget har bestämmande inflytande i ett annat företag. Det finns dock inte något behov av att utfärda separata bestämmelser om detta, eftersom 2 mom. innehåller en hänvisning till ett företag med ägarintressen, vars definition å sin sida innehåller en hänvisning till definitionen av ett moderföretag. Utifrån 2 mom. 1 punkten är det således möjligt att en grupp identifieras på den grunden att Finansinspektionen anser att ett företag med faktiskt bestämmande inflytande i ett annat företag utgör moderföretaget.

Den försäkringsgrupp som avses i paragrafen bestämmer tillsammans med de övriga bestämmelserna i detta kapitel på vilka företagshelheter, dvs. försäkringsgrupper, grupp-tillsyn enligt försäkringsbolagslagen ska tillämpas. En försäkringsgrupp är alltså inte nödvändigtvis samma som en koncern enligt bokföringslagen.

2 a §. Kriterier för grupp-bildning på grundval av faktiskt bestämmande inflytande eller gemensam ledning. Paragrafen är ny och gäller en situation där en försäkringsföretagsgrupp bildas antingen på så sätt att Finansinspektionen ansett att företaget har faktiskt bestämmande inflytande i ett annat företag och att således är ett moderbolag och där Finansinspektionen ansett att minst två företag står under gemensam ledning.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs vad Finansinspektionen ska beakta vid granskningen av företagens inbördes förhållanden i bedömningen av om företagen står under gemensam ledning. Dessutom ska omständigheterna enligt momentet beaktas även då Finansinspektionen bedömer om faktiskt bestämmande inflytande utövas avseende ett annat företags beslut. Finansinspektionen ska beakta fysiska personer och företagens rätt och möjlighet att påverka företags beslut. I granskningen av möjligheten att påverka beslut ska man beakta åtminstone det bestämmande inflytande som följer av kapitalet, rösträtterna och representationen och möjligheten att påverka utifrån den grunden att det handlar om en person som svarar för

företagets verksamhet i praktiken eller som har andra centrala, väsentliga eller viktiga uppgifter i företaget. Dessutom ska man beakta företagets beroende av ett annat företag på grund av finansieringen eller andra omständigheter. Sådana är åtminstone utläggning på entreprenad och att företagen sinsemellan delar på personalen. Man ska även beakta belägg för att finansiella beslut eller investeringsbeslut, beslut om strategier och eller beslut om processer samordnas mellan två eller flera företag och belägg för samordnade och konsekventa strategier, verksamheter eller processer mellan två eller flera företag, inbegripet i samband med försäkringsdistributionskanaler, försäkringsprodukter eller försäkringsvarumärken samt kommunikation eller marknadsföring. Genom momentet genomförs artikel 212.4 i direktivet. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten utarbetar tekniska regleringsstandarder, som ytterligare preciserar de ärenden som tillsynsmyndigheten ska beakta då den fastställer förhållandet mellan företagen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om en grupp identifieras antingen utifrån faktiskt bestämmande inflytande eller utifrån att företag står under gemensam ledning, ska Finansinspektionen ge moderföretaget eller det företag som valts till moderföretag i enlighet med 3 a § och vid behov de behöriga tillsynsmyndigheterna i EES-stater en detaljerad redogörelse för de faktorer som identifieringen i fråga grundar sig på, om gruppen omfattar sådana företag som inte har hemort i Finland. Genom momentet genomförs artikel 212.5 i direktivet.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att om en grupp identifieras på grundval av faktiskt bestämmande inflytande eller på grundval av att företag står under gemensam ledning och om moderföretaget eller ett dotterföretag i gruppen också är yttersta moderföretag i en annan grupp, ska grupperna i fråga betraktas som en enda grupp. Genom momentet genomförs andra stycket i artikel 214.4 i direktivet.

3 §. Tillämpningsområde och yttersta moderföretag. Det föreslås att ordalydelsen i paragrafens 1 mom. ändras på ett sätt som motsvarar preciseringen av artikel 213.2 i direktivet. Framöver innehåller momentet en informativ bestämmelse om de företag på vilka grupp tillsyn tillämpas, om de hör till gruppen. Dessutom fogas till 1 och 2 punkten i momentet hänvisningar till de nya paragrafer som föreslagits till kapitlet.

Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen, i vilket det preciseras att en grupp på vilken grupp tillsyn utövas i enlighet med 1 mom. utgörs av den grupp som bildas utifrån den definition som ingår i 2 §. Detta är fallet även enligt den gällande lagen, men detta har inte föreskrivits uttryckligen. Genom momentet genomförs första stycket i artikel 214.4 i direktivet.

Det föreslås att 2 mom. i den gällande paragrafen överförs med oförändrat innehåll till nya 3 mom., att 3 mom. övergår till att bli nya 4 mom. och att 4 mom. övergår till att bli 5 mom.

3 a §. Val av moderföretag för företag under gemensam ledning. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om valet av moderföretag, om Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet i enlighet med 2 § 3 mom. har identifierat att gruppen består av företag som står under gemensam ledning. I en sådan situation är det möjligt att Finansinspektionen som en grupp fastställer sådana företag som inte själva identifierat sig som en grupp, varvid gruppen eventuellt inte har något tydligt moderföretag. I en sådan situation ska man välja ett av de företag som står under gemensam ledning till moderföretag och de andra företagen i gruppen anses då vara dotterföretag till det företag som valts till moderföretag.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om att om gruppen väljer ett sådant moderföretag som utgör betydande hinder för grupp tillsynen, får Finansinspektionen kräva att ett annat företag väljs till moderföretag.

Enligt paragrafens 3 mom. ska Finansinspektionen välja ett moderföretag för gruppen, om gruppen inte själv väljer ett moderföretag. Om Finansinspektionen väljer ett moderföretag, ansvarar detta företag för att regleringen i kapitlet iakttas och de andra företag som hör till gruppen anses vara dotterföretag.

Det föreslås att 4 mom. i paragrafen innehåller bestämmelser om de omständigheter som Finansinspektionen ska beakta, om den i enlighet med 3 mom. väljer ett moderföretag för gruppen.

I enlighet med 5 mom. i paragrafen, ska Finansinspektionen åtminstone årligen bedöma om valet av moderföretag enligt 3 mom. fortfarande är lämpligt. Om det kommer fram att förändringar i gruppens verksamhet eller i företagets inbördes förhållanden eller andra omständigheter har lett till att valet inte längre är lämpligt, ska Finansinspektionen välja ett annat företag till moderföretag.

Genom paragrafen genomförs punkterna 5 och 6 i artikel 214 i direktivet.

8 §. *Beslut om att inte tillämpa bestämmelserna om grupp tillsyn.* I 2 punkten i paragrafens 1 mom. görs en precisering på så sätt att man till den fogar förutsättningar utifrån vilka ett företag kan anses vara av ringa intresse med tanke på grupp tillsynen. Genom ändringen genomförs preciseringen av andra stycket i artikel 214.2 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen, vilket innehåller bestämmelser om tilläggsförutsättningar för det fallet att Finansinspektionen i enlighet med 1 mom. beslutar att bestämmelser om grupp tillsyn i detta kapitel inte tillämpas på ett visst företag och detta leder till att grupp tillsyn överlag inte tillämpas i en situation, där sådan hade tillämpats utifrån 3 § 1 mom. 1–3 punkten. I en sådan situation ska Finansinspektionen samråda med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och om det handlar om en sådan grupp som omfattar försäkringsföretag med hemort i andra EES-stater, ska även dessa staters tillsynsmyndigheter höras. Ett beslut som leder till att grupp tillsyn inte tillämpas kan fattas endast vid exceptionella omständigheter och det ska motiveras till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov till de andra berörda tillsynsmyndigheterna i EES-staterna. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kommer att ge riktlinjer som preciserar vad som avses med sådana exceptionella omständigheter. Beslutet ska bedömas på nytt minst en gång per år. Även ett beslut om att tillämpa grupp tillsyn ska meddelas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och till andra tillsynsmyndigheter i EES-staterna.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att Finansinspektionen ska samråda med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten innan den beslutar att inte tillämpa grupp tillsyn på det yttersta moderföretaget på grundval av att detta moderföretag är av ringa intresse för målen med grupp tillsyn. Dessutom ska samråd ordnas med de behöriga tillsynsmyndigheterna i EES-staterna, om gruppen omfattar försäkringsföretag med hemort i en annan EES-stat. Innan ett sådant beslut fattas ska Finansinspektionen bedöma hur tillämpningen av grupp tillsyn på den mellanliggande nivån med företag med ägarintresse påverkar gruppens solvensställning och förkasta ansökan, om solvensställningen förbättras väsentligt. Europeiska försäkrings- och

tjänstepensionsmyndigheten kommer att ge riktlinjer om de fall där det är motiverat att lämna det yttersta moderföretaget utanför grupp tillsynen.

Genom 3 och 4 mom. i paragrafen genomförs artikel 214.3 i direktivet.

10 a §. Skyldigheter för försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingföretag. Paragrafen är ny och det föreslås att den preciserar skyldigheterna för en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag i anknytning till efterlevnaden av regleringen, då gruppens moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag.

Enligt paragrafens 1 mom. ansvarar moderföretaget för en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag för att säkerställa att gruppens interna arrangemang och uppgiftsfördelning är adekvata för efterlevnaden av bestämmelserna. Ansvarsdelningen och arrangemangen inom gruppen ska vara sådana att de ger möjligt att i praktiken samordna alla företag som hör till gruppen och förhindra konflikter. Dessutom ska verksamhetsprinciperna genomföras på grupp nivå.

Enligt 2 mom. i paragrafen ska en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag säkerställa att organisationsstrukturen inte hindrar en effektiv tillsyn över de företag som hör till gruppen.

Det föreslås att det i paragrafens 3 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen anser att en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag inte fullgör skyldigheterna enligt 1 mom., kan Finansinspektionen kräva att gruppens interna arrangemang eller ansvarsfördelning ska ändras.

Genom 1–3 mom. i paragrafen genomförs punkt 1 och det första stycket i punkt 2 i artikel 213 b i direktivet.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag inte uppfyller förpliktelseerna enligt 10 a § 2 mom., ska Finansinspektionen utöva sina lagstadgade befogenheter i syfte att säkerställa eller återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel. Genom momentet genomförs andra stycket i artikel 213b.2 i direktivet.

10 b §. Omorganisering av en grupp. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter att omorganisera en grupp i en situation där gruppens struktur eller andra omständigheter som gäller gruppens arrangemang gör det besvärligt att utöva tillsyn. När Finansinspektionen fungerar som grupp tillsynsmyndighet kan den i situationer enligt 10 a § 1 mom., om åtgärderna enligt 4 mom. i den paragrafen inte varit effektiva, kräva att en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag omorganiserar gruppen så att Finansinspektionen i praktiken har möjlighet att utöva grupp tillsyn. Finansinspektionen kan begära att gruppen omorganiseras endast i exceptionella situationer. Innan Finansinspektionen framför ett krav på att gruppen ska omorganiseras ska den samråda med Europeiska försäkrings- och tjänstemyndigheten och vid behov med tillsynsmyndigheterna i andra EES-stater, om gruppen omfattar försäkringsföretag som fått koncession i andra EES-stater.

Genom momentet genomförs andra stycket i artikel 213b.2 i direktivet.

10 c §. Etablering av ett holdingföretag för en grupp. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om Finansinspektionens befogenheter i en situation där organisationsstrukturen för en grupp bestående av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i redovisningsdirektivet och deras anknutna företag, eller som identifieras som grupp på grundval av att de står under gemensam ledning, är sådan att den motverkar eller hindrar gruppen från att efterleva bestämmelserna om grupp tillsyn.

Enligt paragrafens 1 mom. ska Finansinspektionen utöva sina befogenheter enligt denna lag eller lagen om Finansinspektionen för att kunna säkerställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och uppfyllandet av förpliktelse.

Enligt paragrafens 2 mom. kan Finansinspektionen, om den är grupp tillsynsmyndighet i en sådan situation, kräva etablering av en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag i en EES-stat eller etablering i en EES-stat av ett företag som genom centraliserad samordning i praktiken utövar ett dominerande inflytande över de beslut, inklusive ekonomiska beslut, som fattas av de försäkringsföretag som ingår i gruppen. Detta företag ansvarar för att bestämmelserna om grupp tillsyn iakttas.

Genom paragrafen genomförs artikel 213b.3 i direktivet.

10 d §. Klassificering av en grupp som liten och icke-komplex grupp. Paragrafen innehåller bestämmelser om klassificering av en grupp som ett liten och icke-komplex grupp. Även en grupp kan klassificeras som en liten och icke-komplex grupp på det sätt som avses i 2 a kap., om den uppfyller de förutsättningar som fastställts för en liten och icke-komplex grupp. Paragrafen innehåller bestämmelser om de förutsättningar ställs för klassificering som en liten och icke-komplex grupp. Förutsättningarna ska på gruppnivå vara uppfyllda under de två räkenskapsperioder som direkt föregått klassificeringen.

Enligt 1 punkten i paragrafens 1 mom. ska gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster från affärsverksamhet som bedrivs av försäkringsföretag som ingår i gruppen och vars hemstat är en annan EES-stat än grupp tillsynsmyndighetens hemstat vara lägre än antingen 20 000 000 euro eller 10 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

Enligt 2 punkten i momentet ska gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster från den affärsverksamhet som bedrivits av gruppen i andra EES-stater än grupp tillsynsmyndighetens hemstat vara lägre än antingen 20 000 000 euro eller 10 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster.

Enligt 3 punkten i momentet får de kapitalkrav som beror på vissa i momentet specificerade risker för ett försäkringsbolag som klassificeras som en liten och icke-komplex grupp vara högst samma som 20 procent av det totala beloppet av investeringarna. I enlighet med underpunkt a i 3 punkten i momentet medräknas det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §. I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet. I enlighet med underpunkt b i 3 punkten i momentet medräknas det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i räntemarginalrisken enligt 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten. I motpartsriskmodulen beaktas möjligheten av förluster till följd av oväntat fallissemang eller försämrad kreditvärdighet som rör ett försäkringsbolags motparter och gäldenärer under de följande tolv månaderna. I enlighet med underpunkt c i 3 punkten i momentet medräknas dessutom alla

kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna.

Enligt 4 punkten i momentet får gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende återförsäkringsverksamhet uppgå till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

Enligt 5 punkten i momentet ska den skillnad som avses i 26 § 1 mom. när metoden baserad på koncernbokslut används vara positiv. Om gruppen använder avdrags- och sammanräkningsmetoden, ska den skillnad som avses i 31 § 1 mom. när metoden baserad på koncernbokslut används vara positiv. Om gruppen använder en kombination av dessa metoder, ska den skillnad som avses i 31 a § när metoden baserad på koncernbokslut används vara positiv.

I 6 punkten i momentet föreskrivs att om avdrags- och sammanräkningsmetoden eller en kombination av avdrags- och sammanräkningsmetoden och metoden baserad på koncernbokslut används, ska varje företag som avdrags- och sammanräkningsmetoden tillämpas på vara klassificerat som litet och icke-komplext företag på det sätt som föreskrivs separat i 2 a kap.

Genom momentet genomförs leden c–h i första stycket i artikel 213 a i direktivet.

Paragrafens 2 mom. innehåller, utöver förutsättningarna för klassificering som en liten och icke-komplex grupp enligt 1 mom., bestämmelser om förutsättningarna då minst ett försäkringsföretag som inte är ett skadeförsäkringsföretag hör till gruppen. Förutsättningarna i momentet tillämpas med andra ord på en grupp där alla bolag är livförsäkringsbolag eller på en grupp som omfattar såväl livförsäkringsbolag som skadeförsäkringsbolag.

Enligt 1 punkten i momentet kan kapitalkravet för den ränterisk som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 1 punkten, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, uppgå till högst fem procent av beloppet av de sammanställda försäkringstekniska avsättningar för gruppen som avses i 10 kap., utan avdrag för belopp som kan återvinnas enligt återförsäkringsavtal och från specialföretag, med undantag för de företag på vilka den avdrags- och sammanräkningsmetod som avses i 31 § tillämpas. Enligt 2 punkten i momentet får gruppens sammanställda försäkringstekniska avsättningar från livförsäkringsverksamhet enligt 10 kap. inte överstiga 1 000 000 000 euro. Genom momentet genomförs led a i första stycket i artikel 213 a i direktivet.

Paragrafens 3 mom. innehåller, utöver förutsättningarna för klassificering som en liten och icke-komplex grupp enligt 1 mom., bestämmelser om förutsättningarna då minst ett försäkringsföretag som inte är ett livförsäkringsföretag finns i gruppen. Förutsättningarna i momentet tillämpas med andra ord på en grupp där alla bolag är skadeförsäkringsbolag eller på en grupp som omfattar såväl livförsäkringsbolag som skadeförsäkringsbolag.

Enligt 1 punkten i momentet ska gruppens genomsnittliga totalkostnadsprocent för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren vara mindre än 100 procent. Enligt 2 punkten i momentet får gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster inte överstiga 100 000 000 euro. Enligt 3 punkten i momentet får summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna för en grupp i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser inte överstiga 30 procent av gruppens årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet. Genom momentet genomförs led b i första stycket i artikel 213 a i direktivet.

Förutsättningarna i paragrafens 1 mom. tillämpas på alla grupper. Om gruppen omfattar såväl skadeförsäkringsbolag som livförsäkringsbolag, tillämpas förutsättningarna enligt 1, 2 och 3

mom. på gruppen. Om gruppen omfattar endast livförsäkringsbolag, tillämpas förutsättningarna enligt 1 och 2 mom. på gruppen och om gruppen omfattar endast skadeförsäkringsbolag, tillämpas förutsättningarna enligt 1 och 3 mom. på gruppen.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att 1 mom. 3 punkten och 2 mom. 1 punkten inte tillämpas på grupper i vilka endast avdrags- och sammanräkningsmetoden används. Genom momentet genomförs andra stycket i artikel 213a.1 i direktivet.

10 e §. *Klassificeringsförfarande för små och icke-komplexa grupper.* Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om klassificeringsförfarandet för en liten och icke-komplex grupp. På klassificeringen av en grupp som en liten och icke-komplex grupp tillämpas vad som i 2 a kap. 8–10 § föreskrivs om klassificeringsförfarandet för försäkringsbolag. Bestämmelserna tillämpas på moderföretagsnivå. Genom paragrafen genomförs artikel 213a.2 i direktivet.

10 f §. *Klassificering som liten och icke-komplex grupp, om grupp tillsyn har tillämpats i mindre än två år.* Paragrafen innehåller bestämmelser om hur en grupp får klassificeras som en liten och icke-komplex grupp, om grupp tillsyn tillämpats på den i mindre än två år. Uppfyllandet av de förutsättningar som föreskrivs ovan i 10 e § bedöms utifrån en tid på två räkenskapsperioder, förutom om grupp tillsyn tillämpats på gruppen i mindre än två år. I ett sådant fall bedöms det om förutsättningarna är uppfyllda endast utifrån den senaste räkenskapsperiod som föregick klassificeringen. Genom paragrafen genomförs artikel 213a.3 i direktivet.

10 g §. *Grupper som aldrig får klassificeras som små och icke-komplexa.* Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om att vissa grupper aldrig får klassificeras som små och icke-komplexa grupper. Även om en grupp uppfyller förutsättningarna för en liten och icke-komplex grupp, får den inte klassificeras som en liten och icke-komplex grupp, om den är en av de i denna paragraf avsedda grupperna.

Enligt 1 punkten i paragrafen får finans- och försäkringskonglomerat inte klassificeras som små och icke-komplexa grupper.

Enligt 2 punkten i paragrafen får grupper där minst ett dotterföretag är ett företag som avses i 24 § inte klassificeras som små och icke-komplexa grupper.

Enligt 3 punkten i paragrafen får grupper som använder en partiell eller fullständig intern modell för att beräkna sitt solvenskapital på grupp nivå inte klassificeras som små och icke-komplexa grupper.

Genom paragrafen genomförs artikel 213a.4 i direktivet.

10 h §. *Proportionalitetsåtgärder för små och icke-komplexa grupper.* Enligt paragrafen uppfyller en liten och icke-komplex grupp förutsättningarna i 10 d § och den har klassificerats som en liten och icke-komplex grupp i enlighet med 10 c §. Genom bestämmelsen genomförs definitionen av en liten och icke-komplex grupp i artikel 13.10 b i direktivet. Små och icke-komplexa grupper får på samma sätt som små och icke-komplexa försäkringsbolag lättnader i tillämpningen av regleringen genom att tillämpa proportionalitetsåtgärder. På små och icke-komplexa grupper tillämpas samma proportionalitetsåtgärder på grupp nivå som för små och icke-komplexa försäkringsbolag. Således föreslås att paragrafens 1 mom. innehåller en hänvisning till proportionalitetsåtgärder enligt 2 a kap. 11 § 1 mom.

Enligt 2 mom. i paragrafen kan Finansinspektionen på samma sätt som för ett litet och icke-komplext försäkringsbolag besluta att en liten och icke-komplex grupp inte får tillämpa vissa proportionalitetsåtgärder på det sätt som föreskrivs i 2 a kap. 11 § 2 mom.

Enligt paragrafens 3 mom. omfattas små och icke-komplexa grupper på gruppnivå av samma underrättelseskyldigheter som små och icke-komplexa försäkringsbolag.

Genom paragrafen genomförs artikel 213a.5 i direktivet.

10 i §. Proportionalitetsåtgärder för grupper som ansöks hos Finansinspektionen. Det föreslås att paragrafen innehåller bestämmelser om att även en grupp som inte klassificerats som en liten och icke-komplex grupp kan ansöka om godkännande hos Finansinspektionen för att tillämpa vissa proportionalitetsåtgärder på gruppnivå. På denna ansökan och beviljande av godkännande av Finansinspektionen tillämpas 2 a kap. 13 och 14 §. Genom paragrafen genomförs artikel 213a.5 i direktivet till den del som den innehåller en hänvisning till artikel 29 d.

15 §. Finansinspektionens beslut om metoden. Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket Finansinspektionen får besluta att avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt 31–33 § ska tillämpas endast på försäkringsföretag, försäkringsföretag i ett tredjeland, försäkringsholdingsammanslutningar, konglomerats holdingföretag och försäkringsföretags holdingföretag i ett tredjeland, om inte något annat följer av 24 §. Genom momentet genomförs artikel 220.3 i direktivet.

Det föreslås att 2 mom. i den gällande paragrafen överförs med oförändrat innehåll till nya 3 mom.

16 §. Beaktande av den proportionella andelen. Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att med avvikelse från 1 mom. avses med proportionell andel, i ett fall där endast 24 § tillämpas, den andel av det tecknade kapitalet som direkt eller indirekt innehas av företaget med ägarintresse i det anknutna företaget, oberoende av vilken metod som används. Genom paragrafen genomförs artikel 221.1 a i direktivet.

17 §. Finansinspektionens bestämmande av den proportionella andelen. Paragrafens 1 punkt motsvarar den gällande lagen och tekniska ändringar görs i 2 och 3 punkten i paragrafen. Det föreslås att en ny 4 punkt fogas till paragrafen, i vilken det föreskrivs att Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater, ska bestämma den proportionella andel som ska beaktas vid solvensberäkningen, om Finansinspektionen har beslutat att minst två försäkringsbolag med stöd av 2 § 3 mom. bildar en grupp på grund av att de står under gemensam ledning. Genom punkten genomförs led d i artikel 221.2 i direktivet.

24 §. Behandling av vissa finansiella anknutna företag. Det föreslås att paragrafens ändras på så sätt att den innehåller bestämmelser om att i högre grad beakta anknutna finansiella företag i gruppens medräkningsbara kapitalbas och gruppens solvenskapitalkrav. Framöver kan ett försäkringsföretag som utgör ett företag med ägarintresse beakta bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas och solvenskapitalkrav av kreditinstitut och värdepappersföretag, förvaltningsbolag för fondbolag, förvaltare av alternativa investeringsfonder, tjänstepensionsinstitut och vissa andra företag än reglerade företag. Det föreslås att hänvisningarna till regleringen kring företag med ägarintresse i paragrafen görs direkt till den relevanta regleringen på EU-nivå, eftersom det även kan handla om ett företag med ägarintresse som är ett etablerat i ett annat land. Genom paragrafen genomförs artikel 228.1 i direktivet.

24 a §. *Finansiella anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas.* Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om finansiella anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas. Paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om hur bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas räknas för varje finansiella anknutna företag.

Enligt paragrafens 2 mom. ska vissa poster som specificerats i momentet inte beaktas vid beräkning enligt 1 mom., såvida inte försäkringsföretaget med ägarintresse kan styrka för Finansinspektionen att dessa poster kan göras tillgängliga för att täcka solvenskapitalkravet på gruppnivå. Dessutom ska försäkringsföretagen beakta vissa krav för viss anknutna företag kan fullgöras endast genom det kärnprimärkapital (CET1) eller övriga primärkapital (AT1) som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut).

Genom paragrafen genomförs artikel 228.2 i direktivet.

24 b §. *Finansiella anknutna företags bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå.* Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om finansiella anknutna företags bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå. Paragrafen innehåller bestämmelser om hur varje finansiella anknutna företags bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå räknas. Genom paragrafen genomförs artikel 228.3 i direktivet.

24 c §. *Behandling av en sådan undergrupp som består av finansiella anknutna företag och som omfattas av ett sammanställt kapitalkrav.* Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om bidraget av finansiella anknutna företag i en gruppens medräkningsbara kapitalbas och solvenskapitalkrav i en situation där de bildar en undergrupp på vilken det sammanställda solvenskapitalkravet tillämpas.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om ett anknutet företag utgör en undergrupp som omfattas av ett sammanställt kapitalkrav, inbegripet om ett finansiellt holdingföretag i den mening som avses i artikel 4.1.20 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut eller ett blandat finansiellt holdingföretag är ett dotterföretag i en grupp, får Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet kräva att dessa anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas beräknas som den proportionella andelen av undergruppens kapitalbas i stället för att 24 a § 1 mom. tillämpas för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att försäkringsföretaget med ägarintresse även ska beräkna bidraget från dessa anknutna företag till solvenskapitalkravet på gruppnivå som den proportionella andelen av undergruppens kapitalkrav i stället för att tillämpa 24 b § 1 mom. för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen.

För tydlighetens skull föreslås att paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser om att alla finansiella institut och anknutna företag som omfattas av undergruppen ska inbegripas i beräkningen av undergruppens kapitalbas och kapitalkrav.

Det föreslås att paragrafens 4 mom. innehåller bestämmelser om att 24 a och 24 b § tillämpas på den specifika undergruppen, på grundval av dess konsoliderade situation eller på grundval av dess konsoliderade ställning, beroende på vad som är lämpligt.

Genom paragrafen genomförs artikel 228.4 i direktivet.

24 d §. *Avdrag av ägarandelar från kapitalbasmedel som får medräknas vid fastställandet av solvensen på gruppnivå.* Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen med avvikelse från 24–24 c § i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, på begäran av ett företag med ägarintresse eller på eget initiativ, kan besluta att dra av de ägarandelar som avses i 24 § från de kapitalbasmedel som får medräknas vid fastställandet av solvensen på gruppnivå. Bestämmelserna i paragrafen motsvarar vad som föreskrivs i 24 § 2 mom. i den gällande lagen. Genom paragrafen genomförs artikel 228.5 i direktivet.

25 §. *Tillgång till nödvändiga data saknas.* Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att om det avdrag som avses i 1 mom. skulle förbättra gruppens solvenssituation jämfört med situationen om det anknutna företaget fortsatt tas med i beräkningen av solvensen på gruppnivå, får avdraget inte göras. Genom momentet genomförs artikel 229.3 i direktivet.

26 §. *Metod baserad på koncernbokslut.* Det föreslås att paragrafens 1 mom. framöver innehåller en hänvisning till ägarintressen från de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet i stället för fullgörande av solvenskapitalkravet.

Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att till de medräkningsbara kapitalbasmedlen adderas de anknutna företagens bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas beräknat enligt 24 a eller 24 c § och till solvenskapitalkravet adderas de i 24 § avsedda anknutna företagens andel av gruppens solvenskapitalkrav beräknad enligt 24 b eller 24 c §.

Enligt 3 mom., som enligt förslaget fogas till paragrafen, ska innehav i anknutna företag som avses i 24 § 1 mom. inte inbegripas i sammanställda data vid tillämpningen av 2 mom. i paragrafen.

Den gällande paragrafens 2 mom. övergår till att bli 4 mom. och det föreslås att det preciseras på så sätt att det innehåller ett omnämnande om solvenskapitalkravet.

Genom ändringarna av paragrafen genomförs ändringarna av artikel 230.1 i direktivet.

27 §. *Solvenskapitalkravet med utgångspunkt i koncernbokslut.* Det föreslås att paragrafens 2 mom. kompletteras på så sätt att man i gruppens sammanställda solvenskapitalkrav dessutom, i fråga om försäkringsföretag i tredjeland vilka utgör anknutna företag, ska beakta dess proportionella andel av det kapitalkrav vid underskridande av vilket koncessionen skulle återkallas.

Det föreslås att paragrafens 3 mom. preciseras på så sätt att det framöver innehåller en hänvisning till täckning av minimibeloppet av solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen. I det föreskrivs att på fall där de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte täcks, ska 25 kap. 5 § tillämpas. I 25 kap. 5 § i lagen finns det bestämmelser om uteblivet fullgörande av solvenskapitalkravet. På denna situation tillämpas inte 25 kap. 6 §, som gäller uteblivet fullgörande av minimikapitalkravet. I denna situation tillämpas regleringen om uteblivet fullgörande av solvenskapitalkravet enligt 25 kap. 5 § på det uteblivna fullgörandet av minimibeloppet av det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

Genom ändringarna av paragrafen genomförs ändringar av punkt 2 artikel 230 i direktivet.

27 a §. Förenklad metod. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om en förenklad metod för den metod som baserar sig på koncernbokslutet.

Enligt paragrafens 1 mom. får Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet tillåta att ett försäkringsföretag med ägarintresse vid tillämpning metoden baserad på koncernbokslut tillämpar en förenklad metod för ägarintressen i anknutna företag som är oväsentliga. Det föreslås även att paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om när ett anknutet företag är oväsentligt. Anknutna företag betraktas som oväsentliga om det bokförda värdet av företaget i fråga motsvarar mindre än 0,2 % av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i koncernbokslutet och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 % av gruppens tillgångar beräknade med utgångspunkt i koncernbokslutet.

Enligt paragrafens 2 mom. ska försäkringsföretag med ägarintresse för Finansinspektionen motivera tillämpningen av den förenklade metoden på ett eller flera anknutna företag, med beaktande av arten och omfattningen av riskerna i det eller de anknutna företagen.

Enligt paragrafens 3 mom. ska ett försäkringsföretag med ägarintresse årligen bedöma om det fortfarande är motiverat att använda den förenklade metoden. Dessutom ska man i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning offentliggöra en förteckning över de anknutna företag som omfattas av den förenklade metoden och deras storlek.

Enligt paragrafens 4 mom. ska försäkringsföretag med ägarintresse påvisa för Finansinspektionen att tillämpningen av den förenklade metoden på ägarintressen i ett eller flera anknutna företag är tillräckligt försiktig. Genom försiktigheten ska man undvika att de risker som orsakas av detta eller dessa företag underskattas då gruppens solvens beräknas.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att när den förenklade metoden tillämpas på ett försäkringsföretag i tredjeland som har sin hemort i ett land som inte uppfyller villkoren enligt 23 §, får den förenklade metoden inte leda till att det anknutna företags bidrag till solvenskapitalkravet på grupp nivå är lägre än det kapitalkrav för det anknutna företaget som fastställts av det berörda tredjelandet.

Enligt paragrafens 6 mom. får den förenklade metoden inte tillämpas på ett anknutet försäkringsföretag i tredjeland, om försäkringsföretaget med ägarintresse inte har någon tillförlitlig information om det kapitalkrav som fastställts i det tredjelandet.

Genom paragrafen genomförs artikel 229 a i direktivet.

30 §. Höjning av kapitalkravet på grupp nivå vid användning av en på koncernbokslut baserad metod. Den felaktiga hänvisningen i det inledande stycket i paragrafens 1 mom. korrigeras.

31 §. Avdrags- och sammanräkningsmetoden. Det föreslås att värdet av ett finansiellt anknutet företag i försäkringsföretag som utgör företag med ägarintresse fogas till 1 mom. 2 punkten i paragrafen. Genom ändringen genomförs artikel 233.1.b i direktivet.

Det föreslås att ordalydelsen i 2 punkten i paragrafens 2 mom. preciseras på ett sätt som motsvarar direktivet. Det föreslås att en ny 3 punkt fogas till 2 mom. i paragrafen, enligt vilken bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från anknutna företag till gruppens medräkningsbara kapitalbas ska räknas med i gruppens aggregerade solvenskapitalkrav för att uppfylla det sammanräknade solvenskapitalkravet för gruppen. Genom paragrafen genomförs artikel 233.2 i direktivet.

Det föreslås att ordalydelsen i 2 punkten i paragrafens 3 mom. preciseras på ett sätt som motsvarar direktivet. Det föreslås att en ny 3 punkt fogas till 3 mom. i paragrafen, enligt vilken finansiella anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas ska räknas med i gruppens aggregerade solvenskapitalkrav för att uppfylla det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen. Genom paragrafen genomförs artikel 233.3 i direktivet.

31 a §. *Kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden.* Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om sammanslagning av den metod som baserar sig på koncernbokslutet och avdrags- och sammanräkningsmetoden.

Enligt paragrafens 1 mom. utgörs solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse av skillnaden mellan gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet enligt 2 mom., och det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt 3 mom.

Paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om de poster utifrån vilka man räknar gruppens kapitalbas som räknas med för att uppfylla det sammanräknade solvenskapitalkravet.

Paragrafens 3 mom. innehåller bestämmelser om de poster utifrån vilka man räknar gruppens aggregerade solvenskapitalkrav.

Det föreslås att paragrafens 4 mom. innehåller bestämmelser om att de ägarandelar som överstiger den proportionella andelen av deras eget solvenskapitalkrav ska inbegripas i sammanställda data vid beräkning av tillgångars och skulders känslighet för förändringar i valutakursers nivå eller volatilitet (valutarisk) vid tillämpning av 3 mom. 1 punkten på företag som avses i 15 § 3 mom. och på vilka avdrags- och sammanräkningsmetoden tillämpas. Värdet av dessa innehav ska dock antas inte vara känsligt för förändringar i nivåerna på marknadspriserna för aktier eller dessas volatilitet (aktiekursrisk).

Enligt paragrafens 5 mom. ska man vid tillämpning av 2 mom. 2 punkten och 3 mom. 2 punkten tillämpa 31 § 4 mom. om avdrags- och sammanräkningsmetoden i tillämpliga delar.

I paragrafens 6 mom. föreskrivs att om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkringsföretagen i en grupp med en intern modell inlämnas av ett försäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till ett försäkringsholdingbolag, ska 28 § gälla i tillämpliga delar.

Genom paragrafen genomförs punkterna 1–5 i artikel 233 a i direktivet.

31 b §. *Minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå vid tillämpning av en kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden.* Paragrafen är ny. Det föreslås att paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om att minimibeloppet för solvenskapitalkravet på gruppnivå på basis av en kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden beräknas på det sätt som i 27 § föreskrivs om beräkning av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Enligt paragrafens 2 mom. ska minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå täckas av det medräkningsbara primärkapital som fastställts i enlighet med 12 kap.

11 § 2 mom., beräknat med utgångspunkt i sammanställda data. Vid denna beräkning ska innehav i anknutna företag som avses i 24 § inte inbegripas i sammanställda data.

Enligt paragrafens 3 mom. ska principerna i 16–25 och 27 a § gälla i tillämpliga delar vid fastställandet av huruvida sådana kapitalbasmedel får medräknas för täckning av minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå. Även 25 kap. 6 § ska tillämpas i tillämpliga delar.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att 25 kap. 5 § ska tillämpas i tillämpliga delar på fall där de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte täcks. I 25 kap. 5 § i lagen finns det bestämmelser om uteblivet fullgörande av solvenskapitalkravet. På denna situation tillämpas inte 25 kap. 6 §, som gäller uteblivet fullgörande av minimikapitalkravet. I denna situation tillämpas regleringen om uteblivet fullgörande av solvenskapitalkravet enligt 25 kap. 5 § på det uteblivna fullgörandet av minimibeloppet av det sammanställda solvenskapitalkravet för gruppen.

Genom paragrafen genomförs punkterna 6 och 7 i artikel 233 a i direktivet.

31 c §. Långfristiga aktieinvesteringar på gruppnivå. Paragrafen är ny och det föreslås att 1 mom. i den innehåller föreskrifter att om en grupp använder metoden baserad på koncernbokslut eller en kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden, får försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingföretag tillämpa 11 kap. 12 a § på undergrupper av långfristiga aktieinvesteringar på gruppnivå.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. innehåller en informativ hänvisning till kommissionens förordning, som innehåller bestämmelser om uppfyllande av förutsättningarna enligt 11 kap. 12 a § och om beloppet av aktieinvesteringar som ska behandlas om långfristiga aktieinvesteringar.

Genom paragrafen genomförs artikel 233 b i direktivet.

39 §. Företagsstyrningssystem på gruppnivå. Det föreslås att man till paragrafens 1 mom. fogar ett omnämnande om att gruppens företagsstyrningssystem ska täcka alla företag som omfattas av grupp tillsynen. Genom kompletteringen genomförs första stycket i artikel 246.1 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 3 mom. fogas till momentet, enligt vilket gruppens riskhanteringssystem ska omfatta all försäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och även annan väsentlig verksamhet samt de risker härrörande från verksamheten som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa. Genom momentet genomförs fjärde stycket i artikel 246.1 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 4 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket det yttersta moderföretaget i en grupp ska övervaka verksamheten i alla anknutna företag, inbegripet de företag som avses i 24 § samt i icke-reglerade företag på det sätt som krävs med tanke på arten och omfattningen av de risker som de anknutna företagen genererar eller kan generera på gruppnivå. I bevakningen ska man beakta alla de risker som anknutna företag orsakar eller kan orsaka på gruppnivå. Genom momentet genomförs första stycket i artikel 246.2 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 5 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket det yttersta moderföretaget i en grupp ska ha styrdokument på gruppnivå. Dessa verksamhetsprinciper ska vara konsekventa

med alla sådana verksamhetsprinciper som har utarbetats på en nivå som omspannar de enskilda företag som hör till gruppen. Gruppens yttersta moderföretag ska säkerställa att även verksamhetsprinciperna på gruppnivå iakttas i de företag som hör till denna grupp. Genom momentet genomförs andra stycket i artikel 246.2 i direktivet.

39 a §. *Gruppens ledning, personer som svarar för centrala funktioner samt hantering av intressekonflikter.* Paragrafen är ny. Det föreslås att den innehåller bestämmelser om gruppens ledning, de personer som svarar för gruppens centrala funktioner och hanteringen av intressekonflikter på gruppnivå.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. för tydlighetens skull innehåller bestämmelser om att gruppens yttersta moderföretag har till skyldighet att säkerställa att den reglering som gäller för gruppen iakttas på gruppnivå. Styrnings-, lednings- eller tillsynsorganet vid gruppens yttersta moderföretag anses leda gruppen i praktiken. I Finland ansvarar styrelsen för det finländska moderföretagets verksamhet, men i en grupp med hemort i flera stater kan gruppens yttersta moderföretag finnas även i en annan EES-stat. Genom momentet genomförs tredje stycket i artikel 246.1 i direktivet och andra stycket i punkt 5 i den artikeln.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. innehåller bestämmelser om hantering av interna intressekonflikter i gruppen. Gruppens företagsstyrningssystem ska säkerställa en sådan organisationsstruktur som har noggrant fastställda, transparenta och konsekventa ansvarsområden och att uppgifterna inom gruppen är åtskilda. Interna intressekonflikter i gruppen ska förebyggas och vid behov hanteras. Genom momentet genomförs första stycket i artikel 246.5 i direktivet.

Enligt paragrafens 3 mom. ska det yttersta moderföretaget i en grupp identifiera de personer som svarar för centrala funktioner i gruppen. Gruppens yttersta moderföretag fastställer de centrala funktionerna på gruppnivå. Genom momentet genomförs tredje stycket i artikel 246.5 i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 4 mom. innehåller bestämmelser om oberoende på gruppnivå. I momentet föreskrivs att om en medlem i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i det yttersta moderföretaget eller de personer som svarar för centrala funktioner i gruppen är medlem i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i ett eller flera försäkringsföretag som ingår i gruppen eller ansvarar för centrala funktioner i ett sådant försäkringsföretag som ingår i gruppen, ska det yttersta moderföretaget säkerställa att roller och ansvarsområden på gruppnivå är tydligt åtskilda från de roller och ansvarsområden som gäller på nivån för varje enskilt företag. Det handlar med andra ord inte om ett förbud att sköta uppgifter på såväl gruppnivå som bolagsnivå, men uppgifterna och ansvaren ska åtskiljas tydligt. Genom momentet genomförs fjärde stycket i artikel 246.5 i direktivet.

39 b §. *Hantering av likviditetsrisker på gruppnivå samt makrotillsyn.* Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om hanteringen av likviditetsrisker och makrotillsyn på gruppnivå.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att det yttersta moderföretaget ansvarar för på gruppnivå utarbeta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker som omfattar en likviditetsanalys på kort sikt. På begäran av Finansinspektionen ska gruppen ha en likviditetsplan även på medellång och lång sikt. I tillämpliga delar tillämpas vad som föreskrivs i 6 kap. 10 b § om en plan för hantering av likviditetsrisker på bolagsnivå på hanteringen av gruppens likviditetsrisker.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att ett företag som utgör ett dotterföretag befrias från skyldigheten att utarbeta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker på företagsnivå, om planen på gruppnivå omfattar även dotterföretagets hantering av likviditetsrisker.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att om ett försäkringsbolag inte utarbetar någon egen plan för hantering av likviditetsrisker i enlighet med 2 mom., ska företaget dock till Finansinspektionen lämna in de delar av planen för hantering av likviditetsrisker som omfattar hela gruppens och det aktuella företags likviditetshantering.

I paragrafens 4 mom. föreskrivs att Finansinspektionen får kräva att ett försäkringsdotterföretag utarbetar en plan för hantering av likviditetsrisker på företagsnivå, om Finansinspektionen upptäcker en särskild likviditetssvaghet eller om planen inte innehåller lämplig sådan information som Finansinspektionen kräver av andra företag på dotterföretagsnivå.

Genom 1–4 mom. i paragrafen genomförs artikel 246 a i direktivet.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att 25 kap. om makrotillsyn, vilket föreslagits för denna lag tillämpas även på gruppens yttersta moderföretag i tillämpliga delar. Genom 4 mom. i paragrafen genomförs artikel 246 b i direktivet.

Det föreslås att 6 mom. innehåller en hänvisning till den förordning som kommissionen antar med stöd av Solvens II-direktivet, vilken också innehåller bestämmelser om planen för hantering av likviditetsrisker.

40 §. Risk- och solvensbedömning på gruppnivå. Det föreslås att paragrafens 1 mom. preciseras på så sätt att risk- och solvensbedömningen på gruppnivå ska omfatta åtminstone all försäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet samt de risker härrörande från verksamheten som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa. Preciseringsen motsvarar preciseringen av den första stycket i artikel 246.4 i direktivet.

41 §. Information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp. Det föreslås att paragrafens 4 mom. preciseras på så sätt att Finansinspektionen, när den anger de transaktioner som ska rapporteras, efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter och företagsgruppen, ska bestämma sådana tröskelvärden för riskkoncentrationerna och transaktionerna som baseras på solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen, medräkningsbara kapitalbasmedel, andra kvantitativa eller kvalitativa riskbaserade kriterier som anses lämpliga eller en kombination av de uppräknade faktorerna. Genom ändringen genomförs tredje stycket i artikel 244.3 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 6 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att Finansinspektionen, utöver transaktioner inom gruppen i den mening som avses i 1 § 14 punkten, vid tillämpning av denna paragraf, om så är motiverat får kräva att grupper också rapporterar transaktioner inom gruppen som inbegriper andra företag än försäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingföretag. Genom paragrafen genomförs artikel 245.3 a i direktivet.

Det föreslås att 6 mom. i den gällande paragrafen överförs med oförändrat innehåll till nya 7 mom.

43 §. Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Det föreslås att paragrafen

upphävs och att dess innehåll överförs till nya 48 a §. Det finns bestämmelser om gruppens rapportering och tidsfristerna för den i 48 §, varför undantaget till rapporteringen ska föreskrivas först efter huvudregeln.

44 §. Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att en grupps lägesrapport om solvens och finansiell ställning ska offentliggöras årligen senast inom 24 veckor från utgången av företagets räkenskapsperiod. Rapporten ska överlämnas till Finansinspektionen inom samma tid. Lägesrapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå ska täcka endast de uppgifter som är avsedda för de yrkesverksamma på marknaden och det är inte behövt att inkludera de uppgifter som är avsedda för försäkringstagare och förmånstagare i rapporten på gruppnivå. Dessutom tillämpas 8 a kap. fortfarande på offentliggörande av uppgifter till den del som inte annat föreskrivs i paragrafen.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. ändras på så sätt att om en grupps yttersta moderföretag får samtycke av Finansinspektionen att ge endast en lägesrapport om solvens och finansiell ställning, ska den i uppgifterna om dotterföretag, utöver de uppgifter som är avsedda för yrkesverksamma på marknaden, inkludera även de uppgifter som är avsedda för försäkringstagare och förmånstagare.

Genom ändringarna genomförs artikel 256.1 i direktivet och led b i punkt 2 i den artikeln.

44 a §. Granskning av den balansräkning som ingår i rapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om granskning av Solvens II-balansräkningen på gruppnivå.

Enligt paragrafens 1 mom. ska revisorn för det yttersta moderföretaget i en grupp framöver årligen granska den balansräkning som ingår i rapporten om gruppens solvens och finansiella ställning.

Enligt paragrafens 2 mom. ska revisorn lämna en granskningsrapport som innehåller beskrivning av granskningens art och resultat till moderföretagets styrelse.

Enligt paragrafens 3 mom. ska det yttersta moderföretaget i en grupp lämna i en granskningsrapport enligt 2 mom. till Finansinspektionen tillsammans med lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

Det föreslås att det i paragrafens 3 mom. föreskrivs att om en grupp tillhandahåller endast en rapport om solvens och finansiell ställning, ska gruppens yttersta moderföretag också för varje dotterföretag lämna en i 7 kap. 8 a § 2 mom. avsedd granskningsrapport till Finansinspektionen. För att genomföra direktivet föreslås att man tydliggör att granskningsskyldigheten på bolagsnivå är tillämplig även i det fallet att endast en lägesrapport om solvens och finansiell ställning utarbetas för gruppen. Om det handlar om en grupp som omfattar försäkringsföretag som fått koncession i andra EES-stater, ska granskningsrapporten dessutom i fråga om alla försäkringsföretag i gruppen överlämnas till den tillsynsmyndighet som fungerar som grupp-tillsynsmyndighet.

Det föreslås att det i paragrafens 4 mom. föreskrivs att på samma sätt som på försäkringsbolagsnivå behöver revisorn i det yttersta moderföretaget i en grupp som klassificerats som en liten och icke-komplex grupp inte utföra någon sådan granskning som avses i 1 mom.

Genom paragrafen genomförs artikel 256 c i direktivet.

48 §. Rätt att få och ge information. Det föreslås att paragrafens 2 mom. preciseras i fråga om tidpunkten för att överlämna de uppgifter som är behövliga för tillsynen. Gruppens yttersta moderföretag ska överlämna de uppgifter som är behövliga för tillsynen till Finansinspektionen inom 22 veckor från det att företagets räkenskapsperiod gått ut, då det handlar om uppgifter som ska överlämnas årligen, och inom 11 veckor från utgången av varje kvartal, då det handlar om uppgifter som ska överlämnas kvartalsvis. Genom paragrafen genomförs artikel 254.3 i direktivet.

48 a §. Regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om den regelbundna tillsynsrapporten.

Enligt 1 mom. i paragrafen ska det yttersta moderföretaget i en grupp lämna en regelbunden tillsynsrapport till Finansinspektionen när den är grupptillsynsmyndighet. Den regelbundna tillsynsrapporten ska i fråga om grupper överlämnas årligen inom 24 veckor från utgången av företagets räkenskapsperiod. På överlämnandet av gruppens regelbundna tillsynsrapporter tillämpas i tillämpliga delar 25 kap. 3 a § 1 och 4 mom. om den regelbundna tillsynsrapporten på företagsnivå.

Enligt 2 mom. i paragrafen kan gruppens yttersta moderföretag med Finansinspektionens samtycke lämna in en enda regelbunden tillsynsrapport. Uppgifter på gruppnivå och uppgifter som gäller varje försäkringsföretag som är dotterföretag ska inkluderas i gruppens sammanslagna tillsynsrapport. Uppgifter som gäller dotterföretag ska specificeras separat i fråga om varje dotterföretag och de får inte vara mindre omfattande än de uppgifter som dessa försäkringsföretag skulle överlämna i enlighet med regleringen på företagsnivå.

Det föreslås att det i paragrafens 3 mom. föreskrivs att om ett tillsynskollegium grundats för grupptillsynen, ska Finansinspektionen innan den ger ett godkännande vid behov höra de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet och till den del det är behövligt beakta deras synpunkter. Om någon tillsynsmyndighet har en avvikande syn om frågan, ska den motiveras. Detta gäller även för Finansinspektionen, om den i en motsvarande situation deltar som någon annan myndighet än grupptillsynsmyndighet i tillsynskollegiet.

Det föreslås att det i paragrafens 4 mom. föreskrivs att om tillsynskollegiet efter en konsultation enligt 3 mom. godkänner en enda regelbunden tillsynsrapport, ska varje enskilt försäkringsföretag lämna in en enda sammanslagna regelbunden tillsynsrapport till sin tillsynsmyndighet. Varje tillsynsmyndighet ska övervaka den del av den regelbundna tillsynsrapporten som avser det dotterföretag till vilket tillsynsmyndigheten har beviljat koncession. Det handlar om en situation där de försäkringsföretag som hör till gruppen fått koncession i olika medlemsstater och de dotterföretag som hör till gruppen övervakas av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat.

Det föreslås att det i paragrafens 5 mom. föreskrivs att Finansinspektionen får återta sitt godkännande till en sammanslagna regelbunden tillsynsrapport, om den anser att tillsynsrapporten inte innehåller alla behövliga uppgifter.

Det föreslås att det i paragrafens 6 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen gett koncession till något dotterföretag som hör till gruppen och denna grupps sammanslagna regelbundna tillsynsrapport inte innehåller information som behövs och dessa uppgifter är betydande, har Finansinspektionen rätt att kräva att dotterföretaget lämnar den behövliga ytterligare informationen. Tillsynsmyndigheternas kollegium ska underrättas om begäran om

tilläggsuppgifter, ändringar eller förtydliganden och grupp tillsynsmyndigheten ska överlämna samma begäran även till gruppens yttersta moderföretag. Om Finansinspektionen fungerar som grupp tillsynsmyndighet och en myndighet som övervakar dotterföretagen gör en sådan begäran till ett dotterföretag, ska Finansinspektionen överlämna begäran även till det yttersta moderföretaget.

Det föreslås att 7 mom. i paragrafen innehåller en informativ hänvisning till kommissionens förordning, som även innehåller bestämmelser om en enda tillsynsrapport.

Genom paragrafen genomförs artikel 256 b i direktivet.

48 b §. *Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post.* Det föreslås att regleringen i gällande 43 § överförs till paragrafen. Paragrafen innehåller bestämmelser om begränsning av den regelbundna rapporteringsskyldigheten och befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post på grupp nivå. Enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen begränsa gruppens skyldighet till regelbunden rapportering eller befria gruppen från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Det finns bestämmelser om gruppens rapportering och tidsfristerna för den i 48 §, varför undantaget till rapporteringen ska föreskrivas först efter huvudregeln.

48 c §. *Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter.* Paragrafen är ny. Det föreslås att paragrafens 1 mom. innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen i händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer huruvida en sådan exceptionell hälsokris, naturkatastrof eller annan extrem händelse är sådan att den väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos ett försäkringsbolag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag och hindrar dem från att lämna information som behövs för tillsynen, den regelbundna tillsynsrapporten och lägesrapporten om solvens och finansiell ställning inom de fastställda tidsfristerna för dessa. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten kan göra denna bedömning på eget initiativ eller på begäran av kommissionen eller någon tillsynsmyndighet. Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ska överlämna bedömningen till kommissionen senast inom en vecka från det att begäran mottagits. Myndigheten ska offentliggöra informationen på sin webbplats, om den bedömer att en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan påverka försäkringsbolagens möjligheter att lämna in uppgifter i tiderna. Genom momentet genomförs artikel 304 e i direktivet till den del som Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer en förlängning av tidsfristen för lägesrapporten om solvens och finansiell ställning, de uppgifter som behövs för tillsynen och den regelbundna tillsynsrapporten.

Det föreslås att paragrafens 2 mom. innehåller ett informativt omnämnande om att ifall tidsfristen förlängs, så bestäms detta i en delegerad förordning som antas av kommissionen. I andra stycket i artikel 304e i Solvens II-direktivet ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter om förlängning av tidsfristerna.

49 §. *Finansinspektionens åtgärder.* Det föreslås att man till paragrafen fogar ett 3 mom., som för tydlighetens skull innehåller bestämmelser om att en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag inte uppfyller förpliktelserna enligt 10 a § 1 och 2 mom., ska Finansinspektionen vidta de åtgärder som avses i försäkringsbolagslagen eller lagen om Finansinspektionen i syfte att säkerställa eller återställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av detta kapitel.

Det föreslås att ett 4 mom. fogas till paragrafen, vilket innehåller bestämmelser om Finansinspektionens särskilda befogenheter i de situationer som avses i 1 och 3 mom. i paragrafen. Enligt 1 punkten kan Finansinspektionen avbryta användningen av rösträtter som är knutna till aktier i de försäkringsföretag som är dotterföretag till försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag, enligt 2 punkten bestämma om påföljder enligt denna lag eller lagen om Finansinspektionen för försäkringsholdingbolaget, konglomeratets holdingföretag eller dessa företags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan, enligt 3 punkten kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag överför ägarintressena i sina försäkringsdotterföretag till sina aktieägare, enligt 4 punkten på tillfällig basis utse en annan försäkringsholdingsammanslutning, ett annat konglomerats holdingföretag eller ett försäkringsföretag inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa att kraven i detta kapitel efterlevs, enligt 5 punkten begränsa eller förbjuda utdelningar eller räntebetalningar till aktieägare, enligt 6 punkten kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag avstår från sina andelar i försäkringsföretag eller sådana anknutna företag som avses i 24 § eller minskar antalet andelar och enligt 7 punkten kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag lägger fram en plan för hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

Det föreslås att ett 5 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket Finansinspektionen ska beakta konsekvenserna för hela konglomeratet och dess anknutna reglerade företag, om åtgärder riktas mot ett konglomerats holdingföretag.

Det föreslås att ett 6 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att Finansinspektionen innan den vidtar de åtgärder som avses i paragrafen vid behov ska samråda med behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater, om gruppen omfattar företag med hemort i en annan EES-stat.

Genom ändringarna av paragrafen genomförs punkt 2 a och 2 b som fogats till artikel 258 i direktivet.

50 §. Rapportering om transaktioner inom en grupp. Det föreslås att ett 2 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att om moderföretaget till ett försäkringsföretag är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett finansiellt institut, ett förvaltningsbolag för fondföretag, en AIF-förvaltare, ett tjänstepensionsinstitut eller ett icke reglerat företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga I till solvensdirektivet för kreditinstitut och om dessa verksamheter utgör en betydande del av dess samlade verksamhet, ska försäkringsföretaget anmäla transaktioner mellan försäkringsföretaget och moderföretaget samt försäkringsföretaget och dess anknutna företag till Finansinspektionen. Genom paragrafen genomförs artikel 265.1 a i direktivet.

53 §. Tillsyn i fall då likvärdighet inte föreligger. Det föreslås att paragrafens 1 mom. kompletteras till den del som paragrafen tillämpas på försäkringsföretag i ett tredjeland, vilka hör till en grupp enligt 2 §. Genom preciseringen genomförs preciseringen av första stycket i artikel 262.1 i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 4 mom. preciseras på så sätt att när Finansinspektionen underrättar de andra behöriga tillsynsmyndigheterna om tillämpning av andra effektiva metoder, ska den även motivera varför de används. Dessutom ska ärendet framöver anmälas även till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Genom paragrafen genomförs delvis ändringen av artikel 262.2 i direktivet.

Det föreslås att ett 5 mom. fogas till paragrafen, enligt vilket målen för grupp tillsyn ska uppnås vid tillämpning av andra effektiva metoder. I synnerhet ska man säkerställa bevarande av försäkringsföretagens kapitalallokering och sammansättningen av deras kapitalbas och förhindrande av väsentligt skapande av kapital inom gruppen, om ett sådant skapande av kapital inom gruppen finansieras med inkomster från skuldinstrument eller andra finansiella instrument som inte räknas som kapitalbasposter av moderföretaget och bedömning och övervakande av risker som härrör från företag både inom och utanför ESS och begränsning av risken för spridning från dessa företag och från andra icke-reglerade företag till försäkringsföretag och till en undergrupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset är ett företag som avses i 4 §.

Det föreslås att ett 6 mom. fogas till paragrafen, vilket reglerar de metoder som kan användas. Metoderna kan utgöras av att utse ett försäkringsföretag med ansvar för att regleringen iakttas om försäkringsföretagen inte har något gemensamt moderbolag i en EES-stat, kräva att man grundar en försäkringsholdningsammanslutning eller ett konglomerats holdingbolag med hemort i en EES-stat, vidta tilläggsåtgärder eller ställa tilläggskrav, om flera försäkringsföretag i gruppen bildar en undergrupp vars moderföretag har hemort i en EES-stat, kräva att ledamöterna i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i det yttersta moderföretaget i en EES-stat är oberoende i förhållande till ett moderföretag i ett tredjeland, förbjuda, begränsa eller övervaka transaktioner eller kräva att en förhandsanmälan görs om transaktioner samt kräva att få uppgifter om solvensställning, den ekonomiska ställningen, riskprofilen och riskgränser för sådana moderföretag som har sin hemort i ett tredjeland.

Det föreslås att man till paragrafen fogar ett 7 mom., i vilket det föreskrivs att i en situation där en grupp omfattar ett försäkringsföretag som är ett anknutet företag med hemort i någon annan EES-stat än Finland, ska Finansinspektionen meddela sina iakttagelser till tillsynsmyndigheten i den EES-staten så att tillsynsmyndigheten kan vidta lämpliga åtgärder, om Finansinspektionen i enlighet med 6 mom. förbjuder, begränsar eller övervakar transaktioner eller kräver en förhandsanmälan om transaktioner.

Genom ändringarna av 4 punkten och 5–7 punkten i paragrafen genomförs punkterna 2 och 3 i artikel 262 i direktivet.

Det föreslås att 5 mom. i den gällande momentet överförs med oförändrat innehåll för att bli nya 8 mom.

31 kap. **Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet**

4 §. Koassurans inom gemenskapen. Det föreslås att de föråldrade hänvisningarna i paragrafens 3 mom. till den upphävda trafikförsäkringslagen ändras till den gällande trafikförsäkringslagen 460/2016.

13 §. Skyldighet att vidta förberedelser. Den gällande paragrafen innehåller bestämmelser om beredskap för undantagsförhållanden. Det föreslås att paragrafen ändras på så sätt att ett försäkringsbolag framöver ska bereda sig på undantagsförhållanden, men därtill även på allvarliga störningssituationer.

Med beredskapsskyldigheten avses att bolaget genom planering, förberedelser i förväg och andra åtgärder ser till att verksamheten fortsätter utan störningar. Beredskapsskyldigheten består av såväl planering som grundar sig på riskbedömning som av åtgärder som genomförs när en risk realiserar. Syftet med paragrafen är att säkerställa att en beredskapsskyldig vidtar alla behövliga åtgärder så att dess verksamhet fortsätter utan störningar i allvarliga

störningssituationer i normala förhållanden och i undantagsförhållanden. På ett sätt som motsvarar den gällande bestämmelsen kan beredskap innebära att upprätthålla reservutrymmen, reservsystem och beredskap för verksamhet på distans samt beredskap för manuell verksamhet. De nödvändiga funktioner som ska upprätthållas är bland pensions- och ersättningshandling och utbetalning av löpande pensioner och ersättningar. Ett försäkringsbolag har ansvar för att upprätthålla sin verksamhetsberedskap även då det använder ett serviceföretag eller service av någon annan serviceproducent för skötseln av dess uppgifter. Beredskap i försäkringsbolagen kräver i praktiken att de som opererar inom försäkringsbranschen samarbetar sinsemellan och även att samarbete förs med andra branscher, i synnerhet finansieringsbranschen.

Det finns bestämmelser om undantagsförhållanden i beredskapslagen, som definierar undantagsförhållanden som ett mot Finland riktat väpnat angrepp eller annat så allvarligt angrepp att det kan jämföras med ett väpnat angrepp och förhållandena omedelbart efter angreppet, ett mot Finland riktat väpnat angrepp eller annat så allvarligt angrepp att det kan jämföras med ett väpnat angrepp och förhållandena omedelbart efter angreppet, en synnerligen allvarlig storolycka och förhållandena omedelbart efter den, sådana synnerligen allvarliga händelser eller hot mot befolkningens försörjning eller mot grunderna för landets näringsliv som innebär en väsentlig risk för samhällets vitala funktioner och sådant hot eller sådan verksamhet eller händelse mot eller sådana sammantagna konsekvenser av dessa som synnerligen allvarligt och väsentligt äventyrar samhällets funktionsförmåga eller befolkningens livsbetingelser.

Beredskapslagen har en karaktär av befogenhetsregering, där myndigheterna tilldelas särskilda befogenheter, som det är möjligt att utöva som en sista utväg vid sådana exceptionella förhållanden som avses i lagen. Konstatande av undantagsförhållanden är ett kriterium som hänför sig till aktivering och utövning av dessa befogenheter. Även om en störningssituation uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i 3 § i beredskapslagen, är det inte nödvändigt att konstatera att undantagsförhållanden föreligger, om hanteringen av störningssituationen på samma gång inte förutsätter att befogenheter enligt beredskapslagen utövas. Då en ytterligare förutsättning för att utöva befogenheterna enligt beredskapslagen är att störningssituationen inte kan hanteras med någon annan befogenhet som är tillgänglig för myndigheterna, är det inte möjligt att i förväg fastställa om en viss störningssituation ska bedömas som exceptionella förhållanden enligt beredskapslagen. Därför är det motiverat att precisera att skyldigheten att i förväg bereda sig på en störningssituation inte är bunden endast till en situation där myndigheterna börjat utöva befogenheter enligt beredskapslagen eller att beredskap enligt bestämmelsen handlar endast om beredskap för att utöva myndigheternas befogenheter enligt beredskapslagen.

Det föreslås dessutom att det i 1 mom., på ett sätt som motsvarar den gällande lagen, föreskrivs att Finansinspektionen kan bevilja undantag från den skyldighet som föreskrivits i paragrafen, om det är motiverat med hänsyn till försäkringsbolagets storlek eller verksamhetens art eller omfattning eller av någon annan särskild orsak. Med avvikelse från den gällande bestämmelsen kan det bli aktuellt att bevilja ett undantag till exempel i ett fall där ett försäkringsbolag säljer endast sådana frivilliga försäkringar vars betydelse för medborgarnas utkomst och företagets verksamhet i krisförhållanden är liten eller av en annan orsak utifrån vilken Finansinspektionen anser att beredskapen är onödig. Finansinspektionen kan utsträcka undantaget att gälla endast en del av den beredskapsskyldighet som avses i paragrafen. Beviljande av undantag befriar inte försäkringsbolaget från att administrera ett riskhanteringssystem enligt 10 kap. 3 c § även för krisförhållanden.

Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att man med allvarliga störningssituationer under normala förhållanden avser sådana störningssituationer som hotar samhällets funktion, som har omfattande konsekvenser för samhället och som utöver

försäkringsbolagets egna åtgärder även kräver samarbete mellan myndigheterna och särskilda åtgärder. Sådana störningssituationer kan vara till exempel lokala eller riksomfattande storolyckor, ofog, brottslighet eller terrorism, skadliga kränkningar av informationssäkerheten, störningar i eldistribution eller kommunalteknik, olika naturkatastrofer, såsom extrema väderförhållanden eller allvarliga epidemier, samt otaliga antal andra hot mot säkerheten i samhället som orsakar allvarliga störningar i ett kreditinstituts utrustning, system eller tjänster, men som ändå inte är sådana undantagsförhållanden som avses i beredskapslagen.

Gällande 2 mom. i paragrafen övergår till att bli 3 mom. Bestämmelsen preciseras på så sätt att de beredskapsuppgifter som anknyter till undantagsförhållanden nämns i den. Syftet med preciseringen är att bibehålla nuläget, enligt vilket endast kostnader som orsakas av de uppgifter som följer av 1 mom. i enlighet med bestämmelsen kan ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

7.2 Lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

11 §. *Justering av räntesatsen för livförsäkring.* Paragrafen innehåller en övergångsbestämmelse som gäller räntesatsen. Från och med ingången av år 2016, då de nationella bestämmelserna enligt Solvens II-direktivet trädde i kraft, har ett försäkringsbolag haft möjlighet att använda justering av räntesatser enligt 10 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen med ett samtycke som getts på förhand av Finansinspektionen. Denna justering kan användas fram till den 1 januari 2032, varför det fortfarande är möjligt att tillämpa övergångsbestämmelsen.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att då ändringen av försäkringsbolagen trätt i kraft den 30 januari 2027, kan Finansinspektionen godkänna att en justering används framöver endast om försäkringsbolaget under en period på sex månader före samtycket har fått auktorisation att acceptera en portfölj av försäkrings- eller återförsäkringsavtal och om det överlåtande försäkringsbolaget tillämpade justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för den portföljen av avtal före överlåtelsen. Med andra ord ska Finansinspektionen i andra situationer inte längre godkänna nya fall där justering av räntesatsen används. Genom ändringen genomförs led b i artikel 308c.1a i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 6 mom. ändras så att lägesrapporten om solvens och finansiell ställning framöver ska redogöra för vilken betydelse användningen av den anpassade räntesatsen har med tanke på bolagets ekonomiska situation, orsakerna till att justeringen tillämpas, om bolaget uppfyller solvenskapitalkravet utan att tillämpa den, samt en bedömning av bolagets beroende av justeringen och vid behov en beskrivning av de åtgärder som bolaget har vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet. Genom ändringen genomförs ändringen av led c i artikel 308c.4 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 9 mom. fogas till paragrafen, vilket innehåller bestämmelser om offentliggörande av de sammantagna konsekvenserna av infasnings- och övergångsåtgärderna. Om försäkringsbolaget framöver använder justering av räntesatsen och det avdrag av försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning som avses i 12 § och/eller den nya infasningsmekanism som anknyter till räntesatsen och som föreslagits i och med genomförandet av direktivet, ska bolaget i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden i rapporten om solvens och finansiell ställning offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på dess finansiella ställning om infasnings- och övergångsåtgärderna inte tillämpades. Paragrafens 9 mom. baserar sig på artikel 308 f i direktivet.

12 §. Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden. Paragrafen innehåller en övergångsbestämmelse för försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen. Från och med ingången av år 2016, då de nationella bestämmelserna enligt Solvens II-direktivet trädde i kraft, har ett försäkringsbolag haft möjlighet att använda avdrag av försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen med ett samtycke som getts på förhand av Finansinspektionen. Detta avdrag kan användas fram till den 1 januari 2032, varför det fortfarande är möjligt att tillämpa övergångsbestämelsen.

Det föreslås att paragrafens 1 mom. ändras på så sätt att då ändringen av försäkringsbolagen trätt i kraft den 30 januari 2027, kan Finansinspektionen godkänna att avdrag används framöver endast om försäkringsbolaget under en period på sex månader före samtycket har fått auktorisation att acceptera en portfölj av försäkrings- eller återförsäkringsavtal och om det överlåtande försäkringsbolaget tillämpade det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar för den portföljen av avtal före överlåtelsen. Med andra ord ska Finansinspektionen i andra situationer inte längre godkänna nya fall där avdraget enligt övergångsperioden används. Genom paragrafen genomförs artikel 308d.1a i direktivet.

Det föreslås att paragrafens 6 mom. ändras så att lägesrapporten om solvens och finansiell ställning framöver ska redogöra vilken betydelse utnyttjandet av avdraget av de försäkringstekniska avsättningar har med tanke på bolagets ekonomiska situation, orsakerna till att avdraget tillämpas, om bolaget uppfyller solvenskapitalkravet utan att tillämpa det, samt en bedömning av bolagets beroende av avdraget och vid behov en beskrivning av de åtgärder som bolaget har vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet. Genom ändringen genomförs ändringen av led c i artikel 308d.5 i direktivet.

Det föreslås att ett nytt 9 mom. fogas till paragrafen, vilket innehåller bestämmelser om offentliggörande av de sammantagna konsekvenserna av infasnings- och övergångsåtgärderna. Om försäkringsbolaget framöver utnyttjar avdrag för försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning under övergångsperioden och den räntesatsjustering som avses i 11 § och/eller den nya infasningsmekanism för räntesatser vilken föreslagits i och med genomförandet av direktivet, ska bolaget i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på dess finansiella ställning om infasnings- och övergångsåtgärderna inte tillämpades. Paragrafens 9 mom. baserar sig på artikel 308 f i direktivet.

12 a §. Försäkringsgrupper. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om sammanslagning av all reglering som gäller försäkringsföretagsgrupper från denna lag. Det föreslås att hänvisningen till övergångsbestämmelserna i denna lag till försäkringsföretagsgrupperna i 13 § 3 mom. i lagen överförs till 1 mom. i denna paragraf.

Det föreslås att det i paragrafens 2 mom. föreskrivs att om en försäkringsgrupp eller något av dess försäkringsdotterföretag tillämpar en i 11 § avsedd övergångsåtgärd i fråga om räntesatser eller en i 12 § avsedd övergångsåtgärd i fråga om försäkringstekniska avsättningar, ska gruppens yttersta moderföretag som en del av sin rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå offentliggöra kvantifieringen av effekterna på dess finansiella ställning av antagandet att de kapitalbasmedel som härrör från tillämpningen av denna övergångsåtgärd i praktiken inte kan göras tillgängliga för täckning av solvenskapitalkravet för det företag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas. Momentet baserar sig på andra stycket i artikel 308b.17 i direktivet.

Det föreslås att det i paragrafens 3 mom. föreskrivs att om en försäkringsgrupp i väsentlig grad förlitar sig på att använda de övergångsåtgärder som gäller räntesatser eller försäkringstekniska

avsättningar på ett sådant sätt att det ger en felaktig bild av gruppens faktiska solvenssituation, även om solvenskapitalkravet på gruppnivå skulle efterlevas utan användning av dessa övergångsåtgärder, får Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet vidta lämpliga åtgärder. Detta omfattar en möjlighet att dra av det kapitalbasbelopp som beror på användningen av dessa övergångsåtgärder, vilka kan medräknas för att täcka gruppens solvenskapitalkrav. Momentet baserar sig på tredje stycket i artikel 308b.17 i direktivet.

Det föreslås att bestämmelserna om försäkringsföretagsgrupper i 13 § 4 mom. i lagen överförs till 4 mom. i denna paragraf.

13 §. Övriga bestämmelser. Det föreslås att 3 och 4 mom. upphävs i paragrafen och att innehållet i dessa flyttas till att bli 1 och 4 mom. i 12 a §.

7.3 Lagen om utländska försäkringsbolag

14 a §. Information och anmälningar som gäller utländska EES-försäkringsbolag. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om begäran om information och anmälningar som gäller utländska EES-försäkringsbolag.

Enligt paragrafens 1 mom. kan Finansinspektionen från den myndighet som ansvarar för försäkringstillsynen i en annan EES-stat begära information som Finansinspektionen har rätt att få utifrån denna lag, försäkringsbolagslagen eller annan reglering. Den fastställda tidsfristen på 20 arbetsdagar för myndigheten i hemortsstaten att överlämna uppgifter kan förlängas med 20 arbetsdagar, om de begärda uppgifterna inte är lättillgängliga eller om det svårt att sammanställa dem.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett ESS-försäkringsbolags hemstat inte lämnar uppgifterna, får Finansinspektionen också rikta begäran direkt till det utländska EES-försäkringsbolaget. Myndigheten i den aktuella EES-staten ska underrättas om begäran. Om Finansinspektionen begär uppgifter, ska det utländska EES-försäkringsbolaget överlämna dessa uppgifter utan dröjsmål till Finansinspektionen.

Genom 1 och 2 mom. i paragrafen genomförs punkterna 1 och 2 i artikel 153 i direktivet.

Bestämmelsen i paragrafens 3 mom. överförs från 25 kap. 27 a § i försäkringsbolagslagen till denna lag och den motsvarar artikel 152.a.2 och 152.a.3 till den del som det handlar om en anmälan som gjorts av den mottagande staten. I paragrafens 3 mom. föreskrivs att Finansinspektionen får underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett utländskt ESS-försäkringsbolags hemstat, om Finansinspektionen har allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd när det gäller EES-försäkringsbolaget.

17 a §. Betydande gränsöverskridande verksamhet. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om betydande gränsöverskridande verksamhet. Om ett utländskt EES-försäkringsbolag utövar betydande gränsöverskridande verksamhet, tillämpas förstärkt tillsynssamarbete och informationsutbyte mellan hemstaten och de mottagande staterna på tillsynen av bolaget. Med gränsöverskridande verksamhet avses försäkringsverksamhet som utövas i Finland utifrån etableringsrätten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster.

Paragrafens 1 mom. innehåller en definition av betydande gränsöverskridande verksamhet. Ett utländskt EES-försäkringsbolag utövar betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland,

om de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna motsvarande den verksamhet som bedrivs av bolaget i Finland överstiger 15 000 000 euro eller om Finansinspektionen anser att bolagets verksamhet är relevant när det gäller den finländska marknaden. Ett försäkringsbolags gränsöverskridande verksamhet i Finland är med andra ord alltid betydande, om premieinkomsterna överskrider gränsen. Den kan även anses vara betydande, trots att premieinkomsten underskrider den föreskrivna gränsen, om Finansinspektionen anser att verksamheten är betydande.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att om Finansinspektionen anser att den verksamhet som med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten bedrivs av ett ESS-försäkringsbolag i Finland är betydande, ska Finansinspektionen anmäla detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ESS-försäkringsbolagets hemstat.

Enligt paragrafens 3 mom. får Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten i en situation som avses i 2 mom. hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, och be den om hjälp om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten inte når en bilateral lösning.

Genom paragrafen genomförs punkterna 1 och 4 i artikel 152 aa till den del som det handlar om betydande gränsöverskridande verksamhet som ett EES-försäkringsbolag utövar i Finland.

17 b §. Förstärkt samarbete mellan tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet. Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om samarbetet mellan tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland på det sätt som avses i 17 a §, ska Finansinspektionen samarbeta med den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat för att bedöma om det utländska EES-försäkringsbolaget i fråga är väl medvetet om de risker som det exponeras för eller kan exponeras för i Finland och hanterar dem på rätt sätt.

Enligt paragrafens 2 mom. ska man i samarbetet mellan tillsynsmyndigheterna beakta proportionaliteten och samarbetet ska vara så omfattande som förutsätts av de risker som är förknippade med betydande gränsöverskridande verksamhet. Samarbetet ska omfatta åtminstone företagsstyrningssystemet, inbegripet förmåga hos förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet att förstå de gränsöverskridande marknadernas särdrag, riskhanteringsverktyg, interna kontroller och efterlevnadsrutiner för den gränsöverskridande verksamheten, uppdragsavtal och distributionspartner, affärsstrategi och skadereglering, och konsumentskydd.

Genom 1 och 2 mom. i paragrafen genomförs artikel 152ab.1 i direktivet till den del som det handlar om betydande gränsöverskridande verksamhet som ett utländskt EES-försäkringsbolag utövar i Finland.

I paragrafens 3 mom. föreskrivs att bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också om Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform som avses i 25 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen, oberoende av om det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Genom 3 mom. i paragrafen genomförs artikel 153.5 i direktivet till den del som det handlar om förstärkt tillsynssamarbete på en samarbetsplattform i fråga om ett utländskt EES-försäkringsbolag.

17 c §. Information från myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i andra EES-stater. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om de uppgifter

som Finansinspektionen kan begära från den myndighet som ansvarar för försäkringstillsynen i en annan EES-stat, om det utländska EES-försäkringsbolaget utövar betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland.

Enligt 1 mom. kan Finansinspektionen begära att den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan EES-stat ger information om solvensen, företagsstyrningssystemet och affärsmodellen i fråga om ett utländskt EES-försäkringsbolag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Genom momentet genomförs fjärde stycket i artikel 152ab.2 i direktivet.

I paragrafens 2 mom. föreskrivs att bestämmelserna i paragrafen tillämpas också om Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform som avses i 25 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen, oberoende av om det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Genom 2 mom. i paragrafen genomförs artikel 153.5 i direktivet till den del som det handlar om förstärkt tillsynssamarbete på en samarbetsplattform i fråga om ett utländskt EES-försäkringsbolag.

17 d §. Gemensam inspektion. Paragrafen är ny och det föreslås att den innehåller bestämmelser om gemensamma inspektioner på plats i ett EES-försäkringsbolag.

I paragrafens 1 mom. föreskrivs att om ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland och inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet under de tre följande åren, kan Finansinspektionen be den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat att tillsammans med Finansinspektionen utföra en gemensam inspektion på plats hos det utländska ESS-försäkringsbolaget.

Enligt paragrafens 2 mom. ska Finansinspektionen och den myndighet som ansvarar för försäkringstillsynen i den berörda EES-staten, när den gemensamma inspektionen har genomförts, inom två månader komma fram till gemensamma slutsatser och tillsynsåtgärder.

Enligt 3 mom. i paragrafen kan Finansinspektionen och myndigheten i den berörda EES-staten hänskjuta ett ärende där myndigheterna inte når samförstånd om slutsatserna av en gemensam inspektion till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Ärendet kan dock hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten endast efter att tvåmånadersperioden för en gemensam inspektion har löpt ut och endast om tillsynsmyndigheterna inte nått samförstånd.

Paragrafens 4 mom. innehåller bestämmelser om en situation där den myndighet som ansvarar för försäkringstillsynen i en annan EES-stat vägrar att utföra en gemensam inspektion. Oenighet mellan Finansinspektionen och myndigheten med ansvar för försäkringstillsynen i en annan EES-stat kan hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inom en månad från en anmälan om en vägran.

Genom paragrafen genomförs punkterna 4, 5 och 6 i artikel 152 ab i direktivet, till den del som det handlar om en gemenskap inspektion på plats hos ett utländskt EES-försäkringsbolag.

I paragrafens 5 mom. föreskrivs att bestämmelserna i paragrafen tillämpas också om Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform som avses i 25 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen, oberoende av om det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Genom 5 mom. i paragrafen genomförs artikel

153.5 i direktivet till den del som det handlar om gemensam inspektion på plats hos ett utländskt EES-försäkringsbolag.

7.4 Lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

1 §. Lagens tillämpningsområde. Paragrafens 3 mom. reglerar de bestämmelser i försäkringsbolagslagen som inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. För arbetspensionsförsäkringsbolag föreslås inte motsvarande ändringar som de ändringar som i denna proposition föreslås för försäkringsbolagslagen med anledning av översynen av Solvens II-direktivet. Således föreslås att man till 3 mom. fogar hänvisningar till de nya bestämmelser som föreslås för försäkringsbolagslagen och som inte blir tillämpliga för arbetspensionsförsäkringsbolag.

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas inte föreslagna 2 mom., som fogas till 2 kap. 9 a § i försäkringsbolagslagen. Tillämpningen av denna bestämmelse avgränsas i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag, eftersom den baserar sig på Solvens II-direktivet. I fråga om arbetspensionsförsäkringsbolagen är avgränsningens syfte inte att ändra att det framöver, såsom för närvarande, på dem är möjligt att tillämpa Finansinspektionens normala tillsyns- och andra befogenheter även efter att de försatts i likvidation eller konkurs. På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas inte 2 a kap., som gäller små och icke-komplexa försäkringsbolag och proportionalitetsåtgärder. Det föreslås att man på arbetspensionsförsäkringsbolag inte tillämpar 8 a § om principerna för styrelsens mångfald, 9 a § om beroende, 10 a § om hantering av hållbarhetsrisker, 10 b § om hantering av likviditetsrisker, 12 b § om Finansinspektionens skyldighet att ge information, 12 c § om bedömning av klimatförändringsscenarier och 20 f § om investeringsstrategin i 6 kap. i försäkringsbolagslagen. På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas inte 3 a § om den regelbundna tillsynsrapporten, 26 a § om befrielse av captivebolag för försäkring från rapporteringsskyldigheten och 29–36 § om betydande gränsöverskridande verksamhet och samarbetsplattformar i 25 kap. om tillsyn i försäkringsbolagslagen. På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas inte heller 25 a kap., som gäller makrotillsyn.

Dessutom föreslås att regleringen i 25 kap. 3 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag överförs till en separat bestämmelse i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag.

Det föreslås även att 1 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen, vilken gäller definitionen av en försäkringsholdingsammanslutning, avgränsas i fråga om arbetspensionsförsäkringsbolag på grund av de ändringar som görs i definitionen med anledning av ändringarna av Solvens II-direktivet.

12 a §. Holdingsammanslutningens ledning. Det föreslås att hänvisningen till paragrafens 1 mom. ses över med anledning av de föreslagna ändringar som gäller 6 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen.

Det föreslås att ett nytt 2 mom. fogas till paragrafen, i vilket det föreskrivs att man med arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutning avser ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är arbetspensionsförsäkringsbolag. Bestämmelsen motsvarar definitionen av en försäkringsholdingsammanslutning i 1 kap. 8 § i försäkringsbolagen, vilken man vill bibehålla i samma form som i nuläget för arbetspensionsförsäkringsbolag. Det föreslås att de ändringar som beror på Solvens II-direktivet görs i definitionen i 1 kap. 8 § i försäkringsbolagslagen.

31 a §. *Information som ska tillställas Finansinspektionen.* Dessutom föreslås att man till lagen fogar en ny paragraf som i sak motsvarar 25 kap. 3 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen, vilket enligt 1 § i den gällande lagen tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. Det har föreslagits att 1 § i denna lag ändras på så sätt att man på arbetspensionsförsäkringsbolag framöver inte tillämpar 25 kap. 3 § 1 mom., som gäller de uppgifter som ska överlämnas till Finansinspektionen. Denna bestämmelse i försäkringsbolagslagen innehåller en hänvisning till sådana bestämmelser i försäkringsbolagslagen vilka inte tillämpas på arbetspensionsförsäkringsbolag. På grund av detta är det tydligare att det för arbetspensionsförsäkringsbolag finns separata bestämmelser om de uppgifter som ska överlämnas till Finansinspektionen.

I paragrafen föreskrivs att arbetspensionsförsäkringsbolag ska tillställa Finansinspektionen de för tillsynen behövliga uppgifterna om bolagsledning och företagsstyrningssystem enligt 4 kap., ansvarig försäkringsmatematiker enligt 6 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen, placeringsverksamheten enligt 9 kap. samt om bolagets finansiella ställning. Framöver finns det med andra ord en uttrycklig hänvisning till regleringen kring arbetspensionsförsäkringsbolag. Dessutom föreskrivs i paragrafen att informationen ska redogöra för arten och omfattningen av arbetspensionsförsäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som är förknippade med den, att informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider, att informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form och att arbetspensionsförsäkringsbolaget ska ha ändamålsenliga system samt av bolagets styrelse godkända skriftliga verksamhetsprinciper och förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de uppgifter som ska lämnas hela tiden är behöriga. Till denna del motsvarar den föreslagna regleringen vad som föreskrivs i 25 kap. 3 § 1 mom. i försäkringsbolagslagen. Syftet med paragrafen är inte att ändra nuläget eller de uppgifter som arbetspensionsförsäkringsbolagen för närvarande lämnar till Finansinspektionen, utan endast att tekniskt sett avskilja regleringen kring arbetspensionsförsäkringsbolag till en separat paragraf.

7.5 Lagen om patientförsäkringscentralen

20 §. *Tystnadsplikt och rätt att lämna ut uppgifter.* Det föreslås att man till paragrafen fogar ett nytt 2 mom., som reglerar Patientförsäkringscentralens rätt att lämna ut uppgifter om en försäkringshändelse till det försäkringsbolag som beviljat en patientförsäkring, så att försäkringsbolaget kan fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i försäkringsbolagslagen.

Patientförsäkringscentralen kan lämna ut uppgifter till ett försäkringsbolag som utfärdat en patientförsäkring i fråga om en skadehändelse som anknyter till försäkring och som anmälts till Patientförsäkringscentralen. Patientförsäkringscentralen har enligt 1 punkten i momentet rätt att ge försäkringsbolaget uppgift om den sjukdom, skada eller övriga orsak, till följd av vilken patienten sökte sig till vård eller undersökningar, enligt 2 punkten i momentet om uppgift om undersökning, behandling och vård eller någon annan motsvarande åtgärd eller försummelse av sådan, enligt 3 punkten i momentet en beskrivning av skadefallet och orsakerna till det, patientskador till följd av det samt ersättningsbeslutet, enligt 4 punkten i momentet uppgift om ersättningar som betalats för en patientskada, enligt 5 punkten i momentet uppgift om andra patientskador som hänför sig till samma skadefall och enligt 6 punkten i momentet andra nödvändiga med dessa jämförbara uppgifter om skadefallet.

Enligt 3 mom. i paragrafen får de uppgifter som avses i 2 mom. lämnas ut till ett försäkringsbolag endast om uppgifterna är nödvändiga för att försäkringsbolaget ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt försäkringsbolagslagen. Patientförsäkringscentralen behandlar alla skadeanmälningar och sköter ersättningen och utbetalningen av patientskador till ersättningsmottagarna för försäkringsbolagens räkning. Försäkringsbolaget har inte någon

skyldighet eller rättighet att sköta ersättningsverksamhet utifrån en försäkring som den beviljat, eftersom ersättningsverksamhet är en uppgift som har tilldelats en annan juridisk person genom den nationella lagstiftning som är tvingande för försäkringsbolagen. Försäkringsbolaget har inte rätt att besluta för vilken skadehändelse det har ansvar och vilka ersättningar som betalas utifrån det försäkringsavtal som det beviljat. Försäkringsbolagen har dock en skyldighet att iaktta försäkringsbolagslagen, vars centrala förpliktelser utgörs av de förpliktelser som gäller riskhantering, värdering av de försäkringstekniska avsättningarna, principerna för att fastställa försäkringsavgiften, myndighetsrapporteringen och ordnande av återförsäkring. Försäkringsbolagslagen, som baserar sig på regleringen i Solvens II-direktivet, har utarbetats utifrån ett antagande om att försäkringsbolaget själv behandlar skadeanmälningar och sköter ersättningsverksamheten, varvid de uppgifter som fås om dessa är tillgängliga för försäkringsbolaget för att fullgöra de skyldigheter som föreskrivs i försäkringsbolagslagen.

Enligt 6 kap. 10 § i försäkringsbolagslagen ska ett försäkringsbolag ha ett riskhanteringssystem som omfattar fortlöpande identifiering, mätning, övervakning, hantering och rapportering av de enskilda risker som bolaget exponeras för samt den sammanlagda riskexponeringen. I riskhanteringen ska man beakta bland annat beräkningen av solvenskapitalkravet och de försäkringstekniska avsättningarna, beviljandet av försäkringar, hanteringen av tillgångar och ansvar, likviditeten, hanteringen av operativa risker, ordnandet av återförsäkringen och andra metoder för att minska riskerna. Försäkringsbolaget har en skyldighet att årligen bedöma uppgifterna i anknytning till hanteringen av tillgångar och ansvar och överlämna dessa till Finansinspektionen.

Ansvarsskulden i bokföringen enligt 9 kap. 9 § i försäkringsbolagslagen ska vara tillräckliga för att försäkringsbolaget ska kunna fullgöra de åtaganden som orsakas av försäkringsavtalen. I beräkningen av ansvarsskulden används statistiska metoder, vars relevans utreds utifrån statistiskt material. Ett försäkringsbolag ska ha tillgång till tillräckliga historikuppgifter och ingen relevant information får utlämnas utan befogad orsak. Försäkringsbolaget ska säkerställa att de uppgifter som används i beräkningen av ansvarsskulden täcker de observationer som är karakteristiska för den bedömda situationen från en tillräckligt lång tidsperiod. Dessutom ska det säkerställas att försäkringsbolaget har tillgång till en tillräcklig mängd historikuppgifter om ersättningarnas totala kostnader och den faktiska utvecklingen för dessa på en tillräckligt noggrann nivå.

Enligt 10 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen ska ett försäkringsbolag dessutom beräkna de försäkringstekniska avsättningarna, som ska motsvara det belopp som försäkringsbolaget skulle vara tvunget att betala, om det omedelbart skulle föra över sina försäkringsförpliktelser till ett annat försäkringsbolag. Ett försäkringsbolag ska beräkna ett premieansvar som motsvarar kapitalvärdet av betalningar på grund av framtida försäkringshändelser enligt de gällande försäkringsavtalen och andra utgifter som orsakas av dessa premier. De viktigaste metoderna för ett försäkringsbolag för att hantera premierisken är en ändamålsenlig prissättning och anskaffning av ett återförsäkringsskydd. I enlighet med 10 kap. i försäkringsbolagen ska ett försäkringsbolag beräkna värdet av de fordringar som baserar sig på återförsäkringsavtal genom att beakta bland annat bästa skattning, tidsskillnaden mellan utbetalning av ersättningar och senare inbetalning av ersättningar enligt återförsäkringsavtal och andra ersättningsfordringar samt de förväntade förlusterna.

Ovan nämnda uppgifter för att iaktta försäkringsbolagen förutsätter tillräckligt omfattande information skadehändelser och ersättningar för att kontinuerligt kunna identifiera, mäta, följa, hantera och rapportera enskilda risker och deras sammantagna konsekvenser. En förutsättning för att ett försäkringsbolag ska kunna fullgöra de skyldigheter som föreskrivits i

försäkringsbolagslagstiftningen är att försäkringsbolagen noggrant känner till deras försäkrade risker och ansvar.

För att fullgöra ovan nämnda skyldigheter i försäkringsbolagen, vilka förutsatts av Solvens II-direktivet, är det nödvändigt att ett försäkringsbolag har rätt att få uppgifter från Patientförsäkringscentralen.

Patientförsäkringscentralen kan med andra ord i pseudonymiserad form lämna ut begränsade uppgifter som är nödvändiga för försäkringsbolaget och som anmälts till den. I praktiken handlar det om skadeuppgifter som antecknats i Patientförsäkringscentralens ersättningssystem, vilka plockats från de utlåtanden som överlämnas till centralen. Systemanteckningarna omfattas av interna anvisningar som ska hållas uppdaterade, med vilka man säkerställer att de uppgifter som lämnas ut är ändamålsenligt och att nödvändighetskriteriet enligt den föreslagna regleringen uppfylls. Efterlevnaden av anvisningarna och anteckningar övervakas regelbundet. En systemanteckning gäller endast den aktuella skadehändelsen och i den behandlas inte personens övriga hälsohistorik. Utifrån den föreslagna bestämmelsen utlämnas inte journalhandlingar som gäller de registrerade och som utarbetats vid hälso- och sjukvårdsenheterna, varken i oförändrad form eller ens i redigerad form. Med pseudonymisering avses pseudonymisering enligt artikel 4.5 i dataskyddsförordningen.

Utlämnande av uppgifter enligt förslaget utgör behandling av personuppgifter enligt den allmänna dataskyddsförordningen. Nationell specialreglering kan utfärdas med stöd av artikel 6.2 och artikel 6.3 i den allmänna dataskyddsförordningen, om behandlingen är nödvändig för att iaktta en lagstadgad skyldighet för en personuppgiftsansvarig eller för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller för att utöva den offentliga makt som hör till en personuppgiftsansvarig. Enligt artikel 6.3 i dataskyddsförordningen kan den rättsliga grunden för behandlingen omfatta särskilda bestämmelser för att anpassa tillämpningen av bestämmelserna i förordningen, vilka gäller till exempel behandlingens laglighet och ändamålsbegränsningen. I artikel 6.3 förutsätts dessutom att medlemsstaternas nationella rätt ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas. I enlighet med artikel 6.2 i den allmänna dataskyddsförordningen föreslås att bestämmelsen reglerar sådan behandling som i enlighet med artikel 6.1 c görs för att iaktta en lagstadgad skyldighet för en personuppgiftsansvarig genom att närmare definiera de särskilda kraven för informationsbehandlingsåtgärder och andra åtgärder, med vilka det säkerställs att informationsbehandlingen är laglig och rättvis. Dessutom reglerar bestämmelsen i enlighet med artikel 6.3 i den allmänna dataskyddsförordningen lagligheten den personuppgiftsansvariges informationsbehandling, den typ av uppgifter som behandlas, de berörda registrerade samt de sammanslutningar till vilka personuppgifter kan lämnas ut och för vilket ändamål. Enligt artikel 6.3 i den allmänna dataskyddsförordningen ska medlemsstaternas nationella rätt uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas. Bestämmelsen kan anses uppfylla målet om ett allmänt intresse, eftersom ovan beskrivna skyldigheter i försäkringsbolagslagen har föreskrivits för att skydda de försäkrades förmåner och trygga stabiliteten på finansmarknaden. Dessutom kan bestämmelsen anses vara proportionell i förhållande till det mål som eftersträvas med den, eftersom Patientförsäkringscentralen till försäkringsbolagen kan lämna ut endast sådana uppgifter som är nödvändiga för att fullgöra en lagstadgad skyldighet för den.

Artikel 9.2 i den allmänna dataskyddsförordningen innehåller bestämmelser om de situationer då det är tillåtet att behandla personuppgifter som hör till särskilda kategorier av personuppgifter, inbegripet hälsouppgifter. Artikel 9.2 g i dataskyddsförordningen förutsätter att en medlemsstats lagstiftning som gäller behandling av särskilda kategorier av personuppgifter utifrån ett allmänt intresse ska stå i proportion till det eftersträvar syftet, vara förenligt med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om

lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen. Försäkringsbolagen behandlar uppgifter om den försäkrades och ersättningssökandens hälsotillstånd, sjukdom, funktionsnedsättning eller en annan vårdåtgärd eller jämförbara åtgärder utifrån 6 § 1 mom. 1 punkten i dataskyddslagen (1050/2018), vilken baserar sig på artikel 9.2 g i den allmänna dataskyddslagen. Även den föreslagna bestämmelsen i denna paragraf om Patientförsäkringscentralens rätt att lämna ut och försäkringsbolagets rätt att behandla särskilda kategorier av personuppgifter enligt artikel 9.1 i den allmänna dataskyddsförordningen baserar sig, på ett sätt som ligger i linje med förutsättningarna i artikel 9.2 g, på 6 § 1 mom. 1 punkten i dataskyddslagen, eftersom uppgifter lämnas ut av Patientförsäkringscentralen och behandlas av försäkringsbolagen för att utreda bolagens ansvar i en kontext som omfattar fullgörande av skyldigheterna i försäkringsbolagslagen. Bestämmelsen kan anses vara proportionell i förhållande till målet. Dataskyddslagens 6 § 2 mom. innehåller bestämmelser om de lämpliga skyddsåtgärder som en personuppgiftsansvarig och ett personuppgiftsbiträde ska vidta för att skydda den registrerades rättigheter, då personuppgifter behandlas i en situation enligt 6 § 1 mom. Det återstår för den personuppgiftsansvarige att bedöma vilka skyddsåtgärder som förutsätts av de risker som ingår i behandlingen av personuppgifter. De lämpliga skyddsåtgärderna ska i en situation med utlämnande av uppgifter enligt vad som föreslås beträffande paragrafen ombesörjas åtminstone på så sätt att försäkringsbolaget behandlar uppgifter och statistik i anknytning till ersättningar och skadehändelser i pseudonymiserad form. Uppgifter som anknyter till en enskild ersättning eller skadehändelse kan specificeras endast utifrån Patientförsäkringscentralens behandlingsbeteckning. Patientförsäkringscentralen lämnar inte ut annan information som specificerar den registrerade, såsom namn eller personbeteckning, till försäkringsbolagen. Försäkringsbolagen har således inte någon möjlighet att i sina funktioner specificera de registrerades identitet med Patientförsäkringscentralens pseudonymiserade behandlingsbeteckning. Enligt 6 kap. 2 mom. 5 punkten i dataskyddslagen kan pseudonymisering av personuppgifter användas som en lämplig skyddsåtgärd.

Dessutom har Patientförsäkringscentralen och försäkringsbolagen utifrån artikel 5.1 a i den allmänna dataskyddsförordningen en skyldighet att behandla personuppgifter på ett sätt som är transparent för den registrerade. Patientförsäkringscentralen och försäkringsbolagen binds även av skyldigheterna enligt artiklar 13 och 14 i dataskyddsförordningen att ge de registrerade information om behandlingen av personuppgifter och även av skyldigheterna enligt 13.1 e och 14.1 c att ge de registrerade uppgifter om mottagarna av personuppgifterna.

Det finns bestämmelser om principen om ändamålsbegränsning i artikel 5.1 b i den allmänna dataskyddsförordningen, enligt vilken personuppgifter ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål. I artikel 6.4 i den allmänna dataskyddsförordningen föreskrivs att om en behandling för andra ändamål än det ändamål för vilket personuppgifterna samlades in inte grundar sig på den registrerades samtycke eller på unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt som utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle för att skydda de mål som avses i artikel 23.1, ska den personuppgiftsansvarige för att fastställa huruvida behandling för andra ändamål är förenlig med det ändamål för vilket personuppgifterna ursprungligen samlades in beakta vissa ärenden som nämns i artikeln. Dessa ärenden som ska säkerställas är bland annat kopplingar mellan de ändamål för vilka personuppgifterna har samlats in och ändamålen med den avsedda ytterligare behandlingen, det sammanhang inom vilket personuppgifterna har samlats in, särskilt förhållandet mellan de registrerade och den personuppgiftsansvarige, personuppgifternas art, särskilt huruvida särskilda kategorier av personuppgifter behandlas i enlighet med artikel 9 eller huruvida personuppgifter om fällande domar i brottmål och överträdelser behandlas i enlighet med artikel 10, eventuella konsekvenser för registrerade av den planerade fortsatta behandlingen och

förekomsten av lämpliga skyddsåtgärder, vilket kan inbegripa kryptering eller pseudonymisering. Behandlingen av personuppgifter enligt den föreslagna bestämmelsen kan anses ha ett tätt samband med ändamålet med insamlingen av personuppgifter, eftersom försäkrings- och ersättningsverksamhet i praktiken inte är möjlig utan att ett försäkringsbolag på samma gång iakttar de skyldigheter som föreskrivits för det i försäkringsbolagslagen. Skyldigheterna för försäkringsbolag enligt försäkringsbolagslagen tryggar att ersättningsverksamheten är störningsfri och genomförbar och skyddet för de försäkrades förmåner. Även om försäkringsbolaget inte själv sköter ersättningsverksamheten, ansvarar det för beviljandet av försäkringen, ersättningsutgiften, återförsäkrings, riskhanteringen och rapportering, vilka alla är en fast del av bedrivande av ersättningsverksamheten, tillsammans med ersättningsverksamheten. Behandlingen omfattar särskilda kategorier av personuppgifter i enlighet med artikel 9 i dataskyddsförordningen, men uppgifterna är enligt förslaget pseudonymiserade för att skydda den registrerade. Dessutom ska uppmärksamhet riktas på att i fråga om andra försäkringsslag samlar försäkringsbolagen in personuppgifter för samma ändamål för vilket Patientförsäkringscentralen samlar in personuppgifter i det aktuella fallet (utredning av en skada och utbetalning av ersättning) och dessa uppgifter används även för att fullgöra ovan beskrivna skyldigheter i försäkringsbolagslagen på ett motsvarande sätt. Den enda skillnaden i den föreslagna bestämmelsen är att uppgifterna lämnas från Patientförsäkringscentralen till försäkringsbolaget.

7.6 Lagen om sjömanspensioner

174 §. *Fullmäktiges ordinarie möte.* Det föreslås att skyldigheten att välja en granskare av hållbarhetsrapporteringen stryks från 4 punkten i paragrafen.

193 b §. *Särskild skyldighet att välja en granskare av hållbarhetsrapporteringen.* Det föreslås att paragrafens upphävs, eftersom Sjömanskassan inte längre behöver välja någon granskare av hållbarhetsrapporteringen.

196 §. *Tillämpliga lagar.* Det föreslås att hänvisningen till hållbarhetsrapportering stryks från 3 mom. i paragrafen.

211 §. *Tillsynen över pensionskassan samt de uppgifter som ska lämnas om verksamheten.* Det föreslås att hänvisningarna till hållbarhetsrapporten och hållbarhetsgranskningsberättelsen stryks 2 mom. i paragrafen.

211 a §. *Pensionskassans skyldighet att bevara och offentliggöra vissa handlingar.* Det föreslås att hänvisningen till hållbarhetsgranskningsberättelse stryks från paragrafen.

7.7 Lagen om pension för lantbruksföretagare

117 §. *Delegationens uppgifter och beslutsfattande.* Det föreslås att skyldigheten att välja en granskare av hållbarhetsrapporteringen stryks från 2 mom. 2 punkten i paragrafen.

126 §. *Bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse.* Det föreslås att hänvisningen till hållbarhetsrapportering i 3 mom. i paragrafen ska slopas.

128 c §. *Särskild skyldighet att välja en granskare av hållbarhetsrapporteringen.* Det föreslås att paragrafens upphävs, eftersom Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt inte längre behöver välja någon granskare av hållbarhetsrapporteringen.

131 §. *Upplysningar som skall ges om pensionsanstaltens verksamhet.* Det föreslås att hänvisningarna till hållbarhetsrapporten och hållbarhetsgranskningsberättelsen stryks 1 mom. i paragrafen.

131 a §. *Pensionskassans skyldighet att bevara och offentliggöra vissa handlingar.* Det föreslås att hänvisningen till hållbarhetsgranskningsberättelse stryks från paragrafen.

8 Bestämmelser på lägre nivå än lag

Solvens II-direktivet innehåller i stor utsträckning befogenheter för kommissionen att anta delegerade akter. Utifrån Solvens II-direktivet har kommissionen antagit flera delegerade akter och tekniska genomförandeakter. Den viktigaste av dessa är kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35, som innehåller största delen av den reglering på lägre nivå som kommissionen antagit utifrån Solvens II-direktivet. I och med översynen av Solvens II-direktivet görs ändringar även i kommissionens delegerade akter och genomförandeakter.

Det föreslås att social- och hälsovårdsministeriet ges ett bemyndigande att i enlighet med 10 kap. 15 § utfärda förordning i fråga om beräkning av volatilitetsjustering. Den reglering som föreslås till förordningen ingår i direktivet, men eftersom det handlar om väldigt teknisk reglering i anknytning till volatilitetsjusteringen, föreslås att nationella bestämmelser om detta utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

9 Ikraftträdande

Det föreslås att lagarna träder i kraft den 30 januari 2027, det vill säga från och med den dag ändringarna av Solvens II-direktivet börjar tillämpas, dock på så sätt att Finansinspektionen har befogenhet att godkänna vissa ansökningar redan lagens ikraftträdande. Dessutom föreslås vissa övergångsbestämmelser till försäkringsbolagslagen. I fråga om lagen om ändring av lagen om Patientförsäkringscentralen föreslås dock att den träder i kraft redan den 1 juli 2026.

Finansinspektionen ges extra tid att behandla en anmälan enligt 2 a kap. 8 § i försäkringsbolagen av ett försäkringsbolag beträffande klassificering som ett litet och icke-komplext bolag i fråga om de anmälningar som inkommit till Finansinspektionen senast den 30 juli 2027. Finansinspektionen ska i fråga om sådana meddelanden motsätta sig en sådan klassificering inom fyra månader från det att meddelandet inkommit. Bestämmelsen baserar sig på artikel 29b.5 i direktivet. Dessutom ges Finansinspektionen extra tid att behandla en ansökan om att tillämpa proportionalitetsåtgärder enligt 2 a kap. 13 § i försäkringsbolagen i fråga om de anmälningar som inkommit till Finansinspektionen senast den 30 juli 2027. Finansinspektionen ska besluta om den godkänner eller förkastar försäkringsbolagets ansökan inom fyra månader från det att ansökan inkommit. Bestämmelsen baserar sig på artikel 29d.4 i direktivet.

Det föreslås att bestämmelsen om undantaget för små försäkringsbolag att tillämpa kommissionens förordning till vissa delar enligt 1 kap. 2 a § 2 mom. i den gällande försäkringsbolagslagen ska upphävas. Dessutom föreslås det att definitionen av försäkringsbolag upphävs. Efter att ändringarna i försäkringsbolagslagen trätt i kraft kan ett bolag som uppfyller förutsättningarna för ett litet försäkringsbolag enligt den nuvarande gällande lagen framöver klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, men för att beviljas denna klassificering ska bolaget iaktta det förfarande som föreslås i 2 kap. För att undvika att små försäkringsbolag, efter att ändringarna av försäkringsbolagslagen trätt i kraft, står inför en situation där de undantag som gällt tidigare inte är tillämpliga, men inte heller klassificeringen som ett litet och icke-komplext bolag trätt i kraft, föreslås en övergångsbestämmelse, enligt vilken ett litet försäkringsbolag enligt den redan nu gällande

lagen kan fortsätta att tillämpa 1 kap. 2 a § 2 mom. i den gällande lagen i fyra räkenskapsperioder efter att ändringarna i försäkringsbolagslagen trätt i kraft. Eftersom 1 kap. 2 a § 2 mom. upphävs enligt förslaget, ska ett litet försäkringsbolag enligt den gällande lagen dessutom börja tillämpa de bestämmelser i kommissionens förordning, i fråga om vilka man inte föreslagit att utfärda bestämmelser om proportionalitetsåtgärder för små och icke-komplexa försäkringsbolag. Genom övergångsbestämmelsen får små försäkringsbolagen enligt den gällande lagen tid för att förbereda sig.

Det har föreslagits att regleringen kring volatilitetsjustering i försäkringsbolagslagen ändras på så sätt att godkännande av Finansinspektionen framöver behövs för att använda volatilitetsjustering. Det föreslås att man som övergångsbestämmelse föreskrivs att om ett försäkringsbolag tillämpat volatilitetsjustering ett år innan ändringarna av försäkringsbolagslagen träder i kraft, behöver det inte ansöka om samtycke för att använda volatilitetsjustering från Finansinspektionen. Ett försäkringsbolag ska dock från och med ändringslagens ikraftträdandedag iakttä förutsättningarna för förhandsgodkännande enligt 10 kap. 8 a § 1 mom. Bestämmelsen baserar sig på artikel 77d.1a i direktivet.

På den dag då ändringarna av försäkringsbolagslagen trätt i kraft är löptiden för den första utjämningspunkten för euron 20 år. Bestämmelsen baserar sig på artikel 77a.3 i direktivet.

Det föreslås att Finansinspektionen ges ett bemyndigande att innan ändringslagen träder i kraft godkänna användning av volatilitetsjustering i enlighet med 10 kap. 8 a § 1 mom. i ändringslagen och användning av infasningsmekanismen i anknytning till räntesatser i enlighet med 10 kap. 7 a §. Det är möjligt att ett försäkringsbolag börjat tillämpa volatilitetsjustering mindre än ett år innan ändringslagens ikraftträdande. Med tanke på i synnerhet en sådan situation ges Finansinspektionen en befogenhet att godkänna användning av volatilitetsjustering redan innan ändringslagens ikraftträdande så att det inte uppkommer en situation där volatilitetsjustering som införts enligt den gällande lagen temporärt ska tas ur bruk för att få ett godkännande för användning. Dessutom ges Finansinspektionen en befogenhet att godkänna att den infasningsmekanism som gäller räntesatsen används innan ändringslagens ikraftträdande. Ändringarna om räntesatsen enligt 10 kap. 7 § i ändringslagen ska börja tillämpas då ändringslagen träder i kraft och för att kunna använda infasningsmekanismen från och med denna dag ska försäkringsbolaget få godkännande av Finansinspektionen för användning av infasning redan innan ändringslagens ikraftträdande.

På ansökningar om koncession som anhängiggjorts innan lagens ikraftträdande tillämpas därtill de bestämmelser som gällt då ansökan om koncessionen anhängiggjordes och inte de ändringar som gäller ansökan om koncession och som beror på ändringslagen.

Det föreslås att de nya bestämmelserna i de andra lagarna tillämpas direkt från och med lagens ikraftträdande.

10 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

10.1 Egendomsskydd

De förslag som är relevanta med tanke på det egendomsskydd som föreskrivs i 15 § i grundlagen utgörs av de bestämmelser om finansieringen av utdelning av medel vilka föreslås till 25 a kap. i försäkringsbolagslagen och bestämmelser om förbud mot betalning av återköpsvärdet på en livförsäkring.

Enligt föreslagna 2 § till 25 a kap. i försäkringsbolagslagen kan Finansinspektionen, om ett försäkringsbolag är föremål en väsentlig likviditetsrisk som kan orsaka en omedelbar risk för de försäkrade förmånerna eller stabiliteten i det finansiella systemet, begränsa utdelning av försäkringsbolagets medel på de sätt som föreskrivs i paragrafen. Denna befogenhet kan utövas för alla finländska försäkringsbolag, om en väsentlig likviditetsrisk hänför sig till hela försäkringsmarknaden eller en betydande del av den. Det föreslås dessutom att 5 § i kapitlet innehåller bestämmelser om att Finansinspektionen under exceptionella störningar som omfattar hela branschen och som hotar stabiliteten i det finansiella systemet eller ett försäkringsbolags finansiella ställning får begränsa utdelningen av försäkringsbolagets medel för sådana bolag vars riskprofil är synnerligen sårbar. Regleringen baserar sig på artikel 144 b i Solvens II-direktivet.

Dessutom föreslås att det i 3 § 25 a kap. i försäkringsbolagslagen föreskrivs att i en situation där ett försäkringsbolag är föremål för en väsentlig likviditetsrisk som kan orsaka en omedelbar risk för de försäkrade förmånerna eller stabiliteten i det finansiella systemet får Finansinspektionen som en sista utväg endast om det ligger i det kollektiva intresset för ett försäkringsbolags försäkringstagare och förmånstagare förbjuda bolaget att betala återköpsvärdet på en livförsäkring till försäkringstagare och förmånstagare. Även denna bestämmelse baserar sig på artikel 144 b i direktivet.

Dessa bestämmelser begränsar egendomsskyddet enligt 15 § i grundlagen för såväl försäkringsbolagens ägare som försäkringstagarna och förmånstagarna. De befogenheter som föreslagits till försäkringsbolagslagen beträffande utdelningen av medel och avbrytande av betalning av återköpsvärdet av en livförsäkring baserar sig på tvingande reglering i direktivet, och det är inte möjligt att utfärda avvikande nationella bestämmelser om dessa.

I sin praxis har grundlagsutskottet ansett att finansiering som hänför sig till användning av egendom kan vara förenlig med grundlagen om den baserar sig på exakta bestämmelser i lagen och om de är rimliga för ägaren (GrUU 9/2008 rd, s. 3, GrUU 36/2004 rd, s. 2/I och GrUU 37/2004 rd, s. 2/I). I grundlagsutskottets utlåtandep Praxis har det ansetts att lagstiftaren med avseende på egendomsskyddet som regel har större rörelseutrymme i en situation där de lagstadgade skyldigheterna gäller börsnoterade bolag eller andra med avseende på sin förmögenhetsmassa betydande juridiska personer jämfört med situationer när bestämmelserna får väldigt direkta konsekvenser för de fysiska personerna bakom den juridiska personen (GrUU 9/2008 rd s. 3, GrUU 34/2000 rd, s. 2, GrUU 61/2002 rd, s. 3–4, GrUU 45/2005 rd, s. 3/I, och GrUU 10/2007 rd, s. 2). De föreslagna befogenheterna hänför sig till försäkringsbolag som i fråga om förmögenhetsmassa även utgör avsevärda juridiska personer, varför handlingsutrymmet kan anses vara större med tanke på egendomsskyddet.

Bestämmelser om Finansinspektionens befogenhet att begränsa utdelning av medel på grund av likviditetsproblem eller exceptionella störningar som omfattar verksamhetsområdet föreskrivs genom lag. Dessutom är lagen noggrant avgränsad, eftersom den innehåller exakta bestämmelser om de situationer där denna befogenhet kan införas och om de förutsättningar som ska vara uppfyllda. Likviditetsrisken ska hänföra sig till de försäkrade förmånerna eller det finansiella systemets stabilitet. Avbrytandet av utdelning av medel får pågå i högst tre månader, varefter situationen senast ska ses över. I fråga om exceptionella störningar som omfattar verksamhetsområdet är det möjligt att begränsa utdelningen av medel endast om försäkringsbolagets finansiella ställning eller det finansiella systemets stabilitet är hotade och endast för sådana bolag, vars riskprofil är synnerligen sårbar. I en sådan situation kan utdelningen av medel avbryts högst så länge som situationen varar och den ska även ses över med minst tre månaders mellanrum.

Även förbudet att betala återköpsvärdet på en livförsäkring föreskrivs genom lag och det blir tillämpligt endast om strikta förutsättningar uppfylls. Ett förbud mot betalning av återköpsvärdet på en livförsäkring kan meddelas endast om man använt de andra metoderna för att förbättra likviditeten enligt 2 §, som föreslagits till 25 a kap. i försäkringsbolagslagen, som sista utväg och endast om det är förenligt med försäkringstagarnas och förmånstagarnas gemensamma intresse. Genom begränsningen strävar man med andra ord efter att trygga alla försäkringstagares och förmånstagares skydd och gemensamma intresse på så sätt att försäkringsbolaget och myndigheterna har tillräckligt med tid att återställa försäkringsbolagets likviditet, så att det kan fullgöra sina skyldigheter gentemot alla försäkringstagare och förmånstagare. Dessutom utfärdas bestämmelser om att försäkringsbolaget under tiden för ett sådant förbud inte får göra utdelning, köpa tillbaka aktier eller återbetala eller lösa in egna kapitalbasposter eller betala bonusar eller rörliga ersättningar till bolagets ledning eller personer som svarar för centrala funktioner. Längden på begränsningen är högst tre månader, då den senaste ska ses över.

De förslag som begränsar egendomsskyddet i propositionen uppfyller således förutsättningarna för att begränsa de grundläggande fri- och rättigheterna.

10.2 Näringsfrihet

Det föreslås att koncessionsregleringen i 2 kap. i försäkringsbolagslagen ändras för att överensstämja med ändringarna av Solvens II-direktivet. Bestämmelserna om koncession är relevanta med tanke på näringsfriheten enligt 18 § i grundlagen.

Grundlagsutskottet har betraktat näringsfriheten som en huvudregel enligt grundlagen, men ansett att tillstånd för näringsverksamhet i undantagsfall kan krävas. Bestämmelser om tillståndsplikt måste ingå i lag och lagen måste uppfylla de generella kraven på begränsningar i de grundläggande fri- och rättigheterna. När det gäller innehållet i regleringen har grundlagsutskottet ansett det viktigt att bestämmelserna om tillståndsvillkor och tillståndets giltighet garanterar en tillräcklig förutsebarhet i myndigheternas verksamhet (GrUU 67/2002 rd och GrUU 28/2001 rd). Betydelsefullt i detta avseende är bland annat i vilken omfattning myndigheternas befogenheter fastställs utifrån bunden prövning och vilken mån utifrån ändamålsenlighetsprövning (GrUU 28/2000 rd). Grundlagsutskottet har dock bland annat i fråga om kreditinstitutsverksamhet, som ligger nära försäkringsverksamhet, att på grund av det omfattande mottagandet av allmänna medel, är någon grad av myndighetskontroll nödvändig på grund av grunder som gäller finansmarknadens stabilitet och kundskyddet (GrUU 24/2002 rd, s. 2/I, GrUU 16/2003 rd, s. 2/I, GrUU 43/2004 rd s. 2).

Största delen av koncessionsregleringen inkluderats i försäkringsbolagslagen redan tidigare i samband med det nationella genomförandet av Solvens II-direktivet och de föregående direktiven. Förslagen om ändringar av regleringen kring koncession i försäkringsbolagslagen i denna proposition är inte relevanta.

De förslag som är relevanta för näringsfriheten enligt 18 § i grundlagen omfattar även befogenheten enligt 26 kap. 10 b § i försäkringsbolagslagen för Finansinspektionen att kräva omorganisering av en grupp, befogenheten enligt 10 c § för Finansinspektionen att kräva att en holdningsammanslutning bildas för en grupp och befogenheten enligt 3 a § att kräva att ett moderföretag väljs för en grupp av företag som står under gemensam ledning. Förslagen baserar sig på den tvingande regleringen i artikel 213 b och artikel 214 i Solvens II-direktivet.

Det som talar för regleringen även i fråga om regleringen kring omorganiseringen av en grupp och valet av ett moderföretag är att grundlagsutskottet i sin bedömning av regleringen kring

kreditinstitutsverksamhet konstaterat att på grund av det omfattande mottagandet av allmänna medel, är någon grad av myndighetskontroll nödvändig på grund av grunder som gäller finansmarknadens stabilitet och kundskyddet (GrUU 24/2002 rd, s. 2/I, GrUU 16/2003 rd, s. 2/I, GrUU 43/2004 rd s. 2). I fråga om regleringens exakthet och noggranna avgränsning kan det konstateras att Finansinspektionens befogenhet att omorganisera en grupp blir aktuell endast om gruppen organiserats på så sätt att dess interna arrangemang och uppgiftsfördelning inte är lämpliga för att vara förenliga med lagen eller om gruppens organisationsstruktur hindrar eller stör en effektiv tillsyn. Det är också möjligt att välja ett moderföretag eller grunda ett sådant endast om situationen i annat fall leder till avsevärda hinder för tillsynen.

De förslag som begränsar näringsfriheten i propositionen uppfyller således förutsättningarna för att begränsa de grundläggande fri- och rättigheterna.

10.3 Myndighetens prövningsrätt i fråga om tillämpning av regleringen

Det föreslås att 26 kap. 2 § i försäkringsbolagslagen ändras på så sätt att en försäkringsföretagsgrupp kan bildas även på så sätt att Finansinspektionen eller tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat anser att de företag som hör till gruppen står under gemensam ledning. Förslagen baserar sig på den tvingande regleringen i artikel 212 i Solvens II-direktivet. Bestämmelsen är relevanta med tanke på bedömningen av godtagbarheten för en myndighets prövningsrätt.

Gällande 26 kap. i försäkringsbolagslagen innehåller redan en bestämmelse enligt vilken Finansinspektionen kan anse att ett företag är moderföretag till andra företag då det har bestämmande inflytande i dessa företag. En grupp kan även bildas utifrån denna grund. Förslaget i denna proposition om att en grupp bildas utifrån en gemensam ledning motsvarar i fråga om myndighetens prövningsrätt den gällande nämnda bestämmelsen, varför det inte har en karaktär som avviker från innehållet i den gällande lagen.

I fråga om kreditinstitutsverksamhet, som ligger nära försäkringsverksamhet, har grundlagsutskottet konstaterat att det karakteristiska för kreditinstitutsverksamhet är att medel i stor skala tas emot från allmänheten och därför är det nödvändigt med en viss grad av myndighetskontroll och användning av de befogenheter som följer av den, och att vissa faktorer som är acceptabla med tanke på de grundläggande fri- och rättigheterna och som framför allt avser att garantera stabiliteten på den finansiella marknaden och som därmed också skyddar kunderna motiverar regleringen (GrUU 24/2002 rd och GrUU 16/2003). Regleringen kring grupp-tillsyn i försäkringsbolagslagen är relevant för såväl kundskyddet som stabiliteten på finansmarknaden, eftersom det är viktigt att myndigheten har möjlighet att bedöma hela gruppens verksamhet, som påverkar försäkringsbolagets verksamhet, med tanke på regleringen i försäkringsbolagslagen. Med tanke på styrningen av en myndighets prövningsrätt har man föreslagit en bestämmelse till 26 kap. 2 a § i försäkringsbolagslagen om de ärenden som Finansinspektionen ska beakta då den bedömer om ett företag står under gemensam ledning.

Med tanke på godtagbarheten för myndighetens prövningsrätt är även bestämmelserna om proportionalitetsåtgärd enligt 2 a kap. 13 och 14 § och bestämmelserna om begränsning av rapportering enligt 25 kap. 25, 26, 26 a § av betydelse.

I 25 kap. 25 och 26 § i försäkringsbolagslagen finns det redan bestämmelser om Finansinspektionens möjlighet att i ett enskilt fall begränsa rapporteringen eller att befria ett bolag från att rapportera en viss rapporteringspliktig uppgift. Det har föreslagits att dessa bestämmelser ändras för att bättre motsvara vad som föreskrivs i direktivet. Dessutom har man till 15 kap. 26 a § föreslagit en ny bestämmelse om befrielse av ett captivebolag för försäkring

från den årliga rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Det föreslås dock att man genom lag föreskriver de förutsättningar utifrån vilka ett captivebolag kan befrias från viss rapportering. I fråga om gällande 25 och 26 § är förutsättningen för begränsning att Finansinspektionen bedömer att det blir betungande att lämna uppgifter, att uppgifternas behövlighet är jämförelsevis liten, att lämnandet av uppgifter har en jämförelsevis liten konsekvensen för EES-områdets finansieringssystem samt att försäkringsbolaget kan ge uppgifter från fall till fall. En förutsättning för befrielse är att Finansinspektionen gör en bedömning av att rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post är oändamålsenlig. Finansinspektionens prövningsrätt har begränsats på tillräckligt sätt genom ovan nämnda förutsättningar.

Dessutom föreslås att 2 a kap. 13 § i försäkringsbolagslagen innehåller bestämmelser om att ett försäkringsbolag kan ansöka om godkännande av Finansinspektionen för att använda vissa proportionalitetsåtgärder, som utgörs av lättnader i tillämpningen av lagen. I 14 § i kapitlet utfärdas bestämmelser om godkännande som ges av Finansinspektionen och enligt bestämmelsen kan Finansinspektionen förkasta en ansökan, om användningen av proportionalitetsåtgärder inte är motiverad på grund av orsaker som gäller ett försäkringsbolags riskprofil. I Solvens II-direktivet har kommissionen getts befogenhet att anta närmare reglering om de förutsättningar som gäller ett försäkringsbolags riskprofil, vilka Finansinspektionen ska beakta då den gör bedömningen. Således kan försäkringsbolaget redan utifrån kommissionens förordning bedöma om det kan få ett godkännande att använda proportionalitetsåtgärder. Finansinspektionens prövningsrätt har begränsats på tillräckligt sätt genom ovan nämnda förutsättningar.

10.4 Delegering av lagstiftande makt

Bestämmelsen i 10 kap. 15 § i försäkringsbolagslagen i propositionen, enligt vilken närmare reglering om beräkningen av volatilitetsjustering utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet, är relevant med tanke på 80 § i grundlagen. Beräkningen av volatilitetsjustering föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet. Förutsättningarna för att använda volatilitetsjustering och ansökan om sådan till Finansinspektionen föreskrivs genom lag.

10.5 Skyddet för personuppgifter

Den i propositionen föreslagna ändringen av 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen, vilken gäller utlämnande av uppgifter från Patientförsäkringscentralen är relevant för skyddet för personuppgifter, som tryggas i 10 § 1 mom. i grundlagen och artikel 8 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna. Enligt 10 § 1 mom. i grundlagen är vars och ens privatliv, heder och hemfrid tryggnade. Närmare bestämmelser om skyddet för personuppgifter utfärdas genom lag. I sin bedömning av regleringen kring behandling av personuppgifter har grundlagsutskottet på vedertaget sätt ansett att regleringen ska granskas med tanke på 10 § 1 mom. i grundlagen.

Dataskyddsförordningen är en rättsakt som är direkt tillämplig i medlemsstaterna. Nationell lagstiftning som kompletterar och preciserar dataskyddsförordningen är möjlig endast i de fall då förordningen ger medlemsstaterna uttryckligt nationellt handlingsutrymme. Grunden för det nationella handlingsutrymmet utgörs av artikel 6 i dataskyddsförordningen, utifrån vilken det är möjligt att utfärda nationella bestämmelser om de rättsliga grunderna för behandling av personuppgifter. I lagstiftningen är det möjligt att fastställa rättsliga grund för situationer där det är nödvändigt att behandla personuppgifter för att fullgöra en lagstadgad skyldighet som hör till den personuppgiftsansvarige, för att sköta en uppgift av allmänt intresse eller för att den personuppgiftsansvarige ska kunna utöva sina offentliga makt (led c och e i artikel 6.1).

Eftersom förordningen är en direkt tillämplig och detaljerad rättsakt bör man förhålla sig restriktivt till användningen av det nationella handlingsutrymmet. Grundlagsutskottet har ansett att man ska ha ett restriktivt förhållningssätt till att införa nationell speciallagstiftning och avgränsa sådan till endast nödvändiga bestämmelser inom ramen för det nationella handlingsutrymme som dataskyddsförordningen medger (GrUU 2/2018 rd, s. 5, se även GrUU 14/2018 rd).

Enligt grundlagsutskottet måste behovet av speciallagstiftning i enlighet med det riskbaserade synsätt som krävs i dataskyddsförordningen dock också bedömas genom att rikta uppmärksamhet på de hot och risker som behandlingen av personuppgifter orsakar. Ju större risk fysiska personers rättigheter och friheter utsätts för på grund av behandlingen, desto mer motiverat är det med mer detaljerade bestämmelser. Denna omständighet är av särskild betydelse när det gäller behandling av känsliga uppgifter (se GrUU 14/2018 rd). Enligt grundlagsutskottet finns det skäl att genom exakt och noggrant avgränsade bestämmelser begränsa behandling av känsliga uppgifter till endast vad som är nödvändigt (GrUU 3/2017 rd, s. 5). Grundlagsutskottet har särskilt påpekat att inskränkningar i skyddet för privatlivet måste bedömas utifrån de allmänna villkoren för inskränkningar av de grundläggande fri- och rättigheterna (se GrUU 42/2016 rd, s. 2–3 och de utlåtanden som nämns där). Lagstiftarens handlingsutrymme vid utfärdandet av bestämmelser om behandling av personuppgifter begränsas särskilt av att skyddet för personuppgifter delvis omfattas av skyddet för privatlivet som garanteras i samma moment i 10 § i grundlagen. Denna rätt ska tillgodoses på ett sätt som är godtagbart med hänsyn till de samlade grundläggande fri- och rättigheterna. Utskottet har särskilt bedömt att tillåtelse att behandla känsliga uppgifter berör själva kärnan i skyddet för personuppgifter (GrUU 37/2013 rd, s. 2/II), varför till exempel bildandet av register som innehåller sådana uppgifter bör bedömas i förhållande till villkoren för inskränkningar av de grundläggande fri- och rättigheterna, i synnerhet med tanke på lagstiftningens acceptabilitet och proportionalitet (se GrUU 29/2016 rd, s. 4–5 och till exempel GrUU 21/2012 rd, GrUU 47/2010 rd och GrUU 14/2009 rd). Även i sina analyser av omfattning, exakthet och innehåll i lagstiftning om rätten att få och lämna ut uppgifter trots sekretess har utskottet lagt vikt vid att de uppgifter som lämnas ut är av känslig art (se till exempel GrUU 38/2016 rd, s. 3).

I propositionen föreslås att Patientförsäkringscentralen får rätt att lämna ut personuppgifter till försäkringsbolag. Behandlingen av personuppgifter enligt förslaget anknyter till sådana grunder enligt dataskyddsförordningen vilka enligt förordningen är förknippade med nationellt handlingsutrymme. På basis av bestämmelserna ska också uppgifter om hälsotillstånd kunna lämnas ut. Det är nödvändigt att överlämna uppgifter för skötseln av en lagstadgad förpliktelse för Patientförsäkringscentralen, eftersom försäkringsbolaget behandla dessa personuppgifter som lämnas ut för att fullgöra de skyldigheter som föreskrivits för den i försäkringsbolagslagen. Således är nationell lagstiftning som preciserar dataskyddsförordningen tillåten och även nödvändighet för att fastställa de uppgifter som ska lämnas ut. I det nya momentet som föreslås för 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen fastställs de uppgifter som Patientförsäkringscentralen kan överlämna till ett försäkringsbolag. Det finns en rättslig grund enligt dataskyddsförordningen för behandlingen av personuppgifter och regleringen kan anses vara exakt och noggrant avgränsad.

Grundlagsutskottet har bedömt bestämmelserna om myndigheternas rätt att få och lämna ut uppgifter trots sekretessbestämmelserna i förhållande till skyddet för privatlivet och personuppgifter enligt 10 § 1 mom. i grundlagen och då noterat bland annat vad och vem rätten att få uppgifter gäller och hur rätten är kopplad till nödvändighetskriteriet. Myndigheternas rätt att få och möjlighet att lämna ut uppgifter kan enligt utskottet gälla ”behövliga uppgifter” för ett visst syfte, om lagen ger en uttömmande förteckning över innehållet i uppgifterna. Om innehållet däremot inte anges i form av en förteckning, ska det i lagstiftningen ingå ett krav på

att "informationen är nödvändig" för ett visst syfte (GrUU 17/2016 rd, s. 5–6). Utskottet har i sin bedömning av exaktheten och innehållet gett särskild vikt åt naturen på de uppgifter som lämnas ut som känsliga uppgifter. Om de föreslagna bestämmelserna om överlåtelse av uppgifter har gällt också känsliga uppgifter, har det för vanlig lagstiftningsordning krävts att bestämmelserna preciseras så att de följer grundlagsutskottets återgivna praxis för bestämmelser som rör rätten att få och lämna ut myndighetsuppgifter trots sekretess (GrUU 38/2016 rd, s. 3, GrUU 4/2021 rd, punkt 10). Å andra sidan har utskottet ansett att grundlagen inte tillåter en generös och ospecificerad rätt att få uppgifter, inte ens om den är förenad med nödvändighetskriteriet (se till exempel GrUU 71/2014 rd, s. 3/I, GrUU 62/2010 rd, s. 4/I och GrUU 59/2010 rd, s. 4/I).

I den föreslagna bestämmelsen om Patientförsäkringscentralens rätt att lämna ut uppgifter har man strävat efter att räkna upp de uppgifter som kan lämnas ut. Dessutom är bestämmelsen bunden till nödvändighet, varvid Patientförsäkringscentralen kan lämna ut uppgifter endast om de är nödvändiga för att fullgöra en lagstadgad förpliktelse för försäkringsbolaget. Förslaget till bestämmelse uppfyller de förutsättningar som grundlagsutskottet ställt i praktiken, eftersom man strävat efter att räkna upp de uppgiftsinnehåll som är avsedda att lämnas ut på ett uttömmande sätt och bestämmelsen innehåller en förutsättning om att uppgifterna ska vara nödvändiga, även om grundlagsutskottet i sin praxis endast någondera av dessa förutsättningar.

I propositionen föreslås inte bestämmelser om nya eller utvidgade rättigheter till behandling av uppgifter som gäller särskilda kategorier av personuppgifter. I samband med beredningen har man bedömt att rätten för ett försäkringsbolag att behandla personuppgifter som hör till de särskilda kategorierna av personuppgifter uppfyller förutsättningarna enligt artikel 9.2 i dataskyddsförordningen på det sätt som föreskrivs i artikel 6 § 1 mom. 1 punkten i dataskyddslagen. Det finns dock skäl att granska förslaget mot den princip om användningsändamålsbundenhet som avses i artikel 5.1 b i den allmänna dataskyddsförordningen. Specialmotiveringen till förslaget innehåller en mer ingående beskrivning av behandlingen av personuppgifter i förhållande till principen om användningsbegränsning i den allmänna dataskyddsförordningen och den anknutna regleringen. Grundlagsutskottet har ansett att det är möjligt att göra undantag från ändamålsbegränsningen, endast om de kan karakteriseras som exakta och ringa. Sådan reglering får inte heller leda till att någon annan verksamhet än den som är förknippad med det ursprungliga ändamålet med registret blir den huvudsakliga eller ens ett viktigt ändamål (se GrUU 15/2018 rd, s. 45, GrUU 1/2018 rd, s. 4 och GrUU 14/2017 rd, s. 5–6). I den föreslagna bestämmelsen har man utifrån ovan nämnda grunder på exakt sätt förskrivit de uppgifter som kan lämnas ut och dessutom att utlämnandet av uppgifter kan ske endast om det är nödvändigt för att fullgöra försäkringsbolagets lagstadgade skyldigheter. Dessutom kan det anses att undantaget till användningsbundenheten är liten, eftersom fullgörande av skyldigheterna enligt försäkringsbolagslagen kan anses vara en del med fast koppling till försäkrings- och ersättningsverksamheten och även en förutsättning för sådan verksamhet. Utlämnande av dessa uppgifter blir med andra ord inte det huvudsakliga och inte ens ett avsevärt användningssätt.

På de grunder som anges ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

11 Förhållande till andra propositioner

11.1 Samband med andra propositioner

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av bokföringslagen och revisionslagen (länk till projektsidan: <https://tem.fi/hanke?tunnus=TEM096:00/2025>) överlämnas till riksdagen vecka 13. I propositionen föreslås att 7 kap. 1 § 4 mom. i

bokföringslagen upphävs. De ändringar som i denna proposition föreslås avseende lagen om sjömanspensioner och lagen om pension för lantbruksföretagare anknyter till upphävandet av det aktuella momentet.

Med stöd av vad som anförts ovan och eftersom Solvens II-direktivet innehåller bestämmelser som föreslås bli genomförda genom lag, föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i försäkringsbolagslagen (521/2008) 1 kap. 3 b §, 25 kap. 27 a § 2 och 3 mom. och 27 b § samt 26 kap. 43 §, sådana de lyder, 26 kap. 43 § i lag 303/2015, 1 kap. 3 b § i lagarna 303/2015 och 215/2022 samt 25 kap. 27 a § 2 och 3 mom. och 27 b § i lag 321/2020,

ändras 1 kap. 2 a och 8 § och 16 a § 1 mom., 2 kap. 3 § 4 mom. 9 och 10 punkten, 5 § 1 mom., 6 § 1 mom. och 9 b §, 6 kap. 4 §, 5 § 1 mom., 8 § 2 mom., 9 § 2 och 3 mom., 10 § 3 mom. 7, 9 och 10 punkten och 10 § 4 mom. 2 och 3 punkten, 12 § 1 mom. 3 punkten och 12 § 2 mom. 1 punkten, 12 a § 1 och 2 mom., det inledande stycket i 16 § 2 mom. samt 16 § 3 och 4 mom., 18 § 2 mom. 3 b-punkten, rubriken för 20 e § och 21 § 1 och 3 punkten, 7 kap. 1 § 2 mom. och 6 § 1 och 2 mom., 8 kap. 27 §, 8 a kap. 1–3 §, det inledande stycket i 4 § 1 mom. samt 5 § 1 mom., 10 kap. 7 och 8 §, 10 § 2 mom., 11 § 2 mom. och 15 §, 11 kap. 8 § 4 mom., 12 §, 13 § 3 mom., 15 § 1 mom. samt 16 och 30 §, 12 kap. 10 § 1 mom. 3 punkten, 19 kap. 6 §, 20 kap. 6 §, 20 a kap. 5 § 1 mom., 21 kap. 5 §, 22 kap. 5 §, 25 kap. 1 § 2 mom. 1 punkten och 1 § 3 mom., 3 § 1, 2 och 6 mom., 4 § 1 mom. 4 punkten och 4 § 2 mom., 6 §, 9 § 1 mom. 2 punkten, 25–27 §, rubriken för 27 a § och 27 a § 1 mom., 26 kap. 1 § 1 mom. 1, 2, 4, 6 och 14 punkten, 2 § 2 mom., 3 §, 8 § 1 mom. 2 punkten, 17, 24 och 26 §, 27 § 2 och 3 mom., det inledande stycket i 30 § 1 mom., 31 § 1 mom. 2 punkten, 31 § 2 mom. 2 punkten och 31 § 3 mom. 2 punkten, 39 § 1 mom., 40 § 1 mom., 41 § 4 mom., 44 § 1 och 2 mom., 48 § 2 mom. och 53 § 1 och 4 mom. samt 31 kap. 4 § 3 mom. och 13 §,

av dem 1 kap. 2 a §, 2 kap. 3 § 4 mom. 9 och 10 punkten, 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., 6 kap. 4 §, 8 § 2 mom., 9 § 3 mom., 10 § 3 mom. 7, 9 och 10 punkten och 10 § 4 mom. 2 och 3 punkten, 12 § 1 mom. 3 punkten och 12 § 2 mom. 1 punkten, 12 a § 1 och 2 mom., det inledande stycket i 16 § 2 mom. samt 16 § 3 och 4 mom., 18 § 2 mom. 3 b-punkten och 21 § 1 och 3 punkten, 7 kap. 6 § 1 och 2 mom., 8 a kap. 2 och 3 §, det inledande stycket i 4 § 1 mom. samt 5 § 1 mom., 10 kap. 7 och 8 §, 10 § 2 mom., 11 § 2 mom. och 15 §, 11 kap. 8 § 4 mom., 12 §, 13 § 3 mom., 15 § 1 mom. samt 16 och 30 §, 12 kap. 10 § 1 mom. 3 punkten, 25 kap. 1 § 2 mom. 1 punkten och 1 § 3 mom., 3 § 1, 2 och 6 mom., 4 § 1 mom. 4 punkten och 4 § 2 mom. samt 6 och 25–27 §, 26 kap. 1 § 1 mom. 1, 2, 4 och 6 punkten, 2 § 2 mom., 3 §, 8 § 1 mom. 2 punkten, 17, 24 och 26 §, 27 § 2 och 3 mom., det inledande stycket i 30 § 1 mom., 31 § 1 mom. 2 punkten, 31 § 2 mom. 2 punkten och 31 § 3 mom. 2 punkten, 39 § 1 mom., 40 § 1 mom., 41 § 4 mom., 44 § 1 och 2 mom., 48 § 2 mom. och 53 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 303/2025, 1 kap. 16 a § 1 mom., 6 kap. 9 § 2 mom. och 8 kap. 27 § sådana de lyder i lag 981/2013, 2 kap. 9 b § sådan den lyder i lag 989/2024, 6 kap. 5 § 1 mom. och rubriken för 20 e § sådana de lyder i lag 518/2019, 7 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 630/2016, 8 a kap. 1 § sådan den lyder i lagarna 303/2015 och 989/2024, 10 kap. 8 §, rubriken för 25 kap. 27 a § och 25 kap. 27 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 321/2020, 20 a kap. 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1338/2022, 25 kap. 9 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 319/2015, 26 kap. 1 § 1 mom. 14 punkten sådan den lyder i lag 235/2018 och 31 kap. 4 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1514/2015, samt

fogas till 1 kap. 3 a §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 7 mom., till 2 kap. 3 § 4 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, en ny 11 punkt, till 5 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 3 mom., till 9 a §, sådan den lyder i lag 893/2008, ett nytt 2 mom., till lagen ett nytt 2 a kap., till 3 kap. 11 § ett nytt 2 mom., till 6 kap. 8 §, sådan den lyder i lagarna 981/2013, 303/2015 och 618/2024, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 och 5 mom. blir 6 och 7 mom., till kapitlet

en ny 8 a §, till 9 §, sådan den lyder i lagarna 981/2013 och 303/2015, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., till kapitlet nya 9 a, 10 a och 10 b §, till 12 § 1 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, nya 4–7 punkter och till den paragrafen, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 4–8 mom., till 12 a §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 6 och 7 mom., till kapitlet nya 12 b, 12 c och 20 f §, till 7 kap. en ny 8 a §, till 8 a kap. nya 4 a–4 c §, till 5 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3 och 4 mom., till kapitlet nya 5 a och 5 b §, till 10 kap. en ny 8 a §, till 10 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3–5 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 6 mom., till 11 kap. nya 12 a och 12 b §, till 25 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3 och 4 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 5 mom., till 12 kap. en ny 12 a §, till 25. kap nya 3 a och 3 b §, till 4 § 1 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, nya 5 och 6 punkter, till kapitlet nya 5 a och 26 a §, till 27 a §, sådan den lyder i lag 321/2020, ett nytt 5 mom., till kapitlet nya 29–36 § och en ny mellanrubrik före 35 §, till lagen ett nytt 25 a kap., till 26 kap. 1 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 303/2015 och 235/2018, nya 9 a-, 15 och 16 punkter, till 2 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 3 mom., till kapitlet nya 2 a och 3 a §, till 8 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3 och 4 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 5 mom., till kapitlet nya 10 a–10 i § och en ny mellanrubrik före 10 a och 10 d §, till 15 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 16 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 3 mom., till kapitlet nya 24 a–24 d, till 25 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 3 mom., till 27 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 4 mom., till kapitlet en ny 27 a §, till 31 § 2 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, en ny 3 punkt, till 31 § 3 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, en ny 3 punkt, till kapitlet nya 31 a–31 c, till 39 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3–5 mom., till kapitlet nya 39 a och 39 b §, till 41 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., till kapitlet en ny 44 a § och en ny mellanrubrik före den och till kapitlet nya 48 a–48 c §, till 49 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3–6 mom., till 50 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 2 mom. och till 53 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 5–7 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 8 mom., som följer:

1 kap.

De centrala principerna för försäkringsbolags verksamhet samt tillämpning av lagen

2 a §

Europeiska unionens lagstiftning

I denna lag avses med

1) *Solvens II-direktivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II),

2) *kommissionens förordning* kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II).

3 a §

Risker

Med *hållbarhetsrisk* avses en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den inträffar, skulle kunna ha en faktisk eller potentiell negativ inverkan på ansvarets eller investeringens värde, och med *hållbarhetsfaktorer* de hållbarhetsfaktorer som

avses i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

8 §

Försäkringsholdingsammanslutning

Med *försäkringsholdingsammanslutning* avses ett moderföretag av vars dotterföretag minst ett är ett försäkringsföretag enligt denna lag och uppfyller följande förutsättningar:

1) företagets huvudsakliga verksamhet är något av följande, oavsett vad företaget självt har uppgett som sitt verksamhetsområde:

a) att förvärva och inneha andelar i försäkringsföretag,

b) att tillhandahålla anknutna tjänster till ett eller flera anknutna försäkringsföretags huvudsakliga verksamhet,

c) att bedriva en eller flera av de verksamheter som avses i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, nedan direktivet om tillsyn av kreditinstitut, eller att utföra en eller flera av de tjänster eller bedriva en eller flera av de verksamheter som avses i 2 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster (747/2012) med avseende på finansiella instrument som avses i 1 kap. 14 § i den lagen, och

2) mer än 50 procent av åtminstone en av följande indikatorer har en fast anknytning till sådana dotterföretag som är försäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag, konglomerats holdingföretag, försäkringsföretags holdingföretag i tredjeland eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster till den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera försäkringsföretag i gruppen samt till sådan verksamhet som bedrivs av företaget självt och som inte har anknytning till förvärv eller innehav av ägarintressen i sådana dotterföretag som är försäkringsföretag, eller försäkringsföretag i tredjeland, om denna verksamhet är av samma art som den som bedrivs av försäkringsföretag:

a) företagets egna kapital på grundval av dess konsoliderade ställning,

b) företagets tillgångar på grundval av dess konsoliderade ställning,

c) företagets intäkter på grundval av dess konsoliderade ställning,

d) företagets personal på grundval av dess konsoliderade ställning, och

e) en annan än i underpunkt a–d avsedd indikator, som Finansinspektionen anser vara relevant.

Som ett försäkringsholdingbolag enligt 1 mom. betraktas dock inte ett försäkringsföretag, ett konglomerats holdingföretag enligt 26 kap. 1 § 1 mom. 9 punkten, ett kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen (610/2014), ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 4.1.20 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut, ett värdepappersföretag enligt 1 kap. 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster, en tilläggspensionsanstalt enligt 1 kap. 2 § i lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor (947/2021).

Med företag avses ovan i denna paragraf sådana moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag, försäkringsföretag i ett tredjeland och konglomerats holdingföretag som avses i 26 kap. 1 §.

16 a §

Proportionalitetsprincipen

Bestämmelserna i denna lag ska tillämpas och försäkringsbolagen övervakas i en riktig proportion med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna i bolagets affärsverksamhet. När

det gäller tillämpningen av denna lag och övervakningens proportionalitet ska särskild uppmärksamhet fästas vid sådana försäkringsbolag som är små och icke-komplexa försäkringsbolag enligt 2 a kap.

2 kap.

Bildande av försäkringsbolag och koncession

3 §

Ansökan om koncession

Till koncessionsansökan ska fogas

9) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller de nominella minimikapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §, genom dess medräkningsbara primärkapital på det sätt som avses i 3 § i det kapitlet, om bolaget bedriver både liv- och skadeförsäkring i samma bolag,

10) en redogörelse för sådana eventuella betydande bindningar som avses i 8 §, och

11) information om huruvida bolagets ansökan om koncession för bedrivande av försäkringsverksamhet, för bedrivande av verksamhet i egenskap av ett annat reglerat företag enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller i egenskap av en tilläggspensionsanstalt enligt 2 § 1 punkten i lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor eller för registrering som försäkringsmäklare enligt 5 § 1 mom. 4 punkten i lagen om försäkringsdistribution (234/2018) i en annan medlemsstat avslagits eller återkallats samt skälen till avslaget eller återkallandet.

5 §

Finansinspektionens skyldighet att begära yttrande

Om ett försäkringsaktiebolag blir dotterbolag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen begära ett yttrande om ansökan också från den myndighet som utövar tillsyn över detta företag i staten i fråga.

Om den i 1 mom. avsedda myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra EES-staten begär Finansinspektionen om ett yttrande i samband med ansökan om koncession, ska Finansinspektionen, när den beslutar om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras, beakta slutsatserna av den gemensamma bedömningen.

6 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Finansinspektionen ska inom sex månader efter att en ansökan enligt 3 § har anhängiggjorts och de handlingar och redogörelser som behövs för avgörandet av ärendet har inlämnats besluta om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras. Om det dock är frågan om en gemensam bedömning enligt 5 § 3 mom. är tidsfristen åtta månader.

9 a §

Återkallelse av koncession och begränsning av koncessionsenlig verksamhet

Om ett försäkringsbolags koncession återkallas eller om försäkringsbolaget försätts i likvidation eller i konkurs, ska tillsyn enligt 25 kap. och tillsynsbefogenheter enligt lagen om Finansinspektionen tillämpas även efter att försäkringsbolaget har försatts i likvidation eller i konkurs.

9 b §

Meddelande av uppgifter

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om de beslut som gäller beviljande, förvägrande och återkallande av koncession. Informationen ska lämnas in till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i det format som avses i artikel 2.3 i Esap-förordningen. Följande data ska fogas till informationen:

- 1) samtliga namn på det försäkringsbolag som informationen gäller,
- 2) försäkringsbolagets identifieringskod för juridiska personer i enlighet med artikel 7.4 b i Esap-förordningen,
- 3) typen av information i enlighet med artikel 7.4 c i Esap-förordningen,
- 4) omnämnande av om informationen innehåller personuppgifter.

2 a kap.

Proportionalitetsåtgärder

Små och icke-komplexa försäkringsbolag

1 §

Klassificering av försäkringsbolag som endast eller i huvudsak bedriver livförsäkringsverksamhet som små- och icke-komplexa försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag som endast bedriver livförsäkringsverksamhet kan klassificeras som litet och icke-komplext, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller följande kriterier:

- 1) kapitalkravet för den ränterisk för bolaget som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 1 punkten uppgår till högst lika mycket som fem procent av de försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning som avses i 10 kap.,
- 2) företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster för affärsverksamhet som bedrivits i andra EES-stater är lägre än något av följande:
 - a) 20 000 000 euro, eller
 - b) 10 procent av bolagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

3) bolagets försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. överstiger inte 1 000 000 000 euro,

4) summan av följande uppgår till högst lika mycket som 20 procent av det totala beloppet av investeringar:

a) det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §,

b) det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller sådana exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i den räntemarginalrisk som avses i 12 § 2 mom. 4 punkten i det kapitlet.

c) alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna,

5) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från återförsäkringsverksamhet uppgår till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

6) bolaget uppfyller solvenskapitalkravet.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas även på sådana försäkringsbolag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet och som uppfyller följande förutsättningar:

1) bolagets försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning avseende livförsäkringsverksamhet utgör minst 20 procent av dess totala försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap., och

2) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet utgör mindre än 40 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

På captivebolag för försäkring tillämpas inte 1 mom. 2 eller 5 punkten.

2 §

Klassificering av försäkringsbolag som endast eller i huvudsak bedriver skadeförsäkringsverksamhet som små- och icke-komplexa försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag som endast bedriver skadeförsäkringsverksamhet kan klassificeras som litet och icke-komplext, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller följande kriterier:

1) den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 procent,

2) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster för affärsverksamhet som bedrivits i andra EES-stater är lägre än något av följande:

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av bolagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

3) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet överstiger inte 100 000 000 euro,

4) summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser överstiger inte 30 procent av gruppens årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet,

5) summan av följande uppgår till högst lika mycket som 20 procent av det totala beloppet av investeringar:

a) det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §,

b) det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller sådana exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i den räntemarginalrisk som avses i 12 § 2 mom. 4 punkten i det kapitlet.

c) alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna,

6) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från återförsäkringsverksamhet uppgår till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

7) bolaget uppfyller solvenskapitalkravet.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas även på sådana försäkringsbolag som bedriver skade- och livförsäkringsverksamhet och som uppfyller följande förutsättningar:

1) bolagets försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning avseende livförsäkringsverksamheten utgör mindre än 20 procent av dess totala försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap., och

2) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet utgör minst 40 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

På captivebolag för försäkring tillämpas inte 1 mom. 2 eller 6 punkten.

3 §

Klassificering av försäkringsbolag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet som små- och icke-komplexa försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 procent av dess totala försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. och vars årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet utgör minst 40 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster, kan klassificeras som litet och icke-komplext försäkringsbolag, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller följande kriterier:

1) kapitalkravet för den ränterisk för bolaget som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 1 punkten uppgår till högst lika mycket som fem procent av de försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning som avses i 10 kap.,

2) den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 procent,

3) bolagets försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. överstiger inte 1 000 000 000 euro,

4) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet överstiger inte 100 000 000 euro,

5) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från affärsverksamhet som bedrivits i andra EES-stater är lägre än något av följande:

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av bolagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

6) summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser överstiger inte 30 procent av gruppens årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet,

7) summan av följande uppgår till högst lika mycket som 20 procent av det totala beloppet av investeringar:

a) det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §,

b) det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller sådana exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i den räntemarginalrisk som avses i 12 § 2 mom. 4 punkten i det kapitlet.

c) alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar och som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna,

8) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från återförsäkringsverksamhet uppgår till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

9) bolaget uppfyller solvenskapitalkravet.

På captivebolag för försäkring tillämpas inte 1 mom. 5 eller 8 punkten.

4 §

Klassificering av captivebolag för försäkring som små och icke-komplexa försäkringsbolag

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–3 § kan ett captivebolag för försäkring även klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller båda av de följande kriterierna:

- 1) samtliga av bolagets försäkrade och förmånstagare är en av följande:
 - a) juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår, eller
 - b) fysiska personer som får omfattas av gruppens försäkringsavtal enligt underpunkt a, om den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga fem procent av de försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning som avses i 10 kap., och
- 2) bolagets försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

5 §

Klassificering av till sin verksamhet små försäkringsbolag som små och icke-komplexa försäkringsbolag

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–4 §, och om inte något annat följer av 2 mom., kan ett försäkringsbolag även klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, om det under de två på varandra följande räkenskapsåren direkt före klassificeringen uppfyller följande kriterier:

- 1) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 15 000 000 euro,
- 2) bolagets, eller om bolaget hör till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap., gruppens försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. överstiger inte 50 000 000 euro,
- 3) bolagets affärsverksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker risker inom försäkringsklasserna 11–15 enligt lagen om försäkringsklasser, förutom när de utgör underordnade risker enligt 11 § 2 mom. i den lagen, och
- 4) bolagets affärsverksamhet omfattar inte sådan återförsäkringsverksamhet som inbringar årliga tecknade bruttopremieinkomster som överstiger 600 000 euro eller vars försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. överstiger 2 700 000 euro, eller sådan återförsäkringsverksamhet som inbringar årliga tecknade bruttopremieinkomster som överstiger 10 procent av de årliga tecknade totala bruttopremieinkomsterna eller vars försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning överstiger 10 procent av dess totala försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt det kapitlet.

Om ett försäkringsbolag bedriver affärsverksamhet med stöd av etableringsrätten eller med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster, kan det inte enligt 1 mom. klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag.

6 §

Klassificering av ett försäkringsbolag som litet och icke-komplext, om det har fått koncession för mindre än två år sedan

Om ett försäkringsbolag har fått koncession för mindre än två år sedan, ska det bedömas utifrån den senaste räkenskapsperiod som föregått klassificeringen om villkoren i 1–4 eller 5 § uppfylls.

Om ett försäkringsbolag har fått koncession för mindre än ett år sedan, ska det bedömas utifrån den verksamhetsplan som avses i 2 kap. 3 § 4 mom. om villkoren i 1–4 eller 5 § uppfylls.

7 §

Försäkringsbolag som aldrig får klassificeras som små och icke-komplexa

Med avvikelse från 1–5 § ska följande bolag aldrig klassificeras som små och icke-komplexa försäkringsbolag:

1) bolag som använder en partiell eller fullständig intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 19 §,

2) bolag som är moderföretag till konglomerat som avses i 3 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller moderföretag till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap. 2 § i denna lag och på vilken grupp tillsyn tillämpas, förutom om gruppen har klassificerats som en liten och icke-komplex grupp,

3) bolag som är moderföretag till ett företag som avses i 26 kap. 24 § 1 punkten,

4) bolag som förvaltar en pensionsfond enligt livförsäkringsklass 7 i lagen om försäkringsklasser, om värdet på tillgångarna i den fonden överstiger 1 000 000 000 euro.

8 §

Försäkringsbolags anmälningar

För att ett försäkringsbolag ska kunna klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag ska det lämna en anmälan till Finansinspektionen.

Till anmälan ska fogas

1) en redogörelse för att försäkringsbolaget uppfyller förutsättningarna enligt 1–4 eller 5 §,

2) en försäkran om att försäkringsbolaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle leda till att någon av förutsättningarna enligt 1–4 eller 5 § inte uppfylls under de närmaste tre åren,

3) en redogörelse för de i 11 § 1 mom. avsedda proportionalitetsåtgärder som försäkringsbolaget avser att använda.

9 §

Klassificeringsförfarande

Finansinspektionen kan inom två månader efter mottagandet av den i 8 § avsedda anmälan och den redogörelse som ska fogas till den besluta att försäkringsbolaget inte kan klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, om

1) försäkringsbolaget inte uppfyller de förutsättningar som avses i 1–4 eller 5 §,

2) försäkringsbolaget underskrider solvenskapitalkravet, vilket bedömts utan att använda den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § eller de övergångsåtgärder som avses i 11 och 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015) eller i artikel 111.1 andra stycket i solvens II-direktivet, eller

3) försäkringsbolagets andel av skade- eller livförsäkringsmarknaden i Finland är större än fem procent.

Om det beslut som avses i 1 mom. inte fattas inom den tidsfrist som anges i det momentet, ska ett försäkringsbolag som lämnat en anmälan enligt 8 § klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag vid utgången av tidsfristen.

Om Finansinspektionen före utgången av den tidsfrist som anges i 1 mom. meddelar ett beslut enligt vilket försäkringsbolaget ska klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, börjar det klassificeras som ett sådant bolag från och med den dag då Finansinspektionen meddelar beslutet.

10 §

Upphörande av klassificering

Om ett försäkringsbolag som klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte längre uppfyller någon av förutsättningarna enligt 1–4 eller 5 §, ska det utan dröjsmål informera Finansinspektionen om detta.

Om förutsättningarna kontinuerligt inte uppfylls på det sätt som avses i 1 mom. under två på varandra följande år, ska försäkringsbolaget informera Finansinspektionen om detta. I en sådan situation ska klassificeringen av försäkringsbolaget som litet och icke-komplext upphöra från och med påföljande räkenskapsperiod.

Om ett försäkringsbolag, som har klassificerats som litet och icke-komplext, blir något av de bolag som avses i 7 §, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål informera Finansinspektionen om detta. I en sådan situation ska klassificeringen av försäkringsbolaget som litet och icke-komplext upphöra från och med påföljande räkenskapsperiod.

Om försäkringsbolaget har klassificerats som litet och icke-komplext med stöd av 5 § och om förutsättningarna kontinuerligt inte uppfylls under tre på varandra följande år, ska försäkringsbolaget med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. informera Finansinspektionen om detta. I en sådan situation ska klassificeringen av försäkringsbolaget som litet och icke-komplext upphöra från och med påföljande räkenskapsperiod.

11 §

Proportionalitetsåtgärder för små och icke-komplexa försäkringsbolag

Ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, som uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i 1–4 eller 5 § och som har klassificerats som litet och icke-komplext i enlighet med 9 §, kan tillämpa proportionalitetsåtgärder enligt 6 kap. 8 § 5 mom., 9 a § 2 mom., 10 b § 5 mom., 12 § 6 mom., 12 a § 6 mom. och 12 c § 4 mom., 7 kap. 8 a § 3 mom., 8 a kap. 5 § 4 mom., 10 kap. 10 § 6 mom. och 25 kap. 3 a § 3 mom. samt proportionalitetsåtgärder enligt kommissionens delegerade akter som utfärdats med stöd av Solvens II-direktivet.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen besluta att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte får använda någon av de i 1 mom. avsedda proportionalitetsåtgärder, om

1) försäkringsbolaget underskrider solvenskapitalkravet, vilket bedömts utan att använda den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § eller sådana övergångsåtgärder som avses i 11 § och 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen eller i artikel 111.1 andra stycket i solvens II-direktivet, eller det finns en risk för att försäkringsbolaget underskrider kravet under de följande tre månaderna,

2) försäkringsbolagets styrningssystem är ineffektivt, eller

3) det har inträffat väsentliga förändringar i försäkringsbolagets riskprofil, som kan leda till att försäkringsbolaget inte i fortsättningen uppfyller förutsättningarna enligt 1–4 eller 5 §.

12 §

Information som ska lämnas till Finansinspektionen

Inom ett år från det att försäkringsbolaget har klassificerats som litet och icke-komplext ska försäkringsbolaget, som en del av det tillställande av information som avses i 25 kap. 3 §, lämna Finansinspektionen information om de proportionalitetsåtgärder enligt 11 § 1 mom. i detta kapitel som det använder.

Om ett litet och icke-komplext försäkringsbolag avser att ändra på vilka proportionalitetsåtgärder det använder, ska det utan dröjsmål informera Finansinspektionen om detta.

Proportionalitetsåtgärder som ansöks hos Finansinspektionen

13 §

Ansökan om proportionalitetsåtgärder

Om ett försäkringsbolag inte har klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, kan det ansöka om Finansinspektionens godkännande att använda en eller flera proportionalitetsåtgärder enligt 6 kap. 8 § 5 mom., 9 a § 2 mom., 10 b § 5 mom., 12 § 6 mom. och 12 a § 6 mom., 10 kap. 10 § 6 mom. och 25 kap. 3 a § 4 mom. samt proportionalitetsåtgärder enligt kommissionens delegerade akter som utfärdats med stöd av solvens II-direktivet, vilka får användas av andra än små och icke-komplexa försäkringsbolag.

Till ansökan ska fogas

1) en förteckning över de bestämmelser om proportionalitetsåtgärder som bolaget vill tillämpa samt en redogörelse för hur tillämpningen av dem är motiverat med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna i bolagets affärsverksamhet, med beaktande av förutsättningarna för Finansinspektionens samtycke enligt kapitel XVI i avdelning I i kommissionens förordning,

2) en redogörelse för annan än i 1 punkten avsedd väsentlig information om försäkringsbolagets riskprofil, och

3) en försäkras om att försäkringsbolaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle inverka på bolagets riskprofil under de närmaste tre åren.

14 §

Finansinspektionens godkännande

Finansinspektionen ska inom två månader efter det att den mottagit den ansökan och den redogörelse som ska fogas till ansökan enligt 13 § besluta huruvida den godkänner eller avslår ansökan eller tillämpningen av en viss proportionalitetsåtgärd som ingår i ansökan. Om Finansinspektionen godkänner ansökan, ska den dessutom i samband med beslutet meddela bolaget de bestämmelser om proportionalitetsåtgärder vars tillämpning den godkänner. Finansinspektionen kan godkänna ansökan på vissa villkor, som ska ingå i beslutet. Finansinspektionen kan avslå ansökan eller tillämpningen av en viss proportionalitetsåtgärd, om den bedömer att tillämpningen av åtgärden inte är motiverad av orsaker som hänför sig till riskprofilen för försäkringsbolaget.

Finansinspektionen kan begära ytterligare utredning av försäkringsbolaget, om det behövs för att slutföra den bedömning som avses i 1 mom. Den tid under vilken bedömningen slutförs som avses i 1 mom. ska upphöra att löpa från den första begäran om utredning till dess att försäkringsbolaget har svarat på begäran. Ytterligare begäranden om utredning efter den första begäran leder inte till att tiden upphör att löpa.

Finansinspektionen kan besluta att det godkännande som avses i 1 mom. ändras eller återkallas, om försäkringsbolagets riskprofil ändras.

Om försäkringsbolaget efter att det erhållit sådant godkännande som avses i 1 mom. slutar tillämpa en proportionalitetsåtgärd, ska det meddela Finansinspektionen om detta.

Bestämmelser om förutsättningarna för Finansinspektionens samtycke finns dessutom i avdelning I kapitel XVI i kommissionens förordning.

3 kap.

Bedrivande av direkt försäkring utomlands

11 §

Anmälan om ändring av upplysningar

Om det sker en förändring av den verksamhet som försäkringsbolaget bedriver med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster som väsentligt påverkar dess riskprofil eller försäkringsverksamheten i en eller flera EES-stater, ska försäkringsbolaget omedelbart underrätta Finansinspektionen om saken. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de stater där försäkringsbolaget bedriver fritt tillhandahållande av försäkringstjänster om saken.

6 kap.

Försäkringsbolagets ledning, företagsstyrningssystem och placering av tillgångar

4 §

Styrelseledamöternas behörighet

En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare eller vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara styrelseledamot. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

Minst en styrelseledamot ska vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda. Väl ansedd är en person som inte genom en lagakraftvunnen dom under de senaste tio åren har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig för uppdraget. En person ska dock inte betraktas som väl ansedd, om denne annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdraget.

Styrelseledamöterna ska ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Dessutom ska det i styrelsen finnas ledamöter med en sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet.

Ett försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ändringar i styrelsens sammansättning. I denna anmälan ska ges en redogörelse för att styrelseledamöterna uppfyller kraven i 1–4 mom.

Om en styrelseledamot inte uppfyller kraven i 1–4 mom., får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget avlägsnar personen från uppdraget som styrelseledamot.

Vad som i 2 § 2 mom. samt i 1 och 3–6 mom. i denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags styrelseledamöter tillämpas också på styrelseledamöter i försäkringsholdingsammanslutningar.

Bestämmelser om styrelseledamöternas behörighet finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 3 i kommissionens förordning.

5 §

Bestämmelser som ska tillämpas på verkställande direktören och dennes ställföreträdare

På verkställande direktören tillämpas vad som i 4 § 1 och 3–6 mom. samt i 6 kap. 2 § 2 mom. och 4 § i aktiebolagslagen föreskrivs om styrelseledamöter. På ett börsbolags verkställande direktör tillämpas dessutom vad som i 4 a § 1 mom. i denna lag föreskrivs om jäv för styrelseledamöter i börsbolag vid dottersammanslutningars beslutsfattande.

8 §

Allmänna krav på företagsstyrningen

Försäkringsbolaget ska ha skriftliga verksamhetsprinciper som godkänns av styrelsen för att säkerställa att bolagets ledning och de personer som svarar för centrala funktioner uppfyller behörighetsvillkoren, om intern kontroll, riskhantering, internrevision, ersättningssystem samt utläggning på entreprenad, om funktioner läggs ut på entreprenad. Dessutom ska volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 a § beaktas i verksamhetsprinciperna, om bolaget använder denna. I verksamhetsprinciperna ska klart anges ansvar, mål, processer och de rapporteringsförfaranden som tillämpas.

I anslutning till den i 3 mom. avsedda bedömningen av företagsstyrningssystemet ska försäkringsbolagets styrelse bedömas med avseende på ändamålsenligheten i dess sammansättning, funktionalitet och förvaltning.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 mom. får små och icke-komplexa försäkringsbolag och försäkringsbolag som har erhållit Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § utföra den bedömning av de skriftliga verksamhetsprinciperna som avses i det momentet mer sällan än en gång per år, dock minst vart femte år. Finansinspektionen får med avvikelse från vad som föreskrivs ovan ålägga ett litet och icke-komplext försäkringsbolag att utföra bedömningen oftare än vart femte år, om det anser att det med hänsyn till de särskilda omständigheterna i bolaget är motiverat att bedömningen utförs oftare.

8 a §

Principerna för styrelsens mångfald

Försäkringsbolag ska ha verksamhetsprinciper i syfte att främja mångfald i styrelsen. I dessa verksamhetsprinciper ska det fastställas kvantifierbara mål för en jämn könsfördelning.

9 §

Funktioner som förutsätter särskild behörighet

Väl ansedd är en person som inte genom en lagakraftvunnen dom under de senaste tio åren har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig för uppdraget. En person ska dock inte betraktas som väl ansedd, om denne annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara

uppenbart olämplig för uppdraget. Vad som i 4 § 1 mom. föreskrivs om styrelsemedlemmar ska också tillämpas på de personer enligt 1 mom. som svarar för centrala funktioner.

Försäkringsbolaget ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar som gäller de personer enligt 1 mom. som svarar för centrala funktioner. I denna anmälan ska ges en redogörelse för att de personer som svarar för centrala funktioner uppfyller kraven enligt 1 och 2 mom.

Om en person som svarar för en central funktion inte uppfyller kraven i 1 eller 2 mom., får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget avlägsnar personen från uppdraget som en person som svarar för en central funktion.

9 a §

Centrala funktioners oberoende

Ett försäkringsbolags riskhanteringsfunktion, funktion för regelefterlevnad, internrevisionsfunktion och aktuariefunktion ska vara oberoende av varandra. De personer som svarar för dessa funktioner får inte utföra andra centrala uppgifter inom bolaget.

Om ett försäkringsbolag är ett litet och icke-komplext försäkringsbolag eller om ett försäkringsbolag har erhållit Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 §, får personer som svarar för riskhanteringsfunktionen, aktuariefunktionen och funktionen för regelefterlevnad också svara för någon annan central funktion med undantag för internrevisionen, utföra någon annan uppgift eller ingå i bolagets ledning, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

- 1) potentiella intressekonflikter hanteras på ett lämpligt sätt, och
- 2) kombinationen av uppgifter för personer som svarar för centrala funktioner eller kombinationen av en uppgift med ett medlemskap i ledningen äventyrar inte personens förmåga att fullgöra sina uppgifter.

10 §

Riskhantering

Riskhanteringen ska omfatta åtminstone följande delområden:

7) hantering av operativ risk samt cybersäkerhet enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten),

9) huruvida kreditvärderingarna är korrekta, och

10) hantering av hållbarhetsrisker, i vilken man beaktar utsikterna på kort, medellång och lång sikt.

Försäkringsbolaget ska i fråga om hanteringen av tillgångarna och ansvarsförpliktelserna regelbundet göra en bedömning av och årligen tillställa Finansinspektionen uppgifter enligt 25 kap. 3 § om

2) om bolaget använder matchningsjustering enligt 10 kap. 8 §

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferensen, och

b) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar, samt
3) om bolaget använder volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 a §, hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt det kapitlet och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för sådana förändringar i de ekonomiska förhållandena som skulle påverka den riskkorrigerade spread som använts vid beräkningen av volatilitetsjusteringen.

10 a §

Hantering av hållbarhetsrisker

Försäkringsbolaget ska utarbeta en plan för hantering av hållbarhetsrisker, som är tillräcklig med tanke på arten och omfattningen av de hållbarhetsrisker som bolagets affärsverksamhet exponeras för. Planen ska innehålla åtgärder och kvantifierbara mål, med hjälp av vilka sådana finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer kan hanteras. I planen ska förutom hållbarhetsrisker också betraktas sådana finansiella risker som uppstår till följd av anpassning till nationell reglering och EU-reglering som gäller hållbarhetsfaktorer och till regleringsmål som gäller hållbarhetsfaktorer på nationell nivå och på EU-nivå, särskilt dem som fastställts i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag).

När försäkringsbolaget beslutar om de åtgärder och kvantifierbara mål som avses i 1 mom. ska det beakta de senaste rapporterna från det i artikel 3 i den i 1 mom. avsedda förordningen avsedda europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar och de åtgärder det föreskriver, särskilt när det gäller uppnåendet av Europeiska unionens klimatmål.

Om 7 kap. i bokföringslagen om hållbarhetsrapportering tillämpas på försäkringsbolaget, ska den plan som avses i 1 mom. i denna paragraf vara förenlig med de planer som avses i 7 kap. 4 § 1 mom. 4 punkten i bokföringslagen. De åtgärder som gäller affärsverksamheten och affärsstrategin och som ingår i planerna måste vara konsekventa. Dessutom ska all information om hållbarhetsfaktorer som bolaget offentliggör samt de metoder som ligger till grund för den vara förenliga med den plan som avses i 1 mom. i denna paragraf.

Försäkringsbolaget ska årligen offentliggöra de kvantifierbara mål som ingår i de planer som avses i 1 mom.

Om ett sådant försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med huvudkontor i en EES-stat är skyldiga att upprätta en i 1 mom. avsedd plan, befrias sådana försäkringsbolag som omfattas av den planen och som omfattas av tillämpningsområdet för gruppstillsyn enligt 26 kap. från skyldigheten att utarbeta en plan på bolagsnivå.

10 b §

Hantering av likviditetsrisker

Försäkringsbolaget ska upprätthålla tillräcklig likviditet för att kunna uppfylla sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när åtagandena förfaller till betalning. Vad som föreskrivs ovan gäller även stressade förhållanden.

Försäkringsbolaget ska utarbeta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker som täcker likviditetsanalys på kort sikt och där inkommande och utgående kassaflöden beräknas i förhållande till bolagets tillgångar och skulder.

På yrkande av Finansinspektionen ska den plan som avses i 2 mom. även omfatta ett medellångt och ett långt tidsperspektiv.

Försäkringsbolaget ska utveckla och uppdatera en uppsättning likviditetsriskindikatorer för att identifiera, övervaka och hantera eventuella situationer med likviditetsstress.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. behöver små och icke-komplexa försäkringsbolag och bolag som har erhållit Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § inte utarbeta en plan för hantering av likviditetsrisker.

Om försäkringsbolaget använder matchningsjustering enligt 10 kap. 8 § eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 a §, ska försäkringsbolaget utarbeta en plan som omfattar en prognos över kassainflöden och kassautflöden i förhållande till de tillgångar och ansvarsförpliktelser som hänför sig till matchningsjustering eller volatilitetsjustering. Om försäkringsbolaget använder volatilitetsjustering, ska det dessutom i planen bedöma huruvida likviditetsbegränsningar kan uppstå som inte är förenliga med användningen av volatilitetsjusteringen. Försäkringsbolaget kan kombinera planen med den plan för hantering av likviditetsrisker som avses i 2 mom.

12 §

Innehållet i en risk- och solvensbedömning

Försäkringsbolaget ska som en del av sin riskhantering genomföra en sådan risk- och solvensbedömning av bolagets affärsverksamhet och strategi som omfattar åtminstone

3) hur mycket bolagets riskprofil avviker från antagandena för solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §, om solvenskapitalkravet beräknas med standardformeln eller med hjälp av en partiell eller fullständig intern modell,

4) den makroekonomiska situationen och möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna, på det sätt som krävs med tanke på arten av försäkringsbolagets risker och arten och omfattningen av bolagets verksamhet,

5) bolagets samlade förmåga att fullgöra sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning, även under stressade förhållanden,

6) väsentligheten av bolagets exponering för klimatförändringsrisker,

7) på Finansinspektionens motiverade begäran

a) förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och som kan påverka försäkringsbolagets riskprofil, godkända risktoleransgränser, affärsstrategi, försäkringsverksamhet eller investeringsbeslut samt bolagets totala solvensbehov enligt 1 punkten, och

b) bolagets verksamhet som kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och som kan ge upphov till systemrisk.

Den bedömning som avses i 1 mom. 2 punkten ska göras

1) med beaktande av effekterna av användningen av en matchningsjustering enligt 10 kap. 8 §, en volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 a §, den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § och övergångsåtgärder enligt 11 och 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, samt

Bedömningen av den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna enligt 1 mom. 4 och 7 punkten ska utföras med beaktande av åtminstone

1) nivån på räntesatser och spreadar,

2) nivån på finansmarknadsindex,

3) inflation,

4) sammanlänkning med andra finansmarknadsaktörer, och

5) klimatförändringar, pandemier, andra storskaliga händelser och katastrofer som kan påverka försäkringsbolag.

Bedömningen av förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt enligt 1 mom. 7 punkten underpunkt a ska utföras med beaktande av åtminstone sådana rimliga ogynnsamma framtidsscenarier och risker som rör kreditykeln och konjunkturnedgångar, flockbeteende i fråga om investeringar eller alltför höga exponeringskoncentrationer på sektorsnivå.

Finansinspektionen får inte kräva att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag utför den bedömning som avses i 1 mom. 7 punkten. Finansinspektionen kan dessutom ge ett försäkringsbolag sitt godkännande enligt 2 a kap. 14 § att inte utföra den bedömning som avses i 1 mom. 7 punkten.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. behöver en bedömning av effekterna av att tillämpa infasningsmekanismen inte utföras i fråga om vissa valutor i följande situationer:

1) andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 procent,

2) när det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 procent.

Om försäkringsbolaget använder en volatilitetsjustering, ska den bedömning som avses i 1 mom. inbegripa en bedömning av hur betydande avvikelsen är mellan bolagets riskprofil och de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen.

12 a §

Upprättandet av en risk- och solvensbedömning, rapportering och användning

Försäkringsbolaget ska göra den risk- och solvensbedömning som avses i 12 § årligen och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil.

Finansinspektionen kan bevilja tillstånd att göra risk- och solvensbedömningen som en del av risk- och solvensbedömningen av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. När Finansinspektionen beslutar huruvida den ska begära att ett försäkringsbolag som är ett dotterbolag som omfattas av tillämpningsområdet för grupp tillsyn enligt 26 kap. utför någon av de bedömningar som avses i 12 § 1 mom. 7 punkten i detta kapitel ska den identifiera om ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat utför någon av dessa bedömningar på grupp nivå och överväga om det täcker dotterbolagets särdrag.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får ett litet och icke-komplext försäkringsbolag och ett försäkringsbolag som har erhållit Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § utföra den bedömning som avses i 12 § i detta kapitel minst vartannat år och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil. Finansinspektionen får, på grundval av de särskilda omständigheterna i ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, besluta att bedömningen ska utföras oftare. Ett försäkringsbolag som avses i detta moment ska dock kontinuerligt iaktta riskhanteringen enligt 10 §.

Vad som föreskrivs i 6 mom. tillämpas också på captivebolag för försäkring som uppfyller följande förutsättningar:

1) de försäkrade och förmånstagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal, och den verksamhet som täcker sådana fysiska personer som får täckas av gruppens försäkringsavtal, fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

2) försäkringsförpliktelse för captivebolaget för försäkring och de försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

12 b §

Finansinspektionens informationsskyldighet

Finansinspektionen ska årligen lämna Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd inrättade *Europeiska systemrisknämnden* en förteckning över de försäkringsbolag och försäkringsgrupper i fråga om vilka den begär en bedömning enligt 12 § 1 mom. 7 punkten i detta kapitel.

Finansinspektionen ska lämna försäkringsbolag alla för den i 12 § 1 mom. avsedda bedömningen behövliga makrotillsynsparametrar samt de uppgifter om de förhållanden som är oroande ur makrotillsynsynpunkt som är av betydelse för bedömningen.

12 c §

Bedömning av klimatförändringsscenarier

Om ett försäkringsbolag har en väsentlig exponering för klimatförändringsrisker enligt den bedömning som avses i 12 § 1 mom. 6 punkten, ska bolaget redogöra för minst två långsiktiga klimatförändringsscenarier, inbegripet följande:

1) ett långsiktigt klimatförändringsscenario där ökningen av den globala medeltemperaturen ligger under två grader Celsius, och

2) ett långsiktigt klimatförändringsscenario där ökningen av den globala medeltemperaturen blir avsevärt högre än två grader Celsius.

De långsiktiga klimatförändringsscenarier som avses i 1 mom. ska ses över minst vart tredje år och vid behov uppdateras. Vid översynen ska för ökandet av ändamålsenligheten av klimatförändringsscenarierna hänsyn tas till hur de verktyg och principer som använts i tidigare klimatförändringsscenarier har fungerat.

Vid den bedömning som avses i 12 § 1 mom. ska inverkan på bolagets affärsverksamhet av de långsiktiga klimatförändringsscenarier som avses i 1 mom. i denna paragraf bedömas tillräckligt frekvent med hänsyn till arten och omfattningen av de klimatförändringsrisker som bolagets affärsverksamhet är exponerad för. Denna bedömning ska dock utföras minst vart tredje år.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–3 mom. behöver små och icke-komplexa försäkringsbolag inte redogöra för klimatförändringsscenarier eller bedöma hur de påverkar bolagets verksamhet.

16 §

Utläggning på entreprenad

Kritiska eller viktiga operativa funktioner eller kritisk eller viktig operativ verksamhet får inte läggas ut på entreprenad om det leder till att

Försäkringsbolaget ska på förhand underrätta Finansinspektionen om sin avsikt att lägga ut kritiska eller viktiga operativa funktioner eller kritisk eller viktig operativ verksamhet på entreprenad samt om senare betydande förändringar som gäller utläggningen.

Avtal om att lägga ut kritiska eller viktiga operativa funktioner eller kritisk eller viktig operativ verksamhet på entreprenad ska ingås skriftligen.

18 §

Aktuariefunktion

Aktuariefunktionen ska

3 b) se över beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i de fall som avses i 10 kap. 11 §,

20 e §

Information om investeringsstrategi och om arrangemang med kapitalförvaltare, AIF-förvaltare eller fondbolag

20 f §

Investeringsstrategier för försäkringsbolag

När ett försäkringsbolag beslutar om sin investeringsstrategi ska det beakta möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna enligt 12 § 4 mom.

När ett försäkringsbolag beslutar om sin investeringsstrategi ska det beakta hållbarhetsriskernas effekter på investeringar och de potentiella långsiktiga effekterna av deras investeringsbeslut på hållbarhetsfaktorer.

På Finansinspektionens begäran ska försäkringsbolag bedöma i vilken utsträckning deras investeringsstrategi kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och ge upphov till systemrisk samt beakta förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt enligt 12 § 5 mom. Om ett försäkringsbolag ska utföra en sådan bedömning som avses i detta moment, ska den i sina investeringsbeslut beakta de synpunkter som bedömningen resulterat i.

Finansinspektionen ska, när den beslutar huruvida den ska begära att ett försäkringsbolag som är ett dotterbolag som omfattas av tillämpningsområdet för grupp tillsyn enligt 26 kap. utför en bedömning enligt 3 mom., identifiera om ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i Europeiska unionen utför bedömningen på grupp nivå och överväga om det täcker dotterbolagets särdrag.

21 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1) sådana meddelanden om försäkringsbolags och försäkringsholdingsammanslutningars styrelseledamöter och verkställande direktör samt om personer som ansvarar för centrala uppgifter i bolaget eller holdingföretaget, som enligt 4 § 5 mom. och 9 § 4 mom. ska lämnas till Finansinspektionen,

3) innehållet i den kontinuitetsplan som avses i 8 § 6 mom. samt om ordnandet av datasystem och datasäkerhet som en del av den hantering av operativa risker som avses i 10 § 3 mom. 7 punkten,

7 kap.

Revision och särskild granskning

1 §

Tillämplig lag

På revision av försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas 31 § i lagen om Finansinspektionen samt 4 kap. 11 § 2 mom. och 5 kap. i revisionslagen.

6 §

Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden enligt 9 kap., till placeringsverksamheten, till försäkrings- och ersättningsverksamheten samt till interna affärstransaktioner mellan försäkringsbolaget och företag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp enligt 26 kap.

En rapport om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till bolagets styrelse.

8 a §

Granskning av den balansräkning som ingår i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning

Revisorn för försäkringsbolaget ska årligen granska den balansräkning som ingår i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

Revisorn ska ge bolagets styrelse en granskningsrapport om den granskning som avses i 1 mom., som ska innehålla en beskrivning av granskningens art och slutsatser.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. behöver revisorn för ett litet och icke-komplext försäkringsbolag eller ett captivebolag för försäkring inte granska den balansräkning som ingår i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

8 kap.

Eget kapital, bokslut, verksamhetsberättelse och koncern

27 §

176

Halvårsrapport

Ett publikt försäkringsbolag vars aktier eller garantiandelar inte är föremål för handel på en sådan reglerad marknad som avses i lagen om handel med finansiella instrument ska upprätta en halvårsrapport som avses i 7 kap. 10 § i värdepappersmarknadslagen med iakttagande av bestämmelserna i 10–13 § i det kapitlet. Rapporten ska anmälas för registrering inom tre månader efter utgången av rapportperioden och kopior av den ska ges med iakttagande av 3 kap. 11 § i bokföringslagen.

8 a kap.

Offentliggörande av uppgifter om försäkringsbolags solvens och finansiella ställning

1 §

Lägesrapport om solvens och finansiell ställning

Ett försäkringsbolag ska årligen offentliggöra en lägesrapport, som styrelsen godkänt, om sin solvens och finansiella ställning. Lägesrapporten ska i samband med att den offentliggörs lämnas in till Finansinspektionen senast 18 veckor efter utgången av bolagets räkenskapsår i enlighet med artikel 304b i Solvens II-direktivet i det format som avses i artikel 2.3 eller artikel 2.4 i Esap-förordningen. Följande data ska fogas till informationen:

- 1) samtliga namn på det försäkringsbolag som informationen gäller,
- 2) försäkringsbolagets identifieringskod för juridiska personer i enlighet med artikel 7.4 b i Esap-förordningen,
- 3) försäkringsbolagets eller återförsäkringsbolagets storlekskategori i enlighet med artikel 7.4 d i Esap-förordningen,
- 4) typen av information i enlighet med artikel 7.4 c i Esap-förordningen,
- 5) omnämnande av om informationen innehåller personuppgifter.

Lägesrapporten om solvens och finansiell ställning ska bestå av två delar som offentliggörs tillsammans, varav den första ska vara riktad till försäkringstagare och förmånstagare och den andra till yrkesverksamma på marknaden.

Försäkringsbolaget ska upprätta ändamålsenliga system och skriftliga verksamhetsprinciper samt förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att alla uppgifter som offentliggörs kontinuerligt uppfyller kraven i 2–4, 4 a, 4 b, 5, 5 a, 5 b och 6 §.

Försäkringsbolaget ska i samband med det att det lämnar in lägesrapporten om solvens och finansiell ställning till Finansinspektionen också lämna in den i 7 kap. 8 a § 2 mom. avsedda lägesrapport som revisorn har upprättat.

Bestämmelser om innehållet i lägesrapporten om försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning samt hur och när rapporten ska läggas fram finns dessutom i avdelning I kapitel XII i kommissionens förordning.

2 §

Lägesrapportens innehåll

Den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till försäkringstagare och förmånstagare ska innehålla

- 1) en kort beskrivning av bolagets affärsverksamhet och resultat,
- 2) en kort beskrivning av bolagets kapitalförvaltning och riskprofil, inbegripet i förhållande till hållbarhetsrisker,

3) en förklaring om huruvida bolaget offentliggör en hållbarhetsrapport enligt 7 kap. 2 § 7 punkten i bokföringslagen.

Den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden ska innehålla

- 1) en beskrivning av bolagets affärsverksamhet och resultat,
- 2) en beskrivning av företagsstyrningssystemet,
- 3) en beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder, av de underlag och metoder som använts för värderingen av dessa,
- 4) en beskrivning av kapitalförvaltningen och riskprofilen, som minst tar upp följande:
 - a) kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet,
 - b) solvenskapitalkravets och minimikapitalkravets belopp,
 - c) information om riskkänslighet, om det är fråga om försäkringsbolag som är relevanta för stabiliteten i Europeiska unionens finansiella system,
 - d) information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som ligger till grund för standardformeln och dem som ligger till grund för den eventuella interna modell som bolaget använder vid beräkningen av sitt solvenskapitalkrav,
 - e) storleken på eventuella underskridanden av minimikapitalkravet eller eventuella väsentliga underskridanden av solvenskapitalkravet under rapporteringsperioden, även om dessa senare rättats till, samt en redogörelse för deras orsaker och konsekvenser samt eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits,

5) en uppgift om huruvida bolaget har någon väsentlig exponering för klimatförändringsrisker efter den väsentlighetsbedömning som avses i 6 kap. 12 § 1 mom. 6 punkten och i förekommande fall om bolaget har vidtagit några åtgärder,

6) en förklaring om huruvida bolaget offentliggör en hållbarhetsrapport enligt 7 kap. 2 § 7 punkten i bokföringslagen,

7) en beskrivning av bolagets plan för hantering av hållbarhetsrisker enligt 6 kap. 10 a § 1 mom.

I den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden och som avses i 2 mom. får försäkringsbolaget utnyttja eller hänvisa till andra uppgifter som offentliggjorts enligt kraven i denna eller någon annan lag eller enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå, om dessa uppgifter till såväl art som omfattning motsvarar de uppgifter som avses i 2 mom. samt i 3, 4, 4 a och 4 b §.

3 §

Analys av väsentliga förändringar i kapitalbasen

Den beskrivning som avses i 2 § 2 mom. 4 punkten underpunkt a ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar i kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en redogörelse för betydande skillnader i förhållande till deras bokslutsvärde. I beskrivningen ska också finnas en kort beskrivning av möjligheterna att överföra kapital.

4 §

Offentliggörande av solvenskapitalkrav och höjning av kapitalkrav

Av de uppgifter om solvenskapitalkravet som avses i 2 § 2 mom. 4 punkten underpunkt b ska separat framgå

4 a §

Offentliggörande av information om matchningsjustering och volatilitetsjustering

Om ett försäkringsbolag använder den matchningsjustering som avses i 10 kap. 8 §, ska de beskrivningar som avses i 2 § 2 mom. 3 punkten och 2 § 2 mom. 4 punkten underpunkt a och b i detta kapitel också innehålla en beskrivning av matchningsjustering samt av den portfölj av förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjustering används samt en kvantifiering av vilka effekter det skulle få på företagets finansiella ställning, om matchningsjustering inte tillämpades.

De beskrivningar som avses i 2 § 1 mom. 3 punkten och 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a och b ska också innehålla en förklaring om huruvida bolaget använder den volatilitetsjustering som avses i 10 kap. 8 a § och, om volatilitetsjustering tillämpas, ska bolaget offentliggöra följande information:

- 1) en kvantifiering av vilka effekter det skulle få på företagets finansiella ställning, om volatilitetsjustering inte tillämpades,
- 2) för varje relevant valuta eller i tillämpliga fall land, en volatilitetsjustering som beräknats i enlighet med 10 kap. 8 a § och motsvarande bästa skattningar av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.

4 b §

Offentliggörande av information om räntesats

Försäkringsbolaget ska i den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i 1 § 1 mom. lägga fram de effekter som följer av att försäkringsbolaget vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. 2 § använder riskfria räntesatser för relevanta durationer utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering, vilka har beräknats utan tillämpning av infasningsmekanismen för räntesatser, i stället för att använda riskfria räntesatser för relevanta durationer utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering, vilka har beräknats med tillämpning av infasningsmekanismen för räntesatser.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på vissa valutor i följande situationer:

- 1) andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 procent, och
- 2) när det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 procent.

Om försäkringsbolaget tillämpar den infasningsmekanism för räntesatser som avses i 10 kap. 7 a § ska bolaget i den i 2 § 2 mom. i detta kapitel avsedda del av sin rapport som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden offentliggöra det faktum att bolaget tillämpar infasningsmekanismen och en kvantifiering av hur dess finansiella ställning skulle påverkas om infasningsmekanismen inte tillämpades.

Om försäkringsbolaget tillämpar den infasningsmekanism för räntesatser som avses i 10 kap. 7 a § och den justering eller det avdrag som avses i 11 och 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, ska bolaget i den i 2 § 2 mom. i detta kapitel avsedda del av sin rapport som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på dess finansiella ställning om infasnings- och övergångsåtgärderna inte tillämpades.

4 c §

Offentliggörande av infasningen av undergruppen för ränterisk

Om försäkringsbolaget enligt kommissionens förordning ska använda den infasning i fråga om ränterisk som avses i 11 kap. 12 §, ska bolaget offentliggöra infasningen i den del av sin rapport som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden. Därtill ska bolaget offentliggöra en kvantifiering av hur dess finansiella ställning skulle påverkas om infasningen inte tillämpades.

5 §

Undantag i fråga om offentliggörande

Med undantag för de uppgifter som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten och 2 § 2 mom. 4 och 5 punkten får Finansinspektionen samtycka till att ett försäkringsbolag inte offentliggör uppgifter. Finansinspektionen ska tillåta undantag i fråga om offentliggörande i sådana fall då andra försäkringsbolag skulle få en betydande konkurrensfördel om uppgifter som avses i detta kapitel offentliggjordes eller om det är fråga om sekretessbelagd information.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 § 1 mom. behöver återförsäkringsbolag inte offentliggöra den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 § 2 mom. behöver små och icke-komplexa försäkringsbolag i den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till andra yrkesverksamma på marknaden endast offentliggöra de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56 i Solvens II-direktivet, förutsatt att de små och icke-komplexa försäkringsbolagen vart tredje år offentliggör en fullständig rapport om solvens och finansiell ställning, som innehåller all den information som avses i 2 § 2 mom. i detta kapitel.

5 a §

Undantag för captivebolag för försäkring i fråga om offentliggörande

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 § behöver ett captivebolag för försäkring inte offentliggöra den del av rapporten som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare enligt 1 mom. i den paragrafen, och i den del av rapporten som är riktad till yrkesverksamma på marknaden enligt 2 mom. i den paragrafen behöver de endast inkludera de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56 i Solvens II-direktivet, om captivebolaget för försäkring uppfyller följande förutsättningar:

1) bolagets försäkrade och förmånstagare är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal, och den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna,

2) försäkringsförpliktelserna för bolaget avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring, och

3) bolaget är ett captivebolag för återförsäkring, och

a) lån till moderföretaget eller något annat företag inom gruppen samt kontantpooler på gruppnivå, överstiger inte 20 procent av de totala tillgångar som innehas av bolaget, och

b) den maximala förlusten till följd av försäkringstekniska avsättningar brutto kan bedömas deterministiskt utan stokastiska metoder.

5 b §

Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter

I händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan Finansinspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer huruvida en sådan händelse väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkringsbolag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i 1 § 1 mom.

Bestämmelser om en sådan förlängning av tidsfrister som avses i 1 mom. finns i kommissionens delegerade förordning som antagits med stöd av artikel 304e .2 i Solvens II-direktivet.

10 kap.

Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

7 §

Räntesatser

Som räntesatser vid beräkning av bästa skattningen ska användas de riskfria räntesatser som i enlighet med avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning offentliggörs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Dessa räntesatser kan anpassas genom matchningsjustering enligt 8 § eller så kan de vara anpassade genom volatilitetsjustering enligt 8 a §.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har offentliggjort och Europeiska kommissionen fastställt riskfria räntesatser för den valuta som ska användas vid beräkningen, ska försäkringsbolaget använda dessa räntesatser. I annat fall ska försäkringsbolaget fastställa räntesatserna.

Fastställandet av riskfria räntesatser för relevanta durationer ska utnyttja och vara förenligt med information som härleds från relevanta finansiella instrument. Detta fastställande ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för dessa löptider, om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta. För löptider som infaller efter den första utjämningspunkten ska de relevanta riskfria räntesatserna extrapoleras i enlighet med 5 mom.

Den första utjämningspunkten för varje valuta ska vara den längsta löptid för vilken följande villkor är uppfyllda:

- 1) marknaderna för finansiella instrument med denna löptid är djupa, likvida och transparenta, och
- 2) procentandelen utestående obligationer med denna eller en längre löptid av alla utestående obligationer uttryckta i denna valuta är tillräckligt hög.

Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar smidigt från den terminskurs som är tillämplig vid den första utjämningspunkten till en slutlig terminskurs. Den extrapolerade terminskursen ska vara lika med ett vägt genomsnitt av en likvid terminskurs och den slutliga terminskursen. Den likvida terminskursen ska grundas på en terminskurs eller en uppsättning terminskurser i förhållande till de längsta löptider för vilka det relevanta finansiella instrumentet kan observeras på en djup, likvid och transparent marknad. För löptider som sträcker sig minst 40 år bortom den första utjämningspunkten ska vikten av den slutliga terminskursen vara minst 77,5 procent.

Den extrapolerade delen av de relevanta riskfria räntesatserna ska beakta information från andra finansiella instrument än obligationer, om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta.

Bestämmelser om extrapolering av de riskfria räntesatserna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning.

7 a §

Infasningsmekanism för räntesatser

Ett försäkringsbolag kan med Finansinspektionens förhandstillstånd använda en infasningsmekanism för i 7 § i detta kapitel avsedda räntesatser där

1) parametrarna för att bestämma hastigheten för terminskursernas konvergens mot extrapoleringens slutliga terminskurs ska fastställas den dag då denna lag träder i kraft på ett sådant sätt att de riskfria räntesatserna är tillräckligt lika som de riskfria räntesatser som fastställs i enlighet med de regler för extrapolering som är tillämpliga dagen före den dag då denna lag träder i kraft, och

2) dessa parametrar ska minskas linjärt i början av varje kalenderår, så att de slutliga parametrarna för extrapolering tillämpas från och med den 1 januari 2032.

Den infasningsmekanism som avses i 1 mom. får inte inverka på bedömningen av finansmarknadernas djup, likviditet och transparens eller på den första utjämningspunkt som avses i 7 § 4 mom. i detta kapitel.

8 §

Användning av matchningsjustering

Försäkringsbolaget kan efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för användningen. Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering under den tid då förutsättningarna för användningen av matchningsjustering är uppfyllda. Om förutsättningarna för användningen av matchningsjustering inte uppfylls, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta behövliga åtgärder för att uppfylla dem. Om förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfyllts under en längre period än två månader från och med den dag då försäkringsbolaget inte längre uppfyllde villkoren, ska försäkringsbolaget upphöra att använda matchningsjustering. Försäkringsbolaget får med Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på nytt tidigast efter att två år förflötit från och med den dag då försäkringsbolaget upphörde att använda matchningsjusteringen.

Bestämmelser om antaganden, metoder och behövliga parametrar för beräkning av matchningsjustering finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning.

8 a §

Användning av volatilitetsjustering

När försäkringsbolaget beräknar bästa skattning enligt 6 § kan det efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens tillstånd på en räntesats enligt 7 § använda volatilitetsjustering för varje valuta, om

1) volatilitetsjusteringen för en viss valuta används på bolagets samtliga försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan, om de riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning för dessa förpliktelser inte inbegriper en matchningsjustering, och

2) bolaget påvisar för Finansinspektionen att det har infört lämpliga förfaranden för beräkningen av volatilitetsjusteringen.

Finansinspektionen kan kräva att ett försäkringsbolag upphör att använda volatilitetsjusteringen enligt 1 mom., om bolaget inte längre uppfyller förutsättningarna för Finansinspektionens samtycke enligt det momentet. När bolaget åter uppfyller förutsättningarna, kan det ansöka om Finansinspektionens tillstånd enligt 1 mom. på nytt.

10 §

Riskmarginal

Riskmarginalen beräknas genom att bestämma den kapitalkostnad som motsvarar det tidsjusterade solvenskapitalkrav enligt 11 kap. 2 § som krävs för att täcka de förpliktelser som följer av försäkringsavtal under avtalens giltighetstid. Justeringen av solvenskapitalkravet består av en exponentiell och tidsberoende del.

Vid beräkningen av den kapitalkostnad som avses i 2 mom. ska en nivå på 4,75 procent användas för kapitalkostnaden.

Om försäkrings- och återförsäkringsavtal innehåller finansiella optioner och garantier, ska de metoder som används vid beräkningen av bästa skattning på lämpligt sätt återspegla att nuvärdet av kassaflöden som uppstår till följd av sådana avtal kan bero på det förväntade resultatet av framtida händelser och utveckling och på potentiella avvikelser mellan det faktiska resultatet och det förväntade resultatet i vissa scenarier.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. får små och icke-komplexa försäkringsbolag samt försäkringsbolag som har utverkat Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § göra en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för sådana livförsäkringsförpliktelser med optioner och garantier som inte anses väsentliga.

11 §

Undantag vid beräkningen av bästa skattning och riskmarginal

Bestämmelser om användning av individuella metoder för bedömning av de försäkringstekniska avsättningarna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 2 i kommissionens förordning och bestämmelser om användning av förenklade metoder och om förutsättningarna för sådana i avdelning I kapitel III avsnitt 6.

15 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om

- 1) förutsättningarna för användning och beräkning av matchningsjustering, och
- 2) beräkning av volatilitetsjustering.

11 kap.

Kapitalkrav

8 §

Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt den formel som finns i bilaga IV till Solvens II-direktivet. Bestämmelser om beräkning av det primära solvenskapitalkravet, om riskmoduler, om placering av försäkringsförpliktelser i riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav för riskmoduler samt om vissa förenklade förfaranden finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 1 i kommissionens förordning.

12 §

Marknadsriskmodulen

I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet.

I marknadsriskmodulen beaktas känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument åtminstone i följande undergrupper av riskmoduler:

- 1) ränterisk,
- 2) aktiekursrisk,
- 3) fastighetsrisk,
- 4) räntemarginalrisk,
- 5) valutarisk,
- 6) marknadsriskkoncentrationer.

Den symmetriska justering som görs av kapitalkravet för aktiekursrisker enligt standardformeln och som täcker risker som uppstår till följd av nivåändringar i aktiepriserna får inte leda till iakttagande av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger kapitalkravet för aktiekursrisker enligt standardformeln med mer än 13 procentenheter.

Vid beräkningen av det kapitalkrav som beror på räntemarginalrisken enligt 2 mom. 4 punkten i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 5 i kommissionens förordning eller vid beräkningen av det kapitalkrav som beror på marknadsriskkoncentrationer enligt 2 mom. 6 punkten i denna paragraf i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 6 i kommissionens förordning ska samma parametrar användas när det gäller en EU-medlemsstats regerings eller centralbanks fordringar som har uppkommit före den 1 januari 2023 i en annan valuta än detta lands valuta som vid beräkningen av fordringar i detta lands valuta. Detta moment tillämpas också på en försäkringsgrupp enligt 26 kap.

Bestämmelser om den symmetriska justering som görs av kapitalkravet för aktiekursrisker, om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler, om sammanslagning av kapitalkrav inom marknadsriskmodulen och om risk som utgörs av en kryptotillgång som avses i artikel 3.1 femte stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/193 finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 5 i kommissionens förordning.

Långfristiga aktieinvesteringar

Försäkringsbolaget får tillämpa ett kapitalkrav enligt 12 b § på en specifik undergrupp av aktieinvesteringar som innehas med ett långfristigt perspektiv, om försäkringsbolaget kan påvisa Finansinspektionen att samtliga av följande villkor uppfylls:

1) undergruppen av aktieinvesteringar är tydligt identifierad och förvaltas separat från bolagets övriga verksamhet,

2) för varje långfristig aktieportfölj upprättas det en policy för långfristig investeringsförvaltning, som bolagets styrelse godkänner och som återspeglar bolagets åtagande att inneha den sammantagna exponeringen mot aktier i undergruppen av aktieinvesteringar under en period som i genomsnitt överstiger fem år,

3) undergruppen av aktieinvesteringar består endast av aktier som är noterade i EES-stater eller i länder som är medlemmar i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, nedan *OECD*, eller av onoterade aktier i bolag med huvudkontor i EES-stater eller i länder som är medlemmar i *OECD*,

4) försäkringsbolaget kan påvisa att det fortlöpande och även under stressade förhållanden kan undvika tvångsförsäljning av aktieinvesteringar inom undergruppen under fem år,

5) försäkringsbolagets riskhanteringsstrategi och policyer för förvaltning av tillgångar och skulder samt investeringar återspeglar bolagets avsikt att inneha undergruppen av aktieinvesteringar under en period som är förenlig med det krav som anges i 2 punkten och bolagets förmåga att uppfylla det krav som anges i 4 punkten,

6) undergruppen av aktieinvesteringar är lämpligt diversifierad på ett sådant sätt att man undviker ett alltför stort beroende av en viss emittent eller grupp av företag och en alltför stor ackumulering av risker i portföljen av långfristiga aktieinvesteringar som helhet med samma riskprofil, och

7) undergruppen av aktieinvesteringar omfattar inte ägarintressen.

Försäkringsbolaget ska ofta se över de policyer för investeringsförvaltning som avses i 1 mom. 2 punkten, med beaktande av portföljernas faktiska förvaltning. Policyerna för investeringsförvaltning ska ingå i den risk- och solvensbedömning som avses i 6 kap. 12 §.

Om aktier innehas i europeiska långsiktiga investeringsfonder eller i vissa typer av företag för kollektiva investeringar eller i sådana alternativa investeringsfonder som har fastställts genom de tekniska standarder som antagits genom kommissionens förordning eller genom förordning eller beslut av Europeiska kommissionen, får villkoren i 1 mom. bedömas på fondnivå och inte på nivån för de underliggande tillgångar som innehas i dessa fonder.

Ett försäkringsbolag som behandlar en undergrupp av aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar i enlighet med 1 mom. får inte återgå till en metod som inte inbegriper långfristiga aktieinvesteringar.

Om ett försäkringsbolag som behandlar en undergrupp av aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar inte längre efterlever villkoren i 1 mom. ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen och vidta nödvändiga åtgärder för att återställa efterlevnaden. Inom en månad från dagen för det första konstaterandet av bristande efterlevnad av de villkor som fastställs i 1 mom. ska försäkringsbolaget förse Finansinspektionen med nödvändig information om de åtgärder som bolaget ska vidta för att inom sex månader från dagen för det första konstaterandet av bristande efterlevnad, återupprätta efterlevnaden av dessa villkor. Om försäkringsbolaget inte kan återställa uppfyllelsen inom sex månader från dagen för det första konstaterandet av bristande uppfyllelse, ska det upphöra att klassificera alla aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar i enlighet med denna paragraf under en period på åtminstone två och ett halvt år, dock minst så länge som uppfyllelsen av de villkor som fastställs i 1 mom. inte har återställts.

Bestämmelser om förutsättningarna för långfristiga aktieinvesteringar och om typerna av företag för kollektiva investeringar finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 2 i kommissionens förordning.

12 b §

Kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar

Kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar motsvarar den förlust i primärkapitalet som skulle bli följden av en omedelbar nedgång som motsvarar 22 procent av värdet av de investeringar som behandlas som långfristiga aktier.

13 §

Motpartsriskmodulen

Bestämmelser om beräkning av kapitalkravet för motpartsriskmodulen och om den risk som kryptotillgångar utgör finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 6 i kommissionens förordning.

15 §

Förlusttäckningskapacitet

Med förlusttäckningskapacitet avses att eventuell kompensation för oförutsedda förluster till följd av risker som beaktas vid beräkningen av solvenskapitalkravet ges genom en minskning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. eller de latent skatterna eller båda samtidigt.

16 §

Förenklad beräkning av riskmoduler

Försäkringsbolag får beräkna kapitalkravet för en eller flera sådana riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som avses i 8 § enligt en förenklad standardformel som bestäms av Europeiska kommissionen, om samtliga av följande förutsättningar uppfylls:

1) arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för motiverar användning av en förenklad beräkning,

2) det vore oproportionerligt att kräva att bolaget ska tillämpa standardberäkningen, och

3) det solvenskapitalkrav som följer av den förenklade beräkningen inte väsentligt understiger det solvenskapitalkrav som beräknats utan tillämpning av den förenklade beräkningen.

Små och icke-komplexa försäkringsbolag kan dessutom använda en förenklad beräkning på riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler, om de för Finansinspektionen minst vart femte år kan påvisa att följande förutsättningar är uppfyllda:

1) kapitalkravet för varje enskild riskmodul eller undergrupp av en riskmodul för vilket en förenklad beräkning är avsedd att användas, utgör utan tillämpning av förenklingen, mindre än 2 procent av det primära solvenskapitalkravet,

2) summan av alla kapitalkrav för riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler för vilka en förenklad beräkning är avsedd att användas utgör, utan tillämpning av förenklingen, mindre än 10 procent av det primära solvenskapitalkravet.

Om försäkringsbolagets andel av det primära solvenskapitalkravet för en riskmodul eller undergrupp av en riskmodul är högst fem procent, kan bolaget använda en förenklad beräkning för den riskmodulen eller den undergruppen av en riskmodul under en period på högst tre år vid beräkningen av det primära solvenskapitalkravet, om inte något annat följer av 1 mom. eller av 5 §. I sådana fall får summan av andelarna för sådana riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler på vilka den förenklade beräkningen tillämpas inte överstiga tio procent av det primära solvenskravet.

När den andel av det primära solvenskapitalkravet som utgörs av en riskmodul eller en undergrupp av en riskmodul beräknas i enlighet med 3 mom. ska det kapitalkrav som senast beräknades när riskmodulen eller undergruppen av en riskmodul beräknades utan att använda den förenklade beräkningen användas.

Bestämmelser om hur, på vilka villkor och för vilka riskmoduler förenklad beräkning kan användas finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 6 och avdelning I kapitel V avsnitt 1 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

25 §

Kalibreringskrav

Försäkringsbolaget kan i sin interna modell beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på den volatilitetsjustering som avses i 10 kap. 8 a §, om

1) metoden för att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen för en valuta varken tar hänsyn till den bolagsspecifika justeringen av den riskkorregerade spreaden eller, för euro, en eventuell ökning av volatilitetsjusteringen genom en makrovolatilitetsjustering, och

2) solvenskapitalkravet inte är lägre än någotdera av följande:

a) ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat som solvenskapitalkravet, dock så att effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen beaktas i enlighet med den metod som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten använder för offentliggörandet av de tekniska uppgifter om den riskkorregerade spread som använts vid beräkningen av volatilitetsjusteringen,

b) ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med underpunkt a, dock så att den representativa portfölj för en valuta som använts för att bestämma den riskkorregerade spread som använts vid beräkningen av volatilitetsjusteringen fastställs på grundval av de tillgångar som försäkringsbolaget investerar i och inte på grundval av tillgångarna hos alla försäkringsbolag med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

Vid tillämpning av 3 mom. 2 punkten ska fastställandet av den representativa portföljen för en viss valuta grundas på de av bolagets tillgångar som är uttryckta i den valutan och som används för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

30 §

Uppskattning av solvenskapitalkrav i enlighet med standardformeln

Ett försäkringsbolag som använder en intern modell ska till Finansinspektionen lägga fram en uppskattning av det solvenskapitalkrav som utarbetats i enlighet med standardformeln vartannat år eller oftare om Finansinspektionen av grundad anledning kräver det.

12 kap.

Kapitalbasmedel vid solvensberäkning

10 §

Klassificering av vissa poster bland kapitalbasmedlen

Om inte något annat följer av 7–9 § ska

3) eventuella framtida tilläggsavgifter som sådana fartygsägares ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera och vilka endast försäkrar risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 6, 12 eller 17 enligt lagen om försäkringsklasser, kan kräva in av försäkringstagardelägarna under de följande 12 månaderna, klassificeras som tillhörande nivå 2.

12 a §

Undantag från avdragen av ägarintressen från de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet

Med undantag från vad som i kommissionens förordning föreskrivs om avdragen av ägarintressen från de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet kan Finansinspektionen i syfte att fastställa primärkapitalet enligt 2 § tillåta att ett försäkringsbolag inte drar av värdet av sina ägarintressen i ett kreditinstitut eller finansiellt institut, förutsatt att samtliga följande förutsättningar är uppfyllda:

- 1) någon av följande omständigheter gäller för försäkringsbolaget:
 - a) kreditinstitutet eller det finansiella institutet och försäkringsbolaget tillhör samma grupp enligt 26 kap. 2 § och på vilken 3 § i det kapitlet om grupp tillsyn tillämpas, och det anknutna kreditinstitutet eller finansiella institutet omfattas inte av det avdrag som avses i 24 d § i det kapitlet, eller
 - b) Finansinspektionen kräver eller tillåter att försäkringsbolag tillämpar tekniska beräkningsmetoder i enlighet med de bestämmelser som utfärdats med stöd av 20 § 5 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, och kreditinstitutet eller det finansiella institutet omfattas av samma bestämmelser om extra tillsyn i den lagen som försäkringsbolaget,
 - 2) Finansinspektionen anser att nivån på den samordnade ledningen, riskhanteringen och internkontrollen avseende de företag som omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna om den grupp tillsyn som avses 1 punkten underpunkt a eller den extra tillsyn som avses 2 punkten underpunkt b är tillfredsställande, och
 - 3) ägarintresset i kreditinstitutet eller det finansiella institutet är en strategisk aktieinvestering enligt artikel 171 i kommissionens förordning.
- Försäkringsbolags ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut enligt 1 punkten är
- 1) ägarintressen som försäkringsbolag har i
 - a) sådana kreditinstitut som avses i artikel 4.1.1 i förordningen om tillsyns krav för kreditinstitut och sådana finansiella institut som avses i artikel 4.1.26 i den förordningen, och

b) sådana värdepappersföretag som avses i 1 kap. 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster, samt

2) primärkapitaltillskott som avses i artikel 52 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut och supplementärkapitalinstrument som avses i artikel 63 i den förordningen samt primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, nedan *förordningen om tillsynskrav för värdepappersföretag*, som försäkringsbolaget innehar i sådana enheter som avses i 1 punkten i detta moment och i vilka de har ett ägarintresse.

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

6 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Finansinspektionen inte anser att en ansökan om fusion utan ytterligare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av fusionsansökan på sin webbplats. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer i det överlåtande bolaget som önskar framställa anmärkningar mot ansökningsuppgifterna uppmanas att framställa dem till Finansinspektionen inom en av Finansinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Kallelse ska utfärdas också på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget, om fusionen enligt det yttrande som avses i 3 § kan äventyra betalningen av bolagets skulder.

Finansinspektionen ska förplikta det överlåtande bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det överlåtande bolagets hemort samt dessutom enligt vad Finansinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

20 kap.

Delning av försäkringsaktiebolag

6 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Finansinspektionen inte anser att en ansökan om delning utan ytterligare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av ansökan om delning på sin webbplats. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer i det ursprungliga bolaget som önskar framställa anmärkningar mot ansökningsuppgifterna uppmanas att framställa dem till Finansinspektionen inom en av Finansinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Finansinspektionen ska förplikta det ursprungliga bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det ursprungliga bolagets hemort samt dessutom enligt vad Finansinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

20 a kap.

Flyttning av hemorten

5 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Finansinspektionen inte anser att en ansökan utan ytterligare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av ansökan om flyttning av hemorten på sin webbplats. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer i det bolag som flyttar som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas att framställa dem till Finansinspektionen inom en av Finansinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

5 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Finansinspektionen inte anser att en ansökan om överlåtelse av försäkringsbeståndet utan ytterligare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av ansökan på sin webbplats. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer för försäkringar som ingår i det försäkringsbestånd som överlåts vilka önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas att framställa dem till Finansinspektionen inom en av Finansinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Kallelse ska också utfärdas på övriga försäkringsborgenärer i det överlåtande bolaget, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt det yttrande som avses i 3 § kan äventyra betalningen av det överlåtande bolagets skulder. Kallelse ska också utfärdas på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt det yttrandet kan äventyra betalningen av det övertagande bolagets skulder.

Finansinspektionen ska förplikta det överlåtande bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det överlåtande bolagets hemort samt dessutom enligt vad Finansinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

22 kap.

Ändring av bolagsform

5 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Finansinspektionen inte anser att en ansökan om delning utan ytterligare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av den ansökan som avses i 4 § på Finansinspektionens webbplats. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas att framställa dem till Finansinspektionen inom en av Finansinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader. Finansinspektionen ska förplikta bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på sökandens hemort samt dessutom enligt vad Finansinspektionen vid behov bestämmer.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

1 §

Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Finansinspektionen ska särskilt övervaka att försäkringsbolaget uppfyller de krav som gäller

1) ledning, företagsstyrningssystem, risk- och solvensbedömning, hantering av hållbarhetsrisker, aktuariefunktion och ansvarig försäkringsmatematiker samt placeringsverksamhet enligt 6 kap.,

Finansinspektionen ska också bedöma försäkringsbolagets förmåga att klara sådana oförmånliga förändringar som inverkar på bolagets finansiella situation och metoder med hjälp av vilka bolaget bereder sig för sådana situationer samt bolagets likviditet. Dessutom övervakar Finansinspektionen försäkringsbolagets marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

3 §

Information som ska tillställas Finansinspektionen

Utöver vad som föreskrivs i 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ska försäkringsbolaget lämna Finansinspektionen de för tillsynen behövliga uppgifterna om bolagsledning, företagsstyrningssystem, ansvarig försäkringsmatematiker och placeringsverksamheten enligt 6 kap., uppgifter om de värderingsprinciper som bolaget använder samt om bolagets finansiella ställning enligt 10–12 kap. Av informationen ska framgå arten och omfattningen av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som sammanhänger med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Försäkringsbolaget ska årligen lämna den information som avses i detta moment till Finansinspektionen senast 16 veckor efter utgången av bolagets räkenskapsår. Därtill ska försäkringsbolaget kvartalsvis lämna den information som avses i detta moment till Finansinspektionen senast fem veckor efter utgången av varje kvartal. Försäkringsbolaget ska ha ändamålsenliga system samt av bolagets styrelse godkända skriftliga verksamhetsprinciper och förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de tillställda uppgifterna hela tiden är uppdaterade.

Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen resultaten av den risk- och solvensbedömning som avses i 6 kap. 12 § samt den plan för hantering av likviditetsrisker som avses i 10 b § i det kapitlet i samband med de uppgifter som enligt 1 mom. i denna paragraf behövs för tillsynen. Försäkringsbolaget ska tillställa Finansinspektionen risk- och solvensbedömningen, som godkänts av styrelsen, inom två veckor efter det att bedömningen färdigställts.

Bestämmelser om offentliggörande, väsentlighet, icke-offentliggörande av information, lägesrapporter, metoder för offentliggörande och om uppdateringar finns dessutom i avdelning I kapiteln XII och XIII i kommissionens förordning.

3 a §

Regelbunden tillsynsrapport

Försäkringsbolaget ska vart tredje år lämna Finansinspektionen en regelbunden tillsynsrapport med information om försäkringsbolagets verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, värdering enligt 10 kap. och kapitalförvaltning.

Den regelbundna tillsynsrapporten ska lämnas in senast 18 veckor efter utgången av försäkringsbolagets räkenskapsår.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen kräva att andra försäkringsbolag än små och icke-komplexa försäkringsbolag lämnar in den regelbundna tillsynsrapporten oftare än vart tredje år.

Om Finansinspektionen i enlighet med 2 mom. beslutar att alla försäkringsbolag, förutom små och icke-komplexa försäkringsbolag, ska lämna in rapporten oftare än vart tredje år, kan försäkringsbolag ansöka om Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § att lämna in rapporten vart tredje år.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen besluta att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag kan lämna in den regelbundna tillsynsrapporten mer sällan än vart tredje år, dock minst vart femte år.

3 b §

Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter

I händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan Finansinspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer huruvida en sådan händelse väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkringsbolag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i 3 § 1 mom. och 3 a § 2 mom.

Bestämmelser om en sådan förlängning av tidsfrister som avses i 1 mom. finns i kommissionens delegerade förordning som antagits med stöd av artikel 304e .2 i Solvens II-direktivet.

4 §

Höjning av kapitalkrav

Finansinspektionen kan besluta höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsbolag enligt 11 kap. 2 § i följande exceptionella situationer:

4) om försäkringsbolagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från bestämmelserna i 6 kap. och dessa avvikelser medför att bolaget inte korrekt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som det är exponerat för och att det är osannolikt att bristerna kan avhjälpas genom andra åtgärder inom utsatt tid;

5) om försäkringsbolaget tillämpar den justering av räntesatsen för livförsäkring som avses i 11 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, förutsatt att försäkringsbolaget inte skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av justeringen och att det inte har lämnat in den plan som avses i 7 mom. i den paragrafen eller den årliga berättelse som avses i 8 mom. i den paragrafen,

6) om försäkringsbolaget tillämpar det avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden som avses i 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, förutsatt att försäkringsbolaget inte skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av avdraget och att det inte har lämnat in den plan som avses i 7 mom. i den paragrafen eller den årliga berättelse som avses i 8 mom. i den paragrafen.

I sådana fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten ska höjningen av kapitalkravet beräknas i enlighet med 11 kap. 2 § 2 mom. Höjningen av kapitalkravet ska i sådana fall som avses i 1

mom. 3–6 punkten i denna paragraf stå i rätt proportion till de till bristerna relaterade väsentliga risker som är anledningen till att Finansinspektionen har beslutat att höja kapitalkravet.

5 a §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet när infasningsmekanismen för räntesatser används

Om ett försäkringsbolag upptäcker att det inte uppfyller solvenskapitalkravet utan att använda den infasningsmekanism för räntesatser som avses i 7 a § 10 kap., ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om saken. Inom två månader från det att försäkringsbolaget upptäcker att det inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet ska försäkringsbolaget utarbeta en plan där det anges vilka åtgärder försäkringsbolaget ska vidta för att försöka öka sina medräkningsbara kapitalbasmedel som avses i 12 kap. eller för att försöka sänka bolagets riskprofil så att försäkringsbolaget uppfyller solvenskapitalkravet senast till slutdatumet för infasningsmekanismen. Planen kan vid behov uppdateras senare.

Ett sådant försäkringsbolag som avses i 1 mom. ska årligen lämna in en rapport med information om de åtgärder som vidtagits till Finansinspektionen. I rapporten ska det också redogöras för de framsteg som gjorts när det gäller att uppnå målen. Om försäkringsbolaget har vidtagit åtgärder för att försöka sänka sin riskprofil i syfte att minska solvenskapitalkravet, ska det i rapporten också redogöras för dessa åtgärder och de framsteg som gjorts i fråga om dem. Om Finansinspektionen konstaterar att det utifrån rapporten är realistiskt att bolaget kommer att uppfylla solvenskapitalkravet på slutdatumet för infasningsmekanismen, ska Finansinspektionen återkalla försäkringsbolagets rätt att använda infasningsmekanismen för räntesatser.

6 §

Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet

Ett försäkringsbolag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget observerar att det inte längre uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller att det finns risk för detta under de följande tre månaderna. Finansinspektionen ska underrättas omedelbart, oavsett om observationen gjordes vid den tidpunkt för beräkning som avses i 11 kap. 5 § 1 mom. eller vid någon annan tidpunkt.

Inom en månad från det att minimikapitalkravet inte uppfyllts eller från det att bolaget har observerat att det finns risk för att kravet inte uppfylls under de följande tre månaderna ska försäkringsbolaget till Finansinspektionen för godkännande överlämna en kortfristig finansieringsplan. Planen ska visa att bolaget, inom tre månader från att det observerat att kapitalkravet inte uppfylls eller att det finns risk för att kravet inte uppfylls, på nytt uppfyller minimikapitalkravet eller ändrar sin riskprofil så att det uppfylls.

9 §

Förbud mot överlåtelse och pantsättning

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Finansinspektionen förbjuda ett finländskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

2) försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § och försäkringsbolaget inte inom två månader har försatts i likvidation enligt 23 kap. 2 § eller ett

arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om

25 §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter när periodiciteten understiger ett år

Om periodiciteten för skyldigheten att ge regelbundna rapporter understiger ett år, kan Finansinspektionen genom sitt beslut i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten, om följande förutsättningar uppfylls:

- 1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet, och
- 2) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Den begränsning som avses i 1 mom. beviljas endast försäkringsbolag som sammanlagt representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden beräknas på grundval av bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till små och icke-komplexa försäkringsbolag när den bestämmer om i 1 mom. föreskrivna begränsningar.

Finansinspektionen ska, när den beslutar om en begränsning enligt 1 mom., i fråga om små och icke-komplexa försäkringsbolag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande med hänsyn till arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för, med beaktande av åtminstone de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till, riskkoncentrationsnivån, möjliga effekter av förvaltningen av bolagets tillgångar på den finansiella stabiliteten och de system och strukturer som bolaget inrättat för lämnandet av uppgifter samt de skriftliga verksamhetsprinciper som avses i 3 § 1 mom.

Finansinspektionen ska, när den beslutar om en begränsning enligt 1 mom., i fråga om andra försäkringsbolag än små och icke-komplexa försäkringsbolag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande med hänsyn till arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för, med beaktande av åtminstone de omständigheter som avses i 3 mom. samt

- 1) volymen av bolagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar,
- 2) volatiliteten i de anspråk och förmåner som bolaget täcker,
- 3) det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats,
- 4) lämpligheten hos bolagets företagsstyrningssystem,
- 5) beloppet på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, och
- 6) huruvida bolaget är ett captivebolag för försäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

26 §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Finansinspektionen kan i enskilda fall begränsa ett försäkringsbolags skyldighet att ge regelbundna rapporter eller befria det från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om följande förutsättningar uppfylls:

- 1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet,

- 2) överlämnandet av uppgifterna inte behövs för en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget,
- 3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen, och
- 4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall.

Den begränsning eller den befrielse som avses i 1 mom. beviljas endast försäkringsbolag som sammanlagt representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden beräknas på grundval av bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till små och icke-komplexa försäkringsbolag när den bestämmer huruvida dessa lättnader i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringsbolag.

Finansinspektionen ska, när den beslutar om en begränsning eller befrielse enligt 1 mom., i fråga om små och icke-komplexa försäkringsbolag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande med hänsyn till arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för, med beaktande av åtminstone de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till, riskkoncentrationsnivån, möjliga effekter av förvaltningen av bolagets tillgångar på den finansiella stabiliteten och de system och strukturer som bolaget inrättat för lämnandet av uppgifter samt de skriftliga verksamhetsprinciper som avses i 3 § 1 mom.

Finansinspektionen ska, när den beslutar om en begränsning eller befrielse enligt 1 mom., i fråga om andra försäkringsbolag än små och icke-komplexa försäkringsbolag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande med hänsyn till arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för, med beaktande av åtminstone omständigheterna enligt 3 mom. samt följande:

- 1) volymen av bolagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar,
- 2) volatiliteten i de anspråk och förmåner som bolaget täcker,
- 3) det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats,
- 4) lämpligheten hos bolagets företagsstyrningssystem,
- 5) beloppet på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, och
- 6) huruvida bolaget är ett captivebolag för försäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

26 a §

Befrielse för captivebolag för försäkring från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Om periodiciteten för skyldigheten för ett captivebolag för försäkring att ge regelbundna rapporter understiger ett år, ska captivebolaget för försäkring befrias från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om bolaget uppfyller följande förutsättningar:

- 1) samtliga av bolagets försäkrade och förmånstagare är
 - a) juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår, eller
 - b) fysiska personer som får omfattas av den gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och
- 2) bolagets försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

27 §

Information som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Finansinspektionen ska årligen lämna Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om den genomsnittliga höjningen av varje försäkringsbolags kapitalkrav samt om de höjningar som bestämdes året innan och som ska presenteras som procentandelar av solvenskapitalkravet.

Finansinspektionen ska årligen separat lämna Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas begränsning av den regelbundna rapporteringsskyldigheten enligt 25 § eller 26 kap. 48 b §, separat antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post enligt 26 § i detta kapitel eller 26 kap. 48 b §, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkringsbolags kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

Dessutom ska Finansinspektionen årligen lämna Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om

1) det totala antalet försäkringsbolag, uppdelat på antalet små och icke-komplexa försäkringsbolag, antalet försäkringsbolag som använder andra proportionalitetsåtgärder, samt alla proportionalitetsåtgärder, uppdelat på antalet försäkringsbolag som använder en proportionalitetsåtgärd, och

2) det totala antalet grupper, uppdelat på antalet små och icke-komplexa grupper och antalet grupper som använder andra proportionalitetsåtgärder, samt alla proportionalitetsåtgärder, uppdelat på antalet grupper som använder en proportionalitetsåtgärd.

27 a §

Information som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat

Om Finansinspektionen konstaterar försämringar av ett finländskt försäkringsbolags finansiella ställning eller om försäkringsbolaget orsakar andra framväxande risker, inbegripet sådana som rör konsumentskyddet, på grund av affärsverksamhet som bolaget bedriver i en annan EES-stat med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, och den försämrade finansiella ställningen eller de framväxande riskerna kan ha gränsöverskridande effekter, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den berörda mottagande EES-staten om saken.

Om tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten begär sådan information av Finansinspektionen som den enligt Solvens II-direktivet eller någon annan bestämmelse har rätt att begära, ska Finansinspektionen lämna informationen inom 20 arbetsdagar på det officiella språket eller något av de officiella språken i EES-staten eller på ett annat språk som godkänns av tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga. Finansinspektionen kan begära en förlängning av tidsfristen, om den information som begäran gäller inte är lätt tillgänglig eller komplex att samla in.

29 §

Gemensam bedömning av koncession för ett försäkringsföretag som söker koncession i en annan EES-stat

Om tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat har samrått med Finansinspektionen i en situation där ett försäkringsföretag som har sökt koncession i den andra EES-staten blir ett dotterbolag till ett försäkringsbolag som har beviljats koncession i Finland eller dotterbolag till moderbolaget för ett försäkringsbolag som har beviljats koncession i Finland eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsföretag som har sökt koncession i den andra EES-staten övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsbolag som har beviljats koncession i Finland, får Finansinspektionen begära tillsynsmyndigheten i hemstaten för det företag som söker koncession om gemensam bedömning av ansökan om koncession.

Betydande gränsöverskridande verksamhet

30 §

Identifiering av betydande gränsöverskridande verksamhet

Med betydande gränsöverskridande verksamhet avses försäkringsverksamhet som bedrivs i en annan EES-stat av ett sådant försäkringsbolag som inte har klassificerats som litet och icke-komplext med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och som uppfyller den ena av följande förutsättningar:

1) de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna motsvarande den verksamhet som bedrivs av bolaget i EES-staten med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten överstiger 15 000 000 euro, eller

2) den verksamhet som bedrivs med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten anses vara relevant av tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga när det gäller den EES-statens marknad.

Om Finansinspektionen av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat underrättas om en situation som avses i 1 mom. 2 punkten och inte instämmer i att den verksamhet som bedrivs av försäkringsbolaget i den andra EES-staten med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten är relevant, ska Finansinspektionen anmäla detta till tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga inom en månad från underrättelsen och ange skälen till detta.

Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten får hänskjuta ett i 2 mom. avsett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, nedan Europeiska försäkringstillsynsförordningen, och be den om hjälp om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten inte når en bilateral lösning.

31 §

Förstärkt samarbete mellan tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet

Om ett försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen samarbeta med tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten för att bedöma om försäkringsbolaget i fråga är väl medvetet om de risker som det exponeras för eller kan exponeras för i den mottagande EES-staten och hanterar dem på rätt sätt.

Det samarbete som avses i 1 mom. ska stå i proportion till de risker som den betydande gränsöverskridande verksamheten medför och ska omfatta åtminstone

- 1) företagsstyrningssystemet, inbegripet förmåga hos styrelsen att förstå de gränsöverskridande marknadernas särdrag, riskhanteringsverktyg, interna kontroller och efterlevnadsrutiner för den gränsöverskridande verksamheten,
- 2) utläggning på entreprenad och distributionspartner,
- 3) affärsstrategi och skadereglering, och
- 4) konsumentskydd.

32 §

Information som ska lämnas till tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat

Om ett försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen minst en gång per år på begäran av tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten lämna tillsynsmyndigheten följande uppgifter:

- 1) försäkringsbolagets solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav,
- 2) medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla försäkringsbolagets solvenskapitalkrav respektive minimikapitalkrav, och
- 3) uppgifter om potentiella farhågor när det gäller försäkringsbolagets beräkning av försäkringstekniska avsättningar samt när det gäller omständigheter som avses i 1 och 2 punkten.

Om Finansinspektionen i sin tillsyn över betydande gränsöverskridande verksamhet identifierar att ett försäkringsbolag har problem med efterlevnaden av lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter i Finland eller i en annan EES-stat eller väsentliga problem som rör de aspekter som avses i 31 § 2 mom. och dessa problem påverkar eller sannolikt kommer att påverka bedrivandet av verksamheten i den mottagande EES-staten, ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten om detta.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-stat där försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, om inspektionen konstaterar försämringar av den finansiella ställningen eller en risk för att solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet underskrids inom de närmaste tre månaderna.

Om tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten begär annan än i 1–3 mom. avsedd information och denna information rör solvensen, företagsstyrningssystemet eller affärsmodellen för ett försäkringsbolag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska Finansinspektionen lämna denna information till tillsynsmyndigheten inom en rimlig tid.

33 §

Gemensam inspektion

Om tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat begär att en gemensam inspektion ska utföras på plats hos ett sådant försäkringsbolag som utövar betydande gränsöverskridande verksamhet i den EES-staten och som inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet under de följande tre månaderna, ska Finansinspektionen godta eller avslå begäran inom en månad från mottagandet.

Om Finansinspektionen godtar begäran om att utföra en gemensam inspektion på plats hos försäkringsbolaget ska den inbjuda Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att delta i den inspektionen.

När den gemensamma inspektionen har genomförts ska Finansinspektionen och den behöriga tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten inom två månader komma fram till gemensamma slutsatser, inbegripet om lämpliga tillsynsåtgärder.

Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten kan inom två månader från utgången av den period som avses i 3 mom. hänskjuta ett ärende som avses i det momentet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten inte når en bilateral lösning om slutsatserna. Ärendet får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att den tvåmånadersperiod som avses i 3 mom. i denna paragraf har löpt ut eller efter det att Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten har nått en överenskommelse om gemensamma slutsatser. Hänskjutning av ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten utgör inte ett hinder för Finansinspektionens användning av de befogenheter som avses i 5, 6 och 9 §.

Om ett ärende som avses i 3 mom. har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten på det sätt som avses i 4 mom., ska Finansinspektionen uppskjuta antagandet av de slutgiltiga slutsatserna av den gemensamma inspektionen på plats hos försäkringsbolaget och invänta ett beslut som eventuellt fattas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19.3 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen. Finansinspektionen ska anta slutsatserna av den gemensamma inspektionen i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om Finansinspektionen avslår begäran om en gemensam inspektion på plats hos försäkringsbolaget, ska den skriftligen ange skälen till avslaget för tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten. Om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten är oeniga om skälen till avslaget, får de hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen inom en månad från det att Finansinspektionen meddelat sitt beslut.

34 §

Gemensam inspektion på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten begär Finansinspektionen att genomföra en gemensam inspektion på plats av försäkringsbolaget på grundval av allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare i andra EES-stater och tecken på allvarliga brister i försäkringsbolaget för vilka inga korrigerande åtgärder eller endast otillräckliga åtgärder har vidtagits av Finansinspektionen, ska Finansinspektionen utan dröjsmål inleda inspektionen på plats hos bolaget och bjuda in Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda tillsynsmyndigheter i andra EES-stater att delta i den. På en sådan gemensam inspektion tillämpas 33 § 3, 4 och 5 mom.

Samarbetsplattformar

35 §

Inrättande av en samarbetsplattform

Finansinspektionen får inrätta en samarbetsplattform efter att ha kommit överens om saken med tillsynsmyndigheterna i samtliga andra berörda EES-stater.

Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform. Om Finansinspektionen begär det, ska den beakta de omständigheter som avses i 27 a § 1 mom. Finansinspektionen kan delta i verksamheten för en

samarbetsplattform som inrättats av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller av tillsynsmyndigheter i andra berörda EES-stater.

Finansinspektionen ska på eget initiativ och på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat i god tid lämna samarbetsplattformen alla behövliga, tillräckligt utförliga och uttömmande uppgifter.

36 §

Tillsynssamarbete och informationsutbyte på en samarbetsplattform

Vad som föreskrivs i 31–34 § tillämpas också om Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform enligt 35 §, oberoende av om försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Den information som avses i 32 § ska även lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om en samarbetsplattform har inrättats.

Om Finansinspektionen och minst en annan tillsynsmyndighet i en deltagande EES-stat på en samarbetsplattform är oeniga om innehållet i eller förfarandet för en tillsynsåtgärd som ska vidtas, eller om underlåtenhet att vidta åtgärder, eller om Finansinspektionen har allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare, får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bistå Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen.

25 a kap.

Makrotillsyn

1 §

Identifiering och avhjälpande av betydande likviditetsrisker

Om Finansinspektionen i samband med den tillsyn som avses i 25 kap. 1 § observerar att ett försäkringsbolag är exponerat för en betydande likviditetsrisk, ska Finansinspektionen underrätta försäkringsbolaget om detta och försäkringsbolaget ska lämna Finansinspektionen en beskrivning av hur det avser att hantera denna likviditetsrisk.

Om försäkringsbolaget inte efter att ha underrättats enligt 1 mom. vidtar tillräckligt effektiva åtgärder för att sänka likviditetsrisken, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget vidtar åtgärder för att stärka bolagets likviditet tills försäkringsbolagets likviditet förbättras. Finansinspektionen ska se över situationen minst var sjätte månad.

Finansinspektionen ska vid behov underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om likviditetssvagheter.

2 §

Tryggande av de försäkrade förmånerna och av stabiliteten i det finansiella systemet

Om ett försäkringsbolag exponeras för en sådan betydande likviditetsrisk som avses i 1 § 1 mom. och exponeringen utgör en direkt risk för de försäkrade förmånerna eller stabiliteten i det finansiella systemet, får Finansinspektionen tillfälligt

- 1) begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,
- 2) begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

- 3) begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, och
- 4) begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

När Finansinspektionen beslutar om en begränsning eller ett avbrott ska inspektionen ta hänsyn till en framåtblickande bedömning av försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning som åtminstone ska inbegripa de omständigheter som avses i 6 kap. 12 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

En begränsning eller ett avbrott får vara i högst tre månader. Finansinspektionen får dock besluta att förnya begränsningen eller avbrottet, om de förutsättningar som anges i 1 mom. fortfarande uppfylls. Därtill får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ge Finansinspektionen ett utlåtande, på basis av vilket Finansinspektionen ska se över begränsningen eller avbrottet.

3 §

Förbud mot betalning av återköpsvärdet på livförsäkring

Finansinspektionen får i en situation som avses i 2 § 1 mom. och som en sista utväg förbjuda ett försäkringsbolag att betala återköpsvärdet på livförsäkring till försäkringstagare och förmånstagare, om det ligger i det kollektiva intresset för försäkringstagarna och förmånstagarna.

När Finansinspektionen fattar ett i 1 mom. avsett beslut ska den ta hänsyn till potentiella nationella och gränsöverskridande effekter på finansmarknaderna och på rättigheterna för bolagets försäkringstagare och förmånstagare, samt till en framåtblickande bedömning av försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning som åtminstone inbegriper de omständigheter som avses i 6 kap. 12 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Finansinspektionen ska offentliggöra förbudet samt skälen till det.

Ett förbud får vara i högst tre månader. Finansinspektionen får besluta att förnya förbudet, om de förutsättningar som anges i 1 mom. fortfarande uppfylls. Därtill får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ge Finansinspektionen ett utlåtande, på basis av vilket Finansinspektionen ska se över förbudet.

Om ett försäkringsbolag omfattas av förbudet, får försäkringsbolaget under den tid förbudet varar inte

- 1) betala några utdelningar eller erlägga andra betalningar till aktieägare eller andra efterställda borgenärer,
- 2) göra aktieåterköp eller återbetala eller inlösa någon kapitalbaspost, eller
- 3) betala ut bonusar eller annan rörlig ersättning till bolagets ledning eller till personer som ansvarar för centrala funktioner.

Om Finansinspektionen beslutar att påföra ett förbud i syfte att avvärja en risk för det finansiella systemets stabilitet, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden om saken.

4 §

Exceptionella omständigheter som påverkar likviditeten på försäkringsmarknaden

Om den exceptionella situation som avses i 2 § 1 mom. påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden, får Finansinspektionen besluta att rikta en i 2 § avsedd begränsning eller ett i 2 § avsett avbrott och ett i 3 § avsett förbud på alla försäkringsbolag som påverkas av situationen.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett i 1 mom. avsett beslut. Om beslutet fattas i syfte att avvärja en risk för det finansiella systemets stabilitet, ska även Europeiska systemrisknämnden

underrättas. Underrättelsen ska inbegripa en beskrivning av begränsningen, avbrottet eller förbudet, dess varaktighet samt skälen till beslutet, inklusive en motivering för varför Finansinspektionen anser att beslutet är ändamålsenligt och proportionerligt i förhållande till dess negativa effekter för försäkringstagarna.

5 §

Exceptionella sektorsomfattande chocker

Finansinspektionen får under exceptionella sektorsomfattande chocker som hotar det finansiella systemets stabilitet eller ett försäkringsbolags finansiella ställning när det gäller ett försäkringsbolag med en särskilt sårbar riskprofil

1) begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,
2) begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

3) begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, och

4) begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

När Finansinspektionen fattar ett beslut som avses i 1 mom. ska den ta hänsyn till de risktoleransgränser som godkänts av försäkringsbolaget och tröskelvärdena i bolagets riskhanteringssystem. Dessutom ska Finansinspektionen ta hänsyn till en framåtblickande bedömning av försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning som åtminstone inbegriper de omständigheter som avses i 6 kap. 12 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Vad som föreskrivs i 1 mom. kan endast tillämpas på i 26 kap. 1 § 1 mom. 14 punkten avsedda transaktioner inom grupper, inklusive vinstutdelning inom grupperna, om en exceptionell sektorsomfattande chock utgör ett hot mot solvenssituationen eller likviditeten hos gruppen eller minst ett försäkringsbolag som ingår i gruppen. Om Finansinspektionen är tillsynsmyndighet för ett anknutet företag som ingår i en grupp vars grupp tillsynsmyndighet är tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat, ska inspektionen samråda med denna grupp tillsynsmyndighet innan den tillfälligt stoppar eller begränsar transaktioner med resten av gruppen.

En begränsning eller ett avbrott enligt 1 mom. gäller så länge som förutsättningarna föreligger. Finansinspektionen ska se över beslutet minst var tredje månad.

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på gruppnivå

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *moderföretag* ett företag som har ett i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsett bestämmande inflytande över ett annat företag, ett företag som Finansinspektionen anser utöva faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag, också när detta bestämmande inflytande utövas genom centraliserad samordning över beslut i ett annat företag, samt ett företag som har valts till moderföretag i enlighet med 3 a §,

2) *dotterföretag* ett företag över vilket ett moderföretag på det sätt som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande och ett företag över vilket Finansinspektionen anser att ett moderföretag har ett faktiskt bestämmande inflytande samt ett företag som betraktas som dotterföretag i enlighet med 3 a §,

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, nedan redovisningsdirektivet,

6) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett företag i vilket ett annat företag har ägarintresse eller som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i redovisningsdirektivet,

9 a) *försäkringsföretags holdingsammanslutning i tredjeland* ett moderföretag som inte är ett försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag och vars huvudsakliga affärsverksamhet består i att förvärva och ha ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkringsföretag i tredjeland,

14) *transaktion inom gruppen* en transaktion för att fullgöra ett åtagande där ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag direkt eller indirekt förlitar sig på andra företag inom samma grupp, eller på en fysisk person eller juridisk person som har i 1 kap. 10 § avsedda betydande bindningar till ett företag inom denna grupp, oavsett om fullgörandet av åtagande baserar sig på avtal eller inte och oavsett om fullgörandet av åtagande innebär en betalning eller inte,

15) *förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan* en part som har det yttersta ansvaret för att ett försäkringsföretag följer lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter,

16) *reglerat företag* ett reglerat företag som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en tilläggspensionsanstalt som avses i 1 kap. 2 § 1 punkten i lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor.

2 §

Försäkringsgrupper

En grupp består av

1) ett försäkringsföretag, dess anknutna företag och företag med ägarintresse, av företag som är anknutna till anknutna företag och företag med ägarintresse samt av företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i gruppen,

2) försäkringsföretag som är knutna till varandra genom avtal eller på annat sätt av varaktiga finansiella kopplingar, under förutsättning att något av företagen i fråga genom centraliserad samordning utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över besluten i de andra företag som ingår i gruppen, att detta företag betraktas som moderföretag och de andra företagen som dotterföretag och att grupp tillsynsmyndigheten på förhand fastställer uppkomsten av en sådan grupp; till en grupp som avses i denna punkt kan höra också andra ömsesidiga företag, eller

3) en kombination av sådana grupper som avses i 1 och 2 punkten.

Dessutom består en grupp av ett försäkringsföretag och minst ett annat företag som enligt Finansinspektionen eller en tillsynsmyndighet i en annan EES-stat står under gemensam ledning. Om inte alla dessa företag har sin hemort i Finland och Finansinspektionen verkar som den grupp tillsynsmyndighet som avses i 5 §, ska Finansinspektionen höra de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna i EES-staterna innan den konstaterar att företagen i fråga står under

gemensam ledning. En grupp kan också bestå av en kombination av en grupp som avses i 2 mom. och en grupp som avses i detta moment.

2 a §

Kriterier för gruppbildning på grundval av faktiskt bestämmande inflytande eller gemensam ledning

Vid identifiering av ett förhållande mellan minst två företag som avses i 2 § 3 mom. eller vid identifiering i enlighet med 1 § 1 mom. 1 punkten om ett företag har faktiskt bestämmande inflytande i ett annat företag ska Finansinspektionen beakta

1) en fysisk persons eller ett företags kontroll över eller förmåga att påverka finansiella och andra beslut i ett annat företag, i synnerhet om det är en följd av innehav av kapital eller rösträtter, representation i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller därför att personen är en av de personer som i praktiken leder ett företag eller som har andra centrala, kritiska eller viktiga funktioner,

2) ett företags starka beroende av ett annat företag eller en annan juridisk eller fysisk person, på grund av förekomsten av väsentliga finansiella eller icke-finansiella funktioner eller väsentlig finansiell eller icke-finansiell verksamhet, så som utläggning på entreprenad och gemensam personal mellan företag,

3) belägg för att finansiella beslut eller investeringsbeslut, inbegripet gemensamma investeringar i anknutna företag, samordnas mellan två eller flera företag, och

4) belägg för samordnade och konsekventa strategier, verksamheter eller processer mellan två eller flera företag i samband med försäkringsdistributionskanaler, försäkringsprodukter eller försäkringsvarumärken, kommunikation eller marknadsföring samt andra motsvarande ting.

Om en grupp bildas i enlighet med 2 § 3 mom. eller så att Finansinspektionen i enlighet med 1 § 1 mom. 1 punkten har ansett att ett företag är ett moderföretag på grundval av faktiskt bestämmande inflytande, ska Finansinspektionen i egenskap av grupptillsynsmyndighet ge moderföretaget och vid behov de behöriga tillsynsmyndigheterna i EES-stater en detaljerad redogörelse för de faktorer som identifieringen i fråga grundar sig på.

Om en grupp bildas i enlighet med 2 § 3 mom. eller så att Finansinspektionen i enlighet med 1 § 1 mom. 1 punkten har ansett att ett företag är ett moderföretag på grundval av faktiskt bestämmande inflytande och om moderföretaget eller ett dotterföretag i gruppen också är yttersta moderföretag i en annan grupp som avses i 2 § 2 mom., ska grupperna i fråga anses vara en grupp.

3 §

Tillämpningsområde och yttersta moderföretag

Om inte något annat följer av 7–9 § ska bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas när gruppen består av

1) försäkringsföretag med ägarintresse i enlighet med 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a och 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c och 49 §,

2) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, i enlighet med 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a och 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c och 49 §,

3) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i ett tredjeland eller ett tredjelands försäkringsföretag, i enlighet med 51–54 §,

4) försäkringsföretag vars moderföretag är ett mångbranschholdingföretag, i enlighet med 50 §.

En i 1 mom. avsedd grupp ska identifieras i enlighet med 2 §.

Med yttersta moderföretag avses

1) ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, på gruppstrukturens högsta nivå,

2) ett försäkringsföretag som enligt 2 § 2 mom. 2 punkten ska anses vara moderföretag och som har sin hemort i en EES-stat.

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse enligt 1 mom. 1 punkten, en försäkringsholdingsammanslutning enligt 1 mom. 3 punkten eller ett konglomerats holdingföretag självt är ett dotterföretag till ett sådant försäkringsföretag, en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat, ska 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a och 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c och 49 § tillämpas endast på det yttersta moderföretagets nivå.

I en grupp ska det finnas endast ett yttersta moderföretag. Om det i en grupp finns flera moderföretag eller om försäkringsföretagens ömsesidiga ägar- eller avtalsförhållanden eller faktiska bestämmande inflytandeförhållanden utgör flera grupper, ska bestämmelserna om grupp tillsyn tillämpas endast på nivån av det yttersta moderföretag som i försäkringsföretaget utövar bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen. Det yttersta moderföretaget kan ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera av sina dotterföretag eller det yttersta moderföretagets dotterföretag kan ha bestämmande inflytande ensamt eller tillsammans med andra dotterföretag.

3 a §

Val av moderföretag för företag under gemensam ledning

Om en grupp som avses i 2 § 2 mom. omfattas av grupp tillsyn enligt 3 § 1 mom., ska gruppen välja ett av de företag som står under gemensam ledning till moderföretag, som ska ansvara för efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel. De andra företagen i gruppen är dotterföretag.

Om det val av moderföretag som gjorts på grundval av 1 mom. utgör betydande hinder för grupp tillsynen, i synnerhet i sådana fall där det valda moderföretaget inte har sin hemort i Finland i de situationer där Finansinspektionen har fattat ett i 2 § 3 mom. avsett beslut, får Finansinspektionen efter att ha hört andra behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna kräva att ett annat företag väljs till moderföretag. Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till de företag som hör till gruppen och till övriga behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna.

Om gruppen inte väljer moderföretag på det sätt som avses i 1 mom., ska Finansinspektionen efter att ha hört andra behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna välja det moderföretag för gruppen som ska ansvara för efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel. De andra företagen i gruppen är dotterföretag.

När Finansinspektionen gör ett sådant val som avses i 3 mom. ska den i fråga om varje företag beakta

- 1) storleken på de försäkringstekniska avsättningarna,
- 2) den årliga tecknade bruttopremieinkomsten, och
- 3) antalet anknutna försäkringsföretag.

Finansinspektionen ska åtminstone årligen bedöma om valet enligt 3 mom. fortfarande är lämpligt. Om valet inte längre är lämpligt, ska Finansinspektionen efter att ha hört de berörda tillsynsmyndigheterna i EES-staterna välja ett annat företag till moderföretag med ansvar för att bestämmelserna i detta kapitel efterlevs.

8 §

Beslut om att inte tillämpa bestämmelserna om grupp tillsyn

Finansinspektionen kan på ansökan av ett företag som hör till gruppen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på företaget, om

2) företaget är av ringa betydelse med hänsyn till grupp tillsynens syften på ett sådant sätt att följande villkor uppfylls:

a) företaget är litet sett till det totala beloppet av tillgångar och beloppet av försäkringstekniska avsättningar i förhållande till andra företag i gruppen och gruppen som helhet,

b) ett undantagande av företaget från grupp tillsyn skulle inte ha någon väsentlig inverkan på solvensen på grupp nivå,

c) de kvalitativa och kvantitativa risker, samt risker som härrör från transaktioner inom gruppen, som företaget utgör eller kan utgöra för hela gruppen är oväsentliga, eller

Om godkännandet av ett eller flera företags ansökan i enlighet med 1 mom. leder till en situation där grupp tillsyn inte tillämpas med stöd av 3 § 1 mom. 1–3 punkten, ska Finansinspektionen höra Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov andra behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater. I en situation som avses i detta moment får beslutet i fråga endast fattas under exceptionella omständigheter och beslutet ska motiveras på vederbörligt sätt för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och, vid behov, för övriga behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna. Finansinspektionen ska åtminstone årligen bedöma om ett beslut i en situation som avses i detta moment fortfarande är lämpligt. Om Finansinspektionen på nytt börjar tillämpa grupp tillsyn, ska den underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov andra behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater om detta.

Innan Finansinspektionen med stöd av 1 mom. 2 punkten beslutar att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på det yttersta moderföretaget ska Finansinspektionen höra Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov övriga behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna, och bedöma effekterna av att utöva grupp tillsyn på nivån för ett mellanliggande företag med ägarintresse på gruppens solvenssituation. Finansinspektionen får inte godkänna ansökan, om det skulle leda till en väsentlig förbättring av gruppens solvenssituation.

Skyldigheter för försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingföretag samt ingripande i hinder för grupp tillsyn

10 a §

Skyldigheter för försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingföretag

I fall som avses i 3 § 1 mom. 2 punkten, när gruppens moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, ska moderföretaget säkerställa att gruppens interna arrangemang och uppgiftsfördelning är adekvata för efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel och att det genom dem faktiskt är möjligt att

1) samordna alla dotterföretag till försäkringsholdingsammanslutningen och konglomeratets holdingföretag, även genom en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan företagen i fråga,

2) förebygga och hantera intressekonflikter inom gruppen, och

3) se till att de verksamhetsprinciper på grupp nivå som har fastställts av försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag efterlevs.

Dessutom ska en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag säkerställa att organisationsstrukturen för gruppen inte motverkar eller på annat sätt hindrar en effektiv tillsyn över gruppen och de försäkringsföretag som är dotterföretag, med beaktande av

- 1) placeringen av försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag inom en grupp med flera nivåer,
- 2) ägarstrukturen, och
- 3) den roll som försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag har inom gruppen.

Om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag inte fullgör skyldigheterna enligt 1 mom., kan Finansinspektionen kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag ändrar de interna arrangemangen eller ansvarsfördelningen inom gruppen.

Om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag inte fullgör skyldigheterna enligt 2 mom., ska Finansinspektionen utöva sina befogenheter enligt denna lag eller lagen om Finansinspektionen i syfte att återställa eller säkerställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel.

10 b §

Omorganisering av en grupp

När Finansinspektionen i en situation som avses i 10 a § 1 mom. är grupp tillsynsmyndighet och om de åtgärder som avses i 10 a § 4 mom. inte har varit effektiva, får den under exceptionella omständigheter kräva att en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag organiserar gruppen så att Finansinspektionen faktiskt har möjlighet att utöva grupp tillsyn. Innan detta beslut fattas ska Finansinspektionen höra Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov behöriga tillsynsmyndigheter i övriga EES-stater.

10 c §

Etablering av ett holdingföretag för en grupp

I de fall som avses i 3 § 1 mom. 1 och 2 punkten, där organisationsstrukturen för en grupp bestående av företag knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i redovisningsdirektivet och deras anknutna företag, eller av företag som identifieras som grupp på grundval av 2 § 3 mom. i denna lag, är sådan att den motverkar eller hindrar gruppen från att efterleva bestämmelserna om grupp tillsyn, ska Finansinspektionen utöva sina befogenheter enligt denna lag eller lagen om Finansinspektionen för att kunna säkerställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och fullgörandet av skyldigheterna.

Om Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet i en situation som avses i 1 mom., får den kräva etablering av en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag i en EES-stat eller etablering i en EES-stat av ett företag som genom centraliserad samordning i praktiken utövar ett faktiskt dominerande inflytande över de finansiella och andra beslut som fattas av de försäkringsföretag som ingår i gruppen. Med stöd av detta moment etablerade försäkringsholdingsammanslutningar, konglomerats holdingföretag eller företag som faktiskt utövar centraliserad samordning ska ansvara för att bestämmelserna i detta kapitel efterlevs.

Proportionalitetsåtgärder på gruppnivå

10 d §

Klassificering av grupper som små och icke-komplexa grupper

En grupp kan klassificeras som liten och icke-komplex, om den uppfyller samtliga följande villkor på gruppnivå för de två senaste räkenskapsperioderna direkt före en sådan klassificering:

1) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av försäkringsföretag som ingår i gruppen och vars hemstat är en annan EES-stat än grupp tillsynsmyndighetens hemstat är lägre än något av följande:

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

2) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av gruppen i andra EES-stater än grupp tillsynsmyndighetens hemstat är lägre än något av följande tröskelvärden:

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

3) summan av följande uppgår till högst 20 procent av det totala beloppet av investeringar, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data:

a) det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §,

b) det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller sådana exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i den räntemarginalrisk som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten,

c) alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna,

4) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende återförsäkringsverksamhet uppgår till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster,

5) den skillnad som avses i 26 § 1 mom. när metoden baserad på koncernbokslut används, den skillnad som avses i 31 § 1 mom. när avdrags- och sammanräkningsmetoden används eller den skillnad som avses i 31 a § när en kombination av metoderna används är positiv, och

6) om avdrags- och sammanräkningsmetoden eller en kombination av avdrags- och sammanräkningsmetoden och metoden baserad på koncernbokslut används, är varje företag på vilken avdrags- och sammanräkningsmetoden tillämpas klassificerat som litet och icke-komplext.

Om minst ett av de försäkringsföretag som hör till gruppen inte är ett skadeförsäkringsföretag, ska gruppen utöver vad som föreskrivs i 1 mom. uppfylla följande kriterier för de två senaste räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen:

1) kapitalkravet för den ränterisk som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 1 punkten, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, uppgår till högst fem procent av beloppet av de sammanställda försäkringstekniska avsättningar för gruppen som avses i 10 kap., med undantag för de företag på vilka den avdrags- och sammanräkningsmetod som avses i 31 § i denna lag tillämpas, och

2) gruppens sammanställda försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. från livförsäkringsverksamhet överstiger inte 1 000 000 000 euro.

Om minst ett av de försäkringsföretag som hör till gruppen inte är ett livförsäkringsföretag, ska gruppen utöver vad som föreskrivs i 1 mom. uppfylla följande kriterier för de två senaste räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen:

1) gruppens genomsnittliga totalkostnadsprocent för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 procent,

2) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 100 000 000 euro, och

3) summan av gruppens tecknade bruttopremieinkomster i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser överstiger inte 30 procent av gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet.

På grupper i vilka endast den avdrags- och sammanräkningsmetod som avses i 31 § används tillämpas inte 1 mom. 3 punkten eller 2 mom. 1 punkten.

Klassificering av grupper som små och icke-komplexa

På klassificeringen av en grupp som liten och icke-komplex tillämpas vad som i 2 a kap. 8–10 § föreskrivs om anmälan, klassificeringsförfarande, Finansinspektionens rätt att motsätta sig klassificering och upphörande av klassificering. Dessa bestämmelser tillämpas på det försäkringsföretag, den försäkringsholdingsammanslutning eller det konglomerats holdingföretag som är yttersta moderföretag.

10 f §

Klassificering som små och icke-komplexa, om grupp tillsyn har tillämpats i mindre än två år

Om bestämmelser om grupp tillsyn har tillämpats på en grupp i mindre än två år, ska det bedömas utifrån den senaste räkenskapsperiod som föregått klassificeringen om villkoren i 10 d § uppfylls.

10 g §

Grupper som aldrig får klassificeras som små och icke-komplexa

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 10 d § ska följande grupper aldrig klassificeras som små och icke-komplexa grupper:

- 1) grupper som är finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,
- 2) grupper där minst ett dotterföretag är ett företag som avses i 24 §,
- 3) grupper som använder en partiell eller fullständig intern modell för att beräkna sitt solvenskapitalkrav på gruppnivå.

10 h §

Proportionalitetsåtgärder för små och icke-komplexa grupper

På en *liten och icke-komplex grupp* som uppfyller villkoren i 10 d § och som har klassificerats som liten och icke-komplex i enlighet med 10 c § ska 2 a kap. 11 § 1 mom. tillämpas.

Finansinspektionen kan besluta att en liten och icke-komplex grupp inte får tillämpa vissa proportionalitetsåtgärder som avses i 2 a kap. 11 § 1 mom. i enlighet med 2 a kap. 11 § 2 mom.

Små och icke-komplexa grupper ska lämna uppgifter till Finansinspektionen i enlighet med 2 a kap. 12 §.

10 i §

Proportionalitetsåtgärder för grupper som ansöks hos Finansinspektionen

Om en grupp inte har klassificerats som en liten och icke-komplex grupp, kan gruppen ansöka om Finansinspektionens godkännande till att proportionalitetsåtgärder tillämpas i enlighet med 2 a kap. 13 §. På Finansinspektionens godkännande ska tillämpas 2 a kap. 14 §.

15 §

Finansinspektionens beslut om metoden

Finansinspektionen får dock besluta att avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt 31, 31 a–31 c, 32 och 33 § ska tillämpas i enlighet med 1 mom. endast på försäkringsföretag, försäkringsföretag i ett tredjeland, försäkringsholdingsammanslutningar, konglomerats holdingföretag och försäkringsföretags holdingföretag i ett tredjeland, om inte något annat följer av 24 §.

16 §

Beaktande av den proportionella andelen

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska i ett fall där endast 24 § tillämpas med proportionell andel avses den andel av det tecknade kapitalet som direkt eller indirekt innehas av företaget med ägarintresse i det anknutna företaget.

17 §

Finansinspektionens bestämmande av den proportionella andelen

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater, bestämma den proportionella andel som ska beaktas vid solvensberäkningen, om

- 1) det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i gruppen,
- 2) Finansinspektionen har beslutat att en direkt eller indirekt andel av rösträtten eller kapitalet i ett företag ska räknas som ägarintresse eftersom ett betydande inflytande utövas i företaget,
- 3) Finansinspektionen har beslutat att ett företag är moderföretag till ett annat företag eftersom det utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över det andra företaget, eller om
- 4) Finansinspektionen har beslutat att minst två försäkringsföretag utgör en grupp som avses i 2 § 3 mom., eftersom de står under gemensam ledning.

24 §

Behandling av vissa finansiella anknutna företag

Ett försäkringsföretag med ägarintresse ska vid beräkningen av solvensen på grupp nivå ta hänsyn till följande företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas och till solvenskapitalkravet på grupp nivå:

- 1) kreditinstitut som avses i artikel 4.1.1 i förordningen om tillsyns krav för kreditinstitut eller värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i den förordningen,
- 2) sådana förvaltningsbolag för fondföretag som avses i artikel 2.1 b Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), *nedan fondföretagsdirektivet*, och investeringsbolag som beviljats auktorisation i enlighet med artikel 27 i det direktivet, om de inte har utsett något förvaltningsbolag i enlighet med det direktivet,
- 3) förvaltare av alternativa investeringsfonder som avses i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, *nedan direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder*,
- 4) andra företag än reglerade företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga I till direktivet om tillsyn av kreditinstitut, om dessa verksamheter utgör en betydande del av deras samlade verksamhet,

5) tjänstepensionsinstitut som avses i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, nedan *direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut*.

24 a §

Finansiella anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas

Bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från de företag som avses i 24 § ska beräknas som summan av de proportionella andelarna av respektive företags kapitalbas, och denna kapitalbas beräknas på följande sätt:

1) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 1 punkten i enlighet med de relevanta särregler som avses i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, *nedan direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat*,

2) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 2 punkten i enlighet med artikel 2.1 1 i fondföretagsdirektivet,

3) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 3 punkten i enlighet med artikel 4.1 d i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

4) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 4 punkten i enlighet med de relevanta särregler som avses i artikel 2.7 i direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om de är sådana reglerade enheter som avses i artikel 2.4 i det direktivet,

5) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 5 punkten i enlighet med den disponibla solvensmarginal som avses i artikel 16 i direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

Vid tillämpning av det som föreskrivs i 1 mom. ska det belopp för kapitalbasen i varje anknutet företag som motsvarar icke utdelningsbara reserver och andra sådana poster som Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet fastställt ha en minskad förlusttäckningskapacitet samt preferensaktier, efterställda medlemskonton, efterställda skulder och uppskjutna skattefordringar, som ingår i den kapitalbas som överstiger de kapitalkrav som beräknats i enlighet med 24 b §, inte beaktas, såvida inte försäkringsföretaget med ägarintresse kan styrka för Finansinspektionen att dessa poster kan göras tillgängliga för att täcka solvenskapitalkravet på grupp nivå. Vid fastställandet av sammansättningen av den överskjutande kapitalbasen ska försäkringsföretaget med ägarintresse beakta att vissa krav för vissa anknutna företag endast får uppfyllas med kärnprimärkapital som avses i kapitel 2 i förordningen om tillsyns krav för kreditinstitut eller övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål som avses i kapitel 3 i den förordningen.

24 b §

Finansiella anknutna företags bidrag till solvenskapitalkravet på grupp nivå

Bidraget till solvenskapitalkravet på grupp nivå från de anknutna företag som avses i 24 § ska beräknas som summan av den proportionella andelen av kapitalkravet eller det teoretiska kapitalkravet för varje anknutet företag.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. ska i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 1 punkten beräknas enligt följande:

1) för varje värdepappersföretag som omfattas av kapitalkrav i enlighet med förordningen om tillsyns krav för värdepappersföretag, som summan av det krav som anges i artikel 11 i den förordningen samt som summan av de särskilda kapitalkrav som avses i artikel 39.2 a i

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, nedan *direktivet om tillsyn av värdepappersföretag*, eller som summan av de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer,

2) för varje kreditinstitut, det högre av följande:

a) summan av det krav som anges i artikel 92.1 c i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, av de särskilda kapitalbaskrav för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktivet om tillsyn av kreditinstitut samt av det kombinerade buffertkrav som avses i artikel 128 första stycket led 6 i det direktivet eller av de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer,

b) summan av de krav som anges i artikel 92.1 d i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, av de kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktivet om tillsyn av kreditinstitut, av det krav på bruttosoliditetsbuffert som anges i artikel 92.1a i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut eller av de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer, i den mån dessa krav ska täckas med primärkapital.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. ska i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 2 punkten beräknas i enlighet med artikel 7.1 a i fondföretagsdirektivet.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. ska i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 3 punkten beräknas i enlighet med artikel 9 i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. är i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 4 punkten det kapitalkrav som det anknutna företaget skulle behöva efterleva i enlighet med de relevanta särregler som avses i artikel 2.7 i direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det var en reglerad enhet som avses i artikel 2.4 i det direktivet.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. är i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 5 punkten, det högre av följande:

1) den solvensmarginal som avses i artikel 17 i direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut,

2) de totala kapitalkrav som åläggs enligt nationell rätt i den EES-stat där det anknutna företaget är registrerat eller har beviljats koncession.

24 c §

Behandling av en sådan undergrupp som består av finansiella anknutna företag och som omfattas av ett sammanställt kapitalkrav

Om flera anknutna företag som avses i 24 § utgör en undergrupp som omfattas av ett sammanställt kapitalkrav i enlighet med ett direktiv eller en förordning som nämns i 24 b § och också om ett finansiellt holdingföretag som avses i artikel 4.1.20 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut eller ett blandat finansiellt holdingföretag som avses i artikel 4.1.21 i den förordningen är ett dotterföretag i en grupp, får Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet kräva att dessa anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas beräknas som den proportionella andelen av undergruppens kapitalbas i stället för att 24 a § 1 mom. i denna lag tillämpas för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen.

I de fall som avses i 1 mom. ska försäkringsföretaget med ägarintresse även beräkna bidraget från dessa anknutna företag till solvenskapitalkravet på gruppnivå som den proportionella andelen av undergruppens kapitalkrav i stället för att tillämpa 24 b § för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen.

Alla sådana finansiella institut som avses i artikel 4.1.26 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut och sådana anknutna företag som avses i artikel 4.1.18 i den förordningen och som omfattas av undergruppen ska inbegripas i beräkningen av undergruppens kapitalbas och kapitalkrav.

Vid tillämpning av 1 mom. ska 24 a och 24 b § tillämpas på den specifika undergruppen, på grundval av dess konsoliderade situation som avses i artikel 4.1.47 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut eller artikel 4.1.11 i förordningen om tillsynskrav för värdepappersföretag eller på grundval av dess konsoliderade ställning, beroende på vad som är lämpligt.

24 d §

Avdrag av ägarandelar från kapitalbasmedel som får medräknas vid fastställandet av solvensen på gruppnivå

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 24 § och 24 a–24 c § kan Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, på begäran av ett företag med ägarintresse eller på eget initiativ, besluta att de ägarandelar som avses i 24 § dras av från de kapitalbasmedel som får medräknas vid fastställandet av solvensen på gruppnivå.

25 §

Tillgång till nödvändiga data saknas

Om det avdrag som avses i 1 mom. skulle förbättra gruppens solvenssituation jämfört med en situation där det anknutna företaget fortsatt tas med i beräkningen av solvensen på gruppnivå får avdraget inte göras.

26 §

Metod baserad på koncernbokslut

Solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska beräknas med utgångspunkt i koncernbokslutet, som skillnaden mellan de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet.

Till de medräkningsbara kapitalbasmedel som avses i 1 mom. adderas de i 24 § avsedda anknutna företagens bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas beräknat i enlighet med 24 a eller 24 c § och till det solvenskapitalkrav som avses i 1 mom. i denna paragraf adderas de i 24 § avsedda anknutna företagens andel av gruppens solvenskapitalkrav beräknad i enlighet med 24 b eller 24 c §.

Vid tillämpning av 2 mom. ska ägarintressen i anknutna företag som avses i 24 § 1 mom. inte inbegripas i sammanställda data.

På beräkningen av de medräkningsbara kapitalbasmedlen med utgångspunkt i koncernbokslutet för att täcka solvenskapitalkravet tillämpas 11 och 12 kap.

27 §

Solvenskapitalkravet med utgångspunkt i koncernbokslut

Det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska uppgå till minst summan av

- 1) minimikapitalkraven enligt 11 kap. 4 § för försäkringsföretag med ägarintresse,
- 2) den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen som avses i 11 kap. 4 §, och
- 3) den proportionella andelen av de kapitalkrav vid underskridande av vilka koncessionen skulle återkallas i fråga om anknutna försäkringsföretag i tredjeland.

Minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt 2 mom. ska täckas genom medräkningsbara medel i primärkapitalbasen som avses i 12 kap. 11 § 2 mom. Vid beslut om huruvida dessa poster av primärkapitalbasen får medräknas för att täcka minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå tillämpas 16–24 §, 24 a–24 d § samt 25 kap. 6 §.

På fall där de medräkningsbara kapitalbasmedlen för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte täcks, ska 25 kap. 5 § tillämpas.

27 a §

Förenklad metod

Finansinspektionen får i egenskap av grupp tillsynsmyndighet efter samråd med övriga behöriga tillsynsmyndigheter tillåta att ett försäkringsföretag med ägarintresse vid tillämpning av 26 och 27 § använder en förenklad metod för ägarintressen i anknutna företag som är oväsentliga. Anknutna företag betraktas som oväsentliga om dess bokförda värde motsvarar mindre än 0,2 % av gruppens tillgångar, beräknade med utgångspunkt i koncernbokslutet, och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 % av gruppens tillgångar, beräknade med utgångspunkt i koncernbokslutet.

Försäkringsföretag med ägarintresse ska för Finansinspektionen motivera användningen av den förenklade metod som avses i 1 mom. på ett eller flera anknutna företag, med beaktande av arten och omfattningen av riskerna i det eller de anknutna företagen.

Försäkringsföretag med ägarintresse ska årligen bedöma om det fortfarande är motiverat att använda den förenklade metoden. Försäkringsföretag med ägarintresse ska i den rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i 44 § offentliggöra en förteckning över de anknutna företag som omfattas av den förenklade metoden används och deras storlek.

Försäkringsföretag med ägarintresse ska påvisa för Finansinspektionen att användningen av den förenklade metoden på ägarintressen i ett eller flera anknutna företag är tillräckligt försiktig för att undvika en underskattning av risker som härrör från dem vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

När den förenklade metoden används i ett försäkringsföretag i tredjeland som har sin hemort i ett land som inte uppfyller villkoren som föreskrivs i 23 §, får användningen av den förenklade metoden inte leda till att det anknutna företags bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå är lägre än det kapitalkrav för det anknutna företaget som fastställts av det berörda tredjelandet.

Den förenklade metoden tillämpas inte på ett anknutet försäkringsföretag i tredjeland, om försäkringsföretaget med ägarintresse inte har någon tillförlitlig information om kapitalkravet som fastställts i det tredjelandet.

30 §

Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid användning av en på koncernbokslut baserad metod

Finansinspektionen ska när den utreder huruvida riskprofilen är relevant i förhållande till solvenskapitalkravet i egenskap av grupp tillsynsmyndighet särskilt uppmärksamma sådana fall där avvikelser som avses i 25 kap. 4 § 1 mom. kan uppkomma på grupp nivå, framför allt om

31 §

Avdrags- och sammanräkningsmetoden

Solvensen på grupp nivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan

2) värdet som det anknutna företaget som avses i 15 § 2 mom. och 24 § 1 mom. har i försäkringsföretaget med ägarintresse samt det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt 3 mom.

Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet är summan av

2) den proportionella andelen för försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos varje enskilt anknutet försäkringsföretag som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet,

3) bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från anknutna företag som avses i artikel 24 §, när bidraget beräknas i enlighet med artikel 24 a och 24 c §.

Gruppens samlade solvenskapitalkrav är summan av

2) den proportionella andelen av solvenskapitalkravet för varje enskilt anknutet försäkringsföretag,

3) bidraget till gruppens solvenskapitalkrav från anknutna företag som avses i artikel 24 §, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 24 a och 24 c §.

31 a §

Kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden

Solvensen på grupp nivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan

1) gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet enligt 2 mom., och

2) det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt 3 mom.

Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet är summan av

1) för företaget på vilka metoden baserad på koncernbokslut tillämpas, de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, utan de i 24 § avsedda anknutna företagens bidrag,

2) för varje anknutet försäkringsföretag på vilket avdrags- och sammanräkningsmetoden tillämpas, den proportionella andel som tillkommer försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av det anknutna försäkringsföretagets solvenskapitalkrav,

3) bidraget från anknutna företag som avses i 24 §, beräknat i enlighet med 24 a eller 24 c §.

Gruppens samlade solvenskapitalkrav är summan av

1) för företag på vilka tillämpas 26 § som gäller metoden baserad på koncernbokslut, det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat i enlighet med 26, 27, 27 a, 28 och 29 § med utgångspunkt i sammanställda data, utan de i 24 § avsedda anknutna företagens bidrag,

2) för varje anknutet försäkringsföretag på vilket tillämpas 31 § som gäller avdrags- och sammanräkningsmetoden, den proportionella andelen av dess solvenskapitalkrav,

3) bidraget från anknutna företag som avses i 24 §, beräknat i enlighet med 24 b eller 24 c §.

Vid tillämpning av 3 mom. 1 punkten på sådana företag som avses i 15 § 2 mom. och på vilka tillämpas 31 § som gäller avdrags- och sammanräkningsmetoden, ska de ägarandelar som överstiger den proportionella andelen av deras eget solvenskapitalkrav inbegripas i sammanställda data vid beräkning av tillgångars och skulders känslighet för förändringar i valutakursers nivå eller volatilitet. Värdet av dessa ägarandelar ska dock antas inte vara känsligt för förändringar i nivåerna på marknadspriserna för aktier eller dessas volatilitet.

Vid tillämpningen av 2 mom. 2 punkten och 3 mom. 2 punkten i denna paragraf ska 31 § 4 mom. dessutom tillämpas i tillämpliga delar.

Om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkringsföretagen i en grupp med en intern modell inlämnas av ett försäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till en försäkringsholdingsammanslutning, ska 28 § tillämpas på behandlingen av ärendet.

31 b §

Minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå vid tillämpning av en kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden

Minimibeloppet för solvenskapitalkravet på gruppnivå på basis av en kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden beräknas med iakttagande av vad som i 27 § föreskrivs om beräkning av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska täckas av det medräkningsbara primärkapital som fastställts i enlighet med 12 kap. 11 § 2 mom., beräknat med utgångspunkt i sammanställda data. Vid denna beräkning ska ägarintresse i anknutna företag som avses i 24 § i detta kapitel inte inbegripas i sammanställda data.

Vid fastställandet av huruvida sådana kapitalbasmedel får medräknas för täckning av minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska 16–24, 24 a–24 d, 25 och 27 a § tillämpas. Även 25 kap. 6 § ska tillämpas i tillämpliga delar.

På fall där de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte täcks, ska 25 kap. 5 § om exceptionella störningar som omfattar branschen tillämpas.

31 c §

Långfristiga aktieinvesteringar på gruppnivå

Om en grupp använder metoden baserad på koncernbokslut eller en kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden, får försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingföretag tillämpa 11 kap. 12 a § på undergrupper av långfristiga aktieinvesteringar på gruppnivå.

Bestämmelser om uppfyllandet av de villkor som avses i 11 kap. 12 a § och om beloppet för aktieinvesteringar som behandlas som långfristiga aktieinvesteringar finns dessutom i avdelning II kapitel I i kommissionens förordning.

39 §

Företagsstyrningssystem på gruppnivå

En grups företagsstyrningssystem ska omfatta alla företag som omfattas av grupp tillsynen. Gruppens yttersta moderföretag svarar för att företagsstyrningssystemet på gruppnivå stämmer överens med kraven enligt 6 kap. 4, 8, 8 a, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 b, 12, 12 a, 14–16 och 18–20 § samt för att riskhanteringen, den interna kontrollen och rapporteringen har ordnats konsekvent i alla företag som omfattas av grupp tillsynen.

Gruppens riskhanteringssystem ska omfatta åtminstone all försäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet samt de risker härrörande från verksamheten som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Gruppens yttersta moderföretag ska regelbundet övervaka alla anknutna företags verksamhet på det sätt som behövs med tanke på arten och omfattningen av de risker som de anknutna företagen genererar eller kan generera på gruppnivå.

Gruppens yttersta moderföretag ska ha styrdokument på gruppnivå och ska säkerställa överensstämmelsen mellan styrdokumentet för alla reglerade företag som räknas in i gruppen och styrdokumentet på gruppnivå. Det ska också säkerställas att styrdokumentet på gruppnivå genomförs av alla reglerade företag som räknas in i gruppen.

39 a §

Gruppens ledning, personer som svarar för centrala funktioner samt hantering av intressekonflikter

Gruppens yttersta moderföretag ska säkerställa att gruppen iakttar de bestämmelser som tillämpas på den. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i gruppens yttersta moderföretag ska anses vara den som i praktiken leder gruppen.

Gruppens yttersta moderföretag ska säkerställa att gruppens företagsstyrningssystem omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och åtskillnad mellan funktioner inom gruppen. Gruppens företagsstyrningssystem ska sträva efter att förebygga intressekonflikter eller, om detta inte är möjligt, hantera dem.

Gruppens yttersta moderföretag ska identifiera de personer som svarar för centrala funktioner i gruppen.

Om en medlem i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i gruppens yttersta moderföretag eller de personer som svarar för centrala funktioner i gruppen är medlemmar i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i ett eller flera försäkringsföretag som ingår i gruppen eller ansvarar för centrala funktioner i ett sådant försäkringsföretag som ingår i gruppen, ska det yttersta moderföretaget säkerställa att roller och ansvarsområden på gruppnivå är tydligt åtskilda från de roller och ansvarsområden som gäller på nivån för varje enskilt företag.

39 b §

Hantering av likviditetsrisker på gruppnivå samt makrotillsyn

Gruppens yttersta moderföretag ska på gruppnivå utarbeta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker som omfattar en likviditetsanalys på kort sikt och, på Finansinspektionens begäran, även likviditetsanalys på medellång och lång sikt. På utarbetandet av planen för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå tillämpas 6 kap. 10 b §.

Med avvikelse från bestämmelserna i 6 kap. 10 b § ska ett försäkringsdotterföretag som med stöd av 3 § omfattas av tillämpningsområdet för grupp tillsynen befrias från skyldigheten att utarbeta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker på företagsnivå, om den plan för hantering av likviditetsrisker som avses i 1 mom. i denna paragraf omfattar dotterföretagets likviditetsförvaltning och likviditetsbehov.

Varje enskilt försäkringsföretag på vilket 2 mom. tillämpas ska till Finansinspektionen lämna in de delar av planen för hantering av likviditetsrisker som omfattar hela gruppens situation och företagets egen situation.

Trots bestämmelserna i 2 mom. får Finansinspektionen kräva att ett försäkringsdotterföretag utarbetar en plan för hantering av likviditetsrisker på företagsnivå och uppdaterar den, om Finansinspektionen upptäcker en specifik likviditetssvagheter eller om planen för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå inte innehåller sådan lämplig information som Finansinspektionen kräver att jämförbara företag tillhandahåller för övervakning av deras likviditetsposition.

Vad som föreskrivs i 25 a kap. ska tillämpas på nivån för gruppens yttersta moderföretag i tillämpliga delar.

40 §

Risk- och solvensbedömning på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag ska göra en risk- och solvensbedömning på gruppnivå enligt 6 kap. 12 §. Risk- och solvensbedömningen på gruppnivå ska omfatta åtminstone all försäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet samt de risker härrörande från verksamheten som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

41 §

Information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

Finansinspektionen ska när den anger de transaktioner som ska rapporteras, efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater och gruppen, bestämma sådana tröskelvärden för riskkoncentrationerna och transaktionerna som baseras på solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen, medräkningsbara kapitalbasmedel, andra kvantitativa eller kvalitativa riskbaserade kriterier som anses lämpliga eller en kombination av de uppräknade faktorerna.

Utöver transaktioner inom gruppen får Finansinspektionen vid tillämpning av denna paragraf, om så är motiverat, kräva att grupper också rapporterar sådana transaktioner inom gruppen som gäller även andra företag än försäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingföretag.

44 §

Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag ska årligen senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsperiod offentliggöra en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå och lämna den till Finansinspektionen. Rapporten ska innehålla den information riktad till yrkesverksamma på marknaden som avses i 8 a kap. 2 § 2 mom. Dessutom ska försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och mångbranschholdingföretag årligen offentliggöra en rapport med uppgifter om gruppstrukturen. På rapporten ska dessutom tillämpas 8 a kap. om offentliggörande av uppgifter.

Gruppens yttersta moderföretag kan med Finansinspektionens samtycke besluta lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla

- 1) information på gruppnivå,
- 2) sådan information om varje dotterföretag inom gruppen som har specificerats separat för varje dotterföretag, inbegripet den information riktad till försäkringstagare och förmåntagare som avses i 8 a kap. 2 § 1 mom. och den information riktad till yrkesverksamma på marknaden som avses i 8 a kap. 2 § 2 mom.

Särskild revision på gruppnivå

44 a §

Granskning av den balansräkning som ingår i rapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå

Revisorn för gruppens yttersta moderföretag ska årligen granska den balansräkning som ingår i rapporten om solvens och finansiell ställning på gruppnivå.

Revisorn ska ge bolagets styrelse en granskningsrapport om den granskning som avses i 1 mom. Rapporten ska innehålla en beskrivning av typen av revision och granskningsresultat.

Gruppens yttersta moderföretag ska tillsammans med den rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i 44 § till Finansinspektionen lämna den i 2 mom. avsedda granskningsrapporten som revisorn utarbetat.

Om en grupp tillhandahåller endast en rapport om solvens och finansiell ställning, ska gruppens yttersta moderföretag också för varje dotterföretag lämna en i 7 kap. 8 a § 2 mom. avsedd granskningsrapport till Finansinspektionen.

Bestämmelserna i 1–3 mom. tillämpas inte på det yttersta moderföretaget i små och icke-komplexa grupper.

48 §

Rätt att få och ge information

På utlämnande av information som behövs för Finansinspektionens grupp tillsyn tillämpas 25 kap. 3 §. Gruppens yttersta moderföretag ska dock lämna den information som avses i den paragrafen årligen senast 22 veckor efter utgången av företagets räkenskapsperiod och, när informationen krävs kvartalsvis, senast 11 veckor efter utgången av varje kvartal.

48 a §

Regelbunden tillsynsrapport på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag ska lämna en regelbunden tillsynsrapport till Finansinspektionen när den är grupp tillsynsmyndighet. Den regelbundna tillsynsrapporten ska lämnas in årligen senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsperiod. På inlämnandet av regelbundna tillsynsrapporter ska 25 kap. 3 a § 1 och 4 mom. tillämpas.

Gruppens yttersta moderföretag får med Finansinspektionens tillstånd lämna in en enda regelbunden tillsynsrapport, som ska innehålla

- 1) information på grupp nivå, och
- 2) sådan information om gruppens varje försäkringsdotterföretag som har specificerats separat för varje dotterföretag och som inte är mindre än den information som försäkringsföretagen skulle lämna i enlighet med 25 kap. 3 a §.

Innan Finansinspektionen ger ett tillstånd som avses i 2 mom. ska den vid behov höra de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet och till den del det är behövligt beakta deras synpunkter. Om en tillsynsmyndighet har en avvikande syn ska den motiveras.

Om tillsynskollegiet i ett fall som avses i 3 mom. godkänner en enda regelbunden tillsynsrapport som avses i 2 mom., ska varje enskilt försäkringsföretag lämna in den enda regelbundna tillsynsrapporten till sin tillsynsmyndighet. Varje tillsynsmyndighet ska övervaka den del av den regelbundna tillsynsrapporten som gäller det dotterföretag som tillsynsmyndigheten har beviljat koncession.

Finansinspektionen får återta det tillstånd som avses i 2 mom., om den anser att den i 2 mom. avsedda enda regelbundna tillsynsrapporten inte innehåller all behövlig information.

Om den enda regelbundna tillsynsrapport som avses i 2 mom. inte innehåller information som förutsätts och om den information som utlämnats är betydande, har Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession rätt att kräva att dotterföretaget i fråga lämnar in behövlig ytterligare information. Om Finansinspektionen begär ytterligare information, ändringar eller förtydliganden av ett dotterföretag ska den informera tillsynskollegiet, och grupp tillsynsmyndigheten för gruppen i fråga ska lämna in samma begäran också till gruppens yttersta moderföretag.

Bestämmelser om den regelbundna tillsynsrapporten på grupp nivå finns dessutom i avdelning II kapitel VI i kommissionens förordning.

48 b §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Finansinspektionen kan i egenskap av grupp tillsynsmyndighet begränsa skyldigheten att lämna regelbundna tillsynsrapporter eller bevilja befrielse från skyldighet att lämna rapporter när tillgångarna redovisas post för post, om den begränsning som avses i 25 kap. 25 § eller den befrielse eller begränsning som avses i 26 § innebär att samtliga försäkringsbolag inom en grupp skulle gynnas. Finansinspektionen ska när den fattar beslut om saken beakta arten och omfattningen av gruppens affärsverksamhet samt riskernas natur samt vid beslut om den befrielse eller begränsning som avses i 26 § dessutom de omständigheter som påverkar den finansiella stabiliteten.

48 c §

Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter

I händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan Finansinspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer huruvida händelsen väsentligt påverkar verksamhetsmöjligheterna hos försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutning eller konglomerats holdingföretag och

hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i 44 § 1 mom., 48 § 2 mom. och 48 a § 1 mom.

Bestämmelser om sådan förlängning av tidsfrister som avses i 1 mom. finns i kommissionens delegerade förordning.

49 §

Finansinspektionens åtgärder

Om Finansinspektionen konstaterar att en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag inte uppfyller förpliktelseerna enligt 10 a § 1 och 2 mom., ska Finansinspektionen vidta de åtgärder som avses i denna lag eller lagen om Finansinspektionen i syfte att återställa eller säkerställa kontinuiteten och integriteten i gruppställsynen och efterlevnaden av detta kapitel.

Finansinspektionen kan dessutom i de situationer som avses i 1 och 3 mom. vidta följande åtgärder:

- 1) avbryta användningen av rösträtter som är knutna till aktier i de försäkringsföretag som är dotterföretag till försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag,
- 2) bestämma om påföljder enligt denna lag, lagen om Finansinspektionen eller någon annan lag för försäkringsholdingsammanslutningen, konglomeratets holdingföretag eller dessa företags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan,
- 3) kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag överför ägarintressena i sina försäkringsdotterföretag till sina aktieägare,
- 4) på tillfällig basis utse en annan försäkringsholdingsammanslutning, ett annat konglomerats holdingföretag eller ett annat försäkringsföretag inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa att kraven i detta kapitel efterlevs,
- 5) begränsa eller förbjuda vinstutdelningar eller räntebetalningar till aktieägare,
- 6) kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag avstår från sina andelar i försäkringsföretag eller sådana anknutna företag som avses i 24 § eller minskar antalet andelar,
- 7) kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag lägger fram en plan för hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

Finansinspektionen ska när de riktar åtgärder som avses i 3 och 4 mom. mot ett konglomerats holdingföretag beakta konsekvenserna för hela konglomeratet och dess anknutna reglerade företag.

Finansinspektionen ska innan den vidtar de åtgärder som avses i 4 mom. höra behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om åtgärderna inverkar på företag med hemort i en annan EES-stat.

50 §

Rapportering om transaktioner inom en grupp

Försäkringsföretaget ska anmäla transaktioner mellan försäkringsföretaget och moderföretaget samt försäkringsföretaget och moderföretagets anknutna företag till Finansinspektionen, om moderföretaget till ett försäkringsföretag är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett finansiellt institut, ett förvaltningsbolag för fondföretag, en AIF-förvaltare, ett tjänstepensionsinstitut eller ett sådant icke reglerat företag som bedriver en eller

flera av de verksamheter som avses i bilaga I till direktivet om tillsyn av kreditinstitut så att dessa verksamheter utgör en betydande del av dess samlade verksamhet.

53 §

Tillsyn i fall då likvärdighet inte föreligger

I fråga om sådana försäkringsföretag i ett tredjeland som hör till en sådan grupp som avses i 2 § används metoder enligt lagen om Finansinspektionen och metoder enligt bestämmelserna om grupp-tillsyn i detta kapitel, dock inte metoder enligt 34–38 §. I enlighet med 4–6 mom. används dock någon annan metod, om

1) en kontroll enligt 51 § visar att likvärdig tillsyn saknas, eller om

2) ett försäkringsföretag vars balansomslutning är större än balansomslutningen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland har etablerat sig i en EES-stat trots Europeiska kommissionens beslut om tillfällig likvärdighet.

Om bestämmelserna om grupp-tillsyn i lagen om Finansinspektionen och i detta kapitel, med undantag för 34–38 §, inte är effektiva med tanke på syftena med grupp-tillsynen, kan Finansinspektionen besluta tillämpa också andra effektiva metoder för att säkerställa en ändamålsenlig tillsyn över försäkringsföretagen i en grupp. Finansinspektionen ska höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter när den beslutar om dessa metoder samt informera övriga behöriga tillsynsmyndigheter, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska kommissionen om metoderna och motiveringen till dem.

De metoder som avses i 4 mom. ska användas för att uppnå syftena med grupp-tillsynen i enlighet med detta kapitel och särskilt följande syften:

1) bevarande av försäkringsföretagens kapitalallokering och sammansättningen av deras kapitalbas och förhindrande av väsentligt skapande av kapital inom gruppen, om ett sådant skapande av kapital inom gruppen finansieras med inkomster från skuldinstrument eller andra finansiella instrument som inte räknas som kapitalbasposter av moderföretaget,

2) bedömning och övervakning av risker som härrör från företag både inom och utanför EES och begränsning av risken för spridning från dessa företag och från andra icke reglerade företag till försäkringsföretag och till en undergrupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset är ett företag som avses i 4 §.

De metoder som avses i 4 mom. kan vara

1) utseende av ett försäkringsföretag som ansvarigt för att kraven i detta kapitel efterlevs, om de försäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i en EES-stat,

2) krav på att en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat ska etableras, om de försäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i en EES-stat, varvid detta kapitel tillämpas på den grupp som leds av sammanslutningen eller företaget i fråga,

3) om flera försäkringsföretag som ingår i gruppen utgör en undergrupp vars moderföretag har sin hemort i en EES-stat, utöver tillämpning av detta kapitel på denna undergrupp, vidtagande av ytterligare åtgärder eller införande av ytterligare krav, inbegripet krav som föreskrivs i 4–5 punkten, samt information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp i enlighet med 41 § för att uppnå det syfte som avses i 5 mom. 2 punkten,

4) krav på att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det yttersta moderföretaget i en EES-stat ska vara oberoende av moderföretaget i ett tredjeland,

5) förbud mot, begränsning, inskränkning eller övervakning av eller krav på förhandsanmälan av transaktioner, inbegripet utdelningar och kupongutbetalningar på efterställda skulder, om sådana transaktioner utgör eller skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella ställningen eller solvensituationen hos försäkringsföretag inom gruppen och involverar å ena sidan ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag

med hemort i en EES-stat och å andra sidan ett företag som ingår i gruppen och som har sin hemort i ett tredjeland,

6) krav på att få information om solvens och finansiell ställning, riskprofil och risktoleransgränser för moderföretag med hemort i ett tredjeland, i tillämpliga fall och vid behov rapporter om dessa frågor som lämnas in till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller tillsynsmyndigheterna för dessa moderföretag i tredjeland.

I en situation som avses i 5 mom. 4 punkten, om gruppen omfattar ett försäkringsföretag som är ett anknutet företag med hemort i en annan EES-stat än Finland, ska Finansinspektionen meddela sina iakttagelser till tillsynsmyndigheten i den EES-staten för vidtagande av lämpliga åtgärder.

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

4 §

Koassurans inom gemenskapen

På sådana finländska ledande försäkringsbolag som avses i 1 mom. tillämpas 3 kap. 8–11 § samt 69 § och 70 § 1 mom. i trafikförsäkringslagen.

13 §

Beredskapsskyldighet

Försäkringsbolagen ska genom deltagande i beredskapsplanering inom försäkringsbranschen och förberedande av verksamheten vid allvarliga störningssituationer och under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också vid allvarliga störningssituationer under normala förhållanden och under undantagsförhållanden. Finansinspektionen kan bevilja undantag från denna skyldighet, om det är motiverat med hänsyn till försäkringsbolagets storlek eller verksamhetens art eller omfattning eller av någon annan särskild orsak.

Med allvarliga störningssituationer under normala förhållanden enligt 1 mom. avses sådana störningssituationer som hotar samhällets funktion, som har omfattande konsekvenser för samhället och vars hantering utöver försäkringsbolagets egna åtgärder förutsätter samarbete mellan myndigheterna och särskilda åtgärder.

Om de beredskapsuppgifter i anknytning till undantagsförhållanden som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som ska anses vara sedvanlig för försäkringsbolag och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Den tidsfrist som föreskrivs i 2 a kap. 9 § 1 mom. i denna lag för Finansinspektionen att inte godkänna klassificering av ett försäkringsbolag som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag är fyra månader i fråga om de anmälningar som Finansinspektionen tar emot senast den 30 juli 2027. Den tidsfrist som föreskrivs i 2 a kap. 14 § 1 mom. i denna lag för

Finansinspektionen att behandla ansökningar är fyra månader i fråga om de ansökningar som Finansinspektionen tar emot senast den 30 juli 2027.

Ett försäkringsbolag som har varit ett litet försäkringsbolag enligt den 1 kap. 3 b § som gällde vid ikraftträdandet av denna lag får fortsätta att tillämpa det 1 kap. 2 a § 2 mom. som gällde vid ikraftträdandet av denna lag under fyra räkenskapsperioder.

Med avvikelse från bestämmelserna i 10 kap. 8 a § 1 mom. i denna lag, får ett försäkringsbolag som ett år före ikraftträdandet av denna lag har tillämpat volatilitetsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer vid beräkning av bästa skattning fortsätta tillämpa volatilitetsjusteringen utan Finansinspektionens förhandstillstånd om bolaget iakttar villkoren för förhandstillstånd enligt det momentet från och med den dag då denna lag träder i kraft.

Med avvikelse från bestämmelserna i 10 kap. 7 § i denna lag ska den första utjämningspunkten för euron den dag då denna lag träder i kraft ha en löptid på 20 år.

Finansinspektionen har från och med den 1 juli 2026 befogenhet att godkänna

- 1) användning av volatilitetsjustering i enlighet med 10 kap. 8 a § 1 mom. i denna lag, och
- 2) användning av infasningsmekanismen för räntesatser i enlighet med 10 kap. 7 a § i denna lag.

På koncessionsansökningar som har blivit anhängiga före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015)
13 § 3 och 4 mom.,
ändras 11 § 1 och 6 mom. och 12 § 1 och 6 mom. samt
fogas till 11 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1515/2015, ett nytt 9 mom., till 12 §, sådan
den lyder delvis ändrad i lag 1515/2015, ett nytt 9 mom. och till lagen en ny 12 a § som följer:

11 §

Justering av räntesatsen för livförsäkring

Ett livförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens förhandssamtycke justera räntesatsen enligt 10 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om försäkringsbolaget inte tillämpar övergångsbestämmelsen för försäkringstekniska avsättningar enligt 12 § i denna lag. Finansinspektionen kan godkänna en justering efter den 30 januari 2027 endast om försäkringsbolaget under en period på sex månader före godkännandet har fått tillstånd att acceptera ett försäkringsbestånd av försäkrings- eller återförsäkringsavtal och om det överlåtande försäkringsbolaget tillämpade justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för det försäkringsbeståndet före överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Om försäkringsbolaget använder den justering som avses i denna paragraf, ska bolaget offentliggöra detta i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden i den lägesrapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska framgå vilken betydelse användningen av den anpassade räntesatsen har med tanke på bolagets ekonomiska situation, orsakerna till att justeringen tillämpas, om bolaget uppfyller solvenskapitalkravet utan att tillämpa den, samt en bedömning av bolagets beroende av justeringen och vid behov en beskrivning av de åtgärder som bolaget har vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet.

Om försäkringsbolaget använder den justering som avses i denna paragraf och det avdrag som avses i 12 § eller den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § i försäkringsbolagslagen, ska bolaget i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden i den rapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på dess finansiella ställning om infasnings- och övergångsåtgärderna inte tillämpades.

12 §

Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden

Med Finansinspektionens förhandssamtycke får ett försäkringsbolag utnyttja ett avdrag på försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om bolaget inte utnyttjar den justering av räntesatsen som anges i 11 §. Avdraget kan utnyttjas separat på varje grupp av försäkringsförpliktelser som avses i 10 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen kan godkänna utnyttjandet av ett avdrag efter den 30 januari 2027 endast om försäkringsbolaget under en period på sex månader före godkännandet har fått tillstånd att acceptera ett försäkringsbestånd av försäkrings- eller återförsäkringsavtal och om det överlåtande försäkringsbolaget tillämpade det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar för det försäkringsbeståndet före överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Om försäkringsbolaget utnyttjar det avdrag som avses i denna paragraf, ska bolaget offentliggöra detta i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden i den lägesrapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska framgå vilken betydelse utnyttjandet av avdraget har med tanke på bolagets ekonomiska situation, orsakerna till att avdraget tillämpas, om bolaget uppfyller solvenskapitalkravet utan att tillämpa det, samt en bedömning av bolagets beroende av avdraget och vid behov en beskrivning av de åtgärder som bolaget har vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet.

Om försäkringsbolaget utnyttjar det avdrag som avses i denna paragraf och den justering som avses i 11 § eller den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § i försäkringsbolagslagen, ska bolaget i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden i den rapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på dess finansiella ställning om infasnings- och övergångsåtgärderna inte tillämpades.

12 a §

Försäkringsgrupper

Bestämmelserna i 6, 7 och 10 § samt 11 § 1 mom. och 12 § 1 mom. ska också tillämpas på de försäkringsgrupper som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen.

Om en försäkringsgrupp eller något av dess försäkringsdotterföretag tillämpar en i 11 § avsedd övergångsåtgärd i fråga om räntesatser eller en i 12 § avsedd övergångsåtgärd i fråga om försäkringstekniska avsättningar, ska gruppens yttersta moderföretag som en del av sin rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå, som avses i 26 kap. 44 § i försäkringsbolagslagen, och utöver de offentliggöranden som avses i 11 § 6 mom. och 12 § 6 mom. offentliggöra kvantifieringen av effekterna på dess finansiella ställning av antagandet att de kapitalbasmedel som härrör från tillämpningen av denna övergångsåtgärd i praktiken inte kan göras tillgängliga för täckning av solvenskapitalkravet för det företag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas.

Om en försäkringsgrupp i väsentlig grad förlitar sig på att använda de övergångsåtgärder som avses i 11 och 12 § på ett sådant sätt att det ger en felaktig bild av gruppens faktiska solvenssituation, även om solvenskapitalkravet på gruppnivå skulle efterlevas utan användning av dessa övergångsåtgärder, får Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet vidta lämpliga åtgärder, inbegripet möjligheten att minska det belopp av kapitalbasen som härrör från användningen av dessa övergångsåtgärder och som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet på gruppnivå samt vidta andra motsvarande lämpliga åtgärder.

På försäkringsgrupper som inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen men som uppfyller kravet i fråga om minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet enligt det kapitel som gällde vid ikraftträdandet av ändringslagen ska 9 § i denna lag tillämpas.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

3.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) en ny 14 a §, i stället för den 14 a § som upphävts genom lag 1299/2018, samt nya 17 a–17 d § som följer:

3 kap.

Tillsyn

14 a §

Information och anmälningar som gäller utländska EES-försäkringsbolag

Finansinspektionen kan begära sådan information som den med stöd av denna lag, försäkringsbolagslagen (521/2018) eller andra bestämmelser har rätt att få om ett utländskt EES-försäkringsbolags affärsverksamhet av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i försäkringsbolagets hemstat, och myndigheten i fråga ska lämna informationen på finska eller svenska eller ett annat av Finansinspektionen godkänt språk inom 20 arbetsdagar från det att begäran har mottagits, dock så att tidsfristen kan förlängas med 20 arbetsdagar.

Om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett EES-försäkringsbolags hemstat inte lämnar informationen inom den tid som avses i 1 mom., får Finansinspektionen rikta begäran direkt till det utländska EES-försäkringsbolaget. Om Finansinspektionen riktar begäran direkt till ett utländskt EES-försäkringsbolag, ska den underrätta den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat innan begäran framställs. Det utländska EES-försäkringsbolaget ska lämna informationen till Finansinspektionen utan dröjsmål.

Finansinspektionen får underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat, om Finansinspektionen har allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd när det gäller ett utländskt EES-försäkringsbolag. Underrättelsen ska vara tillräckligt detaljerad och uttömmande.

17 a §

Betydande gränsöverskridande verksamhet

Med *betydande gränsöverskridande verksamhet* avses försäkringsverksamhet som bedrivs i Finland av ett utländskt EES-försäkringsbolag, som inte har klassificerats som litet och icke-komplex, med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster och som uppfyller någon av följande förutsättningar:

1) de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna motsvarande den verksamhet som bedrivs av bolaget i Finland med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster överstiger 15 000 000 euro, eller

2) Finansinspektionen anser att den verksamhet som bedrivs av bolaget med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster är relevant när det gäller den finländska marknaden.

Om Finansinspektionen anser att den verksamhet som ett EES-försäkringsbolag med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster bedriver i Finland är relevant på det sätt som avses i 1 mom. 2 punkten, ska Finansinspektionen anmäla detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-försäkringsbolagets hemstat. Till anmälan ska fogas en motivering.

Om Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten är oeniga om huruvida den verksamhet som bedrivs av ett utländskt EES-försäkringsbolag i Finland med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster är relevant, får de i en situation som avses i 3 mom. hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, nedan *Europeiska försäkringstillsynsförordningen*, och be den myndigheten om hjälp.

17 b §

Förstärkt tillsynssamarbete mellan tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland, ska Finansinspektionen samarbeta med den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat för att bedöma om det utländska EES-försäkringsbolaget i fråga är väl medvetet om de risker som det exponeras för eller kan exponeras för i Finland och hanterar dem på rätt sätt.

Det samarbete som avses i 1 mom. ska stå i proportion till de risker som den betydande gränsöverskridande verksamheten medför och ska omfatta åtminstone

1) företagsstyrningssystemet samt förmåga hos förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet att förstå de gränsöverskridande marknadernas särdrag, riskhanteringsverktyg, interna kontroller och efterlevnadsrutiner för den gränsöverskridande verksamheten,

2) utläggning på entreprenad och distributionspartner,

3) affärsstrategi och skadereglering, och

4) konsumentskydd.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också när Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform som avses i 25 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen, oberoende av om det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

17 c §

Information från myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i andra EES-stater

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland, kan Finansinspektionen till den myndighet som utövar tillsyn över

försäkringsverksamheten i EES-staten i fråga framställa en motiverad begäran om att få information om försäkringsbolagets solvens, företagsstyrningssystem och affärsmodell.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också när Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform som avses i 25 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen, oberoende av om det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

17 d §

Gemensam inspektion

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet under de följande tre månaderna, kan Finansinspektionen be den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat att tillsammans med Finansinspektionen utföra en gemensam inspektion på plats hos det utländska ESS-försäkringsbolaget.

När den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan EES-stat godkänner en gemensam inspektion och efter det att den gemensamma inspektionen har genomförts ska Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten inom två månader komma fram till gemensamma slutsatser samt besluta om lämpliga tillsynsåtgärder.

Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten kan inom två månader från utgången av den period som avses i 2 mom. hänskjuta ett ärende som avses i det momentet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, om Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten inte når en bilateral lösning om slutsatserna. Ärendet får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller efter det att Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten har nått en överenskommelse om gemensamma slutsatser.

Om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan EES-stat avslår begäran om en gemensam inspektion på plats hos ett utländskt EES-försäkringsbolag och Finansinspektionen är av annan åsikt om skälen till avslaget, får Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen inom en månad från Finansinspektionens beslut.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också när Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform som avses i 25 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen, oberoende av om det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

4.

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom. och 12 a §, sådana
de lyder, 1 § 3 mom. i lag 1339/2022 och 12 a § i lag 983/2013, samt
fogas till lagen en ny 31 a § som följer:

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3, 3 a–3 c, 4, 5, 8, 11 a eller 11 b §, 13 § 1 mom. eller 14–16, 16 a, 17, 19, 24 a–24 c eller 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1–5 mom., 4, 5 eller 5 a §, 6 § 2 eller 3 mom., 7 §, 9 a § 2 mom., 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten eller 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 eller 20 §, 2 a eller 3 kap., 4 kap. 2–6 §, 5 kap. 2 § 2 mom., 3, 6 a, 18 eller 18 a § eller 22 § 1 mom. 1 eller 2 punkten, 6 kap. 1, 2, 2 a, 3, 4, 4 a, 5, 7, 7 a, 8, 8 a, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 b, 11, 12, 12 a–12 c, 14–17, 18 eller 20 a–20 f §, 21 § 1, 3 eller 5 punkten eller 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 24 eller 26 §, 8 a kap., 9 kap. 1–5, 5 a–5 d eller 7–12 § eller 13 § 2 punkten, 10–13 eller 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 eller 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. eller 8–10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 20 a kap., 21 kap. 6 eller 7 §, 12 § 1 eller 2 mom. eller 17–21 §, 23 kap. 9 § 2 eller 3 mom. eller 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 1, 2 eller 6 mom., 3 a eller 4, 5, 5 a, 6 eller 7 §, 16 § 1 mom. eller 25, 26, 26 a, 27, 27 a eller 29–36 §, 25 a eller 26 kap. eller 31 kap. 2, 4 eller 10 § i försäkringsbolagslagen.

12 a §

Holdingsammanslutningens ledning

Trots vad som föreskrivs i 1 § 3 mom. tillämpas 6 kap. 2 § 2 mom., 4 § 7 mom. och 21 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen på ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutnings styrelse och verkställande direktör.

Med ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutning enligt 1 mom. avses ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är arbetspensionsförsäkringsbolag enligt denna lag.

31 a §

Information som ska tillställas Finansinspektionen

Utöver vad som föreskrivs i 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ska arbetspensionsförsäkringsbolag tillställa Finansinspektionen den för tillsynen behövliga information som Finansinspektionen begär om bolagsledning och företagsstyrningssystem enligt 4 kap. i denna lag, om ansvarig försäkringsmatematiker enligt 6 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen, om placeringsverksamheten enligt 9 kap. i denna lag samt om bolagets finansiella ställning. Av informationen ska framgå arten och omfattningen av arbetspensionsförsäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som är förknippade med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Arbetspensionsförsäkringsbolaget ska ha ändamålsenliga system samt av bolagets styrelse godkända skriftliga verksamhetsprinciper och förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de uppgifter som ska tillställas hela tiden är uppdaterade.

Denna lag träder i kraft den 20 . _____

5.

Lag

om ändring av 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen (949/2019) nya 2 och 3 mom. som följer:

20 §

Tystnadsplikt och rätt att lämna ut uppgifter

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. och i patientförsäkringslagen har Patientförsäkringscentralen trots tystnadsplikten och andra begränsningar som gäller utlämnande av information rätt att till det försäkringsbolag som beviljat patientförsäkringen lämna ut följande uppgifter om ett skadefall som anmälts till Patientförsäkringscentralen:

- 1) uppgift om den sjukdom, skada eller övriga orsak, till följd av vilken patienten sökte sig till vård eller undersökningar,
- 2) uppgift om undersökning, behandling och vård eller någon annan motsvarande åtgärd eller försummelse av sådan,
- 3) en beskrivning av skadefallet och orsakerna till det, patientskador till följd av det samt ersättningsbeslutet,
- 4) uppgift om ersättningar som betalats för en patientskada,
- 5) uppgift om andra patientskador som hänför sig till samma skadefall,
- 6) andra än i 1–5 punkten avsedda nödvändiga med dessa jämförbara uppgifter om skadefallet.

De uppgifter som avses i 2 mom. får lämnas ut till ett försäkringsbolag endast om uppgifterna är nödvändiga för att försäkringsbolaget ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt försäkringsbolagslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 193 b §, sådan den lyder i lag 1258/2023,
samt
ändras 174 § 4 punkten, 196 § 3 mom., 211 § 2 mom. och 211 a §, sådana de lyder i lag
1258/2023, som följer:

174 §

Fullmäktiges ordinarie möte

Vid fullmäktiges ordinarie möte

4) väljs revisorer och eventuella revisorssuppleanter,

196 §

Tillämpliga lagar

På pensionskassans bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas inte bestämmelserna om registrering i 3 kap. 9 § i bokföringslagen och på skyldigheten att leverera kopior tillämpas inte bestämmelserna i 3 kap. 11 § i den lagen. På upprättande av pensionskassans bokslut tillämpas inte 5 kap. 2 a och 2 b § eller 7 a kap. i den lagen.

211 §

Tillsynen över pensionskassan samt de uppgifter som ska lämnas om verksamheten

Pensionskassan ska årligen inom två veckor efter det att bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts till Finansinspektionen lämna en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen samt en berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Berättelsen ska lämnas in till Finansinspektionen på en blankett enligt formulär som Finansinspektionen fastställt.

211 a §

Pensionskassans skyldighet att bevara och offentliggöra vissa handlingar

Pensionskassan ska på det sätt som föreskrivs i 2 kap. i bokföringslagen bevara exemplar av de handlingar som avses i 211 § så att styrelseledamöternas och verkställande direktörens underskrifter och underskrifterna i revisionsberättelsen kan verifieras. Pensionskassan ska för allmänheten på sin webbplats avgiftsfritt tillgängliggöra kopior av de handlingar som avses i 211 §.

Denna lag träder i kraft den

20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 128 c §, sådan den lyder i lag 1259/2023, samt
ändras 117 § 2 mom. 2 punkten, 126 § 3 mom., 131 § 1 mom. och 131 a §, sådana de lyder i lag 1259/2023, som följer:

117 §

Delegationens uppgifter och beslutsfattande

Delegationen ska

2) välja en revisor och en eventuell revisorssuppleant,

126 §

Bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse

På registrering av pensionsanstaltens bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas inte 3 kap. 9 § i bokföringslagen och på skyldigheten att ge kopior inte 11 § i det kapitlet.

131 §

Upplysningar som skall ges om pensionsanstaltens verksamhet

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ska årligen inom två veckor efter det att bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts till Finansinspektionen lämna en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen samt lämna en berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd

1) till Pensionsskyddscentralen till den del det är fråga om annan verksamhet som avses i denna lag än grupplivförsäkring,

2) till jord- och skogsbruksministeriet till den del det är fråga om verksamhet som avses i de lagar som gäller avträdelseförmåner för lantbruksföretagare, och

3) till Finansinspektionen i fråga om hela sin verksamhet i enlighet med anvisningar som inspektionen meddelat.

131 a §

Pensionsanstaltens skyldighet att bevara och offentliggöra vissa handlingar

Pensionsanstalten ska på det sätt som föreskrivs i 2 kap. i bokföringslagen bevara exemplar av de handlingar som avses i 131 § i denna lag så att styrelseledamöternas och verkställande direktörens underskrifter och underskrifterna i revisionsberättelsen kan verifieras. Pensionsanstalten ska för allmänheten på sin webbplats avgiftsfritt tillgängliggöra kopior av de handlingar som avses i 131 §.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Helsingfors den 1 april 2026

Statsminister

Petteri Orpo

Minister för social trygghet Sanni Grahn-Laasonen

1.

Lag

om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i försäkringsbolagslagen (521/2008) 1 kap. 3 b §, 25 kap. 27 a § 2 och 3 mom. och 27 b § samt 26 kap. 43 §, sådana de lyder, 26 kap. 43 § i lag 303/2015, 1 kap. 3 b § i lagarna 303/2015 och 215/2022 samt 25 kap. 27 a § 2 och 3 mom. och 27 b § i lag 321/2020,

ändras 1 kap. 2 a och 8 § och 16 a § 1 mom., 2 kap. 3 § 4 mom. 9 och 10 punkten, 5 § 1 mom., 6 § 1 mom. och 9 b §, 6 kap. 4 §, 5 § 1 mom., 8 § 2 mom., 9 § 2 och 3 mom., 10 § 3 mom. 7, 9 och 10 punkten och 10 § 4 mom. 2 och 3 punkten, 12 § 1 mom. 3 punkten och 12 § 2 mom. 1 punkten, 12 a § 1 och 2 mom., det inledande stycket i 16 § 2 mom. samt 16 § 3 och 4 mom., 18 § 2 mom. 3 b-punkten, rubriken för 20 e § och 21 § 1 och 3 punkten, 7 kap. 1 § 2 mom. och 6 § 1 och 2 mom., 8 kap. 27 §, 8 a kap. 1–3 §, det inledande stycket i 4 § 1 mom. samt 5 § 1 mom., 10 kap. 7 och 8 §, 10 § 2 mom., 11 § 2 mom. och 15 §, 11 kap. 8 § 4 mom., 12 §, 13 § 3 mom., 15 § 1 mom. samt 16 och 30 §, 12 kap. 10 § 1 mom. 3 punkten, 19 kap. 6 §, 20 kap. 6 §, 20 a kap. 5 § 1 mom., 21 kap. 5 §, 22 kap. 5 §, 25 kap. 1 § 2 mom. 1 punkten och 1 § 3 mom., 3 § 1, 2 och 6 mom., 4 § 1 mom. 4 punkten och 4 § 2 mom., 6 §, 9 § 1 mom. 2 punkten, 25–27 §, rubriken för 27 a § och 27 a § 1 mom., 26 kap. 1 § 1 mom. 1, 2, 4, 6 och 14 punkten, 2 § 2 mom., 3 §, 8 § 1 mom. 2 punkten, 17, 24 och 26 §, 27 § 2 och 3 mom., det inledande stycket i 30 § 1 mom., 31 § 1 mom. 2 punkten, 31 § 2 mom. 2 punkten och 31 § 3 mom. 2 punkten, 39 § 1 mom., 40 § 1 mom., 41 § 4 mom., 44 § 1 och 2 mom., 48 § 2 mom. och 53 § 1 och 4 mom. samt 31 kap. 4 § 3 mom. och 13 §,

av dem 1 kap. 2 a §, 2 kap. 3 § 4 mom. 9 och 10 punkten, 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom., 6 kap. 4 §, 8 § 2 mom., 9 § 3 mom., 10 § 3 mom. 7, 9 och 10 punkten och 10 § 4 mom. 2 och 3 punkten, 12 § 1 mom. 3 punkten och 12 § 2 mom. 1 punkten, 12 a § 1 och 2 mom., det inledande stycket i 16 § 2 mom. samt 16 § 3 och 4 mom., 18 § 2 mom. 3 b-punkten och 21 § 1 och 3 punkten, 7 kap. 6 § 1 och 2 mom., 8 a kap. 2 och 3 §, det inledande stycket i 4 § 1 mom. samt 5 § 1 mom., 10 kap. 7 och 8 §, 10 § 2 mom., 11 § 2 mom. och 15 §, 11 kap. 8 § 4 mom., 12 §, 13 § 3 mom., 15 § 1 mom. samt 16 och 30 §, 12 kap. 10 § 1 mom. 3 punkten, 25 kap. 1 § 2 mom. 1 punkten och 1 § 3 mom., 3 § 1, 2 och 6 mom., 4 § 1 mom. 4 punkten och 4 § 2 mom. samt 6 och 25–27 §, 26 kap. 1 § 1 mom. 1, 2, 4 och 6 punkten, 2 § 2 mom., 3 §, 8 § 1 mom. 2 punkten, 17, 24 och 26 §, 27 § 2 och 3 mom., det inledande stycket i 30 § 1 mom., 31 § 1 mom. 2 punkten, 31 § 2 mom. 2 punkten och 31 § 3 mom. 2 punkten, 39 § 1 mom., 40 § 1 mom., 41 § 4 mom., 44 § 1 och 2 mom., 48 § 2 mom. och 53 § 1 och 4 mom. sådana de lyder i lag 303/2025, 1 kap. 16 a § 1 mom., 6 kap. 9 § 2 mom. och 8 kap. 27 § sådana de lyder i lag 981/2013, 2 kap. 9 b § sådan den lyder i lag 989/2024, 6 kap. 5 § 1 mom. och rubriken för 20 e § sådana de lyder i lag 518/2019, 7 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 630/2016, 8 a kap. 1 § sådan den lyder i lagarna 303/2015 och 989/2024, 10 kap. 8 §, rubriken för 25 kap. 27 a § och 25 kap. 27 a § 1 mom. sådana de lyder i lag 321/2020, 20 a kap. 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1338/2022, 25 kap. 9 § 1 mom. 2 punkten sådan den lyder i lag 319/2015, 26 kap. 1 § 1 mom. 14 punkten sådan den lyder i lag 235/2018 och 31 kap. 4 § 3 mom. sådant det lyder i lag 1514/2015, samt

fogas till 1 kap. 3 a §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 7 mom., till 2 kap. 3 § 4 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, en ny 11 punkt, till 5 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 3 mom., till 9 a §, sådan den lyder i lag 893/2008, ett nytt 2 mom., till lagen ett nytt 2 a kap., till 3 kap. 11 § ett nytt 2 mom., till 6 kap. 8 §, sådan den lyder i lagarna 981/2013, 303/2015 och

618/2024, nya 4 och 5 mom., varvid det nuvarande 4 och 5 mom. blir 6 och 7 mom., till kapitlet en ny 8 a §, till 9 §, sådan den lyder i lagarna 981/2013 och 303/2015, ett nytt 4 mom., varvid det nuvarande 4 mom. blir 5 mom., till kapitlet nya 9 a, 10 a och 10 b §, till 12 § 1 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, nya 4–7 punkter och till den paragrafen, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 4–8 mom., till 12 a §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 6 och 7 mom., till kapitlet nya 12 b, 12 c och 20 f §, till 7 kap. en ny 8 a §, till 8 a kap. nya 4 a–4 c §, till 5 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3 och 4 mom., till kapitlet nya 5 a och 5 b §, till 10 kap. en ny 8 a §, till 10 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3–5 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 6 mom., till 11 kap. nya 12 a och 12 b §, till 25 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3 och 4 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 5 mom., till 12 kap. en ny 12 a §, till 25. kap nya 3 a och 3 b §, till 4 § 1 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, nya 5 och 6 punkter, till kapitlet nya 5 a och 26 a §, till 27 a §, sådan den lyder i lag 321/2020, ett nytt 5 mom., till kapitlet nya 29–36 § och en ny mellanrubrik före 35 §, till lagen ett nytt 25 a kap., till 26 kap. 1 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 303/2015 och 235/2018, nya 9 a-, 15 och 16 punkter, till 2 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 3 mom., till kapitlet nya 2 a och 3 a §, till 8 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3 och 4 mom., varvid det nuvarande 3 mom. blir 5 mom., till kapitlet nya 10 a–10 i § och en ny mellanrubrik före 10 a och 10 d §, till 15 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., till 16 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 3 mom., till kapitlet nya 24 a–24 d, till 25 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 3 mom., till 27 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 4 mom., till kapitlet en ny 27 a §, till 31 § 2 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, en ny 3 punkt, till 31 § 3 mom., sådant det lyder i lag 303/2015, en ny 3 punkt, till kapitlet nya 31 a–31 c, till 39 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3–5 mom., till kapitlet nya 39 a och 39 b §, till 41 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 6 mom., varvid det nuvarande 6 mom. blir 7 mom., till kapitlet en ny 44 a § och en ny mellanrubrik före den och till kapitlet nya 48 a–48 c §, till 49 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 3–6 mom., till 50 §, sådan den lyder i lag 303/2015, ett nytt 2 mom. och till 53 §, sådan den lyder i lag 303/2015, nya 5–7 mom., varvid det nuvarande 5 mom. blir 8 mom., som följer:

Gällande lydelse

1 kap.

**De centrala principerna för
försäkringsbolags verksamhet samt
tillämpning av lagen**

2 a §

Europeiska unionens lagstiftning

Utöver vad som föreskrivs i denna lag och med stöd av den finns det bestämmelser om försäkringsbolag i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringverksamhet (Solvens II), nedan *kommissionens förordning*, samt i tekniska standarder som antagits genom förordning eller beslut av Europeiska kommissionen.

Föreslagen lydelse

1 kap.

**De centrala principerna för
försäkringsbolags verksamhet samt
tillämpning av lagen**

2 a §

Europeiska unionens lagstiftning

I denna lag avses med
1) **Solvens** **II-direktivet**
Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II),
2) **kommissionens förordning**
kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/35 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv

Gällande lydelse

På sådana små försäkringsbolag som avses i 3 b § tillämpas inte vad som i kommissionens förordning och tekniska standarder föreskrivs om det företagsstyrningssystem som avses i 6 kap. 8–20 § och om det offentliggörande av uppgifter som avses i 8 a kap.

3 a §

Risker

Föreslagen lydelse

2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkringsverksamhet (Solvens II).

3 a §

Risker

Med **hållbarhetsrisk** avses en miljörelaterad, social eller styrningsrelaterad händelse eller omständighet som, om den inträffar, skulle kunna ha en faktisk eller potentiell negativ inverkan på ansvarets eller investeringens värde, och med **hållbarhetsfaktorer** de hållbarhetsfaktorer som avses i artikel 2.24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella tjänstesektorn.

3 b §

Små försäkringsbolag

Med litet försäkringsbolag avses, om inte annat följer av 2–4 mom., ett bolag som uppfyller följande förutsättningar:

1) bolagets totala premieinkomst överstiger inte 5 400 000 euro per år,

2) bolagets, eller om bolaget hör till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap., gruppens totala försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. 2 § överstiger inte 26 600 000 euro per år,

3) bolagets affärsverksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker risker inom försäkringsklasserna 11–15 enligt lagen om försäkringsklasser, förutom när de utgör underordnade risker enligt 11 § 2 mom. i den lagen,

4) bolagets affärsverksamhet omfattar inte återförsäkringsverksamhet som överstiger de tecknade totala premieinkomsterna med mer

(upphävs)

Gällande lydelse

än 600 000 euro, eller de totala försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. 2 § med mer än 2 700 000 euro, eller de tecknade totala premieinkomsterna med mer än 10 procent eller de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. 2 § med mer än 10 procent.

Ett försäkringsbolag är inte ett litet försäkringsbolag, om försäkringsbolaget eller Finansinspektionen i samband med koncessionsansökan uppskattar att något av de belopp som anges i 1 mom. kommer att överskridas under de följande fem åren.

Om något av de belopp som anges i 1 mom. överskrids under tre på varandra följande år är försäkringsbolaget inte längre ett litet försäkringsbolag från ingången av det fjärde kalenderåret. Ett litet försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om att beloppen överskridits.

Om ett försäkringsbolag bedriver affärsverksamhet med stöd av etableringsrätten eller med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster, är bolaget inte ett litet försäkringsbolag.

Om Finansinspektionen på ansökan av försäkringsbolaget har konstaterat att inget av de belopp som anges i 1 mom. har överskridits under de tre senaste på varandra följande åren och om de inte förväntas bli överskridna under de följande fem åren, blir försäkringsbolaget ett litet försäkringsbolag från ingången av det följande kalenderåret. Försäkringsbolagets ansökan ska innehålla de uppgifter som behövs för Finansinspektionens bedöm.

8 §

Försäkringsholdingsammanslutning

Med *försäkringsholdingsammanslutning* avses ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är försäkringsföretag eller försäkringsföretag i ett tredjeland och av vilka minst ett är ett försäkringsbolag enligt denna lag. Som försäkringsholdingsammanslutning

Föreslagen lydelse

8 §

Försäkringsholdingsammanslutning

Med **försäkringsholdingsammanslutning** avses ett moderföretag av vars dotterföretag minst ett är ett försäkringsföretag enligt denna lag och uppfyller följande förutsättningar:

Gällande lydelse

betraktas dock inte ett sådant konglomerats holdingsammanslutning som avses i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat (699/2004). Med företag som nämns i denna paragraf avses moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag och försäkringsföretag i ett tredjeland enligt definitionerna i 26 kap. 1 § i denna lag.

Föreslagen lydelse

1) företagets huvudsakliga verksamhet är något av följande, oavsett vad företaget självt har uppgett som sitt verksamhetsområde:

a) att förvärva och inneha andelar i försäkringsföretag,

b) att tillhandahålla anknutna tjänster till ett eller flera anknutna försäkringsföretags huvudsakliga verksamhet,

c) att bedriva en eller flera av de verksamheter som avses i punkterna 2–12 och 15 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiven 2006/48/EG och 2006/49/EG, nedan direktivet om tillsyn av kreditinstitut, eller att utföra en eller flera av de tjänster eller bedriva en eller flera av de verksamheter som avses i 2 kap. 3 § i lagen om investeringstjänster (747/2012) med avseende på finansiella instrument som avses i 1 kap. 14 § i den lagen, och

2) mer än 50 procent av åtminstone en av följande indikatorer har en fast anknytning till sådana dotterföretag som är försäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingbolag, konglomerats holdingföretag, försäkringsföretags holdingföretag i tredjeland eller företag som tillhandahåller anknutna tjänster till den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera försäkringsföretag i gruppen samt till sådan verksamhet som bedrivs av företaget självt och som inte har anknytning till förvärv eller innehav av ägarintressen i sådana dotterföretag som är försäkringsföretag, eller försäkringsföretag i tredjeland, om denna verksamhet är av samma art som den som bedrivs av försäkringsföretag:

a) företagets egna kapital på grundval av dess konsoliderade ställning,

b) företagets tillgångar på grundval av dess konsoliderade ställning,

c) företagets intäkter på grundval av dess konsoliderade ställning,

d) företagets personal på grundval av dess konsoliderade ställning, och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

e) en annan än i underpunkt a–d avsedd indikator, som Finansinspektionen anser vara relevant.

Som ett försäkringsholdingbolag enligt 1 mom. betraktas dock inte ett försäkringsföretag, ett konglomerats holdingföretag enligt 26 kap. 1 § 1 mom. 9 punkten, ett kreditinstitut enligt 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen (610/2014), ett finansiellt holdingföretag enligt artikel 4.1.20 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, nedan förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut, ett värdepappersföretag enligt 1 kap. 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringstjänster, en tilläggspensionsanstalt enligt 1 kap. 2 § i lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor (947/2021).

Med företag avses ovan i denna paragraf sådana moderföretag, dotterföretag, försäkringsföretag, försäkringsföretag i ett tredjeland och konglomerats holdingföretag som avses i 26 kap. 1 §.

16 a §

Proportionalitetsprincipen

Bestämmelserna i denna lag ska tillämpas och försäkringsbolagen övervakas i en riktig proportion med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna i bolagets affärsverksamhet.

2 kap.

16 a §

Proportionalitetsprincipen

Bestämmelserna i denna lag ska tillämpas och försäkringsbolagen övervakas i en riktig proportion med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna i bolagets affärsverksamhet. När det gäller tillämpningen av denna lag och övervakningens proportionalitet ska särskild uppmärksamhet fästas vid sådana försäkringsbolag som är små och icke-komplexa försäkringsbolag enligt 2 a kap.

2 kap.

Gällande lydelse

Bildande av försäkringsbolag och koncession

3 §

Ansökan om koncession

Till koncessionsansökan ska fogas

- 9) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller de nominella minimikapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §, genom dess medräkningsbara primärkapital på det sätt som avses i 13 a kap. 3 §, om bolaget bedriver både liv- och skadeförsäkring i samma bolag, och
10) en redogörelse för sådana eventuella betydande bindningar som avses i 8 §.

5 §

Finansinspektionens skyldighet att begära yttrande

Om ett försäkringsaktiebolag blir dotterbolag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats

Föreslagen lydelse

Bildande av försäkringsbolag och koncession

3 §

Ansökan om koncession

Till koncessionsansökan ska fogas

- 9) en redogörelse för att bolaget i fortsättningen uppfyller de nominella minimikapitalkrav som föreskrivs i 13 a kap. 2 §, genom dess medräkningsbara primärkapital på det sätt som avses i 3 § i det kapitlet, om bolaget bedriver både liv- och skadeförsäkring i samma bolag,
10) en redogörelse för sådana eventuella betydande bindningar som avses i 8 §, och
11) information om huruvida bolagets ansökan om koncession för bedrivande av försäkringsverksamhet, för bedrivande av verksamhet i egenskap av ett annat reglerat företag enligt 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller i egenskap av en tilläggs pensionsanstalt enligt 2 § 1 punkten i lagen om tilläggs pensionsstiftelser och tilläggs pensionskassor eller för registrering som försäkringsmäklare enligt 5 § 1 mom. 4 punkten i lagen om försäkringsdistribution (234/2018) i en annan medlemsstat avslagits eller återkallats samt skälen till avslaget eller återkallandet.

5 §

Finansinspektionens skyldighet att begära yttrande

Om ett försäkringsaktiebolag blir dotterbolag till ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat eller dotterbolag till moderföretaget för ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats

Gällande lydelse

koncession i en annan EES-stat eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen begära ett yttrande om ansökan också från den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i staten i fråga.

6 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Finansinspektionen ska inom sex månader efter att en ansökan enligt 3 § har anhängiggjorts och de handlingar och redogörelser som behövs för avgörandet av ärendet har inlämnats besluta om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras.

9 a §

Återkallelse av koncession och begränsning av koncessionsenlig verksamhet

Föreslagen lydelse

koncession i en annan EES-stat eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsbolag som bildas övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsföretag, kreditinstitut eller värdepappersföretag som har beviljats koncession i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen begära ett yttrande om ansökan också från den myndighet som utövar tillsyn över *detta företag* i staten i fråga.

Om den i 1 mom. avsedda myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den andra EES-staten begär Finansinspektionen om ett yttrande i samband med ansökan om koncession, ska Finansinspektionen, när den beslutar om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras, beakta slutsatserna av den gemensamma bedömningen.

6 §

Förutsättningar för beviljande av koncession

Finansinspektionen ska inom sex månader efter att en ansökan enligt 3 § har anhängiggjorts och de handlingar och redogörelser som behövs för avgörandet av ärendet har inlämnats besluta om huruvida koncession ska beviljas eller förvägras. *Om det dock är frågan om en gemensam bedömning enligt 5 § 3 mom. är tidsfristen åtta månader.*

9 a §

Återkallelse av koncession och begränsning av koncessionsenlig verksamhet

Om ett försäkringsbolags koncession återkallas eller om försäkringsbolaget försätts i likvidation eller i konkurs, ska tillsyn enligt 25 kap. och tillsynsbefogenheter enligt

Gällande lydelse

9 b §

Meddelande av uppgifter

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om de beslut som gäller beviljande av koncession och återkallande av koncession. Informationen ska lämnas in till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten i det format som avses i artikel 2.3 i Esap-förordningen. Följande data ska fogas till informationen:

- 1) samtliga namn på det försäkringsbolag som informationen gäller,
- 2) försäkringsbolagets identifieringskod för juridiska personer i enlighet med artikel 7.4 b i Esap-förordningen,
- 3) typen av information i enlighet med artikel 7.4 c i Esap-förordningen,
- 4) omnämnande av om informationen innehåller personuppgifter.

Föreslagen lydelse

lagen om Finansinspektionen tillämpas även efter att försäkringsbolaget har försatts i likvidation eller i konkurs.

9 b §

Meddelande av uppgifter

Finansinspektionen ska underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om de beslut som gäller beviljande, *förvägrande* och återkallande av koncession. Informationen ska lämnas in till Europeiska *försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten* i det format som avses i artikel 2.3 i Esap-förordningen. Följande data ska fogas till informationen:

- 1) samtliga namn på det försäkringsbolag som informationen gäller,
- 2) försäkringsbolagets identifieringskod för juridiska personer i enlighet med artikel 7.4 b i Esap-förordningen,
- 3) typen av information i enlighet med artikel 7.4 c i Esap-förordningen,
- 4) omnämnande av om informationen innehåller personuppgifter.

2 a kap.

Proportionalitetsåtgärder

Små och icke-komplexa försäkringsbolag

1 §

Klassificering av försäkringsbolag som endast eller i huvudsak bedriver livförsäkringsverksamhet som små- och icke-komplexa försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag som endast bedriver livförsäkringsverksamhet kan klassificeras som litet och icke-komplext, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller följande kriterier:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1) kapitalkravet för den ränterisk för bolaget som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 1 punkten uppgår till högst lika mycket som fem procent av de försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning som avses i 10 kap.,

2) företagets årliga tecknade bruttopremieinkomster för affärsverksamhet som bedrivits i andra EES-stater är lägre än något av följande:

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av bolagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

3) bolagets försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. överstiger inte 1 000 000 000 euro,

4) summan av följande uppgår till högst lika mycket som 20 procent av det totala beloppet av investeringar:

a) det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §,

b) det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller sådana exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i den räntemarginalrisk som avses i 12 § 2 mom. 4 punkten i det kapitlet.

c) alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna,

5) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från återförsäkringsverksamhet uppgår till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

6) bolaget uppfyller solvenskapitalkravet.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas även på sådana försäkringsbolag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet och som uppfyller följande förutsättningar:

1) bolagets försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning avseende livförsäkringsverksamhet utgör minst 20 procent av dess totala försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap., och

2) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från

skadeförsäkringsverksamhet utgör mindre än 40 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

På captivebolag för försäkring tillämpas inte 1 mom. 2 eller 5 punkten.

2 §

Klassificering av försäkringsbolag som endast eller i huvudsak bedriver skadeförsäkringsverksamhet som små- och icke-komplexa försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag som endast bedriver skadeförsäkringsverksamhet kan klassificeras som litet och icke-komplext, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt för klassificeringen uppfyller följande kriterier:

1) den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 procent,

2) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster för affärsverksamhet som bedrivits i andra EES-stater är lägre än något av följande:

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av bolagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

3) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet överstiger inte 100 000 000 euro,

4) summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser överstiger inte 30 procent av gruppens årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet,

5) summan av följande uppgår till högst lika mycket som 20 procent av det totala beloppet av investeringar:

a) det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §,

b) det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

sådana exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i den räntemarginalrisk som avses i 12 § 2 mom. 4 punkten i det kapitlet.

c) alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna,

6) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från återförsäkringsverksamhet uppgår till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

7) bolaget uppfyller solvenskapitalkravet.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas även på sådana försäkringsbolag som bedriver skade- och livförsäkringsverksamhet och som uppfyller följande förutsättningar:

1) bolagets försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning avseende livförsäkringsverksamheten utgör mindre än 20 procent av dess totala försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap., och

2) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet utgör minst 40 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster.

På captivebolag för försäkring tillämpas inte 1 mom. 2 eller 6 punkten.

3 §

Klassificering av försäkringsbolag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet som små- och icke-komplexa försäkringsbolag

Ett försäkringsbolag som bedriver liv- och skadeförsäkringsverksamhet, vars försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning avseende livförsäkringsverksamheten utgör minst 20 procent av dess totala försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. och vars årliga tecknade

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet utgör minst 40 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster, kan klassificeras som litet och icke-komplext försäkringsbolag, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller följande kriterier:

1) kapitalkravet för den ränterisk för bolaget som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 1 punkten uppgår till högst lika mycket som fem procent av de försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning som avses i 10 kap.,

2) den genomsnittliga totalkostnadsprocenten för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 procent,

3) bolagets försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. överstiger inte 1 000 000 000 euro,

4) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från skadeförsäkringsverksamhet överstiger inte 100 000 000 euro,

5) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från affärsverksamhet som bedrivits i andra EES-stater är lägre än något av följande:

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av bolagets totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

6) summan av de årliga tecknade bruttopremieinkomsterna i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser överstiger inte 30 procent av gruppens årliga tecknade premieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet,

7) summan av följande uppgår till högst lika mycket som 20 procent av det totala beloppet av investeringar:

a) det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §,

b) det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller sådana exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som inte ingår i den räntemarginalrisk som avses i 12 § 2 mom. 4 punkten i det kapitlet.

c) alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar och som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna,

8) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster från återförsäkringsverksamhet uppgår till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster, och

9) bolaget uppfyller solvenskapitalkravet.

På captivebolag för försäkring tillämpas inte 1 mom. 5 eller 8 punkten.

4 §

Klassificering av captivebolag för försäkring som små och icke-komplexa försäkringsbolag

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–3 § kan ett captivebolag för försäkring även klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, om det under de två på varandra följande räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen uppfyller båda av de följande kriterierna:

1) samtliga av bolagets försäkrade och förmånstagare är en av följande:

a) juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår, eller

b) fysiska personer som får omfattas av gruppens försäkringsavtal enligt underpunkt a, om den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga fem procent av de försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning som avses i 10 kap., och

2) bolagets försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

5 §

*Klassificering av till sin verksamhet små
försäkringsbolag som små och icke-komplexa
försäkringsbolag*

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–4 §, och om inte något annat följer av 2 mom., kan ett försäkringsbolag även klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, om det under de två på varandra följande räkenskapsåren direkt före klassificeringen uppfyller följande kriterier:

1) bolagets årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 15 000 000 euro,

2) bolagets, eller om bolaget hör till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap., gruppens försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. överstiger inte 50 000 000 euro,

3) bolagets affärsverksamhet omfattar inte försäkrings- eller återförsäkringsverksamhet som täcker risker inom försäkringsklasserna 11–15 enligt lagen om försäkringsklasser, förutom när de utgör underordnade risker enligt 11 § 2 mom. i den lagen, och

4) bolagets affärsverksamhet omfattar inte sådan återförsäkringsverksamhet som inbringar årliga tecknade bruttopremieinkomster som överstiger 600 000 euro eller vars försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt 10 kap. överstiger 2 700 000 euro, eller sådan återförsäkringsverksamhet som inbringar årliga tecknade bruttopremieinkomster som överstiger 10 procent av de årliga tecknade totala bruttopremieinkomsterna eller vars försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning överstiger 10 procent av dess totala försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning enligt det kapitlet.

Om ett försäkringsbolag bedriver affärsverksamhet med stöd av etableringsrätten eller med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster, kan det inte enligt 1 mom. klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag.

6 §

Klassificering av ett försäkringsbolag som litet och icke-komplext, om det har fått koncession för mindre än två år sedan

Om ett försäkringsbolag har fått koncession för mindre än två år sedan, ska det bedömas utifrån den senaste räkenskapsperiod som föregått klassificeringen om villkoren i 1–4 eller 5 § uppfylls.

Om ett försäkringsbolag har fått koncession för mindre än ett år sedan, ska det bedömas utifrån den verksamhetsplan som avses i 2 kap. 3 § 4 mom. om villkoren i 1–4 eller 5 § uppfylls.

7 §

Försäkringsbolag som aldrig får klassificeras som små och icke-komplexa

Med avvikelse från 1–5 § ska följande bolag aldrig klassificeras som små och icke-komplexa försäkringsbolag:

1) bolag som använder en partiell eller fullständig intern modell för att beräkna solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 19 §,

2) bolag som är moderföretag till konglomerat som avses i 3 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller moderföretag till en försäkringsgrupp som avses i 26 kap. 2 § i denna lag och på vilken grupp tillsyn tillämpas, förutom om gruppen har klassificerats som en liten och icke-komplex grupp,

3) bolag som är moderföretag till ett företag som avses i 26 kap. 24 § 1 punkten,

4) bolag som förvaltar en pensionsfond enligt livförsäkringsklass 7 i lagen om försäkringsklasser, om värdet på tillgångarna i den fonden överstiger 1 000 000 000 euro.

8 §

Försäkringsbolags anmälningar

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

För att ett försäkringsbolag ska kunna klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag ska det lämna en anmälan till Finansinspektionen.

Till anmälan ska fogas

1) en redogörelse för att försäkringsbolaget uppfyller förutsättningarna enligt 1–4 eller 5 §,

2) en försäkran om att försäkringsbolaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle leda till att någon av förutsättningarna enligt 1–4 eller 5 § inte uppfylls under de närmaste tre åren,

3) en redogörelse för de i 11 § 1 mom. avsedda proportionalitetsåtgärder som försäkringsbolaget avser att använda.

9 §

Klassificeringsförfarande

Finansinspektionen kan inom två månader efter mottagandet av den i 8 § avsedda anmälan och den redogörelse som ska fogas till den besluta att försäkringsbolaget inte kan klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, om

1) försäkringsbolaget inte uppfyller de förutsättningar som avses i 1–4 eller 5 §,

2) försäkringsbolaget underskrider solvenskapitalkravet, vilket bedömts utan att använda den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § eller de övergångsåtgärder som avses i 11 och 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015) eller i artikel 111.1 andra stycket i solvens II-direktivet, eller

3) försäkringsbolagets andel av skade- eller livförsäkringsmarknaden i Finland är större än fem procent.

Om det beslut som avses i 1 mom. inte fattas inom den tidsfrist som anges i det momentet, ska ett försäkringsbolag som lämnat en anmälan enligt 8 § klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag vid utgången av tidsfristen.

Om Finansinspektionen före utgången av den tidsfrist som anges i 1 mom. meddelar ett beslut enligt vilket försäkringsbolaget ska klassificeras som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, börjar det klassificeras som ett sådant bolag från och med den dag då Finansinspektionen meddelar beslutet.

10 §

Upphörande av klassificering

Om ett försäkringsbolag som klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte längre uppfyller någon av förutsättningarna enligt 1–4 eller 5 §, ska det utan dröjsmål informera Finansinspektionen om detta.

Om förutsättningarna kontinuerligt inte uppfylls på det sätt som avses i 1 mom. under två på varandra följande år, ska försäkringsbolaget informera Finansinspektionen om detta. I en sådan situation ska klassificeringen av försäkringsbolaget som litet och icke-komplext upphöra från och med påföljande räkenskapsperiod.

Om ett försäkringsbolag, som har klassificerats som litet och icke-komplext, blir något av de bolag som avses i 7 §, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål informera Finansinspektionen om detta. I en sådan situation ska klassificeringen av försäkringsbolaget som litet och icke-komplext upphöra från och med påföljande räkenskapsperiod.

Om försäkringsbolaget har klassificerats som litet och icke-komplext med stöd av 5 § och om förutsättningarna kontinuerligt inte uppfylls under tre på varandra följande år, ska försäkringsbolaget med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. informera Finansinspektionen om detta. I en sådan situation ska klassificeringen av försäkringsbolaget som litet och icke-komplext upphöra från och med påföljande räkenskapsperiod.

11 §

Proportionalitetsåtgärder för små och icke-komplexa försäkringsbolag

Ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, som uppfyller de förutsättningar som föreskrivs i 1–4 eller 5 § och som har klassificerats som litet och icke-komplext i enlighet med 9 §, kan tillämpa proportionalitetsåtgärder enligt 6 kap. 8 § 5 mom., 9 a § 2 mom., 10 b § 5 mom., 12 § 6 mom., 12 a § 6 mom. och 12 c § 4 mom., 7 kap. 8 a § 3 mom., 8 a kap. 5 § 4 mom., 10 kap. 10 § 6 mom. och 25 kap. 3 a § 3 mom. samt proportionalitetsåtgärder enligt kommissionens delegerade akter som utfärdats med stöd av Solvens II-direktivet.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen besluta att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag inte får använda någon av de i 1 mom. avsedda proportionalitetsåtgärder, om

1) försäkringsbolaget underskrider solvenskapitalkravet, vilket bedömts utan att använda den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § eller sådana övergångsåtgärder som avses i 11 § och 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen eller i artikel 111.1 andra stycket i solvens II-direktivet, eller det finns en risk för att försäkringsbolaget underskrider kravet under de följande tre månaderna,

2) försäkringsbolagets styrningssystem är ineffektivt, eller

3) det har inträffat väsentliga förändringar i försäkringsbolagets riskprofil, som kan leda till att försäkringsbolaget inte i fortsättningen uppfyller förutsättningarna enligt 1–4 eller 5 §.

12 §

*Information som ska lämnas till
Finansinspektionen*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Inom ett år från det att försäkringsbolaget har klassificerats som litet och icke-komplext ska försäkringsbolaget, som en del av det tillställande av information som avses i 25 kap. 3 §, lämna Finansinspektionen information om de proportionalitetsåtgärder enligt 11 § 1 mom. i detta kapitel som det använder.

Om ett litet och icke-komplext försäkringsbolag avser att ändra på vilka proportionalitetsåtgärder det använder, ska det utan dröjsmål informera Finansinspektionen om detta.

Proportionalitetsåtgärder som ansöks hos Finansinspektionen

13 §

Ansökan om proportionalitetsåtgärder

Om ett försäkringsbolag inte har klassificerats som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, kan det ansöka om Finansinspektionens godkännande att använda en eller flera proportionalitetsåtgärder enligt 6 kap. 8 § 5 mom., 9 a § 2 mom., 10 b § 5 mom., 12 § 6 mom. och 12 a § 6 mom., 10 kap. 10 § 6 mom. och 25 kap. 3 a § 4 mom. samt proportionalitetsåtgärder enligt kommissionens delegerade akter som utfärdats med stöd av solvens II-direktivet, vilka får användas av andra än små och icke-komplexa försäkringsbolag.

Till ansökan ska fogas

1) en förteckning över de bestämmelser om proportionalitetsåtgärder som bolaget vill tillämpa samt en redogörelse för hur tillämpningen av dem är motiverat med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna i bolagets affärsverksamhet, med beaktande av förutsättningarna för Finansinspektionens samtycke enligt kapitel XVI i avdelning I i kommissionens förordning,

2) en redogörelse för annan än i 1 punkten avsedd väsentlig information om försäkringsbolagets riskprofil, och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3) en försäkran om att försäkringsbolaget inte planerar några strategiska förändringar som skulle inverka på bolagets riskprofil under de närmaste tre åren.

14 §

Finansinspektionens godkännande

Finansinspektionen ska inom två månader efter det att den mottagit den ansökan och den redogörelse som ska fogas till ansökan enligt 13 § besluta huruvida den godkänner eller avslår ansökan eller tillämpningen av en viss proportionalitetsåtgärd som ingår i ansökan. Om Finansinspektionen godkänner ansökan, ska den dessutom i samband med beslutet meddela bolaget de bestämmelser om proportionalitetsåtgärder vars tillämpning den godkänner. Finansinspektionen kan godkänna ansökan på vissa villkor, som ska ingå i beslutet. Finansinspektionen kan avslå ansökan eller tillämpningen av en viss proportionalitetsåtgärd, om den bedömer att tillämpningen av åtgärden inte är motiverad av orsaker som hänför sig till riskprofilen för försäkringsbolaget.

Finansinspektionen kan begära ytterligare utredning av försäkringsbolaget, om det behövs för att slutföra den bedömning som avses i 1 mom. Den tid under vilken bedömningen slutförs som avses i 1 mom. ska upphöra att löpa från den första begäran om utredning till dess att försäkringsbolaget har svarat på begäran. Ytterligare begäranden om utredning efter den första begäran leder inte till att tiden upphör att löpa.

Finansinspektionen kan besluta att det godkännande som avses i 1 mom. ändras eller återkallas, om försäkringsbolagets riskprofil ändras.

Om försäkringsbolaget efter att det erhållit sådant godkännande som avses i 1 mom. slutar tillämpa en proportionalitetsåtgärd, ska det meddela Finansinspektionen om detta.

Bestämmelser om förutsättningarna för Finansinspektionens samtycke finns dessutom

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

i avdelning I kapitel XVI i kommissionens förordning.

3 kap.

3 kap.

**Bedrivande av direkt försäkring
utomlands**

**Bedrivande av direkt försäkring
utomlands**

11 §

11 §

Anmälan om ändring av upplysningar

Anmälan om ändring av upplysningar

Om det sker en förändring av den verksamhet som försäkringsbolaget bedriver med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster som väsentligt påverkar dess riskprofil eller försäkringsverksamheten i en eller flera EES-stater, ska försäkringsbolaget omedelbart underrätta Finansinspektionen om saken. Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i de stater där försäkringsbolaget bedriver fritt tillhandahållande av försäkringstjänster om saken.

6 kap.

6 kap.

**Försäkringsbolagets ledning,
företagsstyrningssystem och placering av
tillgångar**

**Försäkringsbolagets ledning,
företagsstyrningssystem och placering av
tillgångar**

4 §

4 §

Styrelseledamöternas behörighet

Styrelseledamöternas behörighet

En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare eller vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara styrelseledamot. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

En juridisk person eller en minderårig eller den, för vilken har förordnats en intressebevakare eller vars handlingsbehörighet har begränsats eller som är försatt i konkurs, får inte vara styrelseledamot. I lagen om näringsförbud (1059/1985) föreskrivs om ett näringsförbuds inverkan på behörigheten.

Gällande lydelse

Minst en styrelseledamot ska vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda och de ska ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Dessutom ska det i styrelsen finnas ledamöter med en sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet.

Ett försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om eventuella ändringar i styrelsens sammansättning. I denna anmälan ska ges en redogörelse för att styrelseledamöterna uppfyller kraven enligt 1–3 mom.

Vad som i 2 § 2 mom. samt i 1, 3 och 4 mom. i denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags styrelseledamöter tillämpas också på styrelseledamöter i försäkringsholdingsammanslutningar.

Bestämmelser om styrelseledamöternas behörighet finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 3 i kommissionens förordning.

Föreslagen lydelse

Minst en styrelseledamot ska vara bosatt inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Styrelseledamöterna ska vara väl ansedda. Väl ansedd är en person som inte genom en lagakraftvunnen dom under de senaste tio åren har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig för uppdraget. En person ska dock inte betraktas som väl ansedd, om denne annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdraget.

Styrelseledamöterna ska ha den yrkeskompetens och erfarenhet som uppdraget kräver. Dessutom ska det i styrelsen finnas ledamöter med en sådan allmän kännedom om försäkringsverksamhet som är behövlig med beaktande av arten och omfattningen av försäkringsbolagets verksamhet.

Ett försäkringsbolag ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om ändringar i styrelsens sammansättning. I denna anmälan ska ges en redogörelse för att styrelseledamöterna uppfyller kraven i 1–4 mom.

Om en styrelseledamot inte uppfyller kraven i 1–4 mom., får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget avlägsnar personen från uppdraget som styrelseledamot.

Vad som i 2 § 2 mom. samt i 1 och 3–6 mom. i denna paragraf föreskrivs om försäkringsbolags styrelseledamöter tillämpas också på styrelseledamöter i försäkringsholdingsammanslutningar.

Bestämmelser om styrelseledamöternas behörighet finns dessutom i avdelning I kapitel IX avsnitt 3 i kommissionens förordning.

Gällande lydelse

Bestämmelser som ska tillämpas på verkställande direktören och dennes ställföreträdare.

På verkställande direktören tillämpas vad som föreskrivs om styrelseledamöter i 4 § 1, 3 och 4 mom. samt i 6 kap. 2 § 2 mom. och 4 § i aktiebolagslagen. På ett börsbolags verkställande direktör tillämpas dessutom vad som i 4 a § 1 mom. föreskrivs om jäv för styrelseledamöter i börsbolag vid dottersammanslutningars beslutsfattande.

8 §

Allmänna krav på företagsstyrningen

Försäkringsbolaget ska ha skriftliga verksamhetsprinciper som godkänns av styrelsen för att säkerställa att bolagets ledning och de personer som svarar för centrala funktioner uppfyller behörighetsvillkoren, om intern kontroll, riskhantering, internrevision, ersättningssystem samt utläggning på entreprenad, om funktioner läggs ut på entreprenad. Dessutom ska av verksamhetsprinciperna framgå grunderna för en volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §, om bolaget använder denna. I verksamhetsprinciperna ska klart anges ansvar, mål, processer och rapporteringsförfarandet.

Föreslagen lydelse

Bestämmelser som ska tillämpas på verkställande direktören och dennes ställföreträdare

På verkställande direktören tillämpas vad som i 4 § 1 och 3–6 mom. samt i 6 kap. 2 § 2 mom. och 4 § i aktiebolagslagen föreskrivs om styrelseledamöter. På ett börsbolags verkställande direktör tillämpas dessutom vad som i 4 a § 1 mom. i denna lag föreskrivs om jäv för styrelseledamöter i börsbolag vid dottersammanslutningars beslutsfattande.

8 §

Allmänna krav på företagsstyrningen

Försäkringsbolaget ska ha skriftliga verksamhetsprinciper som godkänns av styrelsen för att säkerställa att bolagets ledning och de personer som svarar för centrala funktioner uppfyller behörighetsvillkoren, om intern kontroll, riskhantering, internrevision, ersättningssystem samt utläggning på entreprenad, om funktioner läggs ut på entreprenad. Dessutom ska volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 a § beaktas i verksamhetsprinciperna, om bolaget använder denna. I verksamhetsprinciperna ska klart anges ansvar, mål, processer och de rapporteringsförfaranden som tillämpas.

I anslutning till den i 3 mom. avsedda bedömningen av företagsstyrningssystemet ska försäkringsbolagets styrelse bedömas med avseende på ändamålsenligheten i dess sammansättning, funktionalitet och förvaltning.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 3 mom. får små och icke-komplexa försäkringsbolag och försäkringsbolag som har erhållit Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § utföra den bedömning av de skriftliga

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

verksamhetsprinciperna som avses i det momentet mer sällan än en gång per år, dock minst vart femte år. Finansinspektionen får med avvikelse från vad som föreskrivs ovan ålägga ett litet och icke-komplext försäkringsbolag att utföra bedömningen oftare än vart femte år, om det anser att det med hänsyn till de särskilda omständigheterna i bolaget är motiverat att bedömningen utförs oftare.

8 a §

Principerna för styrelsens mångfald

Försäkringsbolag ska ha verksamhetsprinciper i syfte att främja mångfald i styrelsen. I dessa verksamhetsprinciper ska det fastställas kvantifierbara mål för en jämn könsfördelning.

9 §

Funktioner som förutsätter särskild behörighet

Försäkringsbolaget ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar som gäller de personer enligt 1 mom. som svarar för centrala funktioner. I

9 §

Funktioner som förutsätter särskild behörighet

Väl ansedd är en person som inte genom en lagakraftvunnen dom under de senaste tio åren har dömts till fängelsestraff eller under de senaste tre åren har dömts till bötesstraff för ett brott som kan anses visa att personen är uppenbart olämplig för uppdraget. En person ska dock inte betraktas som väl ansedd, om denne annars genom sin tidigare verksamhet har visat sig vara uppenbart olämplig för uppdraget. Vad som i 4 § 1 mom. föreskrivs om styrelsemedlemmar ska också tillämpas på de personer enligt 1 mom. som svarar för centrala funktioner.

Försäkringsbolaget ska utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om förändringar som gäller de personer enligt 1 mom. som svarar för centrala funktioner. I

Gällande lydelse

meddelandet ska redogöras för lämpligheten och tillförlitligheten hos de personer som svarar för centrala funktioner.

Föreslagen lydelse

denna anmälan ska ges en redogörelse för att de personer som svarar för centrala funktioner uppfyller kraven enligt 1 och 2 mom.

Om en person som svarar för en central funktion inte uppfyller kraven i 1 eller 2 mom., får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget avlägsnar personen från uppdraget som en person som svarar för en central funktion.

9 a §

Centrala funktioners oberoende

Ett försäkringsbolags riskhanteringsfunktion, funktion för regelefterlevnad, internrevisionsfunktion och aktuariefunktion ska vara oberoende av varandra. De personer som svarar för dessa funktioner får inte utföra andra centrala uppgifter inom bolaget.

Om ett försäkringsbolag är ett litet och icke-komplext försäkringsbolag eller om ett försäkringsbolag har erhållit Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 §, får personer som svarar för riskhanteringsfunktionen, aktuariefunktionen och funktionen för regelefterlevnad också svara för någon annan central funktion med undantag för internrevisionen, utföra någon annan uppgift eller ingå i bolagets ledning, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

1) potentiella intressekonflikter hanteras på ett lämpligt sätt, och

2) kombinationen av uppgifter för personer som svarar för centrala funktioner eller kombinationen av en uppgift med ett medlemskap i ledningen äventyrar inte personens förmåga att fullgöra sina uppgifter.

10 §

Riskhantering

10 §

Riskhantering

Gällande lydelse

Riskhanteringen ska omfatta åtminstone följande delområden:

7) hantering av operativa risker,

9) huruvida kreditvärderingarna är korrekta,

10) en likviditetsplan vari prognosticeras framtida kassainflöden och kassautflöden i förhållande till de tillgångar och ansvarsförpliktelser som hänför sig till matchningsjustering eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §, om en sådan justering används.

Försäkringsbolaget ska i fråga om hanteringen av tillgångarna och ansvarsförpliktelserna regelbundet göra en bedömning av och årligen tillställa Finansinspektionen uppgifter enligt 25 kap. 3 § om

2) om bolaget använder matchningsjustering enligt 10 kap. 8 §

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferensen och de eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av avsatta tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel,

b) hur känsliga försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och kapitalbasmedel enligt 12 kap. är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar, och

c) effekterna av att matchningsjusteringen sätts till noll, samt

3) om bolaget använder volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 §

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av volatilitetsjusteringen och de

Föreslagen lydelse

Riskhanteringen ska omfatta åtminstone följande delområden:

7) hantering av operativ risk samt cybersäkerhet enligt artikel 2.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/881 om Enisa (Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå) och om cybersäkerhetscertifiering av informations- och kommunikationsteknik och om upphävande av förordning (EU) nr 526/2013 (cybersäkerhetsakten),

9) huruvida kreditvärderingarna är korrekta, och

10) hantering av hållbarhetsrisker, i vilken man beaktar utsikterna på kort, medellång och lång sikt.

Försäkringsbolaget ska i fråga om hanteringen av tillgångarna och ansvarsförpliktelserna regelbundet göra en bedömning av och årligen tillställa Finansinspektionen uppgifter enligt 25 kap. 3 § om

2) om bolaget använder matchningsjustering enligt 10 kap. 8 §

a) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för de antaganden som ligger till grund för beräkningen av matchningsjusteringen, inbegripet beräkningen av den grundläggande räntedifferensen, och

b) hur känsliga de försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för ändringar i sammansättningen av portföljen med avsatta tillgångar, samt

3) om bolaget använder volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 a §, hur känsliga de försäkringstekniska avsättningarna enligt det kapitlet och kapitalbasmedlen enligt 12 kap. är för sådana förändringar i de ekonomiska förhållandena som skulle påverka den riskkorrigerade spread som använts vid beräkningen av volatilitetsjusteringen.

Gällande lydelse

eventuella effekterna av en tvångsförsäljning av tillgångar på deras medräkningsbara kapitalbasmedel, och

b) effekterna av att volatilitetsjusteringen sätts till noll.

Föreslagen lydelse

10 a §

Hantering av hållbarhetsrisker

Försäkringsbolaget ska utarbeta en plan för hantering av hållbarhetsrisker, som är tillräcklig med tanke på arten och omfattningen av de hållbarhetsrisker som bolagets affärsverksamhet exponeras för. Planen ska innehålla åtgärder och kvantifierbara mål, med hjälp av vilka sådana finansiella risker som på kort, medellång och lång sikt uppstår till följd av hållbarhetsfaktorer kan hanteras. I planen ska förutom hållbarhetsrisker också betraktas sådana finansiella risker som uppstår till följd av anpassning till nationell reglering och EU-reglering som gäller hållbarhetsfaktorer och till regleringsmål som gäller hållbarhetsfaktorer på nationell nivå och på EU-nivå, särskilt dem som fastställts i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1119 om inrättande av en ram för att uppnå klimatneutralitet och om ändring av förordningarna (EG) nr 401/2009 och (EU) 2018/1999 (europeisk klimatlag).

När försäkringsbolaget beslutar om de åtgärder och kvantifierbara mål som avses i 1 mom. ska det beakta de senaste rapporterna från det i artikel 3 i den i 1 mom. avsedda förordningen avsedda europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar och de åtgärder det föreskriver, särskilt när det gäller uppnåendet av Europeiska unionens klimatomål.

Om 7 kap. i bokföringslagen om hållbarhetsrapportering tillämpas på försäkringsbolaget, ska den plan som avses i 1 mom. i denna paragraf vara förenlig med de planer som avses i 7 kap. 4 § 1 mom. 4 punkten i bokföringslagen. De åtgärder som gäller affärsverksamheten och affärsstrategin och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som ingår i planerna måste vara konsekventa. Dessutom ska all information om hållbarhetsfaktorer som bolaget offentliggör samt de metoder som ligger till grund för den vara förenliga med den plan som avses i 1 mom. i denna paragraf.

Försäkringsbolaget ska årligen offentliggöra de kvantifierbara mål som ingår i de planer som avses i 1 mom.

Om ett sådant försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med huvudkontor i en EES-stat är skyldiga att upprätta en i 1 mom. avsedd plan, befrias sådana försäkringsbolag som omfattas av den planen och som omfattas av tillämpningsområdet för gruppillsyn enligt 26 kap. från skyldigheten att utarbeta en plan på bolagsnivå.

10 b §

Hantering av likviditetsrisker

Försäkringsbolaget ska upprätthålla tillräcklig likviditet för att kunna uppfylla sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när åtagandena förfaller till betalning. Vad som föreskrivs ovan gäller även stressade förhållanden.

Försäkringsbolaget ska utarbeta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker som täcker likviditetsanalys på kort sikt och där inkommande och utgående kassaflöden beräknas i förhållande till bolagets tillgångar och skulder.

På yrkande av Finansinspektionen ska den plan som avses i 2 mom. även omfatta ett medellångt och ett långt tidsperspektiv.

Försäkringsbolaget ska utveckla och uppdatera en uppsättning likviditetsriskindikatorer för att identifiera, övervaka och hantera eventuella situationer med likviditetsstress.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. behöver små och icke-komplexa

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

försäkringsbolag och bolag som har erhållit Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § inte utarbeta en plan för hantering av likviditetsrisker.

Om försäkringsbolaget använder matchningsjustering enligt 10 kap. 8 § eller volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 a §, ska försäkringsbolaget utarbeta en plan som omfattar en prognos över kassainflöden och kassautflöden i förhållande till de tillgångar och ansvarsförpliktelser som hänför sig till matchningsjustering eller volatilitetsjustering. Om försäkringsbolaget använder volatilitetsjustering, ska det dessutom i planen bedöma huruvida likviditetsbegränsningar kan uppstå som inte är förenliga med användningen av volatilitetsjusteringen. Försäkringsbolaget kan kombinera planen med den plan för hantering av likviditetsrisker som avses i 2 mom.

12 §

Innehållet i en risk- och solvensbedömning

Försäkringsbolaget ska som en del av sin riskhantering genomföra en sådan risk- och solvensbedömning av bolagets affärsverksamhet och strategi som omfattar åtminstone

3) hur mycket bolagets riskprofil avviker från antagandena för solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §, om solvenskapitalkravet beräknas med standardformeln eller med hjälp av en partiell eller fullständig intern modell.

Den bedömning som avses i 1 mom. 2 punkten ska göras

1) med beaktande av effekterna av tillämpningen av matchnings- och volatilitetsjusteringen och av övergångsåtgärderna enligt lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015), samt

12 §

Innehållet i en risk- och solvensbedömning

Försäkringsbolaget ska som en del av sin riskhantering genomföra en sådan risk- och solvensbedömning av bolagets affärsverksamhet och strategi som omfattar åtminstone

3) hur mycket bolagets riskprofil avviker från antagandena för solvenskapitalkravet enligt 11 kap. 2 §, om solvenskapitalkravet beräknas med standardformeln eller med hjälp av en partiell eller fullständig intern modell,

4) den makroekonomiska situationen och möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna, på det sätt som krävs med tanke på arten av försäkringsbolagets risker och arten och omfattningen av bolagets verksamhet,

5) bolagets samlade förmåga att fullgöra sina finansiella åtaganden gentemot försäkringstagare och andra motparter när de förfaller till betalning, även under stressade förhållanden,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

6) väsentligheten av bolagets exponering för klimatförändringsrisker,

7) på Finansinspektionens motiverade begäran

a) förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt och som kan påverka försäkringsbolagets riskprofil, godkända risktoleransgränser, affärsstrategi, försäkringsverksamhet eller investeringsbeslut samt bolagets totala solvensbehov enligt 1 punkten, och

b) bolagets verksamhet som kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och som kan ge upphov till systemrisk.

Den bedömning som avses i 1 mom. 2 punkten ska göras

1) med beaktande av effekterna av användningen av en matchningsjustering enligt 10 kap. 8 §, en volatilitetsjustering enligt 10 kap. 8 a §, den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § och övergångsåtgärderna enligt 11 och 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, samt

Bedömningen av den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna enligt 1 mom. 4 och 7 punkten ska utföras med beaktande av åtminstone

1) nivån på räntesatser och spreadar,

2) nivån på finansmarknadsindex,

3) inflation,

4) sammanlänkning med andra finansmarknadsaktörer, och

5) klimatförändringar, pandemier, andra storskaliga händelser och katastrofer som kan påverka försäkringsbolag.

Bedömningen av förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt enligt 1 mom. 7 punkten underpunkt a ska utföras med beaktande av åtminstone sådana rimliga ogynnsamma framtidsscenarier och risker som rör kreditcykeln och konjunkturedgångar, flockbeteende i fråga om investeringar eller alltför höga exponeringskoncentrationer på sektorsnivå.

Finansinspektionen får inte kräva att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag utför den

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

bedömning som avses i 1 mom. 7 punkten. Finansinspektionen kan dessutom ge ett försäkringsbolag sitt godkännande enligt 2 a kap. 14 § att inte utföra den bedömning som avses i 1 mom. 7 punkten.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 mom. behöver en bedömning av effekterna av att tillämpa infasningsmekanismen inte utföras i fråga om vissa valutor i följande situationer:

1) andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 procent,

2) när det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 procent.

Om försäkringsbolaget använder en volatilitetsjustering, ska den bedömning som avses i 1 mom. inbegripa en bedömning av hur betydande avvikelsen är mellan bolagets riskprofil och de antaganden som ligger till grund för volatilitetsjusteringen.

12 a §

Upprättandet av en risk- och solvensbedömning, rapportering och användning

Försäkringsbolaget ska göra den risk- och solvensbedömning som avses i 12 § regelbundet och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil.

Finansinspektionen kan bevilja tillstånd att göra risk- och solvensbedömningen som en del av risk- och solvensbedömningen av en försäkringsgrupp enligt 26 kap.

12 a §

Upprättandet av en risk- och solvensbedömning, rapportering och användning

Försäkringsbolaget ska göra den risk- och solvensbedömning som avses i 12 § årligen och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil.

Finansinspektionen kan bevilja tillstånd att göra risk- och solvensbedömningen som en del av risk- och solvensbedömningen av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. När Finansinspektionen beslutar huruvida den ska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

— — — — —
begära att ett försäkringsbolag som är ett dotterbolag som omfattas av tillämpningsområdet för gruppillsyn enligt 26 kap. utför någon av de bedömningar som avses i 12 § 1 mom. 7 punkten i detta kapitel ska den identifiera om ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat utför någon av dessa bedömningar på gruppnivå och överväga om det täcker dotterbolagets särdrag.

— — — — —
Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. får ett litet och icke-komplext försäkringsbolag och ett försäkringsbolag som har erhållit Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § utföra den bedömning som avses i 12 § i detta kapitel minst vartannat år och utan dröjsmål, om det har skett en väsentlig förändring av dess riskprofil. Finansinspektionen får, på grundval av de särskilda omständigheterna i ett litet och icke-komplext försäkringsbolag, besluta att bedömningen ska utföras oftare. Ett försäkringsbolag som avses i detta moment ska dock kontinuerligt iaktta riskhanteringen enligt 10 §.

Vad som föreskrivs i 6 mom. tillämpas också på captivebolag för försäkring som uppfyller följande förutsättningar:

1) de försäkrade och förmånstagarna är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal, och den verksamhet som täcker sådana fysiska personer som får täckas av gruppens försäkringsavtal, fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

2) försäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring och de försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna för captivebolaget för försäkring avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

12 b §

Finansinspektionens informationsskyldighet

Finansinspektionen ska årligen lämna Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd inrättade Europeiska systemrisknämnden en förteckning över de försäkringsbolag och försäkringsgrupper i fråga om vilka den begär en bedömning enligt 12 § 1 mom. 7 punkten i detta kapitel.

Finansinspektionen ska lämna försäkringsbolag alla för den i 12 § 1 mom. avsedda bedömningen behövliga makrotillsynsparametrar samt de uppgifter om de förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt som är av betydelse för bedömningen.

12 c §

Bedömning av klimatförändringsscenarier

Om ett försäkringsbolag har en väsentlig exponering för klimatförändringsrisker enligt den bedömning som avses i 12 § 1 mom. 6 punkten, ska bolaget redogöra för minst två långsiktiga klimatförändringsscenarier, inbegripet följande:

1) ett långsiktigt klimatförändringsscenario där ökningen av den globala medeltemperaturen ligger under två grader Celsius, och

2) ett långsiktigt klimatförändringsscenario där ökningen av den globala medeltemperaturen blir avsevärt högre än två grader Celsius.

De långsiktiga klimatförändringsscenarier som avses i 1 mom. ska ses över minst vart tredje år och vid behov uppdateras. Vid översynen ska för ökandet av ändamålsenligheten av klimatförändringsscenarierna hänsyn tas till

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

hur de verktyg och principer som använts i tidigare klimatförändringsscenarier har fungerat.

Vid den bedömning som avses i 12 § 1 mom. ska inverkan på bolagets affärsverksamhet av de långsiktiga klimatförändringsscenarier som avses i 1 mom. i denna paragraf bedömas tillräckligt frekvent med hänsyn till arten och omfattningen av de klimatförändringsrisker som bolagets affärsverksamhet är exponerad för. Denna bedömning ska dock utföras minst vart tredje år.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1–3 mom. behöver små och icke-komplexa försäkringsbolag inte redogöra för klimatförändringsscenarier eller bedöma hur de påverkar bolagets verksamhet.

16 §

Utläggning på entreprenad

Centrala funktioner eller uppgifter får inte läggas ut på entreprenad om det leder till att

Försäkringsbolaget ska på förhand underrätta Finansinspektionen om sin avsikt att lägga ut centrala funktioner eller uppgifter på entreprenad samt om senare betydande förändringar som gäller utläggningen.

Avtal om att lägga ut centrala funktioner eller uppgifter på entreprenad ska ingås skriftligen.

18 §

Aktuariefunktion

Aktuariefunktionen ska

16 §

Utläggning på entreprenad

Kritiska eller viktiga operativa funktioner eller kritisk eller viktig operativ verksamhet får inte läggas ut på entreprenad om det leder till att

Försäkringsbolaget ska på förhand underrätta Finansinspektionen om sin avsikt att lägga ut *kritiska eller viktiga operativa funktioner eller kritisk eller viktig operativ verksamhet* på entreprenad samt om senare betydande förändringar som gäller utläggningen.

Avtal om att lägga ut *kritiska eller viktiga operativa funktioner eller kritisk eller viktig operativ verksamhet* på entreprenad ska ingås skriftligen.

18 §

Aktuariefunktion

Aktuariefunktionen ska

Gällande lydelse

3 b) se över beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i sådana fall som avses i 10 kap. 11 §,

20 e §

Investeringsstrategi samt information om arrangemang med kapitalförvaltare, AIF-förvaltare eller fondbolag

Föreslagen lydelse

3 b) se över beräkningen av de försäkringstekniska avsättningarna i de fall som avses i 10 kap. 11 §,

20 e §

Information om investeringsstrategi och om arrangemang med kapitalförvaltare, AIF-förvaltare eller fondbolag

20 f §

Investeringsstrategier för försäkringsbolag

När ett försäkringsbolag beslutar om sin investeringsstrategi ska det beakta möjlig makroekonomisk utveckling och utveckling på finansmarknaderna enligt 12 § 4 mom.

När ett försäkringsbolag beslutar om sin investeringsstrategi ska det beakta hållbarhetsriskernas effekter på investeringar och de potentiella långsiktiga effekterna av deras investeringsbeslut på hållbarhetsfaktorer.

På Finansinspektionens begäran ska försäkringsbolag bedöma i vilken utsträckning deras investeringsstrategi kan påverka den makroekonomiska utvecklingen och utvecklingen på finansmarknaderna och ge upphov till systemrisk samt beakta förhållanden som är oroande ur makrotillsynssynpunkt enligt 12 § 5 mom. Om ett försäkringsbolag ska utföra en sådan bedömning som avses i detta moment, ska den i sina investeringsbeslut beakta de synpunkter som bedömningen resulterat i.

Finansinspektionen ska, när den beslutar huruvida den ska begära att ett försäkringsbolag som är ett dotterbolag som omfattas av tillämpningsområdet för grupp-tillsyn enligt 26 kap. utför en bedömning enligt 3 mom., identifiera om ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

konglomerats holdingföretag som har sin hemort i Europeiska unionen utför bedömningen på gruppnivå och överväga om det täcker dotterbolagets särdrag.

21 §

21 §

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Bemyndigande för Finansinspektionen att meddela föreskrifter

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

Finansinspektionen får meddela närmare föreskrifter om

1) sådana meddelanden om försäkringsbolags och försäkringsholdingsammanslutningars styrelseledamöter och verkställande direktör samt om personer som ansvarar för centrala uppgifter i bolaget eller holdingföretaget, som enligt 4 § 4 mom. och 9 § 3 mom. ska tillställas Finansinspektionen,

1) sådana meddelanden om försäkringsbolags och försäkringsholdingsammanslutningars styrelseledamöter och verkställande direktör samt om personer som ansvarar för centrala uppgifter i bolaget eller holdingföretaget, som enligt 4 § 5 mom. och 9 § 4 mom. ska lämnas till Finansinspektionen,

3) innehållet i den kontinuitetsplan som avses i 8 § 4 mom. samt om ordnandet av datasystem och datasäkerhet som en del av den hantering av operativa risker som avses i 10 § 3 mom.,

3) innehållet i den kontinuitetsplan som avses i 8 § 6 mom. samt om ordnandet av datasystem och datasäkerhet som en del av den hantering av operativa risker som avses i 10 § 3 mom. 7 punkten,

7 kap.

7 kap.

Revision och särskild granskning

Revision och särskild granskning

1 §

1 §

Tillämplig lag

Tillämplig lag

På revision av försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas 3 § i detta kapitel, 31 § i lagen om Finansinspektionen samt 4 kap. 11 § 2 mom. och 5 kap. i revisionslagen.

På revision av försäkringsholdingsammanslutningar tillämpas 31 § i lagen om Finansinspektionen samt 4 kap. 11 § 2 mom. och 5 kap. i revisionslagen.

6 §

6 §

Gällande lydelse

Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden enligt 9 kap., till ansvarsskulden enligt 14 § i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag och till solvenskapitalet enligt 16 § i den lagen samt till placeringsverksamheten, till försäkrings- och ersättningsverksamheten samt till interna affärstransaktioner mellan försäkringsbolaget och företag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp enligt 26 kap. i denna lag.

En berättelse om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till bolagets styrelse.

Föreslagen lydelse

Särskilda bestämmelser om revision av försäkringsbolag

Den fortlöpande granskning under räkenskapsperioden som utförs av ett försäkringsbolags revisor ska i tillräcklig omfattning utsträckas till ansvarsskulden enligt 9 kap., till placeringsverksamheten, till försäkrings- och ersättningsverksamheten samt till interna affärstransaktioner mellan försäkringsbolaget och företag som hör till samma koncern eller försäkringsgrupp enligt 26 kap.

En rapport om revisorns granskning enligt 1 mom. ska avges till bolagets styrelse.

8 a §

Granskning av den balansräkning som ingår i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning

Revisorn för försäkringsbolaget ska årligen granska den balansräkning som ingår i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

Revisorn ska ge bolagets styrelse en granskningsrapport om den granskning som avses i 1 mom., som ska innehålla en beskrivning av granskningens art och slutsatser.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. behöver revisorn för ett litet och icke-komplext försäkringsbolag eller ett captivebolag för försäkring inte granska den balansräkning som ingår i lägesrapporten om solvens och finansiell ställning.

8 kap.

8 kap.

Gällande lydelse

**Eget kapital, bokslut,
verksamhetsberättelse och koncern**

27 §

*Delårsrapport och ledningens
delårsredogörelse*

Ett publikt försäkringsbolag vars aktier eller garantiandelar inte är föremål för handel på en sådan reglerad marknad som avses i lagen om handel med finansiella instrument ska upprätta en delårsrapport som avses i 7 kap. 10 § i värdepappersmarknadslagen *eller ledningens delårsredogörelse som avses i 14 § i det kapitlet* med iakttagande av bestämmelserna i 10–15 § i det kapitlet. Rapporten ska anmälas för registrering inom tre månader efter utgången av rapportperioden och kopior av den ska ges med iakttagande av 3 kap. 11 § i bokföringslagen.

8 a kap.

**Offentliggörande av uppgifter om
försäkringsbolags solvens och finansiella
ställning**

1 §

*Lägesrapport om solvens och finansiell
ställning*

Ett försäkringsbolag ska årligen offentliggöra en lägesrapport, som styrelsen godkänt, om sin solvens och finansiella ställning. Lägesrapporten ska i samband med att den offentliggörs lämnas in till Finansinspektionen i enlighet med artikel 304b i Solvens II-direktivet i det format som avses i artikel 2.3 eller artikel 2.4 i Esap-förordningen. Följande data ska fogas till informationen:

- 1) samtliga namn på det försäkringsbolag som informationen gäller,
- 2) försäkringsbolagets identifieringskod för juridiska personer i enlighet med artikel 7.4 b i Esap-förordningen,

Föreslagen lydelse

**Eget kapital, bokslut,
verksamhetsberättelse och koncern**

27 §

Halvårsrapport

Ett publikt försäkringsbolag vars aktier eller garantiandelar inte är föremål för handel på en sådan reglerad marknad som avses i lagen om handel med finansiella instrument ska upprätta en *halvårsrapport* som avses i 7 kap. 10 § i värdepappersmarknadslagen med iakttagande av bestämmelserna i 10–13 § i det kapitlet. Rapporten ska anmälas för registrering inom tre månader efter utgången av rapportperioden och kopior av den ska ges med iakttagande av 3 kap. 11 § i bokföringslagen.

8 a kap.

**Offentliggörande av uppgifter om
försäkringsbolags solvens och finansiella
ställning**

1 §

*Lägesrapport om solvens och finansiell
ställning*

Ett försäkringsbolag ska årligen offentliggöra en lägesrapport, som styrelsen godkänt, om sin solvens och finansiella ställning. Lägesrapporten ska i samband med att den offentliggörs lämnas in till Finansinspektionen *senast 18 veckor efter utgången av bolagets räkenskapsår* i enlighet med artikel 304b i Solvens II-direktivet i det format som avses i artikel 2.3 eller artikel 2.4 i Esap-förordningen. Följande data ska fogas till informationen:

- 1) samtliga namn på det försäkringsbolag som informationen gäller,

Gällande lydelse

3) försäkringsbolagets eller återförsäkringsbolagets storlekskategori i enlighet med artikel 7.4 d i Esap-förordningen,

4) typen av information i enlighet med artikel 7.4 c i Esap-förordningen,

5) omnämnande av om informationen innehåller personuppgifter.

Försäkringsbolaget ska upprätta ändamålsenliga system och skriftliga verksamhetsprinciper samt förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att alla uppgifter som offentliggörs kontinuerligt uppfyller kraven i 2–6 §.

Försäkringsbolaget får utnyttja eller hänvisa till andra uppgifter som offentliggjorts enligt kraven i denna eller någon annan lag eller enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå, om dessa uppgifter till såväl art som omfattning motsvarar de uppgifter som krävs enligt 2–4 §.

Bestämmelser om innehållet i lägesrapporten om försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning samt hur och när rapporten ska läggas fram finns dessutom i avdelning I kapitel XII i kommissionens förordning.

2 §

Lägesrapportens innehåll

En lägesrapport som avses i 1 § ska innehålla

1) en beskrivning av bolagets affärsverksamhet och resultat,

Föreslagen lydelse

2) försäkringsbolagets identifieringskod för juridiska personer i enlighet med artikel 7.4 b i Esap-förordningen,

3) försäkringsbolagets eller återförsäkringsbolagets storlekskategori i enlighet med artikel 7.4 d i Esap-förordningen,

4) typen av information i enlighet med artikel 7.4 c i Esap-förordningen,

5) omnämnande av om informationen innehåller personuppgifter.

Lägesrapporten om solvens och finansiell ställning ska bestå av två delar som offentliggörs tillsammans, varav den första ska vara riktad till försäkringstagare och förmånstagare och den andra till yrkesverksamma på marknaden.

Försäkringsbolaget ska upprätta ändamålsenliga system och skriftliga verksamhetsprinciper samt förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att alla uppgifter som offentliggörs kontinuerligt uppfyller kraven i 2–4, 4 a, 4 b, 5, 5 a, 5 b och 6 §.

Försäkringsbolaget ska i samband med det att det lämnar in lägesrapporten om solvens och finansiell ställning till Finansinspektionen också lämna in den i 7 kap. 8 a § 2 mom. avsedda lägesrapport som revisorn har upprättat.

Bestämmelser om innehållet i lägesrapporten om försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning samt hur och när rapporten ska läggas fram finns dessutom i avdelning I kapitel XII i kommissionens förordning.

2 §

Lägesrapportens innehåll

Den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till försäkringstagare och förmånstagare ska innehålla

Gällande lydelse

2) en beskrivning av företagsstyrningssystemet och en bedömning av dess lämplighet med hänsyn till bolagets riskprofil,

3) en beskrivning av riskexponering, riskkoncentration, riskreducering och riskkänslighet, separat för varje riskkategori,

4) separata beskrivningar i fråga om tillgångar, försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. och andra skulder av underlagen och metoderna för deras värdering samt en redogörelse för betydande skillnader mellan dessa underlag och metoder, om motsvarande poster värderas i bokslutet,

5) vid behov uppgifter om tillämpning av matchningsjusteringen eller volatilitetsjusteringen enligt 10 kap. 8 §, om tillämpningsområdet samt om effekterna av att justeringarna eventuellt sätts till noll.

Lägesrapporten ska också innehålla en beskrivning av dispositionen av kapitalet, som tar upp åtminstone

1) kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet,

2) solvenskapitalkravets och minimikapitalkravets belopp,

3) information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som legat till grund för standardformeln enligt 11 kap. 7 § och de antaganden som ligger till grund för den interna modell som företaget använder vid beräkningen av solvenskapitalkravet, och

4) en redogörelse för avvikelens storlek, ursprung, följder och för eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits, om minimikapitalkravet inte uppfyllts eller solvenskapitalkravet har inte uppfyllts till väsentliga delar under rapporteringsperioden, även om avvikelserna senare rättats till.

Föreslagen lydelse

1) en kort beskrivning av bolagets affärsverksamhet och resultat,

2) en kort beskrivning av bolagets kapitalförvaltning och riskprofil, inbegripet i förhållande till hållbarhetsrisker,

3) en förklaring om huruvida bolaget offentliggör en hållbarhetsrapport enligt 7 kap. 2 § 7 punkten i bokföringslagen.

Den del av lägesrapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden ska innehålla

1) en beskrivning av bolagets affärsverksamhet och resultat,

2) en beskrivning av företagsstyrningssystemet,

3) en beskrivning, med separat behandling av tillgångar, försäkringstekniska avsättningar och andra skulder, av de underlag och metoder som använts för värderingen av dessa,

4) en beskrivning av kapitalförvaltningen och riskprofilen, som minst tar upp följande:

a) kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet,

b) solvenskapitalkravets och minimikapitalkravets belopp,

c) information om riskkänslighet, om det är fråga om försäkringsbolag som är relevanta för stabiliteten i Europeiska unionens finansiella system,

d) information som klargör de huvudsakliga skillnaderna mellan de antaganden som ligger till grund för standardformeln och dem som ligger till grund för den eventuella interna modell som bolaget använder vid beräkningen av sitt solvenskapitalkrav,

e) storleken på eventuella underskridanden av minimikapitalkravet eller eventuella väsentliga underskridanden av solvenskapitalkravet under rapporteringsperioden, även om dessa senare rättats till, samt en redogörelse för deras orsaker och konsekvenser samt eventuella korrigerande åtgärder som vidtagits,

5) en uppgift om huruvida bolaget har någon väsentlig exponering för klimatförändringsrisker efter den väsentlighetsbedömning som avses i 6 kap. 12

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

§ 1 mom. 6 punkten och i förekommande fall om bolaget har vidtagit några åtgärder,

6) en förklaring om huruvida bolaget offentliggör en hållbarhetsrapport enligt 7 kap. 2 § 7 punkten i bokföringslagen,

7) en beskrivning av bolagets plan för hantering av hållbarhetsrisker enligt 6 kap. 10 a § 1 mom.

I den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden och som avses i 2 mom. får försäkringsbolaget utnyttja eller hänvisa till andra uppgifter som offentliggjorts enligt kraven i denna eller någon annan lag eller enligt bestämmelser och föreskrifter på lägre nivå, om dessa uppgifter till såväl art som omfattning motsvarar de uppgifter som avses i 2 mom. samt i 3, 4, 4 a och 4 b §.

3 §

Analys av väsentliga förändringar i kapitalbasen

Den beskrivning som avses i 2 § 2 mom. 1 punkten ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar i kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en redogörelse för betydande skillnader i förhållande till deras bokslutsvärde. I beskrivningen ska också finnas en kort beskrivning av möjligheterna att överföra kapital.

4 §

Offentliggörande av solvenskapitalkrav och höjning av kapitalkrav

Av de uppgifter om solvenskapitalkravet som avses i 2 § 2 mom. 2 punkten ska separat framgå

3 §

Analys av väsentliga förändringar i kapitalbasen

Den beskrivning som avses i 2 § 2 mom. 4 punkten underpunkt a ska innehålla en analys av eventuella väsentliga förändringar i kapitalbasens struktur, belopp och kvalitet som inträffat sedan den föregående rapporteringsperioden och en redogörelse för betydande skillnader i förhållande till deras bokslutsvärde. I beskrivningen ska också finnas en kort beskrivning av möjligheterna att överföra kapital.

4 §

Offentliggörande av solvenskapitalkrav och höjning av kapitalkrav

Av de uppgifter om solvenskapitalkravet som avses i 2 § 2 mom. 4 punkten underpunkt b ska separat framgå

4 a §

*Offentliggörande av information om
matchningsjustering och volatilitetsjustering*

Om ett försäkringsbolag använder den matchningsjustering som avses i 10 kap. 8 §, ska de beskrivningar som avses i 2 § 2 mom. 3 punkten och 2 § 2 mom. 4 punkten underpunkt a och b i detta kapitel också innehålla en beskrivning av matchningsjustering samt av den portfölj av förpliktelser och avsatta tillgångar på vilken matchningsjustering används samt en kvantifiering av vilka effekter det skulle få på företagets finansiella ställning, om matchningsjustering inte tillämpades.

De beskrivningar som avses i 2 § 1 mom. 3 punkten och 2 § 1 mom. 4 punkten underpunkt a och b ska också innehålla en förklaring om huruvida bolaget använder den volatilitetsjustering som avses i 10 kap. 8 a § och, om volatilitetsjustering tillämpas, ska bolaget offentliggöra följande information:

1) en kvantifiering av vilka effekter det skulle få på företagets finansiella ställning, om volatilitetsjustering inte tillämpades,

2) för varje relevant valuta eller i tillämpliga fall land, en volatilitetsjustering som beräknats i enlighet med 10 kap. 8 a § och motsvarande bästa skattningar av försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser.

4 b §

*Offentliggörande av information om
räntesats*

Försäkringsbolaget ska i den lägesrapport om solvens och finansiell ställning som avses i 1 § 1 mom. lägga fram de effekter som följer av att försäkringsbolaget vid beräkningen av försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. 2 § använder riskfria räntesatser för relevanta durationer utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering, vilka har beräknats utan tillämpning av infasningsmekanismen för räntesatser, i stället för att använda riskfria

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

räntesatser för relevanta durationer utan någon matchnings- eller volatilitetsjustering, vilka har beräknats med tillämpning av infasningsmekanismen för räntesatser.

Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på vissa valutor i följande situationer:

1) andelen framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser överstiger inte 5 procent, och

2) när det gäller framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser i denna valuta överstiger den andel av framtida kassaflöden som avser löptider där de riskfria räntesatserna för relevanta durationer extrapoleras i förhållande till alla framtida kassaflöden i samband med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser inte 10 procent.

Om försäkringsbolaget tillämpar den infasningsmekanism för räntesatser som avses i 10 kap. 7 a § ska bolaget i den i 2 § 2 mom. i detta kapitel avsedda del av sin rapport som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden offentliggöra det faktum att bolaget tillämpar infasningsmekanismen och en kvantifiering av hur dess finansiella ställning skulle påverkas om infasningsmekanismen inte tillämpades.

Om försäkringsbolaget tillämpar den infasningsmekanism för räntesatser som avses i 10 kap. 7 a § och den justering eller det avdrag som avses i 11 och 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, ska bolaget i den i 2 § 2 mom. i detta kapitel avsedda del av sin rapport som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på dess finansiella ställning om infasnings- och övergångsätgärden inte tillämpades.

4 c §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*Offentliggörande av infasningen av
undergruppen för ränterisk*

Om försäkringsbolaget enligt kommissionens förordning ska använda den infasning i fråga om ränterisk som avses i 11 kap. 12 §, ska bolaget offentliggöra infasningen i den del av sin rapport som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden. Därtill ska bolaget offentliggöra en kvantifiering av hur dess finansiella ställning skulle påverkas om infasningen inte tillämpades.

5 §

Undantag i fråga om offentliggörande

Med undantag för de uppgifter som avses i 2 § 2 mom. får Finansinspektionen samtycka till att ett försäkringsbolag inte offentliggör uppgifter. Finansinspektionen ska tillåta undantag i fråga om offentliggörande i sådana fall då andra försäkringsbolag skulle få en betydande konkurrensfördel om uppgifter som avses i detta kapitel offentliggjordes eller om det är fråga om sekretessbelagd information.

5 §

Undantag i fråga om offentliggörande

Med undantag för de uppgifter som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten och 2 § 2 mom. 4 och 5 punkten får Finansinspektionen samtycka till att ett försäkringsbolag inte offentliggör uppgifter. Finansinspektionen ska tillåta undantag i fråga om offentliggörande i sådana fall då andra försäkringsbolag skulle få en betydande konkurrensfördel om uppgifter som avses i detta kapitel offentliggjordes eller om det är fråga om sekretessbelagd information.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 § 1 mom. behöver återförsäkringsbolag inte offentliggöra den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som är riktad till försäkringstagare och förmänstagare.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 § 2 mom. behöver små och icke-komplexa försäkringsbolag i den del av rapporten om solvens och finansiell ställning som består av information riktad till andra yrkesverksamma på marknaden endast offentliggöra de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56 i Solvens II-direktivet, förutsatt att de små och icke-komplexa försäkringsbolagen vart tredje år offentliggör en fullständig rapport om solvens och finansiell ställning,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som innehåller all den information som avses i 2 § 2 mom. i detta kapitel.

5 a §

Undantag för captivebolag för försäkring i fråga om offentliggörande

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 § behöver ett captivebolag för försäkring inte offentliggöra den del av rapporten som är riktad till försäkringstagare och förmånstagare enligt 1 mom. i den paragrafen, och i den del av rapporten som är riktad till yrkesverksamma på marknaden enligt 2 mom. i den paragrafen behöver de endast inkludera de kvantitativa data som krävs enligt de tekniska standarder för genomförande som avses i artikel 56 i Solvens II-direktivet, om captivebolaget för försäkring uppfyller följande förutsättningar:

1) bolagets försäkrade och förmånstagare är juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår eller fysiska personer som får täckas av den gruppens försäkringsavtal, och den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna,

2) försäkringsförpliktelserna för bolaget avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring, och

3) bolaget är ett captivebolag för återförsäkring, och

a) lån till moderföretaget eller något annat företag inom gruppen samt kontantpooler på gruppnivå, överstiger inte 20 procent av de totala tillgångar som innehas av bolaget, och

b) den maximala förlusten till följd av försäkringstekniska avsättningar brutto kan bedömas deterministiskt utan stokastiska metoder.

5 b §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter

I händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan Finansinspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer huruvida en sådan händelse väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkringsbolag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i 1 § 1 mom.

Bestämmelser om en sådan förlängning av tidsfrister som avses i 1 mom. finns i kommissionens delegerade förordning som antagits med stöd av artikel 304e .2 i Solvens II-direktivet.

10 kap.

Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

7 §

Räntesatser

Som räntesatser vid beräkning av bästa skattningen ska användas de riskfria räntesatser som i enlighet med avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning offentliggörs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Dessa räntesatser kan i enlighet med 8 § anpassas genom matchningsjustering eller så kan de vara anpassade genom volatilitetsjustering i enlighet med den paragrafen.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har offentliggjort och Europeiska kommissionen fastställt uppgifter om riskfria räntesatser för den valuta som ska användas vid beräkningen, ska försäkringsbolaget använda dessa räntesatser. I annat fall ska försäkringsbolaget

10 kap.

Värdering av tillgångar och skulder samt försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkning

7 §

Räntesatser

Som räntesatser vid beräkning av bästa skattningen ska användas de riskfria räntesatser som i enlighet med avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning offentliggörs av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten. Dessa räntesatser kan anpassas genom matchningsjustering enligt 8 § eller så kan de vara anpassade genom volatilitetsjustering enligt 8 a §.

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten har offentliggjort och Europeiska kommissionen fastställt riskfria räntesatser för den valuta som ska användas vid beräkningen, ska försäkringsbolaget använda dessa räntesatser. I annat fall ska försäkringsbolaget fastställa räntesatserna.

Gällande lydelse

ange räntesatserna genom användning av de metoder som föreskrivs i avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning.

Föreslagen lydelse

Fastställandet av riskfria räntesatser för relevanta durationer ska utnyttja och vara förenligt med information som härleds från relevanta finansiella instrument. Detta fastställande ska ta hänsyn till relevanta finansiella instrument för dessa löptider, om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta. För löptider som infaller efter den första utjämningspunkten ska de relevanta riskfria räntesatserna extrapoleras i enlighet med 5 mom.

Den första utjämningspunkten för varje valuta ska vara den längsta löptid för vilken följande villkor är uppfyllda:

1) marknaderna för finansiella instrument med denna löptid är djupa, likvida och transparenta, och

2) procentandelen utestående obligationer med denna eller en längre löptid av alla utestående obligationer uttryckta i denna valuta är tillräckligt hög.

Den extrapolerade delen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på terminskurser som konvergerar smidigt från den terminskurs som är tillämplig vid den första utjämningspunkten till en slutlig terminskurs.

Den extrapolerade terminskursen ska vara lika med ett vägt genomsnitt av en likvid terminskurs och den slutliga terminskursen. Den likvida terminskursen ska grundas på en terminskurs eller en uppsättning terminskurser i förhållande till de längsta löptider för vilka det relevanta finansiella instrumentet kan observeras på en djup, likvid och transparent marknad. För löptider som sträcker sig minst 40 år bortom den första utjämningspunkten ska vikten av den slutliga terminskursen vara minst 77,5 procent.

Den extrapolerade delen av de relevanta riskfria räntesatserna ska beakta information från andra finansiella instrument än obligationer, om marknaderna för dessa finansiella instrument är djupa, likvida och transparenta.

Bestämmelser om extrapolering av de riskfria räntesatserna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 4 i kommissionens förordning.

7 a §

Infasningsmekanism för räntesatser

Ett försäkringsbolag kan med Finansinspektionens förhandstillstånd använda en infasningsmekanism för i 7 § i detta kapitel avsedda räntesatser där

1) parametrarna för att bestämma hastigheten för terminskursernas konvergens mot extrapoleringens slutliga terminskurs ska fastställas den dag då denna lag träder i kraft på ett sådant sätt att de riskfria räntesatserna är tillräckligt lika som de riskfria räntesatser som fastställs i enlighet med de regler för extrapolering som är tillämpliga dagen före den dag då denna lag träder i kraft, och

2) dessa parametrar ska minskas linjärt i början av varje kalenderår, så att de slutliga parametrarna för extrapolering tillämpas från och med den 1 januari 2032.

Den infasningsmekanism som avses i 1 mom. får inte inverka på bedömningen av finansmarknadernas djup, likviditet och transparens eller på den första utjämningspunkt som avses i 7 § 4 mom. i detta kapitel.

8 §

Användning av matchningsjustering och volatilitetsjustering

Försäkringsbolaget kan efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för användningen. Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering under den tid då förutsättningarna för användningen av matchningsjustering är

8 §

Användning av matchningsjustering

Försäkringsbolaget kan efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på räntesatserna när det beräknar bästa skattning enligt 6 § i anslutning till försäkringsförpliktelser som uppfyller förutsättningarna för användningen. Ett försäkringsbolag som använder matchningsjustering får inte återgå till en metod som inte innebär matchningsjustering under den tid då förutsättningarna för användningen av matchningsjustering är uppfyllda. Om förutsättningarna för

Gällande lydelse

uppfyllda. Om förutsättningarna för användningen av matchningsjustering inte uppfylls, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta behövliga åtgärder för att uppfylla dem. Om förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfyllts under en längre period än två månader från och med den dag då försäkringsbolaget inte längre uppfyllde villkoren, ska försäkringsbolaget upphöra att använda matchningsjustering. Försäkringsbolaget får med Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på nytt tidigast efter att två år förlöpt från och med den dag då försäkringsbolaget upphörde att använda matchningsjusteringen.

Försäkringsbolaget kan i fråga om räntesatserna använda valutaspecifik eller landsspecifik volatilitetsjustering som offentliggjorts av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och fastställts av Europeiska kommissionen, när det beräknar bästa skattning enligt 6 § för andra försäkringsförpliktelser än sådana som avses i 1 mom. Landsspecifik volatilitetsjustering tillämpas för att beräkna bästa skattning för försäkringsförpliktelserna för de produkter som säljs på det aktuella landets försäkringsmarknad.

Omfattningen av volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser ska motsvara 65 procent av den riskkorrigerade valutamarginalen.

Den riskkorrigerade valutamarginalen ska beräknas som differensen mellan den marginal som kan fås för tillgångar som ingår i en referensportfölj för den valutan och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer för den valutan, och den andel av denna marginal som kan tillskrivas en realistisk bedömning av förväntade förluster eller oförutsedda kreditrisker eller andra risker för tillgångarna.

Volatilitetsjusteringen ska endast tillämpas på de riskfria räntesatserna för relevanta durationer som inte härletts genom extrapolering med stöd av 7 §. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska baseras på de justerade riskfria räntesatserna.

Föreslagen lydelse

användningen av matchningsjustering inte uppfylls, ska försäkringsbolaget utan dröjsmål underrätta Finansinspektionen om saken och vidta behövliga åtgärder för att uppfylla dem. Om förutsättningarna för användning av matchningsjustering inte uppfyllts under en längre period än två månader från och med den dag då försäkringsbolaget inte längre uppfyllde villkoren, ska försäkringsbolaget upphöra att använda matchningsjustering. Försäkringsbolaget får med Finansinspektionens samtycke använda matchningsjustering på nytt tidigast efter att två år förlöpt från och med den dag då försäkringsbolaget upphörde att använda matchningsjusteringen.

Bestämmelser om antaganden, metoder och behövliga parametrar för beräkning av matchningsjustering finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning.

Gällande lydelse

För varje relevant land ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatser som avses i 2 mom. för detta lands valuta, före tillämpningen av 65-procentsfaktorn, ökas med skillnaden mellan den riskkorrigerade landsmarginalen och två gånger den riskkorrigerade valutamarginalen, då denna differens är positiv och den riskkorrigerade landsmarginalen är högre än 85 räntepunkter. Den ökade volatilitetsjusteringen ska tillämpas på beräkningen av bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser i fråga om produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad. Den riskkorrigerade landsmarginalen beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade valutamarginalen för detta lands valuta, men baseras på en referensportfölj som är representativ för de tillgångar i vilka försäkrings- och återförsäkringsföretag investerar för att täcka bästa skattning för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser av produkter som sålts på detta lands försäkringsmarknad och som är uttryckta i det landets valuta.

Bestämmelser om antaganden, metoder och behövliga parametrar för beräkning av volatilitetsjustering och matchningsjustering finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 4 underavsnitten 3 och 4 i kommissionens förordning.

Föreslagen lydelse

8 a §

Användning av volatilitetsjustering

När försäkringsbolaget beräknar bästa skattning enligt 6 § kan det efter att på förhand ha utverkat Finansinspektionens tillstånd på en räntesats enligt 7 § använda volatilitetsjustering för varje valuta, om

1) volatilitetsjusteringen för en viss valuta används på bolagets samtliga försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan, om de riskfria räntesatser för relevanta durationer som används för att beräkna bästa skattning för dessa

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

förpliktelser inte inbegriper en matchningsjustering, och

2) bolaget påvisar för Finansinspektionen att det har infört lämpliga förfaranden för beräkningen av volatilitetsjusteringen.

Finansinspektionen kan kräva att ett försäkringsbolag upphör att använda volatilitetsjusteringen enligt 1 mom., om bolaget inte längre uppfyller förutsättningarna för Finansinspektionens samtycke enligt det momentet. När bolaget åter uppfyller förutsättningarna, kan det ansöka om Finansinspektionens tillstånd enligt 1 mom. på nytt.

10 §

Riskmarginal

Riskmarginalen beräknas genom att bestämma den kapitalkostnad som motsvarar det solvenskapitalkrav enligt 11 kap. 2 § som krävs för att kunna täcka de förpliktelser som följer av försäkringsavtal under avtalens giltighetstid.

10 §

Riskmarginal

Riskmarginalen beräknas genom att bestämma den kapitalkostnad som motsvarar det tidsjusterade solvenskapitalkrav enligt 11 kap. 2 § som krävs för att täcka de förpliktelser som följer av försäkringsavtal under avtalens giltighetstid. Justeringen av solvenskapitalkravet består av en exponentiell och tidsberoende del.

Vid beräkningen av den kapitalkostnad som avses i 2 mom. ska en nivå på 4,75 procent användas för kapitalkostnaden.

Om försäkrings- och återförsäkringsavtal innehåller finansiella optioner och garantier, ska de metoder som används vid beräkningen av bästa skattning på lämpligt sätt återspegla att nuvärdet av kassaflöden som uppstår till följd av sådana avtal kan bero på det förväntade resultatet av framtida händelser och utveckling och på potentiella avvikelser mellan det faktiska resultatet och det förväntade resultatet i vissa scenarier.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 4 mom. får små och icke-komplexa försäkringsbolag samt försäkringsbolag som har utverkat Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § göra en försiktig deterministisk värdering av en bästa skattning för sådana

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

livförsäkringsförpliktelser med optioner och garantier som inte anses väsentliga.

11 §

11 §

Undantag vid beräkningen av bästa skattning och riskmarginal

Undantag vid beräkningen av bästa skattning och riskmarginal

Bestämmelser om användning av individuella metoder för bedömning av de försäkringstekniska avsättningarna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 2 i kommissionens förordning och bestämmelser om användning av förenklade metoder och om förutsättningarna för sådana *finns dessutom* i avdelning I kapitel III avsnitt 6.

Bestämmelser om användning av individuella metoder för bedömning av de försäkringstekniska avsättningarna finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 2 i kommissionens förordning och bestämmelser om användning av förenklade metoder och om förutsättningarna för sådana i avdelning I kapitel III avsnitt 6.

15 §

15 §

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Bemyndigande för social- och hälsovårdsministeriet att utfärda förordning

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningarna för användning och beräkning av matchningsjustering.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om

- 1) *förutsättningarna för användning och beräkning av matchningsjustering, och*
- 2) *beräkning av volatilitetsjustering.*

11 kap.

11 kap.

Kapitalkrav

Kapitalkrav

8 §

8 §

Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

Beräkning av det primära solvenskapitalkravet

Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt den formel som finns i bilaga IV till Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet

Det primära solvenskapitalkravet ska beräknas enligt den formel som finns i bilaga IV till *Solvens II-direktivet*. Bestämmelser om beräkning av det primära solvenskapitalkravet, om riskmoduler, om

Gällande lydelse

(Solvens II), nedan *Solvens II -direktivet*. Bestämmelser om beräkning av det primära solvenskapitalkravet, om riskmoduler, om placering av försäkringsförpliktelser i riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav för riskmoduler samt om vissa förenklade förfaranden finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 1 i kommissionens förordning.

12 §

Marknadsriskmodulen

I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet.

I marknadsriskmodulen beaktas känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument åtminstone i följande undergrupper av riskmoduler:

- 1) ränterisk,
- 2) aktiekursrisk, som innehåller en symmetrisk justering,
- 3) fastighetsrisk,
- 4) räntemarginalrisk,
- 5) valutarisk,
- 6) marknadsriskkoncentrationer.

Bestämmelser om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav inom marknadsriskmodulen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 5 i kommissionens förordning.

Föreslagen lydelse

placering av försäkringsförpliktelser i riskmoduler och om sammanslagning av kapitalkrav för riskmoduler samt om vissa förenklade förfaranden finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 1 i kommissionens förordning.

12 §

Marknadsriskmodulen

I marknadsriskmodulen beaktas risker till följd av nivåerna eller volatilitetsgraden hos marknadspriserna för finansiella instrument som påverkar värdet av försäkringsbolagets tillgångar och skulder samt strukturell oförenlighet mellan tillgångar och skulder, särskilt i fråga om deras varaktighet.

I marknadsriskmodulen beaktas känsligheten hos värdena av tillgångar, skulder och finansiella instrument åtminstone i följande undergrupper av riskmoduler:

- 1) ränterisk,
- 2) aktiekursrisk,
- 3) fastighetsrisk,
- 4) räntemarginalrisk,
- 5) valutarisk,
- 6) marknadsriskkoncentrationer.

Den symmetriska justering som görs av kapitalkravet för aktiekursrisker enligt standardformeln och som täcker risker som uppstår till följd av nivåändringar i aktiepriserna får inte leda till iakttagande av ett kapitalkrav för aktier som understiger eller överstiger kapitalkravet för aktiekursrisker enligt standardformeln med mer än 13 procentenheter.

Vid beräkningen av det kapitalkrav som beror på räntemarginalrisken enligt 2 mom. 4 punkten i enlighet med avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 5 i kommissionens förordning eller vid beräkningen av det kapitalkrav som beror på marknadsriskkoncentrationer enligt 2 mom. 6 punkten i denna paragraf i enlighet med

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 6 i kommissionens förordning ska samma parametrar användas när det gäller en EU-medlemsstats regerings eller centralbanks fordringar som har uppkommit före den 1 januari 2023 i en annan valuta än detta lands valuta som vid beräkningen av fordringar i detta lands valuta. Detta moment tillämpas också på en försäkringsgrupp enligt 26 kap.

Bestämmelser om den symmetriska justering som görs av kapitalkravet för aktiekursrisker, om undergrupper av riskmoduler, om beräkning av kapitalkraven i anslutning till undergrupper av riskmoduler, om sammanslagning av kapitalkrav inom marknadsriskmodulen och om risk som utgörs av en kryptotillgång som avses i artikel 3.1 femte stycket i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/1114 om marknader för kryptotillgångar och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 1095/2010 samt direktiven 2013/36/EU och (EU) 2019/193 finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 5 i kommissionens förordning.

12 a §

Långfristiga aktieinvesteringar

Försäkringsbolaget får tillämpa ett kapitalkrav enligt 12 b § på en specifik undergrupp av aktieinvesteringar som innehas med ett långfristigt perspektiv, om försäkringsbolaget kan påvisa Finansinspektionen att samtliga av följande villkor uppfylls:

1) undergruppen av aktieinvesteringar är tydligt identifierad och förvaltas separat från bolagets övriga verksamhet,

2) för varje långfristig aktieportfölj upprättas det en policy för långfristig investeringsförvaltning, som bolagets styrelse godkänner och som återspeglar bolagets åtagande att inneha den sammantagna exponeringen mot aktier i undergruppen av aktieinvesteringar under en period som i genomsnitt överstiger fem år,

3) undergruppen av aktieinvesteringar består endast av aktier som är noterade i EES-stater eller i länder som är medlemmar i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling, nedan OECD, eller av onoterade aktier i bolag med huvudkontor i EES-stater eller i länder som är medlemmar i OECD,

4) försäkringsbolaget kan påvisa att det fortlöpande och även under stressade förhållanden kan undvika tvångsförsäljning av aktieinvesteringar inom undergruppen under fem år,

5) försäkringsbolagets riskhanteringsstrategi och policyer för förvaltning av tillgångar och skulder samt investeringar återspeglar bolagets avsikt att inneha undergruppen av aktieinvesteringar under en period som är förenlig med det krav som anges i 2 punkten och bolagets förmåga att uppfylla det krav som anges i 4 punkten,

6) undergruppen av aktieinvesteringar är lämpligt diversifierad på ett sådant sätt att man undviker ett alltför stort beroende av en viss emittent eller grupp av företag och en alltför stor ackumulering av risker i portföljen av långfristiga aktieinvesteringar som helhet med samma riskprofil, och

7) undergruppen av aktieinvesteringar omfattar inte ägarintressen.

Försäkringsbolaget ska ofta se över de policyer för investeringsförvaltning som avses i 1 mom. 2 punkten, med beaktande av portföljernas faktiska förvaltning. Policyerna för investeringsförvaltning ska ingå i den risk- och solvensbedömning som avses i 6 kap. 12 §.

Om aktier innehas i europeiska långsiktiga investeringsfonder eller i vissa typer av företag för kollektiva investeringar eller i sådana alternativa investeringsfonder som har fastställts genom de tekniska standarder som antagits genom kommissionens förordning eller genom förordning eller beslut av Europeiska kommissionen, får villkoren i 1 mom. bedömas på fondnivå och inte på nivån för de underliggande tillgångar som innehas i dessa fonder.

Ett försäkringsbolag som behandlar en undergrupp av aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar i enlighet med

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

1 mom. får inte återgå till en metod som inte inbegriper långfristiga aktieinvesteringar.

Om ett försäkringsbolag som behandlar en undergrupp av aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar inte längre efterlever villkoren i 1 mom. ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen och vidta nödvändiga åtgärder för att återställa efterlevnaden. Inom en månad från dagen för det första konstaterandet av bristande efterlevnad av de villkor som fastställs i 1 mom. ska försäkringsbolaget förse Finansinspektionen med nödvändig information om de åtgärder som bolaget ska vidta för att inom sex månader från dagen för det första konstaterandet av bristande efterlevnad, återupprätta efterlevnaden av dessa villkor. Om försäkringsbolaget inte kan återställa uppfyllelsen inom sex månader från dagen för det första konstaterandet av bristande uppfyllelse, ska det upphöra att klassificera alla aktieinvesteringar som långfristiga aktieinvesteringar i enlighet med denna paragraf under en period på åtminstone två och ett halvt år, dock minst så länge som uppfyllelsen av de villkor som fastställs i 1 mom. inte har återställts.

Bestämmelser om förutsättningarna för långfristiga aktieinvesteringar och om typerna av företag för kollektiva investeringar finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 5 underavsnitt 2 i kommissionens förordning.

12 b §

Kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar

Kapitalkravet för långfristiga aktieinvesteringar motsvarar den förlust i primärkapitalet som skulle bli följden av en omedelbar nedgång som motsvarar 22 procent av värdet av de investeringar som behandlas som långfristiga aktier.

13 §

13 §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Motpartsriskmodulen

Motpartsriskmodulen

Bestämmelser om beräkning av kapitalkravet för motpartsriskmodulen finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 6 i kommissionens förordning.

Bestämmelser om beräkning av kapitalkravet för motpartsriskmodulen *och om den risk som kryptotillgångar utgör* finns dessutom i avdelning I kapitel V avsnitt 6 i kommissionens förordning.

15 §

15 §

Förlusttäckningskapacitet

Förlusttäckningskapacitet

Med förlusttäckningskapacitet avses att eventuell kompensation för oförutsedda förluster till följd av risker som beaktas vid beräkningen av solvenskapitalkravet ges genom en samtidig minskning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. eller de latent skatteskulderna.

Med förlusttäckningskapacitet avses att eventuell kompensation för oförutsedda förluster till följd av risker som beaktas vid beräkningen av solvenskapitalkravet ges genom en samtidig minskning av de försäkringstekniska avsättningarna enligt 10 kap. eller de latent *skatterna eller båda samtidigt*.

16 §

16 §

Förenklad beräkning av riskmoduler

Förenklad beräkning av riskmoduler

Försäkringsbolag får beräkna kapitalkravet för en eller flera sådana riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som avses i 8 § enligt en förenklad standardformel som bestäms av kommissionen, om det är motiverat med hänsyn till arten och omfattningen av riskerna.

Bestämmelser om hur, på vilka villkor och för vilka riskmoduler förenklad beräkning kan användas finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 6 och avdelning I kapitel V avsnitt 1 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

Försäkringsbolag får beräkna kapitalkravet för en eller flera sådana riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler som avses i 8 § enligt en förenklad standardformel som bestäms av *Europeiska* kommissionen, *om samtliga av följande förutsättningar uppfylls:*

1) *arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för motiverar användning av en förenklad beräkning,*

2) *det vore oproportionerligt att kräva att bolaget ska tillämpa standardberäkningen, och*

3) *det solvenskapitalkrav som följer av den förenklade beräkningen inte väsentligt understiger det solvenskapitalkrav som beräknats utan tillämpning av den förenklade beräkningen.*

Små och icke-komplexa försäkringsbolag kan dessutom använda en förenklad

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

beräkning på riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler, om de för Finansinspektionen minst vart femte år kan påvisa att följande förutsättningar är uppfyllda:

1) kapitalkravet för varje enskild riskmodul eller undergrupp av en riskmodul för vilket en förenklad beräkning är avsedd att användas, utgör utan tillämpning av förenklingen, mindre än 2 procent av det primära solvenskapitalkravet,

2) summan av alla kapitalkrav för riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler för vilka en förenklad beräkning är avsedd att användas utgör, utan tillämpning av förenklingen, mindre än 10 procent av det primära solvenskapitalkravet.

Om försäkringsbolagets andel av det primära solvenskapitalkravet för en riskmodul eller undergrupp av en riskmodul är högst fem procent, kan bolaget använda en förenklad beräkning för den riskmodulen eller den undergruppen av en riskmodul under en period på högst tre år vid beräkningen av det primära solvenskapitalkravet, om inte något annat följer av 1 mom. eller av 5 §. I sådana fall får summan av andelarna för sådana riskmoduler eller undergrupper av riskmoduler på vilka den förenklade beräkningen tillämpas inte överstiga tio procent av det primära solvenskravet.

När den andel av det primära solvenskapitalkravet som utgörs av en riskmodul eller en undergrupp av en riskmodul beräknas i enlighet med 3 mom. ska det kapitalkrav som senast beräknades när riskmodulen eller undergruppen av en riskmodul beräknades utan att använda den förenklade beräkningen användas.

Bestämmelser om hur, på vilka villkor och för vilka riskmoduler förenklad beräkning kan användas finns dessutom i avdelning I kapitel III avsnitt 6 och avdelning I kapitel V avsnitt 1 underavsnitt 6 i kommissionens förordning.

25 §

Kalibreringskrav

25 §

Kalibreringskrav

Försäkringsbolaget kan i sin interna modell beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på den volatilitetsjustering som avses i 10 kap. 8 a §, om

1) metoden för att beakta effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen för en valuta varken tar hänsyn till den bolagsspecifika justeringen av den riskkorrigerade spreaden eller, för euro, en eventuell ökning av volatilitetsjusteringen genom en makrovolatilitetsjustering, och

2) solvenskapitalkravet inte är lägre än någotdera av följande:

a) ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat som solvenskapitalkravet, dock så att effekten av kreditspreadfluktuationer på volatilitetsjusteringen beaktas i enlighet med den metod som Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten använder för offentliggörandet av de tekniska uppgifter om den riskkorrigerade spread som använts vid beräkningen av volatilitetsjusteringen,

b) ett teoretiskt solvenskapitalkrav beräknat i enlighet med underpunkt a, dock så att den representativa portfölj för en valuta som använts för att bestämma den riskkorrigerade spread som använts vid beräkningen av volatilitetsjusteringen fastställs på grundval av de tillgångar som försäkringsbolaget investerar i och inte på grundval av tillgångarna hos alla försäkringsbolag med försäkrings- eller återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

Vid tillämpning av 3 mom. 2 punkten ska fastställandet av den representativa portföljen för en viss valuta grundas på de av bolagets tillgångar som är uttryckta i den valutan och som används för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i den valutan.

Gällande lydelse

*Uppskattning av solvenskapitalkrav i
enlighet med standardformeln*

Finansinspektionen kan av grundad anledning ålägga ett försäkringsbolag som använder en intern modell att lägga fram en uppskattning av det solvenskapitalkrav som utarbetats i enlighet med standardformeln.

12 kap.

Kapitalbasmedel vid solvensberäkning

10 §

*Klassificering av vissa poster bland
kapitalbasmedlen*

Om inte något annat följer av 7–9 § ska

3) framtida tilläggsavgifter som sådana fartygsägares ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera och vilka endast försäkrar risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 6, 12 och 17 enligt lagen om försäkringsklasser, kan kräva in av försäkringstagardelägarna under de följande 12 månaderna, ska klassificeras som tillhörande nivå 2.

Föreslagen lydelse

*Uppskattning av solvenskapitalkrav i
enlighet med standardformeln*

Ett försäkringsbolag som använder en intern modell ska till Finansinspektionen lägga fram en uppskattning av det solvenskapitalkrav som utarbetats i enlighet med standardformeln vartannat år eller oftare om Finansinspektionen av grundad anledning kräver det.

12 kap.

Kapitalbasmedel vid solvensberäkning

10 §

*Klassificering av vissa poster bland
kapitalbasmedlen*

Om inte något annat följer av 7–9 § ska

3) *eventuella* framtida tilläggsavgifter som sådana fartygsägares ömsesidiga skadeförsäkringsbolag, vilkas avgifter kan variera och vilka endast försäkrar risker som hör till skadeförsäkringsklasserna 6, 12 eller 17 enligt lagen om försäkringsklasser, kan kräva in av försäkringstagardelägarna under de följande 12 månaderna, klassificeras som tillhörande nivå 2.

12 a §

*Undantag från avdragen av ägarintressen
från de kapitalbasmedel som får medräknas
för täckning av solvenskapitalkravet*

Med undantag från vad som i kommissionens förordning föreskrivs om avdragen av ägarintressen från de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet kan Finansinspektionen i syfte att fastställa primärkapitalet enligt 2 § tillåta att ett

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

försäkringsbolag inte drar av värdet av sina ägarintressen i ett kreditinstitut eller finansiellt institut, förutsatt att samtliga följande förutsättningar är uppfyllda:

1) någon av följande omständigheter gäller för försäkringsbolaget:

a) kreditinstitutet eller det finansiella institutet och försäkringsbolaget tillhör samma grupp enligt 26 kap. 2 § och på vilken 3 § i det kapitlet om grupp tillsyn tillämpas, och det anknutna kreditinstitutet eller finansiella institutet omfattas inte av det avdrag som avses i 24 d § i det kapitlet, eller

b) Finansinspektionen kräver eller tillåter att försäkringsbolag tillämpar tekniska beräkningsmetoder i enlighet med de bestämmelser som utfärdats med stöd av 20 § 5 mom. i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, och kreditinstitutet eller det finansiella institutet omfattas av samma bestämmelser om extra tillsyn i den lagen som försäkringsbolaget,

2) Finansinspektionen anser att nivån på den samordnade ledningen, riskhanteringen och internkontrollen avseende de företag som omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna om den grupp tillsyn som avses 1 punkten underpunkt a eller den extra tillsyn som avses 2 punkten underpunkt b är tillfredsställande, och

3) ägarintresset i kreditinstitutet eller det finansiella institutet är en strategisk aktieinvestering enligt artikel 171 i kommissionens förordning.

Försäkringsbolags ägarintressen i kreditinstitut och finansiella institut enligt 1 punkten är

1) ägarintressen som försäkringsbolag har i

a) sådana kreditinstitut som avses i artikel 4.1.1 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut och sådana finansiella institut som avses i artikel 4.1.26 i den förordningen, och

b) sådana värdepappersföretag som avses i 1 kap. 13 § 1 mom. 1 punkten i lagen om investeringsstjänster, samt

2) primärkapitaltillskott som avses i artikel 52 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut och supplementärkapitalinstrument som avses i

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

artikel 63 i den förordningen samt primärkapitaltillskott och supplementärkapitalinstrument som avses i artikel 9 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2033 om tillsynskrav för värdepappersföretag och om ändring av förordningarna (EU) nr 1093/2010, (EU) nr 575/2013, (EU) nr 600/2014 och (EU) nr 806/2014, **nedan förordningen om tillsynskrav för värdepappersföretag**, som försäkringsbolaget innehar i sådana enheter som avses i 1 punkten i detta moment och i vilka de har ett ägarintresse.

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

6 §

Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Försäkringsinspektionen inte anser att en ansökan om fusion utan vidare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av fusionsansökan i den officiella tidningen på det övertagande bolagets bekostnad. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer i det överlåtande bolaget som önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas att framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av Försäkringsinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Kallelse ska utfärdas också på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget, om fusionen enligt det yttrande som avses i 3 § kan äventyra betalningen av bolagets skulder.

Försäkringsinspektionen ska förplikta det överlåtande bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det överlåtande bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

19 kap.

Fusion och inlösen av minoritetsaktier

6 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om *Finansinspektionen* inte anser att en ansökan om fusion utan *ytterligare* utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av fusionsansökan på sin webbplats. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer i det överlåtande bolaget som önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas att framställa dem till *Finansinspektionen* inom en av *Finansinspektionen* utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Kallelse ska utfärdas också på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget, om fusionen enligt det yttrande som avses i 3 § kan äventyra betalningen av bolagets skulder.

Finansinspektionen ska förplikta det överlåtande bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det överlåtande bolagets hemort samt dessutom enligt vad *Finansinspektionen* vid behov särskilt bestämmer.

Gällande lydelse

20 kap.

Delning av försäkringsaktiebolag

6 §

Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Försäkringsinspektionen inte anser att en ansökan om delning utan vidare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av ansökan om delning i den officiella tidningen på det ursprungliga bolagets bekostnad. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer i det ursprungliga bolaget som önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas att framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av Försäkringsinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Försäkringsinspektionen ska förplikta det ursprungliga bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det ursprungliga bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

Föreslagen lydelse

20 kap.

Delning av försäkringsaktiebolag

6 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om *Finansinspektionen* inte anser att en ansökan om delning utan ytterligare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av ansökan om delning *på sin webbplats*. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer i det ursprungliga bolaget som önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas att framställa dem till *Finansinspektionen* inom en av *Finansinspektionen* utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Finansinspektionen ska förplikta det ursprungliga bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det ursprungliga bolagets hemort samt dessutom enligt vad *Finansinspektionen* vid behov särskilt bestämmer.

20 a kap.

Flyttning av hemorten

5 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Finansinspektionen inte anser att en ansökan utan vidare utredning ska avslås, ska den utfärda en kallelse med anledning av ansökan om flyttning av hemorten i den officiella tidningen på bekostnad av det bolag som flyttar. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer i det bolag som flyttar som önskar framställa anmärkningar mot

20 a kap.

Flyttning av hemorten

5 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Finansinspektionen inte anser att en ansökan utan *ytterligare* utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av ansökan om flyttning av hemorten *på sin webbplats*. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer i det bolag som flyttar som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas att framställa dem till

Gällande lydelse

ansökan uppmanas att framställa dem till Finansinspektionen inom en av Finansinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen inom en av Finansinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

5 §

Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Försäkringsinspektionen inte anser att en ansökan om överlåtelse av försäkringsbeståndet utan vidare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av ansökan i den officiella tidningen på det övertagande bolagets bekostnad. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer för försäkringar som ingår i det försäkringsbestånd som överläts vilka önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas att framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av Försäkringsinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Kallelse ska också utfärdas på övriga försäkringsborgenärer i det överlåtande bolaget, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt det yttrande som avses i 3 § kan äventyra betalningen av det överlåtande bolagets skulder. Kallelse ska också utfärdas på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt det sagda yttrandet kan äventyra betalningen av det övertagande bolagets skulder.

Försäkringsinspektionen ska förplikta det överlåtande bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det överlåtande bolagets hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov särskilt bestämmer.

21 kap.

Överlåtelse av försäkringsbeståndet

5 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om *Finansinspektionen* inte anser att en ansökan om överlåtelse av försäkringsbeståndet utan *ytterligare* utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av ansökan *på sin webbplats*. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer för försäkringar som ingår i det försäkringsbestånd som överläts vilka önskar framställa anmärkningar mot ansökningen uppmanas att framställa dem till *Finansinspektionen* inom en av *Finansinspektionen* utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader.

Kallelse ska också utfärdas på övriga försäkringsborgenärer i det överlåtande bolaget, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt det yttrande som avses i 3 § kan äventyra betalningen av det överlåtande bolagets skulder. Kallelse ska också utfärdas på försäkringsborgenärerna i det övertagande bolaget, om överlåtelsen av försäkringsbeståndet enligt det yttrandet kan äventyra betalningen av det övertagande bolagets skulder.

Finansinspektionen ska förplikta det överlåtande bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på det överlåtande bolagets hemort samt dessutom enligt vad *Finansinspektionen* vid behov särskilt bestämmer.

22 kap.

Ändring av bolagsform

5 §

Försäkringsinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om Försäkringsinspektionen inte anser att en ansökan enligt 4 § utan vidare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av ansökan i den officiella tidningen på sökandens bekostnad. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas att framställa dem till Försäkringsinspektionen inom en av Försäkringsinspektionen utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader. Försäkringsinspektionen ska förplikta bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på sökandens hemort samt dessutom enligt vad Försäkringsinspektionen vid behov bestämmer.

22 kap.

Ändring av bolagsform

5 §

Finansinspektionens kallelse på försäkringsborgenärerna

Om *Finansinspektionen* inte anser att en ansökan om delning utan ytterligare utredning ska avslås, ska inspektionen utfärda en kallelse med anledning av *den ansökan som avses i 4 § på Finansinspektionens webbplats*. I kallelsen ska de försäkringsborgenärer som önskar framställa anmärkningar mot ansökan uppmanas att framställa dem till *Finansinspektionen* inom en av *Finansinspektionen* utsatt tid som ska vara minst en månad och högst två månader. *Finansinspektionen* ska förplikta bolaget att utan dröjsmål underrätta om kallelsen i åtminstone en tidning som utkommer på sökandens hemort samt dessutom enligt vad *Finansinspektionen* vid behov bestämmer.

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

1 §

Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Finansinspektionen ska särskilt övervaka att försäkringsbolaget uppfyller de krav som gäller

1) ledning, företagsstyrningssystem, aktuariefunktion och ansvarig försäkringsmatematiker, samt placeringsverksamhet enligt 6 kap.,

25 kap.

Tillsynen över försäkringsbolag och försäkringsholdingsammanslutningar

1 §

Finansinspektionens tillsynsuppgifter

Finansinspektionen ska särskilt övervaka att försäkringsbolaget uppfyller de krav som gäller

1) ledning, företagsstyrningssystem, *risk- och solvensbedömning, hantering av hållbarhetsrisker*, aktuariefunktion och ansvarig försäkringsmatematiker samt placeringsverksamhet enligt 6 kap.,

Gällande lydelse

Finansinspektionen ska också bedöma försäkringsbolagets förmåga att klara sådana oförmånliga förändringar som inverkar på bolagets finansiella situation samt metoder med hjälp av vilka bolaget bereder sig för sådana situationer. Dessutom övervakar Finansinspektionen försäkringsbolagets marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

3 §

Information som ska tillställas Finansinspektionen

Utöver vad som föreskrivs i 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ska försäkringsbolaget tillställa Finansinspektionen de för tillsynen behövliga uppgifterna om bolagsledning, företagsstyrningssystem, ansvarig försäkringsmatematiker och placeringsverksamheten enligt 6 kap., uppgifter om de värderingsprinciper som bolaget använder samt om bolagets finansiella ställning enligt 10–12 kap. Av informationen ska framgå arten och omfattningen av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som sammanhänger med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Försäkringsbolaget ska ha ändamålsenliga system samt av bolagets styrelse godkända skriftliga verksamhetsprinciper och förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de tillställda uppgifterna hela tiden är uppdaterade.

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen ska också bedöma försäkringsbolagets förmåga att klara sådana oförmånliga förändringar som inverkar på bolagets finansiella situation och metoder med hjälp av vilka bolaget bereder sig för sådana situationer *samt bolagets likviditet*. Dessutom övervakar Finansinspektionen försäkringsbolagets marknadsföring och användning av avtalsvillkor.

3 §

Information som ska tillställas Finansinspektionen

Utöver vad som föreskrivs i 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ska försäkringsbolaget lämna Finansinspektionen de för tillsynen behövliga uppgifterna om bolagsledning, företagsstyrningssystem, ansvarig försäkringsmatematiker och placeringsverksamheten enligt 6 kap., uppgifter om de värderingsprinciper som bolaget använder samt om bolagets finansiella ställning enligt 10–12 kap. Av informationen ska framgå arten och omfattningen av försäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som sammanhänger med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. *Försäkringsbolaget ska årligen lämna den information som avses i detta moment till Finansinspektionen senast 16 veckor efter utgången av bolagets räkenskapsår. Därtill ska försäkringsbolaget kvartalsvis lämna den information som avses i detta moment till Finansinspektionen senast fem veckor efter utgången av varje kvartal.* Försäkringsbolaget ska ha ändamålsenliga system samt av bolagets styrelse godkända skriftliga verksamhetsprinciper och förfaranden som bolaget använder och iakttar för att säkerställa att de tillställda uppgifterna hela tiden är uppdaterade.

Gällande lydelse

Försäkringsbolaget ska tillstålla Finansinspektionen resultaten av en risk- och solvensbedömning i samband med de uppgifter som enligt 1 mom. behövs för tillsynen. Försäkringsbolaget ska tillstålla Finansinspektionen risk- och solvensbedömningen, som godkänts av styrelsen, inom två veckor efter det att bedömningen färdigställts.

Bestämmelser om offentliggörande, väsentlighet, icke-offentliggörande av information, lägesrapporter, tidsfrister, metoder för offentliggörande och om uppdateringar finns dessutom i avdelning I kapitlen XII och XIII i kommissionens förordning.

Föreslagen lydelse

Försäkringsbolaget ska tillstålla Finansinspektionen resultaten av den risk- och solvensbedömning som avses i 6 kap. 12 § samt den plan för hantering av likviditetsrisker som avses i 10 b § i det kapitlet i samband med de uppgifter som enligt 1 mom. i denna paragraf behövs för tillsynen. Försäkringsbolaget ska tillstålla Finansinspektionen risk- och solvensbedömningen, som godkänts av styrelsen, inom två veckor efter det att bedömningen färdigställts.

Bestämmelser om offentliggörande, väsentlighet, icke-offentliggörande av information, lägesrapporter, metoder för offentliggörande och om uppdateringar finns dessutom i avdelning I kapitlen XII och XIII i kommissionens förordning.

3 a §

Regelbunden tillsynsrapport

Försäkringsbolaget ska vart tredje år lämna Finansinspektionen en regelbunden tillsynsrapport med information om försäkringsbolagets verksamhet och resultat, företagsstyrningssystem, riskprofil, värdering enligt 10 kap. och kapitalförvaltning.

Den regelbundna tillsynsrapporten ska lämnas in senast 18 veckor efter utgången av försäkringsbolagets räkenskapsår.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen kräva att andra försäkringsbolag än små och icke-komplexa försäkringsbolag lämnar in den regelbundna tillsynsrapporten oftare än vart tredje år.

Om Finansinspektionen i enlighet med 2 mom. beslutar att alla försäkringsbolag, förutom små och icke-komplexa försäkringsbolag, ska lämna in rapporten oftare än vart tredje år, kan försäkringsbolag ansöka om Finansinspektionens godkännande enligt 2 a kap. 14 § att lämna in rapporten vart tredje år.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen besluta att ett litet och icke-komplext försäkringsbolag kan lämna in den regelbundna tillsynsrapporten mer sällan än vart tredje år, dock minst vart femte år.

3 b §

Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter

I händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan Finansinspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer huruvida en sådan händelse väsentligt påverkar den operativa kapaciteten hos försäkringsbolag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister som anges i 3 § 1 mom. och 3 a § 2 mom.

Bestämmelser om en sådan förlängning av tidsfrister som avses i 1 mom. finns i kommissionens delegerade förordning som antagits med stöd av artikel 304e .2 i Solvens II-direktivet.

4 §

Höjning av kapitalkrav

Finansinspektionen kan besluta höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsbolag enligt 11 kap. 2 § i följande exceptionella situationer:

4) om försäkringsbolagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från bestämmelserna i 6 kap. och dessa avvikelser medför att bolaget inte korrekt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som det är exponerat för och att det är osannolikt att bristerna kan avhjälpas genom andra åtgärder inom utsatt tid.

4 §

Höjning av kapitalkrav

Finansinspektionen kan besluta höja solvenskapitalkravet för ett försäkringsbolag enligt 11 kap. 2 § i följande exceptionella situationer:

4) om försäkringsbolagets företagsstyrningssystem avviker väsentligt från bestämmelserna i 6 kap. och dessa avvikelser medför att bolaget inte korrekt kan identifiera, mäta, övervaka, hantera och rapportera de risker som det är exponerat för och att det är osannolikt att bristerna kan avhjälpas genom andra åtgärder inom utsatt tid;

Gällande lydelse

I sådana fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten ska höjningen av kapitalkravet beräknas i enlighet med 11 kap. 2 § 2 mom. Höjningen av kapitalkravet ska i sådana fall som avses i 1 mom. 3 och 4 punkten stå i rätt proportion till de till bristerna relaterade väsentliga riskerna som är anledningen till att Finansinspektionen har beslutat att höja kapitalkravet.

Föreslagen lydelse

5) om försäkringsbolaget tillämpar den justering av räntesatsen för livförsäkring som avses i 11 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, förutsatt att försäkringsbolaget inte skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av justeringen och att det inte har lämnat in den plan som avses i 7 mom. i den paragrafen eller den årliga berättelse som avses i 8 mom. i den paragrafen,

6) om försäkringsbolaget tillämpar det avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden som avses i 12 § i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen, förutsatt att försäkringsbolaget inte skulle efterleva solvenskapitalkravet utan tillämpning av avdraget och att det inte har lämnat in den plan som avses i 7 mom. i den paragrafen eller den årliga berättelse som avses i 8 mom. i den paragrafen.

I sådana fall som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten ska höjningen av kapitalkravet beräknas i enlighet med 11 kap. 2 § 2 mom. Höjningen av kapitalkravet ska i sådana fall som avses i 1 mom. 3–6 punkten i denna paragraf stå i rätt proportion till de till bristerna relaterade väsentliga risker som är anledningen till att Finansinspektionen har beslutat att höja kapitalkravet.

5 a §

Bristande uppfyllelse av solvenskapitalkravet när infasningsmekanismen för räntesatser används

Om ett försäkringsbolag upptäcker att det inte uppfyller solvenskapitalkravet utan att använda den infasningsmekanism för räntesatser som avses i 7 a § 10 kap., ska det omedelbart underrätta Finansinspektionen om saken. Inom två månader från det att försäkringsbolaget upptäcker att det inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet ska försäkringsbolaget utarbeta en plan där det anges vilka åtgärder försäkringsbolaget ska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

vidta för att försöka öka sina medräkningsbara kapitalbasmedel som avses i 12 kap. eller för att försöka sänka bolagets riskprofil så att försäkringsbolaget uppfyller solvenskapitalkravet senast till slutdatumet för infasningsmekanismen. Planen kan vid behov uppdateras senare.

Ett sådant försäkringsbolag som avses i 1 mom. ska årligen lämna in en rapport med information om de åtgärder som vidtagits till Finansinspektionen. I rapporten ska det också redogöras för de framsteg som gjorts när det gäller att uppnå målen. Om försäkringsbolaget har vidtagit åtgärder för att försöka sänka sin riskprofil i syfte att minska solvenskapitalkravet, ska det i rapporten också redogöras för dessa åtgärder och de framsteg som gjorts i fråga om dem. Om Finansinspektionen konstaterar att det utifrån rapporten är orealistiskt att bolaget kommer att uppfylla solvenskapitalkravet på slutdatumet för infasningsmekanismen, ska Finansinspektionen återkalla försäkringsbolagets rätt att använda infasningsmekanismen för räntesatser.

6 §

Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet

Ett försäkringsbolag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget observerar att det inte längre uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller att det finns risk för detta under de följande tre månaderna.

Inom en månad från det att minimikapitalkravet inte uppfyllts ska försäkringsbolaget till Finansinspektionen för godkännande överlämna en kortfristig finansieringsplan. Planen ska visa att bolaget, inom tre månader från att det observerat att kapitalkravet inte uppfylls, på nytt uppfyller

6 §

Bristande uppfyllelse av minimikapitalkravet

Ett försäkringsbolag ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om bolaget observerar att det inte längre uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § eller att det finns risk för detta under de följande tre månaderna. *Finansinspektionen ska underrättas omedelbart, oavsett om observationen gjordes vid den tidpunkt för beräkning som avses i 11 kap. 5 § 1 mom. eller vid någon annan tidpunkt.*

Inom en månad från det att minimikapitalkravet inte uppfyllts *eller från det att bolaget har observerat att det finns risk för att kravet inte uppfylls under de följande tre månaderna* ska försäkringsbolaget till Finansinspektionen för godkännande överlämna en kortfristig finansieringsplan. Planen ska visa att bolaget, inom tre månader

Gällande lydelse

minimikapitalkravet eller ändrar sin riskprofil så att det uppfylls.

9 §

Förbud mot överlåtelse och pantsättning

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Finansinspektionen förbjuda ett finländskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

2) försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § i denna lag eller ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om

25 §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter

Om Finansinspektionen med stöd av 24 § 1 punkten meddelar närmare föreskrifter om periodiciteten för skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter när den understiger ett år, kan Finansinspektionen genom sitt beslut i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten, om

1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet,

2) överlämnandet av uppgifterna inte behövs för en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget,

3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen,

Föreslagen lydelse

från att det observerat att kapitalkravet inte uppfylls eller att det finns risk för att kravet inte uppfylls, på nytt uppfyller minimikapitalkravet eller ändrar sin riskprofil så att det uppfylls.

9 §

Förbud mot överlåtelse och pantsättning

I syfte att trygga de försäkrade förmånerna kan Finansinspektionen förbjuda ett finländskt försäkringsbolag att överlåta eller pantsätta sin egendom, om

2) försäkringsbolaget inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 11 kap. 4 § *och försäkringsbolaget inte inom två månader har försatts i likvidation enligt 23 kap. 2 §* eller ett arbetspensionsförsäkringsbolag inte uppfyller minimikapitalkravet enligt 17 § 2 mom. i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag, eller om

25 §

*Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter **när periodiciteten understiger ett år***

Om periodiciteten för skyldigheten att ge regelbundna rapporter understiger ett år, kan Finansinspektionen genom sitt beslut i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten, om *följande förutsättningar uppfylls:*

1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet, *och*

2) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Den begränsning som avses i 1 mom. beviljas endast försäkringsbolag som sammanlagt representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller

Gällande lydelse

4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall,

5) uppgifterna rapporteras minst årligen.

Finansinspektionen får inte begränsa den regelbundna tillsynsrapporteringen för försäkringsbolag som utgör en del av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 §, om rapporteringen sker oftare än en gång per år. Finansinspektionen får dock i ett enskilt fall begränsa rapporteringsskyldigheten för ett försäkringsbolag om detta visar att det är oändamålsenligt att rapporteringen sker oftare än årligen, med beaktande av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsgruppens affärsverksamhet.

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter beviljas endast försäkringsbolag som representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till de minsta försäkringsbolagen när den bestämmer huruvida dessa lättnader i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringsbolag.

Bestämmelser om skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter i fråga om minimikapital finns i 11 kap.

Föreslagen lydelse

återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden beräknas på grundval av bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till små och icke-komplexa försäkringsbolag när den bestämmer om i 1 mom. föreskrivna begränsningar.

Finansinspektionen ska, när den beslutar om en begränsning enligt 1 mom., i fråga om små och icke-komplexa försäkringsbolag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande med hänsyn till arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för, med beaktande av åtminstone de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till, riskkoncentrationsnivån, möjliga effekter av förvaltningen av bolagets tillgångar på den finansiella stabiliteten och de system och strukturer som bolaget inrättat för lämnandet av uppgifter samt de skriftliga verksamhetsprinciper som avses i 3 § 1 mom.

Finansinspektionen ska, när den beslutar om en begränsning enligt 1 mom., i fråga om andra försäkringsbolag än små och icke-komplexa försäkringsbolag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande med hänsyn till arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för, med beaktande av åtminstone de omständigheter som avses i 3 mom. samt

1) volymen av bolagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar,

2) volatiliteten i de anspråk och förmåner som bolaget täcker,

3) det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats,

4) lämpligheten hos bolagets företagsstyrningssystem,

5) beloppet på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, och

6) huruvida bolaget är ett captivebolag för försäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

26 §

Befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Finansinspektionen får i enskilda fall begränsa ett försäkringsbolags rapporteringsskyldighet eller befria bolaget från skyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om

1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i företagets affärsverksamhet,

2) överlämnandet av uppgifterna inte behövs för en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget,

3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen,

4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall.

Finansinspektionen får inte befria försäkringsbolag som utgör en del av en försäkringsgrupp enligt 26 kap. 2 § från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post. Finansinspektionen får dock i ett enskilt fall befria ett försäkringsbolag från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om försäkringsbolaget visar att rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post är oändamålsenlig med beaktande av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i gruppens affärsverksamhet och med beaktande av den finansiella stabiliteten.

Begränsning av eller befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post beviljas endast försäkringsbolag som representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden grundas på bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av

26 §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Finansinspektionen kan i enskilda fall begränsa ett försäkringsbolags skyldighet att ge regelbundna rapporter eller befria det från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om *följande förutsättningar uppfylls:*

1) överlämnandet av uppgifterna skulle vara alltför betungande mot bakgrund av arten och omfattningen av de inneboende riskerna i försäkringsbolagets affärsverksamhet,

2) överlämnandet av uppgifterna inte behövs för en effektiv tillsyn över försäkringsbolaget,

3) undantaget inte försvagar de berörda finanssystemens stabilitet i Europeiska unionen, och

4) försäkringsbolaget kan tillhandahålla dessa uppgifter från fall till fall.

Den begränsning eller den befrielse som avses i 1 mom. beviljas endast försäkringsbolag som sammanlagt representerar högst 20 procent av en medlemsstats liv- och skadeförsäkringsmarknad eller återförsäkringsmarknad. Andelen av skadeförsäkringsmarknaden beräknas på grundval av bruttopremieinkomsterna och andelen av livförsäkringsmarknaden på bruttobeloppet av de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till små och icke-komplexa försäkringsbolag när den bestämmer huruvida dessa lämnar i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringsbolag.

Finansinspektionen ska, när den beslutar om en begränsning eller befrielse enligt 1 mom., i fråga om små och icke-komplexa försäkringsbolag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför

Gällande lydelse

de försäkringstekniska avsättningarna. Finansinspektionen ska ge prioritet till de minsta försäkringsbolagen när den bestämmer huruvida dessa lättnader i rapporteringsskyldigheten kan tillämpas på försäkringsbolag.

Föreslagen lydelse

betungande med hänsyn till arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för, med beaktande av åtminstone de marknadsrisker som företagets investeringar ger upphov till, riskkoncentrationsnivån, möjliga effekter av förvaltningen av bolagets tillgångar på den finansiella stabiliteten och de system och strukturer som bolaget inrättat för lämnandet av uppgifter samt de skriftliga verksamhetsprinciper som avses i 3 § 1 mom.

Finansinspektionen ska, när den beslutar om en begränsning eller befrielse enligt 1 mom., i fråga om andra försäkringsbolag än små och icke-komplexa försäkringsbolag bedöma huruvida överlämnandet av uppgifter skulle vara alltför betungande med hänsyn till arten och omfattningen av de risker som bolaget exponeras för, med beaktande av åtminstone omständigheterna enligt 3 mom. samt följande:

- 1) volymen av bolagets premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar,
- 2) volatiliteten i de anspråk och förmåner som bolaget täcker,
- 3) det totala antalet livförsäkrings- och skadeförsäkringsklasser för vilka auktorisation beviljats,
- 4) lämpligheten hos bolagets företagsstyrningssystem,
- 5) beloppet på den kapitalbas som täcker solvenskapitalkravet och minimikapitalkravet, och
- 6) huruvida bolaget är ett captivebolag för försäkring som endast täcker risker förknippade med den industri- eller handelsgrupp som det tillhör.

26 a §

Befrielse för captivebolag för försäkring från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Om periodiciteten för skyldigheten för ett captivebolag för försäkring att ge regelbundna rapporter understiger ett år, ska

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

captivebolaget för försäkring befrias från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post, om bolaget uppfyller följande förutsättningar:

1) samtliga av bolagets försäkrade och förmånstagare är

a) juridiska personer i den grupp där captivebolaget för försäkring ingår, eller

b) fysiska personer som får omfattas av den gruppens försäkringsavtal, förutsatt att den verksamhet som täcker dessa fysiska personer fortsätter att understiga 5 procent av de försäkringstekniska avsättningarna, och

2) bolagets försäkringsförpliktelser och försäkringsavtal som ligger till grund för återförsäkringsförpliktelserna avser inte någon obligatorisk ansvarsförsäkring.

27 §

Information om höjning av kapitalkrav som ska tillställas Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Finansinspektionen ska årligen tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om den genomsnittliga höjningen av varje försäkringsbolags kapitalkrav samt om de höjningar som bestämdes året innan och som ska presenteras som procentandelar av solvenskapitalkravet.

Dessutom ska Finansinspektionen årligen separat tillställa Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas begränsning av den regelbundna rapporteringsskyldigheten enligt 25 kap. 25 § eller 26 kap. 43 §, särskilt antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post enligt 25 kap. 26 § eller 26 kap. 43 §, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens

27 §

Information som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Finansinspektionen ska årligen lämna Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om den genomsnittliga höjningen av varje försäkringsbolags kapitalkrav samt om de höjningar som bestämdes året innan och som ska presenteras som procentandelar av solvenskapitalkravet.

Finansinspektionen ska årligen separat lämna Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas begränsning av den regelbundna rapporteringsskyldigheten enligt 25 § eller 26 kap. 48 b §, separat antalet försäkringsbolag och grupper på vilka tillämpas befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post enligt 26 § i detta kapitel eller 26 kap. 48 b §, tillsammans med deras respektive volymer när det gäller kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar, mätta som en procentandel av den totala volymen av medlemsstatens försäkringsbolags

Gällande lydelse

försäkringsbolags kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

Föreslagen lydelse

kapitalkrav, premier, försäkringstekniska avsättningar och tillgångar.

Dessutom ska Finansinspektionen årligen lämna Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten uppgifter om

1) det totala antalet försäkringsbolag, uppdelat på antalet små och icke-komplexa försäkringsbolag, antalet försäkringsbolag som använder andra proportionalitetsåtgärder, samt alla proportionalitetsåtgärder, uppdelat på antalet försäkringsbolag som använder en proportionalitetsåtgärd, och

2) det totala antalet grupper, uppdelat på antalet små och icke-komplexa grupper och antalet grupper som använder andra proportionalitetsåtgärder, samt alla proportionalitetsåtgärder, uppdelat på antalet grupper som använder en proportionalitetsåtgärd.

27 a §

Information till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat om försämringar av de ekonomiska förhållandena, framväxande risker eller farhågor i fråga om konsumentskydd

Om Finansinspektionen konstaterar att det finns försämringar av de ekonomiska förhållandena i ett finländskt försäkringsbolag eller försäkringsbolaget orsakar andra framväxande risker på grund av affärsverksamhet som bolaget bedriver i en annan EES-stat med stöd av friheten att tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, och de försämrade ekonomiska förhållandena eller framväxande riskerna kan ha gränsöverskridande konsekvenser, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten i fråga om saken.

27 a §

Information som ska lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat

Om Finansinspektionen konstaterar försämringar av ett finländskt försäkringsbolags *finansiella ställning* eller om försäkringsbolaget orsakar andra framväxande risker, *inbegripet sådana som rör konsumentskyddet*, på grund av affärsverksamhet som bolaget bedriver i en annan EES-stat med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten, och den försämrade *finansiella ställningen* eller de framväxande riskerna kan ha gränsöverskridande effekter, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och tillsynsmyndigheten i den berörda mottagande EES-staten om saken.

Om tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten begär sådan information av

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen som den enligt Solvens II-direktivet eller någon annan bestämmelse har rätt att begära, ska Finansinspektionen lämna informationen inom 20 arbetsdagar på det officiella språket eller något av de officiella språken i EES-staten eller på ett annat språk som godkänns av tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga. Finansinspektionen kan begära en förlängning av tidsfristen, om den information som begäran gäller inte är lätt tillgänglig eller komplex att samla in.

29 §

Gemensam bedömning av koncession för ett försäkringsföretag som söker koncession i en annan EES-stat

Om tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat har samrått med Finansinspektionen i en situation där ett försäkringsföretag som har sökt koncession i den andra EES-staten blir ett dotterbolag till ett försäkringsbolag som har beviljats koncession i Finland eller dotterbolag till moderbolaget för ett försäkringsbolag som har beviljats koncession i Finland eller om det bestämmande inflytandet i ett försäkringsföretag som har sökt koncession i den andra EES-staten övergår till sådana fysiska eller juridiska personer som har bestämmande inflytande i ett försäkringsbolag som har beviljats koncession i Finland, får Finansinspektionen begära tillsynsmyndigheten i hemstaten för det företag som söker koncession om gemensam bedömning av ansökan om koncession.

Betydande gränsöverskridande verksamhet

30 §

Identifiering av betydande gränsöverskridande verksamhet

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Med betydande gränsöverskridande verksamhet avses försäkringsverksamhet som bedrivs i en annan EES-stat av ett sådant försäkringsbolag som inte har klassificerats som litet och icke-komplext med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten och som uppfyller den ena av följande förutsättningar:

1) de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna motsvarande den verksamhet som bedrivs av bolaget i EES-staten med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten överstiger 15 000 000 euro, eller

2) den verksamhet som bedrivs med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten anses vara relevant av tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga när det gäller den EES-statens marknad.

Om Finansinspektionen av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat underrättas om en situation som avses i 1 mom. 2 punkten och inte instämmer i att den verksamhet som bedrivs av försäkringsbolaget i den andra EES-staten med stöd av rätten att fritt tillhandahålla tjänster eller etableringsfriheten är relevant, ska Finansinspektionen anmäla detta till tillsynsmyndigheten i EES-staten i fråga inom en månad från underrättelsen och ange skälen till detta.

Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten får hänskjuta ett i 2 mom. avsett ärende till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, nedan Europeiska försäkringstillsynsförordningen, och be den om hjälp om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten inte når en bilateral lösning.

31 §

*Förstärkt samarbete mellan
tillsynsmyndigheter när det gäller betydande
gränsöverskridande verksamhet*

Om ett försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen samarbeta med tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten för att bedöma om försäkringsbolaget i fråga är väl medvetet om de risker som det exponeras för eller kan exponeras för i den mottagande EES-staten och hanterar dem på rätt sätt.

Det samarbete som avses i 1 mom. ska stå i proportion till de risker som den betydande gränsöverskridande verksamheten medför och ska omfatta åtminstone

- 1) företagsstyrningssystemet, inbegripet förmåga hos styrelsen att förstå de gränsöverskridande marknadernas särdrag, riskhanteringsverktyg, interna kontroller och efterlevnadsrutiner för den gränsöverskridande verksamheten,*
- 2) utläggning på entreprenad och distributionspartner,*
- 3) affärsstrategi och skadereglering, och*
- 4) konsumentskydd.*

32 §

*Information som ska lämnas till
tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat*

Om ett försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i en annan EES-stat, ska Finansinspektionen minst en gång per år på begäran av tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten lämna tillsynsmyndigheten följande uppgifter:

- 1) försäkringsbolagets solvenskapitalkrav och minimikapitalkrav,*
- 2) medräkningsbara kapitalbasmedel för att uppfylla försäkringsbolagets*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

solvenskapitalkrav *respektive*
minimikapitalkrav, och

3) uppgifter om potentiella farhågor när det gäller försäkringsbolagets beräkning av försäkringstekniska avsättningar samt när det gäller omständigheter som avses i 1 och 2 punkten.

Om Finansinspektionen i sin tillsyn över betydande gränsöverskridande verksamhet identifierar att ett försäkringsbolag har problem med efterlevnaden av lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter i Finland eller i en annan EES-stat eller väsentliga problem som rör de aspekter som avses i 31 § 2 mom. och dessa problem påverkar eller sannolikt kommer att påverka bedrivandet av verksamheten i den mottagande EES-staten, ska Finansinspektionen utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten om detta.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-stat där försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, om inspektionen konstaterar försämringar av den finansiella ställningen eller en risk för att solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet underskrids inom de närmaste tre månaderna.

Om tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten begär annan än i 1–3 mom avsedd information och denna information rör solvensen, företagsstyrningssystemet eller affärsmodellen för ett försäkringsbolag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet, ska Finansinspektionen lämna denna information till tillsynsmyndigheten inom en rimlig tid.

33 §

Gemensam inspektion

Om tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat begär att en gemensam inspektion ska utföras på plats hos ett sådant försäkringsbolag som utövar betydande

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

gränsöverskridande verksamhet i den EES-staten och som inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet under de följande tre månaderna, ska Finansinspektionen godta eller avslå begäran inom en månad från mottagandet.

Om Finansinspektionen godtar begäran om att utföra en gemensam inspektion på plats hos försäkringsbolaget ska den inbjuda Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten att delta i den inspektionen.

När den gemensamma inspektionen har genomförts ska Finansinspektionen och den behöriga tillsynsmyndigheten i den andra EES-staten inom två månader komma fram till gemensamma slutsatser, inbegripet om lämpliga tillsynsåtgärder.

Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten kan inom två månader från utgången av den period som avses i 3 mom. hänskjuta ett ärende som avses i det momentet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten inte når en bilateral lösning om slutsatserna. Ärendet får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att den tvåmånadersperiod som avses i 3 mom. i denna paragraf har löpt ut eller efter det att Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten har nått en överenskommelse om gemensamma slutsatser. Hänskjutning av ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten utgör inte ett hinder för Finansinspektionens användning av de befogenheter som avses i 5, 6 och 9 §.

Om ett ärende som avses i 3 mom. har hänskjutits till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten på det sätt som avses i 4 mom., ska Finansinspektionen uppskjuta antagandet av de slutgiltiga slutsatserna av den gemensamma inspektionen på plats hos försäkringsbolaget

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

och invänta ett beslut som eventuellt fattas av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19.3 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen.

Finansinspektionen ska anta slutsatserna av den gemensamma inspektionen i enlighet med Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndighetens beslut.

Om Finansinspektionen avslår begäran om en gemensam inspektion på plats hos försäkringsbolaget, ska den skriftligen ange skälen till avslaget för tillsynsmyndigheten i den mottagande EES-staten. Om Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten är oeniga om skälen till avslaget, får de hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen inom en månad från det att Finansinspektionen meddelat sitt beslut.

34 §

Gemensam inspektion på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten

Om Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten begär Finansinspektionen att genomföra en gemensam inspektion på plats av försäkringsbolaget på grundval av allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare i andra EES-stater och tecken på allvarliga brister i försäkringsbolaget för vilka inga korrigerande åtgärder eller endast otillräckliga åtgärder har vidtagits av Finansinspektionen, ska Finansinspektionen utan dröjsmål inleda inspektionen på plats hos bolaget och bjuda in Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och berörda tillsynsmyndigheter i andra EES-stater att delta i den. På en sådan gemensam inspektion tillämpas 33 § 3, 4 och 5 mom.

Samarbetsplattformar

35 §

Inrättande av en samarbetsplattform

Finansinspektionen får inrätta en samarbetsplattform efter att ha kommit överens om saken med tillsynsmyndigheterna i samtliga andra berörda EES-stater.

Finansinspektionen kan begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten inrättar en samarbetsplattform. Om Finansinspektionen begär det, ska den beakta de omständigheter som avses i 27 a § 1 mom. Finansinspektionen kan delta i verksamheten för en samarbetsplattform som inrättats av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller av tillsynsmyndigheter i andra berörda EES-stater.

Finansinspektionen ska på eget initiativ och på begäran av Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten eller av tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat i god tid lämna samarbetsplattformen alla behövliga, tillräckligt utförliga och uttömmande uppgifter.

36 §

Tillsynssamarbete och informationsutbyte på en samarbetsplattform

Vad som föreskrivs i 31–34 § tillämpas också om Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform enligt 35 §, oberoende av om försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet. Den information som avses i 32 § ska även lämnas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om en samarbetsplattform har inrättats.

Om Finansinspektionen och minst en annan tillsynsmyndighet i en deltagande EES-stat på

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

en samarbetsplattform är oeniga om innehållet i eller förfarandet för en tillsynsåtgärd som ska vidtas, eller om underlåtenhet att vidta åtgärder, eller om Finansinspektionen har allvarliga farhågor om negativa effekter för försäkringstagare, får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bistå Finansinspektionen och tillsynsmyndigheten i den berörda EES-staten med att nå en överenskommelse i enlighet med artikel 19.1 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen.

25 a kap.

Makrotillsyn

1 §

Identifiering och avhjälpande av betydande likviditetsrisker

Om Finansinspektionen i samband med den tillsyn som avses i 25 kap. 1 § observerar att ett försäkringsbolag är exponerat för en betydande likviditetsrisk, ska Finansinspektionen underrätta försäkringsbolaget om detta och försäkringsbolaget ska lämna Finansinspektionen en beskrivning av hur det avser att hantera denna likviditetsrisk.

Om försäkringsbolaget inte efter att ha underrättats enligt 1 mom. vidtar tillräckligt effektiva åtgärder för att sänka likviditetsrisken, får Finansinspektionen kräva att försäkringsbolaget vidtar åtgärder för att stärka bolagets likviditet tills försäkringsbolagets likviditet förbättras. Finansinspektionen ska se över situationen minst var sjätte månad.

Finansinspektionen ska vid behov underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om likviditetssvagheter.

2 §

*Tryggande av de försäkrade förmånerna och
av stabiliteten i det finansiella systemet*

Om ett försäkringsbolag exponeras för en sådan betydande likviditetsrisk som avses i 1 § 1 mom. och exponeringen utgör en direkt risk för de försäkrade förmånerna eller stabiliteten i det finansiella systemet, får Finansinspektionen tillfälligt

1) begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

2) begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

3) begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, och

4) begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

När Finansinspektionen beslutar om en begränsning eller ett avbrott ska inspektionen ta hänsyn till en framåtblickande bedömning av försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning som åtminstone ska inbegripa de omständigheter som avses i 6 kap. 12 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

En begränsning eller ett avbrott får vara i högst tre månader. Finansinspektionen får dock besluta att förnya begränsningen eller avbrottet, om de förutsättningar som anges i 1 mom. fortfarande uppfylls. Därtill får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ge Finansinspektionen ett utlåtande, på basis av vilket Finansinspektionen ska se över begränsningen eller avbrottet.

3 §

*Förbud mot betalning av återköpsvärdet på
livförsäkring*

Finansinspektionen får i en situation som avses i 2 § 1 mom. och som en sista utväg förbjuda ett försäkringsbolag att betala återköpsvärdet på livförsäkring till

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

försäkringstagare och förmånstagare, om det ligger i det kollektiva intresset för försäkringstagarna och förmånstagarna.

När Finansinspektionen fattar ett i 1 mom. avsett beslut ska den ta hänsyn till potentiella nationella och gränsöverskridande effekter på finansmarknaderna och på rättigheterna för bolagets försäkringstagare och förmånstagare, samt till en framåtblickande bedömning av försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning som åtminstone inbegriper de omständigheter som avses i 6 kap. 12 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Finansinspektionen ska offentliggöra förbudet samt skälen till det.

Ett förbud får vara i högst tre månader. Finansinspektionen får besluta att förnya förbudet, om de förutsättningar som anges i 1 mom. fortfarande uppfylls. Därtill får Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten ge Finansinspektionen ett utlåtande, på basis av vilket Finansinspektionen ska se över förbudet.

Om ett försäkringsbolag omfattas av förbudet, får försäkringsbolaget under den tid förbudet varar inte

1) betala några utdelningar eller erlægga andra betalningar till aktieägare eller andra efterställda borgenärer,

2) göra aktieåterköp eller återbetala eller inlösa någon kapitalbaspost, eller

3) betala ut bonusar eller annan rörlig ersättning till bolagets ledning eller till personer som ansvarar för centrala funktioner.

Om Finansinspektionen beslutar att påföra ett förbud i syfte att avvärja en risk för det finansiella systemets stabilitet, ska Finansinspektionen underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska systemrisknämnden om saken.

Exceptionella omständigheter som påverkar likviditeten på försäkringsmarknaden

Om den exceptionella situation som avses i 2 § 1 mom. påverkar hela eller en betydande del av försäkringsmarknaden, får Finansinspektionen besluta att rikta en i 2 § avsedd begränsning eller ett i 2 § avsett avbrott och ett i 3 § avsett förbud på alla försäkringsbolag som påverkas av situationen.

Finansinspektionen ska utan dröjsmål underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten om ett i 1 mom. avsett beslut. Om beslutet fattas i syfte att avvärja en risk för det finansiella systemets stabilitet, ska även Europeiska systemrisknämnden underrättas. Underrättelsen ska inbegripa en beskrivning av begränsningen, avbrottet eller förbudet, dess varaktighet samt skälen till beslutet, inklusive en motivering för varför Finansinspektionen anser att beslutet är ändamålsenligt och proportionerligt i förhållande till dess negativa effekter för försäkringstagarna.

5 §

Exceptionella sektorsomfattande chocker

Finansinspektionen får under exceptionella sektorsomfattande chocker som hotar det finansiella systemets stabilitet eller ett försäkringsbolags finansiella ställning när det gäller ett försäkringsbolag med en särskilt sårbar riskprofil

1) begränsa eller tillfälligt stoppa utdelningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

2) begränsa eller tillfälligt stoppa andra utbetalningar till aktieägare och andra efterställda borgenärer,

3) begränsa eller avbryta aktieåterköp och återbetalning eller inlösen av kapitalbasposter, och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4) begränsa eller tillfälligt stoppa bonusar eller annan rörlig ersättning.

När Finansinspektionen fattar ett beslut som avses i 1 mom. ska den ta hänsyn till de risktoleransgränser som godkänts av försäkringsbolaget och tröskelvärdena i bolagets riskhanteringssystem. Dessutom ska Finansinspektionen ta hänsyn till en framåtblickande bedömning av försäkringsbolagets solvens och finansiella ställning som åtminstone inbegriper de omständigheter som avses i 6 kap. 12 § 1 mom. 1 och 2 punkten.

Vad som föreskrivs i 1 mom. kan endast tillämpas på i 26 kap. 1 § 1 mom. 14 punkten avsedda transaktioner inom grupper, inklusive vinstutdelning inom grupperna, om en exceptionell sektorsomfattande chock utgör ett hot mot solvenssituationen eller likviditeten hos gruppen eller minst ett försäkringsbolag som ingår i gruppen. Om Finansinspektionen är tillsynsmyndighet för ett anknutet företag som ingår i en grupp vars grupp-tillsynsmyndighet är tillsynsmyndigheten i en annan EES-stat, ska inspektionen samråda med denna grupp-tillsynsmyndighet innan den tillfälligt stoppar eller begränsar transaktioner med resten av gruppen.

En begränsning eller ett avbrott enligt 1 mom. gäller så länge som förutsättningarna föreligger. Finansinspektionen ska se över beslutet minst var tredje månad.

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på grupp-nivå

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *moderföretag* ett företag som i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande över ett annat företag samt ett företag som Finansinspektionen anser

26 kap.

Grupptillsyn och beräkning av solvensen på grupp-nivå

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *moderföretag* ett företag som har ett i 1 kap. 5 § i bokföringslagen avsett bestämmande inflytande över ett annat företag, ett företag som Finansinspektionen

Gällande lydelse

utöva faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag,

2) *dotterföretag* ett företag över vilket ett moderföretag i enlighet med 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande och ett företag över vilket Finansinspektionen anser att ett moderföretag har ett faktiskt bestämmande inflytande,

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller som står under enhetlig ledning med det andra företaget på grund av avtal eller på grund av bestämmelser i företagets stiftelseurkund, bolagsordning eller stadgar eller som har en styrelse eller ett därmed jämförbart organ vars majoritet består av samma personer som det andra företagets styrelse eller motsvarande organ,

6) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett företag i vilket ett annat företag har ägarintresse eller som står under enhetlig ledning med det andra företaget på grund av avtal eller på grund av bestämmelser i företagets stiftelseurkund, bolagsordning eller stadgar eller som har en styrelse eller ett därmed jämförbart organ vars majoritet består av samma personer som det andra företagets styrelse eller motsvarande organ,

14) *transaktion inom gruppen* en transaktion där försäkringsföretag direkt eller indirekt förlitar sig på andra företag inom samma grupp, eller på en fysisk person eller juridisk person som har i 1 kap. 10 § avsedda betydande bindningar till ett företag inom

Föreslagen lydelse

anser utöva faktiskt bestämmande inflytande över ett annat företag, *också när detta bestämmande inflytande utövas genom centraliserad samordning över beslut i ett annat företag, samt ett företag som har valts till moderföretag i enlighet med 3 a §,*

2) *dotterföretag* ett företag över vilket ett moderföretag på det sätt som avses i 1 kap. 5 § i bokföringslagen har bestämmande inflytande och ett företag över vilket Finansinspektionen anser att ett moderföretag har ett faktiskt bestämmande inflytande *samt ett företag som betraktas som dotterföretag i enlighet med 3 a §,*

4) *företag med ägarintresse* ett moderföretag eller en juridisk person som har ägarintresse i ett annat företag eller *som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG, nedan redovisningsdirektivet,*

6) *anknutet företag* ett dotterföretag eller ett företag i vilket ett annat företag har ägarintresse eller *som är knutet till ett annat företag genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i redovisningsdirektivet,*

9 a) **försäkringsföretags holdingsammanslutning i tredjeland** ett moderföretag som inte är ett försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag och vars huvudsakliga affärsverksamhet består i att förvärva och ha ägarintressen i dotterföretag som enbart eller huvudsakligen är försäkringsföretag i tredjeland,

14) *transaktion inom gruppen* en transaktion för att fullgöra ett åtagande där ett försäkringsföretag, ett försäkringsföretag i tredjeland, ett försäkringsholdingsammanslutning eller ett

Gällande lydelse

denna grupp, för att fullgöra ett åtagande, oavsett om det baserar sig på avtal eller inte och oavsett om fullgörandet av åtagande innebär en betalning eller inte.

Föreslagen lydelse

konglomerats holdingföretag direkt eller indirekt förlitar sig på andra företag inom samma grupp, eller på en fysisk person eller juridisk person som har i 1 kap. 10 § avsedda betydande bindningar till ett företag inom denna grupp, oavsett om fullgörandet av åtagande baserar sig på avtal eller inte och oavsett om fullgörandet av åtagande innebär en betalning eller inte,

15) **förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan** en part som har det yttersta ansvaret för att ett försäkringsföretag följer lagar, förordningar eller administrativa föreskrifter,

16) **reglerat företag** ett reglerat företag som avses i 2 § 1 mom. 5 punkten i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat eller en tilläggspensionsanstalt som avses i 1 kap. 2 § 1 punkten i lagen om tilläggspensionsstiftelser och tilläggspensionskassor.

2 §

Försäkringsgrupper

En grupp består av

1) ett försäkringsföretag, dess anknutna företag och företag med ägarintresse och av företag som är anknutna till företag med ägarintresse, eller av

2) försäkringsföretag som är knutna till varandra genom avtal eller på annat sätt av varaktiga finansiella kopplingar, under förutsättning att något av företagen i fråga utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över besluten i de andra företag som ingår i gruppen, och detta företag betraktas som moderföretag och de andra företagen som dotterföretag och att grupp tillsynsmyndigheten på förhand fastställer uppkomsten av en sådan grupp; till en grupp som avses i denna punkt kan höra också andra ömsesidiga företag.

2 §

Försäkringsgrupper

En grupp består av

1) ett försäkringsföretag, dess anknutna företag och företag med ägarintresse, av företag som är anknutna till anknutna företag och företag med ägarintresse *samt av företag som leds av företaget med ägarintresse eller dess dotterföretag tillsammans med ett eller flera företag som inte ingår i gruppen,*

2) försäkringsföretag som är knutna till varandra genom avtal eller på annat sätt av varaktiga finansiella kopplingar, under förutsättning att något av företagen i fråga *genom centraliserad samordning* utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över besluten i de andra företag som ingår i gruppen, att detta företag betraktas som moderföretag och de andra företagen som dotterföretag och att grupp tillsynsmyndigheten på förhand fastställer uppkomsten av en sådan grupp; till

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

en grupp som avses i denna punkt kan höra också andra ömsesidiga företag, eller

3) en kombination av sådana grupper som avses i 1 och 2 punkten.

Dessutom består en grupp av ett försäkringsföretag och minst ett annat företag som enligt Finansinspektionen eller en tillsynsmyndighet i en annan EES-stat står under gemensam ledning. Om inte alla dessa företag har sin hemort i Finland och Finansinspektionen verkar som den grupptillsynsmyndighet som avses i 5 §, ska Finansinspektionen höra de övriga behöriga tillsynsmyndigheterna i EES-staterna innan den konstaterar att företagen i fråga står under gemensam ledning. En grupp kan också bestå av en kombination av en grupp som avses i 2 mom. och en grupp som avses i detta moment.

2 a §

Kriterier för gruppbildning på grundval av faktiskt bestämmande inflytande eller gemensam ledning

Vid identifiering av ett förhållande mellan minst två företag som avses i 2 § 3 mom. eller vid identifiering i enlighet med 1 § 1 mom. 1 punkten om ett företag har faktiskt bestämmande inflytande i ett annat företag ska Finansinspektionen beakta

1) en fysisk persons eller ett företags kontroll över eller förmåga att påverka finansiella och andra beslut i ett annat företag, i synnerhet om det är en följd av innehav av kapital eller rösträtter, representation i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller därför att personen är en av de personer som i praktiken leder ett företag eller som har andra centrala, kritiska eller viktiga funktioner,

2) ett företags starka beroende av ett annat företag eller en annan juridisk eller fysisk person, på grund av förekomsten av väsentliga finansiella eller icke-finansiella funktioner eller väsentlig finansiell eller icke-finansiell verksamhet, så som utläggning på

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

entreprenad och gemensam personal mellan företag,

3) belägg för att finansiella beslut eller investeringsbeslut, inbegripet gemensamma investeringar i anknutna företag, samordnas mellan två eller flera företag, och

4) belägg för samordnade och konsekventa strategier, verksamheter eller processer mellan två eller flera företag i samband med försäkringsdistributionskanaler, försäkringsprodukter eller försäkringsvarumärken, kommunikation eller marknadsföring samt andra motsvarande ting.

Om en grupp bildas i enlighet med 2 § 3 mom. eller så att Finansinspektionen i enlighet med 1 § 1 mom. 1 punkten har ansett att ett företag är ett moderföretag på grundval av faktiskt bestämmande inflytande, ska Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet ge moderföretaget och vid behov de behöriga tillsynsmyndigheterna i EES-stater en detaljerad redogörelse för de faktorer som identifieringen i fråga grundar sig på.

Om en grupp bildas i enlighet med 2 § 3 mom. eller så att Finansinspektionen i enlighet med 1 § 1 mom. 1 punkten har ansett att ett företag är ett moderföretag på grundval av faktiskt bestämmande inflytande och om moderföretaget eller ett dotterföretag i gruppen också är yttersta moderföretag i en annan grupp som avses i 2 § 2 mom., ska grupperna i fråga anses vara en grupp.

3 §

Tillämpningsområde och yttersta moderföretag

Om inte något annat följer av 7–9 § ska bestämmelserna om grupp tillsyn tillämpas på

1) försäkringsföretag med ägarintresse i enlighet med 11–49 §,

2) företag med ägarintresse som inte är försäkringsföretag i enlighet med 11–20, 22, 27, 30, 33, 39–50 §,

3 §

Tillämpningsområde och yttersta moderföretag

Om inte något annat följer av 7–9 § ska bestämmelserna om grupp tillsyn tillämpas när gruppen består av

1) försäkringsföretag med ägarintresse i enlighet med 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a och 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c och 49 §,

Gällande lydelse

3) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, i enlighet med 11–49 §,

4) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i ett tredjeland eller ett tredjelands försäkringsföretag, i enlighet med 51–54 §,

5) försäkringsföretag vars moderföretag är ett mångbranschholdingföretag, i enlighet med 50 §.

Med yttersta moderföretag avses

1) ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, på gruppens högsta nivå,

2) ett försäkringsföretag som enligt 2 § 2 mom. 2 punkten ska anses vara moderföretag och som har sin hemort i en EES-stat.

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse enligt 1 mom. 1 punkten, en försäkringsholdingsammanslutning enligt 1 mom. 3 punkten eller ett konglomerats holdingföretag självt är ett dotterföretag till ett sådant försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, ska 11–49 § tillämpas endast på det yttersta moderföretagets nivå.

I en grupp ska det finnas endast ett yttersta moderföretag. Om det i en grupp finns flera moderföretag eller om försäkringsföretagens ömsesidiga ägar-, avtals- eller faktiska kontrollförhållanden utgör flera grupper, ska bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas endast på nivån av det yttersta moderföretag som i försäkringsföretaget utövar bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen. Det yttersta moderföretaget kan ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera av sina dotterföretag eller också kan det yttersta moderföretagets dotterföretag ha bestämmande inflytande tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag.

Föreslagen lydelse

2) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat, i enlighet med 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a och 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c och 49 §,

3) försäkringsföretag vars moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i ett tredjeland eller ett tredjelands försäkringsföretag, i enlighet med 51–54 §,

4) försäkringsföretag vars moderföretag är ett mångbranschholdingföretag, i enlighet med 50 §.

En i 1 mom. avsedd grupp ska identifieras i enlighet med 2 §.

Med yttersta moderföretag avses

1) ett försäkringsföretag med ägarintresse, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, på gruppstrukturens högsta nivå,

2) ett försäkringsföretag som enligt 2 § 2 mom. 2 punkten ska anses vara moderföretag och som har sin hemort i en EES-stat.

Om ett försäkringsföretag med ägarintresse enligt 1 mom. 1 punkten, en försäkringsholdingsammanslutning enligt 1 mom. 3 punkten eller ett konglomerats holdingföretag självt är ett dotterföretag till ett sådant försäkringsföretag, en sådan försäkringsholdingsammanslutning eller ett sådant konglomerats holdingföretag som har sin hemort i en EES-stat, ska 11–24, 24 a–24 d, 25–27, 27 a, 28–31, 31 a–31 c, 32–39, 39 a och 39 b, 40–44, 44 a, 45–48, 48 a–48 c och 49 § tillämpas endast på det yttersta moderföretagets nivå.

I en grupp ska det finnas endast ett yttersta moderföretag. Om det i en grupp finns flera moderföretag eller om försäkringsföretagens ömsesidiga ägar- eller avtalsförhållanden eller faktiska bestämmande inflytandeförhållanden utgör flera grupper, ska bestämmelserna om grupptillsyn tillämpas endast på nivån av det yttersta moderföretag som i försäkringsföretaget utövar bestämmande inflytande enligt 1 kap. 5 § i bokföringslagen. Det yttersta moderföretaget kan ha bestämmande inflytande tillsammans med ett

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

eller flera av sina dotterföretag eller det yttersta moderföretagets dotterföretag kan ha bestämmande inflytande ensamt eller tillsammans med andra dotterföretag.

3 a §

Val av moderföretag för företag under gemensam ledning

Om en grupp som avses i 2 § 2 mom. omfattas av grupp tillsyn enligt 3 § 1 mom., ska gruppen välja ett av de företag som står under gemensam ledning till moderföretag, som ska ansvara för efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel. De andra företagen i gruppen är dotterföretag.

Om det val av moderföretag som gjorts på grundval av 1 mom. utgör betydande hinder för grupp tillsynen, i synnerhet i sådana fall där det valda moderföretaget inte har sin hemort i Finland i de situationer där Finansinspektionen har fattat ett i 2 § 3 mom. avsett beslut, får Finansinspektionen efter att ha hört andra behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna kräva att ett annat företag väljs till moderföretag. Finansinspektionen ska sända det motiverade beslutet till de företag som hör till gruppen och till övriga behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna.

Om gruppen inte väljer moderföretag på det sätt som avses i 1 mom., ska Finansinspektionen efter att ha hört andra behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna välja det moderföretag för gruppen som ska ansvara för efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel. De andra företagen i gruppen är dotterföretag.

När Finansinspektionen gör ett sådant val som avses i 3 mom. ska den i fråga om varje företag beakta

- 1) storleken på de försäkringstekniska avsättningarna,*
- 2) den årliga tecknade bruttopremieinkomsten, och*
- 3) antalet anknutna försäkringsföretag.*

Finansinspektionen ska åtminstone årligen bedöma om valet enligt 3 mom. fortfarande är

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

lämpligt. Om valet inte längre är lämpligt, ska Finansinspektionen efter att ha hört de berörda tillsynsmyndigheterna i EES-staterna välja ett annat företag till moderföretag med ansvar för att bestämmelserna i detta kapitel efterlevs.

8 §

8 §

Beslut om att inte tillämpa bestämmelserna om grupp tillsyn

Beslut om att inte tillämpa bestämmelserna om grupp tillsyn

Finansinspektionen kan på ansökan av ett företag som hör till gruppen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på företaget, om

Finansinspektionen kan på ansökan av ett företag som hör till gruppen besluta att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på företaget, om

2) företaget är av ringa betydelse med hänsyn till grupp tillsynens syften, eller om

2) företaget är av ringa betydelse med hänsyn till grupp tillsynens syften på ett sådant sätt att följande villkor uppfylls:

a) företaget är litet sett till det totala beloppet av tillgångar och beloppet av försäkringstekniska avsättningar i förhållande till andra företag i gruppen och gruppen som helhet,

b) ett undantagande av företaget från grupp tillsyn skulle inte ha någon väsentlig inverkan på solvensen på grupp nivå,

c) de kvalitativa och kvantitativa risker, samt risker som härrör från transaktioner inom gruppen, som företaget utgör eller kan utgöra för hela gruppen är oväsentliga, eller

Om godkännandet av ett eller flera företags ansökan i enlighet med 1 mom. leder till en situation där grupp tillsyn inte tillämpas med stöd av 3 § 1 mom. 1–3 punkten, ska Finansinspektionen höra Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov andra behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater. I en situation som avses i detta moment får beslutet i fråga endast fattas under exceptionella omständigheter och beslutet ska motiveras på vederbörligt sätt för Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och, vid behov, för övriga behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen ska åtminstone årligen bedöma om ett beslut i en situation som avses i detta moment fortfarande är lämpligt. Om Finansinspektionen på nytt börjar tillämpa grupp tillsyn, ska den underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov andra behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater om detta.

Innan Finansinspektionen med stöd av 1 mom. 2 punkten beslutar att bestämmelserna i detta kapitel inte ska tillämpas på det yttersta moderföretaget ska Finansinspektionen höra Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov övriga behöriga tillsynsmyndigheter i EES-staterna, och bedöma effekterna av att utöva grupp tillsyn på nivån för ett mellanliggande företag med ägarintresse på gruppens solvenssituation. Finansinspektionen får inte godkänna ansökan, om det skulle leda till en väsentlig förbättring av gruppens solvenssituation.

*Skyldigheter för
försäkringsholdingsammanslutningar och
konglomerats holdingföretag samt
ingripande i hinder för grupp tillsyn*

10 a §

*Skyldigheter för
försäkringsholdingsammanslutningar och
konglomerats holdingföretag*

I fall som avses i 3 § 1 mom. 2 punkten, när gruppens moderföretag är en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag, ska moderföretaget säkerställa att gruppens interna arrangemang och uppgiftsfördelning är adekvata för efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel och att det genom dem faktiskt är möjligt att

1) samordna alla dotterföretag till försäkringsholdingsammanslutningen och konglomeratets holdingföretag, även genom

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

en lämplig fördelning av arbetsuppgifter mellan företagen i fråga,

2) förebygga och hantera intressekonflikter inom gruppen, och

3) se till att de verksamhetsprinciper på gruppnivå som har fastställts av försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag efterlevs.

Dessutom ska en försäkringsholdingsammanslutning och ett konglomerats holdingföretag säkerställa att organisationsstrukturen för gruppen inte motverkar eller på annat sätt hindrar en effektiv tillsyn över gruppen och de försäkringsföretag som är dotterföretag, med beaktande av

1) placeringen av försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag inom en grupp med flera nivåer,

2) ägarstrukturen, och

3) den roll som försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag har inom gruppen.

Om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag inte fullgör skyldigheterna enligt 1 mom., kan Finansinspektionen kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag ändrar de interna arrangemangen eller ansvarsfördelningen inom gruppen.

Om en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag inte fullgör skyldigheterna enligt 2 mom., ska Finansinspektionen utöva sina befogenheter enligt denna lag eller lagen om Finansinspektionen i syfte att återställa eller säkerställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av bestämmelserna i detta kapitel.

10 b §

Omorganisering av en grupp

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

När Finansinspektionen i en situation som avses i 10 a § 1 mom. är grupp tillsynsmyndighet och om de åtgärder som avses i 10 a § 4 mom. inte har varit effektiva, får den under exceptionella omständigheter kräva att en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag organiserar gruppen så att Finansinspektionen faktiskt har möjlighet att utöva grupp tillsyn. Innan detta beslut fattas ska Finansinspektionen höra Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och vid behov behöriga tillsynsmyndigheter i övriga EES-stater.

10 c §

Etablering av ett holdingföretag för en grupp

I de fall som avses i 3 § 1 mom. 1 och 2 punkten, där organisationsstrukturen för en grupp bestående av företag knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 22.7 i redovisningsdirektivet och deras anknutna företag, eller av företag som identifieras som grupp på grundval av 2 § 3 mom. i denna lag, är sådan att den motverkar eller hindrar gruppen från att efterleva bestämmelserna om grupp tillsyn, ska Finansinspektionen utöva sina befogenheter enligt denna lag eller lagen om Finansinspektionen för att kunna säkerställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och fullgörandet av skyldigheterna.

Om Finansinspektionen är grupp tillsynsmyndighet i en situation som avses i 1 mom., får den kräva etablering av en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag i en EES-stat eller etablering i en EES-stat av ett företag som genom centraliserad samordning i praktiken utövar ett faktiskt dominerande inflytande över de finansiella och andra beslut som fattas av de försäkringsföretag som ingår i gruppen. Med stöd av detta moment etablerade försäkringsholdingsammanslutningar,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

konglomerats holdingföretag eller företag som faktiskt utövar centraliserad samordning ska ansvara för att bestämmelserna i detta kapitel efterlevs.

Proportionalitetsåtgärder på gruppnivå

10 d §

Klassificering av grupper som små och icke-komplexa grupper

En grupp kan klassificeras som liten och icke-komplex, om den uppfyller samtliga följande villkor på gruppnivå för de två senaste räkenskapsperioderna direkt före en sådan klassificering:

1) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av försäkringsföretag som ingår i gruppen och vars hemstat är en annan EES-stat än grupp tillsynsmyndighetens hemstat är lägre än något av följande:

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

2) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster från försäkringar som utfärdas av gruppen i andra EES-stater än grupp tillsynsmyndighetens hemstat är lägre än något av följande tröskelvärden:

a) 20 000 000 euro, eller

b) 10 procent av gruppens totala årliga tecknade bruttopremieinkomster,

3) summan av följande uppgår till högst 20 procent av det totala beloppet av investeringar, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data:

a) det kapitalkrav för marknadsriskmodulen som avses i 11 kap. 12 §,

b) det kapitalkrav för motpartsriskmodulen som avses i 11 kap. 13 § och som gäller sådana exponeringar mot värdepapperiseringar, derivat, fordringar på förmedlare och andra investeringstillgångar som inte ingår i den räntemarginalrisk som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 4 punkten,

c) alla kapitalkrav som är tillämpliga på investeringar i immateriella tillgångar som inte täcks av marknadsrisk- och motpartsriskmodulerna,

4) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster avseende återförsäkringsverksamhet uppgår till högst 50 procent av det totala beloppet av dess årliga tecknade bruttopremieinkomster,

5) den skillnad som avses i 26 § 1 mom. när metoden baserad på koncernbokslut används, den skillnad som avses i 31 § 1 mom. när avdrags- och sammanräkningsmetoden används eller den skillnad som avses i 31 a § när en kombination av metoderna används är positiv, och

6) om avdrags- och sammanräkningsmetoden eller en kombination av avdrags- och sammanräkningsmetoden och metoden baserad på koncernbokslut används, är varje företag på vilken avdrags- och sammanräkningsmetoden tillämpas klassificerat som litet och icke-komplext.

Om minst ett av de försäkringsföretag som hör till gruppen inte är ett skadeförsäkringsföretag, ska gruppen utöver vad som föreskrivs i 1 mom. uppfylla följande kriterier för de två senaste räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen:

1) kapitalkravet för den ränterisk som avses i 11 kap. 12 § 2 mom. 1 punkten, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, uppgår till högst fem procent av beloppet av de sammanställda försäkringstekniska avsättningar för gruppen som avses i 10 kap., med undantag för de företag på vilka den avdrags- och sammanräkningsmetod som avses i 31 § i denna lag tillämpas, och

2) gruppens sammanställda försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. från livförsäkringsverksamhet överstiger inte 1 000 000 000 euro.

Om minst ett av de försäkringsföretag som hör till gruppen inte är ett livförsäkringsföretag, ska gruppen utöver vad som föreskrivs i 1 mom. uppfylla följande kriterier för de två senaste

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

räkenskapsperioderna direkt före klassificeringen:

1) gruppens genomsnittliga totalkostnadsprocent för skadeförsäkringsverksamhet netto efter avdrag för återförsäkring för de tre senaste åren är mindre än 100 procent,

2) gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster överstiger inte 100 000 000 euro, och

3) summan av gruppens tecknade bruttopremieinkomster i klasserna 5–7, 11, 12, 14 och 15 enligt lagen om försäkringsklasser överstiger inte 30 procent av gruppens årliga tecknade bruttopremieinkomster för skadeförsäkringsverksamhet.

På grupper i vilka endast den avdrags- och sammanräkningsmetod som avses i 31 § används tillämpas inte 1 mom. 3 punkten eller 2 mom. 1 punkten.

10 e §

Klassificering av grupper som små och icke-komplexa

På klassificeringen av en grupp som liten och icke-komplex tillämpas vad som i 2 a kap. 8–10 § föreskrivs om anmälan, klassificeringsförfarande, Finansinspektionens rätt att motsätta sig klassificering och upphörande av klassificering. Dessa bestämmelser tillämpas på det försäkringsföretag, den försäkringsholdingsammanslutning eller det konglomerats holdingföretag som är yttersta moderföretag.

10 f §

Klassificering som små och icke-komplexa, om grupp tillsyn har tillämpats i mindre än två år

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Om bestämmelser om grupp tillsyn har tillämpats på en grupp i mindre än två år, ska det bedömas utifrån den senaste räkenskapsperiod som föregått klassificeringen om villkoren i 10 d § uppfylls.

10 g §

Grupper som aldrig får klassificeras som små och icke-komplexa

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 10 d § ska följande grupper aldrig klassificeras som små och icke-komplexa grupper:

- 1) grupper som är finans- och försäkringskonglomerat enligt 3 § i lagen om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,*
- 2) grupper där minst ett dotterföretag är ett företag som avses i 24 §,*
- 3) grupper som använder en partiell eller fullständig intern modell för att beräkna sitt solvenskapitalkrav på grupp nivå.*

10 h §

Proportionalitetsåtgärder för små och icke-komplexa grupper

*På en **liten och icke-komplex grupp** som uppfyller villkoren i 10 d § och som har klassificerats som liten och icke-komplex i enlighet med 10 c § ska 2 a kap. 11 § 1 mom. tillämpas.*

Finansinspektionen kan besluta att en liten och icke-komplex grupp inte får tillämpa vissa proportionalitetsåtgärder som avses i 2 a kap. 11 § 1 mom. i enlighet med 2 a kap. 11 § 2 mom.

Små och icke-komplexa grupper ska lämna uppgifter till Finansinspektionen i enlighet med 2 a kap. 12 §.

10 i §

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Proportionalitetsåtgärder för grupper som ansöks hos Finansinspektionen

Om en grupp inte har klassificerats som en liten och icke-komplex grupp, kan gruppen ansöka om Finansinspektionens godkännande till att proportionalitetsåtgärder tillämpas i enlighet med 2 a kap. 13 §. På Finansinspektionens godkännande ska tillämpas 2 a kap. 14 §.

15 §

15 §

Finansinspektionens beslut om metoden

Finansinspektionens beslut om metoden

Finansinspektionen får dock besluta att avdrags- och sammanräkningsmetoden enligt 31, 31 a–31 c, 32 och 33 § ska tillämpas i enlighet med 1 mom. endast på försäkringsföretag, försäkringsföretag i ett tredjeland, försäkringsholdingsammanslutningar, konglomerats holdingföretag och försäkringsföretags holdingföretag i ett tredjeland, om inte något annat följer av 24 §.

16 §

16 §

Beaktande av den proportionella andelen

Beaktande av den proportionella andelen

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska i ett fall där endast 24 § tillämpas med proportionell andel avses den andel av det tecknade kapitalet som direkt eller indirekt innehas av företaget med ägarintresse i det anknutna företaget.

17 §

17 §

Finansinspektionens bestämmande av den proportionella andelen

Finansinspektionens bestämmande av den proportionella andelen

Gällande lydelse

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter, bestämma den proportionella andel som ska beaktas vid solvensberäkningen, om

1) det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i gruppen,

2) Finansinspektionen har beslutat att en direkt eller indirekt andel av rösträtten eller kapitalet i ett företag ska räknas som ägarintresse eftersom ett faktiskt betydande inflytande utövas i företaget, *eller om*

3) Finansinspektionen har beslutat att ett företag är moderföretag till ett annat företag eftersom det utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över det andra företaget.

24 §

Anknutna kreditinstitut, värdepappersföretag och finansiella institut

Vid beräkningen av solvensen på grupp nivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse i ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag eller ett finansiellt institut, kan försäkringsföretaget med ägarintresse använda metoderna 1 och 2 som fastställts i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG. Metod 1 kan dock användas endast om Finansinspektionen har försäkrat sig om att nivån på den samordnade ledningen och nivån på den interna kontrollen i koncernbolagen är tillräcklig. Den valda metoden ska användas konsekvent.

Föreslagen lydelse

Finansinspektionen ska i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, efter att ha hört gruppen och behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater, bestämma den proportionella andel som ska beaktas vid solvensberäkningen, om

1) det inte finns några kapitalbindningar mellan vissa av företagen i gruppen,

2) Finansinspektionen har beslutat att en direkt eller indirekt andel av rösträtten eller kapitalet i ett företag ska räknas som ägarintresse eftersom ett betydande inflytande utövas i företaget,

3) Finansinspektionen har beslutat att ett företag är moderföretag till ett annat företag eftersom det utövar ett faktiskt bestämmande inflytande över det andra företaget, *eller om*

4) *Finansinspektionen har beslutat att minst två försäkringsföretag utgör en grupp som avses i 2 § 3 mom., eftersom de står under gemensam ledning.*

24 §

Behandling av vissa finansiella anknutna företag

Ett försäkringsföretag med ägarintresse ska vid beräkningen av solvensen på grupp nivå ta hänsyn till följande företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas och till solvenskapitalkravet på grupp nivå:

1) *kreditinstitut som avses i artikel 4.1.1 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut eller värdepappersföretag som avses i artikel 4.1.2 i den förordningen,*

2) *sådana förvaltningsbolag för fondföretag som avses i artikel 2.1 b Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), nedan **fondföretagsdirektivet**, och investeringsbolag som beviljats auktorisation i enlighet med artikel 27 i det direktivet, om de inte har utsett något förvaltningsbolag i enlighet med det direktivet,*

Gällande lydelse

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. kan Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, på begäran av försäkringsföretaget med ägarintresse eller på eget initiativ, besluta att från de medräkningsbara kapitalbasmedlen som uppfyller solvenskapitalkravet på grupp nivå och som gäller försäkringsföretaget med ägarintresse avdras ägarandelen i företag enligt 1 mom.

Föreslagen lydelse

3) förvaltare av alternativa investeringsfonder som avses i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010, **nedan direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,**

4) andra företag än reglerade företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga I till direktivet om tillsyn av kreditinstitut, om dessa verksamheter utgör en betydande del av deras samlade verksamhet,

5) tjänstepensionsinstitut som avses i artikel 6.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2341 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut, **nedan direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.**

24 a §

Finansiella anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas

Bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från de företag som avses i 24 § ska beräknas som summan av de proportionella andelarna av respektive företags kapitalbas, och denna kapitalbas beräknas på följande sätt:

1) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 1 punkten i enlighet med de relevanta särregler som avses i artikel 2.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG, **nedan direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat,**

2) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 2 punkten i enlighet med artikel 2.1 l i fondföretagsdirektivet,

3) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 3 punkten i enlighet med artikel 4.1 d i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder,

4) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 4 punkten i enlighet med de relevanta särregler som avses i artikel 2.7 i direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om de är sådana reglerade enheter som avses i artikel 2.4 i det direktivet,

5) i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 5 punkten i enlighet med den disponibla solvensmarginal som avses i artikel 16 i direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut.

Vid tillämpning av det som föreskrivs i 1 mom. ska det belopp för kapitalbasen i varje anknutet företag som motsvarar icke utdelningsbara reserver och andra sådana poster som Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet fastställt ha en minskad förlusttäckningskapacitet samt preferensaktier, efterställda medlemskonton, efterställda skulder och uppskjutna skattefordringar, som ingår i den kapitalbas som överstiger de kapitalkrav som beräknats i enlighet med 24 b §, inte beaktas, såvida inte försäkringsföretaget med ägarintresse kan styrka för Finansinspektionen att dessa poster kan göras tillgängliga för att täcka solvenskapitalkravet på gruppnivå. Vid fastställandet av sammansättningen av den överskjutande kapitalbasen ska försäkringsföretaget med ägarintresse beakta att vissa krav för vissa anknutna företag endast får uppfyllas med kärnprimärkapital som avses i kapitel 2 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut eller övrigt primärkapital för kapitaltäckningsändamål som avses i kapitel 3 i den förordningen.

*Finansiella anknutna företags bidrag till
solvenskapitalkravet på gruppnivå*

Bidraget till solvenskapitalkravet på gruppnivå från de anknutna företag som avses i 24 § ska beräknas som summan av den proportionella andelen av kapitalkravet eller det teoretiska kapitalkravet för varje anknutet företag.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. ska i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 1 punkten beräknas enligt följande:

*1) för varje värdepappersföretag som omfattas av kapitalbaskrav i enlighet med förordningen om tillsynskrav för värdepappersföretag, som summan av det krav som anges i artikel 11 i den förordningen samt som summan av de särskilda kapitalbaskrav som avses i artikel 39.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/2034 om tillsyn av värdepappersföretag och om ändring av direktiven 2002/87/EG, 2009/65/EG, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU och 2014/65/EU, nedan **direktivet om tillsyn av värdepappersföretag**, eller som summan av de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer,*

2) för varje kreditinstitut, det högre av följande:

a) summan av det krav som anges i artikel 92.1 c i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, av de särskilda kapitalbaskrav för att hantera andra risker än risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktivet om tillsyn av kreditinstitut samt av det kombinerade buffertkrav som avses i artikel 128 första stycket led 6 i det direktivet eller av de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer,

b) summan av de krav som anges i artikel 92.1 d i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut, inbegripet de åtgärder som avses i artiklarna 458 och 459 i den förordningen, av de kapitalbaskrav för att hantera risken för alltför låg bruttosoliditet som avses i artikel 104 i direktivet om tillsyn

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

av kreditinstitut, av det krav på bruttosoliditetsbuffert som anges i artikel 92.1a i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut eller av de lokala kapitalbaskraven i tredjeländer, i den mån dessa krav ska täckas med primärkapital.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. ska i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 2 punkten beräknas i enlighet med artikel 7.1 a i fondföretagsdirektivet.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. ska i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 3 punkten beräknas i enlighet med artikel 9 i direktivet om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. är i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 4 punkten det kapitalkrav som det anknutna företaget skulle behöva efterleva i enlighet med de relevanta särregler som avses i artikel 2.7 i direktivet om tillsyn över finans- och försäkringskonglomerat, om det var en reglerad enhet som avses i artikel 2.4 i det direktivet.

Det kapitalkrav eller detta teoretiska kapitalkrav som avses i 1 mom. är i fråga om anknutna företag som avses i 24 § 5 punkten, det högre av följande:

1) den solvensmarginal som avses i artikel 17 i direktivet om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut,

2) de totala kapitalkrav som åläggs enligt nationell rätt i den EES-stat där det anknutna företaget är registrerat eller har beviljats koncession.

24 c §

Behandling av en sådan undergrupp som består av finansiella anknutna företag och som omfattas av ett sammanställt kapitalkrav

Om flera anknutna företag som avses i 24 § utgör en undergrupp som omfattas av ett sammanställt kapitalkrav i enlighet med ett direktiv eller en förordning som nämns i 24 b § och också om ett finansiellt holdingföretag som avses i artikel 4.1.20 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut eller ett blandat finansiellt holdingföretag som avses i artikel 4.1.21 i den förordningen är ett dotterföretag i en grupp, får Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet kräva att dessa anknutna företags bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas beräknas som den proportionella andelen av undergruppens kapitalbas i stället för att 24 a § 1 mom. i denna lag tillämpas för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen.

I de fall som avses i 1 mom. ska försäkringsföretaget med ägarintresse även beräkna bidraget från dessa anknutna företag till solvenskapitalkravet på gruppnivå som den proportionella andelen av undergruppens kapitalkrav i stället för att tillämpa 24 b § för varje enskilt företag som ingår i den undergruppen.

Alla sådana finansiella institut som avses i artikel 4.1.26 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut och sådana anknutna företag som avses i artikel 4.1.18 i den förordningen och som omfattas av undergruppen ska inbegripas i beräkningen av undergruppens kapitalbas och kapitalkrav.

Vid tillämpning av 1 mom. ska 24 a och 24 b § tillämpas på den specifika undergruppen, på grundval av dess konsoliderade situation som avses i artikel 4.1.47 i förordningen om tillsynskrav för kreditinstitut eller artikel 4.1.11 i förordningen om tillsynskrav för värdepappersföretag eller på grundval av dess konsoliderade ställning, beroende på vad som är lämpligt.

24 d §

Avdrag av ägarandelar från kapitalbasmedel som får medräknas vid fastställandet av solvensen på gruppnivå

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 24 § och 24 a–24 c § kan Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet, på begäran av ett företag med ägarintresse eller på eget initiativ, besluta att de ägarandelar som avses i 24 § dras av från de kapitalbasmedel som får medräknas vid fastställandet av solvensen på grupp nivå.

25 §

Tillgång till behövliga data saknas

25 §

Tillgång till nödvändiga data saknas

Om det avdrag som avses i 1 mom. skulle förbättra gruppens solvenssituation jämfört med en situation där det anknutna företaget fortsatt tas med i beräkningen av solvensen på grupp nivå får avdraget inte göras.

26 §

Metod baserad på koncernbokslut

Beräkningen av solvensen på grupp nivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska genomföras med utgångspunkt i koncernbokslutet, som skillnaden mellan de medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet.

På beräkningen av de medräkningsbara kapitalbasmedlen med utgångspunkt i koncernbokslutet tillämpas 11 och 12 kap.

26 §

Metod baserad på koncernbokslut

Solvensen på grupp nivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska beräknas med utgångspunkt i koncernbokslutet, som skillnaden mellan de medräkningsbara kapitalbasmedel som täcker solvenskapitalkravet och solvenskapitalkravet.

Till de medräkningsbara kapitalbasmedel som avses i 1 mom. adderas de i 24 § avsedda anknutna företagens bidrag till gruppens medräkningsbara kapitalbas beräknat i enlighet med 24 a eller 24 c § och till det solvenskapitalkrav som avses i 1 mom. i denna paragraf adderas de i 24 § avsedda anknutna företagens andel av gruppens solvenskapitalkrav beräknad i enlighet med 24 b eller 24 c §.

Vid tillämpning av 2 mom. ska ägarintressen i anknutna företag som avses i 24 § 1 mom. inte inbegripas i sammanställda data.

På beräkningen av de medräkningsbara kapitalbasmedlen med utgångspunkt i

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

koncernbokslutet för att täcka solvenskapitalkravet tillämpas 11 och 12 kap.

27 §

Solvenskapitalkravet med utgångspunkt i koncernbokslut

Det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska uppgå till minst summan av minimikapitalkraven enligt 11 kap. 4 § för försäkringsföretag med ägarintresse och den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen.

Det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt 2 mom. ska uppfyllas genom medräkningsbara medel i primärkapitalbasen enligt vad som anges i 12 kap. 11 § 2 mom. Vid beslut om huruvida dessa poster av primärkapitalbasen får medräknas för att uppfylla det minsta sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå tillämpas 16–25 § och 25 kap. 6 §.

27 §

Solvenskapitalkravet med utgångspunkt i koncernbokslut

Det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska uppgå till minst summan av

1) minimikapitalkraven enligt 11 kap. 4 § för försäkringsföretag med ägarintresse,

2) den proportionella andelen av minimikapitalkraven för de anknutna försäkringsföretagen som avses i 11 kap. 4 §, och

3) den proportionella andelen av de kapitalkrav vid underskridande av vilka koncessionen skulle återkallas i fråga om anknutna försäkringsföretag i tredjeland.

Minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå enligt 2 mom. ska täckas genom medräkningsbara medel i primärkapitalbasen som avses i 12 kap. 11 § 2 mom. Vid beslut om huruvida dessa poster av primärkapitalbasen får medräknas för att täcka minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå tillämpas 16–24 §, 24 a–24 d § samt 25 kap. 6 §.

På fall där de medräkningsbara kapitalbasmedlen för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte täcks, ska 25 kap. 5 § tillämpas.

27 a §

Förenklad metod

Finansinspektionen får i egenskap av grupp tillsynsmyndighet efter samråd med övriga behöriga tillsynsmyndigheter tillåta att ett försäkringsföretag med ägarintresse vid tillämpning av 26 och 27 § använder en förenklad metod för ägarintressen i anknutna företag som är oväsentliga. Anknutna företag betraktas som oväsentliga om dess bokförda värde motsvarar mindre än 0,2 % av gruppens tillgångar, beräknade med utgångspunkt i koncernbokslutet, och summan av de bokförda värdena för alla sådana företag motsvarar mindre än 0,5 % av gruppens tillgångar, beräknade med utgångspunkt i koncernbokslutet.

Försäkringsföretag med ägarintresse ska för Finansinspektionen motivera användningen av den förenklade metod som avses i 1 mom. på ett eller flera anknutna företag, med beaktande av arten och omfattningen av riskerna i det eller de anknutna företagen.

Försäkringsföretag med ägarintresse ska årligen bedöma om det fortfarande är motiverat att använda den förenklade metoden. Försäkringsföretag med ägarintresse ska i den rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå som avses i 44 § offentliggöra en förteckning över de anknutna företag som omfattas av den förenklade metoden används och deras storlek.

Försäkringsföretag med ägarintresse ska påvisa för Finansinspektionen att användningen av den förenklade metoden på ägarintressen i ett eller flera anknutna företag är tillräckligt försiktig för att undvika en underskattning av risker som härrör från dem vid beräkningen av solvensen på gruppnivå.

När den förenklade metoden används i ett försäkringsföretag i tredjeland som har sin hemort i ett land som inte uppfyller villkoren som föreskrivs i 23 §, får användningen av den förenklade metoden inte leda till att det anknutna företags bidrag till solvenskapitalkravet på gruppnivå är lägre än

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

det kapitalkrav för det anknutna företaget som fastställts av det berörda tredjelandet.

Den förenklade metoden tillämpas inte på ett anknutet försäkringsföretag i tredjeland, om försäkringsföretaget med ägarintresse inte har någon tillförlitlig information om kapitalkravet som fastställts i det tredjelandet.

30 §

Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid användning av en på koncernbokslut baserad metod

Finansinspektionen ska när den utreder huruvida riskprofilen är relevant i förhållande till solvenskapitalkravet i egenskap av grupp tillsynsmyndighet särskilt uppmärksamma sådana fall där omständigheter som avses i 25 kap. 4 § 2 mom. kan uppkomma på gruppnivå, framför allt om

30 §

Höjning av kapitalkravet på gruppnivå vid användning av en på koncernbokslut baserad metod

Finansinspektionen ska när den utreder huruvida riskprofilen är relevant i förhållande till solvenskapitalkravet i egenskap av grupp tillsynsmyndighet särskilt uppmärksamma sådana fall där avvikelser som avses i 25 kap. 4 § 1 mom. kan uppkomma på gruppnivå, framför allt om

31 §

Avdrags- och sammanräkningsmetoden

Solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan

2) de värden som de anknutna försäkringsföretagen har i försäkringsföretag med ägarintresse samt det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt 3 mom.

Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet är summan av

2) den proportionella andelen för försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos de anknutna

31 §

Avdrags- och sammanräkningsmetoden

Solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan

2) värdet som det anknutna företag som avses i 15 § 2 mom. och 24 § 1 mom. har i försäkringsföretag med ägarintresse samt det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt 3 mom.

Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet är summan av

2) den proportionella andelen för försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel hos varje enskilt anknutet försäkringsföretag som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet,

Gällande lydelse

försäkringsföretagen som får medräknas för uppfyllande av solvenskapitalkravet.

Gruppens samlade solvenskapitalkrav är summan av

2) de proportionella andelarna av solvenskapitalkravet för de anknutna försäkringsföretagen.

Föreslagen lydelse

3) bidraget till gruppens medräkningsbara kapitalbas från anknutna företag som avses i artikel 24 §, när bidraget beräknas i enlighet med artikel 24 a och 24 c §.

Gruppens samlade solvenskapitalkrav är summan av

2) den proportionella andelen av solvenskapitalkravet för varje enskilt anknutet försäkringsföretagen,

3) bidraget till gruppens solvenskapitalkrav från anknutna företag som avses i artikel 24 §, om bidraget beräknas i enlighet med artikel 24 a och 24 c §.

31 a §

Kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden

Solvensen på gruppnivå för ett försäkringsföretag med ägarintresse ska utgöras av skillnaden mellan

1) gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet enligt 2 mom., och

2) det aggregerade solvenskapitalkravet för gruppen enligt 3 mom.

Gruppens aggregerade medräkningsbara kapitalbasmedel som uppfyller solvenskapitalkravet är summan av

1) för företag på vilka metoden baserad på koncernbokslut tillämpas, de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, utan de i 24 § avsedda anknutna företagens bidrag,

2) för varje anknutet försäkringsföretag på vilket avdrags- och sammanräkningsmetoden tillämpas, den proportionella andel som tillkommer försäkringsföretaget med ägarintresse av de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av det anknutna försäkringsföretagets solvenskapitalkrav,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3) bidraget från anknutna företag som avses i 24 §, beräknat i enlighet med 24 a eller 24 c §.

Gruppens samlade solvenskapitalkrav är summan av

1) för företag på vilka tillämpas 26 § som gäller metoden baserad på koncernbokslut, det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat i enlighet med 26, 27, 27 a, 28 och 29 § med utgångspunkt i sammanställda data, utan de i 24 § avsedda anknutna företagens bidrag,

2) för varje anknutet försäkringsföretag på vilket tillämpas 31 § som gäller avdrags- och sammanräkningsmetoden, den proportionella andelen av dess solvenskapitalkrav,

3) bidraget från anknutna företag som avses i 24 §, beräknat i enlighet med 24 b eller 24 c §.

Vid tillämpning av 3 mom. 1 punkten på sådana företag som avses i 15 § 2 mom. och på vilka tillämpas 31 § som gäller avdrags- och sammanräkningsmetoden, ska de ägarandelar som överstiger den proportionella andelen av deras eget solvenskapitalkrav inbegripas i sammanställda data vid beräkning av tillgångars och skulders känslighet för förändringar i valutakursers nivå eller volatilitet. Värdet av dessa ägarandelar ska dock antas inte vara känsligt för förändringar i nivåerna på marknadspriserna för aktier eller dessas volatilitet.

Vid tillämpningen av 2 mom. 2 punkten och 3 mom. 2 punkten i denna paragraf ska 31 § 4 mom. dessutom tillämpas i tillämpliga delar.

Om en ansökan om tillstånd att beräkna det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå och solvenskapitalkraven för försäkringsföretagen i en grupp med en intern modell inlämnas av ett försäkringsföretag och dess anknutna företag eller gemensamt av företag som är anknutna till en försäkringsholdingsammanslutning, ska 28 § tillämpas på behandlingen av ärendet.

Minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå vid tillämpning av en kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden

Minimibeloppet för solvenskapitalkravet på gruppnivå på basis av en kombination av metoden baserad på koncernbokslut och avdrags- och sammanräkningsmetoden beräknas med iakttagande av vad som i 27 § föreskrivs om beräkning av det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå.

Minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska täckas av det medräkningsbara primärkapital som fastställts i enlighet med 12 kap. 11 § 2 mom., beräknat med utgångspunkt i sammanställda data. Vid denna beräkning ska ägarintresse i anknutna företag som avses i 24 § i detta kapitel inte inbegripas i sammanställda data.

Vid fastställandet av huruvida sådana kapitalbasmedel får medräknas för täckning av minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå ska 16–24, 24 a–24 d, 25 och 27 a § tillämpas. Även 25 kap. 6 § ska tillämpas i tillämpliga delar.

På fall där de kapitalbasmedel som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet, beräknade med utgångspunkt i sammanställda data, överstiger solvenskapitalkravet på gruppnivå, beräknat med utgångspunkt i sammanställda data, och minimibeloppet för det sammanställda solvenskapitalkravet på gruppnivå inte täcks, ska 25 kap. 5 § om exceptionella störningar som omfattar branschen tillämpas.

31 c §

Långfristiga aktieinvesteringar på gruppnivå

Om en grupp använder metoden baserad på koncernbokslut eller en kombination av metoden baserad på koncernbokslut och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

avdrags- och sammanräkningsmetoden, får försäkringsföretag, försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingföretag tillämpa 11 kap. 12 a § på undergrupper av långfristiga aktieinvesteringar på gruppnivå.

Bestämmelser om uppfyllandet av de villkor som avses i 11 kap. 12 a § och om beloppet för aktieinvesteringar som behandlas som långfristiga aktieinvesteringar finns dessutom i avdelning II kapitel I i kommissionens förordning.

39 §

Företagsstyrningssystem på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag svarar för att företagsstyrningssystemet på gruppnivå stämmer överens med kraven enligt 6 kap. 4, 8–12, 12 a, 14–16 och 18–20 § samt för att riskhanteringen, den interna kontrollen och rapporteringen har ordnats konsekvent i alla företag som omfattas av grupp tillsynen.

39 §

Företagsstyrningssystem på gruppnivå

En grupp:s företagsstyrningssystem ska omfatta alla företag som omfattas av grupp tillsynen. Gruppens yttersta moderföretag svarar för att företagsstyrningssystemet på gruppnivå stämmer överens med kraven enligt 6 kap. 4, 8, 8 a, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 b, 12, 12 a, 14–16 och 18–20 § samt för att riskhanteringen, den interna kontrollen och rapporteringen har ordnats konsekvent i alla företag som omfattas av grupp tillsynen.

Gruppens riskhanteringssystem ska omfatta åtminstone all försäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet samt de risker härrörande från verksamheten som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

Gruppens yttersta moderföretag ska regelbundet övervaka alla anknutna företags verksamhet på det sätt som behövs med tanke på arten och omfattningen av de risker som de anknutna företagen genererar eller kan generera på gruppnivå.

Gruppens yttersta moderföretag ska ha styrdokument på gruppnivå och ska säkerställa överensstämmelsen mellan styrdokumentet för alla reglerade företag som räknas in i gruppen och styrdokumentet

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

på gruppnivå. Det ska också säkerställa att styrdokumentet på gruppnivå genomförs av alla reglerade företag som räknas in i gruppen.

39 a §

Gruppens ledning, personer som svarar för centrala funktioner samt hantering av intressekonflikter

Gruppens yttersta moderföretag ska säkerställa att gruppen iakttar de bestämmelser som tillämpas på den. Förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i gruppens yttersta moderföretag ska anses vara den som i praktiken leder gruppen.

Gruppens yttersta moderföretag ska säkerställa att gruppens företagsstyrningssystem omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väldefinierad, transparent och konsekvent ansvarsfördelning och åtskillnad mellan funktioner inom gruppen. Gruppens företagsstyrningssystem ska sträva efter att förebygga intressekonflikter eller, om detta inte är möjligt, hantera dem.

Gruppens yttersta moderföretag ska identifiera de personer som svarar för centrala funktioner i gruppen.

Om en medlem i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i gruppens yttersta moderföretag eller de personer som svarar för centrala funktioner i gruppen är medlemmar i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet i ett eller flera försäkringsföretag som ingår i gruppen eller ansvarar för centrala funktioner i ett sådant försäkringsföretag som ingår i gruppen, ska det yttersta moderföretaget säkerställa att roller och ansvarsområden på gruppnivå är tydligt åtskilda från de roller och ansvarsområden som gäller på nivån för varje enskilt företag.

39 b §

*Hantering av likviditetsrisker på gruppnivå
samt makrotillsyn*

Gruppens yttersta moderföretag ska på gruppnivå utarbeta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker som omfattar en likviditetsanalys på kort sikt och, på Finansinspektionens begäran, även likviditetsanalys på medellång och lång sikt. På utarbetandet av planen för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå tillämpas 6 kap. 10 b §.

Med avvikelse från bestämmelserna i 6 kap. 10 b § ska ett försäkringsdotterföretag som med stöd av 3 § omfattas av tillämpningsområdet för grupptillsynen befrias från skyldigheten att utarbeta och uppdatera en plan för hantering av likviditetsrisker på företagsnivå, om den plan för hantering av likviditetsrisker som avses i 1 mom. i denna paragraf omfattar dotterföretagets likviditetsförvaltning och likviditetsbehov.

Varje enskilt försäkringsföretag på vilket 2 mom. tillämpas ska till Finansinspektionen lämna in de delar av planen för hantering av likviditetsrisker som omfattar hela gruppens situation och företagets egen situation.

Trots bestämmelserna i 2 mom. får Finansinspektionen kräva att ett försäkringsdotterföretag utarbetar en plan för hantering av likviditetsrisker på företagsnivå och uppdaterar den, om Finansinspektionen upptäcker en specifik likviditetssvaghet eller om planen för hantering av likviditetsrisker på gruppnivå inte innehåller sådan lämplig information som Finansinspektionen kräver att jämförbara företag tillhandahåller för övervakning av deras likviditetsposition.

Vad som föreskrivs i 25 a kap. ska tillämpas på nivån för gruppens yttersta moderföretag i tillämpliga delar.

Gällande lydelse

Risk- och solvensbedömning på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag ska göra en risk- och solvensbedömning på gruppnivå enligt 6 kap. 12 §.

41 §

Information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

Finansinspektionen ska när den anger de transaktioner som ska rapporteras, efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter och företagsgruppen, bestämma sådana tröskelvärden för riskkoncentrationerna och transaktionerna som baseras på solvenskapitalkrav eller försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen eller vartdera värdet.

44 §

Föreslagen lydelse

Risk- och solvensbedömning på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag ska göra en risk- och solvensbedömning på gruppnivå enligt 6 kap. 12 §. Risk- och solvensbedömningen på gruppnivå ska omfatta åtminstone all försäkringsverksamhet som bedrivs inom gruppen och väsentlig verksamhet som inte är försäkringsverksamhet samt de risker härrörande från verksamheten som gruppen är eller kan bli exponerad för och det inbördes beroendet mellan dessa.

41 §

Information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp

Finansinspektionen ska när den anger de transaktioner som ska rapporteras, efter att ha hört övriga behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater och gruppen, bestämma sådana tröskelvärden för riskkoncentrationerna och transaktionerna som baseras på solvenskapitalkrav, försäkringstekniska avsättningar vid solvensberäkningen, medräkningsbara kapitalbasmedel, andra kvantitativa eller kvalitativa riskbaserade kriterier som anses lämpliga eller en kombination av de uppräknade faktorerna.

Utöver transaktioner inom gruppen får Finansinspektionen vid tillämpning av denna paragraf, om så är motiverat, kräva att grupper också rapporterar sådana transaktioner inom gruppen som gäller även andra företag än försäkringsföretag, försäkringsföretag i tredjeland, försäkringsholdingsammanslutningar och konglomerats holdingföretag.

44 §

Gällande lydelse

Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå

Det yttersta moderföretaget i en grupp ska årligen offentliggöra en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå. Dessutom ska försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och mångbranschholdingföretag årligen offentliggöra en rapport med uppgifter om gruppstrukturen. På rapporten ska tillämpas bestämmelserna om offentliggörande av information i 8 a kap.

Gruppens yttersta moderföretag kan med Finansinspektionens samtycke besluta lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla

- 1) information på gruppnivå,
 - 2) sådan information om varje dotterföretag inom gruppen som har specificerats separat för varje dotterföretag.
-

Föreslagen lydelse

Rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå

Gruppens yttersta moderföretag ska årligen senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsperiod offentliggöra en rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå och lämna den till Finansinspektionen. Rapporten ska innehålla den information riktad till yrkesverksamma på marknaden som avses i 8 a kap. 2 § 2 mom. Dessutom ska försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutningar och mångbranschholdingföretag årligen offentliggöra en rapport med uppgifter om gruppstrukturen. På rapporten ska dessutom tillämpas 8 a kap. om offentliggörande av uppgifter.

Gruppens yttersta moderföretag kan med Finansinspektionens samtycke besluta lämna en enda rapport om solvens och finansiell ställning som ska innehålla

- 1) information på gruppnivå,
 - 2) sådan information om varje dotterföretag inom gruppen som har specificerats separat för varje dotterföretag, *inbegripet den information riktad till försäkringstagare och förmånstagare som avses i 8 a kap. 2 § 1 mom. och den information riktad till yrkesverksamma på marknaden som avses i 8 a kap. 2 § 2 mom.*
-

Särskild revision på gruppnivå

44 a §

*Granskning av den balansräkning som ingår
i rapporten om solvens och finansiell
ställning på gruppnivå*

*Revisorn för gruppens yttersta
moderföretag ska årligen granska den
balansräkning som ingår i rapporten om
solvens och finansiell ställning på gruppnivå.*

*Revisorn ska ge bolagets styrelse en
granskningsrapport om den granskning som*

Gällande lydelse

48 §

Rätt att få och ge information

På utlämnande av information som behövs för Finansinspektionens grupp tillsyn tillämpas 25 kap. 3 §.

Föreslagen lydelse

avses i 1 mom. Rapporten ska innehålla en beskrivning av typen av revision och granskningsresultat.

Gruppens yttersta moderföretag ska tillsammans med den rapport om solvens och finansiell ställning på grupp nivå som avses i 44 § till Finansinspektionen lämna den i 2 mom. avsedda granskningsrapporten som revisorn utarbetat.

Om en grupp tillhandahåller endast en rapport om solvens och finansiell ställning, ska gruppens yttersta moderföretag också för varje dotterföretag lämna en i 7 kap. 8 a § 2 mom. avsedd granskningsrapport till Finansinspektionen.

Bestämmelserna i 1–3 mom. tillämpas inte på det yttersta moderföretaget i små och icke-komplexa grupper.

48 §

Rätt att få och ge information

På utlämnande av information som behövs för Finansinspektionens grupp tillsyn tillämpas 25 kap. 3 §. Gruppens yttersta moderföretag ska dock lämna den information som avses i den paragrafen årligen senast 22 veckor efter utgången av företagets räkenskapsperiod och, när informationen krävs kvartalsvis, senast 11 veckor efter utgången av varje kvartal.

48 a §

Regelbunden tillsynsrapport på grupp nivå

Gruppens yttersta moderföretag ska lämna en regelbunden tillsynsrapport till Finansinspektionen när den är grupp tillsynsmyndighet. Den regelbundna tillsynsrapporten ska lämnas in årligen senast 24 veckor efter utgången av företagets räkenskapsperiod. På inlämnandet av

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

regelbundna tillsynsrapporter ska 25 kap. 3 a § 1 och 4 mom. tillämpas.

Gruppens yttersta moderföretag får med Finansinspektionens tillstånd lämna in en enda regelbunden tillsynsrapport, som ska innehålla

1) information på gruppnivå, och

2) sådan information om gruppens varje försäkringsdotterföretag som har specificerats separat för varje dotterföretag och som inte är mindre än den information som försäkringsföretagen skulle lämna i enlighet med 25 kap. 3 a §.

Innan Finansinspektionen ger ett tillstånd som avses i 2 mom. ska den vid behov höra de tillsynsmyndigheter som hör till tillsynskollegiet och till den del det är behövt beakta deras synpunkter. Om en tillsynsmyndighet har en avvikande syn ska den motiveras.

Om tillsynskollegiet i ett fall som avses i 3 mom. godkänner en enda regelbunden tillsynsrapport som avses i 2 mom., ska varje enskilt försäkringsföretag lämna in den enda regelbundna tillsynsrapporten till sin tillsynsmyndighet. Varje tillsynsmyndighet ska övervaka den del av den regelbundna tillsynsrapporten som gäller det dotterföretag som tillsynsmyndigheten har beviljat koncession.

Finansinspektionen får återta det tillstånd som avses i 2 mom., om den anser att den i 2 mom. avsedda enda regelbundna tillsynsrapporten inte innehåller all behövlig information.

Om den enda regelbundna tillsynsrapport som avses i 2 mom. inte innehåller information som förutsätts och om den information som utelämnats är betydande, har Finansinspektionen i egenskap av tillsynsmyndighet som beviljat dotterföretaget koncession rätt att kräva att dotterföretaget i fråga lämnar in behövlig ytterligare information. Om Finansinspektionen begär ytterligare information, ändringar eller förtydliganden av ett dotterföretag ska den informera tillsynskollegiet, och grupp-tillsynsmyndigheten för gruppen i fråga ska lämna in samma begäran också till gruppens yttersta moderföretag.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

Bestämmelser om den regelbundna tillsynsrapporten på gruppnivå finns dessutom i avdelning II kapitel VI i kommissionens förordning.

48 b §

Begränsning av skyldigheten att ge regelbundna tillsynsrapporter samt befrielse från rapporteringsskyldigheten när tillgångarna redovisas post för post

Finansinspektionen kan i egenskap av grupp tillsynsmyndighet begränsa skyldigheten att lämna regelbundna tillsynsrapporter eller bevilja befrielse från skyldighet att lämna rapporter när tillgångarna redovisas post för post, om den begränsning som avses i 25 kap. 25 § eller den befrielse eller begränsning som avses i 26 § innebär att samtliga försäkringsbolag inom en grupp skulle gynnas. Finansinspektionen ska när den fattar beslut om saken beakta arten och omfattningen av gruppens affärsverksamhet samt riskernas natur samt vid beslut om den befrielse eller begränsning som avses i 26 § dessutom de omständigheter som påverkar den finansiella stabiliteten.

48 c §

Förlängning av tidsfrister under exceptionella omständigheter

I händelse av en exceptionell hälsokris, en naturkatastrof eller en annan extrem händelse kan Finansinspektionen begära att Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten bedömer huruvida händelsen väsentligt påverkar verksamhetsmöjligheterna hos försäkringsbolag, försäkringsholdingsammanslutning eller konglomerats holdingföretag och hindrar dem från att lämna information inom de tidsfrister

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

som anges i 44 § 1 mom., 48 § 2 mom. och 48 a § 1 mom.

Bestämmelser om sådan förlängning av tidsfrister som avses i 1 mom. finns i kommissionens delegerade förordning.

49 §

49 §

Finansinspektionens åtgärder

Finansinspektionens åtgärder

Om Finansinspektionen konstaterar att en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag inte uppfyller förpliktelseerna enligt 10 a § 1 och 2 mom., ska Finansinspektionen vidta de åtgärder som avses i denna lag eller lagen om Finansinspektionen i syfte att återställa eller säkerställa kontinuiteten och integriteten i grupp tillsynen och efterlevnaden av detta kapitel.

Finansinspektionen kan dessutom i de situationer som avses i 1 och 3 mom. vidta följande åtgärder:

1) avbryta användningen av rösträtter som är knutna till aktier i de försäkringsföretag som är dotterföretag till försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag,

2) bestämma om påföljder enligt denna lag, lagen om Finansinspektionen eller någon annan lag för försäkringsholdingsammanslutningen, konglomeratets holdingföretag eller dessa företags förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan,

3) kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag överför ägarintressena i sina försäkringsdotterföretag till sina aktieägare,

4) på tillfällig basis utse en annan försäkringsholdingsammanslutning, ett annat konglomerats holdingföretag eller ett annat försäkringsföretag inom gruppen som ansvarigt för att säkerställa att kraven i detta kapitel efterlevs,

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5) begränsa eller förbjuda vinstutdelningar eller räntebetalningar till aktieägare,

6) kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag avstår från sina andelar i försäkringsföretag eller sådana anknutna företag som avses i 24 § eller minskar antalet andelar,

7) kräva att försäkringsholdingsammanslutningen eller konglomeratets holdingföretag lägger fram en plan för hur de utan dröjsmål ska återgå till att efterleva kraven.

Finansinspektionen ska när de riktar åtgärder som avses i 3 och 4 mom. mot ett konglomerats holdingföretag beakta konsekvenserna för hela konglomeratet och dess anknutna reglerade företag.

Finansinspektionen ska innan den vidtar de åtgärder som avses i 4 mom. höra behöriga tillsynsmyndigheter i andra EES-stater och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten, om åtgärderna inverkar på företag med hemort i en annan EES-stat.

50 §

Rapportering om transaktioner inom en grupp

50 §

Rapportering om transaktioner inom en grupp

Försäkringsföretaget ska anmäla transaktioner mellan försäkringsföretaget och moderföretaget samt försäkringsföretaget och moderföretagets anknutna företag till Finansinspektionen, om moderföretaget till ett försäkringsföretag är ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett finansiellt institut, ett förvaltningsbolag för fondföretag, en AIF-förvaltare, ett tjänstepensionsinstitut eller ett sådant icke reglerat företag som bedriver en eller flera av de verksamheter som avses i bilaga I till direktivet om tillsyn av kreditinstitut så att dessa verksamheter utgör en betydande del av dess samlade verksamhet.

53 §

Tillsyn i fall då likvärdighet inte föreligger

I fråga om försäkringsföretag i ett tredjeland används *antingen* metoder enligt lagen om Finansinspektionen och metoder enligt bestämmelserna om grupp tillsyn i detta kapitel, dock inte metoder enligt 34–38 §. I enlighet med 4 mom. används dock någon annan metod, om

1) en kontroll enligt 51 § visar att likvärdig tillsyn saknas, eller om

2) trots Europeiska kommissionens beslut om tillfällig likvärdighet i en EES-stat har etablerat sig ett försäkringsföretag vars balansomslutning är större än balansomslutningen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland.

53 §

Tillsyn i fall då likvärdighet inte föreligger

I fråga om sådana försäkringsföretag i ett tredjeland *som hör till en sådan grupp som avses i 2 §* används metoder enligt lagen om Finansinspektionen och metoder enligt bestämmelserna om grupp tillsyn i detta kapitel, dock inte metoder enligt 34–38 §. I enlighet med 4–6 mom. används dock någon annan metod, om

1) en kontroll enligt 51 § visar att likvärdig tillsyn saknas, eller om

2) *ett försäkringsföretag vars balansomslutning är större än balansomslutningen för moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland har etablerat sig i en EES-stat trots Europeiska kommissionens beslut om tillfällig likvärdighet.*

Om bestämmelserna om grupp tillsyn i lagen om Finansinspektionen och i detta kapitel, med undantag för 34–38 §, inte är effektiva med tanke på syftena med grupp tillsynen, kan Finansinspektionen besluta tillämpa också andra effektiva metoder för att säkerställa en ändamålsenlig tillsyn över försäkringsföretagen i en grupp. Finansinspektionen ska höra övriga behöriga tillsynsmyndigheter när den beslutar om dessa metoder samt informera övriga behöriga tillsynsmyndigheter, Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och Europeiska kommissionen om metoderna och motiveringen till dem.

De metoder som avses i 4 mom. ska användas för att uppnå syftena med grupp tillsynen i enlighet med detta kapitel och särskilt följande syften:

1) *bevarande av försäkringsföretagens kapitalallokering och sammansättningen av deras kapitalbas och förhindrande av väsentligt skapande av kapital inom gruppen, om ett sådant skapande av kapital inom gruppen finansieras med inkomster från skuldinstrument eller andra finansiella*

instrument som inte räknas som kapitalbasposter av moderföretaget,

2) bedömning och övervakning av risker som härrör från företag både inom och utanför EES och begränsning av risken för spridning från dessa företag och från andra icke reglerade företag till försäkringsföretag och till en undergrupp där moderföretaget med det yttersta ägarintresset är ett företag som avses i 4 §.

De metoder som avses i 4 mom. kan vara

1) utseende av ett försäkringsföretag som ansvarigt för att kraven i detta kapitel efterlevs, om de försäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i en EES-stat,

2) krav på att en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat ska etableras, om de försäkringsföretag som ingår i gruppen inte har ett gemensamt moderföretag i en EES-stat, varvid detta kapitel tillämpas på den grupp som leds av sammanslutningen eller företaget i fråga,

3) om flera försäkringsföretag som ingår i gruppen utgör en undergrupp vars moderföretag har sin hemort i en EES-stat, utöver tillämpning av detta kapitel på denna undergrupp, vidtagande av ytterligare åtgärder eller införande av ytterligare krav, inbegripet krav som föreskrivs i 4–5 punkten, samt information om riskkoncentrationer och transaktioner inom en grupp i enlighet med 41 § för att uppnå det syfte som avses i 5 mom. 2 punkten,

4) krav på att medlemmarna av förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet för det yttersta moderföretaget i en EES-stat ska vara oberoende av moderföretaget i ett tredjeland,

5) förbud mot, begränsning, inskränkning eller övervakning av eller krav på förhandsanmälan av transaktioner, inbegripet utdelningar och kupongutbetalningar på efterställda skulder, om sådana transaktioner utgör eller skulle kunna utgöra ett hot mot den finansiella ställningen eller solvenssituationen hos försäkringsföretag inom gruppen och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

involverar å ena sidan ett försäkringsföretag, en försäkringsholdingsammanslutning eller ett konglomerats holdingföretag med hemort i en EES-stat och å andra sidan ett företag som ingår i gruppen och som har sin hemort i ett tredjeland,

6) krav på att få information om solvens och finansiell ställning, riskprofil och risktoleransgränser för moderföretag med hemort i ett tredjeland, i tillämpliga fall och vid behov rapporter om dessa frågor som lämnas in till förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet eller tillsynsmyndigheterna för dessa moderföretag i tredjeland.

I en situation som avses i 5 mom. 4 punkten, om gruppen omfattar ett försäkringsföretag som är ett anknutet företag med hemort i en annan EES-stat än Finland, ska Finansinspektionen meddela sina iakttagelser till tillsynsmyndigheten i den EES-staten för vidtagande av lämpliga åtgärder.

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

4 §

Koassurans inom gemenskapen

På sådana finländska ledande försäkringsbolag som avses i 1 mom. tillämpas 3 kap. 8–11 § i denna lag samt 14 a, 14 j och 17 § i trafikförsäkringslagen.

31 kap.

Övriga bestämmelser om försäkringsbolags verksamhet

4 §

Koassurans inom gemenskapen

På sådana finländska ledande försäkringsbolag som avses i 1 mom. tillämpas 3 kap. 8–11 § samt 69 § och 70 § 1 mom. i trafikförsäkringslagen.

13 §

Förberedelser för undantagsförhållanden

Försäkringsbolagen ska genom deltagande i beredskapsplanering inom försäkringsbranschen och förberedande av verksamheten under undantagsförhållanden

13 §

Beredskapsskyldighet

Försäkringsbolagen ska genom deltagande i beredskapsplanering inom försäkringsbranschen och förberedande av verksamheten vid allvarliga

Gällande lydelse

samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också under undantagsförhållanden.

Försäkringsinspektionen kan bevilja undantag från denna skyldighet, om det är motiverat med hänsyn till försäkringsbolagets storlek eller verksamhetens art eller omfattning eller av någon annan särskild orsak.

Om de uppgifter som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som ska anses vara sedvanlig för försäkringsbolag och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

Föreslagen lydelse

störningssituationer och under undantagsförhållanden samt genom andra åtgärder säkerställa att deras uppgifter kan skötas så störningsfritt som möjligt också *vid allvarliga störningssituationer under normala förhållanden och under undantagsförhållanden*. Finansinspektionen kan bevilja undantag från denna skyldighet, om det är motiverat med hänsyn till försäkringsbolagets storlek eller verksamhetens art eller omfattning eller av någon annan särskild orsak.

Med allvarliga störningssituationer under normala förhållanden enligt 1 mom. avses sådana störningssituationer som hotar samhällets funktion, som har omfattande konsekvenser för samhället och vars hantering utöver försäkringsbolagets egna åtgärder förutsätter samarbete mellan myndigheterna och särskilda åtgärder.

Om de *beredskapsuppgifter i anknytning till undantagsförhållanden* som följer av 1 mom. förutsätter åtgärder som klart avviker från sådan verksamhet som ska anses vara sedvanlig för försäkringsbolag och som medför väsentliga merkostnader, kan dessa kostnader ersättas ur den försörjningsberedskapsfond som avses i lagen om tryggnad av försörjningsberedskapen (1390/1992).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Den tidsfrist som föreskrivs i 2 a kap. 9 § 1 mom. i denna lag för Finansinspektionen att inte godkänna klassificering av ett försäkringsbolag som ett litet och icke-komplext försäkringsbolag är fyra månader i fråga om de anmälningar som Finansinspektionen tar emot senast den 30 juli 2027. Den tidsfrist som föreskrivs i 2 a kap. 14 § 1 mom. i denna lag för Finansinspektionen att behandla ansökningar är fyra månader i fråga om de ansökningar som Finansinspektionen tar emot senast den 30 juli 2027.

Ett försäkringsbolag som har varit ett litet försäkringsbolag enligt den 1 kap. 3 b § som

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

gällde vid ikraftträdandet av denna lag får fortsätta att tillämpa det 1 kap. 2 a § 2 mom. som gällde vid ikraftträdandet av denna lag under fyra räkenskapsperioder.

Med avvikelse från bestämmelserna i 10 kap. 8 a § 1 mom. i denna lag, får ett försäkringsbolag som ett år före ikraftträdandet av denna lag har tillämpat volatilitetsjustering av riskfria räntesatser för relevanta durationer vid beräkning av bästa skattning fortsätta tillämpa volatilitetsjusteringen utan Finansinspektionens förhandstillstånd om bolaget iakttar villkoren för förhandstillstånd enligt det momentet från och med den dag då denna lag träder i kraft.

Med avvikelse från bestämmelserna i 10 kap. 7 § i denna lag ska den första utjämningspunkten för euron den dag då denna lag träder i kraft ha en löptid på 20 år.

Finansinspektionen har från och med den 1 juli 2026 befogenhet att godkänna

1) användning av volatilitetsjustering i enlighet med 10 kap. 8 a § 1 mom. i denna lag, och

2) användning av infasningsmekanismen för räntesatser i enlighet med 10 kap. 7 a § i denna lag.

På koncessionsansökningar som har blivit anhängiga före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

2.

Lag

om ändring av lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om ikraftträdande av en lag om ändring av försäkringsbolagslagen (304/2015)
13 § 3 och 4 mom.,
ändras 11 § 1 och 6 mom. och 12 § 1 och 6 mom. samt
fogas till 11 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 1515/2015, ett nytt 9 mom., till 12 §, sådan
den lyder delvis ändrad i lag 1515/2015, ett nytt 9 mom. och till lagen en ny 12 a § som följer:

Gällande lydelse

11 §

Justering av räntesatsen för livförsäkring

Ett livförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens förhandssamtycke justera räntesatsen enligt 10 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om försäkringsbolaget inte tillämpar övergångsbestämmelsen för försäkringstekniska avsättningar enligt 12 § i denna lag.

Om försäkringsbolaget använder en justering enligt denna paragraf ska bolaget offentliggöra detta i sin rapport enligt 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska framgå vilken relevans användningen av den anpassade räntesatsen har för bolagets finansiella ställning.

Föreslagen lydelse

11 §

Justering av räntesatsen för livförsäkring

Ett livförsäkringsbolag kan med Finansinspektionens förhandssamtycke justera räntesatsen enligt 10 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om försäkringsbolaget inte tillämpar övergångsbestämmelsen för försäkringstekniska avsättningar enligt 12 § i denna lag. *Finansinspektionen kan godkänna en justering efter den 30 januari 2027 endast om försäkringsbolaget under en period på sex månader före godkännandet har fått tillstånd att acceptera ett försäkringsbestånd av försäkrings- eller återförsäkringsavtal och om det överlåtande försäkringsbolaget tillämpade justeringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer för det försäkringsbeståndet före överlåtelsen av försäkringsbeståndet.*

Om försäkringsbolaget använder den justering som avses i denna paragraf, ska bolaget offentliggöra detta i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden i den lägesrapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska framgå vilken betydelse användningen av den anpassade räntesatsen har med tanke på

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

bolagets ekonomiska situation, orsakerna till att justeringen tillämpas, om bolaget uppfyller solvenskapitalkravet utan att tillämpa den, samt en bedömning av bolagets beroende av justeringen och vid behov en beskrivning av de åtgärder som bolaget har vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet.

Om försäkringsbolaget använder den justering som avses i denna paragraf och det avdrag som avses i 12 § eller den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § i försäkringsbolagslagen, ska bolaget i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden i den rapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på dess finansiella ställning om infasnings- och övergångsåtgärderna inte tillämpades.

12 §

Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden

Med Finansinspektionens förhandssamtycke får ett försäkringsbolag utnyttja ett avdrag på försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om bolaget inte utnyttjar den justering av räntesatsen som anges i 11 §. Avdraget kan utnyttjas separat på varje grupp av försäkringsförpliktelser som avses i 10 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen.

12 §

Avdrag för försäkringstekniska avsättningar under övergångsperioden

Med Finansinspektionens förhandssamtycke får ett försäkringsbolag utnyttja ett avdrag på försäkringstekniska avsättningar enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen högst till och med den 1 januari 2032, om bolaget inte utnyttjar den justering av räntesatsen som anges i 11 §. Avdraget kan utnyttjas separat på varje grupp av försäkringsförpliktelser som avses i 10 kap. 4 § i försäkringsbolagslagen. Finansinspektionen kan godkänna utnyttjandet av ett avdrag efter den 30 januari 2027 endast om försäkringsbolaget under en period på sex månader före godkännandet har fått tillstånd att acceptera ett försäkringsbestånd av försäkrings- eller återförsäkringsavtal och om det överlåtande försäkringsbolaget tillämpade det tillfälliga avdraget för försäkringstekniska avsättningar

Gällande lydelse

Om försäkringsbolaget utnyttjar ett avdrag som avses i denna paragraf ska bolaget offentliggöra detta i sin rapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska också framgå vilken relevans utnyttjandet av avdraget har för bolagets finansiella situation.

Föreslagen lydelse

för det försäkringsbeståndet före överlåtelsen av försäkringsbeståndet.

Om försäkringsbolaget utnyttjar ett avdrag som avses i denna paragraf, ska bolaget offentliggöra detta i *den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden i den lägesrapport* som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen. Av rapporten ska framgå vilken betydelse utnyttjandet av avdraget har med tanke på bolagets *ekonomiska situation, orsakerna till att avdraget tillämpas, om bolaget uppfyller solvenskapitalkravet utan att tillämpa det, samt en bedömning av bolagets beroende av avdraget och vid behov en beskrivning av de åtgärder som bolaget har vidtagit eller planerar att vidta för att minska eller undanröja beroendet.*

Om försäkringsbolaget utnyttjar ett avdrag som avses i denna paragraf och den justering som avses i 11 § eller den infasningsmekanism som avses i 10 kap. 7 a § i försäkringsbolagslagen, ska bolaget i den del som består av information riktad till yrkesverksamma på marknaden i den rapport som avses i 8 a kap. 1 § i försäkringsbolagslagen offentliggöra vilka kombinerade effekter det skulle få på dess finansiella ställning om infasnings- och övergångsåtgärder inte tillämpades.

12 a §

Försäkringsgrupper

Bestämmelserna i 6, 7 och 10 § samt 11 § 1 mom. och 12 § 1 mom. ska också tillämpas på de försäkringsgrupper som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen.

Om en försäkringsgrupp eller något av dess försäkringsdotterföretag tillämpar en i 11 § avsedd övergångsåtgärd i fråga om räntesatser eller en i 12 § avsedd övergångsåtgärd i fråga om försäkringstekniska avsättningar, ska

gruppens yttersta moderföretag som en del av sin rapport om solvens och finansiell ställning på gruppnivå, som avses i 26 kap. 44 § i försäkringsbolagslagen, och utöver de offentliggöranden som avses i 11 § 6 mom. och 12 § 6 mom. offentliggöra kvantifieringen av effekterna på dess finansiella ställning av antagandet att de kapitalbasmedel som härrör från tillämpningen av denna övergångsåtgärd i praktiken inte kan göras tillgängliga för täckning av solvenskapitalkravet för det företag med ägarintresse för vilket solvensen på gruppnivå beräknas.

Om en försäkringsgrupp i väsentlig grad förlitar sig på att använda de övergångsåtgärder som avses i 11 och 12 § på ett sådant sätt att det ger en felaktig bild av gruppens faktiska solvenssituation, även om solvenskapitalkravet på gruppnivå skulle efterlevas utan användning av dessa övergångsåtgärder, får Finansinspektionen i egenskap av grupp tillsynsmyndighet vidta lämpliga åtgärder, inbegripet möjligheten att minska det belopp av kapitalbasen som härrör från användningen av dessa övergångsåtgärder och som får medräknas för täckning av solvenskapitalkravet på gruppnivå samt vidta andra motsvarande lämpliga åtgärder.

På försäkringsgrupper som inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen men som uppfyller kravet i fråga om minimibeloppet av det jämkade verksamhetskapitalet enligt det kapitel som gällde vid ikraftträdandet av ändringslagen ska 9 § i denna lag tillämpas.

13 §

13 §

Övriga bestämmelser

Också på en sådan försäkringsgrupp som avses i 26 kap. i försäkringsbolagslagen tillämpas 6, 7 och 10 § samt 11 § 1 mom. och 12 § 1 mom. i denna lag.

(3 och 4 mom. upphävs)

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

På en försäkringsgrupp som inte uppfyller solvenskapitalkravet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen men som uppfyller minimikapitalkravet för det anpassade verksamhetskapitalet enligt 26 kap. i försäkringsbolagslagen i den lydelse det hade vid ändringslagens ikraftträdande, tillämpas 9 § i denna lag.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om utländska försäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
fögas till lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) en ny 14 a §, i stället för den 14 a § som upphävts genom lag 1299/2018, samt nya 17 a–17 d § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

Tillsyn

14 a §

*Information och anmälningar som gäller
utländska EES-försäkringsbolag*

Finansinspektionen kan begära sådan information som den med stöd av denna lag, försäkringsbolagslagen (521/2018) eller andra bestämmelser har rätt att få om ett utländskt EES-försäkringsbolags affärsverksamhet av den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i försäkringsbolagets hemstat, och myndigheten i fråga ska lämna informationen på finska eller svenska eller ett annat av Finansinspektionen godkänt språk inom 20 arbetsdagar från det att begäran har mottagits, dock så att tidsfristen kan förlängas med 20 arbetsdagar.

Om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett EES-försäkringsbolags hemstat inte lämnar informationen inom den tid som avses i 1 mom., får Finansinspektionen rikta begäran direkt till det utländska EES-försäkringsbolaget. Om Finansinspektionen riktar begäran direkt till ett utländskt EES-försäkringsbolag, ska den underrätta den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat innan begäran framställs. Det utländska EES-

försäkringsbolaget ska lämna informationen till Finansinspektionen utan dröjsmål.

Finansinspektionen får underrätta Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i ett utländskt EES-försäkringsbolags hemstat, om Finansinspektionen har allvarliga och motiverade farhågor i fråga om konsumentskydd när det gäller ett utländskt EES-försäkringsbolag. Underrättelsen ska vara tillräckligt detaljerad och uttömmande.

17 a §

Betydande gränsöverskridande verksamhet

Med **betydande gränsöverskridande verksamhet** avses försäkringsverksamhet som bedrivs i Finland av ett utländskt EES-försäkringsbolag, som inte har klassificerats som litet och icke-komplext, med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster och som uppfyller någon av följande förutsättningar:

1) de totala årliga tecknade bruttopremieinkomsterna motsvarande den verksamhet som bedrivs av bolaget i Finland med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster överstiger 15 000 000 euro, eller

2) Finansinspektionen anser att den verksamhet som bedrivs av bolaget med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster är relevant när det gäller den finländska marknaden.

Om Finansinspektionen anser att den verksamhet som ett EES-försäkringsbolag med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster bedriver i Finland är relevant på det sätt som avses i 1 mom. 2 punkten, ska Finansinspektionen anmäla detta till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-försäkringsbolagets hemstat. Till anmälan ska fogas en motivering.

Om Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten är oeniga om huruvida den verksamhet som bedrivs av ett utländskt EES-försäkringsbolag i Finland med stöd av etableringsfriheten eller rätten att fritt tillhandahålla tjänster är relevant, får de i en situation som avses i 3 mom. hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG, nedan **Europeiska försäkringstillsynsförordningen**, och be den myndigheten om hjälp.

17 b §

Förstärkt tillsynssamarbete mellan tillsynsmyndigheter när det gäller betydande gränsöverskridande verksamhet

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland, ska Finansinspektionen samarbeta med den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat för att bedöma om det utländska EES-försäkringsbolaget i fråga är väl medvetet om de risker som det exponeras för eller kan exponeras för i Finland och hanterar dem på rätt sätt.

Det samarbete som avses i 1 mom. ska stå i proportion till de risker som den betydande gränsöverskridande verksamheten medför och ska omfatta åtminstone

1) företagsstyrningssystemet samt förmåga hos förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorganet att förstå de gränsöverskridande marknadernas särdrag, riskhanteringsverktyg, interna kontroller och

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

efterlevnadsrutiner för den gränsöverskridande verksamheten,

2) utläggning på entreprenad och distributionspartner,

3) affärsstrategi och skadereglering, och

4) konsumentskydd.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också när Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform som avses i 25 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen, oberoende av om det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

17 c §

Information från myndigheter som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i andra EES-stater

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland, kan Finansinspektionen till den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i EES-staten i fråga framställa en motiverad begäran om att få information om försäkringsbolagets solvens, företagsstyrningssystem och affärsmodell.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också när Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform som avses i 25 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen, oberoende av om det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

17 d §

Gemensam inspektion

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag som bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet i Finland inte uppfyller eller sannolikt inte kommer att uppfylla solvenskapitalkravet eller minimikapitalkravet under de följande tre

månaderna, kan Finansinspektionen be den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i bolagets hemstat att tillsammans med Finansinspektionen utföra en gemensam inspektion på plats hos det utländska ESS-försäkringsbolaget.

När den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan EES-stat godkänner en gemensam inspektion och efter det att den gemensamma inspektionen har genomförts ska Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten inom två månader komma fram till gemensamma slutsatser samt besluta om lämpliga tillsynsåtgärder.

Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten kan inom två månader från utgången av den period som avses i 2 mom. hänskjuta ett ärende som avses i det momentet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen, om Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten inte når en bilateral lösning om slutsatserna. Ärendet får inte hänskjutas till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten efter det att tvåmånadersperioden har löpt ut eller efter det att Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten har nått en överenskommelse om gemensamma slutsatser.

Om den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i en annan EES-stat avslår begäran om en gemensam inspektion på plats hos ett utländskt EES-försäkringsbolag och Finansinspektionen är av annan åsikt om skälen till avslaget, får Finansinspektionen och den myndighet som utövar tillsyn över försäkringsverksamheten i den berörda EES-staten hänskjuta ärendet till Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten och begära

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

myndighetens hjälp i enlighet med artikel 19 i Europeiska försäkringstillsynsförordningen inom en månad från Finansinspektionens beslut.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas också när Finansinspektionen deltar i verksamheten på en samarbetsplattform som avses i 25 kap. 35 § i försäkringsbolagslagen, oberoende av om det utländska EES-försäkringsbolaget bedriver betydande gränsöverskridande verksamhet.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997) 1 § 3 mom. och 12 a §, sådana
de lyder, 1 § 3 mom. i lag 1339/2022 och 12 a § i lag 983/2013, samt
fogas till lagen en ny 31 a § som följer:

Gällande lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3, 3 a–3 c, 4, 5, 11 a eller 11 b §, 13 § 1 mom. eller 14–16, 16 a, 17, 19, 24 a–24 c eller 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1–5 mom., 4, 5 eller 5 a §, 6 § 2 eller 3 mom., 7 eller 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten eller 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 eller 20 §, 3 kap., 4 kap. 2–6 §, 5 kap. 2 § 2 mom., 3, 6 a, 18 eller 18 a § eller 22 § 1 mom. 1 eller 2 punkten, 6 kap. 1, 2, 2 a, 3, 4, 4 a, 5, 7, 7 a, 8–12, 12 a, 14–17, 18 eller 20 a–20 e §, 21 § 1, 3 eller 5 punkten eller 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 24 eller 26 §, 8 a kap., 9 kap. 1–5, 5 a–5 d eller 7–12 § eller 13 § 2 punkten, 10–13 eller 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 eller 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. eller 8–10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 20 a kap., 21 kap. 6 eller 7 §, 12 § 1 eller 2 mom. eller 17–21 §, 23 kap. 9 § 2 eller 3 mom. eller 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 2 mom., 4–7 §, 16 § 1 mom. eller 25–27, 27 a eller 27 b §, 26 kap. eller 31 kap. 2, 4 eller 10 § i försäkringsbolagslagen.

Föreslagen lydelse

1 §

Lagens tillämpningsområde

På arbetspensionsförsäkringsbolag tillämpas dock inte 1 kap. 2 a, 3, 3 a–3 c, 4, 5, 8, 11 a eller 11 b §, 13 § 1 mom. eller 14–16, 16 a, 17, 19, 24 a–24 c eller 25 §, 2 kap. 1 a §, 3 § 1–5 mom., 4, 5 eller 5 a §, 6 § 2 eller 3 mom., 7 §, 9 a § 2 mom., 9 b §, 10 § 1 mom. 3 punkten eller 12, 16, 17, 18 a, 18 b, 19 eller 20 §, 2 a eller 3 kap., 4 kap. 2–6 §, 5 kap. 2 § 2 mom., 3, 6 a, 18 eller 18 a § eller 22 § 1 mom. 1 eller 2 punkten, 6 kap. 1, 2, 2 a, 3, 4, 4 a, 5, 7, 7 a, 8, 8 a, 9, 9 a, 10, 10 a, 10 b, 11, 12, 12 a–12 c, 14–17, 18 eller 20 a–20 f §, 21 § 1, 3 eller 5 punkten eller 22 §, 7 kap. 6 §, 8 kap. 24 eller 26 §, 8 a kap., 9 kap. 1–5, 5 a–5 d eller 7–12 § eller 13 § 2 punkten, 10–13 eller 13 a kap., 14 kap. 5 §, 16 kap. 2 § 2, 4 eller 6 mom., 5 § 3 mom., 6 § 4 mom. eller 8–10 och 13 §, 17 kap. 2 § 3 mom., 19 kap. 10 § 1 och 2 mom., 20 kap. 10 § 1 eller 2 mom., 20 a kap., 21 kap. 6 eller 7 §, 12 § 1 eller 2 mom. eller 17–21 §, 23 kap. 9 § 2 eller 3 mom. eller 31 § 3 mom., 24 kap., 25 kap. 1 §, 3 § 1, 2 eller 6 mom., 3 a eller 4, 5, 5 a, 6 eller 7 §, 16 § 1 mom. eller 25, 26, 26 a, 27, 27 a eller 29–36 §, 25 a eller 26 kap. eller 31 kap. 2, 4 eller 10 § i försäkringsbolagslagen.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

12 a §

Holdingsammanslutningens ledning

Trots vad som föreskrivs i 1 § 3 mom. tillämpas 6 kap. 2 § 2 mom., 4 § 1, 3 och 5 mom. och 21 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen på ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutnings styrelse och verkställande direktör.

12 a §

Holdingsammanslutningens ledning

Trots vad som föreskrivs i 1 § 3 mom. tillämpas 6 kap. 2 § 2 mom., 4 § 7 mom. och 21 § 1 punkten i försäkringsbolagslagen på ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutnings styrelse och verkställande direktör.

Med ett arbetspensionsförsäkringsbolags holdingsammanslutning enligt 1 mom. avses ett moderföretag vars huvudsakliga funktion är att förvärva och inneha andelar i dotterföretag som är arbetspensionsförsäkringsbolag enligt denna lag.

31 a §

*Information som ska tillställas
Finansinspektionen*

Utöver vad som föreskrivs i 18 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen ska arbetspensionsförsäkringsbolag tillställa Finansinspektionen den för tillsynen behövliga information som Finansinspektionen begär om bolagsledning och företagsstyrningssystem enligt 4 kap. i denna lag, om ansvarig försäkringsmatematiker enligt 6 kap. 19 § i försäkringsbolagslagen, om placeringsverksamheten enligt 9 kap. i denna lag samt om bolagets finansiella ställning. Av informationen ska framgå arten och omfattningen av arbetspensionsförsäkringsbolagets affärsverksamhet samt de risker som är förknippade med den. Informationen ska vara jämförbar och enhetlig i förhållande till informationen under olika tider. Informationen ska presenteras i en konsekvent och lättbegriplig form. Arbetspensionsförsäkringsbolaget ska ha

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*ändamålsenliga system samt av bolagets
styrelse godkända skriftliga
verksamhetsprinciper och förfaranden som
bolaget använder och iakttar för att
säkerställa att de uppgifter som ska tillställas
hela tiden är uppdaterade.*

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen

I enlighet med riksdagens beslut
föogas till 20 § i lagen om Patientförsäkringscentralen (949/2019) nya 2 och 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

20 §

20 §

Tystnadsplikt och rätt att lämna ut uppgifter

Tystnadsplikt och rätt att lämna ut uppgifter

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. och i patientförsäkringslagen har Patientförsäkringscentralen trots tystnadsplikten och andra begränsningar som gäller utlämnande av information rätt att till det försäkringsbolag som beviljat patientförsäkringen lämna ut följande uppgifter om ett skadefall som anmälts till Patientförsäkringscentralen:

1) uppgift om den sjukdom, skada eller övriga orsak, till följd av vilken patienten sökte sig till vård eller undersökningar,

2) uppgift om undersökning, behandling och vård eller någon annan motsvarande åtgärd eller försummelse av sådan,

3) en beskrivning av skadefallet och orsakerna till det, patientskador till följd av det samt ersättningsbeslutet,

4) uppgift om ersättningar som betalats för en patientskada,

5) uppgift om andra patientskador som hänför sig till samma skadefall,

6) andra än i 1–5 punkten avsedda nödvändiga med dessa jämförbara uppgifter om skadefallet.

De uppgifter som avses i 2 mom. får lämnas ut till ett försäkringsbolag endast om uppgifterna är nödvändiga för att

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

*försäkringsbolaget ska kunna fullgöra sina
skyldigheter enligt försäkringsbolagslagen.*

Denna lag träder i kraft den _____ 20 .

6.

Lag

om ändring av lagen om sjömanspensioner

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om sjömanspensioner (1290/2006) 193 b §, sådan den lyder i lag 1258/2023,
samt
ändras 174 § 4 punkten, 196 § 3 mom., 211 § 2 mom. och 211 a §, sådana de lyder i lag
1258/2023, som följer:

Gällande lydelse

174 §

Fullmäktiges ordinarie möte

Vid fullmäktiges ordinarie möte

4) väljs revisorer och eventuella
revisorssuppleanter *samt granskare av*
hållbarhetsrapporteringen,

196 §

Tillämpliga lagar

På pensionskassans bokslut och
verksamhetsberättelse tillämpas inte
bestämmelserna om registrering i 3 kap. 9 § i
bokföringslagen och på skyldigheten att
leverera kopior tillämpas inte bestämmelserna
i 3 kap. 11 § i den lagen. På upprättande av
pensionskassans bokslut tillämpas inte 5 kap.
2 a och 2 b § eller 7 a kap. i den lagen. *På*
pensionskassans hållbarhetsrapportering
tillämpas inte 7 kap. 22–26 § i den lagen.

Föreslagen lydelse

174 §

Fullmäktiges ordinarie möte

Vid fullmäktiges ordinarie möte

4) väljs revisorer och eventuella
revisorssuppleanter,

196 §

Tillämpliga lagar

På pensionskassans bokslut och
verksamhetsberättelse tillämpas inte
bestämmelserna om registrering i 3 kap. 9 § i
bokföringslagen och på skyldigheten att
leverera kopior tillämpas inte bestämmelserna
i 3 kap. 11 § i den lagen. På upprättande av
pensionskassans bokslut tillämpas inte 5 kap.
2 a och 2 b § eller 7 a kap. i den lagen.

Gällande lydelse

211 §

Tillsynen över pensionskassan samt de uppgifter som ska lämnas om verksamheten

Pensionskassan ska årligen inom två veckor efter det att bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts till Finansinspektionen lämna en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen, *hållbarhetsrapporten*, revisionsberättelsen och *hållbarhetsgranskningsberättelsen* samt en berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Berättelsen ska lämnas in till Finansinspektionen på en blankett enligt formulär som Finansinspektionen fastställt.

211 a §

Pensionskassans skyldighet att bevara och offentliggöra vissa handlingar

Pensionskassan ska på det sätt som föreskrivs i 2 kap. i bokföringslagen bevara exemplar av de handlingar som avses i 211 § så att styrelseledamöternas och verkställande direktörens underskrifter och underskrifterna i revisionsberättelsen och *hållbarhetsgranskningsberättelsen* kan verifieras. Pensionskassan ska för allmänheten på sin webbplats avgiftsfritt tillgängliggöra kopior av de handlingar som avses i 211 §.

Föreslagen lydelse

211 §

Tillsynen över pensionskassan samt de uppgifter som ska lämnas om verksamheten

Pensionskassan ska årligen inom två veckor efter det att bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts till Finansinspektionen lämna en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen samt en berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd. Berättelsen ska lämnas in till Finansinspektionen på en blankett enligt formulär som Finansinspektionen fastställt.

211 a §

Pensionskassans skyldighet att bevara och offentliggöra vissa handlingar

Pensionskassan ska på det sätt som föreskrivs i 2 kap. i bokföringslagen bevara exemplar av de handlingar som avses i 211 § så att styrelseledamöternas och verkställande direktörens underskrifter och underskrifterna i revisionsberättelsen kan verifieras. Pensionskassan ska för allmänheten på sin webbplats avgiftsfritt tillgängliggöra kopior av de handlingar som avses i 211 §.

Denna lag träder i kraft den

20 .

7.

Lag

om ändring av lagen om pension för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) 128 c §, sådan den lyder i lag 1259/2023, samt
ändras 117 § 2 mom. 2 punkten, 126 § 3 mom., 131 § 1 mom. och 131 a §, sådana de lyder i lag 1259/2023, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

117 §

117 §

Delegationens uppgifter och beslutsfattande

Delegationens uppgifter och beslutsfattande

Delegationen ska

Delegationen ska

2) välja en revisor och en eventuell
revisorssuppleant *samt en granskare av
hållbarhetsrapporteringen,*

2) välja en revisor och en eventuell
revisorssuppleant,

126 §

126 §

Bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse

Bokföring, bokslut och verksamhetsberättelse

På registrering av pensionsanstaltens
bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas
inte 3 kap. 9 § i bokföringslagen, och på
skyldigheten att leverera kopior inte 3 kap. 11
§ i den lagen. *På pensionsanstaltens
hållbarhetsrapportering tillämpas inte 7 kap.
22–26 § i den lagen.*

På registrering av pensionsanstaltens
bokslut och verksamhetsberättelse tillämpas
inte 3 kap. 9 § i bokföringslagen och på
skyldigheten att ge kopior inte 11 § i det
kapitlet.

131 §

131 §

Gällande lydelse

*Upplysningar som skall ges om
pensionsanstaltens verksamhet*

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ska årligen inom två veckor efter det att bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts till Finansinspektionen sända en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen, *hållbarhetsrapporten*, revisionsberättelsen och *hållbarhetsgranskningsberättelsen* samt sända en berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd

1) till Pensionsskyddscentralen till den del det är fråga om annan verksamhet som avses i denna lag än grupplivförsäkring,

2) till jord- och skogsbruksministeriet till den del det är fråga om verksamhet som avses i de lagar som gäller avträdelseförmåner för lantbruksföretagare, och

3) till Finansinspektionen i fråga om hela sin verksamhet i enlighet med anvisningar som Finansinspektionen meddelat.

131 a §

*Pensionsanstaltens skyldighet att förvara och
offentliggöra vissa handlingar*

Pensionsanstalten ska på det sätt som föreskrivs i 2 kap. i bokföringslagen bevara exemplar av de handlingar som avses i 131 § i denna lag så att styrelseledamöternas och verkställande direktörens underskrifter och underskrifterna i revisionsberättelsen och *hållbarhetsgranskningsberättelsen* kan verifieras. Pensionsanstalten ska för allmänheten på sin webbplats avgiftsfritt tillgängliggöra kopior av de handlingar som avses i 131 §.

Föreslagen lydelse

*Upplysningar som skall ges om
pensionsanstaltens verksamhet*

Lantbruksföretagarnas pensionsanstalt ska årligen inom två veckor efter det att bokslutet och verksamhetsberättelsen fastställts till Finansinspektionen lämna en kopia av bokslutet, verksamhetsberättelsen och revisionsberättelsen samt lämna en berättelse över sin verksamhet och sitt tillstånd

1) till Pensionsskyddscentralen till den del det är fråga om annan verksamhet som avses i denna lag än grupplivförsäkring,

2) till jord- och skogsbruksministeriet till den del det är fråga om verksamhet som avses i de lagar som gäller avträdelseförmåner för lantbruksföretagare, och

3) till Finansinspektionen i fråga om hela sin verksamhet i enlighet med anvisningar som inspektionen meddelat.

131 a §

*Pensionsanstaltens skyldighet att bevara och
offentliggöra vissa handlingar*

Pensionsanstalten ska på det sätt som föreskrivs i 2 kap. i bokföringslagen bevara exemplar av de handlingar som avses i 131 § i denna lag så att styrelseledamöternas och verkställande direktörens underskrifter och underskrifterna i revisionsberättelsen kan verifieras. Pensionsanstalten ska för allmänheten på sin webbplats avgiftsfritt tillgängliggöra kopior av de handlingar som avses i 131 §.

Denna lag träder i kraft den

20 .

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om ändring av 1 och 6 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om en verksamhetsplan för försäkringsbolag

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
ändras i social- och hälsovårdsministeriets förordning om en verksamhetsplan för försäkringsbolag (355/2015) 1 § 1 mom. 6 punkten och 6 § 1 mom. 5 punkten, och *fogas* till 1 § 1 mom. en ny 7 punkt och till 6 § 1 mom. en ny 6 punkt som följer:

1 §

Verksamhetsplan för skadeförsäkringsbolag under bildning

Av den verksamhetsplan som fogas till ansökan om koncession för skadeförsäkringsbolag under bildning ska framgå

6) i fråga om riskerna i skadeförsäkringsklass 18 "Turistassistans" som avses i 9 § i lagen om försäkringsklasser (526/2008), de resurser som den som tillhandahåller den utlovade assistansen har till sitt förfogande,

7) de EES-stater, tredjeländer och, om koncession att starta och driva försäkringsverksamhet beviljas på geografisk nivå inom länder, de relevanta geografiska områden i tredjeländerna där försäkringsföretaget avser att bedriva verksamhet.

6 §

Verksamhetsplan för livförsäkringsbolag under bildning

Av den verksamhetsplan som fogas till ansökan om koncession för ett livförsäkringsbolag under bildning ska framgå

5) de primärkapitalposter som det minimikapitalkrav som avses i 11 kap. 4 § 4 mom. i försäkringsbolagslagen består av,

6) de EES-stater, tredjeländer och, om koncession att starta och driva försäkringsverksamhet beviljas på geografisk nivå inom länder, de relevanta geografiska områden i tredjeländerna där försäkringsföretaget avser att bedriva verksamhet.

Denna förordning träder i kraft den _____ 20 .

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om ändring av 1 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om matchningsjustering
vid solvensberäkning enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut
fogas till 1 § i social- och hälsovårdsministeriets förordning om matchningsjustering vid
solvensberäkning enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen (356/2015) ett nytt 3 mom. som följer:

1 §

Användningsvillkor för matchningsjustering

Vid tillämpning av 1 mom. 9 punkten ska ett grupplivavtal betraktas som ett enda avtal.

Denna förordning träder i kraft den _____ 20 .

Social- och hälsovårdsministeriets förordning

om beräkning av volatilitetsjustering vid solvensberäkning enligt 10 kap. i försäkringsbolagslagen

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 10 kap. 15 § i försäkringsbolagslagen (521/2008), sådan den lyder i lag /20 :

1 §

Beräkning av volatilitetsjustering

Volatilitetsjusteringen av riskfria räntesatser för en valuta ska beräknas med formeln

$$V_{Acu} = 85 \% \cdot CSSR_{cu} \cdot RC_{Scu},$$

där

1) V_{Acu} är volatilitetsjusteringen för valutan cu ,

2) $CSSR_{cu}$ är ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags kreditspreadkänslighet för valutan cu , och

3) RC_{Scu} är den riskkorregerade spreaden för valutan cu .

Justeringen V_{Acu} ska tillämpas på de riskfria räntesatser för relevanta durationer som inte härleds genom extrapolering i enlighet med 10 kap. 7 § i försäkringsbolagslagen. Om den extrapolerade delen av de relevanta riskfria räntesatserna beaktar information från andra finansiella instrument än obligationer enligt 10 kap. 7 § 3–6 mom. i försäkringsbolagslagen, ska V_{Acu} också tillämpas på de riskfria räntesatser som härleds från dessa finansiella instrument. Extrapoleringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer ska grundas på dessa justerade riskfria räntesatser.

Kreditspreadkänsligheten $CSSR_{cu}$ får inte ha ett negativt värde och inte vara högre än ett. Den ska ha värden som är lägre än ett, om känsligheten hos ett försäkrings- eller återförsäkringsföretags tillgångar i en viss valuta för förändringar i kreditspreadar är lägre än känsligheten för räntesatsförändringar hos företagets försäkringstekniska avsättningar i samma valuta.

Bestämmelser om beräkning av den riskkorregerade spreaden RC_{Scu} finns i 2 §.

2 §

Beräkning av riskkorregerad spread

För varje valuta ska volatilitetsjusteringen av de riskfria räntesatserna för relevanta durationer grundas på spreaden mellan den ränta som skulle kunna fås på en referensportfölj av investeringar i skuldinstrument i denna valuta och de riskfria basräntesatserna för relevanta durationer i denna valuta. Referensportföljen av investeringar i skuldinstrument för en valuta ska vara representativ för de tillgångar som är uttryckta i denna valuta och som försäkringsföretaget investerar i för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser uttryckta i denna valuta.

Den spread som ligger till grund för volatilitetsjusteringen ska för varje valuta och varje land beräknas som den värdeviktade summan av den genomsnittliga valutaspreaden för statsobligationer och den genomsnittliga valutaspreaden för andra obligationer än statsobligationer, lån och värdepapperiseringar. De vikter som används vid beräkningen ska beräknas som förhållandet mellan värdet av statsobligationer som ingår i referensportföljen av

tillgångar för den valutan eller landet och värdet av alla tillgångar som ingår i den referensportföljen och förhållandet mellan värdet av andra obligationer än statsobligationer, lån och värdepapperiseringar som ingår i referensportföljen av tillgångar för den valutan eller landet och värdet av alla tillgångar som ingår i den referensportföljen.

Den riskkorrigerade spreaden ska beräknas som skillnaden mellan den spread som avses i 1 mom. och den andel av denna spread som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster, oförutsedd kreditrisk eller annan risk för tillgångarna.

Den andel av den riskkorrigerade spreaden som följer av en realistisk bedömning av förväntade förluster, oförutsedd kreditrisk eller annan risk ska beräknas som en procentandel av spreadarna. Denna procentandel ska minska i takt med att spreadarna ökar och ska åtminstone differentiera följande tre fall:

- 1) om spreadarna inte överstiger sitt långsiktiga genomsnitt,
 - 2) om spreadarna överstiger sitt långsiktiga genomsnitt men inte överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt, och
 - 3) om spreadarna överstiger två gånger sitt långsiktiga genomsnitt.
- Riskkorrigeringen får aldrig överstiga en lämplig procentandel av de långsiktiga genomsnittliga spreadarna.

3 §

Makrovolatilitetsjustering

I fråga om euron ska volatilitetsjusteringen ökas genom en makrovolatilitetsjustering. Makrovolatilitetsjusteringen ska beräknas med formeln

$$VAEuro_{macro} = 85 \% \cdot CSSREuro \cdot \max(RCSCO - 1,3 \cdot RCSEuro; 0) \cdot \omega_{co},$$

där

- 1) $VAEuro_{macro}$ är makrovolatilitetsjusteringen för landet co ,
- 2) $CSSREuro$ är ett försäkringsbolags kreditspreadkänslighet för euron,
- 3) $RCSCO$ är den riskkorrigerade spreaden för landet co ,
- 4) $RCSEuro$ är den riskkorrigerade spreaden för euron, och
- 5) ω_{co} är landjusteringsfaktorn för landet co .

Kreditspreadkänsligheten för euron $CSSREuro$ ska beräknas som ett försäkringsbolags kreditspreadkänslighet för euron i enlighet med 1 §.

Den riskkorrigerade spreaden för landet co $RCSCO$ ska beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade spreaden för euron enligt 1 §, men på grundval av en referensportfölj som är representativ för de tillgångar som försäkringsbolag investerar i för att täcka den bästa skattningen för försäkrings- och återförsäkringsförpliktelser för produkter som säljs på det landets försäkringsmarknad och är uttryckta i euro.

Den riskkorrigerade spreaden för euron $RCSEuro$ beräknas som den riskkorrigerade spreaden för euron i enlighet med 1 §.

Landjusteringsfaktorn ω_{co} ska beräknas med formeln

$$\omega_{co} = \max(\min(((RCSCO^* - 0,6 \%) / 0,3 \%); 1); 0),$$

där $RCSCO^*$ är den riskkorrigerade spreaden för landet co som avses i 1 mom. 3 punkten, multiplicerad med procentandelen investeringar i skuldinstrument av de totala tillgångar som innehas av försäkringsbolag som har beviljats koncession i land co .

4 §

Bolagsspecifik justering av den riskkorrigerade spreaden

Ett försäkringsbolag kan med Finansinspektionens förhandssamtycke tillämpa en bolagsspecifik justering av den riskkorrigerade spreaden för en valuta, om

1) den riskkorrigerade spreaden överstigit den riskkorrigerade spreaden beräknad på grundval av bolagets portfölj av investeringar i skuldinstrument för de fyra kvartalsvisa rapporteringsperioderna före rapporteringsdagen, och

2) de uppgifter som avser företagets relevanta tillgångar och som företaget rapporterar i enlighet med 25 kap. 3 § är av tillräcklig kvalitet för att möjliggöra en gedigen och tillförlitlig beräkning av den justeringen.

Storleken på den bolagsspecifika justeringen ska motsvara förhållandet mellan den riskkorrigerade spreaden beräknad på grundval av bolagets portfölj av investeringar i skuldinstrument och den riskkorrigerade spreaden beräknad på grundval av referensportföljen för den relevanta valutan. Storleken på justeringen får dock inte vara större än 105 procent. Den riskkorrigerade spreaden på grundval av bolagets portfölj av investeringar i skuldinstrument ska beräknas på samma sätt som den riskkorrigerade spreaden på grundval av referensportföljen för den relevanta valutan men med hjälp av bolagsspecifika data om vikter och genomsnittlig löptid för relevanta underklasser i bolagets portfölj av investeringar i skuldinstrument för den relevanta valutan.

Om ett försäkringsbolag tillämpar bolagsspecifik justering av den riskkorrigerade spreaden, ska volatilitetsjusteringen inte ökas med den makrovolatilitetsjustering som avses i 3 §.

Försäkringsbolag ska omedelbart upphöra att tillämpa den bolagsspecifika justeringen av den riskkorrigerade spreaden när den ökar den riskkorrigerade spreaden för en valuta under två på varandra följande kvartalsvisa rapporteringsperioder.

Denna förordning träder i kraft den 20 .